DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

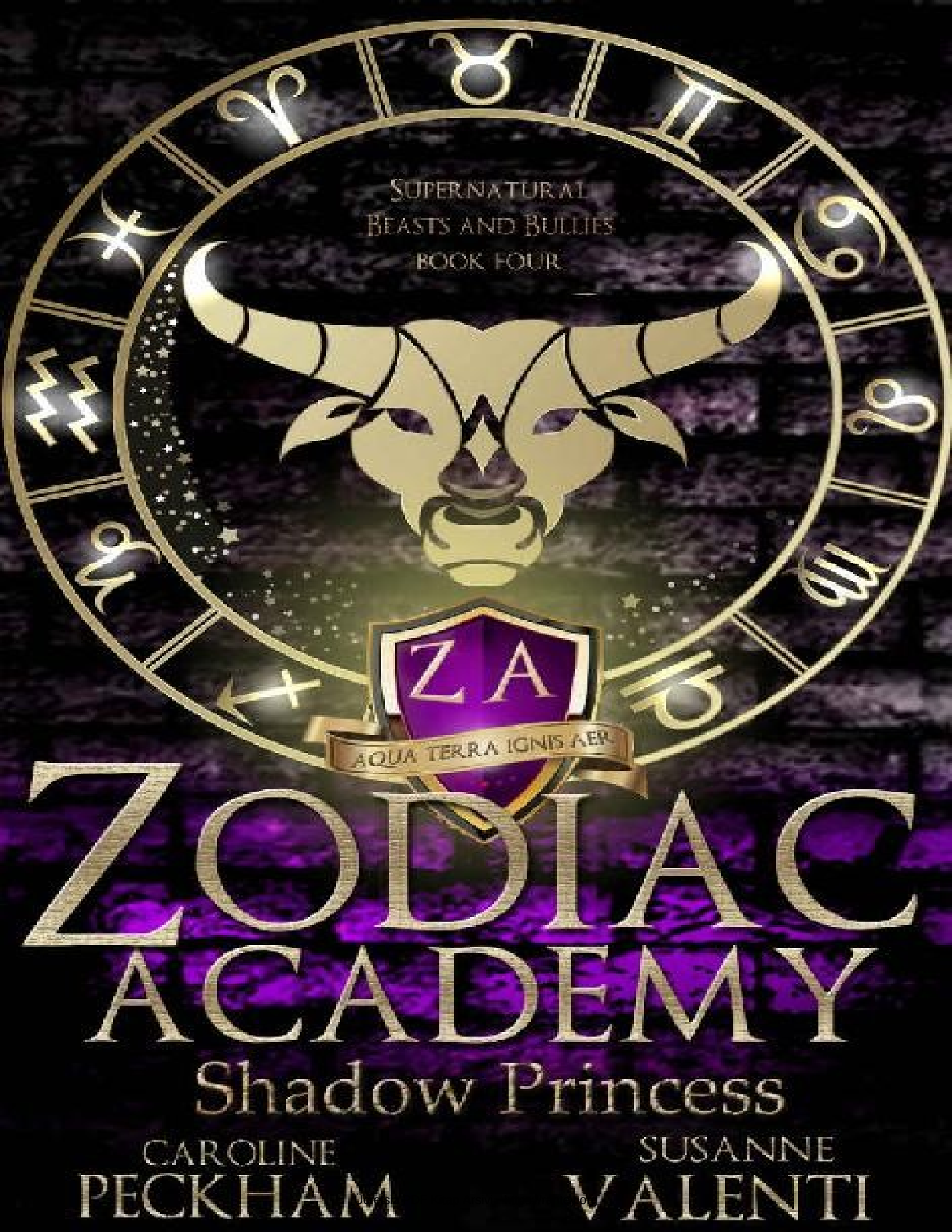
Supernatural
Beasts and Bullies
Book Four
ZA
Aqua Terra Ignis Aer
Zodiac
Academy
Shadow Princess
Caroline
Peckham
Susanne
Valenti

ZODIAC AKADEMİ

Gölge Prenses

tarafından

Caroline Peckham & Susanne Valenti

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçindekiler

KAMPÜS HARİTASI.

BÖLÜM 1

BÖLÜM 2

BÖLÜM 3

BÖLÜM 4

BÖLÜM 5

BÖLÜM 7

BÖLÜM 8

BÖLÜM 9

BÖLÜM 10

BÖLÜM 11

BÖLÜM 12

BÖLÜM 13

BÖLÜM 14

BÖLÜM 15

BÖLÜM 16

BÖLÜM 17

BÖLÜM 18

BÖLÜM 19

BÖLÜM 20

BÖLÜM 21

BÖLÜM 22

BÖLÜM 23

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 24

BÖLÜM 25

BÖLÜM 26

BÖLÜM 27

BÖLÜM 28

BÖLÜM 29

BÖLÜM 30

BÖLÜM 31

BÖLÜM 32

BÖLÜM 33

BÖLÜM 34

BÖLÜM 35

BÖLÜM 36

BÖLÜM 37

BÖLÜM 38

BÖLÜM 39

BÖLÜM 40

BÖLÜM 41

BÖLÜM 42

BÖLÜM 43

BÖLÜM 44

CAROLINE PECKHAM VE SUSANNE VALENTI'DEN DAHA FAZLASI

CAROLINE PECKHAM'IN KİTAPLARI

SUSANNE VALENTI'NİN KİTAPLARI

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Zodiac Akademi'ye hoş geldiniz, işte kampüsünüz Harita.

Tüm öğrencilere not: Vampir ısırıkları, uzuv kaybı veya Ağlayan Orman'da kaybolmak derse geç kalmak için geçerli bir mazeret olarak sayılmayacaktır.

Haritayı daha yakından incelemek için üzerine tıklayın.

OceanofPDF.com

Yıldız tozları bizi uçurumdan, babamdan ve orada yaşanan dehşetten uzaklaştırırken, yıldızların enerjisine binerek bizi King's Hollow'a geri getirdim.

Ayaklarım, diğer Varisler ve benim kendi kişisel sığınağımız olarak sahiplendiğimiz devasa ağaç evin orta odasındaki ahşap zemine çarptığında Vega İkizleri önümde belirdi. Roxy'yi buraya getireceğimi hiç düşünmemiştim ama onları getirmek için güvenli bir yere ihtiyacım vardı ve burası tek yerdi.
kendimi babamın ulaşamayacağı bir yerde hissettim.

Lance yanımda belirdiğinde bana baktı, alnı endişeyle çatılmıştı ve o kadar çok sorusu vardı ki hiçbirini dile getirecek enerjisi yok gibiydi.

Roxy kendini ayağa kaldırdı, üzerine sardığım mavi bornoz çıplak omzundan kaydı.

"Bizi şimdi nereye getirdin?" diye sordu, sesi güçlüydü ama Gözleri endişeyle etrafta geziniyordu. Onu tekrar incitmek için bir yere götürdüğümü düşündü ve bu fikir içimde bir yarık açtı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Akademiye geri döndük," dedim çabucak. "Güvendesiniz. Artık ikiniz de güvendesiniz..." Babam onları Karanlık Zorlama'ya zorladıktan sonra başlarına ne geldiğini düşündüklerinden bile emin değildim. Onlara yaptıklarını unutturmuştu, belki de sadece kafaları karışmıştı ya da-

"Baban lanet olası bir psikopat," diye tısladı Gwendalina, kız kardeşine yaklaşıp onun elini tutarken bana ters ters baktı.

"Biliyorum," dedim, sesimin içi boştu çünkü hayatım boyunca yaşadığım gerçek buydu ve bunun bir önemi yoktu.

Solaria'da güç her şeydi ve babam şu anda hayatta olan en güçlü dört Fae'den biriydi. En azından ben eğitimimi tamamlayıp ona meydan okuyana kadar. Ama o gün her geçen ay daha da uzak görünüyordu ve şimdi gölgeleri dizginlediğine göre...

Diğer Konsey üyelerinden daha güçlü olacak. Tacı tek başına talep edebilir.

"Siktir," diye tükürdüm, döndüm ve ellerimi saçlarımın arasından geçirirken odanın uzak tarafına doğru yürüdüm.

Volta atmaya başladım, üzerimdeki mavi bornoz bacaklarımın etrafında rahatsız edici bir şekilde sallanıyordu, ta ki üzerimdeki lanet şeyi yırtıp atana ve

Odanın köşesinde yedek kıyafetleri sakladığımız sandık. Ejderha formuna geçerken yok ettiğim her kıyafet için bir auram olsaydı, muhtemelen şimdikinden iki kat daha zengin olurdum. Sandığı açtım ve bir çift siyah eşofman altı alıp üzerime geçirdim.

Roxy yanımda belirdiğinde şaşkınlıkla irkildim, ama bornozunu da çıkarırken bana bakmadı bile, kırmızı bir tişört çekmeden önce vücudunu hiç fark etmemiş gibi ortaya çıkardı. Benim tişörtümdü, bu yüzden onu boğuyor, bir elbise gibi kalçasının ortasına kadar sarkıyordu. Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama nereden başlayacağımdan bile emin değildim. Ben bir şey söyleyemeden Lance benden önce davrandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bir şey hatırlıyor musun Mavi?" diye sordu yavaşça, sesi hiç duymadığım kadar yumuşaktı.

Şaşkınlıkla ona doğru döndüm ve Gwendalina'ya dokunup dokunmamakta kararsızmış gibi ona doğru uzandığını gördüm.

"Ne gibi?" diye sordu, sesi hafifçe titreyerek. "Kaçırıldığımız kısım mı yoksa o çukura nasıl zorlandığımız mı? Gölgelerin bizi aşağı çekmeye çalıştığı kısım mı yoksa birbirimizi onlardan nasıl geri çekmeyi başardığımız mı? Belki de sonunda Tarikat formlarımıza büründüğümüz kısım? Yoksa Lionel'ın tüm bunları unutmamız için bizi nasıl zorladığını mı kastediyorsunuz?"

"Hatırlıyor musun?" Yanımdaki Roxy'ye bakıp onun da hatırlayıp hatırlamadığını merak ederken gözlerim büyüdü. Keskin bir şekilde başını salladı, bakışları dönmüyordu.
Bana doğru baktı ama odanın diğer ucundaki kız kardeşine sabitlenmişti.
"Nasıl?"

Babam üzerimde birden fazla kez Karanlık Baskı kullanmıştı ve ben buna karşı koyamamıştım. Sözlerinin gücünü arttırmak için kara büyü kullandı. Bu yüzden diğer Varislere bana yaptıklarının ayrıntılarını anlatamadım. Daha önce de beni döverken hareketsiz kalmamı sağlamak için kullanmıştı. Kırılan kemiklerimin acısı bile beni onu parçalamaya motive etmeye yetmemişti. Bunun imkansız olduğunu düşündüm.

"Bu bizim Tarikatımızdı," dedi Roxy acımasızca. "Görünüşe göre ateşimiz saçmalıkları yakıp kül edebiliyor."

Durduramadan dudaklarımdan bir kahkaha döküldü. Babam onu daha yeni gölgelere yem etmişti, Tarikatı ortaya çıkmıştı ve bedeni Gölge Diyarı'ndan çaldığı karanlık güç için bir kanala dönüştürülmüştü ama o hâlâ beni ısırıyordu.

Hiç düşünmeden onu tuttum ve kollarımın arasına alarak göğsüme bastırdım. Soğuk ellerini tenime bastırdığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve başının tepesini öptüm.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ben. Ölmesi gerekirdi. Babamın onlara yaptığı şey kaldırabileceklerinden çok daha fazlasıydı ama işte buradaydı, kollarıma sarılmıştı ve-

Güç bana bir koçbaşı kuvvetiyle çarptı ve duvara o kadar sert çarpmadan önce odanın içinde geriye doğru savruldum ki tüm ağaç ev titredi.

Acı omurgamda yankılandı ve kendimi dikleştirdim, gölgeler bir anlığına görüşümde dans ederken dudaklarımdan bir hırıltı çıktı. Dudağım geriye kıvrıldı ve etimin altındaki karanlık güç serbest kalmak için can atarken içimden alçak bir hırıltı çıktı. Gölgeler etimden kurtulurken parmaklarımın arasını yaladı, beni içten dışa yakan aç bir arzuyla arzularımı bekledi.

"Onlara teslim olma, Darius!" Lance bağırdı ve sesinin çağrısı beni karanlıktan geri çekmeye yetti.

Gölgeleri göz kırparak uzaklaştırdım ve güçlerinin elimden kayıp gittiğini hissettim.

"Bu ne içindi lan?" Bana ters ters bakarken Roxy'ye sordum, elleri hâlâ havadaydı ve etrafına güç dolanmıştı.

"Sakın bana dokunma," diye hırladı, gözleri sözlerinden daha fazla zehirle doluydu.

"Ben... sana tuzak kurmadığımı bilmelisin," dedim ve babamın az önce onlara yaptıkları için beni suçladığını fark ettiğimde başımı salladım. "Ona karşı savaştım! Seni ondan uzaklaştırmaya çalıştım. I-"

"Evet, öyle yaptın," diye kabul etti. "Ta ki yapmayana ve bizi almasına izin verene kadar."

"Xavier onun elindeydi," diye çaresizce cevap verdim, içindeki öfkeyi hissederken kalbim düzensiz bir şekilde çarpıyordu. Babamın onu o çukura itişini izlemenin beni çok üzdüğünü bilmeliydi. Sanki kendi kalbimi bir bıçakla oyuyormuşum gibi hissetmiştim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

paslı bir bıçak ve ruhumun bir parçasını ona sunmak. Ama bunun alternatifi Xavier'in hayatıydı. Başka seçenek yoktu. Ama onun güçlü olduğunu biliyordum; her şeyden sağ çıkabileceğini biliyordum ve ona bunu yapmasını izlemek beni öldürmüş olsa da, seçebileceğim başka bir seçenek yoktu.

"Biliyorum," diye cevap verdi, bakışları bir an için yumuşadı ve bu kadarını gerçekten anladığını söyleyebilirdim. O da kız kardeşi için her şeyi yapardı. "Seni diri diri yakmamamın tek nedeni bu." Parmaklarının arasında kırmızı ve mavi alevler titriyordu ve Lance aramızda durmak için hareket etti.

Roxy'nin içindeki mücadele söndü ve kız kardeşi için bagajdan bir tişört ve bir eşofman altı çıkarıp odanın diğer ucuna geçerek kız kardeşine verdi.

Gwendalina mavi bornozu bırakmadan önce bize sırtını döndü ve ben de mahremiyet içinde giyinebilmesi için başka tarafa baktım.

Lance bana daha da yaklaştı ve gözlerine baktığımda, tekrar kaybolmadan önce gözlerinde bir gölge belirdi.

Kalın kalın yutkundum, gölgeleri derimin altında da hissediyordum. Onlar artık benim bir parçamdı ve bu konudaki en korkutucu şey kolayca orada oturdular. Sanki içimde böyle bir karanlığa her zaman yer vardı ve onlar da yerlerini almaya geliyorlardı.

Yanağımın içini çiğneyerek onlardan uzaklaştım, geniş oturma odasını geçtikten sonra mutfaktaki çekmeceyi açtım ve burada sakladığım Atlas'ı çıkardım. Xavier'e bir mesaj gönderdim, iyi olup olmadığını, anneme ne olduğunu, hepsini sordum. Yeterli değildi ama babamın artık ona zarar vermeyeceğini biliyordum. Gölgeler arayışında benimle işbirliği yapmak için onu öldürmeye istekli olabilirdi ama kendi oğlunu öldürmek kolay kolay yanına kalabilecek bir şey değildi. Bunu sebepsiz yere yapmazdı. Sadece annemin iyi olduğunu ve yakında beni arayabileceğini umabilirdim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Lionel sipariş formlarınızı karıştırdığında çok şanslıydınız," dedi Lance kızlara ve ben kaşlarımı çatarak onlara baktım.

"Ne demek yanlış anladı?" İkisi de cevap veremeden ben sordum. Kızlar gölgelerin arasından çıkıp alevden kanatlarını açarak gökyüzüne sıçradıklarında kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı.

Yıldızların siyah tuvaline karşı o kadar parlaktılar ki, formlarının ayrıntılarını ayırt etmek zordu, ama o kırmızı ve mavi alevleri ve devasa kanatları görmüştüm, sanki güçleriyle tutuşan iki melek gibiydiler. Ateş Harpileri: Nadir ama duyulmamış değiller, daha yaygın kuzenlerinden bile daha güçlüler ama bir Ejderhaya meydan okuyacak kadar güçlü değiller.

Hayatta kaldıkları için duyduğum rahatlama, Ejderha olmadıkları gerçeğiyle daha da artmıştı. Eğer formları ona rakip olacak kadar güçlü bir şey olsaydı, babamın onları öldüreceğinden emindim.

"Lionel onların Ateş Harpileri olduğunu söylemişti," dedi Lance yavaşça, bakışları Gwendalina'ya sabitlenmişti, sanki onu büyülüyordu. "Ama yanılmış. Alevleri ve kanatları gördü ve bir varsayımda bulundu. Anneleri, Kraliçe, bir Harpy'ydi, bu yüzden bu onlar için her zaman olası bir sonuçtu. Sadece o kadar kısa bir süre için Tarikat formundaydılar ki, bu kolay bir
hata yapmak."

"Peki bunlar ne?" İkizler zaten bildiklerini belli eden bir bakış atarken ben de "Ne bunlar?" diye sordum.

"Anka kuşları," diye nefes aldı Lance, sesindeki huşu kaşlarımı çatmama neden oldu.

"Mümkün değil," diye cevap verdim başımı sallayarak. "Zümrüdüanka Yoldaşlığı'na sahip birine dair bir kayıt yok..."

"Bin yıldan fazla," diye mırıldandı Lance, sanki dünya onunla başlayıp onunla bitiyormuş gibi hâlâ Gwen'e bakıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gözlerim Roxy'ye takıldı ve kalbim farklı bir melodiyle çarpmaya başladı. Bu doğru değildi, olamazdı. Anka kuşları neredeyse bir efsaneydi. Hiç kimse
gerçekten var *olduklarından emindi.* En güçlü Tarikat oldukları, alevlerinin her türlü çılgınlığı yapabildiği düşünülüyordu. Bazıları ölümsüz olduklarını bile iddia ediyordu ama durum böyleyse neredeydiler? Eğer ölemiyorlarsa bir tür nasıl ölürdü?

"Olamazlar," dedim.

"Öyleyiz," diye cevap verdi her iki kız da aynı anda, birlikte konuşurlarken aralarında eğlenceli bir bakış geçti.

Lance bana bakarak, "Bunu bir sır olarak saklamalıyız,"

dedi. "Neden?" Roxy talep etti.

"Çünkü Anka Kuşları hakkında okuduklarım doğruysa - hatta *yarısı* bile doğruysa
- o zaman ikiniz son bin yılda yeryüzünde yürüyen tüm Fae'lerden daha güçlü olabilirsiniz. Eski Fae'ler gibisiniz, efsanevi... Sınırlarınızın ne olacağını bile bilmiyorum ama Lionel için şimdi daha da büyük bir tehdit oluşturduğunuzu biliyorum. Eğer sen bu güçleri kullanmayı öğrenmeden önce bunu öğrenirse-"

"Seni öldürürdü," diye onun yerine ben bitirdim, çünkü bunun doğru olduğunu biliyordum. Babam hakkında bunu anlayacak kadar çok şey öğrenmiştim. Solaria'daki en güçlü Fae olarak konumunu korumak için ne gerekiyorsa yapardı. Ve eğer kızların Anka Kuşu olduğunu fark ederse, bu güce sahip olamadan önce onları ortadan kaldırırdı. Ben bile zar zor kavrayabildim
Bu kadar imkânsız bir şey fikri. Babamın fark etmemesine şaşmamalı; az önce dizginlediği gölgeler dikkatini dağıtmıştı ve zaten kim böyle çılgınca bir şeyden şüphelenirdi ki?

"Yani ne olduğumuzu saklamalı mıyız?" Gwendalina kız kardeşiyle endişeli bir bakış paylaşarak sordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Lance, "Yeteneklerinizi daha iyi kavrayana ve kendinizi savunabilene kadar, bunun dördümüz arasında kalması gerektiğini düşünüyorum," diye kabul etti.

Roxy bana baktı ve gözlerindeki bakışın güvensizlik olduğunu fark ettiğimde içim ürperdi. Sırlarını saklayacağımı düşünmüyordu.

"Kimseye söylemeyeceğim," diye homurdandım. "Sana söz veriyorum."

Nefesinin altından alay etti ve bana doğru yürüdü. O yaklaştıkça ben hareketsiz kaldım ama bakışları benden öteye, mutfak lavabosuna kaydı. Bir tane aldı
raftan bir bardak aldı ve kendine biraz su doldurduktan sonra tek seferde boşalttı.

Sessizce onu izledim, ona söylemem gereken başka bir şey olup olmadığını merak ediyordum ama nereden başlayacağımı bile bilmiyordum.

Mıknatıs gibiydik, birbirimize doğru çekilmeye ya da birbirimizi itmeye yazgılıydık, ama ikisinin arasında bir şey yoktu. Ve babam ortaya çıkmadan hemen önceki haline nasıl döneceğimi bilmiyordum. Öyle olmalıydı. Aklımdaki son şeydi ama o anda tek yapmak istediğim onu tutup kollarıma çekmekti. Kalbim neredeyse başına gelenlerin şokuyla hâlâ ritmini kaybetmiş bir şekilde atıyordu ve ben sadece bunu bir şekilde düzeltebilmeyi diliyordum. Ay bile olsa onu yakınımda istiyordum. Tutulma sona erdi ve etkileri azaldı. Ama artık aynı şekilde hissetmiyor gibi görünüyordu.

"İkiniz de iyi hissediyor musunuz?" Lance sordu, ancak sorusu ona yakın duran Gwen'e yönelik gibi görünüyordu. "Lionel senin bedenler gölgeler için birer araçtır. İçinizden geçen karanlık güç miktarı ruhunuzda bir iz, bir yara bırakabilir..."

"Kendimi iyi hissediyorum," diye yanıtladı Gwen yavaşça. "Yine de ruhumda yara izi olup olmadığını nasıl kontrol edeceğimi bilmiyorum." Ona hayalet gibi bir gülümseme verdi.

Lance bir an için ona uzandı, sonra kolunu tekrar bıraktı. Sanırım bu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

karmaşada bizim de payımız olduğu için kendi suçluluk duygusunu hissediyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Son dört yılımızı bunun olmasını engellemek için birlikte çalışarak geçirmiştik ve feci şekilde başarısız olmuştuk. Kız kardeşi son seferinde ölmüştü ve şimdi tüm korkularımız gerçekleşmişti. Babam sadece istediğini elde etmekle kalmadı, ikizler neredeyse ölüyordu ve biz de
Gölgeler de.

"En azından gölgeleri dizginleme yükünü taşımak zorunda değilsin," dedi Lance nazikçe. "Sadece senin içinden geçtiler, kök salmadılar."

Bakışları benimkileri buldu ve bununla başa çıkmamız gerektiği konusunda endişelendiğini anladım. Ben de ona katılıyordum. Ama bir şekilde hazırlıklıydık da. Yıllardır kara büyü yaparken gölgelerle dans ediyorduk ve eğer bir dövüşte bize avantaj sağlayacaklarsa, onları taşımanın ağırlığını kabul edebilirdim. Zaten başka seçeneğim de yoktu. Babam bu armağanı bize, bizim de daha fazla güce sahip olmamızı istemek gibi fedakârca bir nedenle vermemişti; bizi suç ortağı yapmıştı. Gölgelerin gücünü elimizde tutarak biz de en az onun kadar suçluyduk. Bizi onlarla kendisine bağlamış, hapsedilmek istemediğimiz sürece yetkililere gidemeyeceğimizden emin olmuştu.

Roxy bardağını tezgâha bıraktı ve söyleyecek bir şeyi varmış gibi dudaklarını büzdü ama sessiz kaldı. Gözleri kız kardeşininkilere kilitlenmişti ve birbirlerine bir şeyler anlattıklarından emindim ama ne olduğunu bilmiyordum. Roxy başını hafifçe salladı ve Gwen içini çekti ama başını sallayarak onayladı.

"Bu küçük alışverişi grupla paylaşmak ister misin?" Bir elimi yüzümde gezdirerek sordum.

"Belli ki öyle değil, salak," diye hırladı Roxy. "Düşündüğünüzün aksine, sizinle ya da saçma tahtınızla ilgili hiçbir şey yapmak istemedik. Ama öyle ya da böyle bu dramanın içine sürüklenip duruyoruz. Dolayısıyla size söylememeyi tercih ettiğim bir şey varsa, bu bana kalmış."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ses tonuna sinirlendim, ona bakarken göğsümde bir hırıltı koptu ve o da gözlerimin içine baktı. Neden o
hep beni yemliyordu? Ve neden bir yanım bundan bu kadar hoşlanıyordu?

Lance yüksek sesle, "Bütün bunları sindirmek çok zor," dedi. "Belki de hepimiz biraz uyusak ve bunları daha sonra tartışsak daha iyi olur."

"Bana uyar," dedi Roxy benden uzaklaşırken, bacakları tişörtümün altında çıplaktı ve umursamaz tavrı yine yerindeydi. "Ejderhalar'dan ne kadar uzak olursam o kadar iyi."

"Bence dördümüzün güneş doğana kadar burada kalması iyi bir fikir olabilir. O zamana kadar ayın etkisi hala güçlü olacak ve
Hepimiz çok şey atlattık," dedi Lance.

Roxy ona kaşlarını çatarak baktı, sanki ona siktirip gitmesini söyleyecek gibiydi ama Gwen kolunu yakaladı.

"Muhtemelen haklı, Tor. Burada biraz dinlenelim."

İçindeki kavga duygusu kaybolup kız kardeşinin önerisine boyun eğince şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. Bu kızın tartışmaktan başka bir şey yapmayı bilmediğini düşünmeye başlamıştım. Bana karşı da böyle davranıyor gibiydi. En azından çoğu zaman. Bir an için bisikletlerimle yarıştıktan sonra onunla gülüştüğümüzü hatırladım ve bana bir daha böyle bakma ihtimali olup olmadığını merak ettim.

"Burada yatak odaları var, size ikisini gösterebilirim," dedi Lance, onlara yolu göstermek için ilerleyerek.

"Birlikte kalacağız," dedi Gwen ve o da bunu bekliyormuş gibi başını salladı.

Onlar odadan çıkmadan önce bir adım öne çıkıp Roxy'nin kolunu yakaladım. Ona bir şey söylemem, özür dilemem, kendimi açıklamaya çalışmam gerekiyordu, henüz ne olduğundan tam olarak emin değildim. Ama bana baktıkça içinde yükselen nefretle mücadele etmek için bir şeyler yapmak istiyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Biraz yalnız konuşabilir miyiz, Roxy?" Kolunu kavrayışıma karşı çekiştirirken sordum.

O cevap vermeden önce diğer ikisi koridora yöneldi ve ben de ona biraz daha yaklaştım.

"Benden ne istediğini bilmiyorum," dedi sessizce. "Ama umurumda da değil. Benimle konuşmaya karar verdiğin için benim de konuşmak istediğimi mi sanıyorsun? Ben istemiyorum. Ve ellerini üzerimde tutmaya devam edebileceğini düşündüren şeyin ne olduğunu da bilmiyorum. Ateş beni yakmaz, Darius. Benim Düzenim bir Ejderhadan daha güçlüdür. Artık senden korkmak için bir nedenim yok ve söylediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilim."

Kolunu elimden çekip aldı ve kız kardeşi ile Lance'in peşinden uzaklaştı. Kendimi durmak bilmeyen bir dönme dolabın içindeymişiz gibi hissediyordum. Sürekli bu noktaya geri dönüyorduk ve belki de bunu kabullenmeliydim. Çünkü onunla denemeye devam edemez ve bunu yüzüme vuramazdım. Eğer birbirimizden nefret etmemizi istiyorsa, o zaman ben de kendi rolümü oynamalıydım. Çünkü ondan uzak duramazdım, bu çok açık bir şekilde ortaya çıkıyordu. Bu yüzden onun kötü adamı olmaya devam etmek zorundaydım.

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Orion Tory ve beni ahşap bir koridor boyunca üst kata, ortasında bir kral yatağı bulunan bir odaya götürdü. Arka duvar bir deniz duvar resmiyle boyanmıştı ve bir köşede birbirinin etrafında kıvrılan iki balık şeklindeki bir su özelliği rahatlatıcı bir sıçrama sesi çıkarıyordu. Oldukça güzeldi Bu odanın hangi varise ait olduğu belli.

Tory, tuvalet olduğunu tahmin ettiğim bir kapıya doğru ilerledi ve kapıyı arkasından çarptı.

Orion elimi tuttu, beni yarım saniyeliğine kendine çekti ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Duygular içimde kabardı ve gözümden bir damla yaş süzülerek bornozuna tutundum.

"Kahretsin, Blue. Çok özür dilerim," diye fısıldadı elimi sıkarken.

"Sorun yok." Nefes aldım, bir anlığına kollarının rahatlığına sığınmak istedim ama tuvaletin sifon sesi beni geri çekti.

Orion daha yüksek bir ses tonuyla, "Sizin için bir susturma balonu yaratacağım, böylece biraz yalnız kalabilirsiniz," dedi ve bunu yapmak için elini kaldırdı.

"Teşekkürler...hoşçakal."

Kapı aramızda kapanana kadar gözleri benimkilerde kaldı ve Tory odaya döndüğünde ben de yatağa doğru ilerledim. Kalbim güm güm atıyordu.

Çılgınca ve yavaşlamasını dilerken bir elimi ona dayadım. Çok yorgundum ama aynı zamanda tamamen uyanıktım. Bu gece şimdiye kadar geçirdiğim en uzun geceydi ve duvardaki saate baktığımda şafağın sökmesine çok az kaldığını fark ettim.

Ben yorganın altına girdim, Tory de aynısını yaptı, ikimiz Chicago'daki boktan dairemizde olduğu gibi birbirimize yaklaştık. O çekyat bizi zorla bir araya getirmişti, şimdi bunu gönüllü olarak yapıyorduk, aramızdaki bağın rahatlığından yararlanma ihtiyacı duyuyorduk. Birbirimize baktık, başlarımızı koltuğa yasladık.
boştaki ellerimiz birbirine kenetlenirken.

"Orion bir susturma balonu gönderdi," dedim ona. "İstediğimizi söyleyebiliriz." Tory sert bir bakışla, "Ben zaten istediğimi söylerim," dedi.

"Olanlar için gerçekten Darius'u mu suçluyorsun?" İçim burkularak sordum. Ona neden kızgın olduğunu anlıyordum ama kardeşi uğruna yaptığı seçim için onu suçlayamazdım.

"Olanlar için değil ama babasına çok fazla benzediği için onu suçluyorum. Ve bize yardım etmek için yeterince çaba göstermediği için."

O çukurda Orion'un eli elime kenetlenmişken, özürleri yağmur gibi üzerime yağarken boğazım düğümlendi. Onu hiç bu kadar çaresiz görmemiştim. Ben de hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim. O ve Darius bize yardım etmeye çalışmışlardı ama başaramamışlardı.

"Sanırım yardım etmek istedi," dedim nazikçe.

"Yeterli değildi," diye hırladı Tory ve bir an için gözlerini karanlık bürüdü.

Kaşlarımı çattım, sanki doğrudan ellerimizin buluştuğu yerden geliyormuş gibi güçlü bir enerji bedenime yayıldı. İçimde derin bir karanlık kuyusu açılmış gibiydi ve Darius'un yüzünü hayal ettiğimde ben de ondan nefret ettim. Ondan o kadar nefret ediyordum ki, ruhuma doğru bir yol açtığını hissedebiliyordum. Ve beni tüketene kadar bu karanlık duygunun içinde boğulmak istedim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Darcy, gözlerin," diye telaşla nefes aldı Tory, doğrulup elimi bırakarak.

Karanlık hâlâ göğsümde dönüyor, beni çağırıyor gibiydi. Gözlerimi kırpıştırdım, Tory'ye baktım, ona odaklandım ve o korkutucu hissi geri çekilmeye zorladım.

Diz çöküp Tory'nin gözlerinin içine baktım ve o gölgeden eser olup olmadığını kontrol ettim.

"Neyimiz var bizim?" Fısıldadım, endişe kalbimi okşarken sesim beni terk etti.

Tory yutkundu ve başını salladı. "Belki de Lionel'ın yaptıklarının bir sonucudur. Gölgelerin içindeydik, içimizden geçip gittiler."

Yavaşça başımı salladım, o karanlık çukur kıpırdandığında bir elimi göğsüme bastırdım

İçimde yine korku iliklerime kadar işledi. "Ya ölmedilerse? Ya hala buradalarsa? Bunu hissetmiyor musun?"

Tory bir elini göğsüne bastırdı, bakışlarına endişe karıştı. Dudakları dehşet içinde aralandı. "Hay sikeyim. Sanırım haklısın."

"Orion'a söylemeliyiz." Ayağa kalkmak için hamle yaptım ama Tory bileğimi yakaladı. "Hayır! Ona söyleyemeyiz. Darius'a söyler."

"Yani?" Başımı ona doğru salladım ve bakışlarında yine gölgeler dönmeye başladı.

Hızla gözlerini kırpıştırdı ve kolumu bıraktı. "Lütfen," sesi yumuşadı. "Ona güvenmiyorum, hem Orion ne yapabilir ki? Her şeyi olduğu gibi bunu da kendimiz çözeceğiz."

Kaşlarımı çatarak dudağımı ısırdım. "Orion ne yapacağını bilir. Darius'a kara büyü öğretiyor, gölgeleri de biliyor olmalı."

"Evet ve bakın en son onunla ve onun kara büyü saçmalığıyla takıldığımızda ne oldu."

Tory'nin elinde hançerle yerde kanlar içinde yattığını hatırlayınca kalbim hızla sıkışmaya başladı. Sonra Darius'un verdiği tepki...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Tamam," diye fısıldadım, yorganın altına girdim ve vücudumdaki ürpertiyi kovmaya çalıştım. "Ama iş çığırından çıkarsa, ona söyleyeceğim. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyoruz ve eski bir kitaptan da bakamayız. ders kitabı."

"Biliyorum... ama sadece şimdilik, tamam mı?" Benimle birlikte tekrar yorganın altına girdi ve kalbim yavaşlamaya başladı.

"Tamam."

"En azından bundan iyi bir şey çıktı. Sipariş formlarımızı aldık," dedi Tory gönülsüz bir gülümsemeyle.

Tanık olduğumuz onca şeyden sonra zor olsa da olumlu yönlerini ortaya çıkarmaya çalışarak karşılık verdim. "Evet ve şimdi bunu saklamak zorundayız." Gözlerimi devirdim ve Tory bir kahkaha attı.

"Biliyorum, değil mi? Buralarda ne zaman rahat edeceğiz? Uçmak ve Darius'u bulutların dışına atmak istiyorum."

Küçük bir kahkaha attım, ne kadar yorgun olduğumdan gözlerim ağrıyordu. Gece yarısından beri dünya kendi ekseninde dönüyormuş gibi hissediyordum. Sanki Varisler ve Lionel Acrux'tan daha güçlü olduğumuz alternatif bir gerçekliğe adım atmıştık.
Hâlâ bu gücü kullanmamız gerekiyordu ve belki de bu arada
Gölgeler bedenlerimizden çıkıp gidecek ve göğsümde büyüdüklerini hissedebildiğim ezici ağırlıklarıyla yaşamak zorunda kalmayacaktık. Ama içimde bu kadar basit olmayacağına dair korkunç bir his vardı.

***

Kahve kokusuyla erkenden uyandım ve özlemle inleyerek yataktan kalkıp gözümü kısarak saate baktım. Saat sekizi biraz geçiyordu ama Tory yakın zamanda uyanacak gibi görünmüyordu. Bir yastığı aşırı seksi bir şekilde kaşıklıyordu, kıçı Darius'un tişörtünün altından dışarı sarkıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kapıya doğru ilerlerken gülümsememe engel olamadım, parmak uçlarımda dışarı çıktım ve bu sabah Darius'tan nasıl bir hoş geldin partisi alacağımı merak ettim. Ama öfkesi hiçbir zaman Tory'ye olduğu kadar bana da yönelmiş gibi görünmüyordu. Ve bazen gözlerindeki bakış çok daha tutkulu görünüyordu, sanki ona karşı hissettiği sadece öfke değildi.

Orion'un kahve yapmakta olduğu salona/mutfağa doğru ilerlerken ateşin sıcaklığı üzerime çöktü. Odayı şöyle bir taradım ama Darius'tan hiçbir iz yoktu. Doğruca Orion'a gidip kollarımı beline dolamak için can atsam da, bu riski almaya değmeyeceğini düşündüm.

"Beyaz mı, siyah mı, şeker mi, hiç mi? Senin hakkında yeterince şey bilmediğimi fark ettim, Mavi." Orion eğik bir gülümsemeyle bana döndü. Gömleksizdi, *bunu* fark etmemek imkânsızdı ama tek düşünebildiğim, *ya biri bunu söylediğini duyarsa?*

"Darius sinek avlamaya gitti," diye yanıtladı panikle bakışımı. "Ve kız kardeşinin horlamasını bir mil öteden duyabiliyorum."

"Horlamıyor," diye güldüm ve o da sırıttı. "Pekâlâ,

hırıltılı nefes alıyor o zaman."

"Bunu söylediğini duyarsa seni öldürür," diye takıldım ama kalbim kurşun gibi ağırlaşmıştı, bu şakanın beni dün olanlardan uzaklaştırmasına izin veremezdim.

"Yani? Kahve?" Orion kaşlarını kaldırdı.

"Beyaz, tek şekerli," dedim ve bitirmek için döndü. "Teşekkürler."

Ona doğru ilerledim, bana kahvemi uzatırken kolum onunkine değdi ve hayat veren nektardan bir yudum aldım. Orion'un beni izlediğini fark edince iç çektim ve yoğun bakışları altında kızardım. Güvenli bölge olduğunu düşünerek dizini kendi dizimle dürttüm.

"Ne?" Fısıldadım ve yüz ifadesi sertleşti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bunun aynı evde ilk kez birlikte uyandığımız an olacağını düşünmemiştim."

Parmaklarını çenemde gezdirmek için uzandığında kaşlarım çatıldı.

"Lionel bir daha asla sana yaklaşmayacak," diye yemin etti ve ben başımı salladım. "Bunun sözünü veremezsin, Lance. Söz vermeni de istemiyorum. Ben senin sevgilin değilim.
sorumluluk."

Tartışmak için ağzını açtı, sonra tavana bakmak için başını geri çekti. Bir saniye sonra büyük bir gümbürtü ağaç evin tepesine kocaman bir canavarın inişini işaret ediyordu.

"Bu Tory'yi uyandırdı," diye mırıldandı Orion ve ben de başımı sallayarak uzaklaşıp kanepeye oturdum.

Darius çatıdaki bir kapaktan çırılçıplak indi ve odanın arka tarafındaki sandığa doğru ilerleyerek üzerine bir şeyler giydi.

"Uçmak öfkenizi dindirmedi mi o zaman?" Orion sordu ve Darius karanlık bir bakışla ona döndü. Gözleri kahveye kaydı ve bir fincan doldurmak için ilerledi ama o oraya varana kadar Orion çoktan
Vampir hızıyla bunu onun için yaptı.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Darius, uzun bir yudum alarak. "Ve aslında bir kısmını yaktı. Buna kıyasla bu beni mutlu ediyor."

"En azından sen yokken fazladan bir saat uyuyabildim," dedi Orion esneyerek.

Darius kısık bir kahkaha atarak, "Dostum, yataktan kalkar kalkmaz yıldız avına çıkmışsın," dedi.

"Bekle, siz ikiniz aynı yatağı mı paylaşıyordunuz?" Tereddüt ettim ve ikisi de orada olduğumu yeni hatırlamış gibi bana döndüler.

"Konuşurken uyuyakalmışız," dedi Orion sanki yeniden öğrencisi olmuşum gibi sert bir sesle.

Kaşlarımı çattım; bu saçmalık bende hiç işe yaramıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tory yüzünde bir sırıtışla merdivenlerde belirdi. "Pijama partisindeki küçük kızlar gibi konuşarak mı uyudunuz?"

"Pfft." Darius ikimizin arasını işaret etti. "İkiniz de aynı şeyi yaptınız."

"Biz ikiziz!" dedik aynı anda.

Tory merdivenlerden inerek giysi dolabına yöneldi ve kendisine büyük gelen bir pantolonu çekti. "Her neyse. Siz yiyişmeye devam edebilirsiniz. Biz gidiyoruz."

Kollarımı kavuşturdum. "Bence dün gece hakkında konuşmalıyız." "Konuşacak başka ne var ki?" Tory bana ters ters bakarak sordu

Darius. "Ve zaten *onunla* kesinlikle bir şeyler konuşmayacağım."

Darius kaşlarını çattı ve Orion bana bezgin bir bakış fırlattı.

Tory kaşlarını çatarak salonun etrafına bakındı. "Buradan nasıl çıkacağız?"

Darius bu odayı diğerinden ayıran ağaç gövdesindeki bir kapıyı işaret etti.

"Harika. Görüşürüz." Tory, Darius'a parmağını salladıktan sonra kapıya doğru yürüdü ve kapıdan içeri süzüldü.

Kahvemi bitirdim, Orion'a baktım ve bir iç çektim.

"Anka kuşları hakkında daha fazla bilgi edinip hepinize daha sonra mesaj atacağım," dedi. "Bugün ders yok. Öğrencilerin ve öğretim üyelerinin çoğunun akşamdan kalma olacağını tahmin ediyorum."

"Özellikle Washer." Darius yüzünü buruşturdu.

"İğrenç," diye nefes aldım ve kahve fincanımı masaya bıraktım. "Sonra görüşürüz o zaman." Kapıdan çıktım, çıkarken ikisinin de gözlerinin içimde yandığını hissettim ve bir saniye sonra bizim hakkımızda konuşacaklarını hayal ettim.

gitmişti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tory'yi merdivenlerin dibinde yakaladım ve ayakkabısız bir şekilde Ağlayan Orman'a doğru yola çıktık - soğuk bir sabah olduğu için bu özellikle berbat bir durumdu. Patika boyunca aceleyle ilerlerken titredim, içimi ısıtmak için damarlarıma bir ateş dalgası gönderdim.

"Tarikatımızın başka ne yapabileceğini düşünüyorsunuz?" Tory yüksek sesle merak etti. Ağzımı bir gülümseme kapladı. "Umalım da gölgelerle savaşsın."

Ciddi bir şekilde başını salladı. "Gölgeler ve büyük şişman iguanalar."

"Evet," diye güldüm, neşem yanıp bitene kadar Lionel Acrux'u düşündüm çünkü gerçekte ne olduğumuzu öğrenirse gerçekten mahvolurdu. Ve gölgelerin içimizden hiç geçmeyip burada, yanımızda kaldığı gerçeğini. "Umarım öyledir, Tor."

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Vücudumda devam eden en tatmin edici ağrıyla uyandım. Dün gecenin görüntüleri zihnimde tekrar tekrar dolaşıyor, dudaklarıma bir gülümseme yerleştiriyor ve beni bir tur daha sertleştiriyordu.

Gözlerimi açtım ve odamı oluşturan cam kubbeye baktım. Başımın üzerinde ışık göle doğru yayılmaya başlamıştı ve ben suyun hafif bir akıntıyla hareket edişini izledim.

Yatağın öbür ucuna uzandım ve elimi Geraldine'in yan tarafında gezdirdim, parmak uçlarımın altındaki açık tenini hissettiğimde içimden bir özlem iniltisi yükseldi.

Gece benden uzaklaşmıştı, çıplak sırtı ve yeni sikilmiş saçları onu görebildiğim tek şeydi. Daha fazlasını istiyordum, buna ihtiyacım vardı. Dün gece yaşadığım gibi bir şeyi hiç yaşamamıştım. Sevişirken diğer Fae'lerin duygularını kontrol etmeye ve güçlendirmeye alışkındım; kızlar Onları beslediğim ekstra şehvetle. Ama Grus öyle değildi. Bana karşı bağışıklığı vardı. Beni engelleyecek ve onu tatmin etmek için kıçımı yırtmamı sağlayacak kadar güçlüydü.

Ki kesinlikle öyleydi. Adımı haykırırken çıkardığı ses, o güne kadar duyduğum en tahrik edici ve ödüllendirici şeydi. Ve duyacaktım

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yaklaşık beş dakika içinde tekrar.

Öne doğru eğildim ve kürek kemiğine bir öpücük kondurdum, omurgasından aşağıya doğru bir öpücük çizgisi izledim ve uykulu bir inilti kaçarken sırıttım. A

O kıpırdandıkça içime şehvet damlaları akmaya başladı ve ben de daha aşağıya indim, onu nazikçe döndürdüm, böylece sırt üstü yuvarlandı ve tekrar her yerine erişebildim.

Ellerimi kalçalarının iki yanına koyarken bir an için sadece ona baktım, kendimi tutarken kaslarım geriliyordu. *Kahretsin,* neden dün geceden önce ona hiç doğru dürüst bakmamıştım? Her zaman söylediği kralcı saçmalıklar gözümü o kadar kör etmişti ki kıvrımlarının mükemmelliğini kaçırmıştım. Daha önce hiç bu kadar mükemmel, yuvarlak memeler görmemiştim ve üzerime bindiğinde bütün o lanet zaman boyunca ona ihtiyacı olanı vermeden önce patlayacaktı. Hiç böyle seks yapmamıştım. Ve yakın zamanda gitmesine izin vermeyecektim.

Göbeğinin hemen altına bir öpücük kondurdum ve aşağı doğru inmeye başladım. Onu çığlık atarak uyandıracak ve nefesini tekrar yakalayana kadar on santim içine girmiş olacaktım.

Ağzım daha aşağıya indi ve biraz daha kendine geldiğinde altımda kıvrıldı.

Gözlerini açtığında "Oh kutsal manoli, bir balık çanağında uyuyorum," diye nefes nefese kaldı. Bu ünlemler dün gece çok daha iğrenç bir hal almıştı ve ondan biraz daha fazlasını kazanmak için sabırsızlanıyordum.

Başımı kalçalarının arasına daldırdım, dilimi tam ortasından geçirdim ve onu yutmaya hazırlanırken arzuyla inledim.

"Tatlı erişte topları, Max, şimdi yine tüm bu hoo-ha'ya başlama," dedi, saçlarımı kavramak ve beni ondan çekmek için uzandı.

"Ne?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Tereyağlı simitler tükenmeden önce kahvaltı için The Orb'a gitmeliyim!" Ona yapmak üzere olduğum şeyle hiç ilgilenmiyormuş gibi beni kenara itti ve duygularını okumak için uzandığımda kaşlarımı çattım, neler olduğunu anlamıyordum.

Bir şehvet kokusu aldım ama kayboluyordu. Hayal kırıklığı ve endişe daha belirgindi.

"Buraya simit getirmesi için birini çağıracağım," dedim, karın kaslarımı net bir şekilde görebilmesi için doğruldum. "Yatağa dönmeyi tercih etmez misin?"

Geraldine dönüp bana baktı ve dudaklarından bir kahkaha döküldü. "Neden senin samanlığında tekrar yuvarlanmak isteyeyim ki Max Rigel? Kendi odama döndüğümde yatak direğime bir çentik ekleyebilir ve hayattaki önemli şeylere geri dönebilirim."

"Önemli şeyler mi?" *Şu anda ne haltlar dönüyor?*

"Bu küçük erişte parçasını kendimize saklayalım mı?" diye sordu külotunu çekerken.

"Noodle blip de ne?"

Bana kıkırdadı ve ben de onun o mükemmel göğüslerini örtmesini izlemek zorunda kaldım. "Biliyorsun, aptal ayı. Erişten ay tarafından karıştırıldığında ve saçma sapan biri için hormon seksi aldığında. Bu biraz utanç verici, sence de öyle değil mi?"

"Ben... insanlara bizden bahsetmekten utanacağımdan mı endişeleniyorsun?" Elbisesini başının üzerine çekip sabah seksi için son umudumu da çalarken sordum. "Solaria'da neden utanasın ki?" diye sordu, gözlerini genişleterek. Büyük mavi gözlerini bana dikti ve beni içine hapsetti. "Utanç oyununu oynamak zorunda olan *benim.* Bir *varisle yattığımı* fark ederlerse ne düşünürler*?"* Kelimeyi ayıp bir şeymiş gibi söyledi.

Ne dediğini anlamaya çalışarak gerçekten ürperirken ona baktım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ne var? Sadece...bekle. Dün gece *için utandığını* mı söylüyorsun? Sen de benim hissettiklerimi hissetmedin mi? O seks aklımı başımdan aldı."

"Evet, evet, gayet yeterliydin," dedi aynaya bakmak için hareket ederken, dolabımın yanında durup lanet olası saçlarını düzeltirken.

"*Yeterli mi?"*

"Bütün gün burada durup sizinle dedikodu yapamam, A.S.S. ile görüşüp ay çılgınlarına başka kimlerin kanmış olduğunu öğrenmem gerekiyor. Gerçi başka birinin benim kadar akıl sağlığının yerinde olduğundan şüpheliyim." Tekrar kıkırdadı.

"Bekle. Akıl sağlığın mı bozuldu? Bunun bir daha olmayacağını mı söylüyorsun?" Ayağa kalktım ve kapıya doğru giderken onu takip ettim, neler olduğunu gerçekten bilmiyordum. Dün gece oradaydı, ona hayatının en güzel anlarını yaşatmıştım. Bu seksten daha fazlasıydı, kafayı bulmak gibiydi. Neden hala yatağımda daha fazlası için yalvarmıyordu? Ve ben nasıl oluyordu da tereyağlı simitlere yeniliyordum?

"Tabii ki değil, aptal sosis." Kapıyı açarken güldü, önünde çırılçıplak dururken beni kontrol etme zahmetine bile girmedi. "Sonra görüşürüz, pişmiş potata!"

Kapı sert bir tıkırtıyla kapandı ve az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadan sertleşmiş bir şekilde kalakaldım. Geraldine Kasırgası yatak odamı yerle bir etmişti ve ben onun gidişinin ardından sersemlemiş bir halde kalmıştım.

Duş almak için uzaklaşırken dişlerimi sıktım. Bu böyle devam etmeyecekti. Aramızdaki bu bağı hissetmemesine imkân yoktu. Hayatta olmaz. O yüzden bunu kabul edene kadar üzerinde çalışmam gerekecekti.

Çünkü artık Grus'un tadına bakmıştım ve geri dönmeyecektim. O kız benim olacaktı.

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Darius bir sandalyeye çöküp kaşlarını çatarak kahvesini yudumlarken kötü bir ruh hali içindeydi.

Koltuğunun koluna oturmak için hareket ettim ve omzuna bir el attım. "Kendine gelecektir."

"Yapmayacak." Bana omuz silkti. "Benden hep nefret etti, neden etmesin ki?"

İçimi çektim ama başka bir şey söylememek için dilimi ısırdım. "Ne?" diye homurdandı ve bana yönlendirici bir bakış attı.

"Sen sadece Tory'nin düşmanı değilsin Darius, kendinin de düşmanısın. Sanki onu her cezalandırdığında kendini de cezalandırmaya çalışıyorsun."

"Moral konuşması için teşekkürler *baba,*" dedi Darius sert bir şekilde, belli ki konu hakkında mantıklı bir tartışma havasında değildi.

Göğsümden alçak bir hırıltı yükseldi ve dişlerim dışarı kaymanın eşiğine geldi. Kana ihtiyacım vardı. Dün geceden sonra tamamen tükenmiştim ama yaşadığı onca şeyden sonra Blue'dan kan almayı reddetmiştim. Darius teklif etmişti ama o sırada aynı yatağı paylaştığımız için bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmüştüm. Koruyucu bağı, ondan beslendiğimde kendimi hep tuhaf hissetmeme neden oluyordu.

"İç," dedi, ayağa kalktı ve başını iki yana eğdi. "Kontrolünü kaybedip yine de yapacakmışsın gibi görünüyorsun."

Ayağa kalktım, boğazım sıkışıktı ve gücüm o kadar boştu ki çaresizliğin eşiğindeydim. Dişlerimi boğazına geçirerek ileri atıldım ve kolu hemen beni sardı. Aramızdaki bağ alevlendi ve kanı dilimin üzerine dökülürken, içimden alçak bir ihtiyaç iniltisi yükseldi.
Kavrayışı daha da sıkılaştı ve eli saçlarıma kaydı, ihtiyacım olanı aldım, kalbim çarparken her damlayı yuttum ve omuzlarını demir bir tutuşla kavradım.

Sonunda ayrıldım ve birbirimize çok yakın durduk, alnı benimkine çarpıyordu. Beni kararlı bir homurtuyla geri itti ve ben de duygularımın kontrolünü yeniden ele geçirdim, Lionel'dan bize kurduğu bu çarpık bağ için nefret ediyordum. Artık Darius söz konusu olduğunda hangi duygularımın bana ait olduğunu bile bilmiyordum ve birbirimize duyduğumuz sevgi ve güvenin bir kısmının gerçek bile olmayabileceğini düşünmekten nefret ediyordum.

Ben onun boşalttığı sandalyeye çöktüm, o da karşımdaki kanepeye oturdu ve gergin bir kaşla boynundaki izi iyileştirdi. "Lanet babamın hesap vermesi gereken çok şey var."

"Ve yapacak," diye yemin ettim. "Ama bu arada Vegas'a göz kulak olmamız şart. Şimdi her zamankinden daha fazla."

Darius başını bana doğru salladı. "Sanki onların tarafındaymışsın gibi konuşuyorsun."

"Artık her şeyin farklı olduğunu biliyorsun. Ve Tory Vega'ya attığın bu pislik saçmalığının altında yatanı görmediğimi sanıyorsan kör değilim, Yanılıyorsun. Ona değer verdiğini biliyorum. Onu ve kız kardeşini babandan korumak zorundayız. Nimflerden de." Kullandığım susturucu baloncuğa rağmen ses tonumu fısıltıya indirdim. "Şu anda senin için ne kadar büyük bir tehdit olduklarının farkında mısın? Tahtın için?"

Başını sertçe salladı, gözleri karanlıkla dönüyor ve göğsümün sıkışmasına neden oluyordu. "Evet."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ama yine de onları koruyacaksın çünkü sen iyi bir adamsın, Darius. Ve toplum bize ne öğretirse öğretsin, dünyada güçten daha fazlası var."

Yutkundu, gözlerini kaçırdı. "Ben iyi bir adam değilim," dedi kalın bir sesle. Gölgeler gözlerini perdelediğinde bana baktı ve onları geri çekmek için gözlerini kırpıştırdı. "Ve sen de değilsin. Biz sadece birbirini becerip duran iki beceriksiziz.
yukarı."

Yanağımın iç tarafını ısırdım, sözlerindeki gerçek acı tartışmamı yatıştırdı. "Belki de artık sıçıp batırmayı bırakmanın zamanı gelmiştir." Ayağa kalktım, kapıya doğru ilerledim ve ona dönüp baktım. "Artık bu karanlık güce sahip olduğumuza göre daha sıkı çalışmamız gerekecek. Baban bu karanlık güçle
Gölgeler de var ama onları kullanması daha uzun sürecek. Annem şüphesiz ona yardım edecektir ama ailem bile daha önce bu gölge Elementine hiç erişmemişti. Ne beklemem gerektiğini bilmiyorum."

"Bir yolunu bulursun," dedi, bana olan güveni dudaklarıma yarım bir gülümseme getirdi.

Başımı sallayarak veda ettim ve kapıdan çıktım. Çalışmalarıma başlamadan önce bir süre düşüncelerimle baş başa kalmam gerekiyordu. Ara sıra yalnız kalmak benim doğamda vardı; Emir formum bunu gerektiriyordu.

Dışarı çıktım, sabah güneşi pencereden içeri süzülüyordu.
dalları, yerdeki kırağıları kırık cam gibi parlatıyor.

Hızımı arttırdım ve etrafımdaki ağaçların arasında bir sis sarmalı dönerken patika boyunca koştum. Vampir yeteneklerimin beni Asteroid Place'e geri götürmesine izin verdim, birkaç kar tanesi düşmeye başladığında çitin dışında durdum. Kapıya yöneldim ve kapı dokunmamla açıldı, ben içeri girerken büyümün sinyalini tanıdı.

Fakülte havuzu bir bomba alanı gibi görünüyordu. Havlular, şişeler ve lastik
Yüzükler etrafa saçılmıştı ve bir çift speedos suyun kalbinde yavaşça

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dönüyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dağ evime doğru ilerledim, kapıma giden sokağın karşısına çekilmiş bir şezlong bulduğumda yüzümü buruşturarak durdum. Washer üzerinde hiçbir kıyafet olmadan yüzüstü yatıyordu, bacakları iki yana açık ve sarkıktı. koltuğun yan tarafına.

"Lanet olsun," diye mırıldandım, bronzlaşmış aletini görmemeye çalışıyordum ama bana bakmaya devam ediyordu. Etraftaki her erkeğin, kadının ve lanet olası ağacın iyiliği için, atılmış bir havluyu aldım ve kucağına attım.

Beni şezlongun üzerinden taşımak için bir hava büyüsü kullandım ve evime yöneldim, rahat bir nefes alarak kapıyı kapattım. Sessizlik kulaklarıma en tatlı müzik gibi çarptı. Olan biten her şeyi düşünmek için sessizliğe ve hareketsizliğe ihtiyacım vardı.

Kendimi daha iyi uyandırmak için duşa girdim. Neredeyse hiç uyumamıştım ama bir an önce Anka Kuşları hakkında bir şeyler okumak için sabırsızlanıyordum. Mavi'ye faydalı bir şeyler sunmam gerekiyordu. Dün gece onu tamamen hayal kırıklığına uğratmışım gibi hissediyordum ve bunu nasıl telafi edeceğimi bilmiyordum.

Duşakabindeki sıcak suyun altında dururken ellerim yumruk oldu ve tüm geceyi yeniden yaşarken titremeye başladım. Anılar beni bulduğunda gözlerimi sıkıca kapattım ve alnımı fayanslı duvara bastırdım. Darcy'nin cesurca diz çöküşü ve

Kız kardeşiyle olan gölgeleri, korkunun varlığımın her zerresini nasıl işgal ettiğini. Lionel'ın büyüsüyle bana bağlanan elini hâlâ hissedebiliyordum, beni tüketen ve onun benim için ne kadar değerli olduğunu fark etmemi sağlayan boğucu güçsüzlüğü hâlâ hissedebiliyordum. Annem ve Lionel yüzünden kız kardeşimi kaybetmiştim ve Clara'nın yokluğunda bıraktığı boşluğu dolduran tek kızı da neredeyse kaybediyordum. Stella'nın benim kanımdan olması umurumda değildi, bunun için onu ve Darius'un babasını öldürürdüm.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Titreyen bir nefesle duşu kapattım ve giyinmek için odama döndüm. Çok geçmeden Asteroid'den çıkıyordum.
Venüs Kütüphanesi'ne doğru tekrar yerleştirin. Kütüphanede ihtiyacım olan tek bir bölüm vardı ve o da binanın altındaki arşivlerde bulunuyordu. Sihirle içeri girdim ve sessiz alana doğru ilerledim. Öğrencilerin her lanet sınıfa girip bu kitaplar gibi değerli okul eşyalarına zarar vermemelerini sağlamak için dün gece kampüsteki binaların çoğunu kilitlemiştik.

Kütüphanenin en sağ köşesinde, iki rafın arasında uzun bir şark halısı vardı. Halıyı geriye doğru yuvarladım, elimi altında gizlenmiş olan kapağa bastırdım ve içeri girdiğimde bir klik sesi duydum. Kapağı açtım, ahşap merdivenden aşağıdaki karanlık odaya indim, hava büyüsü kullanarak kapağı kapattım ve halıyı tekrar üzerine çektim.

Binanın altı buz gibi soğuktu ama sihirli bir bariyerden geçip devasa arşivlere vardığımda hava daha katlanılabilir hale geldi. Odanın içinde uğuldayan güç, eski metinleri korumak için yerleştirilmişti. Yüksek raflar taştan inşa edilmiş, binlerce parşömen ve deri ciltli kitabı barındırmak için toprak büyüsüyle kullanılmıştı.

Sütunlar yankılanan alanı kesiyordu ve ben de nadir bulunan Tarikat formlarındaki metinleri ararken alfabetik işaretlere bakarak ilerledim. İşimin bir parçası da her Tarikat hakkında bilgi sahibi olmaktı ve Anka Kuşları hakkında pek bir şey bilmesem de, gençliğimde onlara ilgi duyduğumu hatırlıyordum.
Zodiac'ta çalıştığım günler. Aklımda kalmışlardı, beni büyülemişlerdi. Onları çevreleyen gizem yüzünden. Ressamların çizimleri üzerinde defalarca çalışmıştım ve Darcy ile Tory ortaya çıktıklarında onları hemen tanımıştım.

İkizler uzun süre Ateş Harpileri olarak kalabilirdi. Oldukça nadir görülürlerdi; bu okulda bu tarikata sahip öğrenci yoktu, ama

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Benim endişem onların Düzen Geliştirme derslerine katılmalarıydı. Bunun olmasını engellemenin bir yolunu bulmam gerekiyordu çünkü Profesör Avem'in önünde düzenli olarak yer değiştirirlerse çok geçmeden Harpy olmadıklarını anlayacaktı.

Emirlerle ilgili bir bölüm buldum ve bana ihtiyacım olanı verebilecek bir şey aramak için parşömenleri ve kitapları karıştırmaya başladım. Belki de Bütün günümü alacaktı ama Blue ve Tory'yi hazırlamak için Anka kuşları hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenene kadar burada kalacaktım. Çünkü şu anda yeryüzünde benden başka onlara yardım edebilecek kimse yoktu.

***

O akşam ofisimde Atlas'ım önümde oturuyordum. Artık elimde Anka kuşlarının armağanlarını ayrıntılı olarak anlatan bir kitabın her sayfasının çektiğim resimleriyle dolu bir albüm vardı. Tipik olarak, kitabın yarısı uzun zamandır unutulmuş bir yangında yanmıştı ve ben öfkeliydim çünkü bir zamanlar Anka Kuşları ve onların yetenekleri hakkındaki tüm bilgileri barındırıyordu.
dileyebileceğimiz yetenekler. En azından onlara verecek bazı cevaplarım vardı.
ikizler olsa da. Darius'u da buraya davet etmiştim çünkü dördümüzü de güncel tutmanın en iyisi olduğunu biliyordum.

Onların gelmesini beklerken göğsümde ağır bir baskı oluştu. Fısıltılar kulaklarımı doldurdu ve karanlık görüşümü perdeledi, nefes alış verişimi düzensizleştirdi. Gölgelerin çağrısını daha önce hiç hissetmediğim gibi hissediyordum, sanki ondan kaçamıyordum çünkü artık bedenimin altında yaşıyordu. Orada
Ondan kaçacak hiçbir yer, geri çekilecek hiçbir yol yoktu. Ve cazibesi o kadar davetkârdı ki, tüm zorluklara rağmen fısıltıların cesaretlendirmesine teslim olmak istedim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yapmamam gerektiğini bildiğim sebeplerden.

Gözlerim kapandı ve derin bir güç dalgası damarlarımdan aktı. Kendimden geçme hissine eşlik eden bir nefes çektim ve beni

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

o kara büyü kuyusunun kanıma akmasına izin verdim.

Gözlerimi açtığımda elime sarılmış bir gölge bobini buldum ve dudaklarım hayretle aralandı. Ne olduğunu biliyordum. Beşinci Element. Ve yapabileceklerinden korkmama rağmen onu bir şekilde kullanmıştım.

Kapı çalındı ve ben gölgeleri uzaklaştırdım, yıllarca aldığım eğitimi kullanarak kendimi onların baştan çıkarıcı çağrılarından kurtarmak için onları geri ittim.

"İçeri gel," diye seslendim, büyü kayboldu ve içime bir rahatlama geldi.

Önce Darius, ardından Tory içeri girdi ve gözlerim içgüdüsel olarak onun ötesinde Mavi'ye kaydı. Saçları atkuyruğu şeklinde toplanmıştı ve kobalt renginde parlayan gevşek tutamlar boynunu gıdıklıyordu. Bana küçük bir gülümseme verdi ve ben de ona karşılık verme isteğimle savaştım.

"Otur," diye emrettim.

Odaya birkaç sandalye daha getirmiştim, böylece üçü oturmak için masaya doğru ilerlediler, Darius sola, Tory sağ sandalyeyi sıkıca aldı, böylece Darcy benim karşımda ortada kaldı. Dizleri masanın altında benimkilere değdi ve ben de içgüdüsel olarak ayağımı onunkilere doladım.

"Yani..." Atlas'ımda bir ekran görüntüsü getirerek başladım, havada gerginlik oluştuğunu hissediyordum. "Anka kuşları hakkında bazı bilgiler buldum." Etrafımızda bir susturma balonu oluşturmak için elimi salladım, ancak bunun gerekli olduğundan şüpheliydim. Bütün gün kampüsteydim ve herkesin gittiği tek yer akşamdan kalmalıklarını gidermek için yiyecek ve su almak üzere Küre'ydi. Bugün ben de birkaç baş ağrısını iyileştirmek zorunda kalmıştım ama bunun nedeni alkol değildi. Lanet olası stres ve uykusuzluktu.

"Ne buldun?" Kız kardeşi Atlas'ımın üzerindeki resme bakmaya çalışırken Darcy kaşlarını merakla kaldırarak sordu.

"Metin hasar görmüştü ama sahip olacağınız hediyelerden bazılarını ayırt edebildim," diye başladım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tory, Darius'a ters ters baktı. "Ejderha'nın odadan çıkmasına oy veriyorum.

Belki de yeteneklerimi bilmesini istemiyorumdur."

"Zor iş, Roxy. Ben kalıyorum." Darius sandalyesinde geriye yaslanıp sandalyesine hükmederken çenemi sıkarak Tory'ye baktım.

"O kalıyor. Her halükarda onunla konuşacağım, bu yüzden tartışmaya başlamanın bile bir anlamı yok Bayan Vega."

Tory gözlerini devirerek bana baktı, daha fazla tartışacakmış gibi görünüyordu. "Bırak artık, Tor. Bunu duymak istiyorum," diye ısrar etti Darcy ve kız kardeşi pes etti

omuz silkerek.

Sandalyemde öne doğru eğildim ve sayfanın üst kısmındaki vurgulanmış metni yakınlaştırdım. "Anka kuşları, Divisus Düzenleri ve bilinçaltı Kardinal Büyüleri ile ilgili olarak yüksek düzeyde dayanıklılık sergileme kapasitesine sahiptir."

"Bu da ne demek şimdi?" Tory sordu.

"Bu, psikolojik büyüyle kolayca mücadele edebildiğiniz anlamına geliyor. Zorlama gibi." Darius'a sert bir bakış attım ve o da daha dik oturdu.

"Lionel'ın gücü bu yüzden bizde işe yaramadı," dedi Darcy, büyülenmiş gibi bakarak ve ben de başımı sallayarak masanın altında dizimi onunkine sürttüm. Her zaman çok hevesli bir öğrenciydi ve bu beni onun için çok zorlamadıysa lanet olsun. Benim öğrenme aşkımı paylaşırdı ve derslerimde gözlerinin huşu içinde parlaması sık sık hoşuma giderdi.

Odaklan, pislik.

Boğazımı temizledim. "Artık Tarikatınız ortaya çıktığına göre, üzerinizde herhangi bir psikolojik büyü kullanılması neredeyse imkansız olacak gibi görünüyor. Bu

Siren'in duygusal iknasını da içeriyor, eminim duyduğunuza memnun olacaksınız. Ayrıca Tepegöz Tarikatı'nın hafıza araştırması ve Vulpeculan Tilkileri tarafından güvenin daha ince bir şekilde manipüle edilmesi."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hem Tory hem de Darcy buna gülümsedi ve ben de tepkisini görmek için Darius'a baktım. Yüzü kayıtsızdı ama gözlerinde endişeli bir ifade belirdi. Onu ezmek için doğal içgüdülerine karşı savaşmak zorunda kalacaktı. Onları babasından korumak söz konusu olduğunda Vegas'ın tehdidinden korkuyordu, ama taht üzerindeki hak iddiasını sürdürmek için bir yol hesaplayacağından hiç şüphem yoktu. Bu Fae doğasıydı. Ve bunun için onu gerçekten suçlayamazdım. Niyetim hâlâ onun da tahta sahip çıkmasını sağlamak ve Lionel Acrux'u tahttan indirmekti. Ancak zihnimin arkasındaki küçük, iç gıcıklayıcı bir ses bu sorunu çözmek için başka bir yol önermeye başlamıştı. Konu Varisler olduğunda ortaya atmayı düşünmek bile tehlikeli bir fikirdi.

Metne geri döndüm ve bu özel yeteneği daha ayrıntılı olarak açıklayan satırı okudum. "Bu tür güçlere karşı büyülü engel, derinin altında bir bariyer gibi akan ateşli bir alev olarak tanımlanır."

Darcy heyecanla, "Evet," dedi. "Lionel Zorlama'yı yaptığında bunu hissettim."

Tory başını salladı, gözleri parlıyordu. "Yani bir daha kimse aklımıza giremeyecek mi?" diye sordu, bakışlarında umut yanıyordu.

"Öyle görünüyor," diye onayladım ve o da bana muzaffer bir sırıtışla karşılık verdi.

Darius parmak eklemlerini sabırsızlıkla masaya vurdu. "Başka ne yazıyor?"

Etrafımdaki bir gölge pencereye vurulmasından önce geldi ve kalbim küt küt atarken herkes şaşkınlıkla sarsıldı.

"Bu da kim lan?" Darius tereddüt etti ve ben şok içinde yerimden kalkarken Gabriel Nox'un dışarıda pencere kenarına tünemiş bize baktığını gördüm. Kocaman siyah, tüylü kanatları arkasında katlanmıştı ve geniş göğsünü kaplayan dövmelerin sanat eserlerini ortaya çıkarıyordu.

"Yıldızlar adına." Masanın etrafında koşarak pencereyi açtım ve Gabriel zarifçe içeri atladı. Harpy formunun sadece yarısına dönüşmüştü, gümüş zırhı yerine kot pantolonu hâlâ yerindeydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Normalde tamamen dönüştüğünde vücudunun büyük bir kısmını kaplardı. "Noxy! Yarına kadar gelmeyeceğini sanıyordum?"

Gabriel bir kahkaha havlamasıyla beni kucakladı. "Bir uğrayayım dedim bu konuşma, Orio. Yıldızlar gelmemi söyledi." Çekildi ve Gabriel'e iki kafası varmış gibi bakan diğerlerine döndük.

"Bu Gabriel Nox, yeni Tarot öğretmeniniz," diye açıkladım ve sözleri aklımda yer edince kaşlarımı çattım. "Ne gördünüz?"

Gabriel'in kaşları birbirine çatıldı. Görme yeteneğine sahipti ve dostluğumuz ona güvenmemi sağlayacak kadar eskiye dayanıyordu. Ve bundan da öte, o benim Nebular Müttefikimdi. Eğer şu anda buradaysa, bunun bir nedeni vardı. Ve dört kişilik çemberimizin beş olmak üzere olup olmadığını merak ettim.

Yıllar önce onun okulundan bir grup öğrenci Zodiac'tan bir grupla değiş tokuş yaptığında tanışmıştık. Bu aynı zamanda akademilerimiz arasındaki bir Pitball maçına da denk gelmişti ve ben onun anlaşamadığı birkaç kişiye cehennemi yaşattıktan sonra kaynaşmıştık.

"Dün gece hayatımda gördüğüm en güçlü imgelemlerden birine uyandım. deneyimli." Bakışları Vegaslıların üzerine düştü ve yüz ifadesi karşısında kalbim daha da hızlı çarpmaya başladı. Başını hafifçe eğerek onlara doğru ilerledi.

"Anka kuşları," diye nefes aldı. "İkinizi de Anka Kuşu olarak gördüm."

Gabriel sırayla Darcy ve Tory'yi kucaklamak için hareket ederken, Darius oturduğu yerden kalkıp suratına bir tüy tokadı yiyerek, "İşte bu harika," diye homurdandı. Darius kaşlarını çatarak ondan uzaklaştı ve bana baktı. "Bu sırrın daha fazla kulağa ulaşmasına gerek yok."

"Gabriel'e güvenebilirsin," dedim kararlılıkla. "O benim Nebular Müttefikim."

Darcy geniş bir gülümsemeyle, "Tanıştığımıza memnun oldum," dedi ve Tory de ona bir tane verdi, ikisi de ondan etkilenmiş görünüyorlardı. İnsanlar üzerinde böyle bir etki bırakma eğilimindeydi, ama ona bakışlarında bir şey vardı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bundan daha fazlası olup olmadığını merak etmeme neden oldu. Soyut bir şey. Konuştuğumuz konuya rağmen bir yabancının arkadaşlığından rahatsız olmuş gibi görünmüyorlardı.

Darius bana doğru yürüdü ve çenesini sıktı. "Tüm bunlara rastgele Fae'lerin karışmasına izin vermemeliyiz bence."

"O rastgele biri değil. Onunla daha önce tanıştın," diye homurdandım. "Ayrıca o benim Müttefikim. Yıldızlar onu ruh arkadaşım olarak seçti, böylece güvenime ihanet etmeyecek."

Darius kaşlarını çattı ve kaşlarını çatarak ikimize baktı. "Nasıl oluyor da sadece kanatların dışarıda olacak şekilde yer değiştirebiliyorsun?" Tory sordu, gözleri

Tam da bunu öğrenmek istiyormuş gibi ışıl ışıldı.

"Sana öğretebilirim," dedi Gabriel ve ikisi de gülümsediler.

"Tarikatlarını bir sır olarak saklamalıyız," dedim ve bana dönüp ciddi bir şekilde başını salladı.

"Nasıl oldu? Nasıl ortaya çıktılar?" diye sordu ve Darius'un gözlerinin kafamın içinde bir delik açtığını hissedebiliyordum. Gölgeleri ve dün gece olan diğer her şeyi bir sır olarak saklamanın en iyisi olduğuna karar verdim. Nebula Müttefikime yalan söylemekten nefret etsem de, Darius'a karşı bozamayacağım bir sadakatim vardı.

"Sanırım Ay Tutulması buna neden oldu," dedim omuz silkerek.

Gabriel karanlık bir şekilde gülümsedi. "Ne geceydi ama, ha? İnan bana, bu sabah yatağımdan çıkmak istemedim."

"Nasıl gidiyor-" Ben başladım ama Darius önümü kesti.

"Bu buluşma ne kadar *eğlenceli* olsa da, Anka kuşları hakkında bir şeyler öğrenmeye devam edebilir miyiz?" diye sinirli bir şekilde homurdandı.

Gabriel'in bakışları onun üzerinde yoğunlaştı. "Baban nasıl, evlat? Yüzünde her zamanki o gergin ifade var. Onun gibi mi büyüyorsun?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ayakkabılar iyi mi?" diye soğuk bir şekilde sordu ve Tory bir kahkaha atıp Darcy ona dirsek atınca dudaklarımı büzdüm.

"Onun gibi değil," dedim ama Gabriel ikna olmuş görünmüyordu. Darius'la olan Koruyucu bağımı biliyordu ama Lionel'ın oğluyla gerçekten arkadaş olduğumu asla kabul etmemişti. Acrux'lardan nefret ediyordu ve bunun için onu suçlayamazdım ama Darius farklıydı.

Darius duruma yardımcı olmamak için, "Ben de aynı derecede güçlüyüm," diye hırladı.

Gabriel'in gözleri onun üzerinde gezindi, sonra bir esnemeyle bir elini abanoz saçlarının arasına soktu ve ondan uzaklaşarak kızlara doğru döndü.

"İkinizi de tanımak için biraz zaman ayırmak isterim," dedi. "Yıldızlar beni size yardım etmem için gönderdi, bunu varlığımın her zerresinde hissettim."

Darcy keskin bir bakışla, "Bu hoşuma gider," dedi.

Tory sırıtarak, "Eğer bizi uçurursan, yeni en iyi arkadaşım sen olacaksın, dostum," dedi.

"Neden onlara öğretmiyorsun?" Aniden önerdim. "Onları Harpy Düzeni Geliştirme derslerinden çıkarmak için bir nedene ihtiyacım var. Lionel onların ne olduğunu anlamasın diye Ateş Harpileri gibi davranacağız. Nasıl bir tehdit olduklarını öğrenirse ne yapacağını biliyorsun. Anka kuşlarının ne kadar güçlü olduklarına dair söylentiler olduğunu biliyor musun?"

Gabriel yavaşça başını salladı. "Pek bir şey bilmiyorum ama Görü aracılığıyla onların gücünü hissettim. Daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu."

"Bugün bulduğum metinleri size ileteceğim," dedim. "Onlara ders verecek misin?

Elaine'e yeni güçlerine uyum sağlamak için zamana

ihtiyaçları olduğunu söyleyeceğim." "Elbette," dedi

Gabriel. "Onur duyarım."

En azından bir sorun çözülmüş oldu. Diğerleri sandalyelerine dönerken ve Gabriel Darius'un arkasında dururken ben masamın arkasına geçip yerime

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

oturdum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gabriel'den akan doğal bir aura vardı ve kızların ona şimdiden güvendiğini söyleyebilirdim. Acaba o da onlarla Müttefik olabilir mi diye düşündüm ama eğer öyleyse bu büyük bir tesadüf gibi görünüyordu. Nebular Müttefikler yeterince yaygındı ama yine de pek olası görünmüyordu. Yine de birbirlerine yaklaşımları bana bunun gerçek bir olasılık olduğunu düşündürdü.

Darius tamamen farklı bir konuydu. Bir Akrep ve bir Aslan olarak güçlü bir dostluk kurabilirlerdi ama ancak Aslan üstünlük kompleksini bir kenara bırakabilir ve Akrep de kendi gururunun ötesine geçebilirse. Ama ikisinin de bunu başarabildiğini gördüysem ne olayım.

Emir formlarına aldığım notları açıklamaya geçmeden önce metinleri Gabriel'e ilettim. "Sanırım şu an için en önemlisi, büyünüzün ateş aracılığıyla yenilendiğini bilmeniz. Alevlerin sıcaklığını hissedecek kadar yakın olman gerekiyor ve böylece ondan büyü çekebileceksin. Bu da seni yeniden canlandıran şeyin tam olarak ne olduğunu bulmakta neden zorlandığını açıklıyor çünkü etrafta sürekli yanan ateşler var.
Akademi. Ateş Elementalleri olarak ihtiyaç duyduğunuzda kendi kendinizi yenileyebileceğiniz gerçeğinden bahsetmiyorum bile."

"Yani gücümüzün sonsuz olduğunu mu söylüyorsun?" Tory sadece Darius'u kızdıracak bir şekilde sırıtarak sordu. "Yani, ateş yakabildiğim sürece sihrim asla tükenmeyecek. Ne zaman güçleri azalsa bir altın yığınının üzerinde uyuklamak zorunda kalan şişko kertenkele şekil değiştiricilerin aksine mi?"

Darius hırlarken Darcy kahkahasını gizlemeye çalıştı ve ben de ona bir bakış attım, bu toplantıyı dostane bir şekilde atlatabilmemiz için barışı koruması için yalvardım.

"Başka ne var?" Darcy hevesle sordu, açıkça benimle aynı şeyi fark etmişti ve didişmeye ya da daha kötüsüne başlamadan önce ikisinin dikkatini dağıtmak için bana yardım etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Anka ateşi güneşin kendisinden doğar. Tüm maddeleri yok edebilir ve pek çok büyüyü bozabilir. Hem Düzen hem de Fae formundaki Anka kuşları, Elemental olarak veya diğer Düzen formları aracılığıyla üretilenler de dahil olmak üzere her tür ateşe karşı dayanıklıdır. Aynı zamanda şunlara da zarar verebilir

Manticore'lar, Hydra'lar ve... Ejderhalar gibi ateşe dayanıklı emirler."

Gabriel bıyık altından gülerken Darius durdu, elleri sandalyesinin kollarında sıkılaştı. İkizler birbirlerine baktılar, gözleri kocaman ve heyecan doluydu.

"Yani bu koca kıçlı kertenkele beni hiç yakamaz ama ben istersem onun kıçını tamamen pişirebilirim mi diyorsun?" Tory, Darius'u işaret ederken sırıtarak sordu.

"Neden isteyesin ki?" Evet deyip Darius'u olduğundan daha fazla kızdırmak istemediğim için sordum ama sadece onun yorumunun bile bunu yapmaya yettiğini görebiliyordum.

Tory omuz silkerek, "Hepimiz için yeteneklerimizi bilmek güzel bir şey," diye cevap verdi. "Ve *sınırlarımızı," diye* Darius'a takıldı.

Darius'u incelerken yanağımın içini çiğnedim, aklımda dönüp duran fikre yaklaşıp yaklaşmayacağını merak ediyordum. Eğer kabul ederse, bu Solaria'daki tüm Fae'lerin yararına olacaktı. Çünkü Darius Acrux taht üzerindeki hak iddiasından asla vazgeçmeyebilirdi ve ben de vazgeçmesini istemiyordum. Ama *belki* onu iki adayla daha paylaşmaya ikna edebilirdim. Sadece onu ikna etmek için o lanet kasırgayı atlatmam gerekiyordu.

OceanofPDF.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kalbim küt küt atarken ve karanlık etrafımı sararken soğuk terler içinde uyandım. Uykumda biri beni çağırıyordu. Sesi hafızamda yankılanıyordu, sanki hayal gücümün bir ürünü değil de gerçekten yanımdaymış gibi.

Ayağa kalkıp Atlas'ımı elime alıp saate bakmak için çabalarken dudağımı çiğnedim. Dersler bugün yeniden başlıyordu ve Hesaplaşma'yı geçtiğimiz için artık işler çok daha zorlaşacaktı. Ders programlarımızdaki boşluklar yeni derslerle doldurulmuştu ve diğer derslerimizde de tempoyu artırmamız bekleniyordu.

Saat altıya beş vardı ve şansıma lanet ettim. Gereğinden erken uyanmaktan nefret ederdim ama o kâbusun içimde uyandırdığı korkuyla artık bir daha asla uyuyamayacağımı biliyordum.

Burç yorumum tam Atlas'ımı yere bırakmak üzereyken geldi ve hızlıca okudum.

Günaydın İkizler.
Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Küçümsenenlerin gazabından sakının. Bugün sizin için çok daha büyük bir yolculukta bir dönüm noktası olabilir. Öfkenizin nereye yöneldiği konusunda dikkatlice düşünün.

Bazı şeyler siz ne zaman olduğunu bile anlamadan taşa dönüşebilir.

Başka bir gün, başka bir kafa karıştırıcı tahmin. Bir gün Atlas'ımı açacağım ve burçlar diyecek ki: bugün yumurtadan uzak dur yoksa sıçarsın ve ben de bir kez olsun tam olarak nerede durduğumu bileceğim.

O güne kadar, her zaman yaptığım gibi yapacak ve yıldızlardan gelen gülünç derecede karmaşık mesajı çözmeye çalışmak için sıfır zaman harcayacak ve önemli olana odaklanacaktım. Yani bu rahatsız edici korkuyu uzuvlarımdan atana kadar koşacak ve dün gece yatmadan önce tükettiğim alkolün son damlalarını da içime çekene kadar yemek yiyecektim. Çünkü, *siktir et* hayatımı
ekseninde hızla dönmüştü ve uyumayı başarabilmemin tek yolu bir şişe tekila ile unutkanlığı kovalamaktı. *Kötü karar Tory.* Ama bu, üst kattaki Ejderha'nın kapısını çalıp Darcy ile benim de gölgelerimiz olduğunu ve bunun beni dehşete düşürdüğünü itiraf etmemden daha iyiydi. Çünkü günün soğuk ışığında söz konusu Ejderha'ya güvenilemeyeceğini hatırlamak çok daha kolaydı. Bu da boku yediğim anlamına geliyordu, çünkü kafası Ejderha'nın kıçına o kadar girmiş olan Orion'dan başka başvurabileceğim kimse yoktu ki uzaktan onun yemeklerinin tadına bakabileceğinden emindim.

İç çektim. Neden her şey her zaman bu kadar karmaşık olmak zorundaydı? Kürek kemiklerim boyunca bir kaşıntı vardı ve bunun serbest bırakılmak için yalvaran Tarikat formum olduğunu biliyordum. Yine de dönüşüm geçirirken kimsenin beni görmesi riskini göze alamazdım çünkü Lionel Acrux ne olduğumuzu öğrenemezdi. Yani tüm bu bekleyişten sonra bile, yıllardır saklı kalan parçamı keşfedemiyordum. Daha fazlasını öğrenemezdim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

güçlerim hakkında ya da uçma konusunda elimi test etmek için. Hiçbir şey. En azından Darius'un evcil hayvan öğretmeninden izin alana kadar.

Sinirimden oflayıp pufladım ve hızlı bir duşa girmeden önce battaniyeleri üzerimden ittim.

Akademi arazisinde bir tur attığımda ve kaslarımdaki ateş rüyalarıma musallat olan gölgelerin stresini yok edecek kadar keskinleştiğinde saat neredeyse yedi buçuk olmuştu.

Küre'ye doğru koştum, vücudumdaki teri ve çamuru temizlemek için su sihrimi kullanırken yavaşça serinledim.

Kapının dışında durdum, baldırlarımı uzatıp nefesimi tutarken bir elimi binanın kıvrımlı altın duvarına dayadım.

"Tutulma sırasında beni özledin mi, tatlım?" Caleb kulağıma doğru nefes aldı ve ben şaşkınlıkla ondan uzaklaştım.

"Kahretsin, Caleb bana o sinsi Vampir saçmalığını yapma, daha kaç kere yapacağım?" Bana alaycı bir şekilde dudak büktüğünde, yıpranmış sinirlerim tekrar su yüzüne çıktı.

"Tanrım, Tory, bu sabah ayakkabılarına kim sıçtı?" diye şaka yaptı.

Derimin altında öfke kabardı ve bir an için karanlık beni itti. görüşüm boyunca. Zihnimdeki gölgeleri temizlemek için öfkeyle gözlerimi kırptım ve saf irade gücüyle onları geri püskürtmeyi başardım. *Bu da nereden çıktı?*

"Bu da neydi böyle?" Caleb gözlerimin içine bakarken başını eğerek sordu.

"Ne?" Masumca sordum, ancak gölgeleri gördüğü belliydi.

"Bir an için gözlerin karardı..."

Bir açıklama aradım ve mantıklı gelen tek açıklamaya ulaştım. "Tarikatım Güneş Tutulmasında Ortaya Çıktı," diye itiraf ettim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Öyle mi?" diye merakla sordu ama pek inandırıcı değildi. Belli ki Darius onu çoktan bilgilendirmiş olmalıydı ve sanırım benim bir Ateş Harpisi olduğumu düşünmüş olmalıydı.

"Evet, üzgünüm ama ilk sorunuzun cevabı hayır. Tutulma sırasında seni düşünmüyordum. Meşguldüm."

"Yani ay seni başka birine doğru sürüklemedi mi?" diye sorarak beni bakışlarıyla kıstırdı.

Omuz silktim, The Orb'a doğru ilerlerken yanından geçip gittim, o da yanıma geldi. "Eğer kastettiğin buysa, başka kimseyle takılmadım."

"Sorduğum şey bu değildi ama," diye itti. "Birine karşı çekim duyup duymadığını sordum."

Ona bakmak için döndüğümde derin bir nefes aldım. "Evet. Eğer bilmek istiyorsan, bu beni Darius'a doğru itti."

Yüzünde bir parça kızgınlık ve kıskançlık ifadesi belirdi ama sonra Caleb gerçekten sırıttı. "Ama sen harekete geçmedin mi? Sizi birlikte olmaya iten ayın tüm ağırlığına direndiniz mi?"

"Tam olarak değil," dedim ama ona Lionel'dan ve olan biten diğer şeylerden bahsedemezdim. "Dediğim gibi, benim ve Darcy'nin Emirleri Ortaya Çıktı ve ondan sonra aklım gerçekten kimseyle takılmak değildi."

Bunu bir an için düşündü ve ben de kararlı adımlarla kahve makinesine doğru içeriye yöneldim.

Bir fincanı makineye yerleştirirken Caleb tekrar bana yetişti ve bana bakabilmek için masaya yaslandı.

"Yani varsayımsal olarak, Tarikatınız ortaya çıkmamış olsaydı ve böyle bir şey yolunuza çıkmasaydı. Sence o gece Darius'la birlikte olur muydun?" diye sordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Göğsümde kafein bağımlılığımdan fazlasıyla bahseden bir ağrıyla kahvenin fincanıma damlamasını izledim.

"Dürüst olmak gerekirse?" Tereddüt ettim, cevabı kendime itiraf etmek istemiyordum ama Darius'la ilgili delice dürtülerim olacaksa en azından bunu kabullenebilirdim. Derin bir nefes aldım. "Sanırım öyle, evet. Onunla aramızda ne var bilmiyorum ama sürekli böyle durumlara düşüyoruz. Aramızdaki gerilim dayanılmaz gibi. Yani evet ona çekiliyorum ama böyle hissettiğim için deli olduğumu düşünüyorum çünkü tek yaptığı beni kızdırmak ya da incitmek."

Caleb uzun bir süre bana baktı. "Biliyor musun, bana yalan da söyleyebilirdin," dedi ve sanki başka bir şey söylememek için dilini yanağına bastırdı.

Bir kahkaha attım. "Evet. Yine de biraz pislik bir hareket gibi görünüyor ve sanırım sen ve Darius bunu hallettiniz, bu yüzden dürüstlükle gideceğimi düşündüm."

"Tamam..."

Bunu düşünmesini beklerken ona bir kaşımı kaldırdım ve kaşlarını çattı.

"Yani Darius'un seksi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Ona alaycı bir şekilde sırıttım ve başımı salladım çünkü adam cehennem gibi sinir bozucuydu ama aynı zamanda neredeyse bir yarı tanrıydı ve bunu inkâr etmeye çalışmak çok saçmaydı.

"Ama benim de ateşli olduğumu düşünüyorsun...?"

Gözlerimi onun üzerinde gezdirip, nasıl bir adam olduğunu anlamaya çalıştım.

Kasları gömleğine baskı yapıyordu ve kıvırcık saçları mükemmel bir şekilde dağılmıştı.

"Evet, sanırım öyle," diye kayıtsızca

kabul ettim. Caleb sırıttı.

"Ve sen benim komik olduğumu mu düşünüyorsun?" diye itti, beni masaya yaslayabilmek için bana yaklaştı ve kollarıyla bir kafes oluşturdu.

"Bazen," diye

geçiştirdim. "Darius

komik mi?"

Gözlerimi devirdim. "Öğrenmek için bana pek fırsat vermedi. Genelde beni çamura sokmakla ya da boğmaya çalışmakla daha çok ilgileniyor..."

"İkisini de yapmadım."

"Durdunuz ve izlediniz ki bu da muhtemelen aynı derecede kötüdür."

Caleb devam etmeden önce ofladı. "Senin ve benim başka ortak noktalarımız da var."

"Ne gibi?" Ben sordum.

"Peri Panayırı'nda çok eğlendik."

"Bu konuda herhangi biriyle eğlenebilirdim."

"İkimiz de... gibi..."

Bu cümleye bir son bulmasını bekledim ve aklına bir şey gelince sırıttı.

"Seni avlamam ikimizin de hoşuna gidiyor."

Güldüm. "İyi kurtardın dostum, ama bu ortak bir şeylerden çok seksle ilgili."

"Senin de Darius'la ortak bir yönün yok," diye belirtti.

Omuz silktim çünkü bu doğru değildi ama Darius Acrux'la neden uyumlu olduğumun nedenlerini sıralamaya başlamak da istemiyordum. Bu, onun tam bir sersem olması nedeniyle üzerinde fazla düşünmemeye çalıştığım bir şeydi.

"Bu bakış ne için?" Caleb kendimi tuttuğumu fark ederek sordu. "Bu

tam olarak doğru değil. Aynı hobilere sahibiz ve ikimiz de boktan ebeveyn figürleriyle uğraşmak zorunda kaldım..."

Çenesi gerildi ve ben de başka bir şey eklememeye karar verdim.

"İyi. Ama benimle seks yapmanın harika olduğunu biliyorsun," dedi muzaffer bir edayla.

"Elbette," dedim, gerçekten emin değilmişim gibi omuz silktim ve bana daha da yaklaştığında, kalbim onun yakınlığı karşısında daha hızlı atarken ondan bir hayal kırıklığı hırıltısı çektim.

"Darius yatakta berbat olabilir," diye kulağıma doğru nefes aldı.

"Yapabilir," diye kabul ettim.

Caleb, "Ve Tutulma sırasında bu teoriyi test etme şansınız varken, bunu es geçtiniz," diye üsteledi.

"Şanslıyım ki bu hatayı yapamadan gece yarısı puf oldum ve Sindirella gibi balkabağına dönüştüm," diye kabul ettim.
Çünkü çok şanslıydım. Moon Tory, sahilde bir an bile yalnız kalsaydık Darius'a kesinlikle hayır demezdi.

"Bu... bu hikaye böyle değil. Balkabağı Cinderella değil. Nasıl bu kadar yanlış anlayabiliyorsun?" Caleb kaşlarını çatarak bana sordu. Kulağına doğru konuşmak için parmak ucunda yükseldim ve cevabımı dinlemek için sustu.

"Ben pek Prenses tarzı bir kız değilim," diye fısıldadım.

Caleb'in gözleri sözlerimin çifte anlamı karşısında parladı ve kollarıyla yarattığı kafesten çıkmadan önce ona alaycı bir gülümseme sundum.

Kahvemi makineden çıkarıp şeker eklemeye başladım ve o yine arkamdan yaklaştı.

"Tamam, peki senin emrin nedir?" diye sordu.

"Küçük dostunun, Emrim hakkında isteyebileceğin tüm bilgileri sana çoktan göndermediğine bir an bile inanmıyorum," diye kestirip attım.

Caleb güldü. "Pekâlâ, beni yakaladın. Senin bir Ateş Harpisi olduğunu biliyorum.
Bu çok havalı, değil mi? Harpy'lerin benim kadar hızlı uçabildiğini biliyorsun.

Koşmak mı?"

"Belki bir gün seninle yarışırım o zaman," diye alay ettim, ama sözcükler dudaklarımdan döküldüğünde hiç de öyle olmaması gerektiğini düşündüm. Aslında bir Harpy değildim ve bir Phoenix'in ne kadar hızlı uçabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Ben kazanırdım, tatlım," diye beni temin etti. "Ben her zaman kazanırım."

"Madem cevaplarıma tepki vermeyeceksin, neden bana Darius hakkında onca soru sordun?" Konuyu tekrar düzenime getirerek sordum çünkü henüz hangi yalanları söyleyeceğimi bile bilmiyordum.

"Bu konuda nasıl hissedeceğime karar veriyorum," dedi, çenesi titriyordu ve saklamaya çalışsa da bu konudaki kızgınlığını ele veriyordu.

"Duygular genelde böyle değildir," diye belirttim. "Genelde bilinçaltın o gün hangi duyguyla canına okumak istiyorsa o duyguya kapılırsın. Örneğin bana bakın, her gün yatağa şen ve şakrak uyanmaya, herkesle arkadaş olmaya karar vererek giriyorum ve
tanıştığım herkes. Yine de sabah olduğunda, dün gece olduğum gibi kötü bir kaltak oluyorum."

Caleb şaka yapıyormuşum gibi güldü ve belki de öyleydim. Bilmiyordum bile.

"Tamam o zaman. Bu beni sinirlendiriyor," diye itiraf etti alçak bir ses tonuyla.

"Bu konuda ne yapacaksın o zaman?" Gözlerindeki bakış kalbimin biraz daha sert atmasına neden olarak sordum.

Caleb uzanıp kahvemi elimden aldı ve yanımızdaki masaya koyduktan sonra bana o kadar yaklaştı ki vücutlarımız birbirine yapıştı.

"Sana daha iyi bir seçim olduğumu kanıtlayacağım. Bana öyle bir aşık olacaksın ki kemiklerini kıracaksın."

Hafifçe alay ettim ama çenemi yakaladı ve demek istediğini anlatmak için dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Midem altüst oldu ve ceketini avuçlarımın arasına aldım,

Dilini ağzıma bastırırken onu daha da yaklaştırdım.

Caleb benim için en iyi seçim olmayabilirdi ama çok iyi noktalara değindi. Ayrıca, bana her şeyi unutturmayı başardıysa
Darius'un her şeyine razıydım çünkü o pislik beni çok incitmişti ve ona bazen baktığım gibi bakmamı istemiyordu.

Geri çekildi ve onu bir adım geriye itmeden önce ona sırıttım. Odanın köşesindeydik ama kahvaltı için gelen öğrencilerle hızla doluyordu ve sevişirken çekilmiş bir fotoğrafımızın FaeBook'un her yerine sıçramasını istemiyordum.

Yanımızdaki masadan kahvemi aldım ve odanın uzak tarafındaki *Ass* Club'a doğru yürümeye başladım.

"Ayın *beni* kime doğru ittiğini merak etmiyor musun?" Caleb peşimden koşarken sordu.

"Pek sayılmaz. Ama sen bana söyleyene kadar bu konuşmanın bitmeyeceği hissine kapılıyorum. Yani..."

Caleb bilerek gülümsedi ama bir şey söylemedi.

"Demek bu da bir şeyler ima edip beni cevap için çaresiz bıraktığın durumlardan biri, öyle mi?" Tadı cennet gibi olan ve nefesimin altında inlememe neden olan kahvemden bir yudum alarak sordum.

"Doğru," diye kabul etti Caleb, beni yemleyerek. Sorun şuydu ki, ben ısırmayacaktım.

Ondan uzaklaştım ve kalabalığın arasından *kıç tarafına* doğru ilerledim. Kulüp ve bir saniye sonra onu takip ettiğini hissettim.

Kalabalığı yarılamıştım ki Caleb hızını kullanarak etrafımdan dolandı ve yolumu keserek durdu.

"İyiyim. Ay bütün gece seni düşünmeme neden oldu. Ve senin başka biriyle birlikte olma fikrin beni biraz çıldırtıyor," dedi. "Özellikle de Darius."

"Neden özellikle o? Arkadaşın olduğu için mi?" diye sordum.

"O benim arkadaşımdan çok kardeşim gibi ve mesele de bu değil. Mesele şu ki, hayatımız boyunca insanlar bizi birbirimize düşürmeye çalıştı çünkü biz eşitiz. Eşit olduğumuzu bildikleri halde her zaman birimizin daha güçlü olup olmadığını anlamaya çalışıyorlar. Gücümüz nedeniyle bizi ayırt edemediklerinde, diğer güçlü veya zayıf yönlerimiz nedeniyle bizi bölmeye çalışıyorlar. Ve şimdiye kadar kimsenin denediği, söylediği ya da önerdiği hiçbir şey bizi bölmeye yaklaşamadı bile. Bu yüzden bir kız yüzünden onunla ters düşme ihtimalim yok."

"Tamam." Omuz silktim, etrafından dolaşmaya çalıştım ama yine de yolumu kesti. "Konuşmanızın ana fikrini falan mı kaçırıyorum?" diye sordum. "Çünkü birlikte olmadığımız halde benden ayrılmaya çalışıyormuşsun gibi geliyor. Eğer benimle sevişmeyi bırakmak istiyorsan, bırak gitsin, bana ayrıntılı bir açıklama borçlu değilsin. Sorun değil."

Caleb sanki kafasını karıştıran benmişim gibi homurdandı, oysa onun nesi olduğunu gerçekten bilmiyordum.

Niyetle bir adım öne çıktı, yanağımı kavradı ve gözlerimin içine baktı.

"Ya senden benim olmanı istesem. Sadece benim?" diye teklif etti ve ben güldüm. "Peki annen bu konuda ne düşünür?" diye sordum.

"Seni yakın zamanda ailemle tanışmaya davet etmiyorum," diye karşılık verdi. "Ama bu yolun sonu oraya çıkıyor, değil mi? Eğer ailemle tanışmak için

O zaman kendi sözünüzü vermiş oluyorsunuz. Bunun uzun sürebilecek bir şey olduğunu gördüğünü söylüyorsun ve eğer bunu söylüyorsan, o zaman bunun bir son kullanma tarihi yok. Her şeyin yolunda gittiğini varsayarsak, uzun vadede benimle birlikte olmak istediğini söylüyorsun. Yani bana sorduğun şey bu mu, değil mi?"

Caleb kaşlarını çattı. "Öyle olmadığımı biliyorsun," dedi yavaşça. "Senin hakkında ne hissedersem hissedeyim ya da hissetmeyeyim, seninle asla evlenemem ve seni böyle bir güç konumuna getiremem. Genlerimizin birleşimi diğer Varislerin çocuklarından daha güçlü bir çocuk yaratır çünkü en güçlü ebeveynimizin gücünü miras alırız. Bu da Göksel Konsey'in dengesini bozar ve-"

"Gördün mü?" Sözünü kestim. "Bu o kadar da zor değildi, değil mi? Sen beni uzun vadeli istemiyorsun, ben neden sana kısa vadeli bağlanayım ki? Eğleniyoruz Caleb ama ben senin kız arkadaşın değilim. Eğer benim başka insanlarla tanışmamı, hatta belki onlarla takılmamı kaldıramıyorsan, o zaman bu ilişkiyi bitirebiliriz.
Aramızdaki bu şey. Çünkü bir erkek için hayatımı asla askıya almayacağım. Özellikle de benim uzun vadede yeterince iyi olmadığımı düşünen biri için."

Etrafından dolaştım ama kolumu yakaladı, beni geri döndürdü ve neredeyse üzerime kahve döküyordu. Su sihrimle sıvının bana çarpmasını son anda engellemeyi başardım ve kaşlarımı çatarak onu tekrar fincana yönlendirdim.

"Senin yeterince iyi olmadığını düşündüğümü hiç söylemedim," diye hırladı. "Ama benim durumum biraz karışık. Güçlü bir konumda olmak bazı sorumluluklar üstlenmek anlamına geliyor ve-"

"İşte tam da bu yüzden o aptal tahtı hiç istemedim! Özgür olmak varken kim bir sandalyeye zincirlenmek ister ki? Siktir et." Ona gözlerimi devirdim ve neredeyse gülümsedi.

"Yani bana özel olmak istemediğini mi söylüyorsun?" diye onayladı, dudakları zaten bunu bekliyormuş gibi eğlenerek seğiriyordu.

"Hayır, salak. Şimdi gidip kahvaltımı yapabilir miyim?"

"Daha sonra takılmak ister misin?" diye sordu, hâlâ yolumu kesiyordu. "Belki dersem, gitmeme izin verecek misin?"

Darius tam arkamdan, "Daha sonra meşgul olacaksın Roxy," deyince kaşlarımı çatarak ona baktım ve konuşmamızın ne kadarını dinlediğini merak ettim.

"Hayır, değilim," diye cevap verdim, neden bahsettiğini merak ederek.

"Az önce öğrendiğiniz gibi, bedeninizden kurtulması için onu kandırdığınızda Tarikatınız alevler içinde patlar ve yüksek duygusal deneyimler

Tecrübesiz Fae'lerin Tarikat formlarının kontrolünü kaybetmelerine neden olduğu için, bir süreliğine herhangi biriyle birlikte olman kötü bir fikir gibi görünüyor" dedi. "Onunla takılmasını istememenin asıl nedeni bu değil tabii ki.

Caleb benimle alay etti ve Darius'un bakışları karardı.

"Ben sadece seni kolluyorum Cal. Onun *benimle konuşmasını* riske atmak istemem.

"Darius alaycı bir şekilde cevap verdi.

"İyi ki teklif etmiyorum o zaman," diye tersledim.

Caleb gülümsemesini bastırdı ve Darius bir an benimle onun arasına baktı, sonra omuz silkti. "Onu erittiğinde bana ağlayarak gelme." Alaycı bir şekilde güldü ve bizden uzaklaşarak Seth ve Max'in koltuğuna oturdu. Biz oyalanmaya devam ederken üçü de bize doğru baktı. Zaten saçmalıyordu. En azından öyle olduğunu umuyordum...

Bir an Caleb'in fermuarına baktım ve biz bir şeyin ortasındayken alevler içinde kalma düşüncesiyle ürperdim...

Lanet olsun.

Caleb söyleyecek başka bir şeyi varmış gibi görünüyordu ama midemin protestoları daha fazla susturulamadı ve kazara onun aletini eritmeyi düşünmeyi reddederek tekrar kız kardeşime ve arkadaşlarımıza doğru yola çıktım.

"Bekle," Caleb kolumu tuttu, bakışları diğer Varislere ve tekrar bana kaydı. "Bana düzgün bir veda etmedin."

"Yapma," diye uyardım, bana doğru kayarken gözleri ağzımdaydı. "Ben üzerine işenecek bir lamba direği değilim. Eğer beni burada herkesin önünde öpmeye çalışırsan
seni odanın öbür ucuna fırlatırım."

"Bu biraz dramatik oldu, tatlım," diye yakındı.

"Evet, bana Eclipse'i soran sensin, sonra da Darius ortaya çıkar çıkmaz ağzını bozmaya çalışıyorsun. Eğer aranızda bir sorun varsa gidip onunla konuşmanı öneririm çünkü ben senin güvensizliklerinin ortasında domuzculuk oynamıyorum. Sadece kahvaltımı yapmak istiyorum."

Bu sefer nihayet ondan kaçmayı başardım ve rahat bir nefes alarak *Göt* Kulübü'ne ulaştım. Angelica beni sıcak bir şekilde karşıladı, elini sallayarak Grubun hakim olduğu masalarda toplanmış olan yiyecek yığınları ve çırpılmış yumurtaları üstüne yığmadan önce kendime birkaç dilim kızarmış ekmek kaptım. Bir selamla Darcy ve Sofia'nın karşısına çöktüm ve bir vahşi gibi yemeğimin üzerine düştüm.

"Caleb tekrar aday mı o zaman?" Darcy alaycı bir tavırla sordu.

Bir lokma yemeğin etrafında dudaklarımı büktüm ve cevap vermeden önce yutkundum. "Belki de Mirasçıları tamamen bırakıp kendime iyi, normal bir kötü çocuk bulmalıyım. Bilirsin, motorcu barlarında takılan ve eğlenmek için insanları döven türden. Benim genelde tercih ettiğim gibi sıradan bir psikopat. Çok daha az drama olurdu."

Darcy kahvesine doğru sırıttı ve Sofia güldü.

Sofia, "Celestial Times'da Alestria'daki Aurora Akademisi hakkında bir makale okuyordum," diye söze girdi. "Orada daha fazla öğrenci ölürse, kapatmayı düşünmek zorunda kalacaklarını söylüyorlar. Belki orada hoş, normal bir psikopat bulabilirsin? Yakında onlara karşı bir Pitball maçımız var."

"Mükemmel," diye kabul ettim. "Maç için tribünlerin onların tarafında bir yer bulacağımdan emin olabilirsin."

Sofia sırıttı ama Darcy sırıtmadı, odanın öbür ucunda omzumun üzerinden bir şeye bakarken dudaklarını büzdü.

Ona bir kaşımı kaldırdım ve Diego'nun köşedeki bir masada kendi başına oturduğunu görene kadar bakışlarını takip ettim.

Bize doğru baktı ve beresini kulaklarının üzerinden biraz daha aşağı çekerken dudaklarımı hafifçe büzerek onunla göz göze geldim.

"İkinize de orospu dediğine hâlâ inanamıyorum," diye fısıldadı Sofia, sanki odanın öbür ucundan onu duyabilirmiş gibi.

"Biliyorum," diye onayladı Darcy. "Onun arkadaşımız olduğunu sanıyordum..."

Sesindeki incinmişlik hissiyle bakışlarım karardı ve bir anlığına gölgeler görüş alanımda dans etmek için yükseldi.

Diego sandalyesinde doğruldu, bana bakarken bakışları keskinleşti, dudakları öfkemle canlanan kara büyüyü fark etmiş gibi aralandı.

Gözlerimi kırpıştırdım, ona sırtımı döndüm ve derimin altında onlarla savaşırken yemeğime baktım. Onlar kaybolurken göğsümde küçük bir sızı yükseldi ve bir parçam onları geri çağırmayı arzuladı. Yine de çağrılarına boyun eğersem neler olabileceğinden korkuyordum. Gölgeler büyümün geri kalanı gibi değildi. Onlar istilacı bir güçtü, benim bir parçamdı ve aynı zamanda. Sihrimin bana asla zarar vermeyeceğinden emin olduğum yerde, gölgelere karşı sadece güvensizlik hissedebiliyordum. Onlar benim değildi. Ama yine de içimde yaşıyorlardı.

"Pekala, tosumu tokatla ve bana Molly de, çok sinir bozucu bir Sabah!" Geraldine geldiğinde haykırdı ve yanımdaki koltuğa çöktü.

Bir kahkaha attım ve şaşkınlıkla ona baktım.

"Ne oldu?" Darcy sordu.

"*Şey*. A.S.S. için hepimizin çok heyecanla beklediği bazı tişörtler üzerinde çalışıyordum-" El çantasına uzandı ve kraliyet mavisi bir tişört çıkararak bakmamız için bize sundu.

Prenses Gücü sözcükleri pembe parıltılarla ön yüzüne nakşedilmişti. Geraldine onu salladı ve kelimeler bir an için birbirine karıştı, sonra tekrar birleşerek *Vegas for the Throne* yazdı. Darcy'ye bir kaşımı kaldırdım ve o da gülmek için kendini zor tuttu.

"Peki sorun nedir?" Darcy nazikçe sordu.

"Tahtı istemediğimiz gerçeği bir yana," diye mırıldandım. "Pish posh, Tory Vega!" Geraldine azarladı. "Bir gün sen de Solaria'ya hükmettiğinizde size bugünü hatırlatacağım ve sözlerinizi yemek zorunda kalacaksınız!"

"Ben şimdilik kahvaltımı yapmaya odaklanayım, bakalım nasıl geçineceğiz," diye teklif ettim. Temelde onunla gayri resmi bir anlaşmaya varmıştım.

Geraldine, kıçımı tahtın üzerine oturtmam için çok fazla zorlamadığı sürece, tahta olan ilgisizliğim hakkında çok yüksek sesle bağırmayacağımı söyledi. Dikkatler onun tişörtüne dönünce ikimiz de konuyu kapattık.

"Arkasında A.S.S. Forever yazması gerekiyordu!" Geraldine yakındı.

"Üzerinde *sonsuza dek kız* yazan bir şey giymeyi gerçekten istiyor musun?" Max Rigel'in sesi hepimizin şaşkınlıkla başını kaldırmasına neden oldu ve ne istediğini merak ederek yemeğimi bitirirken çatal ve bıçağımı yere bıraktım.

Dikkati benim ya da kız kardeşimin üzerinde değil, Geraldine'in üzerindeydi.

"Sonsuza kadar *kız* yazmıyor," diye cevap verdi ona düz bir bakış atarak. "A - S - S."

"Hmm. Arkanda yürüyor olsaydım ve tişörtünde *sonsuza kadar kız* yazıyor olsaydı Oraya yapışmamı istediğinizi düşünürdüm-"

"Mükemmel bir kahvaltıyı mahvetmek için gelmenizin bir nedeni var mı yoksa sadece tereyağlı simitlerimden biraz daha almak mı istiyorsunuz?" Geraldine talep etti.

Max dudaklarını büzdü ve sanki bize doğru itmeye çalışıyormuş gibi şehvetle kıvrıldığını fark ettim. Ya da daha doğrusu Geraldine'e itmeye çalışıyordu.

"Kahvaltınız bana oldukça sarsıcı geldi. Ama sanırım aklını başından alsa bile yeterli demeyi seviyorsun, değil mi? Ve eğer bana tereyağlı simitlerinden ikram edersen, onları tekrar tatmaya hayır demem."

Geraldine güldü ve yığından birkaç simit aldı.
Justin Masters'ın yanında. Elindekileri ona doğru fırlattı ve Max kaşlarını çatarak elindekileri yakaladı ve tatlı bir şekilde gülümsedi.

"Aslında şimdi düşündüm de kahvaltım pek tatmin edici değil. Ama tıka basa yemekte özgürsün, zaten menüden çıkarılan şeylere karşı bir damak tadın var gibi görünüyor."

Max dilini ısırdı ve sanki buna nasıl cevap vereceğini anlamaya çalışıyormuş gibi uzun bir süre hepimize baktı.

Simitleri tekrar masanın ucuna yerleştirdi ve
gömleğindeki kırıntılar. "Belki... Seninle daha sonra Water Elemental'de görüşürüz."

"İkimiz de orada olacağımız için büyük olasılıkla," diye onayladı Geraldine, bir muffin kapmak için uzandı ve içinden bir kiraz kopardı ağzına koymadan önce. Gözleri yemeğindeydi ve Max dönüp uzaklaşmadan önce uzun bir saniye daha oyalandı. Max yürüdükçe şehvetin tadı artıyor ve Küre'nin etrafındaki kızlar onun hediyelerinin etkisine kapıldıkça kafalar ona doğru dönüyordu. Varislerin koltuğuna tekrar oturduğunda, bir sürü umutlu kız etrafını sarmıştı.

Geraldine çöreğini karıştırmaya devam ederken ona doğru bakmadı bile ve onu izlerken dudaklarımda yavaş bir gülümseme belirdi.

"Geraldine..." Yavaşça söyledim. "Tutulma sırasında şansın yaver gitti mi?"

Darcy heyecanla içini çekti, Geraldine'e de bakınca gözleri büyüdü ve Sofia sandalyesinde daha dik oturdu.

Geraldine hepimize bakarken yanakları pembeleşti. Dudakları aralandı ve bir an için hiçbir şeyi itiraf etmeyeceğini düşündüm, sonra dramatik bir şekilde sandalyesinde geriye doğru çöktü ve elini alnının üzerine koydu.

"Korkarım itiraf etmeliyim ki ettim," diye inledi. "Leydi Petunia bakışlarını oldukça erkeksi bir Siren'e dikti ve onun aşk maceralarının kurbanı oldu."

Dudaklarımdan bir kahkaha havlaması dökülürken Angelica bir ağız dolusu kahveyi tükürdü.

"Az önce vajinana Lady Petunia mı dedin?" Boğuldum.

Darcy kahkahalarını bastırmak için ağzını kapatırken Sofia gerçek gözyaşları döküyordu.

"Ne yazık ki öyle. Ve gözünü cazip bir muz dramasına diktiğinde gerçek bir yırtıcı oluyor," diye itiraf etti Geraldine.

Kahkahalarım nefes almamı zorlaştırırken "Lanet olsun," diye soluk soluğa kaldım.

Darcy o kadar yüksek sesle gülüyordu ki insanlar bize doğru bakmaya başlamıştı ve Angelica Geraldine'e bir yabancıya bakıyormuş gibi bakıyordu.

"Bir *Varis* mi?" diye sordu, biraz dehşete düşmüş, biraz da etkilenmişti. Sofia, Geraldine'i savunmak için, "Oldukça seksi," diye ekledi.

"Bize nasıl olduğunu anlatmalısın," diye zorladım, kahkahalarımı sakinleştirmeyi başarırken gülümsemem genişledi.

Geraldine de gülümsedi ve biz komplocu bir tavırla birbirimize eğilirken sesini alçalttı.

"Şey... Çimleri nasıl sulayacağını bildiğini kabul ediyorum," dedi.
"Hay sikeyim, bu nasıl bir tanımlama?" diye sordum.

"Tamam, çok titizdi," diye ekledi Geraldine. "Yaşlı kovboyu ve fırıldağı çıkardı."

"Bu da ne böyle?" Darcy sordu.

Geraldine sırıttı ve ben de her ne sikimse onun oldukça iyi olduğunu söyleyebildim.

"Onu tekrar görecek misin?" Sofia sırıtarak sordu.

Geraldine'in bakışları bir an için o anın hatırasıyla karardı.
Su Varisi'yle paylaştığı muz dramı, ama başını umursamazca salladı.

Yavaşça, "O arsız herifi yola getirdim," dedi. "Ve Leydi Petunya'yı kafesine geri koydum. O elmadan bir ısırık daha almasına gerek yok."

"Yani bu kadar mı?" Angelica sordu.

"Evet. Korkarım ki o serseri benim vurduğumu kabul edip bırakacak. Tekrar aynı ata binmeye gerek yok, alıştırılacak daha bir sürü kısrak var."

"Evet, Geraldine!" Ona çak bir beşlik yaparak haykırdım.

Yüzünde boktan bir sırıtışla elimi tokatladı ve o kıza olan sevgim on kat arttı. O lanet olası bir vahşiydi ve Max Rigel'i geçen haftanın çöpü gibi bir kenara atmadan önce ağına düşürmüştü.

Kahkahalarım hâlâ boğazımda düğümlenirken ayağa kalktım. Hâlâ koşu kıyafetlerimi giyiyordum ve ders başlamadan önce üzerimi değiştirmem gerekiyordu. Darcy, Sofia ve arkadaşlarıma "Tarot dersinde görüşürüz,"

dedim.

koşarak uzaklaşırken el salladı.

***

Mercury Chambers'a döndüğümde beş dakika gecikmiştim ve kapıyı açmadan önce bodrumdaki odaya koştum ve

içeriye dökülüyor.

Profesör Nox odanın arka tarafındaki masanın üzerine tünemiş, uzun bacaklarını kavuşturmuş sınıfa bakıyordu. Siyah saçları, sanki ellerini saçlarında gezdiriyormuş ya da şimdi düşündüm de belki de uçuyormuş gibi dağınıktı. Bir çift siyah pantolon ve beyaz bir gömlek giymişti, ancak personelin çoğunun yaptığı gibi kravat takma zahmetine girmemişti ve birkaç açık düğme göğsünü işaretleyen dövmeleri ortaya çıkardı. Bileklerindeki manşetlerin altından daha da fazla mürekkep görünüyordu, *We Fall Together (Birlikte Düşeriz) yazısı* bir an dikkatimi çekti. Gerçekten bir öğretmene benzemiyordu, günlerini havasız sınıflarda geçirmek için çok genç ve çok havalıydı. Ama yine de buradaydı, ne bilebilirdim ki?

Geç geldiğim için bir özür mırıldandım ama o bunu duymazdan geldi ve odanın içinde süzülerek kız kardeşim ve Sofia'nın yanına, her zamanki yerlerine gitti. Diego da hâlâ Sofia'nın diğer tarafında oturuyordu ama sandalyesini Sofia'dan uzaklaştırmış, dümdüz önüne bakıyordu.

"Efendim? Profesör Nox?" Ben otururken beklemek için her ne söylüyorsa ara verdiğinde Kylie seslendi.

"Evet, Bayan..."

"Binbaşı," dedi parlak bir gülümsemeyle ve öne doğru eğilerek odanın diğer ucundan kırmızı sütyenini görebileceğim kadar açık olan gömleğinin altını gösterdi. "Sadece geç kalmak genellikle Ev Puanı kaybına neden olur," dedi ve ben yerime otururken bana sert bir bakış attı.

"Uhuh. Aer'den beş puan," dedi kayıtsızca.

Ben ona kaşlarımı çatarken Kylie, "Aslında o Tory," diye ekledi. "Darcy'nin iğrenç renkli saçları var."

Nox kuru bir sesle, "İğrenç renkli saçları severim," diye cevap verdi. "Ve Vega'nın geç geldiğinin farkındayım. Aer'den beş puan alıyordum çünkü bir ispiyoncuya katlanamam."

"Ama *efendim!"* Kylie öfkeyle sızlandı.

Soğuk bir sırıtışla, "Beş daha, çünkü mızmızlanmaya dayanamıyorum," diye ekledi. "Oh ve az önce benim hakkımda söylemek üzere olduğun şey için on daha
küçük arkadaşın yanında."

"*Ne*? Söylemeyecektim-"

"Profesör Orion kadar seksi olabileceğimi söylemek üzereydin ama belli ki ben de onun kadar büyük bir sikim. İltifatın için teşekkürler ama benim tipim değilsin ve ben alındım." Gözlerini işaret etti ve koyu renkli irislerini çevreleyen gümüş bandı fark ettiğimde dudaklarım aralandı. Bunu daha önce nasıl fark etmediğimi bilmiyordum ama şimdi görünce gözümü alamıyordum. Elysian Eşi olayının saçmalık olduğunu düşünmeye başlamıştım ama şimdi varlığının kanıtına kendim bakıyordum. Tek gerçek aşkıyla tanışmıştı.
ve onlarla birlikte bir hayat hediye edilmişti. Bunu düşününce dudaklarım kıpırdadı; küçük, gizli, romantik bir yanım bu fikri gizliden gizliye seviyordu. Bunu asla kabul etmeyeceğimden değil. Ama her yönden mükemmel eşinizi bulduğunuzu bilmek kimin hoşuna gitmezdi ki?

"Ben... ben... sen psişik bir tarikat falan mısın?" Kylie ağzından kaçırdı.

"Hayır. Ama Görü'ye sahibim, bu yüzden gelecekten görüntüler alıyorum. Bazıları diğerlerinden daha önemli. Eğer hepiniz kartlarınızı dağıtmaya başlamak isterseniz, ben de gelip başka isteyen var mı diye bakacağım."

Kız kardeşimle karşılıklı sırıttık ve kartlarımızı karıştırmaya başladık. Desteyi kesmeden önce Profesör Nox gelip önümüzde durdu.
Güçlü yüz hatları ciddi bir ifadeye bürünmüştü ve yavaşça öne doğru eğilerek masanın üzerinden bir kartı itip aramıza oturdu.

Bir elini kaldırdı ve etrafımıza bir susturma balonu gönderdi ve etrafımıza kapandığını hissettiğimde şaşkınlıkla yukarı baktım.

"Aslında son zamanlarda birkaç tuhaf okuma aldım," dedi alçak bir sesle. "Zodiac'taki personele katılmamın nedeni de bu. Aradığım bazı cevapları bulmamda bana yardımcı olabileceğinize inanıyorum."

"Biz mi?" Darcy merakla sordu.

"Neden?" Ben de ekledim.

Elini bize doğru ittiği karttan çekti ve ondan akan büyünün tanıdık tadını hissettiğimde kalbim yerinden fırladı. Üzerindeki resim, bir havuzun üzerine eğilmiş ve bir kavanozdan su dolduran çıplak bir kadındı. Kadının üzerindeki gökyüzünde birkaç beyaz yıldız ve bir büyük sarı yıldız asılı duruyordu.

"Bu..." Darcy başladı.

"Nereden aldın bunu?" Aynı anda ben de sordum.

"Bu kartı birkaç hafta önce Falling Star olarak bilinen birinden aldım. İçindeki mesaj beni size yönlendirdi." Profesör Nox kartı ters çevirdi ve mesajı okuduğumda gözlerim büyüdü.

Vega ikizleri sizi her zaman aradığınız cevaplara götürecek.

Kartı tekrar çevirdi ve aramıza baktı. "Yıldız kartı barış ve umudun, bir araya gelmenin ve yeniden birleşmenin, kalp acısından sonra neşenin işaretidir... Bir sebepten dolayı, Düşen Yıldız bizi bir araya getirmek istiyor. Ve umuyorum ki nedenini benimle birlikte öğrenmek istersin?"

Başımı kaldırıp ona baktığımda kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı.

Ben yapmadım

Nereden geldiğini ya da neden ona bu kadar çok güvenmek istediğimi bilmiyordum ama güveniyordum. Falling Star'ın sonunda bize yararlı bir şey gönderdiğini hissettim, tüm bunların ne olduğunu anlamamıza gerçekten yardımcı olabilecek biri.

bu kartların anlamı. Gabriel Nox geleceği görebiliyordu, güçlü ve yetenekliydi ve bundan daha da iyisi, bakışlarında kararlılık parlıyordu. Çünkü

Nedense o da bu cevapları en az bizim kadar istiyordu. Ve onun yardımıyla bu cevapları alabileceğimizden emindim.

Gabriel'in yardımını kabul etmek için ikimiz de dönerken Darcy'ye baktım ve o da sırıttı.

Darcy, "Biz de bu kartlardan alıyoruz," dedi.

"Ama çok geç olana kadar ne demek istediklerini asla bilemeyiz," diye ekledim. "Astrum kalkıp öldüğünde gerçekten de aklımızı başımızdan aldı."

"Astrum mu? Tarot öğretmeni olarak değiştirdiğim Profesör mü?" diye sordu. "Onun bununla ne ilgisi var?"

"Falling Star'ı tanıdığını söylediğini sanıyordum?" Darcy tereddütle sordu.

"Var. Ben bilmiyorum. Hayatım boyunca onlardan mesaj ve para aldım. Ya da en azından hatırlayabildiğim kadarıyla. Ama gerçek kimliklerini bilmiyorum."

Dudaklarımı büzdüm ve Darcy ile bir kez daha bakıştık. "Tamam, o zaman onunla tanışmak için fazla umutlanma," dedim.

"Neden?" Gabriel sordu, bakışlarındaki yoğunluk cevaba nasıl tepki vereceğini merak etmeme neden oldu.

"Çünkü Astrum Falling Star*'dı.* Bize yardım etmeye çalışıyordu. Bize zarar vermeye çalışan biri hakkında bizi uyarıyordu ve bu yüzden onu öldürdüler."

"Ne?" Gabriel soluk soluğa kaldı, bakışları bizden uzaklaştı ve ben onun bir imgelem gördüğünü anladım. Birkaç dakika sonra başını iki yana salladı ve kaşları çatıldı.

"Her şey yolunda mı?" Darcy ona tereddütle sordu.

"Evet," dedi umursamaz bir tavırla. "Önemli bir şey değildi. Sadece emin olmak için çok uzak bir olasılık. Eminim ki burada olmakla Görü bana zamanla daha fazla cevap verecektir. Bence yıldızlar bizi bunu çözebilmemiz için bir araya getirdi. Ve içimde çok büyük bir his var.

gerçekten önemli bir şey. Keşfettiğimiz bilgilerin ne yapacağımızı bilene kadar aramızda kalmasını sağlamalıyız."

"Elbette," diye cevap verdim, Darcy de onaylarcasına başını salladığında onun yoğunluğu beni biraz sarsmıştı.

Nox, "Ayrıntılar hakkında yıldızlara danışacağım ve bir şey keşfedersem size haber vereceğim," dedi.

"Tamam," diye anlaştık.

Bize sıkı bir gülümseme verdi ve diğer bazı öğrencilerle kartları hakkında konuşmak için uzaklaşmadan önce susturucu balonu bıraktı.

"Peki sen ne düşünüyorsun?" Darcy uzaklaşırken fısıltıyla bana sordu.

"Bazı lanet olası cevaplar almak üzere olabiliriz," diye cevap verdim. Ve gözlerindeki bakış bana bunun doğru olmasını en az benim kadar şiddetle umduğunu söylüyordu.

OceanofPDF.com

Cardinal Magic'in dışında Sofia ve Tory'nin arasında kuyruğa girmiş, üniforması ve siyah beresiyle sıranın ön tarafına yakın duran Diego'ya bakarak Atlas'ına bakıyordum.

"Bu saçmalığı hiç bırakmayacak mı?" Tory nefesinin altından söyledi.

Sofia üzgün bir ifadeyle, "Artık benimle de neredeyse hiç konuşmuyor," dedi.

"Neden sadece özür dilemediğini anlamıyorum," dedim.

Nimfler saldırdığında Orion'un ölmesini dilediğini söyledikten sonra ona vurduğum için bir yanım hâlâ kötü hissediyordu. Ama Diego'nun Orion'dan hoşlanmamak için nedenleri olduğunu bilsem de, yine de ona karşı şiddetli bir koruma hissediyordum ve onun incindiğini düşünmek bile beni karanlık bir yere götürmüştü.

Kapı hızla açıldı ve Orion sert bir bakışla sınıftan dışarı çıktı. "Bugün hepiniz burada bilerek mi aylak aylak dolaşıyorsunuz?"

Herkes şaşkınlıkla ona baktı.

"Ne zamandan beri vaktinde geliyor?" Tory fısıldadı ve ben bir kahkaha attım. "Belli ki bugün, Bayan Vega. Şimdi içeri girin!" diye havladı, döndü ve

Herkes onu takip etmek için acele ederken odaya geri döndü.

Yerime doğru ilerledim, Diego'nun masasını benimkinin yanında boş buldum ve onun odanın arkasına doğru yürüdüğünü ve boş bir koltuğa oturduğunu fark ettim. Dudaklarımı büzerek onunla göz göze gelmeye çalıştım ama o kararlı bir şekilde Atlas'ına bakıyordu.

Beyaz-sarışın çocuk Elijah Indus masasına geçti, Orion'u en son kızdırdığı zamandan beri sandalyesi hâlâ yoktu, bu yüzden ayakta durmak zorundaydı, kitaplarını yerleştirirken şimdiden yorgun görünüyordu.

Orion tahtaya günün sözünü yazarken merakla tahtaya baktım.

HEPINIZ HESAPLAŞMAYI GEÇTINIZ.

Tory'ye bakarak kaşlarımı kaldırdım. "Bu neredeyse bir iltifat," diye nefes aldım ve o da güldü, ama Orion tahtaya daha fazlasını ekleyince eğlencemiz sona erdi.

YILDIZLAR BENIMLE DALGA GEÇIYOR OLMALI.

Geniş bir sırıtışla bize döndü ve birkaç gergin kahkaha yükseldi. Onları azarlamayınca birkaç kişi daha güldü ve ağzımın kenarından bir gülümseme geçti.

"Doğru, Corbin." Ön sıradaki Tyler'ı işaret etti. "Hâlâ sınıfımda oturuyor olman için bana iyi bir neden söyle."

"Hesaplaşma'yı geçtim, efendim?" Tyler denedi.

"Bu çok aptalca bir cevap," dedi Orion, gülümsemesi solmuştu. "Tekrar dene."

"Umm... Geçen hafta Tarot ödevimden A mı aldım?" diye omuz silkti.

Orion kaşlarını kaldırarak, "B eksi aldın," diye düzeltti.

"Sen nasıl-" Tyler başladı, ama Orion onun önünü kesti.

"Hâlâ buradasın Tyler, çünkü gece gökyüzündeki yıldızları rahatsız ettiğin kadar, her derste bana meydan okuyorsun." Bu konuda hem kızgın hem de memnun görünüyordu. Tyler bu ters iltifat karşısında biraz sersemlemiş görünürken sınıfın geri kalanına döndü. "Bu sınıfın yaklaşık yüzde onu beni haftalık olarak test ediyor. Bilgimi sorguluyorlar, karşı geliyorlar, bana cevap veriyorlar, ödevlerini neden yapamadıklarına ya da yaptıklarında neden Ejderha bokuyla kaplandığına dair bitmek bilmeyen e-postalar yazıyorlar - *Bay Indus*." Masasına yaslanırken bakışlarını bana ve Tory'ye çevirdi. "Bu yüzde on büyük olasılıkla birinci sınıflarının ikinci dönemine kadar devam edecek. Diğer yüzde
doksan..." Omuz silkti. "Belki de herkesin zamanını boşa harcıyorsun."

Adının Nicole olduğundan emin olduğum siyah saçlı bir kız sınıfın ön tarafına yakın bir yerde elini kaldırdı.

"Bayan Metivier?" Orion sordu ve o da boğazını temizledi.

"Kuralları çiğnememizi *istediğinizi mi* söylüyorsunuz, efendim?" Kaşlarını çattı ve sınıfın geri kalanına göz gezdirdi.

Orion ona yaklaştıkça yaklaşan bir fırtına hissettim. "Diyorum ki, Fae'ler yalan söylemeyi sevmezler. Eğer bu ders henüz kafana girmediyse, ayağa kalkıp sınıfımdan defolup gitmeye ne dersin?"

Oturduğu yerden kalktı ve Orion manik bir şekilde gülümseyerek kapıya doğru bir adım attı, sonra durdu.

"Hayır," diye nefes aldı ve Orion'un çenesi sıkılaştığında kalbim titredi. "Hayır mı?" diye mırıldandı.

"Hayır, efendim. Ben kalacağım." Tereddütle koltuğuna geri döndü ve yüzü solgun ama duruşu kararlılıkla doluydu.

Sonsuz bir duraklama aralarındaki havayı doldurdu.

"Güzel," dedi bakışlarında karanlık bir parıltıyla. "Perşembe günü gözaltı."

"*Ne?" diye* nefes nefese kaldı.

"Beni duydun!" diye kükredi ve kız hızla başını sallayarak ondan uzaklaştı. Tahtaya geri döndü ve okuldaki kulüp ve toplulukların bir listesini getirmek için ekrana dokundu.

Pitball *- seçmeler her dönem yapılacaktır. Resmi okul takımına girme rekabeti şiddetlidir, ancak yedek pozisyonlar her zaman mevcuttur.*

Amigoluk *- Takım her zaman neşeli kişiliklere sahip, dans etmeyi ve tezahürat yapmayı seven erkek ve kızlar arıyor!*

Yıldız Haritası *- gece yarısı seansları gereklidir ve gelişmiş gece görüşüne sahip Emirler her zaman coşkuyla karşılanır!*

Tarot Kulübü - *Öngörü yeteneği olan üyelerimiz kulübümüzde kehanet kaslarını geliştirmeye teşvik edilmektedir.*

Elemental Savaş *- öğrenciler diğer Elementleri kendilerine bağlayanlara karşı nasıl savaşacaklarını öğrenecekler. (Lütfen bunun son derece tehlikeli bir kulüp olduğunu unutmayın).*

Düzen Karıştırıcıları *- her dönem farklı Düzenlerin bir araya gelmesi ve yeteneklerini birbirlerine sunmaları için fırsatlar düzenleyeceğiz. Yani eğer bir Pegasus'a binme ya da bir Siren tarafından stresinizin boşaltılması fikrini seviyorsanız, burası tam size göre!*

Fate Dodging *- burçlarımızı engellemeye adanmış bir grup. Kaderinizi değiştirmeye çalışma fikrini seviyorsanız, neden gelip benzer düşünen bir grup bireyle zaman geçirmiyorsunuz?*

Kan Bağışı *- vampir öğrencilere kan/güç bağışlayarak ekstra kredi kazanmak ister misiniz? Ya da belki sadece boynunuzdaki dişleri hissetmekten hoşlanıyorsunuz? Motivasyonunuz ne olursa olsun, gelin ve Vampir Tarikatı ile iki haftada bir düzenlenen seanslarımızda bize katılın!*

Ekstrem Av *- avcılardan kaçmak için şansınızı denemek ister misiniz? Yoksa sürüye katılmayı mı tercih edersiniz? O zaman haftalık avlarımız tam size göre olabilir! 'Av'a, kana susamış bir yarışta Düzen formlarındaki 'avcı'lardan kaçmaya çalışması için iki saat veriyoruz ve bunu The Orb'da bir kutlama takip ediyor. (Vampirlerin tehlikeli avlanma içgüdüleri ve Vampir Yasası'ndaki kurallar nedeniyle katılmamaları tavsiye edilir).*

Çalışma Kulübü *- kitapların arkadaşlığını sosyalleşmeye tercih eden ciddi, benzer düşünen öğrencilerden oluşan bir grup. Çoğu gün Venüs Kütüphanesi'nde buluşuyor ve ayrı masalarda tam bir sessizlik içinde çalışıyoruz - mutluluk! Sfenksler bu kulübü özellikle elverişli bulacaktır.*

Yüce Egemen Toplum *- Gelin ve Vega İkizlerinin dönüşünü kutlamak için Solaria'daki kökten dinci kralcıların saflarına katılın!*

"Artık akademiye resmi olarak kayıt yaptırdığınıza göre, ekstra kredi için en az bir kulüp veya topluluğa kaydolmanız gerekiyor. Hepiniz seçimlerinizi bana çoktan göndermiş olmalısınız. Son kayıt tarihi bu sabahtı," dedi Orion ve Atlas'ını masanın üzerine asarken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Ne?" Tory'ye fısıldadım. "Bundan haberin var mıydı?"

Başını iki yana salladı. "Hiçbir fikrim yok."

"E-postayı geçen Perşembe göndermiş," diye tısladı Sofia, gözleri endişeyle açılmıştı.

Lanet olsun.

Atlas e-postalarımı kontrol ettim, taradım ve Orion'dan gelen e-postayı buldum. Denemeler ve Hesaplaşma ile o kadar meşguldüm ki, onları hiç kontrol etmemiştim ve görünüşe göre Tory de etmemişti.

Orion, "Kararınızı bildirmediyseniz lütfen şimdi ayağa kalkın," diye emretti ve Tory ile ben koltuklarımızdan kalktık.

İçeride sadece bizim olduğumuzu fark ettiğimde içimden küfrettim. Bu e-postayı kaçırdığım için tüm sınıfa lanet olsun. Kylie ve Jillian'ın kıs kıs güldüklerini duyabiliyordum ve ensemde bir sıcaklık hissettim.

Orion sanki yiyeceği iki az pişmiş biftekmişiz gibi aramıza baktı. "Bir kulüp seçmediğiniz için ikinizin de bir açıklaması var mı? Yoksa bunu sadece zekâ eksikliğine mi bağlayayım?" Sırıttı ve ben de onun bu saçmalığı karşısında gözlerimi devirerek bakışlarını üzerimde keskinleştirdim.

"Sınıfla paylaşmak istediğiniz bir şey var mı, Bayan Vega?"

"Gerçekten o kadar önemli mi? Şimdi birini seçeriz," dedim. "Evet, hadi

Göt Kulübü'ne katılalım," dedi Tory kolayca, tekrar aşağı inerek onun koltuğuna.

"Hayır, Bayan Vega, seçim yapma zamanı geçti. *Şimdi ayağa kalkın!*"

Tory oflayarak tekrar ayağa kalktı ve Orion ona acımasızca gülümseyerek içimde bir endişe titreşimi yarattı. Omzunun üzerinden kulüplerin listesine bir göz attı, sonra bakışları ışıldayarak ona döndü. "Bence amigo takımı senin neşeli yapına uygun, Tory. Haftada iki gece, Salı ve Perşembe günleri Pitball Stadyumu'nda antrenman yapıyorlar. Eminim senin

Amigo Kaptan, Marguerite Helebor, sizi çok iyi karşılayacaktır." Elini sallayarak Tory'yi kovdu ama Tory kıpırdamadı, sanki zehir kusacakmış gibi bakıyordu.

Onun adına öfkeyle Orion'a baktım. Kız kardeşim bir amigo kızdan olabildiğince uzaktı, özellikle de Marguerite Helebor'larla dolu bir takımda.

"Hayır, teşekkürler," dedi Tory cık cıklayarak. "Ben Göt Kulübü'ne katılmak istiyorum."

Orion dişlerini gösterdi ve nabzım hızlandı. "Resmi olarak Cheer Squad'a atandın, şimdi otur yerine yoksa sana ceza veririm."

"Pitball takımındaki her erkekle yatmamaya çalış, tamam mı Tory?" Kylie tatlı bir sesle söyledi ve ikimiz de öfkeyle döndük.

"Kapa çeneni!" Orion böğürerek elini uzattı ve bir hava patlaması Kylie'yi sandalyesinden kıçının üzerine düşürdü.

Boğazımdan bir kahkaha yuvarlandı ve ön tarafa döndüğümde Orion'un bakışlarını bana sabitlediğini gördüm.

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi, bir şey düşünüyor gibiydi. "Pitball takımı. Seçmeler önümüzdeki Perşembe günü." O benden uzaklaşırken birkaç kişi nefeslerini çekti ve derse başlamak için tahtaya vurduğunda kulaklarım bu sözlerle çınladı. Hâlâ ayaktaydım, kalbim göğsümde çarpıyordu. Pitball sadece hayatımda tanık olduğum en acımasız spor değildi.

ama tüm varisler o lanet takımdaydı. Neden beni bu işe atasın ki?

"Affedersiniz, *efendim*?" Buz gibi sordum.

"Oturun Bayan Vega," diye homurdandı ve ben dişlerimi sıktım. "Gerçekten Pitball'un benim için uygun olduğunu düşünüyor musun?" diye sordum.

"Evet. Bence mükemmel bir uyum. Zamanımı harcamak istediğin başka anlamsız soru var mı?" Omzunun üzerinden baktı, kaşlarını kaldırdı ve ben

tüm o pisliğin altında parlayan yaramazlığı görebiliyordum. Sebebi her ne olursa olsun, bunu ondan ders dışında da öğrenebilirdim.

Koltuğuma geri çöktüm ve Sofia ikimize de endişeli bakışlar attı. "Belki bir hafta kadar sonra değişmene izin verir," diye zayıf bir teklifte bulundu ama bunun pek mümkün olmadığını hissediyordum.

"Bugün dönemin ilk resmi uygulamalı dersini gerçekleştireceğiz."

Odada kısık bir sesle konuşuluyordu ama Orion tahtaya dokunduğunda dersin başlığı belirdiği için buna aldırış etmedi.

Baloncukları Susturmak.

Bunun üzerine ruh halim düzeldi ve yeni bir büyü öğrenmeye hazırlanırken Pitball seçmeleriyle ilgili tüm endişe verici düşünceleri kafamdan atmaya çalıştım - ki
kendimi o Saha'da dört Varis tarafından buharlı silindirin altındaki bir fare gibi ezilirken hayal ettiğim için oldukça imkansızdı. Son derece güçlü bir Anka Kuşu olarak ortaya çıkmak çok iyiydi, ancak oyunda hiçbir Tarikat gücünün kullanılmasına izin verilmediğinden oldukça emindim.

Lanet olsun sana, Lance. Bunun için seni geri alacağım.

"Bayan Binbaşı, lütfen bana bu hafta sonu yaptığınız bir şeyden bahseder misiniz?" Orion birdenbire sordu ve herkes şaşkınlıkla Kylie'ye döndü.

"Um...gerçekten mi? Tamam. Cumartesi günü alışveriş merkezine gittim. Cumartesi günü alışveriş merkezine gittim ve arkadaşım Sinead "*Aman Tanrım Kylie, şu acayip seksi Minotaur'un sana baktığını fark ettin mi?" dedi.* Ben de-" diye devam etti ama birden ağzından çıkan tek bir kelimeyi bile duyamadım. Herkes gülmeye başladı ve o da hikâyesini daha hareketli bir şekilde anlatmaya başladı.

"Susturma büyüleri belirli bir alandan ses çıkmasını engellemek ya da duymak istemediğiniz birini veya bir şeyi susturmak için kullanılabilir," diye açıkladı Orion. "Örneğin, Bayan Binbaşı'nın sıkıcı hafta sonu maceraları arkadaşlar."

Kylie'nin ağzı onu açıkça duyduğu için hareket etmeyi bıraktığında ve Orion onu susturucu balondan kurtarmak için elini salladığında benden bir kahkaha kaçtı.

Jillian asık bir surat ifadesiyle onun yanından, "*Ben* boş değilim," diye yakındı.

"Bayan Minor, boş kafalılığın tanımı nedir?" Orion ona dik dik bakınca donup kaldı, yardım için Kylie'ye baktı ama o sadece kızgınlıkla gökyüzüne baktı.

"Şey- şey- yumurta gibi mi demek?"

Kahkahalar havada uçuştu ve Tyler Atlas'ını sallayarak tezahürat yaptı. "O anın tamamını kameraya çektim Jillian. Bir beyin için hashtag kara deliği."

"Canın cehenneme, Tyler!" Jillian kıpkırmızı kesilerek bağırdı.

Gönderiyi FaeBook'a yüklerken tıklamaya başladı ve Orion onu durdurmak için hiçbir şey yapmadı, çünkü ondan da alçak bir kahkaha gümbürtüsü kaçtı.

Orion tahtaya vurdu ve herkes sustu. "Hepiniz bu el hareketini çalışmalısınız." Orion'un pek çok kez yaptığını gördüğüm bükme hareketini göstermek için hareket eden bir el şeması belirdi. En son, birilerinin bizi öpüşürken ya da birbirimizin kıyafetlerini yırtarken duymasını engellemek için.

Zihnim o anılara kaydı ve bakışlarımın göğsünde gezinmesine izin verirken dudağımı çiğnedim. Hâlâ konuşuyordu ama gözlerim beline ulaştığında tek bir kelime bile duyamadım ve ciddi anlamda kirli bir fantezinin kurbanı oldum. *Acaba çekmecesinde bana ders verebileceği bir cetvel saklıyor mudur?*

"Konsantre oluyor musunuz, Bayan Vega?" Orion aniden havladı ve ben dik oturdum, etrafımdaki herkesin bir elini havada sallayarak bu hareketi yaptığını gördüm. "Küçük hayalinizi sınıfın geri kalanıyla paylaşmak ister misiniz?" Az önce ne düşündüğümü çok iyi bildiğini belli edercesine sırıttı ve ben de boğazımı temizledim.

"Hayır efendim," dedim kararlılıkla.

"O zaman odaklan yoksa paylaşmanı sağlarım," dedi ve ses tonu içimde nabzımı hızlandıran bir sarsıntı yarattı.

Sırıttığımı gizleyerek başımı salladım ve o da hızla insanların el hareketlerini düzeltmeye başladı.

Sağ avucumu kaldırdım, diyagramı takip ettim ve havada bir tür kepçe şeklinde döndürdüm. Sağa doğru çevirmek bir sesi ya da kişiyi susturuyor, sola doğru çevirmek ise etrafınızda bir sessizlik balonu oluşturuyordu. Bu okulda insanların beni dinlemesinden her zaman endişe duymuşumdur, özellikle de bugünlerde taşımam gereken o kadar çok sır varken, bu büyü benim için bulunmaz bir nimetti.

Orion hepimizin anladığından emin olduğunda, sonunda bize büyüyü öğretti.

"Önce kendi etrafınızda bir baloncuk oluşturarak pratik yapın. Elemental form olmadan büyünüzün akmasına izin verin ve enerjisini vücudunuzu çevreleyen bir kalkan oluşturmak için kullanın. Yüzeyinde sesin geçebileceği boşlukları hissettiğinizden emin olun."

Konsantre olmak için gözlerimi kapattım, büyünün derimin yüzeyine süzülmesine izin verirken elimi doğru hareket ettirdim ve bedenimi sarmak için nazikçe benden uzaklaştırdım. Kulaklarım patladı ve basınçlı havanın üzerime kapandığını hissettim.

Gözlerimi kırpıştırdım ve kendi büyüsünü yapan Tory'ye baktım. Etrafımdaki dünya hâlâ gürültülüydü ve Tory'nin dikkatini çekmek için konuştum, kelime bir davul gibi bana geri yankılandı. Yankılanmaya devam ettikçe gürültüye karşı irkildim.

Kendi etrafımda oluşturduğum katı baloncuğu. Bir yandan, açıkça

seslerin dışarı çıkmasını engelliyordu ama ben de kendimi lanet olası bir megafonun içine yerleştirmiştim.

Rahat bir nefes alarak büyüyü çözdüm ve Tory kendi susturucu baloncuğunun içinde dikkatimi çekmeye çalışırken kulaklarım tekrar patladı. Hiçbir şey duyamadım ve ona bir başparmak işareti yaptım, bir saniye sonra beni duyabildiğini fark ettim ve bir kahkaha attım.

Sonraki yirmi dakikayı alıştırma yaparak geçirdim ve sonunda alçının içine kimsenin beni duyamayacağı ve aynı zamanda boğulmadığımı hissettirecek kadar sihir girmesini sağlayarak işin üstesinden gelmeyi başardım.

"Güzel." Orion bir elini omzuma bastırarak beni sıçrattı. "Şimdi bunu tersine çevirmeyi dene, böylece etrafındaki sesi engelleyeceksin." Yürümeye devam etti ve söylediği şeyi denediğimde yüzüme bir gülümseme yayıldı, elimi ters yönde hareket ettirdim ve sihrimi bedenimden dışarı çıkmaya zorladım. Kulaklarımın ucundaki çok hafif bir ses dışında dünya tamamen sessizliğe gömüldü.

Sesin kaynağını bulmak için gözlerimi kapattım ve büyümü odanın kenarlarına doğru iterek sesi susturmaya çalıştım. Sanki biri fısıldıyor gibiydi ama ne dediklerini tam olarak duyamıyordum. Üzerime bir ağırlık çöktü ve fısıltılar biraz daha yükseldi.

"Neredeyse... daha yakın."

Göğsümde bir davulun donuk ritmi gibi derin bir uğultu başladı, ritim beni kışkırtıyor ve mutlak bir sükûnet haline sürüklüyordu. Vücudum O kadar rahatlamıştım ki neredeyse kendimi ondan kopmuş, zihnimin sonsuz karanlık boşluğunda yüzüyormuş gibi hissediyordum.

"İçine... düşüyorum... yardım edin."

Ses bozuktu, aralıklı olarak daha yüksek ve daha sessiz geliyordu ve yakaladığım birkaç kelime arasında hiçbir kelimeyi kavrayamadım. Ama bir şey, mutluluk içime akarken ve çağrısına boyun eğmemi isterken, her kimse ona ulaşmak için can atmama neden oldu.

Yere düştüm, başımın arkasındaki ağrı şiddetlenirken gözlerimi kırpıştırdım. Kız kardeşimi üzerime eğilmiş, duyamadığım bir şeyler bağırırken buldum.
Biri onu kenara itti, dünya hâlâ tamamen sessizken Orion ortaya çıktı, elimi tuttu ve büyüsü bedenime doldu. Onun gücü benimkiyle karıştığında şok içinde nefes aldım ve etrafıma ördüğüm sessizlik duvarını yok etti, böylece sınıfın sesi tekrar kulaklarıma doldu.

"-ne oldu?" Orion sordu, eli hâlâ sıkıca benimkine kilitlenmişti ve gözleri endişeyle parlıyordu.

Ağzım aşırı derecede kuruydu ve başım yere çarpmış olmalıyım ki ağrıyordu. Dik oturup başımı ovuşturdum ve Orion elimi kenara çekerek şişliği anında iyileştirdi.

Ne olduğunu biliyordum. Gölgeler beni içlerine çekmişti ve o garip ses... Lionel bizi karanlığa gönderdiğinde duyduğum sesin aynısıydı. Korku iliklerime kadar işlemişti ama neden korktuğumu bile bilmiyordum. Sadece dehşete düşmem gerektiğini.

Tory, Orion'u itti ve beni dik tutarken o da beni bıraktı.
"İyi misin?" Ne olduğunu tam olarak biliyormuş gibi gözlerimin arasına baktı ama o anda hiçbir şey söyleyemedim.

"Evet, ben iyiyim. Sanırım yanlışlıkla hava kaynağımı kestim." Zorla bir kahkaha attım, gözlerim Sofia'nın ötesinde duran ve geniş gözlerle bakan Diego'ya takıldı. Bakışlarımla karşılaşınca başını eğdi ve aceleyle yerine döndü.

Söylediklerimden ikna olmamış gibi görünen Orion'a baktım ve koltuğuma geri dönerek o gidene kadar gözümü ondan kaçırdım.

Tory'ye dersten sonra açıklayacağımı söyleyen endişeli bir bakış attım ve o da dudağını çiğneyerek başını salladı.

Zil çaldığında, gölgelerden çıktıktan sonra üzerime sinen tuhaf duyguyu üzerimden atmıştım ama unutamıyordum

o uzaktaki ses.

Sınıftan çıkarken Orion bana seslendi: "Pazartesi günü irtibat görevlisi olmadığı için irtibat göreviniz bu akşama alındı Bayan Vega."

Başımı sallayarak odadan çıktım, bugün gerçekten neler olduğu konusunda beni sorguya çekeceğinden emindim. Bana neden inanmadığından emin değildim ama inanmadığını söyleyebilirdim. Ve bu konuda dürüst olabilmeyi diledim çünkü dünyada muhtemelen yardım edebilecek tek insanlardan biriydi.

Jüpiter Salonu'ndan soğuk havaya çıkarken Tory'nin dirseğinden tutarak onu kalabalığın arasından çektim. Sofia bize meraklı bir bakış attı ve ben de ona yalan söylemek zorunda kaldığım gerçeğinden nefret ederek, "Size yetişiriz.
Pluto Ofisleri'nden bazı paketler."

"Tory'nin alışkanlığını beslemek için başka bir kıyafet dağı mı?" Sofia güldü. "Evet, sorunları var," dedim ve Tory masumca omuz silkti. aceleyle uzaklaştı. Muzaffer bir sırıtışla hemen etrafımızda bir susturucu baloncuk oluşturdu, sonra beni kendine çekti.

"Yani? Gölgeler miydi?" Gülümsemesi kayboldu, yerini endişe aldı.

"Evet," dedim nefes nefese. "Ama sadece onlar değil... O sesi tekrar duydum,
hani şu duyduğumuz-"

"Ben de onu tekrar duydum!" diye soludu, gözleri karanlıkla parlıyordu. "Rüyalarımda, ama ne dediğini duyamadım, sadece uzaktan geliyordu. fısıldıyor."

"Aynı," dedim, içimden bir ürperti geçti. "Kim olduğunu düşünüyorsun?" "Sadece Tanrı bilir. Zaten öğrenmek istediğimden de emin değilim."

Bir an sessiz kaldım ve Tory düşüncelerimi dökmem için beni dürttü. Derin bir iç çekerek onu durdurdum. "Bence Orion'a söylemeliyiz."

"Hayır," dedi hemen.

"*Tory*," diye etkiledim ve dudaklarını büzerek başka tarafa baktı. Bana dönene kadar uzanıp koluna dokundum. "Ona güvenmediğini biliyorum ama ben güveniyorum."

"Kimseye güvenmiyorsun," diye karşı çıkınca hatamı anladım ve içimden kendime lanet ettim.

"Yani, bu konuda ona güveniyorum. Gölgeleri ve her türlü kara büyüyü biliyor. Ve söylediklerimizi kimseye söyleyecek hali de yok." I Tory beni daha fazla sorgulamadığında izimi kaybettirdiğimi ve biraz rahatladığımı umuyordum.

"*Peki*. Ama yemin ederim bize ders vermeye başlarsa-"

"Başlamayacak," diye söz verdim.

"Ona neden bu kadar güveniyorsun Darcy?" Tory kaşlarını çattı ve ona cevap vermeyi o kadar çok istedim ki canım acıdı. Gözlerim ayakkabılarıma kaydı ve yalan olmayan bir cevap bulmaya çalıştım.

"Çünkü onun bir pislik olabileceğini biliyorum ama bize de yardım etti. Ve bizi bu olaydan kurtarmak istediğini biliyorum."

Tory bunu düşünürken aramızda bir süre sessizlik oldu. Kafamı kaldırdığımda, bir grup Griffin tepemizde uçarken onu gökyüzüne bakarken buldum. "Birini kurtarmayı istemekle bunu yapmak aynı şey değil."

"O denedi. İkisi de denedi," dedim ve güzel canavarların Ağlayan Orman'a doğru süzülüşünü izlemek için başımı arkaya eğdim. Darius Acrux'u savunmayı pek sevmezdim ama o gece ne yaptığını, nasıl bir pozisyonda olduğunu görmüştüm. Tory de görmüştü. Yaptığı başka bir şeyi mazur görmüyordum. Diğer tüm pislikler için cehennemde çürüyebilirdi.

"Sanırım," dedi kayıtsızca. "Yine de kim olduklarını değiştirmez."

"Hayır... değişmeyi seçebilecek olanlar sadece onlar."

Başını salladı ve bu konuda hemfikirmişiz gibi göründü.

***

Tory'yi saat yedide Orion'la olan irtibatıma getirdim, zaten geç kalacağından emin olduğum için acele etme zahmetine girmedim. Mermer merdivenlerden yukarı çıkarken
Koridorlarda aylak aylak dolaşan birkaç öğrencinin yanından merdivenlerden geçerken gerginleşmeye başladım.

Bizim de içimizde bu karanlık güçten olduğunu öğrendiğinde ne düşünecekti? Çıldıracak mıydı? İçmeye mi başlayacaktı?

Evet, büyük ihtimalle ikisi de.

Sadece yumruklarla yuvarlanmak zorunda kalacaktım.

Tory Atlas'ına baktı, FaeBook akışında düşüncesizce geziniyordu ve gönderilerden birini okumam için bana uzatırken bir kahkaha attı.

Sandeep Athwal: *Bu akşam The Orb'da D.A.A toplantısı var. (Adsız Çöp Bağımlıları) Gelin ve çok ihtiyaç duyduğunuz rahatlama için bize bir yük bırakın. Yargılamak yok. Kahverengi bir duş istemekte sorun yok. #everyoneelovesasuperpooper #ploptilyoudrop #whyflushit #poosmorefunwithtwo #powerfulsirenswelcome*

Yorumlar:

Nicole Neethling: *Max hakkındaki bu söylentiler doğru değil!!*

Ashleigh Logan: *Su Varisi umursamıyor, saçına bok sürüyor. #drinkthestink*

Barry Gurra: *Bu yalanları yayan herkes bana hesap verecek!*

Christine Wortman: *Kahverengi bir duş istemek asla doğru değildir! #yellowonly*

Tyler Corbin: *Max şampuanına gerçek kaka koyuyor. #tastetheturd #icandoapooandboxitforyou*

Tory kaydırmaya devam ederken bir kahkaha attım, sonra henüz orada olacağını düşünmesem de alışkanlıktan Orion'un kapısını çaldım.

"İçeri gel," diye seslenerek beni şaşırttı ve odaya yöneldim.

Eğik bir gülümsemeyle gömleğinin önünü aşağı doğru bastırarak ayağa kalktı. Masanın üzerinde bir şişe kırmızı şarap ve kurdeleyle sarılmış küçük bir kutu vardı. Keskin bir nefesle kutuyu kaptı ve Tory yanımdaki Atlas'tan başını kaldırmadan yarım saniye önce cebine soktu. Bakışları şaraba ve iki kadehe takıldı ve kaşları çatıldı.

"Dostum, artık benim için yüzde yarım daha havalısın." Masasına doğru ilerledi, şarabı açtı ve bardakları doldurdu, birini alıp diğerini bana uzattı. "Bu gece fazladan bir kadehe ihtiyacın olacak."

"Bunu görebiliyorum," dedi alçak bir hırıltıyla, sandalyesine çöktü ve başka bir bardak almak için hareket etmedi.

Tory'nin arkasından özür diler gibi bir şeyler mırıldandım, onu yanımda getireceğimi önceden haber vermem gerektiğini düşündüm. Ama elinde şarap ve lanet bir hediye olmasını beklemiyordum. Ama aynı zamanda, *ne tür bir hediye?*

Bir sandalye çektim ve Orion ellerini karnının üzerine koyup koltuğunda geriye yaslanarak aramıza baktı. "Peki neden şu anda çift görme muamelesi görüyorum?"

"Çünkü size anlatacak çok eğlenceli bir şeyimiz var," dedi Tory şarabını yudumlarken kuru bir sesle.

Orion kaşlarını çatarak daha dik otururken nabzımı dengelemek için kendi ağzımdan bir yudum aldım. "Ne gibi?"

"Şey..." Dudağımı ısırarak başladım. "Gölgeler hakkında sana yalan söyledik."

"Ne demek istiyorsun?" Öne doğru eğilip avuçlarını masanın üzerine koyarken sesini tehlikeli bir ton keskinleştirdi.

"İçimizden geçmediler," diye ekledi Tory.

"Bizimle kaldılar," diye bitirdim.

Orion buz gibi hareketsiz kaldı, yüzlerimizde bir yalan ararken bakışları kararıyordu. "İmkânsız. Yapmış olamazlar." Birden oturduğu yerden kalktı, sandalyesini arkaya devirdi ve bir eliyle saçlarını karıştırdı.

"Evet... Ben şimdi gidip yemek yiyeceğim." Tory ayağa kalktı.

"OTUR YERİNE!" Orion böğürdü ve o da düşen bir taş gibi koltuğuna geri düştü.

Tory kaşlarını çatarak bana baktı. "Sana bu pisliğe güvenemeyeceğimizi söylemiştim." "Bayan Vega, benimle bu şekilde konuşup paçayı kurtarabileceğinizi sanıyorsanız-" "Onları yönetmek için bize yardım etmene ihtiyacımız var," diye onun yerine konuştum. "Başka kimse yapabilirim."

Gözlerini bana çevirdi, sanki bu haber kalbini kırıyormuş gibi gözlerinde bir acı vardı.

Başını salladı, adım atmaya başladı ve bir şey söylemesini beklerken Tory ile bakıştık. Endişeyle ileri geri hareket etmeye devam ederken içim burkuldu.

Sonunda ellerini masaya vurdu ve bize ters ters baktı. "Bu düşündüğünüzden çok daha kötü. Şimdiden hissedebiliyorsun çizebilirsin, değil mi?"

"Evet," diye nefes aldım.

Gözleri farkındalıkla parladı. "Sınıfta başına gelen buydu," diye hırladı ama bana kızgınmış gibi değil, benim *dışımdaki* tüm dünyaya kızgınmış gibi.

Başımı salladım ve Tory elini koluma koymak için uzandı.

Orion'un kaşları birbirine yaklaştı. "Eğer ona teslim olursan ne olacağını biliyor musun? Onlardan uzaklaşma becerisinde ustalaşmak için kaç yıl gerektiğini biliyor musun?"

"Hayır, ama yardım edebilirsiniz. Bize öğretir misin?" Umutsuzca sordum ve uzun bir süre gözlerini kapattı.

"Bize yardım edemeyeceğini söylemiştim," diye mırıldandı Tory bana ve Orion'un gözleri fal taşı gibi açılarak ona Çin Seddi'ni yıkabilecek sertlikte bir bakış fırlattı.

"Sana yardım *edebilirim.* Ve bunun şokunu atlattığımda edeceğim. Ama önce hızlı bir test yapalım: Siz ikiniz bana kalp krizi geçirtmek için komplo mu kuruyorsunuz?"

Dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi ve yüz ifadesi bir parça yumuşadı. Derin bir iç çekti ve koltuğuna geri gömüldü. "Başka bir şey olmadığı sürece-"

"Sadece *bir* şey daha var," diye kestirip attım, bu cümlenin ona açıkça getirdiği umuda kapılmadan önce.

"Ne?" diye dişlerini sıktı ve ben de bunun kulağa tamamen delice geleceğini bildiğim için boğazımı zorlayan yumruyu yuttum. Ama en azından kız kardeşim bu konuda bana destek olabilirdi.

"Bir ses var. Sanırım bir kadın sesi. Ama o kadar uzak ki, söylemek zor. Sen de duyuyor musun?" Sandalyemde öne doğru oturarak sordum.

"Fısıltılar gölgelerde hapsolmuş ruhlardır," dedi karanlık bir sesle ve kalbim düzensiz bir şekilde çarptı. "Onlar kendilerini onun gücüne kaptırmış Fae'ler. Onları seni kandırmak, pençelerine çekmek için kullanıyor. Ama eğer gidersen, kaybolacaksın ve sonsuz bir boşlukta sonsuza dek onlara katılacaksın."

"Güzel, hatırlat da bir sonraki tatilimi oraya ayırmayayım. Ama mesele şu ki Profesör, duyduğumuz belirli bir ses, bu normal mi?" Tory kaşlarını çattı.

Orion içi boş bir kahkaha attı. "Bunların hiçbiri normal değil. Ama... hayır, belirli bir ses duyduğumu söyleyemem. Bunun neden böyle olduğunu bilmiyorum."

Tory hayal kırıklığı içinde, "Kara büyü ve gölgeler hakkında bilgin olduğunu sanıyordum," dedi.

"İstiyorum." Uzun bir süre düşündü ve ben de yerimde kıpırdandım. "Belki de artık gölgelere bağlı olduğumuz için ruhlar bizimle doğrudan bağlantı kurabilir."

Bir omzunu silkti. "Şu anda bundan daha iyi bir cevabım yok, bu sadece bir spekülasyon. Ama araştıracağım."

"Küçük kara büyü kitabında mı?" Tory alay etti ve dudaklarını büzdü.

"Evet, onu ruh çağırma tahtam ve vudu bebeklerimle birlikte saklıyorum," dedi Orion.

Deadpanned.

Öne doğru eğildim ve bu bir tartışmaya dönüşmeden önce konuştum. "Peki şimdi ne yapacağız?"

Uzun bir nefes aldı. "Kahretsin, şey... Darius bundan hoşlanmayacak ama bu gücü kullanmayı öğrenmen gerek. Kara büyü derslerimiz için ona katılman gerekecek."

Tory bir iniltiyle başını geriye attı. "Bize ayrı ayrı öğretemez misin? O dangalakla takılmak istemiyorum."

"Bu haliyle bile yeterince riskli. Dersleri minimumda tutmalıyız, bu lanet olası bir müfredat dışı etkinlik değil Bayan Vega."

Ofladı, pes etti ve ayağa kalktı. "İyi, bize ne zaman ve nerede olacağını söyle. Şu anda açlıktan ölüyorum, sana *iyi* İrtibatlar Darcy." Beni burada bırakmak zalimliğin sınırındaymış gibi kederli bir bakış attı ve kapıdan çıkarken kaşlarımı çattım.

Orion ayağa kalktı ve başını kapıya vurmadan önce fiziksel ve büyülü kilitlerle kilitlemek için odanın karşısına geçti.

"Şarap getirmekle aptallık ettim," dedi başını kendi kendine sallayarak.

"Hayır, çok tatlıydı," dedim, ayağa kalkarak ve bakışlarında gölgeler dönerek bana baktı.

"Aptalcaydı." Kapıyı tekmeledi, bana doğru yürüdü ve beni kendine doğru çekerek ağzını ağzıma bastırdı. Pencerelerin panjurları çekilmişti ama kampüsün ortasında bunu yaparken hâlâ korkunun o elektrikli vızıltısını hissediyordum.

Ellerimi yanlarında gezdirdim, mutluluğun çalınmış anının tadını çıkarırken öpüşmemiz yavaş ve işkenceliydi. Göğsümde derin bir ateş çukuru açılmış gibiydi, damarlarımda parlıyor ve onun içindeki büyüyle buluşmak için acele ediyordu. Birden kendimi bir uçurumun kenarında duruyormuş gibi hissettim, zihnimin kenarlarında coşku dalgalanırken onun kucağına yuvarlanmak üzereydim. I
İnledi ve Orion homurdandı, güçlerimiz birbirine karışırken beni daha yakına sürükledi ve enerjisinin akışı bir kasırga gibi içimde büküldü.

"Kahretsin," diye nefes aldı uzaklaşırken. "Tadın ateş gibi."

"Nereden biliyorsun? Sık sık ateş yer misin?" Parmaklarımı saçlarına dolayarak alay ettim, parmak uçlarımla ağzımı tekrar onunkine sürdüm ve üzerine sinen tarçın kokusunu içime çektim.

"Her gün değil," diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "Hazımsızlık yapıyor."

Ben güldüm ve onun derin kıkırdaması da bana karşılık verdi.

"Yani... Sanırım kız kardeşim içeri girdiğinde masanın üzerinden küçük, güzel bir kutu kaptığını hatırlıyorum." Kaşlarımı kaldırıp ona sırıttım ve yanaklarına renk geldiğine yemin edebilirdim. "Yüzün mü *kızardı*?" Heyecanla soludum ve o da yanağının içini çiğnedi.

"Hayır," diye homurdandı. "Hediyenin aptalca bir fikir olduğunu düşünmeye başlıyorum."

"Belki de buna ben karar vermeliyim." Ellerimi ceketinin altına soktum, kutuyu arıyordum ve o da ben bir polismişim gibi kollarını kaldırdı, sırıttı

onu ararken. Bulduğumda çekip çıkardım ve ellerini indirdi, açmamı beklerken alt dudağını emdi.

Kurdeleyi çözdüm, kapağı kapattım ve nefesim kesildi. İçinde yıldız ışığı gibi parıldayan soluk pembe bir kristal bulduğumda ciğerlerim sızladı. "Vay canına," diye nefes aldım, onu ipek yuvasından çıkarırken.

Orion boğazını temizledi ve bir elini ensesinde gezdirdi. "Bu gül kuvarsı."

"Bu çok güzel." İpeksi taşı avucumun içinde çevirdim, sanki dünyadaki iyi olan her şeyden bir parça gibi hissettiren sıcak bir enerji yayılıyordu.

Elimi tuttu ve kristalin yumruğumun içinde kalması için elini etrafına sardı. Ona baktım ve gözleri şiddetli bir duyguyla parladı. "Solaria'da özel olmak istediğimiz birine gül kuvarsı verme geleneğimiz vardır."

"Öyle mi?" Kalbim deli gibi çarparken fısıldadım.

"Evet." Elimi sıktı. "Bak, aramızdaki şeyin ne olduğunu ya da nereye gittiğini bilmiyorum Mavi, ama olan her şeyden sonra, benim için açık olan tek şey başka kimseyi istemediğim. O yüzden bu kristal senin olduğuma dair bir söz. Şimdilik. Sonsuza kadar. Ya da her şey boka sarana kadar, hangisi olduğunu henüz bilmiyorum." Umutla gülümsedi ve kalbim bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlayarak yerinden fırlayabilirdi.

Dudaklarımı onunkilere değdirmek için uzandım. "Teşekkür ederim."

Elimi bıraktı ve ben de utangaç bir gülümsemeyle kuvarsı ceketimin cebine soktum.

"Sana kızgın kalmamı gerçekten zorlaştırıyorsun," dedim ondan uzaklaşarak.

"Neden bana kızgınsın?" Kaşlarını çattı.

"Pitball, Lance? Benimle kafa mı buluyorsun?" Ellerimi kalçalarıma koydum ve şeytani bir şekilde sırıttı, ben masasının ötesine doğru geri çekilirken ileri atıldı.

"Sen güçlüsün. Eğitildikten sonra sahada bir efsane olabilirsin." Ben sandalyesini aramıza yerleştirirken arsızca gülümseyerek beni takip etmeye devam etti.

Onu kenara iterken dişleri uzadı ve gözleri parladı. Ofisin arka tarafındaki dolabın kapısına doğru sıçradım, kapıyı açtım ve içeri girdim. Kendimi küçük bir odada bulduğumda oyunu unuttum.

Duvarları kaplayan raflarda düzgünce istiflenmiş kitaplar. Gümüş yıldızlarla süslü, deri ciltli kocaman bir derginin sırtını okşamak için uzandım.

Orion bir kolunu belime doladı, ağzını boynuma indirdi ve dişlerini tenimde gezdirdi.

"Küçük kütüphanemi beğendin mi?" diye sordu şakacı bir sesle ve ben gülümsedim. "Sen tam bir ineksin," dedim, onun bu yönünü seviyordum, o bana gülerken

boynumun kıvrımına. Oraya, içime derin bir ürperti gönderen yumuşak bir öpücük kondurdu.

Başımı çevirdim, gözüme bir parıltı çarptı ve Orion'dan uzaklaşarak kitaplarla dolu olmayan raflara doğru ilerledim.

Pitball kupaları her boş alanı dolduruyordu ve parmaklarımı üzerlerinde gezdirirken kalbim daha da hızlı atıyordu, hepsinin üzerinde Orion'un adı yazıyordu. *Maçın Fae'sini* sayısız kez kazanmıştı ve birkaç turnuva vardı. Tozlu bir köşede yıllardır dokunulmamış gibi görünen kupalar. Aralarından çerçeveli bir fotoğraf buldum, onu elime alırken omzumun üzerinden baktım ve Orion'un gergin bir ifadeyle kapı aralığından beni izlediğini gördüm.

Ekibinin resmine baktım. Orion resmin tam ortasında duruyordu. Zodiac Akademi'nin lacivert ve gümüş renklerindeki tertemiz Pitball forması. O

göğsünde bir Kaptan rozeti ve kolunun altına sıkıştırılmış bir Pitball vardı. Benden bir yaş kadar büyük olmalıydı ve dünyanın en kaygısız gülümsemesini takınmıştı. Parmaklarımı resmin üzerinde gezdirdim ve onun için neyin bu kadar yanlış gittiğini, gözlerinde tüm dünyanın ayaklarının altında olduğunu söyleyen o umut dolu parıltıyı kaybettiğini merak ettim.

"Ben bir Airsentry'ydim," diye konuştu Orion sonunda. "Bir süredir Solaria'daki en iyisiydim."

"Mutlu görünüyorsun," dedim, sesim beklenmedik bir şekilde hüzünlüydü, çünkü içten içe Orion'un artık gerçekten mutlu olmadığını biliyordum. Bu fotoğraf çekildiğinden beri içinde bir şeyler kırılmıştı ve bunu bilmek beni incitiyor, göğsümü düğümlenmiş tel gibi sarıyordu.

"Öyleydim," dedi alçak bir ses tonuyla, sonra boğazını temizledi. "Belki de şimdi derse geri dönmeliyiz, ha?"

Resmi yere bıraktım, ona dönüp uzattığı elini tutarken parlak bir gülümseme çizdim. Gözlerindeki duvar o anda bu konuda konuşmak istemediğini söylüyordu ve ben de buna saygı duyuyordum. Ama bir gün bana anlatacağını umuyordum. Çünkü o zaman belki kalbinde artık yanmayan ateşi yeniden alevlendirmenin bir yolunu bulabilirdim.

OceanofPDF.com

Yanımda Darcy ve midemde rahatsız edici bir hisle Hava Koyu'na doğru yola çıktım. Buraya en son gece indiğimizde ve kara büyüye yaklaştığımızda, yarı kanamadan ölmüş ve Darius'un beni neredeyse boğmasına neden olmuştum.

Bu yüzden karanlıkta aynı pislikle buluşmak için aynı noktaya geri dönmek bana hiçbir şekilde çekici gelmedi.

Eğer içimdeki gölgelerin kesinlikle kontrol altına alınması gerektiği gerçeği olmasaydı, hiç gitmeyecektim.

Ama gerçek şu ki, rüyalar giderek kötüleşiyordu. Gecede birkaç kez kalbim çarparak ve terden kayganlaşmış bir ciltle uyandım ve her seferinde

Gölgeler içimde yükseldikçe, onların cazibesine karşı koymakta biraz daha zorlanıyordum.

İçlerindeki karanlıkta, sahip olduklarını bildiğim tehlikeye rağmen beni daha da yaklaştıran bir şey vardı.

Ne olduğunu anlayamıyordum ama içimde dehşet uyandırsalar da tatlı vaatler de fısıldıyorlardı. Bana güç, coşku ve tüm acılarımı yok etmeyi teklif ediyorlardı. Ve onlarla nasıl daha etkili bir şekilde mücadele edeceğimi öğrenmezsem, çağrılarının beni kendilerine çekene kadar güçlenmeye devam edeceğini biliyordum.

Kumda yürürken önümüzde iki karanlık figür belirdi ve Darius'un devasa gövdesini tanıyınca alt dudağımı çiğnedim.

Orion onun yanında duruyordu ve ben bulutların arasından sızan ay ışığının soluk gümüşi parıltısı içinde ikisinin arasına baktım.

"Geç kaldınız," diye mırıldandı Orion bizi fark ettiğinde ve ben hafifçe alay ettim. "Geç kalmaktan bahsetmek için iyi birisin. Ayrıca, *efendim,* bu ders

resmi müfredata girmediği sürece umurumda değil" dedim.

Darcy bir kahkaha attı ve beni azarlamak için dirseğiyle dürttü. Beni şaşırtan bir şekilde Orion da sırıttı.

"Gölgelerle savaşmak istiyorsan bu tutuma ihtiyacın olacak, Tory. Ama bana çemkirmeye devam edersen sana ceza vermekten mutluluk duyarım," diye yanıtladı.

"Eğer bu iş üzerinde çalışırken yaptığım ya da söylediğim bir şey yüzünden bana ceza verirseniz bir daha gelmem. Daha önce hiç kimsenin sorunlarımı benim için çözmesine ihtiyaç duymadım ve gerekirse bunu siz ikiniz olmadan da seve seve çözerim," dedim. Çünkü siktir et, akşamımı ikinizin yanında geçirmektense yüzlerce yerde geçirmeyi tercih ederdim. ve eğer tahammül edebileceğimden daha fazla işkenceye dönüşürse, o zaman tamamen kaçmaya istekliydim. Gerekirse gölgeleri kendim çözerdim.

"Aptal olma Roxy. Gölgeleri nasıl kontrol altında tutacağını öğrenmelisin yoksa sonunda seni yok edecekler," diye hırladı Darius.

"En azından o zaman seni bir kez olsun mutlu etmiş olurum," diye karşılık verdim.

Bana bakarken bakışları karardı. "Cidden böyle düşünüyor olamazsın?"

Omuz silktim ve gözümü ondan kaçırdım çünkü artık ne olduğunu bile bilmiyordum. Tek bildiğim, bana yaklaşmasına her izin verdiğimde incindiğimdi, bu yüzden bir daha olmayacaktı.

"Hemen başlayalım mı?" Darcy önerdi.

"İyi fikir," diye onayladı Orion, dönüp yanımızdaki uçurumun duvarına bir işaret çizdi ve mağara girişini açmak için boşaltma hançerini kullandı. Tanıdık bir şekilde yönlendirmeye başladı ve ben de burayı daha önce nasıl açtığımı hatırladım.

Yanında Darius'la birlikte içeri girdi ve biz de onu takip etmeden önce Darcy kolumdan tuttu.

"Tam bir pislik olduğunu biliyorum Tory, ama Darius da bu karmaşanın bir parçası. Bu konuda yardım isteyebileceğimiz başka kimse yok, bu yüzden en azından medeni olmayı *deneyebilir* misin? Aksi takdirde öfken her şeyi daha da zorlaştıracak." Bana sertçe baktı ve bu bile geri çekilmem için yeterliydi. Darcy beni neredeyse hiç azarlamazdı, o yüzden eğer şimdi bunu yapıyorsa o zaman gerçekten bir pislik gibi davranıyor olmalıydım.

Derin bir nefes aldım. "Evet, tamam," diye kabul ettim.

"Sadece bunu çözmemiz gerekiyor. Gölgeler her şeyin en kötüsünü görmeyi çok daha kolay hale getiriyor. Onlarla nasıl daha iyi mücadele edeceğimizi öğrendiğimizde, umarım hala bu kadar öfkeli hissetmezsin..."

Cevap verirken dilimi ısırdım çünkü dünyaya öfkemi gösteriyor olsam da aslında hissettiğim şey bu değildi. Darius bana her yaklaştığında hissettiğim duyguların başında ihanet geliyordu. Ve nedenini bir türlü çözemiyordum. Ama nedense bu konuda o kadar güçlü hissediyordum ki, onun yanında olmaya ve bu duygularla yüzleşmeye dayanamıyordum.

"Tamam. Barışacağım," diye söz verdim ve parmaklarını kavramak için uzandım. Çünkü gururumu ayaklar altına almamı sağlayacak kadar güçlü bir şey varsa o da kız kardeşime olan sevgimdi. Ve onun da kendini gölgelerden korumayı öğrenmesi gerekiyordu.

Mağaraya girdik ve Darius arka duvara yaslanarak bizi izledi.

Derin bir nefes aldım, söylediğim şeyi yapmanın ve onunla tartışmaya son vermenin bir yolunu bulmaya çalıştım. Özür dilemek muhtemelen en iyi seçeneğimdi ama kelimeler boğazımda beni boğacak kadar sert bir şekilde düğümleniyordu.

Darcy bana cesaretlendirici bir bakış attı ve kendimi konuşmaya zorlamadan önce bir an dişlerimi sıktım.

"Bakın," diye başladım yavaşça. "İkinizin de bize yardım etmeye çalıştığınızı biliyorum ve benim kıçına örgü şişi batmış bir kedi gibi tavır takınmam
yardımcı olur."

Orion ve Darius bana tam olarak anlayamamış gibi bakıyorlardı. Ağzımdan çıkan kelimelere inanamıyordum ama barışı korumak ve daha da önemlisi Darcy'nin gölgelere karşı ilerleyişinin benim yüzümden engellenmemesini sağlamak için devam ettim.

"Yani ben... özür dilerim. Bir sürtük olduğum için," diye açıkladım çünkü hissettiklerimin hiçbiri için üzgün değildim. "Ve tartışmalara neden olmaya devam etmeyeceğim."

Orion bana bir kaşını kaldırdı ve gülümsemeden önce bir an Darcy'ye baktı. "Güzel," dedi sonunda ve beklentiyle Darius'a baktı.

Darius, "Davranış problemini öylece kapatabileceğini düşünmen çok hoş," diye alay etti. "Ama sen gerçekten iyi davranabiliyorsan ben de davranabilirim." Tabii ki bana yaşattıkları için benden özür dilemedi çünkü neden dilesin ki? O kibirli, kendini beğenmiş, bencil bir herifti ve yaptığı saçmalıkları sahiplenmesini beklemek, güneşi kızdırdığı için ayın doğmamasını beklemekten farksızdı.

Dudaklarımdan binlerce hakaret döküldü ve dilimi o kadar sert ısırmak zorunda kaldım ki kan aktı. Ama siktir et onu. Benim bir tavır sorunum yoktu; benim bir Ejderha sorunum vardı. Ve eğer bundan kaçınamıyorsam o zaman yapabileceğim tek bir şey vardı. Görmezden gelirdim.

Tatlı tatlı gülümsedim ve sanki Darius hiç konuşmamış gibi Orion'a doğru yürüdüm. Sanki hiç var olmamış gibi. Sanki odada Ejderha şeklinde bir osuruk varmış da onu koklamak için fazla yaklaşmamam gerekiyormuş gibi. Bunun dışında, onun varlığını kabul etmeme gerek yoktu. Eğer o yoksa, o zaman sinirlenmemi gerektirecek bir şey yoktu.

"Peki gölgeler konusunda ne yapmamız gerekiyor?" Sırtımı Darius'a dönerek Orion'a sordum.

Benimle osuruk arasına baktı, sonra da yere oturmak için işaret etti. Darcy onun karşısına oturdu ve ben de onun yanına çöktüm. Darius önüme oturdu ama ben gözlerimi Orion'dan ayırmadım.

Kıçımın altındaki kayalık zemin aptalca rahatsız ediciydi ve avucumu taşa bastırdım, sert topakların eşitlenmesini isterken parmaklarımdan toprak büyüsünü ittim. Biraz daha çabayla sert zemini yumuşatmayı bile başardım, böylece bir minderin üzerinde oturuyormuşum gibi oldu.

Başarıma gülümsedim ve Darcy ile Orion'un altındaki zemine de aynı şeyi yapmak için sihrimi bastırdım.

Orion şaşkınlıkla bana baktı ve şimdi oturduğu yere geri döndü.
rahat bir yer. "Toprak büyünü daha iyi kontrol ediyorsun," diye yorum yaptı ve ben de sırıttım.

"Geraldine pratik yapmamıza yardım ediyor," diye cevap verdim.

"Gerçekten iyi bir öğretmen," diye onayladı Darcy. Kendisininkine dokundu
Parmaklarını aramızda yere koydu ve bir an için sihrinin havada dans ettiğini hissettim, sonra taşın yüzeyinde gümüş çizgiler belirdi, mineralleri bir gül görüntüsü oluşturana kadar kayaların içinde bir araya getirdi.

"İkinize de ekstra ev puanı vermeliyim," dedi Orion gülümseyerek.

"Neden, Roxy ne yaptı?" Darius şaşkınlık içinde sordu
rahatsız edici kayalık bir yer. Yarı yarıya onun yerini

ama bu onu tanımamı gerektirirdi.

Orion bana baktı ama ben tepki vermedim. Bakışları Darius'un altındaki zemine kaydı ve beni çağırıp çağırmayacağını anlamaya çalıştığını görebiliyordum. Darius'a hiçbir şey yapmamıştım, bu yüzden beni hiçbir şeyle suçlayamazdı.

"Yani üzerinde çalışmanız gereken ilk şey kendinizi gölgelerden geri çekmek," dedi Orion sonunda, açıkça rahatsız edici kıçlar konusunu açmamaya karar vererek. "Onların çağrısını dinlemeniz ve kendinizi tekrar geri çekmeden önce sizi daha yakına çekmelerine izin vermeniz gerekecek. Başlangıçta sizi demirleyecek başka biriyle geri dönüş yolunu bulmak en kolayıdır. Bu ne
Lionel sizi gölgelerle beslediğinde ikiniz kraterde birbiriniz için ne yaptınız. Bir parçanız birbirinize bağlı kaldı ve böylece Gölgeler Âleminin karanlık pençesinden kurtulabildiniz."

"O zaman el ele tutuşmamız gerekiyor mu?" Darcy biraz öne eğilerek sordu, sanki bunu öğrenmek korkutucu değil de büyüleyiciymiş gibi.

"Fiziksel bir bağlantı kurmayı kolaylaştırıyor," diye kabul etti Orion. "Ve gücünüzü çapanızla harmanlarsanız bu bağlantı daha da güçlü olur. Yani el ele tutuşarak başlarsak, fiziksel yardım olmadan bağlantı kurmaya kadar ilerleyebiliriz."

Orion elini Darcy'ye uzattı ve o da elini tuttu. Darius benimkini almadan önce geri çekildim.

"Çapa olarak kullanabileceğin en iyi kişi, yanında kalmak için cehennemden geçebileceğin biri gibi görünüyor, değil mi?" Ben sordum.

"Açıkçası sizi topraklayan kişiye karşı hissettiğiniz bağ ne kadar güçlüyse, onunla kalmayı o kadar çok isteyeceksiniz." Orion da aynı fikirdeydi.

"Kulağa hoş geliyor." Darcy'nin diğer elini kucağından aldım ve onu bırakmadan önce emin değilmiş gibi bir an benimle Orion arasında bakıştı.

"Tory haklı, bizi bölmeye çalıştıklarında birbirimize olan bağlılığımız sayesinde gölgelerden kurtulduk. Bu konuda o kadar güçlü hissetmeyecektir..." Gözleri bir an için Darius'a kaydı ve sonra boğazını temizledi. "Açıkçası ikimiz de ikiniz hakkında güçlü hisler beslemiyoruz, bu yüzden bunu birlikte yapmalıyız."

Orion aramızda dolaşırken kararımızdan biraz rahatsız olmuş gibi görünüyordu ama sonunda omuz silkti.

"Belli ki hayır," dedi ama sanki hiç de aynı fikirde değilmiş gibi bir hali vardı. "Bu yüzden yapman gereken ilk şey gölgelere ulaşmak. Gözlerini kapat ve seni daha yakına çekmelerine izin ver. Onları içine kabul ettiğinde, bu his biraz coşkulu olacak, bu yüzden bu kadar tehlikeliler. Bu O kadar iyi hissettirir ki daha fazlasını istersiniz. Ve eğer bu cazibeye kapılırsanız, o zaman onların kurbanı *olursunuz.* Ne kadar tehlikeli olduklarını size yeterince anlatamam. Onlarla yıllarca çalıştıktan sonra bile, bu arzu asla kaybolmaz, tehlike asla azalmaz. Kendi babam yıllarca kara büyü kullandı ama yine de bir gün ona yenik düştü. Bu, var olan en tehlikeli büyü türüdür. Yasaklanması için iyi sebepler var. Eğer gölgeler senin içinde kök salmamış olsaydı, sana bunların hiçbirini asla öğretemezdim."

Bunu anladığımda ciddi bir şekilde başımı salladım. İçimdeki bu karanlık tehlikeliydi. Bunu ruhumda biliyordum, içimde her uyandıklarında bağırsaklarımda hissettiğim doğal olmayan girdapta hissedebiliyordum. Beni tüketmek istiyorlardı. Ve bunu asla yapmadıklarından emin olmalıydık. Çünkü burada kalacaklardı, bu yüzden onlara nasıl hakim olacağımızı öğrenmemiz gerekecekti.

"Tamam. Peki nereden başlıyoruz?" Darcy sordu.

"Sırayla yapın. İçinizden biri ilk gitmek ister mi?"

"Yapacağım," dedim çabucak. Darcy kaşlarını çattı ama ben geri adım atmayarak onun bakışlarını üzerimde tuttum. "Eğer bu tehlikeli bir şeyse, önce senin yapmanı göze alamam."

Basitçe söyledim. "Bu dünyada benim için önemli olan tek şey sensin. Seni kaybedersem zaten ölmüş olurum, o yüzden tartışmıyorum."

"Tory..." Darcy kaşlarını çatarak cevap verdi. "Böyle şeyler söyleme." "Bu doğru." Omuz silktim. "Ve bu tartışmaya açık değil."

Beklentiyle Orion'a döndüm ve o da ikimizin arasına bakarak tereddüt etti.

"Bunun tehlikeli olmadığına dair size söz veremem," dedi, gözleri Darcy'nin üzerindeydi. "Ama ikiniz de tanıdığım en güçlü Fae'lersiniz. Hatta var olan en güçlü Fae'lersiniz. Bunu yapabileceğinize inanıyorum. Ve yemin ederim ki bu konuda herhangi bir zorlukla karşılaşırsanız, size yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Ben de öyle yapacağım," diye ekledi Darius ve bu yeminin yoğunluğu karşısında tenim karıncalandı.

Gözlerimi bir an için onunkilere diktim, karanlık bakışlarına bakarken kalbim ritmik bir şekilde çarpıyordu. Aramızda her ne yaşanmış olursa olsun, o ciddiydi, bunu ruhumun her zerresinde hissedebiliyordum.

Boğazımı temizledim ve ne hissettiğini görmek istemediğim için gözümü ondan kaçırdım. Çok kafa karıştırıcıydı ve kendime karşı tamamen dürüst olursam, bu çok fazla acı veriyordu.

"O zaman ne yapmam gerekiyor?" Darcy'nin elini sıkıca kavrayarak sordum.

"Gözlerinizi kapatın, gölgeleri çağırın ve bir anlığına onların içine dalın. Eğer gölgelerin çekimi seni bunaltmıyorsa, o zaman bir kısmını avucunun içine çağırıp çağıramayacağına bak. Bu kadarını yaptıktan sonra, onları tekrar kov, seni geri çekmesi için kız kardeşinle olan bağını çağır."

"Sakin ol," diye kestirip attım.

Darcy parmaklarımı endişeyle sıktı ve ben de gözlerimi kapamadan önce ona bana bile sahte gelen güven verici bir sırıtış attım.

Bir nefes verdim ve gücümün kız kardeşimin gücüyle birleşmesine izin verirken rahatladım. Bu duygu çok doğaldı, sanki her zaman iki değil de tek bir yaratık olmamız gerekiyormuş gibiydi. En azından büyümüzün gittiği yere kadar. Darius'la güç paylaşımı yaptığım zamanki gibi değildi ve onun büyüsünün yabancı hissi karanlık bir cazibe gibi içime işlemişti. Darcy'nin büyüsü benimkinin bir uzantısı gibiydi. Sadece gücümün daha şiddetli, daha güçlü, daha parlak yanmasını sağladı.

Birleşik gücümüzü hissetmeye alıştıktan sonra, dikkatimi zihnimin bir köşesinde dolaşan fısıltılara verdim.

Kendimi onlara açtığımda gölgeler beni selamlamak için ayağa kalktı ve bir telaşla karanlık güçleri bedenime doldu.

Onlara eşlik eden coşku hissi sırtımı eğmeme neden oldu ve vücudumun her santimi karanlık güçleriyle canlanırken içimden bir inilti kaçtı.

"Kahretsin," diye nefes aldım gölgeler devam ederken, damarlarımda hızla ilerliyor, büyümün etrafına dolanıyor ve arzularını takip etmem için bana yalvarıyordu.

"Onları kontrol altında tutmaya çalışın," dedi Orion'un sesi uzaktan. Teneke gibi bir ses ve sanki uzun bir tünelin sonundan bana sesleniyormuş gibi hafif bir yankı vardı.

Derin bir nefes aldım ve ciğerlerim oksijen seliyle genişledi, kelimeler dilimin etrafında dönüyor ve onları konuşmam için bana yalvarıyordu. Konuşmadığım bir dilde, anlamadığım sözcükler... Güçleri o kadar zengin ve etkiliydi ki, onları serbest bırakırsam neler yapabileceklerinden ya da herhangi bir sınırlarının olup olmayacağından bile tam olarak emin değildim.

Bunları söyleme isteğime karşı savaştım, Darcy'nin elinin beni merkeze alan hissine odaklandım.

Kendim karar vermeden bu gücün daha derinlerine dalmayacağımdan emin olduğumda, irademi buna zorladım.

Orion'un söylediklerine odaklandım, gölgeleri serbest elimin parmakları arasına yerleşmeleri için çağırdım ve orada toplandıklarını hissettiğimde elimi kaldırdım.

Darcy yakın ve uzak bir yerde aynı anda şaşkınlıkla nefes aldı ve ben gözlerimi açtım.

Karanlık görüşümün önünde dans ediyordu ama bu bir şey görmemi engellemiyordu.

Uzattığım avucumun içinde kıvrılan gölgeleri gördüğümde dudaklarımı bir gülümseme büktü, güçlü güçleri onu isteğime göre bükmemi bekliyordu.

"Güzel," dedi Orion kararlılıkla. "Şimdi onları tekrar sürgün et."

Uzun bir süre ona baktım, zihnim beni derslerinde aşağıladığı çeşitli yollara, Varislere olan sarsılmaz sadakatini ve bizi onaylamadığını kanıtlayan söylediği ve yaptığı şeylere takıldı.
çünkü biz ne olmak için doğduk.

Gölgeler ruhuma daha yakın dans ederken dudağım geriye kıvrıldı.

"*Roxy," diye* hırladı Darius uyararak ve bakışlarım ona kayınca içimdeki öfke keskinleşti. "Kendini kontrol etmelisin."

Dudaklarımdan bir tıslama kaydı ve avucumdaki gölgeler koluma yayıldı, etimi tarifsiz bir zevkle öptüler ve ilerledikçe yoğunlukları arttı.

"Onu geri çek Mavi," diye emretti Orion ve Darcy'nin sihrinin, yürümeye başlayan bir çocuğun ebeveyninin elini çekmesi gibi ısrarla benimkini çektiğini hissedebiliyordum. Ama bu beni durdurmaya yetmedi.

Gölgeler göğsümün üzerinden kayarak vücudumu kaplayana kadar ilerledi ve ham güçleri damarlarımda kendi kişisel eroin markam gibi şarkı söyledi.

Bu hissin içinde yıkanırken başımı arkaya doğru eğdim, etrafımı saran karanlıkta fısıltılar daha da yükseliyordu.

"Bana gel..."

Bir parçam bunun dünyadaki en kötü şey olmayacağını düşünmeye başlamıştı.

Ayağa kalktım ve gölgeler daha da kalınlaştı, uzuvlarımın etrafında kıvrıldı ve beni karanlıkta örttü, o yabancı kelimeler dudaklarıma bastırdı.

Darcy de ayağa fırladı, elimi tutmaya devam etti, kavraması sıkılaştı.

Bakışlarım Darius'un üzerindeydi ve tekrar yüzme havuzuna düşüyordum, boğulmaya başladığımda üzerimde buzlar oluşuyordu. Yine sahildeydim, eli boğazıma kilitlenmişti ve gözlerinde benden nefret ettiğini ve beni öldürebileceğini söyleyen bir bakış vardı.

Belki de fırsatını bulmadan onu öldürmeliyim.

"Dur!" Orion bağırdı ama ben onu duymadım bile.

Gölgeler bana sahip değildi, ben *onlara* sahiptim ve onlarla birlikte durdurulamaz olabilirdim. Yoluma kim çıkabilirdi ki? Bir daha kimden korkmam gerekecekti? Lionel Acrux'tan daha güçlüydüm ve artık karanlık da benim tarafımdaydı. Neden onu ve bana zarar vermek isteyen herkesi yok etmeyeyim ki?

Darius'a doğru bir adım attım, avuçlarımda serbest bırakılmak için yanıp tutuşan bir güç vardı.

"Geri dön, Tory!" Darcy'nin sesi zihnimi saran sisi yardı ve onun sesini fırtına kopmadan önceki ilk gök gürültüsü gibi duyduğumda durdum.

Ne halt ediyorum ben?

Dişlerimi sıktım, kız kardeşimin gücüne ve yanımdaki varlığına odaklanarak ona döndüm ve o da beni karanlıktan geri çekti.

Gölgeler kayıp gitti, zevk etimden kayıp gitti ve ardında beni çiğ ve yaralı bıraktı.

Gölgelerin sonuncusunu da sürgün ederken kendi üzerime çöktüm ve büyümün geri kalanı tekrar önceliği ele geçirirken onları yarattığım kafese geri kilitledim.

Dizlerimin üzerine çöktüğümde Darcy'nin kolları etrafımdaydı, içimden geçen kara büyünün acısı ve yanmasından kurtulmaya çalışırken nefes nefese kalmıştım.

"İyi misin?" Darcy bana daha iyi bakabilmek için beni geri iterken titreyerek sordu.

"Evet," diye boğuk bir ses çıkardım, uzuvlarımdaki titreme yavaş yavaş azalıyordu.

Darius ve Orion alçak sesle birbirlerine bir şeyler mırıldanıyorlardı ama ben henüz onların sözlerine odaklanamıyordum.

Darcy geri çekildi ve beni endişeyle incelerken zayıf bir gülümsemeyle idare ettim.

Sıcak bir el omzuma konunca irkildim ve Darius'u bana çok yakın bulmak için etrafıma bakındım.

"Şimdi gittiler mi?" diye ciddi ciddi sordu.

Onu neredeyse incittiğimi fark ettiğimde göğsümde bir acı parıltısı yandı. Daha da kötüsü, bir parçam tam olarak anlayamadığım bir şekilde onun kanına susamıştı. Ama ona böyle bir şey yaptığım fikri kalbimin tam ortasına bir çizgi çekti. Sanki gölgeler beni kesip açmış, iradeleri benimkine karşı bastırmış ve duygularımı onların varlığı olmadan hissettiğimden çok daha karanlık bir şeye dönüştürmüş gibi hissettim.

Darius'a olan öfkemi ve incinmişliğimi almışlar ve benim hoşuma gitmeyecek kadar kana susamışlığa yakın bir şeye dönüştürmüşlerdi.

Kendimi durduramadan uzandım ve parmaklarımı çenesinde gezdirdim.

Ben ona bakarken bakışları kararsızca titriyordu.

"Seni öldürmemi istediler," diye nefes aldım.

Dudakları aralandı ama uzun bir süre konuşmadı. "Ama sen yapmadın," dedi sonunda.

"Hayır," diye kabul ettim.

Bakışlarım hala çenesinde gezinen parmaklarıma takıldı.
Kirli sakalları etimi ısırıyordu. Elimi geri çektim ve bakışlarımı sertleştirdim, orada kalma isteğiyle savaştım ve ondan nefret etmem için gereken tüm nedenleri hatırladım.

Ben Darius'tan uzaklaşırken Orion karanlık bir sesle, "Şimdi onların çekiciliğini anlıyorsun," dedi. "Geri dönüş yolunu bulmakla iyi yaptın. Daha önce sadece gölgeler arasında hareket edebilmiştim. Artık onları kullanabildiğimize göre çağrılarının daha yüksek, çekimlerinin daha zorlu olacağını tahmin edebiliyorum. Ama bunu birlikte çözeceğiz. Dördümüz."

Darcy'nin karanlığı kullanma sırasını alabilmesi için hepimizin mağara zeminindeki yerlerimizi almamızı işaret ederken yavaşça başımı salladım.

Kalbim nihayet yavaşlamaya başladığında ve kalıcı coşku hissi uzuvlarımdan kaybolduğunda, bana bahşedilen karanlık gücü kullanmanın nasıl bir his olduğunu düşünmeden edemedim.

En kötüsü de gölgelerin bana hissettirdikleri ya da benden yapmamı istedikleri şey değildi.

İçimdeki çarpık bir parça bundan o kadar
hoşlanmıştı ki. Ve onları tekrar kullanmak için
hissettiğim acı verici cazibe.

OceanofPDF.com

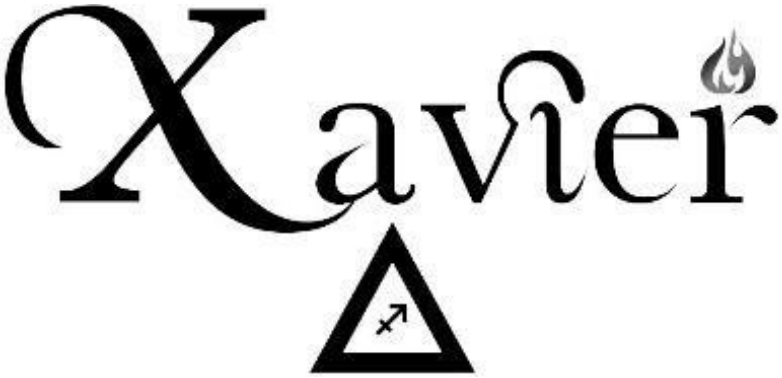

"-İşini doğru yap yoksa yeni bir uşak alırım!"

Babamın sesi beni ürküttü ve onu bastırmak için Xbox'ımın sesini açtım. Ayak sesleri çenemi sıktı ve onu bu şekilde tuzağa düşürmüş olmaktan korktuğum için çılgınca sesi tekrar kıstım.

"Glitterdragon AFK," diye tısladım kulaklığıma, sonra da kulaklığımı ve duvardaki altmış inçlik televizyonu kapattım. Babam kapıyı iterek açtığında oyun koltuğumda dik oturuyordum. Gözleri sanki beni cezalandıracak bir şey arıyormuş gibi odanın içinde gezindi. Hatırlayabildiğim kadarıyla yanlış bir şey yapmamıştım ama babam cezalandırılmamı istiyorsa bir neden bulurdu.

Alanıma doğru bir adım attığında içimde bir titreme oldu ve gözlerim kapıya kaydı. Eğer kapıyı kapatırsa, her şey bitecekti. Dayak yiyordum. Ama kapı açık kaldığı sürece umut vardı.

Parlak sarı saçları özenle şekillendirilmişti ve en iyi takım elbiselerinden birini giymişti. Bu ziyaretçilerimiz olduğu anlamına geliyordu. Ya da yakında olacaktı.

"Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı baba?" Sesimin titremesini engellemeye çalışarak sordum. Ondan korkmaktan nefret ediyordum. Ben de nefret ediyordum.

Daha güçlü olamadığım için kendimi. Karşı koyamadığım için.

"Stella Teyzen bu akşam yemeğe gelecek," dedi. "Sana öğrettiklerini uyguladın mı?"

Hızla başımı salladım, bir avucumu kaldırdım ve gölgeleri tenimin yüzeyine doğru ittim. Korku bedenimde çılgınca dolaşırken, karanlık hızla ona yapıştı, onu on katına çıkardı ve beni dehşetin derinliklerine sürükledi. Stella Teyze'nin bana öğrettiklerine odaklanmaya çalışarak nefesimi içime çektim ama birden dünya boğucu bir hal aldı. Babamın gözleri kafamı delip geçiyordu, yargılama ve en kötüsü hayal kırıklığı ile doluydu.

Beşinci Element'i kullanmayı başaramadığım için sinirli bir şekilde homurdandı ve daha da yaklaştığında kalbim tekledi. Elinin bir hareketiyle kapıyı kapatmak için bir hava fırlattı ve boğazım düğümlendi.

"Daha çok çalışacağım," dedim, omuzlarım titremeye başlamış olmasına rağmen sesim şaşırtıcı derecede düzgündü.

"Hayatını o çöp parçasına harcıyorsun." Tek yoldaşım, dünyanın geri kalanıyla tek bağlantım olan Xbox'a çenesini salladı. Anonim olsam ve internette edindiğim arkadaşlar gerçek hayatıma asla adım atamasa bile. Babam onu televizyonun altındaki üniteden çıkardı, böylece bir gümbürtüyle yere çarptı.

"Baba-" Kıpırdandım, ağzım kupkuruydu, kalbim bir mengenenin içindeymiş gibi sıkışıyordu.

Ayağını tam ortasına vurdu ve vücudumdaki güç tükendi.

Görünüşe göre sonsuza kadar AFK olacağım. Hayatımı sikeyim.

Babam çenesini kaldırdı, göğsünde alçak bir hırıltı yankılandı. İçgüdüsel olarak Emir formum etimin kenarlarına kadar yükseldi ve çenemi sıkarak kararlı bir şekilde karşı koydum.

Eğer yer değiştirirsem, kemikleri kırılana kadar durmaz.

Ben gençken, Darius dayakların en ağırını yemişti. Hakkından fazlasını. Yüzlerce kez aramıza girmişti. Onu bu yüzden severdim ve buna katlanmak zorunda kalmasından nefret ederdim. Ama şimdi Zodiac Akademisi'ndeydi ve babamın yoluna çıkacak kimse yoktu. Benden başka beni kurtaracak kimse yoktu. Yine de denemedim. Bunun anlamsız olduğunu biliyordum. Karşı koymak sadece babamı irademi kırmaya zorluyordu. Ama aynı şekilde, sinmek de onu deliliğe sürüklüyordu. Ben de buna inanmaya başlayana kadar her saldırıda bana Fae olmadığımı söyleyecekti. Bu yüzden çenemi kaldırdım, ellerimi yumruk yaptım ve bekledim. Çünkü ben Fae'ydim, lanet olsun.

"Işıl ışıl parlıyorsun," diye tükürdü bana tiksintiyle bakarak ve gözlerimin yıldız ışığı gibi parlayan ellerime kaymasına izin verdim.

Güneş beni öldürecek.

Yumruğunu çeneme öyle hızlı indirdi ki, acı beni bulmadan yere düştüm ve elmacık kemiğimden sekti. Ardından botu karnıma çarptı. Onunla yatağımın ucu arasında sıkışmıştım, her tekme beni arkamdaki ahşap panele vurdu. Ellerimle başımı korudum, durmasını beklerken içgüdüsel olarak kendi üzerime kıvrıldım ve bana verdiği her acıya katlandım.

"Seni değersiz - anlamsız - ailemiz için *utanç kaynağı,*" diye her tekmede bir kelime hırladı, ta ki ben pahalı ayakkabılarına kan öksürene kadar.

Kapıya doğru ilerlemeden önce sinirli bir ifadeyle pantolonuma sildi. "Akşam yemeği altıda. Geç kalmayın." Kapıyı öyle sert çarptı ki, sesi sonsuz bir yankı gibi kafatasımda ileri geri yankılandı.

Dudaklarımdan kısık bir inilti kaçarken zihinsel olarak kendimi kontrol ettim. Yaralıydım ama kırılmamıştım, bu da bir mucizeydi. Annem bir saat içinde beni iyileştirmeye gelecekti. Her zamanki gibi. Usulca mırıldanarak içeri süzülürdü,

yaralarımla ilgilenirken parmaklarını saçlarımda gezdiriyordu. Sanki çok normalmiş gibi.

Beni bu hayattan kurtarmak istediğini biliyordum ama o da benim gibi bunu yapamayacak kadar korkaktı. Yine de denedi. Hayatında ilk kez cesur davranmıştı. Babama şantaj yaparak, eğer ikimizden birini öldürürse, Tarikatımın hikayesinin basına açıklanmasını sağladı. Sonra Darius'un beni Ay'daki insan dünyasına götürme isteğini yerine getirdi.
Eclipse beni babamın ayininden kurtarmak için. Ama hepsi boşunaydı. Stella bizi evden çıkmadan önce yakalamış, annem neredeyse bayılana kadar ciğerlerindeki havayı çalmıştı. Ama Stella *Teyze* bununla kalmamıştı. Annemin kollarını sarmaşıklarla bağlamış ve ağzını başka bir sarmaşıkla dikerek kapatmış, beni yıldız tozuyla kaplı o uçuruma götürmeden önce onu orada kendi dilinde kanamaya bırakmıştı.

O geceyi düşününce suçluluk duygusu göğsümü tırmaladı. Kardeşimi babama bağlayan ve onu kontrol altında tutan tasma bendim.

Ben olmasaydım, Darius özgür olurdu.

Annem odama geldiğinde kendimi yatağa atmayı başarmıştım. Her zamanki gibi yanıma uzandı, teninden rahatlatıcı lavanta kokusu yayılıyordu. Gömleğimi çıkardı ve yaralarımı iyileştirdi, beni bu halde gördüğünde hissettiği acıyı yüz hatlarından sadece gözleri ele veriyordu.

Koyu renk saçları topuz yapılmış, beyaz bir kurdele ile sarılmış ve Vücudunu saran yumuşak pembe bir elbise giymişti. Yatıştırıcı büyü vücudumda dolaşıp üzerimde bıraktığı izleri iyileştirirken elini tuttum.

"Kaçabiliriz," diye nefes aldım. "Darius'u al ve git."

Yanağımı avuçladı ve eğilerek alnıma bir öpücük kondurdu. Orada oyalandı, içindeki dehşetin tek işareti elini hafifçe sallamasıydı.

"Saçmalama aşkım. Akşam yemeği için güzel giyin, olur mu? Ailen geliyor."

Çiçek kokusunu da yanına alarak uzaklaştı. *Aile.* Bu Stella ve babamın sadık takipçileri demekti. Bu gece yine gölgeleri kullanma alıştırması yapacaktık ve keşke gitmek zorunda olmasaydım. Bunun tek faydalı yanı, Darius'a babamın Beşinci Element'i ne kadar iyi idare ettiğini anlatabilmemdi. Şu ana kadar hâlâ karanlığı kavramakta zorlanıyordu. En kötüsü de herkesin en derin duygularından besleniyor gibi görünmeleriydi. Bu yüzden babam eskisinden daha düzenli olarak öfke içindeydi. Eğer evdeyse, bugünlerde dayak yeme ihtimali yüzde doksandı. Oysa daha önce bu ihtimal yüzde elliydi.

Telefonum çaldı ve yatağımın üzerinden kayarak komodinin üzerinden aldım.

Darius:

Bu gece eve geliyorum. Funsville'e davet edildim. Yakında görüşürüz.

Rahatlama sel gibi içime aktı. Bu evde her şeyi daha iyi yapan tek şey Darius'un eve gelmesiydi. Gerçi bundan daha iyisi, 'arkadaşı' Tory Vega'yı da yanında getirmesiydi. Ona kafayı takmamış olması saçmalıktı. Kardeşimi herkesten iyi tanırdım. Vega İkizleri'nden biriyle çıkmasının bu ailede neden yasak olduğunu anlasam da, yine de babama isyan edecek cesareti bulmasını umuyordum. Çünkü sonsuza dek sürmeyecek olsa bile biraz mutluluğu hak ediyordu.

Xavier:

Evet! Yanında birini getirerek... .....?

Darius:

Evet.

Xavier:

Sıcaklar mı? ;)

Darius:

Koyu renk saçlar, kısa şortların içinde harika görünen bacaklar ve uğruna ölünecek bir gülümseme.

Xavier:

Drool. Eğer sen onunla çıkmazsan, ben çıkarım.

Darius:

Harika. Lance'e ilgilendiğini söylerim. Yıldızlar sadece onun biraz harekete ihtiyacı var.

Ona cevap verirken gözlerimi devirerek ofladım.

Xavier:

Pislik surat.

Darius:

Vampir mırıldanıcısı.

Bir kahkaha attım ve telefonumu kucağıma bıraktıktan sonra yavaşça tekrar elime aldım. Eve davetsiz bir Vega getireceğini düşünmekle aptallık ettiğimi sanıyordum. Ama en azından bu gece için kardeşim yanımdaydı. Babam izin verdiğinde ben de Lance ile takılmayı seviyordum.

Orada yatarken aklımda dönüp duran tek bir şey vardı. Darius hiç şüphesiz Pegasus kızına mesaj atıp atmadığımı soracaktı. Bana kızın numarasını yıllar önce vermişti ama henüz ona mesaj atacak cesareti kendimde bulamamıştım. Ne söylemem gerekiyordu ki? Ve Darius bu kıza gerçekten güveniyor muydu? Ya kim olduğumu öğrenip basına söylerse?

Kardeşim ona sahte bir isim vermiş olsa da, birine ne olduğumu söylediğimi öğrenirse babamın gazabını göze alabilir miydim?

Ama yine de bu evde çok yalnızdım. Ve şimdi dikkatimi dağıtacak Xbox'ım bile yoktu. Eğer dış dünyayla temas kurmazsam delirecektim.

Telefonu ellerimin arasında bir ileri bir geri salladım ve sonunda siktiğimin farkına varıp Sofia Cygnet′e sahte adımla bir mesaj gönderdim.

Phillip:

Merhaba Sofia, ben Darius'un kuzeni Phillip. Sadece merhaba demek istedim.

Nasıl gidiyor?

Acaba seksi mi?

Telefonumda FaeBook'u açtım ve Sofia'yı aradım, filtre olarak Zodiac Academy'yi kullandım ve profiline tıkladım. Hayatının fotoğrafını çekerken kalbim daha hızlı atmaya başladı. Sayfanın en üstünde burcu yazıyordu -

Yay burcuydu - bu da onun da kardeşim gibi Ateş Elementi olduğu anlamına geliyordu. Yüklediği fotoğrafları aşağı kaydırdım ve ilk sırada bir Pegasus sürüsünün görüntüleri ile *kahvaltıdan önce bulutların arasında hızlı bir uçuş yaptım - güne başlamak için daha iyi bir yol yok!*

Sürünün görüntüsünü içime çekerken kalbim küt küt atıyordu, içimde derinlere işlemiş bir şey onlarla birleşmeyi arzuluyordu. Orada öylece oturup

nefes almak zordu. Buna ihtiyacım vardı. Tarikatımın yoldaşları olması gerekiyordu. Kurtadamlardan sonra en sosyal Tarikatlardan biriydik ve bu sadece bir arzu değil, lanet olası bir gereklilikti.

İnleyerek o görüntülerden uzaklaştım ve Sofia'nın Fae formundaki bir fotoğrafını buldum. İki Vega İkizinin arasında otururken çektiği selfie'ye bakınca ağzımın kenarından bir gülümseme geçti. Hepsinin
Ellerinde parlak renkli dondurmalar vardı ve Sofia neşesinden pırıl pırıldı, gözleri ekranın içinden beni içine çekiyor gibiydi. Saçları yumuşak ela, dudakları ise soluk pembeydi. Yanaklarının her birinde altı çil vardı - kontrol etmek için iki kez saydım.

Telefonum çaldı ve kızın kendisinden gelen bir mesajla neredeyse düşürüyordum. Mesaja dokunduğumda dilim ağırlaştı, ağzımın bir köşesi sırıtmaya başladı.

Sofia:

Selam Phillip. Bana hiç mesaj atmayacağını sanıyordum.
gerçi :)
Tarikatınız ortaya çıktığından beri işler nasıl gidiyor?

Ölçülü bir nefes aldım. Darius ona durumumu anlatmıştı ve o da açıkça gerçeğin etrafında dans ediyordu. Ama tüm detayları bilmiyordu.
Dışarıya sadece gözetim altında çıkabileceğim gerçeği gibi.
Öyle ki, işemek için odamdan çıkmak bile bazen hayatımı kendi ellerime almak gibi geliyordu.

Phillip:

Gerçekten mi, Sofia? Her şey berbat. Ama cevap vermene sevindim.
Bu zaten işleri biraz daha az boktan hale getiriyor.

Yastıklarıma yaslandım ve ileri geri mesajlaşırken zaman akıp gitti. Düzenimle ilgili tüm sorularımı yanıtladı ve bu konuda beni yargılamayan biriyle konuşmak inanılmaz derecede iyi hissettirdi. Beni dışarı çıkmaya davet etti ama evden çıkmanın benim için bir seçenek olmadığını belli belirsiz açıklayarak reddetmek zorunda kaldım. Değil
Tabii babamın ofisinden biraz yıldız tozu çalmadıysam. Ve bu fikir aklıma geldiğinde, düşünce o kadar kışkırtıcıydı ki neredeyse şansımı denemek için ayağa kalkacaktım. Ama korku beni hâlâ yerimde tutuyordu. Eğer beni kıvılcım çıkardığım için döverse, ondan çaldığım için de öldürebilirdi.

Daha iyi bir plan: Darius'un kendi yıldız tozu kaynağı var. Belki bana biraz verir.

Babam şehirde işe gidene kadar bekleyip birkaç saatliğine Zodiac Akademisi'ne kaçmam gerekiyordu. *Evet ve Sofia'ya yüzünü göster. oyunu ver.*

Kahretsin. Tüm olasılıklar tükenmişti. Bugünlerde yıldızlar nadiren parlıyordu. Bazen beni tamamen unutup unutmadıklarını merak ediyordum. Günlük burç yorumlarım her gün neredeyse birbirinin aynısıydı. Hiçbir şey değişmiyordu. Ve asla değişmeyeceklerinden korkuyordum.

Altıya çeyrek kala şık bir pantolon ve gömlekle aşağıya indim, koyu renk kıvırcık saçlarımı arkaya taradım ve telefonumu sessize alıp cebime soktum. Sofia yine mesaj atarsa, vızıltısını hissedecek ve okumak için banyoya kaçabilecektim. Zaten bu geceyi daha katlanılabilir kılacak bir şeydi.

Büyük merdivenlerden giriş holüne indim ve yemekten önce bir bardak limonata almak için mutfağa yöneldim. Babam masaya sadece su ya da şarap koyardı ve ben ikisinden de nefret ederdim. O işteyken bütün gün limonata içebilirdim ve cehennemden gelen akşam yemeğine katlanmak zorunda kalmadan önce can atıyordum.

Kapıya ulaştığımda kulağıma sesler geldi ve durakladım. Stella, babamın iş arkadaşı Alejandro ile duyulmak istemediklerini belli eden alçak bir ses tonuyla konuşuyordu.

"-benden daha fazla içgörüye sahip misin, Alejandro?" Stella fısıldadı. "Tek ölçebildiğim bu *Gölge Prenses'in* yaklaşmakta olduğu."

Alejandro yumuşak aksanıyla, "Aynı mesajı aldık," dedi. "Senden daha fazla bir şey bilmiyorum."

"Yalancı," diye tısladı Stella ve havayı garip bir çıngırak sesi doldurdu. "Ah! Sen

cesaret."

"Gölgeler sadece vermek istedikleri bilgileri verirler," dedi Alejandro sakin bir tonda ama aynı zamanda tehlikeli bir hava da taşıyordu. "Ama o geliyor."

"Peki *o* kim?" Stella sesini bir oktav yükselterek sordu.

Bir el aniden ağzımı kapattı ve giriş holünün yarısına kadar taşınıp merdivenlere dikildiğimde şaşkınlıkla irkildim. Lance Orion beni bıraktı ve yarım saniye sonra babam salona girdi.

Lanet olsun, yarasa kulakları olmasaydı yakalanırdım.

Darius, Orion'un arkasında belirdi ve hep birlikte babama döndük, aramızdaki havada gerilim birikiyordu.

"Lionel Amca," dedi Lance düz bir ses tonuyla.

"Lance," dedi Peder, Darius'a dönüp dudaklarını birbirine bastırmadan önce.

Annem onun arkasında belirdi, kardeşimi kucaklamadan önce koridorda süzülüyor gibiydi. "Seni özledik," dedi boş bir sesle.

"Ben de seni özledim anne," dedi Darius aynı derecede boş bir ses tonuyla.

"Benimle yürü, olmaz mı Lance?" Annem öne doğru bir adım atıp Lance'e tutması için kolunu uzatırken gözleri kapandı. Lance'in çenesi

kolunu onun koluna doladı ve kadın onu yemek odasına doğru yönlendirdi.

Merdivenlerde durdum, babam ikimizin arasına bakıp sonunda bakışlarını Darius'a sabitlediğinde gergin bir şekilde ayak ayak üstüne attım.

"Gardiyanınızla Beşinci Element dersleriniz nasıl gidiyor?" diye sordu ve Darius dilini yanağına bastırdı.

"Henüz gölgeleri kullanamıyorum. Ama oraya doğru gidiyoruz."

"Bu gece öğrendiklerinizi hepimizin önünde göstereceksiniz. Nasıl geliştiğinizi belirlemek için sizi her iki haftada bir görmek istiyorum. Eğer bir gelişme göremezsem, hem senin hem de Lance'in daha fazla çalışmadığınız için pişman olmanızı sağlayacağım."

"Evet baba," dedi Darius ve babam yemek odasına doğru uzaklaşmadan önce sertçe başını salladı.

Arkadaşlığının baskısı havadan hafifleyince uzun bir nefes verdim. Darius beni sıkıca kucaklamadan önce omzuma vurdu.

"Tory Vega nasıl?" Kulağına fısıldadım ve omzuma bir yumruk indirdi.

Geri çekildiğimde, yüz ifadesi işlerin hiç de iyi gitmediğini söyleyecek şekilde gergindi ama ben daha soramadan Jenkins ortaya çıktı ve bizi yemek odasına götürdü. "Akşam yemeği hazır, Efendi Darius, Efendi Xavier."

Yemek boyunca sessizce oturdum, tabağımdaki gösterişli küçük porsiyonları yedim, Stella'nın Sipariş Seçimi adı verilen ilerleyen bir büyü hakkındaki hareketli konuşmasını görmezden gelmeye çalıştım.

"Bu bir hayal, Stella," diye elini salladı Cyril amcam, kırmızı şarabını bir yudum daha yudumlarken çift çenesi sallanıyordu. "Yıldızlar tarafından seçilen Emirleri nasıl tahmin edebilirler? Solaria'daki en iyi kâhinler bile bunu yapamaz."

Stella, "Bunu başarmaya yaklaşıyorlar," diye bastırdı ve masanın etrafından birkaç umutlu baş işareti aldı. "Doğuracağınız yavruları seçebildiğinizi hayal edebiliyor musunuz? Bir daha asla yer kalmazdı. yine aksilikler. Bu harika!" Gözleri parladı ve çatalımı o kadar sert sıktım ki canım acıdı.

"Evet harika, sihrin yıllardır mevcut olmaması çok yazık.
Eminim birçok çifti istenmeyen Siparişlerin hayal kırıklığından kurtarırdı," dedi babam kuru bir sesle, bana bakmadan, ama sözleri yakmaya niyetliydi. Ve öyle de oldu, ta içime kadar işledi ve tekrar dışarı çıktı.

Lance hafifçe, "Belki de ağzını yemekle doldursan daha iyi olur, Stella," dedi ve ona keskin bir bakış fırlattı. Artık ona hiç anne demiyordu. Kız kardeşi Clara öldüğünde orada değildim, ama Darius bana anlatmıştı. O günden beri Lance kendi annesinden akrabasıymış gibi bahsetmiyordu. Keşke babamın yanında da böyle davranabilseydim ama ona Lionel deseydim muhtemelen beni duvara çarpardı.

"Beni şımartma, bebeğim. Haydi, bize Sipariş Seçimi hakkındaki fikrini söyle, duymak için *sabırsızlanıyoruz.*" Stella biraz çakırkeyif görünüyordu, gerçi o her zaman deli spektrumunda yer alırdı. Sadece daha da çılgın olma eğilimindeydi.
birkaç kadeh şaraptan sonra tehlikeli.

"Bunun barbarca olduğunu düşünüyorum," dedi Lance kararlı bir şekilde, gözlerini ondan ayırmadan. "Bu, yılın belirli zamanlarında çiftleşerek
Elemental yıldız işaretleri," diye karşı çıktı Stella ve Anne başıyla onayladı.

"Biz sadece çocuklarımızın Ateş burcuna sahip olmasını sağlayacak ayları denedik.
Doğdukları zamanki elementler," dedi annem ve ben masanın altına girip kaybolmak isteyerek Darius ile bakıştık.

"Kocam ve ben de öyle," dedi Stella, gözleri parlayarak.

Kız hıçkırıklara boğulurken ve Lance neredeyse duyulmayacak şekilde inlerken Cyril bir elini kızın koluna koydu.

"Lance'in bir hava burcu olmasını istedik ama Terazilerin yetiştirilmesinin ne kadar zor olabileceğini hiç düşünmemiştik," dedi dramatik bir koklama ile.

"Ne kadar hayal kırıklığına uğramış olmalısın," dedi Lance sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi ve Lionel ona tehlikeli bir bakış fırlattı. Lionel ona tehlikeli bir bakış fırlattı.
Darius yanındaki sandalyeye daha da yaklaşırken çatalını tabağına sürterek kafasını salladı.

"İkinci çocuğum bir Terazi'ydi," diye ekledi Fiona Teyze, burnu kalkıktı ve altında her zaman çürümüş bir şeyler varmış gibi bir görüntü veriyordu. "Korkunç bir tavırları var. Neyin doğru neyin yanlış olduğuna bir kez karar verdiklerinde, onları değiştirmek mümkün olmuyor. Onu Yıldız İşareti Islah Merkezi'ne göndermek zorunda kaldık.
Sonunda."

Lance homurdandı ve Darius'u elini masanın altındaki koluna kaydırırken yakaladım. Babamın gözleri, bakışlarında bir uyarıyla kardeşime döndüğünde Lance sustu.

"İşe yaradı mı?" Cyril merakla sordu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Fiona parlak bir şekilde. "Artık kendini Kova burcu olarak tanımlıyor."

Yıldızlar adına, ailem deli.

Sırf hepsinin ağzından çıkan Orderist saçmalıkları dinlemek zorunda kalmamak için kulak zarımı patlatmak istemeden son dersleri zar zor atlattım.

Çok geçmeden balo salonuna alındık ve babam Jenkins'e tüm kapıları kilitletti, sonra da tek kelime etmeden önce bir susturma balonu gönderdi.

"Stella nezaket göstererek hepimize Beşinci Elementi kullanma konusunda bir ders verdi. Eminim hepiniz şu anda damarlarınızda yaşayan derin gücü deneyimlemişsinizdir."

Herkes başıyla onayladı ve Darius kaşlarını çatarak içimi ürperten bir ifade takındı. Ay Tutulması'nda olanlar için özür dileme fırsatım olmamıştı. Bunu bir kısa mesajla söylemek istemedim. Onunla bire bir konuşmam gerekiyordu. Kardeş kardeşe.

Stella oğluna, "Buraya gel oğlum," diye seslendi.

Lance ona doğru ilerledi, omuzları kaskatı kesilmişti. Kadın üzgün bir kaş çatmayla parmak uçlarını Lance'in yanağına dokundurdu. "Gölgeler seni bana geri getirecek, karanlık güçlerinin çağrısını hissediyor musun, melek?"

"Ben hiçbir yere gitmedim," diye mırıldandı.

"Oh ama sen yaptın. Karşımda duran bu çocuğu tanımıyorum." Sanki Lance'e bakmak çok acı vericiymiş gibi sertçe arkasını döndü ve o da gözlerini devirdi.

Stella kendini toparlayarak derin bir nefes aldı. "Hepiniz gölgelere doğru miktarda teslim olmalısınız." Bakışlarını odanın içinde gezdirerek döndü. "Onların ilahi gücünün damarlarınıza dolmasına ve Elementlerinizin yaptığı gibi sizden akmasına izin verin." Avucunu açtı ve obsidyen dumanı eline dolandı, büyü formundaki bir gölge teninin etrafında dans etti.

O karanlık gücü gördüğümde korku omurgamı yalayıp geçti. Hava kalınlaşıyor gibiydi ve üzerimizdeki ışıklar titriyordu. Herkes alıştırma yapmaya başladı ve ben de Stella'nın derslerini hatırlayarak avucumu açtım ve o büyüyü derimin yüzeyine çekmeye çalıştım. Ama içten içe, onunla savaştığımı biliyordum.

Hayatım boyunca Uyanmış olmayı hayal etmiştim ama bu güçle ilgili her şey bana yanlış geliyordu. Çarpık. Elemental'i hiç deneyimlememiştim bile.

Benden sihir akıyordu, bu yüzden karşılaştıracak bir şeyim yoktu ama bunun doğal olmadığını iliklerime kadar biliyordum. Sanki ruhuma sarılmış bir iblisle yaşıyormuşum ve onun beni yutmasına ramak kalmış gibi hissediyordum.

"İyi misin?" Darius alçak bir ses tonuyla sordu, odanın içinde konuşmalar başlamıştı.

"Evet," diye nefes aldım. "Öyle mi?"

Başını salladı, sonra avucumun içinde saf bir gölge topu oluşurken kaşlarını sertçe çattı. İçime dolan, daha derinlerine dalmam için bana yalvaran sarhoş edici hissi içime çektim.

Darius elini bileğime doladı ve ben iç çekerek onun gücünün çekimine karşı göz kırptım.

Stella herkesin dikkatini çekmek için ellerini çırptı. "Gösteriye hazır mısın Lionel?" diye umutla sordu ve babam en ürkütücü gülümsemelerinden birini takındı.

"Stella yeni gücüyle oldukça dikkate değer bir şey başardı," diye açıkladı odadakilere. "Xavier, hepinizin tanıklık etmesi için ona yenik düşmeye gönüllü oldu."

"Öyle mi?" Mırıldandım.

"*Baba,*" dedi Darius sert bir sesle ama onu duymazdan geldi.

Cyril Amca bana onaylayan bir bakış atarak, "Ne kadar cesurca," dedi.

Babam çenesini gururu andıran bir şeyle kaldırdı ve ben aptal olabilirdim ama bu bana görmezden gelemeyeceğim kadar iyi hissettirdi. Darius'un başımın yan tarafını yakan gözlerine rağmen isteyerek öne doğru adım attım.

"Karşı koymaya çalış Xavier," dedi babam ve ben de boğazımdaki yumruyu yutarak başımı salladım. Stella Teyze'ye başıyla işaret etti ve Stella Teyze gözlerinde karanlıkla bir adım öne çıktı.

Stella ellerini kaldırdı ve bir gölge tüneli benimle çarpıştı, derimin duvarlarından akıyor ve vücudumdaki her sinir ucuna bağlanıyor gibi görünüyordu. Dokunduğu her yeri yaktı. Ve bu herhangi bir ateş değildi, vücudumdaki her hücreyi yıkayan ve içimde patlayan propandı.

Alev. Çığlık attığımın yarı yarıya farkındaydım ama tek duyabildiğim, bilmediğim bir dilde kulağıma fısıldanan seslerdi.

"Yardım edin!" Yangın şiddetlenirken zihnimde onlara seslendim. Ama kimse beni kurtarmaya gelmiyordu. Buraya değil. Hiçbir zaman. Ailemin kölesiydim.

yeni bir güç. Ve bunun tek anlamı, babamın canımı yakmak için yeni bir oyuncağı olmasıydı. Beni kırmanın başka bir yolu.

Ama acı ve karanlığın arasında bir yerde tutunacak bir şey buldum. Parlak gözleri ve elmas taşlar gibi parlayan teni olan güzel bir kız. Ve bir Pegasus'un görüntüsü bulutların arasında zihnimden geçerken, bir gün gökyüzünde ona katılacağıma dair her şeyim üzerine yemin ettim. Gölgeler çekildi ve kendimi dizlerimin üzerinde, nefes nefese ve terden kayganlaşmış halde buldum.

"Başardı," dedi Stella değerlendirici bir ifadeyle. "Onlarla savaştı. Hem de çabucak."

"Onlarla savaşmana her ne yardım ettiyse, ona tutun," dedi babam kararlılıkla. Başımı salladım, bununla ilgili hiçbir sorunum yoktu.

Gülümsedim çünkü sanki

Babama karşı sessizce isyan ediyordum. Çapam da benim gibi bir Pegasus'tu. O yüzden em onu, *baba*.

OceanofPDF.com

Yatağıma uzandım, Camilla Cabello'nun Real Friends şarkısına kafamı sallayarak Tarot ödevimi yazdım ve son cümleyi bitirdim.

Tarot desteleri paketten pakete değiştiğinden ve genellikle resimlerin içine gizlenmiş Elemental ve Astrolojik semboller içerdiğinden, tahminler daha fazla veya

yorumcunun elementine ve yıldız burcuna bağlı olarak daha az uygulanabilir. Bu nedenle Tarot, Gizli Sanatların en karmaşık olanlarından biridir, ancak çalışma yetkin olduğunda en doğru olanlardan biridir.

Bunu tekrar okurken dudağımı çiğnedim ve zihnimde bir cümle daha ekledim. *İşte bu yüzden Astrum'un kartları çok kafa karıştırıcı ama ortaya çıktıklarında tamamen mantıklı.*

Bir şey yapmak için çok geç olana kadar netleşmeyecekse, geleceği görmenin ne anlamı vardı?

Komodinimin çekmecesine uzandım ve keşfettiğimiz sonuncuyu çıkardım. İmparatoriçe.

Ruhlar Sarayı'nda anlatılmamış bir sır yatıyor.

Yangından sonra yanmaya devam eden ışığı bulun...

Ruhlar Sarayı Kral ve Kraliçe'ye aitti. Konsey'in şimdi oraya ne yaptığını ya da öylece boş mu durduğunu merak ediyordum. Tory ve ben gerçekten burayı sahiplenebilecek miydik? Böyle bir şeyi miras alma fikri beni tedirgin etti. Prenses olmaya kesinlikle hazır değildim ama geçmişim hakkında daha fazla şey öğrenmeye hazırdım. Ve Tory daha fazlasını öğrenmek konusunda isteksiz görünse de, bu ihtiyaç benim için sona ermeyecekti.

Nasıl olur da nereden geldiğimizi öğrenmek istemez? Bu beni korkuttuğu kadar büyüledi de.

Pencereye vurulunca kalp atışlarım tavana fırladı.

Ne oluyor be?

Ayağa fırladım, odanın diğer tarafına doğru ilerledim ve perdeyi kenara çekerken bir avucumu savunmaya doğru kaldırdım, Varislerin bizi yok etme sözlerini yerine getirmeye geldiklerinden korkuyordum.

Orion sanki tamamen güvendeymiş gibi yerden yüz elli metre yükseklikteki pencere pervazında duruyordu. Nefesim kesildi ve kalbim sıcak bir hamura dönüştü. Boydan boya pencerenin kilidini açtım ve odama girebilmesi için pencereyi çektim. Saat on biri geçiyordu ve dışarısı karanlıktı. Buraya gelirken temkinli davrandığından emindim ama yine de görülme fikri midemi bulandırıyordu. Aramızdaki bu şey her şeyi tüketiyordu; tavşan deliğinden aşağı düşmüştüm ve Harikalar Diyarı'ndan hiç ayrılmak istemiyordum ama yakalanırsak bu benim seçimim olmayacaktı.

Elini tuttum ve soğuk havadan dolayı elini soğuk buldum. Bir kolunu belime doladı ve bir kelime söylemeden önce susturucu bir baloncuk yapmak için elini kaldırdı.

Sırıtarak onu durdurdum, boştaki elimi kullanarak büyüyü yaptım ve odadaki her duvara dokunana kadar etrafımızda genişlemesine izin verdim.

Orion genişçe gülümsedi ama bakışlarında bir ağırlık vardı, gözlerini karanlık kaplamıştı.

"Sorun nedir?" İçgüdüsel olarak sordum.

"Ben iyiyim," dedi yatıştırıcı bir sesle, eğilip dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu ve midemde kelebekler uçuşmaya başladı. "Bu gece annem ve akıl hastanesinin geri kalanıyla birlikte Lionel'in evindeydim. Stella bize gölgeler hakkında bir ders verdi... Xavier'e zarar verdi."

Sertçe nefes aldım, kaşlarım çatıldı. "O iyi mi?" Tory'nin bana anlattıklarına göre o tek düzgün Acrux'tu ve kendi evinde esir tutulduğunu bilmek beni üzüyordu.

"Evet," diye yorgun bir şekilde iç geçirdi. "Keşke yardım etmek için yapabileceğim daha fazla şey olsaydı."

Yanağını okşadım. "Eminim elinden gelen her şeyi yapıyorsundur."

Beni geçip iç çekerek yatağıma uzandı. "Darius'u yıllardır kara büyü kullanması için eğitiyorum, babasına karşı savaşta ona avantaj sağlayacağı umuduyla. O kadar uzun zamandır ondan kurtulmayı planlıyorduk ki, bundan öncesini hatırlamakta güçlük çekiyorum. Ama şimdi Lionel Beşinci Element ile kendini on kat daha güçlü yaptı. Tüm arkadaşlarından bahsetmiyorum bile."

"Biz de öyle," diye ısrar ettim. "Ve bu zamanı boşa harcamadınız. Lionel Beşinci Element'e sahip olabilir ama kara büyü yapmayı senin kadar iyi bilmiyor, değil mi?"

Orion çenesini kaldırdı ve dudaklarını çekiştiren bir gülümsemeyle bakışlarımı karşıladı. "Hayır, haklısın Mavi. Öyle değil." Kalçasını sıvazladı ve ben de sırıtarak kucağına oturup kollarımı boynuna doladım. Çeneme öyle bir öpücük kondurdu ki, tenim karıncalanmaya başladı.

"Bir sır bilmek ister misin?" diye kulağıma fısıldadı ve bir
Başımı salladığımda içimi lezzetli bir ürperti kapladı. Dişlerini boğazıma geçirdi ve beni tutuşu sıkılaştı, içme ihtiyacı aniden öyle arttı ki
Açıkçası odaya adım attığı anda bunu neden fark etmediğimi bilmiyordum.
"Beni gölgelerden geri getirmek için tutunduğum şey sensin."
Dişlerini boynuma geçirdi ve nefes nefese kaldım, o beslenirken bacaklarımı ona sarmak için kucağında yer değiştirdim.

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, omurgamın tabanında derin bir sıcaklık oluşurken kalçalarımı belinin etrafında sıktım.

Orion ayağa kalktı, dönüp beni yatağımın üzerine serpiştirilmiş not sayfalarının üzerine bırakmadan önce beni yerimde tutmak için kıçımı avuçladı. Gülümsedim, ağırlığını üzerime verirken ona tutundum, eli üstümden yukarı kaydı ve onu yavaşlatacak bir sütyen bulamayınca hırladı.

Kalçama doğru sertleşti ve daha da yaklaşmak için sırtımı dikleştirdim. Tişörtünü çekiştirdim ve o da tişörtünü kafasının üzerine çekip bıraktı. Ağzı benimkiyle buluşmak için geri döndü. Öpüşleri şiddetlendi, içimde beni bir arzu çukuruna yuvarlayan bir ateş yaktı.

"Lance." Tırnaklarımı sırtına geçirdim ve ağzıma doğru inledi.
Ağırlığını üzerimden kaldırdı, eli bel kemerime doğru kaydı, parmaklarını kemerin altına daldırdı ve -

Başı aniden yukarı kalktı ve bir saniye sonra kapı çalındı. "Kim lan bu?"

diye hırladı.

Göğsünü ittim, kalbim bir mil hızla atarken başımı sallayarak cevap verdim. "Bilmiyorum. *Git hadi.*"

"Cevap verme," diye yalvardı ama ona sert bir bakış attım.

"Tory olabilir," dedim.

"Kim olursa olsun, onlardan kurtul." Dudaklarımı öptükten sonra gömleğini kaptığı gibi banyoya girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

Ayağa kalkıp kapıya doğru ilerlerken, kolu çevirip çekerek açarken, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye ve çılgın saçlarımı dizginlemeye çalıştım.

Diego kot pantolon ve tişörtle, şapkası yerinde ve yüzünde gergin bir ifadeyle orada duruyordu. İngiltere Kraliçesi'ni saymazsak, dünyada orada durmasını beklediğim en son kişiydi.

"Hey Darcy." Diego boğazını temizledi, sonra ben sessiz kalıp ne diyeceğimi bilemeyince tekrar yaptı.

"Merhaba," dedim sonunda zorla.

"Geç olduğunu biliyorum," dedi kaşlarını çatarak ve şapkasının bir tarafını çekiştirdi. "Ama bakın ben... içeri girebilir miyim?"

Omzumun üzerinden baktım, gözlerim ona dönmeden önce banyo kapısına takıldı. Kollarımı kavuşturup omzumu kapının eşiğine yasladım. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

"Sadece konuşmak istiyorum," dedi, sanki çok sıcakmış gibi gömleğinin yakasını çekiştirerek. "Özür dilemek için." Başını öne eğdi. "Sana söylediklerim için özür dilerim. Ve açıklamak istiyorum..." Omzunun üzerinden şöyle bir baktı.

gergindim ve kaşlarımı çattım.

"Neyi açıklayacaksın?" diye

sordum. "Lütfen, Darcy. Burada

olmaz."

İçimi çektim ve içeri girmesine izin vermek için kapıdan uzaklaşırken pes ettim.

Orion söylediği her şeyi öğrenecekti ama bu konuda yapabileceğim pek bir şey yoktu.

Kapıyı kapattım ve Diego'nun gözleri odanın içinde gezindi. "Bir susturma balonu yapabilir misin? Henüz bu konuda çok iyi değilim."

Diego masamdaki sandalyeyi çekip üzerine çökerek ellerini birbirine kenetlerken, "Ben çoktan yaptım," dedim.

Yatağıma uzandım, bacaklarımı altımda birleştirdim ve konuşmaya başlamasını bekledim.

"Pekala... öncelikle sen ve kız kardeşin hakkında söylediklerimde ciddi olmadığımı söylemek istiyorum. Yani, Orion'dan hâlâ nefret ediyorum, bu değiştiremeyeceğim bir şey ama geri kalanı saçmalıktı. Ve geri kalanı için gerçekten özür dilerim."

"Orion'un sana karşı hıyarlık yapabileceğini biliyorum," diye iç geçirdim, sesimi alçaltmaya zahmet etmedim. Bu lanet olası gerçekti ve Vampir kulakları bunu nasıl olsa duyacaktı. "Ve sana vurmamalıydım. Bu benim için korkunçtu. Sadece ani bir tepki verdim. Ben de özür dilerim." Sonunda bunu konuşuyor olmak çok iyi hissettiriyordu. Diego, akademide edindiğim ilk arkadaşlardan biriydi ve bu arkadaşlığı bozmak istemedim.
onu kaybetmek. Orion hakkında saçma sapan konuştuğu için ona vurmakla haddimi aştığımı biliyordum ama söz konusu o olunca kendimi çok korumacı hissediyordum.

Diego, "Bunların hepsini Tory'ye de söyleyeceğim, güzelim," diye devam etti. "Ama içimi dökmem gereken bir şey var. Günlerdir bunu tartışıyorum. beri..." Boğazını temizledi ve sıkılmış bir ifadeyle bana baktı. "Korkma, tamam mı?"

"Ee... tamam," dedim temkinli bir şekilde, büyü derimin yüzeyine yükseliyordu. "Gölgelerin sende olduğunu biliyorum," dedi Diego ve ben ona bakakaldım.
Sanki karnıma yumruk yemiş gibiydim.

"Sen - *ne?*" Orion'un da şu anda benim banyomda benzer bir tepki verdiğinden emin olarak telaşla sıçradım. "Nereden biliyorsun? Bir şey mi duydun? Kim söyledi sana?"

"Sorun değil," dedi çabucak, masum bir tavırla elini kaldırarak. "Kimse bana söylemedi. Ama onları hissedebiliyorum. Onları nereden aldığın hakkında hiçbir fikrim yok. Ya da kız kardeşinin... ya da Darius Acrux'un... ya da Profesör Orion'un."

Ona bakarken ağzım bir çizgi film karakteri gibi bir karış açıktı ve bunun mantıklı bir açıklamasını bekliyordum. "Nasıl?"

Diego sandalyesinde öne doğru eğildi, gözleri endişeden çılgına

dönmüştü. "Ailem bunu sana söylediğimi öğrenirse başımın nasıl bir belaya gireceğini tahmin bile edemezsin."

"Bana ne söyledin?" Nefes aldım, kalp atışlarım göğsümde bir sinek kuşunun kanatları gibi gümbürdüyordu.

Diego kaşlarını çattı. "Ailem magia oscura kullanır - kara büyü."

Dudaklarım aralandı ve devam etmesini bekleyerek yavaşça başımı salladım.

"Kendimi bildim bileli bunu kullanıyorlar. Annem, babam, Alejandro Amca. Babam buna karşı çıkıyor ama diğer ikisi..." Başını iki yana salladı. "Karanlık tarafından yönetiliyorlar. Uzun zaman önce onun pençelerine teslim oldular ve daha önce oldukları kişi desapareció - yok oldu."

"Diego..." Sorular zihnimde çağlarken nefes aldım. "Sen de kullanıyor musun?"

"Artık akademide olduğum için değil," dedi kararlı bir şekilde. "Buraya yeni bir hayat kurmak için gelmek istedim. Ailemden kaçmak istedim... o evden." Ürperdi. "Mi casa es donde vive el diablo. Asla geri dönmek istemiyorum. Ama gölgeler..."

"Peki ya onlar?" Omurgamda bir karıncalanma hissederken fısıldadım.

"Onlardan kaçamıyorum. Onlara bağlı olmayı hiç istemedim ama Büyükannem bunun hepimize yardımcı olacağını, geleceğin karanlık kehanetlerini duymamıza yardım edeceğini söyledi. Böylece bizi Gölgeler Âlemi'ne kalıcı olarak bağlamanın bir yolunu buldu. Ben reddettim ama annem ısrar etti."

"Büyükannen ne yaptı?" Korku damarlarımda dolaşarak sordum. "O..."

Diego ayaklarına baktı, yanakları kızarırken
kelimeleri söylemekte zorlandı. Uzun bir nefes aldı. "Darcy, gölgelerin neyden yapıldığını biliyor musun?"

Cevabı ararken boğazım düğümlendi ama Orion'un cevabı çoktan verdiğini fark ettim.

"Ruhlar mı?" Nefes aldım, ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Diego başını salladı, gözleri kararmıştı. "Evet...yani büyükannem bir şey yaptı
anlatılamaz." Şapkasının köşesini çekiştirmek için bir elini kaldırdı ve yemin

ederim

soğuk rüzgar odanın içinde dönüyordu. Ya öyle ya da çok fazla korku filmi izlemiştim. Sesini fısıltıdan biraz daha alçalttı ama Orion'un vampir kulaklarının her kelimeyi algılayacağını biliyordum, bunun için öne eğilmem gerekse bile. "Ruhunu Fae alemindeki nesnelere bağlamak için en karanlık büyüyü kullandı. Kendini gölgelere teslim etmeden önce ruhunun burada topraklanmasını sağlamak için."

"Hangi nesneler?" Ağzım umutsuzca kuruyarak fısıldadım.

Diego uzandı, şapkayı başından çekip aldı ve parmaklarını içinde düğümledi. "Bu da onlardan biri." Şapkayı bana doğru uzattı ama şu anda neyi keşfettiğimden bile emin olamayarak geri çekildim. *Büyükannesinin ruhu bu lanet şapkanın içine mi örülmüştü???*

"Anlamıyorum," dedim, ondan uzaklaşarak.

Yutkundu, şapkasını tekrar taktı ve kulaklarının üzerinden aşağı doğru çekti. "Bunu taktığımda gölgeleri duyabiliyorum."

Çenem gevşedi ve Orion'un odaya dalıp Diego'yla birlikte hazırladıkları bu ayrıntılı şakaya gülmeye başlamasını bekledim. Ama sessizlik çınladı ve gerçek omuzlarıma ağır bir yük gibi çöktü.

Diego, "Büyükannem de bu giysiler aracılığıyla benimle konuşuyor," dedi. "Yaptığı giysiler aracılığıyla ailemin her bir üyesinin birbirine bağlanmasını sağlamak için ruhunun her parçasını verdi."

Sessizce başımı salladım, tam bir sessizlik içinde şok olmuştum.

"Ve içine işlenmiş kara büyü onları net bir şekilde duymamı sağlıyor... konuştukları kadim dilleri tercüme etmemi. Ayrıca..." Başını eğdi, utanmış görünüyordu. "Onları kontrol etmeme yardımcı oluyor. Onu takmadığım zaman, damarlarımda yaşayan karanlığa yenik düşüyorum. Gölgeler orada ikamet ediyor

Büyükannem bu korkunç büyüyü yaptığından beri. Onlara bağlıyım ama onları kullanamıyorum. Ve ben de onları görebiliyorum, tıpkı sende ve diğerlerinde olduğu gibi." Diego

Bana doğru uzandı ve ben de geçici olarak elini tuttum, hafifçe sıktım. "Bir sonraki bölüm için benden nefret etme."

"Deneyeceğim," dedim kararsızca.

"Alejandro Amca Lionel Acrux için çalışıyor," diye fısıldadı. "Benden sana ve kız kardeşine yakın olmamı istedi. Bilgi istiyor ama ben ona hiçbir zaman önemli bir şey vermedim. İkinizden de hoşlanmayı beklemiyordum ve ben... sizi hiçbir zaman arkadaştan öte bir şey olarak görmedim. Alejandro bilgi almak için bana baskı yapıyordu ve ben de seni öpmenin sana yaklaşmak için iyi bir yol olduğunu düşündüm ama-"

"Bizi gözetliyorsun," diye telaşla soludum, gözlerim banyo kapısına ve tekrar ona kaydı. Orion ortalıkta görünmüyordu, aslında görünmesini de beklemiyordum ama bu haber onu çılgına çevirmiş olmalıydı.

"Artık değil," diye söz verdi, gözlerinden gerçek parlıyordu.

"Ama hepiniz gölgelere bağlıysanız, büyükannen dinleyemez mi?" Endişeyle sordum.

"Hayır," dedi. "Onlar sadece benim duymalarına izin verdiğim şeyleri duyuyorlar. Bak, sana ve Tory'ye karşı gelmek istemiyorum. Siz benim arkadaşlarımsınız. Benim için benimkinden daha fazla aile gibi oldunuz. Sana ve ona sadığım, yemin ederim." Sandalyesinden kayarak dizlerinin üzerine çöktü ve başını eğdi. "Siz benim Kraliçelerimsiniz ve bunu telafi etmek için ne gerekiyorsa yapacağım. *Her şeyi.*"

Ona baktım, tüm bunları sindirmeye ve neyin doğru olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Diego, Lionel Acrux için bizi mi gözetliyordu? Gerçi yüzündeki ifade bunu yapmak istemediğine inanmamı sağlıyordu ama bunu nasıl kabul edebilirdim ki?

"Bunu kabullenmek çok zor," dedim titrek bir nefesle, bir elimi saçlarıma bastırarak.

Diego derin bir kaş çatmayla bana baktı. "Biliyorum, biliyorum. Her şey çok çılgınca. Keşke sana daha önce söyleseydim ama korkuyordum. Ve bak, bunu biliyorum

bu bir mazeret değil ama Peri Panayırı'nın olduğu gün şapkamı takmamıştım. Bazen boğucu oluyor. Bazen sesler beni deli ediyor. Bu yüzden seninle gittiğimde... kendimde değildim. İçimdeki karanlığın içine düştüm ve o da diğer her şeyi benden çaldı." Gözünden bir damla yaş düştü ve kalbim hızla çarptı. Gölgelerin ne kadar güçlü olabileceğini biliyordum, onlarla her gün savaştım.

Önünde diz çöktüm ve kolunu sıktım. "Sorun yok. Sana inanıyorum Diego. Sadece kabullenmem gereken çok şey var."

"Biliyorum," diye mırıldandı, gözyaşlarını daha fazla yutkunarak. "Korkak olmak istemiyorum ama ailemin neler yapabileceğini bilmiyorsun. Onlara ihanet etmek şimdiye kadar yaptığım en korkunç şey. Ve bunu bilemezler." Elimi kavradı, o kadar sert sıktı ki neredeyse acıtacaktı. "*Bilemezler,*" diye yalvardı ve ben de hemen başımı salladım.

"Öğrenmeyecekler. Nasıl öğrenebilirler ki?"

"Onlara bilgi vermeye devam etmek zorundayım," dedi paniklemiş bir sesle. "Onlara bundan bahsedecek misin? Gölgelerin bizde olduğunu mu?" I

diye sordum, kalbim çılgınca çarpıyordu.

"Hayır, söz veriyorum yapmayacağım." Diego yemin ettikten sonra kaşlarını kaldırdı. "Sana ne oldu ki? Nasıl oldu bu?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Bu konuda konuşamam."

"Bana güvenmiyorsun," dedi Diego başını öne eğerek. "Şu anda kimseye güvenmiyorum," diye iç geçirdim.

"Anlıyorum," dedi nazikçe, ayağa kalktı ve ben de onunla birlikte gittim. Kapıya doğru ilerledi, parmakları kapı kolunun üzerinde duruyordu. "Söyler misin

Tory?"

"Evet," dedim ve o da başını salladı.

"Güzel. Sanırım bunu senden duymayı tercih eder. Beni affedeceğini sanmıyorum. Aslında, beni gerçekten sevip sevmediğini bile bilmiyorum."

"Böyle söyleme, bu doğru değil," dedim sertçe ve üzgün bir şekilde başını salladı, kapıyı açtı ve koridora doğru kaydı.

"Belki yarın kahvaltıda seninle oturabilirim?" diye sordu umutla.

"Elbette," dedim, o uzaklaşırken küçük bir gülümsemeyle odasına.

Kapıyı iterek kapattım, az önce duyduğum her şeyi anlamaya çalışırken kapıya yaslandım. Orion bir anda yanımdaydı, beni yatağa çekti ve yüzümü ona dönmeye zorladı. Çenemi yukarı kaldırdı, böylece gözleriyle buluştum ve bana bakan bir savaşçının gücünü buldum.

"Onunla bir daha asla vakit geçirmeyeceksin," diye emretti ve sözleri karşısında şaşkınlıkla gözlerimi kırptım.

"Ne?" Ağzımdan kaçırdım. "Az önce-" dedi.

"Ne dediğini duydum!" Orion havladı ve ben irkildim. Devam etmeden önce gözleri bir saniyeliğine karanlıkla titreşti. "O çocuk tehlikeli. Ağzından çıkan tek bir kelimeye bile güvenmiyorum."

"Neden tüm bunlar hakkında yalan söylesin ki? Kara büyü, gölgeler? Bana söyleyerek kendini riske atıyor."

"Amcası Lionel Acrux ile çalışıyor," diye hırladı Orion, dişlerini göstererek.

"Biliyorum ve o da bunu itiraf etti," diye üsteledim. "Diego gölgelerin bizde olduğunu zaten biliyordu, bize ihanet etmek isteseydi amcasına çoktan söyleyebilirdi ama söylemedi. Gelip *bana* söyledi, bunu yapmak için başka ne sebebi olabilir ki?"

"Bilmiyorum." Orion ellerimi tuttu ve öne doğru eğilerek en sert Profesör bakışlarından birini bana dikti. "Ama onunla arkadaş olmayacaksın."

Ellerimi ondan kurtarmak için sürükleyerek dudak büktüm. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin. Bu konuda kendi kararımı kendim vereceğim, Lance. Eğer bana patronluk taslayacağını düşünüyorsan-"

"Seni kontrol etmeye çalışmıyorum, Blue, seni korumaya çalışıyorum!"

Ses tonundaki tutku karşısında sakinleştim ve bunun iyi bir yerden geldiğini anladım. "Neden onun söylediklerine güvenmiyorsun?"

Orion çenesini sıktı. "Bu onunla ilgili değil. Gölgeler aracılığıyla ailesinin her üyesine bağlı. Ayrıca, ruh büyüsü bildiğim en berbat büyüdür ve dokunduğu her şeyi bozar. Seni onun yakınında istemiyorum."

"Karşı koyuyordu," diye ısrar ettim ve Orion beni ona doğru sürükledi, böylece burun buruna geldik.

"Umurumda değil," diye hırladı derinden. "O ve ailesi kötü haber. Bunun sana tekrar yakınlaşmak için bir oyun olmadığı ne malum? Her şeyi berbat etti ve şimdi de kıçını kurtarmaya ve daha fazla bilgi almaya çalışıyor."

"Ne bilgisi?" Boş boş güldüm. "Ona verecek hiçbir bilgim yok. Soyum ya da Solaria'nın işleyişi hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorum. Tam olarak bir bilgi pınarı değilim."

Orion'un beni tutuşu hafifledi ve kaşları çatıldı. "Sadece dikkatli olmanı istiyorum."

"Ben her zaman dikkatliyimdir," dedim nazikçe.

"Ama yine de sen ve kız kardeşin başınızı tanıdığım herkesten daha fazla belaya sokuyorsunuz," dedi alaycı bir suçlamayla.

Elimin çıplak göğsüne doğru kaymasına izin verdim, vücudumdaki endişe hafifledi. "Sanırım bunun benim bela aramamdan çok Varisler ve Lionel Acrux ile ilgisi var." Parmaklarım belindeki kemere kaydı ve bana hararetli bir bakış atarken kirpiklerimin altından yukarı baktım.

"Peki ya biz?" diye sordu gürleyen bir ses tonuyla ve içimde kıvılcımlar çaktı.

"Peki *ya* biz?" Şakacı bir gülümsemeyle sordum, kucağına yükseldim ve onu yatağa bastırdım. Elleri kalçalarıma indi ve ben de sırıtarak onları ittim.

İnledi, parmaklarını benden uzak tutmak için başının arkasında kavradı ve parmaklarımı karın kaslarının sertleşmiş ovallerinde gezdirdim. "Bu benim hatam mı Profesör?" Parmağımı denizinin etrafında dolaştırarak ve kalçalarımın arasında sertleştiğini hissederek alay ettim.

"Evet," diye nefes aldı, ben kalçalarımı sallarken alt dudağını emiyordu.

"Hayır Lance..." Üzerine eğildim, saçlarım mavi ışıltılı bir perdeyle etrafımıza dökülüyordu. Ağzımı göğsüne götürdüm ve o ihtiyaçla inleyene kadar aşağılara indim. "Bence bunların hepsi senin hatan ve dersini almanın zamanı geldi."

OceanofPDF.com

akşam koşum beni Air Territory'nin kenarına götürmüştü ve Air Cove'un yukarısındaki uçurum boyunca müziğimin ağır basları kulaklığımda gümbür gümbür çalarken ve düşüncelerimi kovmaya odaklanmışken pistte ilerliyordum. Ejderhalar ve sırlar, yalanlar ve gönül yaraları, Emirler ve gölgeler. En çok da gölgeler.

Fısıltılar giderek yükseliyordu. Zihnimin sessiz alanlarında beni buluyorlar, onları görmezden gelmek için mücadele ettiğimde bile dikkatimi kendilerine çekiyorlardı.

Orion ve Darius'la birkaç gün içinde tekrar buluşacak ve onlar üzerindeki kontrolümüz üzerinde çalışacaktık. Ama dün gece, beni uyandırdıklarında ve

Sesler kafatasımın içinde yankılanıyor, bana istememem gerektiğini bildiğim şeyler vaat ediyordu, muhtemelen biraz aptalca olan bir şey yapmıştım. Çağrılarına boyun eğmiştim.

Odamda tek başıma, eğer çok uzağa düşersem beni geri çekecek kimse olmadan, kendimi karanlığa bırakırdım.

Kara büyü damarlarımda dolaştı, fısıltılar daha da yükseldi, yalvardılar, yakardılar, talep ettiler - ve sonra onları susturdum. Karanlığı avucumun içine almış ve onu irademe boyun eğmeye zorlamıştım. Ve bu *iyi* hissettirmişti. Daha da kötüsü, daha da ileri giderek gölgeleri

Geçen gece yaptığım gibi, etimi kaplamalarına ve tenime güç aşılamalarına izin vererek.

Uçurumun tepesinde durdum, nefesimi tutup denize bakarken Jay Z'nin 99 Problems şarkısı kulaklarımda çınlıyordu. *Gerçek bu değil miydi?* Aslında, doksan dokuz sorun şu anda benim için buzdağının görünen kısmına ancak dokunabilirdi.

Dün gece gölgelerle geçirdiğim zamanı Darcy'ye anlatmamıştım ve bunun en kötü yanı da bunun nedeniydi. Utanmıştım. Orion'un gözetimi olmadan gölgeleri riske atmakla ilgili kurallarını çiğnediğim için değil. Ama tenimin altında hissettirdikleri hoşuma gittiği için. Aptal değildim, birdenbire onların her türden berbat olmadıklarına inanmaya başlamamıştım. Sadece büyülerini kabul etmenin o kadar da kötü olmayabileceğini düşünmeye başlamıştım.

Karanlık güçlerine bir kez daha dalmadan önce burada yalnız olduğumdan emin olmak için etrafıma bakındım. Onlardan aldığım coşku içime yayıldı ve ben onlara sessizlik emri vermeden önce fısıltılar bir an için daha da yükseldi. Emrime boyun eğdiklerinde kalbim daha hızlı atmaya başladı ve içimi baş döndürücü bir tatmin duygusu kapladı.

Onları avucumda toplanmaları için yönlendirdim, karanlık topun yükselip boşlukta asılı kalmasını sağlamadan önce parmaklarımın arasında daire çizerken gülümsedim

uzun bir süre önümde durdular. Daha ileri gitmek, daha fazlasını yapmak için can atıyordum ama bir irade gücüyle gölgeleri tekrar kovdum ve dağıldılar.

Gölgeler yüzüme eğilirken yüzümü karanlık bir gülümseme kapladı. emretti ve o lekeli gücün dokunuşu damarlarımdan kayarken yavaş bir nefes bıraktım. Bunun yerine su büyümü kullandım, gerçek gücümün nazik kucaklayışıyla iç çektim ve koşumdan sonra beni serinletmek ve cildimi temizlemek için kullandım.

Cebimden Atlas'ımı çıkarıp saati kontrol ettim. Darcy ve Profesör Nox'la saat yedide Küre'de buluşacaktım, böylece

İlk resmi Düzen Geliştirme dersimizdi ve bu konuda heyecanlı olduğumu söylemek hafif kalırdı. Derimin altındaki Anka kuşu özgür kalmak için can atıyordu ve uçmayı öğrenmeyi hayatımda şimdiye kadar hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyordum.

Saat altıya çeyrek vardı, yani hâlâ bir saatten fazla zamanım vardı ama yola çıkmadan önce Darcy'ye gölgelerle ilgili deneylerimi anlatmak için zaman yaratmaya karar verdim. Ona kısa bir mesaj göndererek Nox'la buluşmamızdan on beş dakika önce benimle buluşmasını istedim, böylece ona anlatabilecektim. Biz yapmadık

Sırlarım vardı ve bu kadar önemli bir şey için onları saklamaya başlamayacaktım. Onlara karşı denemelerim konusunda dürüst olacaktım ama durmayacağımdan da oldukça emindim. Darius ve Orion bize onları nasıl kullanacağımızı öğretiyorlardı ama aynı zamanda öğreniyorlardı da. Lionel da öyle. Bu, hangimizin onlar üzerinde en hızlı hâkimiyet kurabileceğini bulma yarışıydı ve Acrux Baba'nın beni yenmesine izin vermeyeceğime adım gibi emindim. Bir sonraki

O pislikle karşılaştığımda onu kendimden uzak tutacak kadar güçlü olacaktım. Bu da *tüm* sihrimi kullanmak için elimden geldiğince çok çalışacağım anlamına geliyordu. Düzenim, su, toprak, ateş, hava *ve* gölgeler. Güçlerimizin birleşimi, onları nasıl kullanacağımızı öğrendiğimizde bizi durdurulamaz kılacaktı, ben de tam olarak bunu yapacaktım.

Atlas'ım pırıldadı ve ona baktım, Darcy'den buluşmamızı onaylayan bir mesaj bekliyordum ama onun yerine Caleb'dan bir mesaj buldum.

Caleb:

Seni izliyordum, tatlım. Yeni bir oyun denemek ister misin?

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve arkamda uçurum boyunca uzanan açık düzlüğe baktım. Üzerini kaplayan uzun otlar tembelce sallanıyordu.

ama hiçbir yerde sinsi bir vampir göremedim. *Kahretsin, beni gölgeleri kullanırken gördü mü?*

Tory:

Ne demek istiyorsun, beni izliyor muydun?

Caleb:

Koşu kıyafetlerinin içinde ne kadar seksi göründüğünden bahsetmiş miydim?

Tory:

Evet, terli şıklık tam sana göre. Neden gelmiyorsun?

Eğer buradaysan?

Caleb:

Bu yeni oyunuma evet demek mi oluyor?

Etrafımdaki uzun otlara gözlerimi diktim ve tek kelimelik bir cevap yazarken kendimi nasıl bir oyunun içine soktuğumu merak ettim.

Tory:

Evet.

Uzun otların arasından bir hareket bulanıklığı bana doğru fırladı ve Caleb bana çarpmadan yarım saniye önce korkuyla çığlık attım.

Beni kollarına aldı ve doğruca uçurumun kenarından aşağı atladı.

Karnım guruldadı, kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve aşağıdaki kumsala doğru serbest düşüşe geçerken çığlık attım.

"Bizi kurtaracak mısın, tatlım?" Düşerken Caleb bağırdı.
Ne demek istediğini anladığımda içimi bir panik kapladı. Caleb'in toprak ve ateş büyüsü vardı, düşüşümüzü yavaşlatamazdı ve bunu bizim yerimize yapması için bana güveniyordu.

Kumsal giderek yaklaşırken çaresizlik içinde ellerimi havaya kaldırdım ve hava büyüsü benden bir sel gibi fışkırdı, bizi içine aldı ve paniğimle bir kasırga oluştururken bizi döndürdü.

Saçlarım etrafımızda dönerken Caleb'in kahkahası kaosun ortasında beni buldu ve sahile bırakılmamız için büyüyü bozmak için savaştım.

Bir gümbürtüyle kuma geri düştük, taneler bizi yumuşak bir kucaklamayla karşıladı, bizi tekrar yukarı itmeden ve yüzeyde nefes nefese bırakmadan önce neredeyse suya düşüyormuşuz gibi hissettirdi.

Caleb'ın kahkahası dehşetimin içinde yandı ve beni kuma yapıştırırken ona bakakaldım.

"Ne oluyor be?" Nefes nefese kaldım. "Sen delirmişsin!"

"Merak etme tatlım, kumun kontrolü bendeydi, hiçbir zaman gerçek bir tehlike altında değildik."

Gümbür gümbür atan kalbim az önce yere yığılmadığım gerçeğine alışmaya çalışırken ona bakakaldım. Onun bu çılgınlığına karşılık söyleyecek bir şey bulamadan Caleb öne doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Adrenalin durdurulamaz bir dalga halinde içime aktı ve ağzının dokunuşuyla eridim, derimin altında uyandırdığı enerjiyi dışarı atmanın bir yolunu aradım.

Kulaklığımı kafamdan çıkardım ve düşerken bir şekilde elimde tutmayı başardığım Atlas'ımla birlikte yanımıza fırlattım.

Caleb dudaklarıma karşı homurdandı, eli vücudumun yan tarafına doğru kaydı ve dokunuşuyla kalçalarımın arasında sıcaklık birikti.

Parmakları bel kemerime kadar geldi ve onu durdurmak için bileğini yakaladım.

"Açıktayız," diye yakındım nefes nefese.

Caleb inleyerek elini üzerimden çekti ve onun yerine yanımızdaki kuma bastırdı. Derin bir gümbürtü toprağı titretirken
toprak büyüsünü kullandı ve kayalar kumdan kurtulup yükselerek
sağımızda bir duvar oluşturdu. Yerden birkaç metre dışarı çıktıklarında,
Yosunlar ve sarmaşıklar her yerde canlandı, taşa kök saldı, sonra üzerimize uzandı, bir çatı oluşturdu ve sadece bizim için yaratılmış bir mağaranın içine girene kadar yere döküldü.

"Daha iyi mi?" Az önce yarattığı inanılmaz büyüye bakarken Caleb sordu.

"Evet," diye nefes aldım, daha anlamlı bir şey bulamamıştım.

Caleb'ın istediği tek cevap bu gibi görünüyordu çünkü ağzı anında tekrar benimkini buldu ve eli kemerime geri döndü.

Bu kez, taytımı vücudumdan çekip çıkarırken, çoraplarımı ve spor ayakkabılarımı da aynı hareketle çıkarırken şikayet etmedim.

Tekrar üzerime çıktı, ağzımı ele geçirdi ve dilini benimkine bastırdı.

Açlıkla inledim, ondan daha fazlasını istiyordum, zevk almaya ihtiyacım vardı.
bedeninin bana verebileceği ve Ay Tutulması'nda yaşanan dehşetten bu yana üzerimde çok fazla asılı duran karanlığın bir kısmını kovabileceği bir şeydi.

Gömleğinin arkasını kavradım ve çekiştirdim, başının üzerinden çektim ve parmaklarım vücudunun dar hatlarında gezinirken bir kenara fırlattım.

Beni bastırdıkça altımdaki kum kayıyordu ve ben onun bedeninin taleplerine boyun eğiyordum.

Caleb'ın eli spor sütyenime kaydı ve sütyenimi çekiştirerek başımın üzerinden çıkardı. Soğuk hava tenime yayıldı ve meme uçlarım tepki olarak sertleşirken benden bir nefes kaçtı. Ağzı vücudumda gezinerek

Tenimi ürpertti. Meme ucumu dudaklarının arasına alıncaya kadar devam etti ve bu nazik eziyet karşısında içimden bir iç çekiş döküldü.

Dili üzerimde hareket etti ve dişleri arzuyla uzadı, göğüs ucuma sürtünerek beni nefessiz bıraktı.

Eli külotumun üst kısmına ulaştığında ve parmaklarını yavaşça külotumun altına ittiğinde ağzı göğsümü emmeye ve alay etmeye devam etti.

Caleb elini indirirken inledi, parmakları elini sıyırıp geçti.
ve beni onun için hazır buldu. Yukarı aşağı okşarken, tam olarak istediğim yerle alay ederken ve daha fazlası için yalvarırken başımı kuma geri döndürürken ihtiyaçtan nefes nefese kaldım.

Sonunda bana istediğimi verdi, iki parmağını içime soktu ve ben ona karşı koyarken memnuniyetle hırladı.

Eliyle işkenceli bir ritim başlattı, parmaklarını içeri ve dışarı iterken başparmağını beni delirtmek için mükemmel bir noktada döndürdü.

Geniş omuzlarını kavradım, vücudumu iterken tırnaklarım etini ısırıyordu, ağzı hala göğüslerime tapıyordu ve eli beni arzuyla inletiyordu.

Bedenim onun emirlerine boyun eğerken ve o beni parça parça ayırırken, gerginlik içime doluyor, serbest kalmak için can atıyordu.

Tam dünyanın başıma yıkılacağından emin olduğum anda Caleb beni serbest bıraktı, elini iç çamaşırımdan çekip onu üzerimden çıkardı.

"Bekle," diye soluklandım ama o sadece bilerek güldü, pantolonunu aşağı itti ve pürüzsüz, sert uzunluğunu serbest bıraktı.

O üzerimde hareket ederken dudağımı ısırdım, kendimi dirseklerimin üzerine ittim ve onu geri çekmek için bir elimi göğsüne koydum.

Caleb homurdandı ama ben onun arzusuna boyun eğmeyecektim. Onu sırt üstü dönmesini sağlayacak kadar sert ittim ve o da beni kendine çekti.

altımda sıkışmıştı.

Kalçalarımın arasındaki ağrı tatmin olmak istiyordu ve bir iniltiyle kendimi ona doğru bıraktım, içimdeki hissiyle yıkanırken başımı geriye doğru yuvarladım.

Caleb kendini yukarı iterek beni kucağına oturttu, ağzını ağzıma bastırırken elleri kalçalarımı kavramak için hareket etti.

Ona karşı eridim ve yavaşça ona binmeye başladığımda hareketlerimi yönlendirmesine izin verdim, bana arzuladığım şeyi verirken vücudumdaki ağrı keskinleşti.

Zevkin vücuduma yayılmasına neden olan bir ritim bulduk ve daha hızlı hareket etmeye başladık, itişleri sertleşti ve inlemelerim öpüşmelerimiz arasında serbest kaldı.

Ben daha da hızlı hareket ederken Caleb küfretti, kalçalarımı kavrayışı cezalandırıcı, talepkârdı, bana gittikçe daha fazlasını verirken beni sıkıca aşağı itiyordu.

Tırmanıyordum, bedenim sıkılaşıyor ve her geçen saniye ona doğru ilerleyerek coşkunun kıyısında dans ederken sırtım kamburlaşıyordu.

Caleb beni tekrar öptü, adım dudaklarından dökülürken geri çekildi ve kendini içime boşalttı, onu unutuşa kadar takip ederken kendi zevkimin üzerindeki barajı yıktı.

Beni sıkıca kavradığında haykırdım ve kaslarım titrerken alnımı omzuna bastırarak öne doğru düştüm. Ellerim saçlarına dolandı ve göğsümün kabarması ve nefeslerimizin hızlı ve ağır gelmesiyle dalgayı atlattım.

Caleb'ın kalçalarımdaki tutuşu yavaşça gevşedi ve boynuma bir öpücük kondurdu, dişleri tenimi sıyırdı.

Ona bakmak için döndüm, lacivert gözleri farklı bir açlıkla parlıyordu ve parmaklarımı çenesinde gezdirdim.

"En çok ne istiyorsun?" Nefes aldım. "Bedenimi mi yoksa kanımı mı?"

Uzun bir süre bana baktı, gözleri hala birbirine bastırılmış çıplak bedenlerimizi incelemek için aşağı doğru kaydı.

"İkisi de mi?" diye alay etti.

"Ya birini seçmek zorunda olsaydın?" Ben zorladım.

"Daha önce hiç seninki gibi bir kan tatmamıştım, başlı başına bir uyuşturucu gibi. O kadar güçlüsün ki, o kadar... bağımlılık yapıyor Tory. Diğer Varislerin bile tadı bu kadar güzel değil."

"Yani benim kanım mı?" Parmaklarım göğsünde ve karın kaslarının sert kıvrımlarında gezinirken sordum.

"Hayır, sadece bana seçim yaptırırsan nelerden vazgeçmiş olacağımı bilmeni istiyorum," dedi. "Ama ben bencil bir yaratığım, bu yüzden ikisini de istiyorum. Birini seçmeye zorlarsan
karar verirsem bedenini almak zorunda kalacağım. Ve eğer teklif ediyorsan geri kalanını da alabilirim?"

Hafifçe alay ettim ve o da dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu.

"Ayrıca," diye nefes aldı. "Her zaman Orion'a meydan okuyabilir ve onun yerine kız kardeşinin kanını alabilirim."

Güldüm. "Yedek bir planın olduğunu bilmek güzel." "Her
iyi politikacının her zaman vardır," diye itiraf etti.

Ağzı tekrar benimkini yakaladı ama bu öpücük bir önceki kadar aceleci değildi, şehvetinin gücü bir süreliğine azalmıştı. Parmakları saçlarımda gezinirken diğer eli omurgam boyunca bir çizgi çizdi ve göğsüm onunkine sürtünerek ona doğru eğilmeme neden oldu.

Dili benimkine değdi ve tutulmadan sonra kampüse döndüğümden beri kendimi gölgelerden en uzakta hissettiğim an oldu. Onda beni sakinleştiren ve dudaklarımda bir gülümsemenin dans etmesini sağlayan bir şey vardı. Tahmin edilemezdi, komikti, bazen çok sinir bozucuydu ve tam bir ahmaktı da ama en önemlisi, aramızdaki şey basitti. Ve benim hayatımda çoğu zaman çok fazla karmaşıklık vardı.

Öpüşmemiz derinleşirken kısık bir hırıltı yükseldi, aklı açıkça henüz benimle birlikte harekete geçmediği arzusunda kalmıştı. Dişleri alt dudağımı yakaladı, dişlerini hassas etimde gezdirirken neredeyse derimi parçalayacaktı.

Saçımı sıkıca kavrayıp avucunun içine aldı.

"İste," diye nefes aldı ağzıma karşı, diğer eli omurgamın dibinde yayılmıştı. Hâlâ kucağında sıkıca oturuyordum, bacaklarım beline dolanmıştı ve bedenlerimizi ayıran hiçbir şey yoktu.

"Neden?" diye sordum. Lacivert gözlerine bakabilecek kadar geri çekilerek sordum.

"Çünkü," dedi, saçlarımın uzunluğunu yumruğunun etrafına acı verici bir yavaşlıkta dolayarak. "Kanın bana kelimelerle ifade edebileceğimden çok daha fazla zevk veriyor. Ve bunu daha da iyi hale getirebilecek tek şey, senin de bana bu zevki en az benim kadar vermek istediğini bilmek olurdu. al."

Gözlerindeki sıcaklık kalbimin daha sert atmasına yetti, nabzım yükseldi ve bakışlarını boğazıma çekti. Kalın bir şekilde yutkundu, boynumdaki çekiç darbelerini izlerken adem elması sallanıyordu.

Onun ısırıklarının zevk alabileceğim bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim. Onlar sadece paketin bir parçasıydı, biraz acı verici, biraz aşağılayıcı, biraz da sinir bozucuydu. Ama belki de olaya bakmanın tek yolu bu değildi. Belki de en güçlü adamlardan birinin beni ısırdığı gerçeği hakkında biraz daha düşünmeliydim.

Tüm Solaria'daki vampirler diğerlerinden çok benim kanımı istiyordu. İstediğini seçebilirdi, onun Kaynağı olmak için her şeyini verebilecek bir sürü Fae vardı. Ve benim tek yaptığım bundan şikayet etmekti. Dürüst olmak gerekirse, ısırıklar o kadar da acıtmıyordu. Bedenimden çok gururuma zarar verdiler. Ama bunun tek sebebi ona bir şey vermememdi.

bunu yapmak için izin. Eğer ondan beni ısırmasını istediysem, o zaman benim isteğim dışında bir şey yapmıyordu. Bu aşağılayıcı değildi. Bu benim seçimimdi.

Ayrıca, bakışları çarpan nabzıma sabitlendiğinde, içindeki karanlık ilkel bir parçamı çağırdı. O bir canavardı. Ve bazen ben de öyleydim.

"Caleb," diye nefes aldım, gözlerini tekrar benimkilerle buluşturmak için yukarı çektim. Öne doğru eğildim, dudaklarımı bir kez daha dudaklarına bastırdım, ellerim geniş omuzlarında gezindi. "Isır *beni."*

Caleb inledi, başımı kenara çekip dişlerini boynuma geçirirken saçlarımı sıkıca kavradı.

Etimin ve büyümün bariyerini aynı anda deldiğinde tırnaklarım omuzlarını ısırdı ve bitmesini beklemek yerine, aramızdaki bu garip bağlantının anını takdir etmeme izin verdim ve onu daha yakına sürükledim.

Güç damarlarımdan kanımla birlikte akıyordu ama bir kez olsun buna hırsızlık olarak bakmadım. Bir hediye olarak baktım. Ona sunmak istediğim bir başka zevk biçimi. Ve kasları altımda gerilirken, beni kavrayışı daha da sıkılaşırken, hangimizin gerçekten diğerinin merhametine kaldığını merak etmek zorunda kaldım.

Geri çekildi ve bana attığı hararetli bakışa gülümsemekten kendimi alamadım.

"Kahretsin, Tory," diye inledi. "Seni asla anlayamayacağım, değil mi?"

"Umarım çözemezsin."

Ona sırıttım ve kendimi kucağından dışarı ittim, kıyafetlerimi aramaya başlarken ayağa kalktım.

Üzerimi giyindim ve Caleb kendi kıyafetlerini de giyerken saçımdaki kumları silkelemeye çalıştım.

Atlas'ımı buldum ve saate baktım, Darcy'yle buluşmaya geç kalacağımı fark edince dudağımı ısırdım.

"Profesör Nox'a geç kalmamam için cömert davranıp beni Küre'ye geri götürme ihtimalin var mı?" diye sordum.

"Şimdi de Gabriel'le dersin mi var?" Caleb şaşkınlıkla sordu. "Ne için?"

"Düzen Geliştirme," diye cevap verdim. "O bir Harpy, bu yüzden daha çabuk uyum sağlamamıza yardımcı olmak için bize biraz özel ders vereceğini söyledi. Ona neden Gabriel diyorsun?"

Caleb omuz silkerek, "O aileden biri," diye açıkladı. "Ayrıca neredeyse her fırsatta yarı yarıya Tarikat formuna dönüşüyor, yani sana öğretirken emin ellerde olacaksın."

Bir elini salladı, etrafımıza çağırdığı toprak büyüsünü dağıttı, böylece sarmaşıklar dağıldı ve kayalar sanki geçici saklanma yerimiz hiç var olmamış gibi tekrar kuma dönüştü.

Çarpan dalgaların sesi havayı dolduruyor ve denizin tuzlu tadı burun deliklerimi dolduruyordu.

Caleb, "Atla o zaman küçük maymun, seni geciktirmeme izin veremezsin," diye teklif etti.

Ona doğru ilerlerken sırıttım ve sırtına atladım. Ayak bileklerimi beline doladığımda Caleb kalçalarımdan tuttu ve Küre'ye doğru havalandı.

Etrafımızdaki dünya bulanıklaştı ve rüzgâr saçlarımı yırtarken ve patikalardan aşağı, binaların arasından ve öğrencilerin etrafından geçerken çığlık attım.

Küre'nin dışında durduk ve titrek bir kahkaha atarak Caleb'ın sırtından kaydım.

Yüzünü bana döndü, bir elini sarı buklelerine götürürken sırıtıyordu ve ben de gülümseyerek geri çekildim.

"Bıraktığın için teşekkürler," dedim.

"Hangisi?" diye alay etti ve ben yine gülmekten kendimi alamadım.

Ondan uzaklaştım ve Darcy'yi bulmak için içeri yöneldim, giderken saçımı düzelttim.

Onu içecek soğutucusunun yanında gördüm ve o gelmeden önce oraya yöneldim.

Eşek Kulübü'yle her zamanki yerimize gelebildim, böylece onunla yalnız konuşabilecektim. "Selam," dedi beni gördüğünde neşeyle. "Koşun iyi geçti mi?" "Oh...evet. Koşunun yarısında Caleb'in saldırısına uğradım ama

"Sanırım egzersiz egzersizdir, değil mi?"

"Demek menüye geri döndü, öyle mi?" Darcy güldü ve ben de omuz silkerek bir şişe pembe limonata aldım.

"Şimdilik," diye kabul ettim ve odanın arka tarafındaki küçük masaya doğru ilerledim. "Aslında yola çıkmadan önce seninle bir şey konuşmak istiyordum."

"Oh?"

"Evet." Etrafımıza susturucu bir baloncuk yaymak için durakladım ve bu Darcy'nin dikkatini çekince bir kaşını kaldırdı. "Yani... Yani önemli bir şey değil ama sana gölgelerle biraz pratik yaptığımı söylemem gerektiğini düşündüm. Kendi başıma."

"Ne?" Darcy soluk soluğa bana doğru eğildi ve büyümün gereksiz kılmasına rağmen sesini alçalttı. "Ama Orion bunun çok
bizim için tehlikeli-"

"Orion'un ne dediğini biliyorum," diye kabul ettim. "Ama o Darius'un küçük dostu, değil mi? Tam gücümüzün farkına varmamızı istemiyor.
Darius'un değerli tahtına bir tehdit
oluşturuyor." "Bence sadece yardım
etmeye çalışıyor."

"Öyle olduğunu biliyorum," diye kabul ettim. "Ama aynı zamanda muhtemelen Darius'a yardım ettiğini düşünüyorum.

Daha fazla. Gölgeleri bizden daha iyi kullanmayı öğrendiğinden emin olmak için.

Hala en güçlü olduğundan emin olabilir. Ona ve diğer Varislere karşı hep geri planda kalmaktan bıktım. Biz onlardan daha güçlüyüz Darcy. Ve bunu kanıtlamaya başlamaya hazırım."

Emin değilmiş gibi dudaklarını büzdü ama sözlerimin doğruluğunun ona çarptığını biliyordum. "Orion'un gerçekten yardım etmeye çalıştığından eminim... ama belki de haklısındır," diye kabul etti. "Yine de gölgelerle tek başına uğraşmanın tehlikeli olduğunu düşünüyorum."

"Gölgeler içimizde, Darcy. Artık istesek de istemesek de onlarla sürekli uğraşıyoruz. Bu konuda dikkatli olacağım ama onlardan saklanmayacağım. İçimdeki bu karanlığa hakim olmak istiyorum.
liderliği ele geçirme şansı bulmadan önce."

Darcy cevap vermek için ağzını açtı ama bakışları omzumun üzerinden kaydı ve bana anlamlı bir bakış fırlattı. Ben de etrafıma bakındım ve ince kalabalığın arasından bize doğru yürüyen Profesör Nox'u fark ettim. Gömleğini çıkarmış, vücudundaki sayısız dövmeyi ve dev siyah kanatlarını ortaya çıkarmıştı.
sırtına sıkıca yapışmıştı. Çok fazla bakış çekiyordu ama fark etmemiş gibi görünüyordu.

Yaklaştığında susturucu balonu bıraktım, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Gitmeye hazır mısınız?" diye sordu ve ayağa kalktık, aramızda heyecan dansı vardı.

Darcy heyecanla, "Evet," dedi ve biz aceleyle peşinden giderken dışarıya doğru ilerledi.

Yürürken onun kocaman, tüylü siyah kanatlarına baktım, kendi kanatlarımın sırtımdaki ağırlığını hatırladım, sanki serbest bırakılmak için can atıyorlarmış gibi kürek kemiklerim boyunca bir sıcaklık çizgisi titriyordu.

Dışarı çıkar çıkmaz durdu ve yüzünü bize dönerek elindeki çantadan küçük, ipek bir kese çıkardı.

Nox yıldız tozunu aramızda tutarken, "Bu dersleri kampüs dışında yapacağız," diye açıkladı. "Meraklı gözlerden uzakta."

O parıldayan siyah yıldız tozunu üzerimize atmadan önce itiraz etme şansımız olmadı ve yıldızlar bizi yeni hedefimize doğru çekerken akademi kayboldu.

Darcy yere inerken kolumu yakaladı, neredeyse ikimiz de uçuyorduk ve onu düzeltmek için mücadele ederken güldüm.

Yeni çevremize baktım, sol tarafımızdaki devasa ormanın gür yeşilliğini ve sağ tarafımızdaki toprağa oyulmuş devasa vadiyi gözümün önüne getirdim.

Yanı başımızdaki ormanı ikiye bölen devasa yarığa bakarken içim baş dönmesiyle doldu. Havada yoğun, nemli bir sıcaklık vardı ve ağaçlardan bize tuhaf kuş ve hayvan sesleri ulaşıyordu.

"Neredeyiz biz?" Darcy'nin nefesi kesildi.

"Güney Solaria'daki Baruvian Vadisi. Buraya yakın hiçbir yerde Fae yaşamıyor ve akademiden binlerce mil uzaktayız. Burada kimse bizi göremez ve ek bir bonus olarak buradaki hava akımları çılgınca. Bu benim favorim

Profesör Nox karanlık bir gülümsemeyle, "Tüm dünyada uçulacak bir yer," dedi.

"Yani öylece uçmaya mı başlayacağız efendim?" Hediyelerimizle yavaş yavaş tanışmayı beklediğim için sordum.

"Bana sadece Gabriel diyebilir misiniz?" diye sordu gülümseyerek. "Nebula Müttefikleri olduğumuzu bilecek kadar imgelemlerimde ilişkilerimizi gördüm ve eğer ömür boyu arkadaş olacaksak bu saçmalığı kesmeyi tercih ederim."

Bir kahkaha attım ve Darcy şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Bir profesörle sadece arkadaş olmamıza izin var mı?" diye kuşkuyla sordu.

"İzin var mı? Buna karşı özel bir kural yok. Aslında siz ikiniz bu hafta sonu gelip ben ve arkadaşlarımla takılmalısınız.

Celest'te VIP odamız var ve açık bir barımız var."

İnsanların Tucana'nın merkezindeki özel bardan bahsettiğini duymuştum ama bildiğim kadarıyla bırakın VIP odasına girmeyi, davetli listesine girmek bile neredeyse imkânsızdı.

"Böyle bir bilet almayı nasıl başardınız?" Şüpheyle sordum. "Cidden

Solarya tahtının varisleri olmanın

VIP misiniz?" Gabriel şaka yaptı. "Sadece bir gülümseme göstererek istediğiniz yere girebilirsiniz."

Bunun üzerine kaşlarım kalktı, kraliyet unvanlarımızla birlikte böyle şeylerin geleceğini hiç düşünmemiştim.

Darcy, "Bir öğretmenle kulübe gitmemizin gerçekten kabul edilebilir olacağını sanmıyorum," diye ekledi.

"Hadi ama Darcy, insanlar öğretmenlerle her zaman uygunsuz şeyler yaparlar," diye alay etti.

"Bu da ne demek şimdi?" Darcy sanki ona evlenme teklif etmiş gibi gözlerini kırpıştırarak soluk soluğa kaldı ve ben de bir kahkaha attım.

Gabriel sanki onun tepkisini fark etmemiş gibi devam etti. "Ayrıca, Elysian Eşimi buldum, yani benimle güvendesin. Gözlerim aşkımdan asla ayrılmaz ve kesinlikle ikinize de yerleşmez."

Güldüm, bu ifadeden alınmam gerekip gerekmediğini merak ediyordum ama alınmaya hiç de meyilli değildim. Gabriel yoğun ve ilgi çekiciydi. Onda beni kendine çeken ve onunla daha fazla zaman geçirmek istememe neden olan bir şey vardı, ancak tamamen analitik bir anlamda kağıt üzerinde tam benim tipim olmasına rağmen cinsel bir çekim yoktu - uzun boylu, esmer, dövmelerle kaplı ve gözlerinde bela vaat eden bir parıltı vardı. Beni uzaklaştıran şeyin eş bağı olup olmadığını merak ettim ve gözbebeklerinin etrafındaki gümüş halkaya ilgiyle baktım.

"Nasıl bir şey?" Merakla sordum. "Tek gerçek aşkını bulmak?"

Gabriel'in bakışları kalbinin sahibi olan kızı düşününce yumuşadı ve cevap verirken gülümsedi. "Mesela bir kamyonun sana çarpması ve sen yerde kanlar içinde yatarken kamyonun birkaç kez üzerinden geçmesi gibi."

"Ne?" Darcy güldü.

"Evet. Sizi gafil avlıyor, yiyip bitiriyor, tükürüyor ve her gün daha fazlası için yalvartıyor. Ve aramızdaki bağ bir kez mühürlendiğinde... Sanki tüm dünyam onunla başlayıp onunla bitiyormuş gibi hissediyorum. Asla doyamayacağım, içimdeki acı asla tatmin olmayacak. Bu dünyadaki en güzel duygu."

Yüzümdeki sırıtış bana ait olamayacak kadar genişti ama elimde değildi. Tamamen aşıktı ve bu gülümsememek için çok şirindi.

"*Her neyse,"* diye araya girdi. "Senin için tuhaf bir hediyem var. Ve bilmeni isterim ki bunların satın alınmasında benim hiçbir dahlim yok - bunun için Profesör Prestos'a teşekkür edebilirsin. Ama bu hediyenin daha iyi olacağını düşündüm.
alternatif."

Gabriel çantasından iki küçük paket çıkardı ve bize doğru fırlattı. Benimkini hızla açtım ve içinde siyah bir bikini üstü bulunca kaşlarımı kaldırdım.

"Kanatlarınızı açmak istiyorsanız sırtınızın çıplak olması gerekecek. ücretsiz," diye açıkladı. "Ve bu şekilde gerçekten üstsüz olmak zorunda kalmayacaksın. Eğer bunları giymek istersen, beklerim."

Bunun üzerine sırıttım ve Gabriel bize arkasını dönerken uzaklaştım. Spor sütyenimi hızla bikini üstüyle değiştirdim, boynumun arkasından ve sırtımın altından bağladım, kürek kemiklerimi kanatlarım için serbest bıraktım.

Kalbim daha hızlı çarpıyordu ve bir sonraki adımın ne olduğunu öğrenmek için beklerken, Darcy'nin de hevesle beklediğini görerek geniş bir gülümsemeyle Gabriel'e döndüm.

"Tamam, yanlışlıkla tüm Tarikatınızı serbest bırakıp sizinkileri yakmanız ihtimaline karşı yedek eşofman altı da getirdim, ancak yapmayı umduğum şey ikinize de kanatlarınızı tek başınıza nasıl çıkaracağınızı öğretmek. Eğer bunda ustalaşırsanız kimse sizin Ateş Harpisi olmadığınızı söyleyemez. Ne de olsa alevli kanatlar alevli kanatlardır."

Bu düşünceyle gülümsemem genişledi, Acrux Baba'nın gözünü boyamayı çok seviyordum. Ve eğer bunu yapabilirsek, o zaman
Anka Kuşlarının gücünü bedenimizin altında tutmaya devam ederken ihtiyacımız olduğu sürece gerçek doğamızı koruyabiliriz.

"Bunu nasıl yapacağız?" Darcy heyecanla sordu.

"Kürek kemiklerinizdeki hisse odaklanın ve sadece buna. Kanatlarınızın yavaşça açıldığını ve onları serbest bıraktığınızı hayal edin. Düzen formunuzun geri kalanının dikkatinizi çekmesine izin vermeyin. Onları daha önce serbest bıraktığınızda hissettiklerinize, ağırlıklarına, ısılarına odaklanmaya çalışın..."

Gözlerimi kapattım ve dediğini yaptım, sırtımdaki ateş ona odaklandıkça daha da yanıyordu.

Sırtımı yırtan bir ısı patlamasıyla nefesim kesildi ve aniden serbest kaldım. Sırtıma ağır bir yük binerken gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kendimi Darcy'ye bakarken buldum.

"Vay canına," diye nefes aldım. Tarikat formlarımızda olduğumuz diğer zamanlarda her şeyi düzgün bir şekilde algılamak imkânsızdı. Ama şimdi, yakıcı güneşin altında, altın tüylerin üzerinde kırmızı ve mavi alevlerin karışımıyla yanan devasa, alevli kanatlara gerçekten bakabiliyordum. Alevler dalgalanıyordu
Su gibi, boylu boyunca yalayarak ve tembelce hareketlerin arkasına takılarak.

"Onlarla bir şeye dokunduğumuzda eşyaları yakmaya mı başlayacağız?" Darcy sordu.

Gabriel, "Canlı alev kullanan diğer Tarikatlar genellikle alevlerin herhangi bir şeye ya da kimseye zarar verip vermeyeceğini seçebilirler," diye açıkladı. "Yani kontrolü elinizde tuttuğunuzu ve hiçbir şeyi yakmak *istemediğinizi* varsayarsak, yakmamalısınız."

Eğilip yerden kuru bir dal aldı ve Darcy'nin kanadına dokunması için uzattı. Darcy dokunuşa karşılık olarak kaslarını esnetti, kanatları biraz açıldı ama dal zarar görmedi.

Gabriel zaferle gülümsedi ve sopayı bir kenara atarak bana doğru baktı. Çıplak eliyle bana doğru uzandı ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi oldu.

"Sakıncası var mı?" diye sordu ve başımı temkinli bir şekilde salladım. "Merak etme, geleceğime dair birkaç kesit gördüm, hiçbirinde elimin yanmış olduğunu görmedim."

Benden bir kahkaha nefesi kaçtı ve öne doğru bir adım attı. Parmakları kanadımın ortasına dokundu ve ürperdim, bu his neredeyse birinin ellerini saçlarımda gezdirmesine benziyordu ama yine de tamamen farklıydı aynı anda.

"Sanırım yakın zamanda başka yurt odalarını yakmayacağınızı söylemek yanlış olmaz. En azından kazara değil."

"Başka var mı?" Kalbim yerinden çıkacakmış gibi atarak sordum. Gabriel havalı görünebilirdi ama yine de lanet olası bir öğretmendi ve Darius'un odasına yaptığım şey ortaya çıkarsa başım büyük belaya girebilirdi.

Dönüp yanımızdaki kanyona doğru ilerlemeden önce verdiği tek yanıt bilmiş bir sırıtış oldu.

"Uçmayı bir kez öğrendiğinizde uçmak kolaydır," dedi. "Ama başlamanın en kolay yolu süzülmektir. Vadinin üzerindeki hava akımları kanatlarınızı açtığınız süre boyunca sizi havada tutacaktır. Yani ilk zorluk atlamaktır.

Bundan sonra vücudunuzu eğmenin ve döndürmenin sizi havada nasıl hareket ettirdiğini hissedebilir ve kanatlarınızı çırpmayı deneyebilirsiniz. Bu biraz

Bisiklete binmeyi öğrenmek; bir kez hareketleri hissetmeye başladığınızda bu çok doğaldır."

Uçurumdan atlamadan önce cevap vermemizi beklemedi ve kanatlarını açıp zarif bir kavis çizerek bizden uzaklaşmadan önce bir anlığına serbest düşüşe geçtiğinde nefesim kesildi.

"Vay anasını," diye nefes aldı Darcy ve dudaklarımdan dehşetli ama heyecanlı bir kahkaha döküldü.

"Birlikte mi?" Elimi ona doğru uzatarak sordum.

Elimi tutarken gülümsedi. "Koşalım mı?" "Üç deyince mi?"

Darcy başıyla onayladı ve ben de bu çılgınca şeyi yapmak

için kendimi hazırladım. "Bir, iki, üç-"

Uçurumun kenarına doğru koştuk, kenardan aşağı atlarken birbirimizin ellerini bıraktık.

Düşmeye başladığımda bir çığlık attım ve kollarımı açarak kanatlarımın alışılmadık kaslarının da beni takip etmesini sağladım.

Dışarı fırladılar ve rüzgâr anında onları yakaladı, tüylerimin kıvrımlarına bastıran havanın hissi, hava akımı beni yakalayıp daha yükseğe iterken adrenalinin vücuduma çarpmasına neden oldu.

Darcy heyecanla kükredi ve ben de başımı kaldırıp onun tepemizde süzüldüğünü, alev alev yanan kanatlarının uzakta ufka doğru ilerleyen güneşten daha parlak olduğunu gördüm.

Ağırlığımı sağa verdim ve anında o yöne döndüm, kanyonun üzerinden geçtim ve hareketlerimi yönlendirmek için birkaç dakika boyunca kanyonun çizgisini takip ettim. Kendimi daha güvende hissettiğimde, kanatlarımı çırpmaya odaklandım. Sırtımdaki alevli uzantıların ilk güçlü vuruşu beni endişe verici bir hızla ileri fırlattı ve heyecan ve şaşkınlık içinde çığlık attım.

Göğsümde bir hafiflik ve yüzümde kocaman bir gülümseme vardı, onları tekrar yenerken, yükselirken, daha yüksek, daha hızlı, daha ileri. Hiç böyle bir heyecan hissetmemiştim, tenimin her santimi güç ve enerjiyle, coşku ve *ateşle* yanıyordu.

Gökyüzünde dönerken sevinçle kükredim, yanımda kız kardeşimle daha hızlı ve daha hızlı hareket ederken kanatlarım sertçe çarpıyordu.

Uçuyordum, gerçekten, gerçekten *uçuyordum.* Ve hayatım boyunca hiç bu kadar canlı ya da özgür hissetmemiştim.

OceanofPDF.com

Asteroid Place'e doğru yürüdüm, siyah gömleğimdeki var olmayan kırışıklıkları düzelttim ve uzun bir nefes verdim.

Son zamanlarda olan biten her şey yüzünden
ve bu geceyi stresli bir gece haline getirmeye kararlıydım.
bedava deneyim. Lance'in yirmi altıncı doğum günüydü ve partiye gidiyorduk. İçecek, dans edecek ve zerre kadar önemi olmayan şeyler hakkında saçma sapan konuşacaktık. Hatta bize eşlik edecek ve sorunlarımızı unutmamıza yardımcı olacak ateşli kızlar bile bulabilirdik. Gerçi bu düşünce aklımdan geçer geçmez Roxy Vega'nın görüntüsü gözümün önüne geldi.

Düşünceyi bir kenara iterek homurdandım. Gittikçe acınası bir hal alıyordu. Kendimi aşık olmuş on üç yaşında bir çocuk gibi hissediyordum. Tek yaptığım onu düşünmek, onunla ilgili hayaller kurmak, ne yaptığını ya da onun da beni düşünüp düşünmediğini merak etmekti. Sadece bir mucize eseri zaman zaman aklına gelsem bile, her birinin nefretle dolu olmasını sağlamak için harika bir iş çıkardığımı hatırlamak. Umutsuzluğa gelince
Aşklar bittiğinde, boku yemiştim. Beni istemiyordu. Ve bu her şeyin sonu olmalıydı ama tabii ki değildi. Eski işkenceci rolüme geri dönmüştüm ve bunu sürdürmekten kendimi alıkoyamıyordum. Çoğu zaman nedenini bile bilmiyordum. Tek bildiğim

Benden nefret etmesinden daha kötü olan şey beni görmezden gelmesiydi. Çünkü o zaman beni hiç umursamadığını anladım.

Yumruğumu sıkıca sıktım ve sonra tekrar bırakarak Roxy Vega'yı aklımdan çıkardım. En azından bu gece için onu unutacaktım. Ve babamı. Tahtımı, gölgeleri, sorumluluklarımı, diğer Varisleri, okul ödevlerimi, nişanımı ve hayatımda bana stres ya da keder veren diğer tüm küçük şeyleri. Kötü bir şeyle lekelenmemiş son gecemi bile hatırlayamıyordum. Muhtemelen buna en az Lance kadar benim de ihtiyacım vardı. Bu yüzden bu doğum gününü onun şimdiye kadar geçirdiği en iyi doğum günü yapmaya kararlıydım. Destansı olacaktı.

Sadece ikimiz, tek bir gece için lanet dünyayı umursamadan.

Diğer öğretmenlerin beni görmeyeceğinden emin olmak için ana yoldan uzak durarak Asteroid Place'e doğudan yaklaştım. Oldukça

Elbette birkaçı zaman zaman buraya yaptığım ziyaretleri fark etmişti ama hepimiz olmamış gibi davranmayı sürdürdüğümüz sürece bunun için beni azarlamayacaklarından emindim. Bir Göksel Varis olmanın

Her şeye rağmen bazı avantajlar.

Kompleksi çevreleyen ferforje çite ulaştım ve parmaklıklardan ikisini tuttum, onları birbirinden ayırana kadar ısı yaydım. Bunu başardıktan sonra parmaklıkların arasından geçtim ve diğer taraftan parmaklıkları tekrar yerlerine sabitledim.

Lance'in yatak odasının penceresine varana kadar ara sokaklardan geçtim ve hafifçe kapıyı çaldım.

Bir dakika sonra camı araladı ve ben de içeri atladım. Üzerinde bol bir eşofman vardı ve tişört giymemişti ve herhangi bir kutlama için hiç de hazırlıklı görünmüyordu.

"Hey," dedi Lance şaşkın bir ifadeyle. "Sen ne-"

"Doğum günün kutlu olsun," diye araya girdim ve onu sıkıca kucakladım. "Biz dışarı çıkıyoruz."

"Hayır," dedi kollarımdan ayrılırken başını sallayarak. "Ben doğum günümü kutlamam. Clara'dan beri kutlamıyorum, biliyorsun-"

"Hadi ama Lance," diye ısrar ettim. "Dışarıda bir geceye ihtiyacımız var. Bu yerden ve kafamızdan çıkmamız ve bir gecelik özgürlük için buradaki her şeyi unutmamız gerekiyor."

İnledi, benden uzaklaştı ve tezgahtan bir bardak burbon kaptığı ön odasına geri döndü.

"Zaten burada bir kişilik parti veriyorum," dedi ve kanepedeki koltuğuna geri yerleşti.

"Siktir et. Bu hayatımda gördüğüm en acınası doğum günü. O pantolon lekeli amına koyayım. Sana ne oldu böyle, dostum? Eskiden havalıydın!"

Lance gri eşofmanının üzerindeki turuncu lekeye baktı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Spagetti yedim," dedi savunmacı bir tavırla.

"Lütfen bana en azından mutfak personeli tarafından sıfırdan yapıldığını ve sadece mikrodalgada pişirmediğinizi söyleyin," dedim.

"Dün tazeydi..."

"Yok artık. Doğum gününü lekeli eşofmanlarla, ısıtılmış yemek artıkları yiyerek geçirmeyeceksin. Dışarı çıkıyoruz. Mazeret yok."

"Evet, tamam," diye kabul etti sonunda ve üstünü değiştirmek için odasına gitti.

Mutfağa geçtim ve kendime bir ölçü burbon doldurdum, güçlü tadı boğazımdan aşağı yuvarlansın diye geri devirdim. Bir tane daha doldurdum ve onu da boşalttım. Planladığım gecenin bir anını bile boşa harcamak istemiyordum. Celest'teki VIP odasında bize bir masa ayarlamıştım, böylece

Basının bizi görmesinden endişe etmeden istediğimiz her şeyi yapabilecektik ve ben de kafayı bulmayı planlıyordum.

Lance gri bir gömlek ve kot pantolonla döndü, siyah saçları şekillendirilmişti ve yüzünde benimle parti yapmaya hazır olduğunu söyleyen bir sırıtış vardı.

"Tabii ki," dedim heyecanla, arka cebime uzandım ve zarfı ona uzattım.

Kabul ederken sırıtarak beni şımarttı ve doğum günü kartını çıkarıp içinde hediyesini görmek için çevirerek açtı.

"Solarian Pitball Ligi Kupası'nın tamamı için çukur tarafı koltukları mı?" dedi ve alçak bir ıslık çaldı.

Evet, küçük bir servete mal olacaklardı ama arkadaşıma doğum günü için para harcamayacaksam, o zaman neden bu kadar çok param vardı ki?

"Teşekkürler dostum, bunlar-"

Ön kapı gürültüyle çalındı ve Lance şaşkınlıkla etrafına bakındıktan sonra bana saklanmamı işaret etti.

Odasına girerken sinirli bir şekilde iç çektim. Gerçi biri beni yatak odasında bulursa başının dışarıda bulacağından çok daha fazla belaya gireceğini tahmin ediyordum. Yine de sınırların dışında bir öğrenciydim, bu yüzden sanırım saklanma saçmalığını sineye çekmem gerekiyordu.

"Noxy!" Lance ön odadan coşkuyla bağırdı ve Harpy de onun küçük lakabını haykırınca kaşlarımı çattım. Böyle bir karşılama görmemiştim ve ben onun en iyi arkadaşıydım. İkisi birlikte çok garip davranıyorlardı, sanki ikisi de neşeli, şakacı küçük

Sürekli kıkırdayan ama birlikte olmadıklarında ikisi de hiç öyle davranmayan arkadaşlar. Gabriel mecbur kalmadıkça neredeyse hiç konuşmazdı, hele benimle hiç. Ve Lance'in pislik olarak ünü hak edilmişti. Ama birlikte Bert ve Ernie gibiydiler. *Nebular*

Kıçımın müttefikleri. Diğer Varislerin hepsi benim Nebular Müttefiklerimdi ama onlarla her takıldığımda prenses partisindeki küçük bir kız gibi zıplamaya başlamadım.

"Orio! Doğum günün kutlu olsun! Neredeyse bu konudaki vizyonu kaçırıyordum ama görünüşe göre yeni yetiştim. Ne zaman yola çıkıyoruz?" Gabriel'in sesi geldi ve kaşlarım çatıldı.

Ne oluyor be? Bu bizim *gecemiz olmalıydı!*

Harika, şimdi kendi kafamın içinde bile kıskanç bir kız arkadaş gibi konuşuyordum.

Kollarımı kavuşturdum ve Lance'in ondan kurtulmasını bekledim, böylece tekrar dışarı çıkabilecektim ve buradan, üçüncü tekerlerden çok ama çok uzağa gidebilecektik.

"Ah," dedi Lance, Harpy'den kurtulmak için bir bahane bulmaya çalışırken oyalanarak. "Ben de tam-"

"Sorun yok, Darius'un burada olduğunu ve bizimle dışarı çıkacağını biliyorum. Onu gördüm. Ayrıca kendimi bir pislik olarak görmedim ve onu kampüs güvenliğine ihbar ederek geceyi mahvetmedim, bu yüzden hepimiz iyiyiz."

Lance buna güldü ve sesi çok yüksekti ve gerçek olamayacak kadar uzun sürdü. Komik bile değildi. Sadece imgelemleriyle ilgili gerçekleri söylüyordu. Ben de olan şeyler hakkında gerçekleri söyleyebilirdim ama komik olmazdı. *Hava serin. Yatak rahat görünüyor. Kapı aralık. Hiç komik değil. Kahretsin.*

"Dışarı çık Goldilocks!" Gabriel seslendi. "Ayılar bu gece ısırmayacaklarına söz veriyorlar."

Dişlerimi sıkarak yatak odasından çıktım ve Gabriel cebinden kırmızı kâğıda sarılı küçük, kare bir paket çıkardığı sırada Lance'in ona bir içki doldurduğunu gördüm.

Gabriel'e "Merhaba," dedim ve o da bana doğru düzgün bakmadan belli belirsiz bir baş selamı verdi.

Lance hediyeyi kabul ederken sırıttı, başparmağının bir hareketiyle yırtarak açtı ve içindeki mücevher kutusunun kapağını çevirdi.

İkisi de anında gülmeye başladı ve Lance kahkaha attı. "Hayatta olmaz! Bu tıpkı benim-"

"Biliyorum! Onu gördüm ve biliyordum.″

"Çok doğru!" Lance kahkahaları arasında kelimelerini güçlükle çıkarabildi ve orta parmağına yapışkan, plastik bir mühür yüzüğü geçirirken kaşlarımı çattım.

"Ooooooooo!" İkisi de ellerini kontrollerini kaybetmiş gibi sallayarak birlikte söylemeye başladılar.

"Bir şey mi kaçırıyorum?" Lance ona aldığım Pitball biletlerini nereye düştüklerine bile bakmadan sehpanın üzerine fırlatırken sordum. Bakışları sanki lanet olası bir gökkuşağı taşıymış gibi o yapışkan plastik parçasına kilitlenmişti.

"Evet, birkaç yıl önce biz-"

"Pontus Körfezi yürüyüşünde kaybolduk. Ve ne zaman kaybolduğumuzu hatırlıyor musun-"

"Ohhhh kahretsin evet! Bunu neredeyse tamamen unutmuştum!" Lance tekrar kahkahalara boğuldu ve ben kaşlarımı çatarak şakanın devamını ararken beni başından savdı.

Gabriel omuz silkerek, "Orada olman gerekiyordu," dedi.

"Evet," diye kabul etti Lance. "Açıklaması zor. Bunun için endişelenmeyin. Hadi hep beraber gidelim."

"Hepsi mi?" Bakışlarım Gabriel'in üzerinde sabitlenerek sordum. "Sadece ikimiz için rezervasyon yaptırdım ve oldukça özel bir yer-"

Gabriel yüzüme bile bakmadan, "Sorun değil, zaten rezervasyona ekledim," dedi.

Dudaklarım başka bir protestoyla aralandı, aklımda düşünceler dönüp dururken, şımarıklık yapıyormuşum, *ayağımı yere* vuruyormuşum ve arkadaşımla yalnız kalmak istiyormuşum gibi görünmeyecek bir şey söylemeye çalıştım. Ama hiçbir şey bulamadım.

Lance, yaklaşık on dakika öncesine kadar doğum gününü kutlamak için düşündüğü tek şey yeniden ısıtılmış lanet olası spagetti ve tek başına sarhoş olmak olmasına rağmen, bu gecenin planlarına harika bir ekleme olmuş gibi sırıtıyordu.

İçimi çektim, elimi cebime attım ve bizi kulübe sokmak için getirdiğim yıldız tozu kesesini çıkardım. Bu şekilde geldiğimizde hiçbir basın mensubu bizi yakalayamayacak ve orada olduğumu fark edemeyecekti, böylece özgür bir gece geçirebilecektik. Ayrıca, göz açıp kapayıncaya kadar eve geri dönebileceğimiz için belirlenmiş sürücülere olan ihtiyacı da ortadan kaldırıyordu.

Üzerimize bir avuç yıldız tozu attım ve yıldızların arasından Celest'e doğru yol alırken Orion'un evi gözden kayboldu.

Müziğin ağır basları, hava dönmeden ve kulübün giriş salonu etrafımızda cisimlenmeden bir an önce bana ulaştı.

Pembe dudakları parlatılmış bir servis kızı bizi gördüğünde geniş bir gülümsemeyle öne doğru yürüdü ve içinde üç pırıltılı Fae şampanyası kadehi olan bir tepsi uzattı.

Benimkini başımla teşekkür ederek kabul ettim, bardağı boşalttım ve tepsiye geri koydum.

İçeceğin içindeki sihir damarlarımda fokurdadı ve endişelerimi çalıp mutlu düşüncelere odaklanmama yardımcı olarak işe koyulduğunda kendimi rahatlamış hissettim.

"İyi akşamlar beyler, ben Alissa ve sizin kişisel
Bu akşam şaperonluk yapacaksın," dedi hizmetçi kız parlak bir gülümsemeyle. "Aramızda bir doğum günü çocuğu olduğunu duydum?"

Gabriel bir kolunu omuzlarına atıp onu öne doğru iterken Lance inledi. "İşte burada!"

"Celest çalışanları olarak en içten tebriklerimizi iletmek isteriz!" dedi kız. "Burada bir doğum günü çocuğuna kraliyet ailesi gibi davranılması gerektiğini düşünüyoruz
yani-" Arkasındaki masadan altın bir taç aldı ve Lance'in başına yerleştirdi. Lance eğlence ile tacı çıkarma arzusu arasında kalmış gibi görünüyordu. "Doğum gününüz kutlu olsun majesteleri." Kadın eğildi ve Lance bir kahkaha attı. "Eğer beni takip etmek isterseniz, sizi kraliyet masasına götüreceğim. Diğer konuklarınız çoktan geldi."

"Diğer konuklar mı?" Kaşlarımı çatarak sordum ama çoktan arkasını dönmüş ve beni duymadan odanın arka tarafındaki gümüş merdivenlere yönelmişti.

Gabriel bilmiş bir gülümsemeyle, "Bu benim fikrimdi," dedi. "Bu konuda bir öngörüm vardı ve onları davet etmek geceni katlanarak daha keyifli hale getirecek, Orio."

Kim katlanarak diyor? Ve ona lanet gecemizi buldozerle yıkma iznini kim verdi? Tüm bunların benim fikrim olduğu ve Lance'in doğum gününü onunla birlikte kutlamak istediğim gerçeği olmasaydı, fena halde kaçmak isterdim. Tek umudum, bu lanet olası
davet ettiği başka biri onun kadar sinir bozucu değildi.

Alissa bizi kulübün üçüncü katında bulunan VIP odasına götürdü. Oda aslında bir balkondu ve sağ tarafında kulübün tadını çıkaran diğer insanların üzerinden aşağıya bakabileceğimiz sihirli bir duvar vardı. Eğer bize doğru dönüp bakarlarsa, görebilecekleri tek şey mahremiyetimizi korumak için parıldayan gümüş yıldızlardan oluşan bir denizdi.

Odadaki her şey siyahtı ve yerlerden duvarlara, masalara ve sandalyelere kadar girdaplı gümüş desenlerle işlenmişti.

Alissa bizi barın etrafında toplanmış küçük kalabalığın arasından geçirdi ve alçak bir masayı çevreleyen at nalı gibi kıvrılmış yastıklı bir bankın bulunduğu bir kabine götürdü.

Etrafında parıldayan gümüş ışıklardan bir perde asılıydı ve içeride loş ışıklı bir koza yaratıyordu. Masanın üzerinde yarısı boş iki bardak, içinde kiraz dolu bir kokteyl çubuğu olan soluk pembe bir kokteyl ve neredeyse boş olan ve kenarında kırmızı ruj izi bulunan bir bardak vardı.

"Burada başka kimler var?" Lance ve Gabriel yerlerine oturup menüye göz atarken sordum.

Alissa, "Oh, diğer konukların dans pistine yöneldi," diye açıkladı.

İnsanların Billie Eilish'in Bad Guy şarkısı eşliğinde dans ettiği odanın diğer tarafındaki yükseltilmiş alana baktım ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi oldu.
Roxy Vega'nın kız kardeşiyle dans ettiğini gördü, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi.

Mükemmel vücudunu saran ve uzun, bronz bacaklarını ortaya çıkaran kırmızı bir elbise giymişti. Koyu renk saçlarının yarısı dağınık bir topuz şeklinde toplanmıştı ve bir omzunun üzerinden sarkıyordu. Onu izlerken ağzım kurudu, kalbim ona bakarken daha hızlı atmaya başladı. Yapmamam gerektiğini biliyordum. Onun burada olmasına kızmam gerektiğini biliyordum ama bencil ve gizli bir yanım bu gece aramızdaki farklılıkları görmezden gelip gelemeyeceğini merak ediyordu. Onunla yakınlaştığım birkaç an, böyle rahat olduğu zamanlardı.

"Vegas'ı mı davet ettin?" Lance onları da fark edince aniden sordu ve ben de Alissa bizi yalnız bıraksın diye menüde gördüğüm ilk şeyi işaret ederek yerime çöktüm.

Gabriel genişçe gülümsedi. "Evet, nasıl parti yapılacağını biliyorlar."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordum. "Onlarla daha yeni tanıştın."

"Belki psişik olarak," diye cevap verdi Gabriel, sanki tuhaf davranan benmişim gibi, ama nasıl olup da vizyon arkadaşlığı iddiasında bulunabildiğini anlamıyordum.

ve bunu gerçeğe dönüştürmek için hiçbir şey yapmasına gerek yokmuş gibi davranıyor.

"Öğrencilerle içki içmeye çıkmamamız gerektiğini düşünüyorum," dedi Lance temkinli bir şekilde, bakışları hâlâ bize doğru bakmayan Vegaslıların üzerindeydi.

"Darius gibi öğrenciler mi?" Gabriel bir kahkaha atarak sordu.

Neredeyse *farklı olduğumu* söyleyecektim ama bunun kulağa biraz tuhaf geleceğini fark ettim.

"Sanırım..." Lance söyledi ve daha fazla itiraz etmediğinde şaşırdım. "Yani, hepimiz bir aradayız, uygunsuz bir durum yok ve kimse bizi burada göremez. Sanırım bunun bir önemi yok."

Alissa içkilerimizle geri döndü ve onları aramıza koyarken genişçe gülümsedi.

Masadan uzaklaştığında Vegas ortaya çıktı.

Bizi gördüklerinde kıpırdamadan durdular, Roxy'nin bakışları daralırken Gwen'in gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Kahretsin, Gabriel, arkadaşlarınla dışarı çıkacağımızı söylediğinde, tanımadığımız insanlar olacağını düşünmüştüm. Tweedleass ve tweedledipshit," dedi Roxy kollarını kavuşturup göğüslerini yukarı kaldırırken. Gözleri siyahla kaplıydı ve dudakları elbisesine uygun olarak koyu kırmızıya boyanmıştı. Daha önce onun kadar arzuladığım bir kız gördüğümü sanmıyordum ve yüzüme karşı bana hakaret ederken bile onu seyretmekten kendimi alıkoyamıyordum.

"İnanın bana, buranın standartlarının bu kadar düşük olduğunu bilseydik biz de buraya gelmezdik," diye kestirip attım, ona karşılık verme dürtüsüne karşı koyamadım.

Bakışları benimkine kaydı ve gözleri yavaşça üzerimde gezindi, görünüşe bakılırsa ben onun olduğum gibi beni de görüyordu. Yine de bu yanılsama, yemi yutmayarak gözlerini kaçırmasıyla paramparça oldu ve

beni yine görmezden geliyordu. Bu saçmalık hızla eskiyordu ve ben burada değilmişim gibi davranmaya devam edince sinirlenerek dişlerimi sıktım.

"Doğum günün olduğunu bilmiyordum," dedi Gwen, gözleri Lance'in üzerindeydi, sanki bu habere şaşırmış gibiydi.

Biraz utanmış gibi görünerek ona yarım bir gülümseme verdi. "Genelde kutlama yapmayı sevmem ama Gabriel ve Darius bana bir gece sürprizi yapmaya karar verdiler, o yüzden..."

Gabriel ve Darius mu? Ne oluyor lan? Bütün bunları ben organize ettim ve o pislik her şeyi mahvetti!

"Mutlu yıllar," dedi Gwen, yanındaki koltuğa çöktü ve yanağına bir öpücük kondurdu. Gwen bunu yaparken ona doğru döndü ve neredeyse ağzını yakalayacaktı. Gwen geri çekilirken kızardı, telaşlı görünüyordu ve dönüp kız kardeşine sert bir bakış attı.

"Evet, mutlu yıllar," dedi Roxy, ellerini masaya koydu ve Lance'i de öpmek için öne eğildi. Bıraktığı kırmızı ruj izi
Yanağındaki öpücük ağzından olabildiğince uzaktaydı ve öpücüğü uzattığı anda geri çekildi.

Gabriel ayağa fırladı ve ikisini masanın üzerinden kucaklaşmaya çekti ve Roxy onun geniş göğsüne gerçekten sarılmış gibi ezilirken güldü.
eski arkadaşlardı. Anlamamıştım. Onunla daha bir hafta önce tanışmışlardı ve o onların lanet olası öğretmeniydi, neden hemen en iyi arkadaşlarıymış gibi davranıyorlardı, sarılıp gülüyorlardı ve bir şekilde *benim* organize ettiğim bir partide kendimi dışlanmış gibi hissettiriyorlardı?

Onları serbest bıraktı ve Alissa'ya bize daha fazla içki getirmesi için el salladı, tekrar oturdu ve kızlar da onu takip etti.

Roxy bir an bana doğru baktı, sonra uzanıp kız kardeşinin bardağındaki kiraz dolu kokteyl çubuğunu kaptı. Roxy ona sırıtırken Gwen yarım yamalak bir şikâyette bulundu.

Çubuktan bir kirazı yavaşça çekip dudaklarının arasına alırken bakışlarımı ağzından ayıramıyordum. Kız hiç uğraşmadan bile baştan çıkarıcıydı. Ona bakarken bile sertleşiyordum ve o hala bana bakmıyordu, gözleri Gabriel'in oynamak istediği bir oyun hakkında konuşmaya başlamasındaydı. Roxy'nin Vega'yı kiraz yerken sikmesini izlemeye devam ederken, oyunun kurallarını bilecek kadar dikkatimi onun sözlerine verdim.

"Çok basit. Cesaretler buluyoruz ve bunları sırayla yapıyoruz. Korkup kaçan ya da tamamlayamayan herkes bir shot Sourache içmek zorunda-"

"O da ne?" Gwen sordu.

Lance, "Tadı tamamen bok gibi olan ve tüm vücudunuzun bir dakika boyunca ağrımasına neden olan sihirle dolu bir shot," diye açıkladı. Bu, Sourache içtiğinizde yaşadığınız berbat deneyimi tam olarak karşılamıyordu ama ben de konuyu uzatmamaya karar verdim. Oyunu kaybederlerse bunu yakında kendileri de öğreneceklerdi.

"Yani, bir cesaret aldığında sana yardım etmesi için bir kişi daha seçebilirsin Eğer istersen tamamlayabilirsin. Ancak yardımla başarısız olursanız, o zaman iki atış yapmak zorundasınız," diye bitirdi Gabriel.

"Tamam, ama kendinizi kaybetmeye hazırlasanız iyi olur çünkü ben ve Darcy kıçınızı tekmeleyeceğiz," diye alay etti Roxy.

"Her şeyin bir ilki vardır," dedim hafifçe.

Roxy bana doğru bakarken gözleri meydan okumayla parladı ama beni görmezden gelmeye devam ederken dikkati hızla Gabriel'e geri döndü.

Ejderha derimin altında kıpırdandı ve ben hırlama dürtüsüyle savaştım. İnsanlar beni görmezden gelmiyordu. Onun devam etmesine izin vermek doğamın kökleşmiş her parçasına ters düşüyordu ama onu terslemek işe yaramayacaktı. Bu yüzden bu gece her ne şekilde olursa olsun onun dikkatini çekmeyi kendime görev edindim.

Bunu düşününce sırıttım, ayağa kalktım ve refakatçimizi bulmak için masadan uzaklaştım. Daha birkaç adım atmadan Alissa beni fark etti ve masaya dönmeden önce oyun için bir tepsi Sourache shot sipariş ettim.

Roxy'nin yanındaki koltuğa çöktüm ve kolumu sandalyesinin arkasına doladığımda sinirli bir şekilde nefes verdi.

"Peki ilk cesareti kim seçiyor?" Gwen koyu mavi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırarak sordu.

"Roxy'ye bu gece bana iyi davranması için meydan okuyorum," dedim ve diğerleri aramıza baktı.

Sabırsızca iç çekti. "Pas. Bana şu ekşi iğneyi ver," dedi.

Gabriel buna çok yüksek sesle güldü ve diğerleri de ona katıldı. Ona sırıttım, onu söylediğim bir şeye gerçekten cevap vermeye zorladığım için mutluydum ve onu daha fazlası için zorlamaya hazırdım. Çünkü elimde değildi. Eğer o buradaysa ve böyle görünüyorsa, istese de istemese de dikkatimin her santimi onun üzerinde olacaktı.

Alissa oyunumuz için Sourache shot tepsisini getirdi ve Roxy bir tane kapmak için öne eğildi. Şiddetli yeşil sıvıyı bir an kaşlarını kaldırarak inceledikten sonra ağzına attı ve bir dikişte yuttu.

Sırtını dikleştirdi ve iğnenin etkisiyle ağlama isteğine karşı koyarken eliyle masayı kavradı ve hepimiz güldük. Gwen dudaklarını ayırarak kız kardeşine baktı, ona nasıl yardım edeceğinden emin değilmiş gibi sırtını sıvazlamak için uzandı.

Dakikalar ilerledikçe Roxy bir nefes aldı, duruşu gevşedi ve bir kahkaha attı.

"Bu şey berbat bir şey," dedi. "Ama yine de o cesareti yerine getirmekten daha az acı verici."

Kendimi durduramadan güldüm. Bu kız tanıdığım erkeklerin yarısından daha taşaklıydı. Max'e bir shot Sourache içirdiğimizde neredeyse ağlamaya başlıyordu ve Seth de etkisi geçene kadar uluyordu. Roxy neredeyse hiç terlemedi ve diğer ucunda sallanarak çıktı.

Bu gece planladığım gibi gitmiyor olabilirdi. Ama belki de her şeye rağmen kurtarılabilirdi.

OceanofPDF.com

"Sıra sende , doğum günü çocuğu." Gabriel sırıtarak kolunu omuzlarıma dolamak için eğildi ama ben daha çok Darcy'nin benimkine yaslanmış çıplak bacağına ve göğüs dekoltesinin arasına kadar inen v kesimli siyah elbisesine odaklanmıştım. Dudaklarındaki çilekli daiquiri'nin tadına bakarken ellerimi üzerinde gezdirmek istiyordum.

Garson bize daha fazla içki getirmişti ama ben burbonumu içiyordum. Sarhoş olursam irademe darbe alacaktı ve Blue'yu yalnız yakalamanın yollarını aramaya başlayacaktım. Bu da insanlarla dolu bir barda ve şu anki şirketimde çok riskliydi. Sonra yine... Darius en iyi arkadaşımdı ve Gabriel de Nebula Müttefikimdi... Beni gerçekten satarlar mıydı?

Siktir git, burbon. Bu konuda söz hakkın yok. O şehvetli sürtük Venüs'ün bugün haritama geri dönmesi de yardımcı olmuyor.

Sonra tekrar, bugün benim doğum günüm.

Bizi ne kadar az kişi bilirse o kadar iyiydi. Bu, daha az hata yapma şansı ve ortaya çıkarsa başını belaya sokacak daha az insan anlamına geliyordu. Hayır, bu riske değmezdi.

"Orio." Gabriel beni sarstı. "Sıra sende dedim."

"Doğru, evet. Cesaretin nedir, Noxy?" diye sordum.

Gabriel balkonun üzerinden aşağıdaki dans eden bedenler denizine baktı. "Şu adam." Barda duran, kırmızı atkılı ve bıyıklarını buran bir adamı işaret etti.

"Dangalağı mı kastediyorsun?" Açıkladım.

"Evet," diye güldü Gabriel, bana dönerek. "O fark etmeden o boyun atkısını ondan alman için sana meydan okuyorum."

Darcy güldü ve ben de ona gülümsedim. Eli masanın altından kalçama indi ve aletim dikkat kesildi.

"Yapacak mısın?" İri yeşil gözleri parlıyordu ve heyecanla dudağını ısırması beni deliliğe sürükledi. *Sikerim böyle işi.*

Burbonumu geri savurdum ve suç ortağımı seçerken masadaki yüzlere baktım. İçlerinde bana gülümsemeyen tek kişi Tory'ydi. Tory ile arasında iki santimlik sağlam bir boşluk yaratmayı başarmıştı.
Darius koltuğu onunkine çok yakın olmasına rağmen gitmeye hazır görünüyordu. Darcy kaşlarını çatarak ona baktı ve dudaklarım büzüldü.

Kızımın bu gece burada kalmasının tek yolu kız kardeşinin de kalmasıydı. Ve bundan daha fazlası... Darcy için önemliydi. Sanırım onun için çaba gösterebilirdim. Ne kadar lanet olursa olsun
rahatsız edici olabilir.

Tory'yi işaret ettim ve kaşları havaya kalktı. "Hadi ama hırsız, hatırladığım kadarıyla bir şeyler çalmakta üstünüze yok."

Bunun üzerine Darius'a sırıttı ve o da ona ters ters baktı.

Darius, "Evet Roxy insanları kandırmakta çok başarılı," diye homurdandı.

"Senin kadar iyi değil. Dürüst olmak gerekirse, arkadaşlarının yarısının senin kişiliksiz olduğunu henüz fark ettiğini sanmıyorum," dedi Tory havalı bir şekilde ve sonra kararlı bir şekilde onu görmezden gelmeye devam etti.

Tekrar düşününce, Tory'nin odasını yaktığı ve boşaltıcı hançerini çaldığı zamanı gündeme getirmek belki de en iyi hareket değildi. Ama öyle oldu.

Artık çok geç.

Ayağa kalktım ve Gabriel gitmeme izin vermek için kabinden dışarı çıktı. Tory yanıma gelmeden önce içkisini geri attı, bana yaklaşırken yüz ifadesi kapalıydı.

"Peki plan nedir *efendim*?" diye sordu soğuk bir şekilde.

"Bu gece bana efendim demek zorunda değilsin," diye düzelttim. "Hadi gel." Merdivenlere doğru ilerlemesi için onu sırtından dürttüm ve kalabalığın içine doğru ilerledik.

Yüksek sesli müzikte konuşmak için yakınına eğildim. "Sen onunla flört et, ben de arkadan boyun atkısını alayım."

Tory bir kahkaha attı ve başını bana doğru salladı. "Bu herif günlerden daha gay, dostum. *Sen* onunla flört et, ben de boyun atkısını getireyim." Ben buna cevap veremeden kalabalığın arasına karıştı ve ben de bir elimi saçlarımın arasından geçirerek olduğum yerde kaldım.

Kahretsin.

Bir garson elinde bir tepsi içkiyle yanımdan geçip gitti ve ben de parlak pembe bir tane kaptım, onu geri devirip güçlü tatlı tadı karşısında irkildim. Göğsümde bir ateş yandı ve kalabalığın arasından bara doğru yöneldim. Bas gitarın melodik gümbürtüsü kulaklarımda çınlıyordu. Kıkırdayan ve beni dansa kaldırmaya çalışan bir grup kızın arasından sıyrıldım, ama onları el sallayarak bara ulaştım, adam bara yaslanmıştı ve hâlâ o lanet bıyığını buruyordu.

Tory çoktan onun arkasına geçmiş, barmenin dikkatini çekmeye çalışıyordu. Omzunun üzerinden baktı, gözüme takıldı ve sırıtmaya başladı. Boğazımı temizledim, adamın yanına yaklaştım ve bakışlarımın koyu renk blazer ceketinden aşağı kaymasına izin verdikten sonra yavaşça tekrar yukarı kaldırdım.

"Hey," dedim başımı sallayarak ve yarım bir gülümsemeyle.

Gözleri benim üzerimde de bir aşağı bir yukarı gezindi ve görünüşe göre o yaklaştıkça ben de kesimi yaptım.

"Selam." O da bana gülümsedi ve Tory'nin omzunun üzerinden bana gözlerini devirdiğini fark ettim. *Daha çok dene diye* mırıldandı ve ben de ona yaklaşırken çekingenliğimin uçup gitmesine izin verdim. Bunda kaybetmeyecektim. Bu oyunu ben icat etmiştim.

"İçecek bir şey ister misin?" Ben teklif ettim.

Bıyıklarını tekrar burdu ve ben içten içe ürperdim. Daha da yaklaştı ve elini göğsümde gezdirmek için uzandı. "Evet, uzun boylu, esmer ve yakışıklı birini istiyorum."

"Pekâlâ... siparişler hazır." Tory onun arkasında sessiz bir histeriye kapılırken ben neredeyse çatlıyordum.

Adam sırıttı, gözleri başımın üstündeki taca kaydı. "Aman Tanrım, bugün doğum günün mü?"

"Evet." Omuz silktim ve Tory adamın arkasına yaklaştı. Uzanıp parmaklarını adamın atkısının arkasına geçirdi ve adam arkasına bakmaya başladı. Dürtüyle yüzünü ellerimin arasına aldım ve onu bana bakmaya zorladım.

Yaklaşmayı hiç istemediğim o kıllı bıyığa bakarken boğazımda katı bir yumru oluştu. "Yardıma ihtiyacım olan bir hediyem var...
açıyorum."

Tory omzunun üzerinden gözlerime baktı, gülmemek için dudağını ısırırken boyun atkısına tekrar uzandı.

"Çok çevik parmaklarım var," diye mırıldandı adam ve ben de bundan hoşlanıyormuş gibi yaparak yanağımın içini ısırdım.

"Güzel, çünkü *çekilmesi* gereken bir kurdelem var."

Onu kaybedeceğim.

Tory boyun atkısını çözmüştü ve ona bir saniye daha vermem gerektiğini biliyordum, bu yüzden onu kendime doğru çektim, miskli tıraş losyonunun kokusu duyularımı bastırırken kulağına doğru eğildim. "Senin için daha sonra geleceğim."

"Evet, benim için çok sert boşalacaksın," diye homurdandı, eli aramıza girdi ve gömleğimi sıyırdı. Ben durdurmak için bir şey yapamadan meme ucumu çimdikledi. *Ahh*.

Hızla uzaklaştım, Tory'nin beklediği kalabalığa doğru ilerledim, boyun atkısını salladım ve müzik eşliğinde dans ettim.

Kolumu tuttu, gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Fark etti mi?" "Hayır.

Meme ucumu cımbızlamakla meşguldü," dedim ona.

Göğsümü ovuştururken yakınlarda dans eden Fae'ler bana birkaç endişeli bakış fırlattı.

Biz odanın diğer tarafına geçerken Tory gülmekten kırıldı. "Düşündüğüm kadar sıkıcı biri değilmişsin." Gümbür gümbür çalan melodinin üzerine bağırdı.

"Yine de ben bir pisliğim," dedim sırıtarak ve o da sırıttı.

"Evet." Balkona ulaşıp kabinin görüşünü engelleyen parıldayan yıldızların arasından geçerken homurdandı. Herkes gülüyordu ve Tory dramatik bir şekilde eğilip boyun atkısını masanın ortasına fırlattığında Darcy en parlak gülümsemesiyle aramıza baktı.

Gabriel beni yerime oturtmak için ayağa fırladı ve ben de karanlık bir gülümsemeyle Darcy'ye döndüm. "Senin sıran, Mavi."

Bakışlarım dudaklarına kayarken ve içim düğümlenirken, "Bu ne cüret?" diye sordu. *Bir öpücük çalabilmek için şu anda tüm dünyanın donması için neler vermezdim.*

Masanın etrafına göz gezdirdim, bakışlarım Darius'un kaşlarını çatmasına takıldı. Şu anki arkadaşlığımız yüzünden berbat bir zaman geçirdiğini düşünmek istemiyordum. Benim için dünyadaki en önemli insanlardan bazıları bu masanın etrafında oturuyordu. O da dahil. Keşke onlarla iyi anlaşabilseydi.

"Darius'u güldürmen için sana meydan okuyorum," dedim içkimden bir yudum alarak.

Sırıttı, bakışlarında muzip bir ifade vardı. "Tamam... ortağım olur musun?"

Başımı salladım ve o da çantasına uzanıp bir kalem çıkardı ve eline bir şeyler yazdı. Okumam için masanın altına tuttu ve yüzüme bir bardak su fırlatmadan bir saniye önce *enayi* kelimesini okuduğumda kaşlarımı çattım. Başım ve omuzlarım sırılsıklam oldu ve herkes gülmeye başladı, Darius bile.

Saçımdan damlayan suyu sihirle kurulamak için elimi kaldırdığımda Darcy zafer kazanmış bir edayla bana gülümsedi.

"Bunun için seni geri alacağım," diye uyardım ama bu sadece gülümsemesinin genişlemesine neden oldu.

Oyuna devam etmek için kız kardeşine döndü ve Gabriel bana bir göz kırparak burbonumu bana yaklaştırdı.

"İç bakalım Orio," dedi ve ben de kadehleri tokuşturduktan sonra hepsini ağzıma attım.

***

Sarhoştum. Çok sarhoştum. Ve azgın.

Rüya planı: Birinci adım... Mavi'yi soyun. Kahretsin bekle, daha fazla adıma ihtiyacım var.

Gabriel daha fazla içki sipariş ederken Darcy balkonun kenarında kız kardeşiyle dans ediyordu ve ben de yanımda Darius'la onları izliyordum. Sadece izledim, sanki izlemek sorun değilmiş gibi. Kesinlikle değildi. Ama umursamak için dört burbon ve iki Sourach için çok geç kalmıştım.

"Seni seviyorum," dedim Darius'a, kolumu ona dolayarak. "Çok şanslısın dostum. Gidip Tory Vega'yla birlikte olabilirsin. Sadece git ve

onu."

"Kıçından konuşuyorsun," dedi Darius bana doğru eğilerek. "Bu beni neden şanslı yapıyor ki? Tory'den hoşlanıyor musun? Çünkü seni yeneceğim
göt." Gömleğimi avucunun içinde sıktı ve ben de kahkahayı bastım. Yarı şaka yapıyor, yarı ciddi gibi görünüyordu.

"Ben değilim, ama sen öylesin. Yıldızlar adına, git ve ona söyle."

"Evet." Darius kendini toparlayarak başını salladı. "Evet, oraya doğru yürüyeceğim ve -ve- ay aşkına bu çok yumuşak." Elini tişörtümde gezdirdi. "Neyden yapılmış bu?"

"Bilmiyorum dostum. Pamuk mu?" Gömleği çekiştirdim ve Darius bana doğru eğildi, kanının baştan çıkarıcı kokusunu da beraberinde getirdi. "Taze pişmiş yatak gibi kokuyorsun... Yani *ekmek*."

"Beni ısırmak ister misin, Lance?" Darius karanlık bir kahkaha attı. Yüzümü ellerinin arasına aldı ve dudaklarım büzülene kadar sıktı. Sonra başımı Vegas'a doğru çevirdi. "Kaynağın orada."

Gözlerim Darcy'nin sıkı beline ve vücudunun müzikle birlikte hareket edişine takıldı. Onun için sertleşmeye başladım ve Darius'u geri ittim. *Benim ereksiyonumu hissetmesine gerek yok. Bir daha olmaz.*

Aniden ayağa kalktım, dişlerim uzarken gözlerim kızıma dikilmişti. Gabriel başında tacımla belirdi, gümüş halkalı gözleri kukuletalı bir şekilde bize doğru ilerliyordu.

"Ben çıkıyorum." Tacı çıkarıp Darius'un kafasına çember atar gibi fırlattı ve tam gözüne isabet etti.

"Orospu çocuğu," diye tısladı Darius.

Gabriel bir elini omzuma koydu. "Eve gidip karımı bedereceğim," dedi yüksek sesle, tam da şarkılar arasında müzik durduğunda.

Kızlar güldü, ben de Gabriel'e sırıttım ve ayağa kalkarken onu kucakladım. "Benden selam söyle. Bilirsin, düzüştükten sonra. Ya da sonra

Daha mı garip? Belki önce. Sonra değil. Kesinlikle sonra."

"Orio, sana merhaba diyemeyecek kadar meşgul olacağım." Gabriel sırıttı, sonra gözleri Vega kızlarına kaydı ve beni onlara doğru yönlendirdi. *Neden bu gece herkes beni Darcy'ye yönlendirip duruyor? Bu beni öldürüyor.*

"Ona göz kulak ol," dedi ve onlara veda etmek için yanlarına gidip yıldız tozuyla oradan uzaklaştı. Zodiac'taki tüm öğretmenlere haftalık yıldız tozu dağıtılırdı ve ben de bu gece kalan yıldız tozumu ne için kullanacağımı çok iyi biliyordum.

Bekle, ona *göz kulak ol mu dedi? Neden* onlara *değil?*

"King's Hollow'daki partiden sonra?" Darius teklif etti. "Çocuklar orada ama senin gelmen umurlarında olmaz. Onlara Muhafızımla biraz zaman geçirmem gerektiğini falan söylerim."

Kesinlikle bu planı iyice düşünmemişti, ama aynı zamanda benim için çok fazla sosis festivali gibi geliyordu.

"Hayır, ben geri döneceğim. Vegas'ı ben alırım, sen de doğruca oraya gidebilirsin?" Ben teklif ettim.

Darius ayağa kalktı, beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti, kasları etrafımda kilitlendi. Aramızdaki bağ daha da keskinleşti ve ben de ona tutundum. "Seni özleyeceğim," dedim kafamın içinde söylemek istememe rağmen yüksek sesle.

"Gabriel kadar mı?" Darius alnı benimkine çarparak sordu.

"Sizin bir oda tutmanız gerekiyor," diye araya girdi Tory ve birbirimizden uzaklaştık.

Darius ona doğru ilerlerken masaya çarptı. "King's Hollow'daki partiden sonra mı?" diye sordu ve ben de onun adına umutla Tory'ye baktım.

Sanki o yokmuş gibi yanından geçip gitti, kokteylini aldı ve pipetinden yudumladı. Darius yumruklarını sıktı, arkasından ters ters baktı ve şakağındaki bir damarı patlatmak üzereymiş gibi göründü.

Darcy hâlâ olduğu yerde dans ediyordu ve gözleri benimkilerle buluştuğunda ona aptalca sırıttım.

"Hadi gidelim." Cebimden yıldız tozunu çıkardım ve Darius da kendi kesesini çıkardı. "İyi geceler Darius."

Tory ona doğru baktı, adam parıldayan tozu havaya savurup gözden kaybolurken gözlerini ona dikmişti.

"Hazır mısınız?" Kabinden çantalarını alırken kızlara sordum.

Başlarıyla onayladılar ve yıldız tozunu üzerimize atmadan önce masaya büyük bir bahşiş bıraktım.

Yıldız ağının içinden sürüklenerek geçtik ve ayaklarım Küre'nin dışında yere bastı. Darcy kıkırdayarak bana doğru tökezledi ve bana Uyanış gecesinde birlikte yıldız tozuyla yaptığımız ilk yolculuğu hatırlattı. Uzaklaşmayı hatırlamadan önce onu sabitledim ve Tory'ye baktım.

"Sizi evlerinize kadar geçirebilirim," diye teklif ettim ama Tory bana el salladı.

"Darcy'i geri götür, ben iyiyim. İyi geceler." Kız kardeşine sarıldı. "Emin misin? Seninle gelebilir miyim?" Darcy teklif etti.

Tory sırıtarak, "Bu gece bütün yatağa yayılmam gerekiyor," dedi. "Yarın görüşürüz." Ateş Toprakları'na giden patikada yürürken başının üzerinden el salladı ve ben de Darcy'ye döndüm, dileğime beklediğimden daha çabuk kavuşmuştum.

"Mavi." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırarak hülyalı bir şekilde gülümsedim.

O çok... her şey. Ne kadar her şey olduğunu biliyor mu?

Kulağıma fısıldamak için parmak uçlarına basarak kişisel alanıma doğru ilerledi. "Özel olarak nereye gidebiliriz?"

Ellerimi beline doladım, yarı yarıya onu kendime doğru itmek istiyordum. Küre'nin duvarını yıkıp onu burada yiyip bitirecektim. Kanı beni bir Siren'in şarkısı gibi çağırdı ve dilimin ucunu boğazında gezdirerek onu güldürdüm.

"Biliyorum..." Mırıldandım, onu kucağıma aldım ve Vampir hızımı kullanarak Jüpiter Salonu'na doğru fırladım. Gece kapalıydı ama sihrim kapıyı açtı ve içeri koştum, onu Kardinal Sihri sınıfına taşıdım ve aceleyle içeri girmeden önce oranın da kilidini açtım.

Dudakları dudaklarımı bulmadan bir saniye önce susturucu bir baloncuk attım. Tadı günah ve çilek gibiydi, beni inletti.

"Seni kaç kez bu sınıfta görmek istediğimi biliyor musun?" Öpücüklerimin arasında ağzımı boğazına doğru götürerek sordum. Başını bir yana eğdi, kalçaları etrafımda daha sıkı kenetlenirken ellerini saçlarımda gezdirdi.

"Kaç tane?" diye sordu nefes nefese.

"Dört milyon, üç yüz bin, iki yüz doksan sekiz - hayır, doksan *dokuz* kere diyelim." Kalçalarının arasında sertleştim ve Dişlerimi boynuna geçirirken aldığım zevk uzuvlarıma yayılıyordu. Güneş adına, bu *kız*.

Tam dişlerimi onun yumuşak etine geçirmek üzereydim ki beni geri itti ve ayağa kalktı. Benden uzaklaştı, masama doğru koştu ve doğruca koltuğuma atladı.

"Ne yapıyorsun sen?" Hırladım, masamdan bir kalem ve kâğıt kapıp yazmaya başlarken koluyla kalkanı siper ederek peşinden yürüdüm.

"Hiçbir şey," diye şarkı söyledi. "Başka tarafa bakın Bay Huysuz."

"İşte sana Profesör Huysuz," diye takıldım ve o da bir kahkaha attı. Göğüsleri masamı okşuyordu ve sayfaya doğru eğilirken mavi saçları masamın üzerine dökülüyordu.

Yavaşça yaklaştım, onu masamın üzerinde ters çevirip son zamanlarda sıkça yaşadığım fanteziyi gerçekleştirmekten kendimi alıkoymaya çalıştıkça nefes alışverişim artıyordu.

Darcy sonunda başını kaldırdı ve Cheshire Kedisi gibi sırıtarak sayfayı altı kareye ayırmaya başladı. Sonra ayağa kalktı, hepsini bir yığın haline getirdi ve arkasında tuttu.

"Neyin peşinde olduğunu bilmiyorum ama bu beni çok azdırıyor," diye homurdandım ve sert bir elini göğsüme bastırana kadar ona yaklaştım.

"Bugün doğum günün olduğunu bana haber vermediğin için bir son dakika hediyesi uydurmak zorunda kaldım."

"Bana ver," diye ısrar ettim, elimi uzatırken karanlık bir sırıtışla.

Yüzünde çok seksi bir ifadeyle kâğıt yığınını avucuma bıraktı. Hediyeye dikkatimi verebilmek için gözlerimi ondan ayırmak zorunda kaldım.

İlkinin üzerindeki kelimeler bana baktı ve dudaklarıma hınzır bir gülümseme getirdi.

I O U

İstediğin yere bir öpücük.

Bir sonrakine geçerken nabzım yükseldi.

I O U

Bir striptiz.

"Ah, evet," diye nefes aldım, diğerlerine göz gezdirdim.

"Tek bir şartım var," dedi arsızca. "Her seferinde sadece bir tane kullanabilirsin. Açgözlü olma."

"Konu sen olunca açgözlüden başka bir şey değilim." Belini kavradım ve elini uzatarak uzaklaştı.

"Bunu kontrol etmeniz gerekecek. Peki... beyefendi kuponlarından birini kullanmak ister mi?" Aşırı sosyetik bir aksan takındı ve ben bir kahkaha attım.

Striptiz isteğini eline tutuşturdum ve gözlerini dikip baktı. çapkın bir gülümseme. Ofis koltuğuma çöktüm, aç gözlerle onu izlerken boynumdaki bir düğmeyi açtım.

Çantasını masanın üzerine bıraktı, içinden Atlas'ını çıkardı ve ekrana dokunmaya başladı. Gözlerimle kıçının kıvrımlarını izleme fırsatını değerlendirdim ve onu tekrar masamın üzerine eğilmiş olarak hayal ettim. Benden alçak ve sabırsız bir hırıltı yükseldi ve o da sırıtarak başını kaldırdı.

Dorothy'den Raise Hell çaldı ve rock müziğin ağır tınısı havayı doldururken Darcy ışıkları söndürmek için aceleyle odayı geçti. Üzerinde asılı duran, dönüp duran ve odayı koyu kırmızı ve altın rengi bir parıltıyla aydınlatan bir ateş topu fırlatmadan bir saniye önce karanlığa gömüldüm.

"Aer'e on House puanı," dedim sırıtarak, koltuğuma gömüldüm ve rahatlamak için bacaklarımı açtım.

Kahkahası kulaklarımda çınladı ve ardından dudaklarıma bir kıkırdama getiren dramatik bir saç taklası yaptı. Tyler Corbin'in masasına yaslandı ve müzik eşliğinde kalçalarını döndürdü. Komik olmaya çalışıyordu ama çok da seksi görünüyordu. Elbisesi neredeyse külotuna kadar yükselmişti ve başparmağını etek ucunun altından geçirip masanın üzerinde öne doğru eğilirken kıçını görmemi sağlayacak kadar yukarı kaldırdığında alt dudağımı emdim.

Döndü, yanlara doğru tökezledi ve yanındaki masaya çarptı. Kıkırdadım ama bana doğru döndüğünde eğlencem yine kayboldu,

masama doğru yürüdü ve masama yaslanıp göğüs dekoltesine bakmamı sağladı.

"Buraya gel," diye inledim, onun içinde olmak için yanıp tutuşuyordum.

Beni görmezden gelerek masamın üzerine çıktı ve bir zımba ile bir kalemliği kenara iterek yere düşürdü. Diz çökerken elbisesi daha da yukarı kalktı, sonra başının üzerinden sürükledi ve fırlatıp atmadan önce üzerinde döndürdü. *Lanet olsun.*

Üzerinde sütyen olmadığını ve sadece küçük dantelli bir tanga olduğunu fark ettiğimde boğazıma sıkı bir yumru oturdu. Yakında onu elime almazsam çıldıracaktım. Orada oturmaya devam etmek için sahip olduğum tüm irade gücünü kullanıyordum.

Ellerini saçlarının arasına sokup kalçalarını müziğe göre yuvarlarken ben onun vücudunu takdir ettim ve dişlerim keskin noktalara doğru uzadı.

Taş gibi sert ve çaresizdim, koltuğumdan kalkmak için öne doğru kaydım. Masanın kenarından sarktı ve beni yerimde tutarak sandalyeye oturttu. Onu bir öpücük için sürüklemeye çalışırken elim sırtına çarptı.

Beni durdurmak için başını çevirdi, avucunu göğsümden aşağı kaydırdı ve giderken düğmeleri çözdü. Bel bandıma ulaştığında, parmakları kemerimin etrafından kıvrılıp pantolonumun içine girdi ve yumuşak parmaklarıyla aletimin ucunu sıyırdı.

Bir iniltiyle kalçalarımı ittim ve o da bana hınzırca gülümseyerek elini çekti ve kemerimin tokasını tuttu.

Baş döndürücü bir kıkırdama duyuldu ve alnını göğsüme yaslamak için eğildi.

"Ne?" Homurdandım, daha fazla kan güneye pompalanırken ellerimi kıçının üzerinde gezdirdim, başım döndü ve ona olan ihtiyacım daha da arttı.

"Sadece... bu Orion'un kemeri," diye daha sert gülmeye başladı ve ben de sırıttım. Mavi saçları göğsümü gıdıklıyordu ve elimi saçlarının arasına sokmak için uzandım, bana bakmasını sağlamak için geriye doğru çektim.

"Öyle. Ve Orion onu hemen şimdi çıkarmanı istiyor," diye emrettim ve dudakları aralandı, gözlerinde arzu belirdi. Bir kahkaha daha atmadan çekmeye başladı ama beklemekten bıkmıştım.

Kıçını kavradım, ayağa kalktım ve onu masamın üzerine fırlattım, saçları masanın üzerinde dalgalanıyor ve aletimin ihtiyaçla seğirmesine neden oluyordu. Gömleğimi silktim ve pantolonumu çekiştirerek çıkardım.

Ona hiçbir uyarıda bulunmadan külotunu yırttım ve içine girdim. Parmaklarımı beline soktuğumda sırtı kamburlaşarak haykırdı, vücudumdaki her damardan zevk akıyordu. Sıcaktan yanıyordu ve mükemmeldi, bir başka sert hamleyle ona sahip olurken kasları etrafımda sıkılaşıyordu.

Bir elimi kaydırarak başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdim ve yüksek sesle inledi, bu ses beni daha da sertleştirdi. Onu kalçalarımın güçlü itişleriyle aldım ve masama sürtünerek onu sonsuza dek damgaladı. Bu odada bir daha sertleşmeden nasıl öğretmenlik yapacağım yarının lanet olası sorunuydu.

Zevk ve adrenalin vücudumda ilahi bir kokteyl halinde yuvarlandı ve bir boncuk ter omurgamdan aşağı aktı. Dilimi fırçalamak için eğildim dişlerimi göğsünün kabarıklığına batırmadan önce meme ucunun üzerinde gezdirdim. İnledi, ben kanını içerken parmakları sırtımı tırmalıyordu, her lokmada kafayı buluyordum. Gücünün tadı şeker ve hava gibiydi. Tatlı, keskin ve çok lezzetliydi.

Dişlerimi çektim ve etinin üzerinde boncuk boncuk kan akmaya başladı, bu da beni daha da tahrik etti. Elimi sağ kalçasının altına soktum ve bacaklarını

Daha sonra tekrar içine girdi ve vücudunun etrafıma sarılmış hissinin tadını çıkardı.

Mavi bir sevinç çığlığıyla gözlerini kapattı ve ben bir hırıltıyla çenesini kavradım.

"Bana bak," dedim ve gözleri fal taşı gibi açıldı, göz bebekleri büyüdü. Benim için boşaldı, tüm vücudu sarsılıyor ve kasları geriliyordu.
Kalçalarını mükemmel bir açıyla tuttum, içinde hareketsiz kalırken vücudu beni coşkuya sürükledi, zevk içimde roket gibi fırladı ve beni yapamaz hale getirdi
serbest bırakılmamın yüksekliğini sürerken nefes alıyorum.

"*Evet,*" diye nefesini tuttu, beni bir öpücük için aşağı çekerken eli boynumun arkasına dolandı. Nefesine hava ile karşılık verme zahmetine girmedim.
Sihir. Altımda ne kadar mahvolduğunu hissetmek çok iyi geldi, bana tutunmaya çalışırken uzuvlarında hiç güç kalmamıştı. Benim de neredeyse hiç gücüm kalmamıştı.

Ağzımı çenesinde gezdirdim ve ağırlığımı ondan uzak tutmak için ellerimi masaya dayadım.

Parmaklarını omurgamda gezdirdi, dudakları dudaklarıma değdi ve vücuduma bir ürperti yayıldı. Kendimi mutlu hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Ama onunla birlikte, eski halimin, hayatı seven, bir geleceği olan adamın bakışlarını görmeye başlamıştım. Ve onu ne kadar özlediğimi fark etmemiştim.

"Mutlu yıllar, Lance," diye fısıldadı ve yıllar sonra ilk kez gerçekten mutlu bir doğum günüydü.

OceanofPDF.com

Su Elementi dersi için mayomu giyerken dün geceyle ilgili bir hayale dalmıştım. Tory'nin peşinden, dalgalı mavi ışığın üzerimize düştüğü ve havuzu çevreleyen yüksek kayalıklarda dans ettiği lagünde dolaştım.

Orion'un beni nasıl kıstırdığını hayal ederken dudağımı ısırdım, vücudundaki kaslar parlıyordu ve onun-

Washer'ın eli koluma indi ve bir çift dar kırmızı speedos ile önüme çıktı. "Ooh yaramaz yaramaz, ne düşünüyorsun merak ediyorum, hm?" Eli çıplak omzumda gezindi ve gücünü içime itmeye çalışırken hayallerimin kenarlarında alevler titreşti. İşe yaramadığında içimi bir rahatlama kapladı ve tiksintiyle ondan uzaklaştım.

Kaşlarını çattı ve sanki bir hata yapmış gibi ellerine baktı. "Zihinsel kalkanların üzerinde çalışıyordun, değil mi?" diye sordu, belli ki hayal kırıklığına uğramıştı.

"Evet," dedim parlak bir sesle, yeni keşfettiğim Phoenix güçlerimi seviyordum. "Sanırım artık ruh halimi etkileyemezsiniz efendim." Omuz silktim ve Washer'a ters ters bakarken Tory'nin yanına, ılık suya girmek için aceleyle uzaklaştım.

Geraldine daracık takım elbisesiyle bize doğru ilerliyordu, kasları meydandaydı ve iri göğüsleri hareket ettikçe sallanıyordu. Gelirken açık kahverengi saçlarından bir tutamı omzunun üzerinden savurdu, ağzını bir sırıtış kapladı.

"Bana şal desenli pijamalı Pegasus diyebilirsin Darcy, az önce Profesör Washer'ın hediyelerini mi savuşturdun?"

"Evet," dedim parlak bir sesle. "Sanırım tüm o alıştırmalar sonunda işe yaradı." Emirlerimiz hakkında ona yalan söylemek hoşuma gitmiyordu ama fazla seçeneğimiz yoktu.

"Max'in yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum-" Tory başladı ama yanımızdaki havuza atlayan şeytanın kendisi tarafından kesildi. Üzerimize su püskürttü ve yaklaşırken Geraldine'e yırtıcı bir şekilde gülümsedi.

"Ne zaman, küçük Vega?" Max kaşlarını kaldırarak Tory'ye sordu.

"Mayonuzun şeffaf olduğunu fark ettiğinizde," Tory sırıtarak şerit değiştirdi ve Max bakışlarını hızla mayoya çevirerek
üçümüz de kahkahalara boğulduk.

Başını kaldırıp kollarını göğsünün gergin kasları üzerinde kavuştururken kaşlarını çattı. "Çok komik. Transparan olsalar bile, gerçekten endişelenecek bir şeyim olacağını düşünüyor musun? Anlat onlara, Grus." Adam ona bilerek baktı ve kadın elini kalçasına koydu.

"Birlikte oynadığım serserilerle ilgili bir fil-o-faks tutmuyorum." Geraldine gözlerini devirdi.

"Sarkık değildi," diye homurdandı Max.

Geraldine hiç umurunda değilmiş gibi elini salladı ve Tory ile ben sessiz kıkırdamalara daldık. "Ayrıca, Leydi Petunia bu hafta pek çok saraylıyla dans etti. Nasıl olur da ben senin sarkık saçının ne olduğunu hatırlayabilirim?
spatula nasıl görünüyordu?"

"*Sarkık* değildi!" Max tersledi. "Bir saniye bekle, benden sonra bir sürü erkekle yattığını mı söylüyorsun? Sadece bir hafta oldu!"

"Burada durup seninkinden beri bal küpüme kaç ekmek batırdığımı tartışmayacağım, Max Rigel. Bu seni ilgilendirmez."

Geraldine uzaklaşmak için döndü ve Max onu durdurmak için kolundan yakalayınca dudaklarım aralandı. Sanki duymamızı istemiyormuş gibi ses tonunu alçaltarak onun kişisel alanına girdi. "Hadi ama, ne kadar iyi olduğunu kabul etmelisin. Bu gece bana gel ki sana hatırlatabileyim."

"Bu gece iyi bir beyefendiyle randevum var. Leydi Petunia'nın ihtiyaçlarını gayet iyi karşılayacağını umuyorum."

"Hangi Fae?" Max sordu. "Ve bunu

sana neden söyleyeyim?"

"Çünkü bacaklarını kıracağım," diye hırladı Max.

Darius arkadaşına doğru ilerlemeye başlayınca Max Geraldine'i serbest bıraktı ve bir elini ensesinde gezdirdi. Boğazını temizledi ve Ateş Varisi'ne başıyla selam verdi.

Darius'un gözleri bize çevrildi ve birkaç uzun saniye boyunca Tory'ye yapıştı.

Onu ne kadar açıkça süzdüğünün farkında mıydı? Gözleri neredeyse kızın göğüs dekoltesine yapışmıştı.

Tory orta parmağını göğüslerinin arasına soktu ve Darius ters ters bakıp tek kelime etmeden tekrar uzaklaştı.

Yıkayıcı öğrencileri farklı sınıflara ayırdı ve Tory ile ben sihrimizi havuza dökerek nasıl dalga yaratacağımızı öğretirken yan yana durduk. Kısa sürede işi öğrenmeye başladık, küçük dalgalar gönderiyorduk. yüzey boyunca teker teker.

"Çok iyi," diye yorumladı Washer. "Şimdi benim için büyük ve ıslak bir tane yap."

İfademi kontrol etmeye çalıştım ama Washer ve onun iğrenç konuşma tarzı karşısında burnumu kırıştırmamak mümkün değildi.

Birkaç büyük dalga gönderdik ve Washer ellerini çırptı. "Güzel ve hazır olduğunuzda böyle büyük bir fışkırtma yapabilirsiniz." Ellerini suya bastırdı ve bir dalga Tory ve benim üzerimize çarparak ikimizin de çığlık atmasına neden oldu.

Saçlarım tenime yapışmıştı ve üzerimden sağanak halinde su damlıyordu.

"Evet... aynen böyle," diye mırıldandı Washer, sırılsıklam olmuş mayolarımıza bakarak

Küçük mayosunu düzeltip Darius'a doğru yürümeye başladı. Büyü yaparken suyun içinde öne doğru eğiliyordu ve neredeyse onu uyarmak için seslenecektim.

Kalk ayağa, salak!

Washer'ın elleri kalçalarına indiği anda o kadar hızlı doğruldu ki kafasının arkası Washer'ın burnuna çarptı. Profesör tökezleyerek suya geri düştü ve bacakları başının üzerinden geçerken boğazımdan bir kahkaha koptu. Tory sırıttı ve bir an için Darius'la aynı gülümsemeyi paylaştı, sonra hızla birbirlerinden uzaklaştılar.

"Ondan hoşlanıyorsun," diye takıldım, kolunu dürterek. O da dudak büktü. "Ondan *nefret ediyorum.*"

"Yine de onun seksi olduğunu düşünüyorsun," dedim havalı bir şekilde.

"Kimin yok ki?" dedi ve sonra bunu söylediği için kendine lanet etti.

"Acaba kişiliklerin nasıl nakledileceği bize öğretilecek mi, o zaman her şey hazır olurdu," dedim havuza bir dalga daha gönderirken.

"Evet," dedi gönülsüzce, sanki bunu gerçekten istemiyormuş gibi ve kaşlarımı çattım. Kız kardeşim bazen kendi iyiliği için fazla inatçı olabiliyordu.

Muhtemelen Darius'u olduğu gibi seviyordu. Pislik kişiliği ve her şeyiyle. Ona yaptığı her şey için özür dilese ve bunu telafi etmeye çalışsa... belki aralarında kurtarılabilecek bir şeyler olabilirdi. Ya da belki bazen kendi iyiliğim için fazla iyimser oluyordum.

"Caleb ile işler nasıl gidiyor?" Ben sordum.

"Bu sabah aşk hayatımla çok ilgileniyorsun," dedi sırıtarak ve omzunu benimkine vurdu. "Her neyse, Ay Tutulması'nda buluştuğun gizemli adamın kim olduğunu bana hiç söylemedin."

Sinirli bir şekilde güldüm ve parmaklarımı tekrar suya daldırdım. Kahretsin, ona söylemeyi çok istiyordum. Söyleyememem aptalcaydı. Tory bunu yapmazdı.

Kimseye tek kelime etmedi. Ve dün geceden sonra, Orion'la bağ kurmuş gibi görünüyordu. En azından birazcık. Ama ona gerçeği söylediğim anda çıldırmaması için yeterli mi? Muhtemelen değil. Orion'un neredeyse Darius kadar kötü olduğunu düşünüyordu. Aklımı kaçırdığımı düşünürdü.

Cevap vermekten kurtuldum, çünkü Max aniden bir dalganın üzerinde sanki tahtasız sörf yapıyormuş gibi suyun üzerine çıktı ve sihriyle kendini yönlendirdi. Hızla yanımızdan geçti, sonra Geraldine'in etrafında birkaç kez döndü ve baştan çıkarıcı bir sırıtışla ona bakarken Angelica'yla bağlantısını kesti.

"Dev bir dağ çatlağı olmayı bırak Rigel!" diye bağırdı sonra ellerini havaya kaldırdı ve onu uçuran devasa bir dalga fırlattı ve büyük bir sıçramayla suyun altında kayboldu. Öfke dolu bir kükremeyle yeniden yüzeye çıktı ve Geraldine'e doğru sürüklenirken sınıf ona gülmeye başladı.

"Senin için geliyorum, Grus." Onu işaret etti.

"Ooh, leopar desenli külotlu çorabıma kadar titriyorum," dedi göz devirerek.

"Olacaksın." Adam hızla uzaklaştı ve Geraldine ona sadece küçük parmağıyla el sallayarak veda etti. "Bunun sikime bir gönderme mi olması gerekiyordu?" diye tersledi.

"Ben herhangi bir gönderme yapmadım," dedi masumca. "Gerçi Belki de bahsettiğin gibi sosisli sandviçine benzediğini düşünüyorsundur?"

"Sarkık değildi!" Max tüm sınıfın duyabileceği şekilde bağırdı. Darius ona şaşkın bir bakış fırlattı ve Washer sanki bunu hissedebiliyormuş gibi ona doğru sürüklendi

Ondan hoşuna giden bazı duygular yayılıyordu.

Max utanç içinde uzaklaşırken ben de Tory ile bakıştım. Görünüşe göre Geraldine onu parmağında oynatmaya devam ettiği küçük parmağının etrafına iyice sarmıştı. Ve gerçekten de onunla denemeye devam etmesini umuyordum, çünkü bu acayip komikti.

***

Sevgili Bayan Vega,
Derhal ofisime gelmeniz gerekiyor.
Katılmamak, Ev Puanlarının ciddi şekilde kesilmesine neden olacaktır.

Saygılarımla,
Müdür Nova

Akşam yemeğinden sonra odamda otururken o mesajı okuyup tekrar okuyarak olduğum yerde donup kalmıştım. Saat neredeyse akşam sekizdi, o halde benimle ne hakkında konuşmak istiyor olabilirdi ki?

En kötü senaryoyu düşündükçe kalbim göğsümde küt küt atmaya başladı. Ama Orion ve beni öğrenmiş olamazdı. Dikkatli davranmıştık.

Dün gece gerçekten o kadar dikkatli miydik?

Ya biri bizi onun sınıfına gizlice girerken görseydi?

Ama o zaman neden beni ofisine çağırmak için şimdiye kadar bekledi?

Ayaklarımı spor ayakkabılarımın içine soktum ve kapıdan çıkmadan önce üniformamın üzerine bir palto geçirdim.

Lütfen Orion hakkında olmasın. Lütfen, lütfen, lütfen.

Nova'nın ofisinin bulunduğu Pluto Ofislerine yaklaştıkça ellerim nemlendi. Ayaklarımı sürüyerek ilerlemek, hatta geri dönüp tepelere doğru kaçmak istesem de acele ettim. Ama bununla yüzleşmek zorundaydım.

Muhtemelen Orion'la ilgili değildi zaten. Belki Tory de mesajı almıştı.

Neden ona mesaj atmadım, lanet olsun?

Kapıyı açıp avluya doğru ilerlerken kendime lanet ettim ve işaretleri takip ederek merdiven boşluğundan Nova'nın ofisine ulaştım. Daha önce hiç gitmemiştim ama onu birçok kez buraya girerken görmüştüm. Parlak ışıklı merdivenleri koşarak çıktım, parmaklarımı altın korkuluklarda gezdirirken kendimi bunun Orion'la ilgili olmadığına ikna etmeye çalıştım.

En üst kata ulaştım, koridora döndüm ve yürümeyi bıraktım. Nefes almayı bıraktım. Çünkü Orion orada durmuş, endişeyle elini saçlarının arasından geçiriyordu. Beni görür görmez yüzü soldu ve başını hafifçe sallayarak bir işaret verdi. Ama ne olduğunu sadece Tanrı biliyordu.

Yavaşça ona doğru ilerledim, parmak eklemlerini Nova'nın kapısına vururken zar zor nefes alabildim.

Lütfen Tanrım, hayır.

İşini kaybedecek. Güçten utanacak. Bu onun tüm hayatını mahvedecek.

Kendimi onun ardından kapıdan geçmeye zorladım ve geniş odaya adım attım. Koyu kırmızı halısı, meşe mobilyaları ve uzaktaki Ateş Toprakları'na bakan uzun bir penceresi vardı. Nova masasından başını kaldırdı, parmaklarını birbirine kenetlemişti ve yüzünde gergin bir ifade vardı. Vücudumdaki her organ dikenli tellerle sarılmış gibi hissediyordum.

"İkinizi de bu kadar geç saatte çağırdığım için özür dilerim, ancak korkarım yakın zamanda gün ışığına çıkan bir konuda protokolü takip etmek zorundayım." Nova masasının önünde yan yana duran iki sandalyeye oturmamızı işaret etti, gözleri bir şey arıyormuş gibi aramızda gidip geliyordu. Kendimi tuttum

yüz hatları nötr, açıklamasını bekliyor ve panik yapmamaya çalışıyordum. Ama lanet olsun ki panikliyordum. Orion muhtemelen benim nabzımı da kendi nabzı kadar yüksek sesle duyabiliyordu.

Nova ayağa kalktı, masasının karşısındaki yazıcıya doğru yürüdü ve tepsiden bir şey aldı. Koltuğuna geri döndü ve önümüze bir fotoğraf koyarken vücudumdaki her tüy diken diken oldu.

Dün geceden. Orion benimle konuşmak için yaklaşıyordu ve Kirpiklerimin altından ona bakarken yüzümde aptalca parlak bir gülümseme vardı. En kötüsü, elim hafifçe onun kolunda duruyordu ve önümüzde bir dizi boş bardak vardı.

Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır.

Orion boğazını temizledi, fotoğrafı eline aldı ve sonra bir kahkaha atarak geri fırlattı - *şu anda nasıl gülüyor?*

"Evet, saçma olduğunu biliyorum," dedi Nova yorgun bir gülümsemeyle ve ben şaşkınlıkla ona baktım. "Ama korkarım bunu ikinizden de duymak zorundayım."

"Neyi duydun?" Sessizliğimi bozarak ağzımdan kaçırdım ve Nova bana baktı. "Bunun için bir açıklama."

"Çok açık, değil mi?" Orion çizdi. "Doğum günümde Vegas tarafından pusuya düşürüldüm. Özellikle de bu." İlk kez olmuyormuş gibi iç çekti ve ben de hemen anladım, utanç içinde başımı eğerek eşlik ettim.

Nova, "Görünüşe göre garson kıza dün gece Bay Acrux'un suçlayıcı birkaç fotoğrafını çekmesi için para ödenmiş," diye açıkladı.

"Evet, oradaydı. Zor bir gece geçiriyordu ve babasıyla olan durumumu biliyorsunuz..." Orion sözünü kesti ve Nova hızla başını salladı.

"Elbette, başka bir şey söylemeyin," dedi Nova. "Korkarım Bay Acrux'un fotoğrafları çoktan basına dağıtıldı. Sizin ve Bayan Acrux'un Vega bildiğim kadarıyla sadece FaeBook'a girebildi, ama siz de girmelisiniz.

Mümkün olan en kısa sürede onları ortadan kaldırmak için elinizden geleni yapın. Dedikoduların nasıl tırmanabileceğini bilirsiniz."

"Elbette," diye kabul etti Orion.

"Bayan Vega," dedi Nova sertçe, bakışlarını bana çevirerek. "Profesörünüzün peşinden bir kulübe mi gittiniz? Bu çok uygunsuz, sen Anladın mı?"

"Evet," dedim başımı öne eğerek ve utanmış gibi yaparak. "Peki

neden bir öğrenciniz sizinle bu kadar ilgileniyor Profesör?" Nova onu sorguladı.

"Belki de bunu ona sormalısın," dedi Orion hafifçe.

"Bayan Vega?" Nova bastırdı. "Açıklamak ister misiniz?"

Nefes aldım, elimden geldiğince iyi davranmaya hazırdım ki yanaklarım kızardı ve durumuma yardımcı oldu. "Ona aşığım." Boğazımı temizledim ve Orion'dan başka her yere baktım.

Nova iç çekerek ona döndü. "Bu ilk kez olmuyor, değil mi? Senin o yüzünü ne yapacağız?" Titredi.

"Daha gür sakal bırakmayı deneyeceğim," diye alay etti Orion ve Nova'nın gözlerinin üzerimde gezindiğini hissederken yanağımın içini çiğnedim.

"Belki de bir eş daha iyi bir seçenek olabilir?" Nova alay etti. "Sanırım Profesör Prestos hâlâ bekâr, belki de ona çıkma teklif etmelisin? Çok hoş bir çift olurdunuz."

İçim kıpırdandı ve ellerim sandalyemin kollarında sıkıştı. "Francesca

Sky ile görüşüyorum," dedi Orion hafifçe ve çenem sıkıştı Yalan olduğunu bildiğim halde.

"O kızı çok seviyorum. Çok parlak bir öğrenciydi," dedi Nova hülyalı bir şekilde ve ben dişimi kırmamaya çalıştım. Nova bana baktı, daha yakına eğildi. "Senin yaşında dürtülerin olmasının normal olduğunu biliyorum. Ve hormonların da kafayı sıyırmış olmalı."

"On sekiz yaşındayım. Ergenlik çağını çoktan geçtim," dedim kararlı bir şekilde, patronluk taslayan ses tonundan hoşlanmamıştım.

"Elbette, ama Tarikatınız yeni ortaya çıktı, bu da aynı derecede tedirgin edici olabilir canım. Buraya geldiğinden beri kimseyle çıktın mı? Akademi mi?"

Cidden şu anda bana bunu mu soruyor?

"Hayır. Ama bunun nasıl olduğunu anlamıyorum-"

Nova sözümü kesti. "Belki de Düzen Karıştırıcılarından birine katılmalısın. Düzenli bir eş bulursan, bu öfkeni yatıştırmana yardımcı olabilir.
hormonlar."

"Elbette... Bunu düşüneceğim," dedim, gülümsemeye zorlayarak ve o da memnun görünerek başını salladı.

"Başka sorunlarınız olursa bana haber verin. İstersen sana bir danışman atayabilirim?" Nova sordu ve *sorunları* söyleme şeklinden hoşlanmadım. Sanki gerçekten bende bir sorun olduğunu düşünüyordu. Belki de
Görünmez kargalarla konuştuğuma dair gazetelerde dolaşan söylentilere inanıyordu.

Ona karşı gerçekten dürüst olsaydım, gazetelerin hakkımda çok daha kötü şeyler yazacağını düşündüm. *Evet, Müdür Nova, size şu anda yanımda oturan Profesör'le yattığımı söylemeliyim, ayrıca kız kardeşimle bana Yüksek Konsey Üyelerinden biri tarafından yönetilen çılgın bir ritüelde verilen gölgeleri kullanmak için bana gizli dersler veriyor. Ben de bin yıldır ortaya çıkan en güçlü form olabilecek Tarikat formumu saklıyordum. Yine de uykuları kaçıracak bir şey değil, değil mi?*

"Buna gerek yok, teşekkür ederim," dedim.

"Tamam, gidebilirsiniz."

Ayağa kalktım ve kapıya doğru ilerledim, oradan çıkmak istiyordum.

"Oh ve Bayan Vega?" Nova seslendi ve parmaklarım kapının kolunda tüneyerek omzumun üzerinden geriye baktım. "Profesör Orion'la tekrar uğraştığınızı duyarsam, sonuçları çok ağır olur."

"Evet, hanımefendi," dedim, kapıdan çıkarken boğazım düğümlenmişti.

Hem sıcak hem de üşüyordum, merdivenlerden aşağıya doğru aceleyle inerken ensemde ter damlaları oluşuyor, uzun nefesler alıyordum. Elimde değildi ama sarsılmıştım. Bundan sonra Orion'u görmeye nasıl devam edecektim? Eğer yakalanırsak, oyun biterdi. K.O. Lanet olası Armageddon.

Bir tuvalet tabelası gördüm ve onu takip ettim, aceleyle kadınlar tuvaletine girdim ve sinirlerimi yatıştırmaya çalışırken ellerimi lavaboya dayadım.

Orion'la işleri durdurma fikri kalbimin parçalanmasına ve binlerce parçaya ayrılma tehdidine neden oldu. Ama başka ne seçeneğimiz vardı ki?
Bu bir uyarıydı. Yanıp sönen ışıklar ve bangır bangır çalan bir alarmla birlikte bir *geri dönün* levhası gerçekten de tetiklenmişti.

Ellerime biraz soğuk su döktüm ve çok sıcak yanaklarıma sıçrattım. Kapı açıldı ve Orion'un kolu belime dolanıp beni tuvalet kabinlerinden birine sürüklemeden önce bir hareket bulanıklığı kalbimi titretti.

"Ne halt ediyorsun sen?" Susturucu bir baloncuk atıp bana kızgın bir bakış attığında tısladım.

"Birinin geldiğini bir mil öteden duyabilirim, inan bana," diye homurdandı, kaşları birbirine sıkıca kenetlenmişti.

Başımı salladım. "Bu çok aptalca, bırak çıkayım."

"Hayır," diye hırladı ve beni yerimde tutmak için omuzlarımı kavradı. "Bu işi zamana bırakmayı düşünüyorsun."

"Başka ne seçeneğimiz var ki?" Ortada bir baloncuk olmasına rağmen fısıldadım. Ama Nova sadece üst kattaydı - bu deliliğin tanımıydı!

"Daha dikkatli olacağız. Dün gece birlikte dışarı çıkmamalıydık."

"Biliyorum, ama Gabriel bizi davet etti-"

"O pervasız ama biz olamayız. Aramızda ne olduğunu bilmiyor, bu yüzden riski düşünmedi."

"*Lance*," diye iç geçirdim, göğsümde bir sızı oluşmuştu. "Yakalanırsak sana olacaklara katlanamam. Bunun sorumlusu olmak beni öldürür."

"Yaptıklarımdan kendim sorumluyum," dedi güçlü bir ses tonuyla ve omurgamdan aşağı bir elektrik dalgası gönderdi.

"Buna değmez," dedim gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakarken. Gerçekten aramızdaki ilişkiyi bitiriyor muydum? Yapılabilir gibi gelmiyordu. Sanki aramızdaki bağ som demirden yapılmış gibiydi.

"Evet öyle," dedi, öpücük çalmak için başını eğdi ama öpemesin diye başımı çevirdim.

"Bu çılgınlık," diye yarı güldüm, yarı boğuldum. Ama kollarımı boynuna doladım, ona daha yakın olma ihtiyacı beni çılgına çeviriyordu. "Eğer yakalanırsak-"

"Yapmayacağız," diye hırladı. "Etrafımızdaki her şeyi duyabiliyorum. Her zaman bir adım önde olacağız."

"Bunu bilemezsin. Dün gece değildik." Bir elimi saçlarıma götürdüm, endişe uzuvlarımı parçalıyordu.

Orion iç geçirdi ve kulağıma doğru eğilerek konuştu. "Duramıyorum, Blue. Bunun delilik olduğunu biliyorum. Ama sonuçlarını umursamayı bıraktım. Aramızdaki bu şey her geçen gün daha da güçleniyor ve ben buna karşı koyamıyorum... sen koyabiliyor musun?"

Sözlerini içime çektim, aramızda geçen duraksamada duyabildiğim tek şey nabzımın atışıydı. Cevap çok açıktı. Gitmeme izin vermek neredeyse imkânsızdı. Sanki yıldızların kendisi beni kollarına bastırıyor, beni orada tutuyor ve bırakmayı reddediyordu.

"Senin iyiliğin için deneyebilirim," dedim. Cehennem gibi acıtacaktı ama onu keşfedilme kaderinden kurtaracaksa bunu yapabilirdim.

"Yapmanı istemiyorum. Aslında bunu yasaklıyorum," diye emretti ve ben gözlerimi devirdim.

"Hadi ama, Lance. Gerçekten bundan sonsuza kadar kurtulabileceğimizi mi sanıyorsun?" Nefes aldım.

Kollarını bana doladı ve beni göğsüne bastırdı. "Biliyor musun... bu ilişkinin bir geleceği olmasını istediğini ilk kez itiraf ediyorsun."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. Orion bana karşı çok güçlü jestler yapmıştı ama ben de aynısını yapmaktan korkmuştum. Çünkü içten içe, bitme ihtimalimizle yüzleşmekten korkuyordum. Her gün bir kumardı. Ve fark edilmeden bu şekilde ne kadar devam edebilirdik?

"Sana bu işin içinde olduğumu söylediğim anda gökyüzünün başımıza yıkılmasından çok korkuyorum," dedim.

Parmakları çenemin dibini okşarken karanlık bakışlarında ilkel bir ifade belirdi. "O zaman söyle de görelim," dedi dudaklarında meydan okuyan bir gülümsemeyle.

En çaresiz arzuma teslim olurken, hafif bir hareketle ağzımı onunkinin üzerinde gezdirdim. Onu. "Ben varım."

Yüzünü buruşturdu ve sanki düşmesini bekliyormuş gibi tavana baktı. "Hm, hayır gökyüzü hala sağlam."

Göğsüne bir tokat attım ve dudaklarını dudaklarıma değdirmeden önce kısık bir kahkaha attı. Yıldızlar tarafından mühürlenmiş bir söz gibi hissettirdi. İçimi yakıp kavurdu ve nefesimi kesti.

"Daha dikkatli oluruz," dedi ben geri adım atarken, muhtemelen bu banyodan çıkmamız gerektiğini düşünerek.

"Artık insan içine çıkmak yok," diye kabul ettim ve beni dışarı çıkarmak için kabinin kilidini açtı, açmadan önce yolumu kesti.

"Sen önden git."

Başımı salladım, kabinden çıkıp koridora yönelmeden önce son bir öpücük çaldım.

Dışarı çıktığımda kalbim fazla mesai yapıyordu, sinirlerimi yatıştırmak için temiz gece havasını ciğerlerime çekiyordum.

Geleceğin ne getireceğini bilmiyordum ama umarım gökler bizim tarafımızdaydı. Verdiğim karardan pişman olmak istemiyordum ama ilişkimizi bitirmek gibi bir seçeneğim de yoktu. Birbirimize çok bağlıydık ve evren bizi bu şekilde tutmak için komplo kuruyor gibi görünüyordu. Bunun yıldızların bizim tarafımızda olduğu ve bu sırrın ortaya çıkmasını engelleyeceği anlamına gelmesini umuyordum.

Çok geçmeden Ağlayan Orman'a ulaştım ve beni karşılayan sessizlik karşısında tüylerim diken diken oldu. Etrafta dolaşan hiçbir öğrenci yoktu. Saat neredeyse dokuzdu ve sokağa çıkma yasağı yakında başlayacaktı. Etrafımda hareket eden gölgeleri yakaladıkça gözlerim bana oyun oynuyordu. Ama ne zaman başımı onlara doğru çevirsem, yok oluyorlardı.

Yürümeye devam et, burada hiçbir şey yok.

Belki bir Nimf hariç. Ya da Tarikat formundaki aç bir Fae. Ya da Varisler.

Evet, tamam, belki de hızımı biraz artırmalıyım.

Yolu aydınlatmak için parmak uçlarıma ateş getirdim ve büyümün verdiği ürperti kısa sürede sinirlerimi bozdu. Güçlerim konusunda her geçen gün kendime daha fazla güveniyordum. Tarikat formumu göstermeme izin verilmese de, bir Su Perisi üzerime atlarsa onu çıkaracağımdan emindim.

Çatlak.

Ormanın derinliklerinde kırılan dala doğru döndüm, hızımı tekrar artırdım ve ateşin ellerimde çiçek açmasını teşvik ettim.

İleride karanlık bir gölge yola çıktı ve ben nefesimi tutup kendimi savunmak için ellerimi kaldırdım.

Ellerimdeki alevlerin ışığı altında Seth'in keskin hatları ortaya çıktı ve dudaklarında bir sırıtma belirdi. "Hey, bebeğim."

Bana doğru yürüdü ve ben de avuçlarımı kaldırıp omzumun üzerinden bakarak daha fazla Varis tarafından çembere alınmadığımı kontrol ettim.

"Hava karardıktan sonra ormanda gizlenmenin normal olmadığını biliyorsun, değil mi?" Dedim ve o da kısık bir kıkırdama çıkardı.

"Benim için."

"Bazı insanlar buna ürkütücü diyebilir," diye belirttim, ellerimi yarım santim indirdim ama gardımı düşürecek kadar değil.

"Diğerleri buna seksi derdi," diye düşündü ve benden kaçan küçük kahkahaya engel olamadım.

"Kandırılıyorsun." Onu en son Ay Tutulması partisinde karanlıkta gördüğüm zamanı hatırladım. Orion ve beni birlikte görmüştü ama o kadar sarhoştu ki o gecenin çoğunu unuttuğunu düşündüm.

Yanından geçmek için hamle yaptım ama beni durdurmak için kolumdan tuttu. Kavrayışı nazikti ama yine de kalbimin çılgınca çarpmasına neden oldu.

"Bırak beni," dedim sertçe, ona bakarak. Masum bir bakış atarak beni serbest bıraktı.

"Sadece bir konuda yardımına ihtiyacım var," dedi köpek gibi bir mızıltı çıkararak. "Lütfen?"

"Ne?" Gözlerimi kısmıştım.

İçini çekti, bakışlarını başka yöne çevirdi. "Belli ki sürüme üye olmak istemiyorsun. Sanırım bir parçam bu fikri kabulleneceğini umuyordu ama..." Bir omzunu silkti ve ben de bir adım geri çekildim.

"Yani?"

"Bana meydan oku, ben de seni sürüden atayım. Bunu çabucak yapacağım, sadece işbirliği yapman gerekiyor." Kaşları umutla kalktı ve cevap vermeyince yalvaran bir iniltiyle elimi avuçlarının arasına aldı. "Hadi ama Darcy, senden kurtulana kadar sürüm bana geri dönmeyecek. Lütfen bunu yap. Artık yalnız kalamam. Benimle birlikte olmak istemiyorsun, o yüzden bırak onlarla birlikte olayım. Artık buna dayanamıyorum." Bir elini uzun ela saçlarının arasına sokarak ayak ayak üstüne attı, bakışlarında çaresizlik ifadesi parlıyordu.

Yüzündeki acı dolu ifadeyi görünce boğazım düğümlendi. Bana yaptıklarından sonra ona bir süre daha işkence etme fikri hoşuma gitse de onun seviyesine inmeyecektim.

"Peki," diye iç geçirdim. "Sana meydan okuyorum, Seth."

Ağaçlardan bir uluma sesi yükseldi, sonra bir tane daha, bir tane daha. Sesler keskin bir heyecanla doluydu. Telaşla geri çekildim, birkaç saniye önce yüzümde beliren o acınası ifadeyi aradım ama yoktu. Yerini zalim, şeytani bir gülümseme aldı.

"Bunun için şükürler olsun," diye homurdandı ve tüylerim diken diken oldu.

Bir adım daha geri çekildim ve sırtımı sıcak bir bedene dayadım. Aniden döndüm ve Seth'in sürüsünün Fae formunda, omuz omuza durduğunu görünce nefes nefese kaldım. Hızla hareket ettiler, etrafımda daire çizip beni ve Seth'i aralarına aldılar.

"Ne yapıyorsun sen?" Nabzım hızla atıyor ve hayatta kalma içgüdülerim sert bir şekilde devreye giriyordu.

Seth, "Seni sürümden çıkarıyorum," diye cevap verdi.

"Alfa'mızı geri istiyoruz!" Frank sıranın en önünden, kaslı kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde bağırdı. "Onu en kısa zamanda sen gittin."

"O zaman beni kovun gitsin," dedim sesimi yükseltmemek için kendimi zor tutarak. "Zaten onun Omega'sı olmak istemiyorum."

Seth gömleğini çıkarıp kemerine uzandı ve koyu renk gözleri bana sabitlenmişken onu çekiştirerek kurtardı.

Ağzım kurudu ve onlar da soyunmaya başlarken etrafımdaki kurtlara baktım.

Seth, "Bir dakika içinde sürüden ayrılacaksınız," diye açıkladı.

"Ne yapacaksınız?" Sürü dev Kurt formlarına dönüşmeye başladığında sinirlerime hâkim olmaya çalışarak tısladım.

"Meydan okumana karşılık veriyorum... muhtemelen canın yanacak bebeğim." Seth ayakkabılarını tekmeledi ve ben de içimi yakan bir endişeyle ona baktım.

Çemberin kenarına doğru ilerledim, ateşimi yakıcı alevlere dönüştürdüm ve yolumu zorlamaya çalıştım. Büyülü bir bariyere çarptım ve tökezleyerek geri çekildim, Seth'le yüzleşmek için döndüğümde korku kollarımdan aşağı damlıyordu.

Seth alay etti. "Benimle dövüşmeden buradan gidemezsin. Öyleyse dövüş benimle, Omega."

Arkamda bir uluma korosu çınladı ve omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı.

Kaçamadım. Saklanamazdım. Savaşmak zorundaydım.

Boğazımda yükselen yumruyu ısırdım, ayaklarımı yere basarken cesaretimi topladım.

Seth pantolonunu indirdi, sonra öne doğru sıçradı, havada yer değiştirdi, böylece devasa beyaz kurt formu etinden sıyrıldı ve dört ayak üzerinde önüme düştü.

devasa pençeler. Panik derimin altına işledi ama ne kadar korktuğumu göstermeyi reddederek yerimde durdum.

Yer değiştirebilirdim. Ama o zaman ne olduğumu yakından görürdü. Seth bir şeyden şüphelenirse Lionel'ın öğrenmesi riskini göze alırdım.

Kahretsin, kahretsin.

Ellerimi kaldırdım ve beni çevrelemeye başladığında avuçlarımdaki alevler onun kocaman kahverengi gözlerine yansıdı. Sürü dişlerini şaklatıyor, aralıklı olarak havlıyor ve uluyordu; bu gürültü sinirlerimi geriyordu.

Onunla Fae olarak savaşırdım. Tarikat formundaysa, en azından büyü kullanamazdı. Ama beni dışarı atacaksa, bu dövüşü kaybetmem gerekmez miydi?

Her neyse?

Bunu anlamak için zamanım olmadı çünkü boğazından hırıltılar çıkararak bana saldırdı.

Kendimi korumak için topraktan bir duvar oluşturdum ve geriye doğru zıpladım ama o duvarı kâğıttan yapılmış gibi delip geçti. Dişleri açılmıştı ve Bana doğru koşarken salya ipleri üzerlerine yapıştı.

Yana doğru savrulurken boğazımdan bir çığlık kaçtı, büyümü hava kullanmak yerine değiştirdim ve etrafıma sıkı bir kalkan çektim. Seth onunla çarpıştı ve güç beni yere doğru uçurdu. Seth kocaman pençelerini beni çevreleyen hava kabarcığının üzerine yerleştirirken çamura çarpıp sırtüstü yuvarlandım.

Ağırlığının baskısı havanın bükülmesine neden oldu ve onu sağlam tutmak için bağırarak ellerimi havaya kaldırdım.

Dişleriyle ve pençeleriyle yırttı ve kırıp geçerken nefesim kesildi.

Büyümün beni korumasını dileyerek irkildim. Seth'in pençeleri yerine, ağırlığının bedenimi saran yumuşak bir sarmaşık yumağına çarptığını hissettim.

Onları dişleriyle parçalamaya başladı ve ben de ellerimi toprağa batırdım, yerde geriye doğru sürünürken daha fazla büyümesini diledim. Seth onu parçalara ayırırken deliklerden ay ışığı sızıyor, çamurdan fışkıran yeşillik yığınının altında beni arıyordu.

Tünelden kayarak çıktım, ayağa fırladım ve sürü havlamaya başladı. Seth çılgına dönmüş bir halde yerdeki sarmaşık yığınını koparıp parçalıyordu ve harekete geçmek için sadece saniyelerim olduğunu

biliyordum.

Korkumu kovalayan adrenalinle ileri doğru koştum, sonra hava büyüsüyle kendimi iterek sırtına atladım. Hemen geriye doğru şaha kalktı ve ben de elime bir sarmaşık geçirerek boğazına doladım ve sıkılaşmasını diledim.

Öfkeyle hırladı, başını yana doğru savurdu ve bacağımı güçlü çenelerinin arasına aldı.

Beni sırtından çekip çıkardığında çığlık attım ve tekrar yere çakıldım, acı omurgamdan aşağı ve yukarı sekti. Bacağım kanıyordu ve *çok* acıyordu.

İnleyerek kendimi ayağa kaldırdım ama Seth üzerime atladı ve dev pençeleriyle beni yere yapıştırdı. Tüm ağırlığıyla göğsüme bastırınca bir şey çatladı ve dudaklarımdan acı dolu bir inilti çıktı. Yüzüme doğru eğilirken dişlerini gösterdi, ben altındaki çamurun derinliklerine batarken salyaları yanaklarıma damlıyordu.

Kaburgalarımdan bir başka keskin çatlak sesi gelirken "*Hayır,*" diye boğuldum.

Yüzüne doğru uzandım, tüylü yanaklarını ellerimin arasında tuttum ve hırıltılı ifadesi yumuşadı. Gözbebekleri büyüdü ve yumuşak bir sızlanma duyuldu.

Pençeleri etimi parçaladıkça derimin altında öfke kanıyordu ve ellerime ateş akıtarak damarlarımdan patlayıcı bir dalga halinde akmasına izin verdim.

Seth acıyla çığlık atarak üzerimden kalktı ve çamurda yuvarlanarak kürkü boyunca parlayan alevleri söndürmeye çalıştı. Acı bedenimi delip geçti ve yanlarımı tutarak kalkmaya çalıştım ama her hareketim bir acı dalgasına neden oluyordu.

Ateş çevremde söndü ve Seth bir kez daha bana doğru ilerledi, bakışlarından öfke akıyordu. Onu yavaşlatmak için sarmaşıklar yarattım ama onları dal gibi kırarak üzerime atladı. Çenesini boğazıma kilitlediğinde kalbime korku çöktü.

Panik beni ele geçirdi ve zaman yavaşlıyor gibiydi. Dişleri neredeyse etimi delecekken beni yerden yarı kaldırdığında korku dolu bir nefes aldım.

"Dur - bitti!" Bağırdım. "Sen kazandın!"

Beni bir anda yere indirdi ve kaburgalarımda patlayan acıyla irkildim. Bir kalp atışı içinde Seth Fae formuyla yanımdaydı, çamurun içinde diz çökmüştü, tamamen çıplaktı, ifadesi karanlıktı.

Üzerime eğildi, ben onu geri itmeye çalışırken ellerini üstümün altından geçirdi ama o kadar acı çekiyordum ki bayılmak üzereymişim gibi hissediyordum.

Yaralarımın üzerine sıcaklık yayıldı ve acı yavaş yavaş azalırken uzun bir nefes aldım. Seth daha yakına eğildi, yaralarımın sonuncusu da iyileşirken saçları bir perde gibi etrafıma döküldü.

"Sadece boyun eğmek zorundaydın. Bu şekilde olması gerekmiyordu."

"Bana söylemedin," diye tükürdüm, içimde zehir birikiyordu.

"Bunu kendin çözmeliydin," diye iç geçirdi ve beni şaşkına çeviren gerçek bir pişmanlık ifadesiyle ayağa kalkmadan önce parmak eklemlerini yanağıma vurdu.

Kurtadam formuna geri döndü ve başını yukarıdaki gölgelikten görünen aya doğru kaldırdı. Sürüsü etrafını sararken ulumasının sesi defalarca yankılandı ve sıranın başındaki yerini alırken yanlarına sokuldu. Sonra da sürünün içine doğru

Kurtları onu takip ederken ağaçlar ve pençeler yerde gürledi.

Kendimi çamurun içine doğru ittim, adrenalin vücudumdan çekilip yerini soğuğa bırakırken titriyordum.

Üniformamın yarısı parçalanmış ve tamamen çamura bulanmış bir halde Aer Tower'a doğru yürümeye başladım. Garip bir nedenden ötürü Seth'e o kadar da kızgın hissetmiyordum. Belki de her şey bittikten sonra gözlerindeki pişmanlıktı. Ya da belki

temelde bunun Fae'lerin yolu olduğunu biliyordum. Ve her zaman böyle kavgalar olacağını fark etmeye başlamıştım, özellikle de

Emirlerimizin ihtiyaçlarına geldi. Bu bizim doğamızda vardı. Ama bir dahaki sefere bir rakiple karşı karşıya geldiğimde, galip gelmeyi umuyordum.

OceanofPDF.com

Jüpiter Salonu'nun terk edilmiş koridorlarında dolaşırken bir elimi sarı buklelerimin arasından geçirdim ve daha önceki koşumdan sonra onları yeniden şekillendirdim. Geç kalmıştım. Ama Orion her zaman geç kalırdı, bu yüzden çok rahatsız olmadım. Yetenekli hızımla oraya yetişebilirdim ama yapmadım. Orion asla yapmazdı.

Aklım bu sabah kazandığım avdaydı. Gözlerimi kapattığımda hâlâ dudaklarımda Tory'nin kanının tadını alabiliyor, pantolonumun içine soktuğu elini hissedebiliyordum ve sonra - lanet olası zil çalmıştı. Hem de nasıl. Ve beni lanet Tarot dersi için terk etmişti. Oraya kadar peşinden koşmuştum ve gerçekten içeri girdiğinde yüzüme gülmüştü.

Keşke avı bu geceye saklasaydım da onun zamanını daha fazla tekelime alabilseydim diye inledim. Ama lanet olası bir aptal gibi Dün gece King's Hollow'dayken sihirli rezervler vardı, bu yüzden içkiye ihtiyacım vardı. En azından bu kısım plana uygun gitmişti.

Kardinal Büyü sınıfına ulaştım ve içeriden Orion'un sesini duydum. *Bugün tam zamanında burada olması çok normaldi.*

Kapıyı hafifçe aralayıp sessizce içeri süzüldüm ve büyük sınıfın en arkasında, Darius ile Seth'in arasındaki yerime geçtim.

İki saniyeden kısa bir süre içinde sandalyemde arkama yaslanmış, bileklerim masanın altında çapraz, ellerim başımın arkasında, yüzümde kendini beğenmiş bir sırıtışla gayet rahat görünüyordum.

"Terra'dan on puan," dedi Orion, sesini yükseltme ya da bana bakma zahmetine bile girmeden.

"Pislik herif," diye mırıldandım, beni duyacağını biliyordum ama umurumda değildi.

Orion'un bakışları bana döndü ve dişlerini gösterdi. Ben de ona tıslayarak karşılık verdim. İkimiz de ondan daha güçlü olduğumu biliyorduk, ikimiz de benim daha güçlü olduğumu biliyorduk. Bana meydan okuyabilecek tek Vampir annem ve muhtemelen Uyandıklarında küçük kardeşlerimdi. Gerçi en büyük olarak bana verilen avantajlar sayesinde

Güçlerimin genç yaşta uyandırılması ve aldığım ekstra eğitimle birlikte, annem benim için tek gerçek tehditti. Ve yakın zamanda ona meydan okumayı planlamıyordum. Yani Orion'un böyle bir şeyden paçayı sıyırmasının tek nedeni öğretmenim olarak sahip olduğu konumdu. Ona saygısızlık etmek benim için iyi bir görüntü değildi, bu yüzden yaptığı saçmalıklar yanına kâr kalıyordu.

Uzun bir süre birbirimize ters ters baktık, Emirlerimizin doğası bizi akademideki en güçlü iki Vampir olarak rekabete itiyordu.

İkimizden biri gerçek bir meydan okumaya geçmeden önce, arkasını döndü ve hiçbir şey olmamış gibi dersine devam etti.

Seth kıs kıs gülerek masaların arasında beşlik çakmam için elini uzattı, ben de sırıtarak öyle yaptım.

Darius, "Pislik herif," diye mırıldandı ama o da yarı sırıtıyordu. "Neden geç kaldın?" Max, Seth'in diğer tarafından sordu. "Sihrimi dolduruyordum," diye cevap verdim.

"Şüphesiz oral seks de yapıyordur," diye şaka yaptı Seth. Bir kahkaha attım. "Ne yazık ki hayır."

Darius, Orion'un dersiyle ilgileniyormuş gibi yaparken çenesindeki kirli sakalı kaşıdı. Zahmet ettiği tek ders buydu. Erken Uyanışımız nedeniyle, sınıfımızın geri kalanının zaten öğrenmekte olduğu büyülerin ve derslerin çoğunu öğrenmiştik. İlk büyüyü kullanma eğilimindeydik.
Sınıflarımızın bazı bölümlerinde diğerlerine ödevleri verilirken kendi aramızda sohbet ederdik ve sonra öğretmenler yanımıza gelir ve söz konusu büyüyü ne kadar iyi yapabildiğimizi kanıtlamamızı ister ve bize daha ileri bir şey verirdi.

Orion şu anda sınıfın geri kalanına zihinsel kalkanlarını güçlendirmeyi öğretiyordu, böylece Siren yemlerini veya Tepegöz istilasını kırmak için daha iyi bir şansları olabilirdi. Onu hemen duymazdan geldim. Annem son dört yıldır beni her gün zihinsel kalkanlar üzerinde çalışmaya zorluyordu.
Dedi ki
Max ve ailesinin bize karşı asla böyle bir avantaja sahip olamaması önemliydi ve o haklıydı. Arkadaşımı seviyordum ve ona güveniyordum, ama eğer denerse beni yetenekleriyle alt edemeyeceğini ya da manipüle edemeyeceğini bilmeliydim, yoksa eşit olmazdık.

Seth kollarını başının üzerine doğru uzattı ve genişçe esnerken boynunu kırdı.

"Dün gece ne kadar seks yaptığımı hayal bile edemezsiniz," dedi.

"Biliyoruz," diye araya girdi Darius. "Sabahtan beri bunun hakkında konuşup duruyorsun." Max abartılı bir ifadeyle, "Ve kelimenin tam anlamıyla üzerindeki şehvetin tadını alabiliyorum," dedi.
ürperti.

Güldüm. "Senin adına sevindim dostum," dedim. "Çantanı geri almayı hak ediyorsun."

"Çok özür diliyorlar," dedi Seth. "Dürüst olmak gerekirse, sanırım Frank'in çenesi hâlâ kilitli ve Alice yataktan kalktığımızda doğru düzgün yürüyemiyordu bile."

Odanın diğer ucundaki Frank'e baktım, çenesine masaj yaparken kıs kıs gülüyordu. O boku iyileştirebilirdi ama belki de o yaraya neden olan şeyi hatırlamaktan kurtulamayacak kadar hoşlanıyordu.

"En iyi kısmını bilmek ister misin?" Seth nefes aldı.

"Bize zaten her şeyi fazlasıyla anlattın," dedi Max. "Hayır, *en iyi* kısmını anlatmadım," diye ısrar etti Seth.

Darius, "Eğer o garip meme ucu şeyini tekrar denediysen bilmek istemiyorum," dedi.

Seth tiksintiyle, "Yok artık," dedi. "Sana bunun çok hızlı tuhaflaştığını söylemiştim. Bunu bir daha asla yapmayacağım."

Kahkahalarım bu sefer biraz fazla yüksekti ve Orion bize kaşlarını çattı. "Siz dördünüz ceza mı istiyorsunuz?" diye hırladı.

Hepimiz uslu çocuklar gibi "Hayır efendim," dedik ve o da gözlerini devirerek dikkatini tekrar sınıfa verdi.

Sessiz kaldık. Ciddiydi. *Pislik.*

Çantamdan Atlas'ımı çıkardım ve sabah boyunca yanıp sönen bildirimlere baktım. Hiç cevap vermemiş olmama rağmen hayran kulübünden gelen olağan mesajlar vardı, ilginç bir şey olmayan bir sürü FaeBook gönderisinde etiketlenmiştim. Bakışlarım kararırken
İçlerinden birinin yine bir Pegasus porno grubu olduğunu gördüm. Bunun için Tory'ye çok kızmak istedim, ama onu düşündüğüm anda altımda nasıl kıstırılmış gibi göründüğünü hatırladım ve bunu unuttum. Çok saçmaydı. Ama çok seksiydi, bu yüzden artık bunu sorgulamıyordum.

Tabii ki ondan hiç mesaj almadım. Ben başlatmadığım sürece bana hiç mesaj atmazdı ki bu hiç duyulmamış bir şeydi. Daha önce hiç böyle bir kızın peşinden koşmak zorunda kalmamıştım.

Mesajlarımı açtım ve ona ne söylemek istediğime karar verirken parmaklarımı masaya vurdum. Öfkesi o kadar alevliydi ki sürekli tehlikeli bir çizgide ilerliyordum. Yanlış bir mesaj, bir hafta boyunca taşaklarının morarması anlamına gelebilirdi. Bunu riske atamazdım.

Caleb:

Selam, tatlım. Bu gece takılmak ister misin? X

Mesajı okuduğunu bana bildirmek için kırmızı tiklerin yanmasını izledim. Muhtemelen bana söyleyeceği mükemmel şeyi düşünmeye çalışıyordu. Bunun üzerine kafa yoruyor, arkadaşlarıyla tartışıyor ve beni en iyi nasıl elinde tutacağını bulmaya çalışıyordu-

Tory:

Hayır.

Tanrı aşkına. Bir öpücük bile yok.

Darius yanımda bir kahkaha attı ve omzumun üzerinden mesajlarımı okumuyormuş gibi davranma zahmetine bile girmediği için ona baktım.

"Elde edilmesi zoru oynuyor," diye mırıldandım ve hemen ardından neden ona bahaneler uydurduğumu merak ettim.

Bana sadece sırıttı ve hiç umursamıyormuş gibi omuzlarını silkti. İkimiz de umursamadığını biliyorduk ama neyse.

Caleb:

Henüz ne teklif ettiğimi bilmiyorsun.

Tory:

Bu bir randevu mu yoksa seks mi?

Kalbim yerinden fırladı. Evet. Başlamıştı. Randevu mu seks mi? Randevu mu seks mi? *Randevu mu seks mi*? *Kahretsin, hangi cevabı istediği hakkında hiçbir fikrim yok.* Çoğu kız
en azından seks öncesi buluşmak isterler. Ama Tory çoğu kız gibi değildi. Yine de onu bir randevuya çıkarma fikrinin oldukça çekici olduğunu kabul etmek zorundaydım. *Siktir et.*

Caleb:

Bir randevu. Şimdiye kadar çıktığın en iyi randevu. ;)

Tory:

Hayır.

Sandalyemde arkama yaslanırken inledim ve Darius yanımda güldü. Ama o kadar kolay pes etmeyecektim. Sadece cevabımı değiştirecektim ve o zaman ona sahip olacaktım.

Caleb:

Bu bir yazım hatasıydı. Seks demek istemiştim. Sana en iyisini garanti edebilirim.

hayatının gecesi..

Bekledim. Keneler ortaya çıktı. Okumuştu. Yazmıyordu. Sabırsızca ayağımı yere vurdum. Yaklaşık bir dakika içinde Tarot dersine gidip cevabı onun ağzından kendim alabilirdim. Muhtemelen Orion'dan ceza alırdım ama eğer onu yatağıma alırsam buna değerdi. Tabii onu sınıfında basmak beni tekrar onun boktan listesine sokabilirdi. O zaman *hem ceza alırım hem de* taşaklarım morarır. Hay sikeyim.

"Pekala! Size anlatacağım!" Seth sanki hepimiz umutsuzca hikâyesini bitirmesini bekliyormuşuz gibi bağırdı. "Maurice'i dışarıda oturttum. Lanet olası yaramaz köşede! *Bütün gece!"*

Hepimiz gülmeye başladık, tam o sırada gözümün ucuyla bir hareket dikkatimi çekti. Bir ananas Seth'in suratının ortasına çarptı ve bir küfürle onu koltuğundan fırlattı.

Darius ayağa kalktı ve kahkahalar odanın içinde çınlarken ona elini uzattı.

"Gözaltı, Capella!" Orion havladı. "Uyarılmıştınız."

"Bu da ne! Uyandırdın beni, seni lanet olası pislik!" Seth ayağa kalkarken bağırdı, yüzünden oluk oluk kan akıyordu.

Bir elini burnunun üzerine koydu ve kırığı iyileştirerek onardı. Kardinal Sihir Profesörümüze kaşlarını çatarak bakarken sihir yaptı.

Seth koltuğuna yığılırken Max ona acıdı ve su büyüsüyle yüzündeki ve gömleğindeki kanı çekerek üzerinde kırmızı bir küre halinde asılı kalmasını sağladı.

"Capella kanını tatmak isteyen Vampir var mı?" Max aradı.

Ön sıradaki bir kız ve odanın sağında oturan bir adam ayağa fırladı. Onları belli belirsiz tanıyordum ama hiçbir zaman zamanımı önemli olmayan Fae'lerin isimlerini öğrenmek için harcamamıştım.

İkisi birbirlerine ters ters baktı ve Orion hakimiyet mücadelesi başlarken masasına yaslandı.

Birbirlerine doğru koştular ve kızın adamın saldırısının altından vurup onu ayaklarından yere düşürmesini biraz daha ilgiyle izledim. Adamın üzerine atladı ve avuçlarından sarmaşıklar fırlatıp onu bağlamadan önce onunla mücadele edemediği için karnına birkaç kez yumruk attı.

"Terra'ya yirmi puan," diye kıkırdadı Orion muzaffer bir edayla ayağa fırlayıp Max'in Seth'in kanını bırakması için ağzını açarken.

İçerken şehvetle inledi ve ben de Seth'e sırıttım. "Tadın çok güzel," dedim ama o beni görmezden geldi, buz gibi bakışları Orion'a kilitlenmişti.

Darius kolunu bana doladı ve koltuğuna geri otururken güldü. "Roxy sana bir cevap gönderdi, Cal," diye alay etti.

Omurgamı dikleştirdim ve ne dediğine bakmak için öne eğilerek Atlas'ımı masadan aldım.

Tory:

Hayır.

İnledim, sandalyemde arkama yaslandım, onu tekrar masama bıraktım ve Orion dersine devam etti.

"Belki de senden o kadar hoşlanmıyordur," diye dalga geçti Darius ve koltuğunda arkasına yaslanırken şakayla karışık onu tersledim. Cevap veremezdim; Orion bir daha sözünü kesersem beni Seth'le birlikte cezaya çarptırırdı. Bu adil değildi ama Darius gömleğinin kollarını kıvırıp ön kolundaki Terazi burcunu görünce onun da muhtemelen bunun adil olmadığını düşündüğünü tahmin ettim. Bunun ışığında zaman zaman biraz ayrıcalıklı muameleye katlanabilirdim.

Orion onları çalışmaya hazırlarken sınıf sohbete daldı ve sandalyelerin arasındaki koridordan bize doğru fırladı.

"Hiçbirinizin zihinsel kalkanlar konusunda yardıma ihtiyacı olmadığına göre, bugün illüzyonlarınız üzerinde çalışabileceğinizi düşünüyordum," diye önerdi Orion, Darius'un masasına tünemiş ve bize bakıyordu. Seth'in suratına ananas atmış. Bu arada, ananas *neredeydi*?

Seth uzak duvara dik dik bakıyor, onu tanımayı reddediyordu ama Orion'un bunu hiç umursamadığı belliydi.

Önerisine gülümsedim. İllüzyonlar harika sihirlerdir. Seth'in pire banyosundan birkaç gün sonra kolunun üzerinde sürünen bir pire görmesini sağlamış ve neredeyse kalp krizi geçirmesine neden olmuştum. Bu konuda daha iyi olmak için çalışmaktan çok mutluydum.

"Ne tür illüzyonlar?" Max sordu.

"Sesler. Her birinizin tanıdığınız birinin sesiyle tam bir cümle kurmaya çalışmanızı istiyorum. İkna edici bir benzerlik olmalı yoksa sizi not ederim. Diğerlerinin dikkatini dağıtmamak için bir susturma balonu atın.
Sorusu olan?"

Hepimiz başımızı salladık ve o uzaklaşmadan önce Darius'un saçlarını karıştırdı, giderken bir şekilde ananası buldu ve yere kan damlarken elinde salladı.

Bizim için susturucu balonu yaratma işini ben üstlendim ve balon yerine oturur oturmaz Seth kısık bir hırıltı çıkardı.

"O orospu çocuğunun bizim kim olduğumuzu hatırlaması gerekiyor," diye hırladı, gözleri Orion'un sırtına sabitlenmişti.

Darius, "Onu rahat bırak," diye uyardı ve Seth tekrar hırladı.

"Belki de ona haddini bildirmenin zamanı gelmiştir," diye devam etti. Darius karanlık bir sesle, "Unut gitsin, dedim," diye emretti.

"İllüzyonlarla başlamaya ne dersiniz?" Max önerdi, gerginliği dağıtmaya çalışırken üzerimize bir sükûnet duygusu sızdı.

"Evet, tamam," dedi Seth, gözleri tam pislik moduna geçmek üzereyken her zaman yaptığı gibi parlayarak. "Neden bize Tory Vega'nın yatakta nasıl ses çıkardığını göstermiyorsun Cal?" diye önerdi.

Gözlerimi devirdim, Tory'nin sesi etrafımızdaki boşluğu doldururken bunu yapmak üzere olmadığım açıktı.

"Bu kadar *küçük mü* olması gerekiyor Caleb? Bunu nasıl kullanabileceğimden bile emin değilim."

Dönüp zaferle sırıtan Darius'a bakarken kahkahayı patlattım. "Bu kadar, değil mi?" diye sordu. "Yoksa aksanı yanlış mı anladım?"

"Sanırım birkaç kelimeyi karıştırdın," diye cevap verdim ve sandalyemde arkama yaslanarak kendi illüzyonumu yaratmaya odaklandım.

Tory'nin sesinin benim versiyonu çok fazla coşku içeriyordu ama yine de amaçladığım şey için bu biraz işe yaradı.

"Kahretsin, Caleb! Hiç bu kadar büyüğünü görmemiştim! Seninle başa çıkabileceğimden emin değilim!"

Çocuklar güldü ve Darius gözlerini devirdi. "Keşke" dedi. "Çok doğru," diye katıldım.

Seth kendi illüzyonunu yaratırken, "Benim daha iyi bir tane var," dedi.

Tory ve Darcy'nin sesleri hep bir ağızdan, "Gösterdiğimiz saçma direniş için çok özür dileriz," dedi. "Ama artık gerçekle savaşamayacağımızı anladık. Siz dördünüz açıkça üstünsünüz. Buna ne kadar inandığımızı göstermek için hayatımızın geri kalanını ayaklarınıza kapanarak geçireceğiz."

Max, Seth'e yumruk tokuşturmayı teklif ederken ben inanmaz bir kahkaha attım. Darius sandalyesinde arkasına yaslandı ve kaşlarını çatarak kollarını kavuşturdu.

"O gün asla gelmeyecek," dedim omuz silkerek çünkü bu doğruydu. Tory'nin yanında ne kadar çok zaman geçirirsem, bu benim için o kadar açık hale geliyordu.

Üzerindeki baskı ne olursa olsun boyun eğecek biri değildi. Ve kız kardeşiyle aralarındaki farklılıklara rağmen, bu konuda aynı oldukları açıktı.

Max, "Eğer kendi istekleriyle diz çökmezlerse, o zaman planladığımız gibi onlara bunu yaptırmak zorunda kalacağız," dedi.

Seth alçak bir hırıltıyla, "Darcy'yi sürüden ayırdığıma göre artık beni tutan hiçbir şey yok," diye ekledi.

Bir elimi saçıma götürüp Darius'a baktım. Zaman zaman aramızda en sert olan oydu ama aynı zamanda en aklı başında olan da oydu. O korkmuyordu
iyi bir nedeni varsa fikrini değiştirebilirdi. Ve kararını verdikten sonra grubun baskısından etkilenmeyecekti.

"Hâlâ devam etmek istiyor musun?" Darius sordu, bakışları istekli oldukları her hallerinden belli olan diğer ikisinin üzerinde gezindikten sonra bana yöneldi.

Omuz silktim. "Tory'den hoşlandığım bir sır değil," dedim. "Dürüst olmak gerekirse, bu saçmalıkların hiçbirinin işe yarayacağını sanmıyorum. Bu kızlar boyun eğmek için doğmamışlar. Belki de bunun yerine müzakere etmeyi düşünmeliyiz. Tahtı istemiyorlar, belki de bunu kabul etmeliyiz?"

"Fae'ler böyle çalışmaz," dedi Max. "Eğer gücümüze sahip çıkmak istiyorsak, en güçlü biz olmalıyız. Bunu kanıtlamak zorundayız."

"Ama değiliz," diye karşı çıktım. "Artık değiliz. Ve eğer onları köşeye sıkıştırmaya devam edersek, bir gün bize gerçek sorunlar yaratacak kadar sert karşılık vereceklerini düşünüyorum."

"Bizi yenebileceklerini mi sanıyorsun?" Seth alay etti. "Bizim tarafımızda yıllarca süren bir eğitim ve ömür boyu süren bir hazırlık var. Kaba kuvvet bunun üstesinden gelemez."

"Bu avantajlar sonsuza dek sürmeyecek," diye mırıldandım. Kızlar güçlerini kullanmayı öğrenmeye başlamışlardı bile. Onlara beş yıl verin, on yıl, yirmi yıl... Yeterince kararlı olurlarsa bizim becerilerimizle boy ölçüşebilir ve gücümüzü aşabilirlerdi. Sonra da istedikleri zaman intikam almak için gelebilirlerdi.

"İşte bu yüzden onları *şimdi* ezmeliyiz," diye homurdandı Max. "Onları öyle bir yenmeliyiz ki bir daha bize meydan okumaya cesaret edemesinler."

İçimi çektim ve tekrar Darius'a baktım. Diğerleri pozisyonlarını netleştirmişlerdi. Artık her şey ona bağlıydı. Eğer benim tarafımı tutarsa, bunu çözmek zorunda kalacaktık. Onların tarafını tutarsa, ben de gruba katılacaktım. Her zaman böyle yapardık. Fikirlerimizi söyler,

argümanlarımızı ortaya koyar, sonra da çoğunluğa uyardık. Bu

Yani yaptıklarımızdan her zaman hoşlanmayabilirim ama her zaman sağlam bir cephe oluşturduk. Kırılmaz. Dördümüzün birleşimi asla karşı konulamayacak bir güçtü.

Darius kolunu uzattı ve uzun bir süre oradaki deriye baktı. Bakışlarını ön koluna dövme olarak yaptırdığı zodyak sembolleri kümesine kadar takip ettim. Babası onu Orion'a bağladıktan kısa bir süre sonra kırmızı Terazi sembolünü diğer tüm burçların sembolleriyle çevrelemişti. Sanırım bu işaretin kendi izni olmadan bedenine yerleştirilmesine karşı bir tür isyan olmuştu. Ne yapacağını düşünürken başparmağını İkizler sembolüne bastırdı.

"Eee?" Seth sinirlenerek itti.

"Seks partisinin seni daha uzun süre daha iyi bir ruh halinde tutacağını düşünmüştüm," diye şaka yaptım ve ondan bir sırıtış kopardım.

"Merak ediyorsan bu gece bize katılabilirsin Cal," diye teklif etti, biraz şaka biraz değil.

Ona sırıttım. "Şu anda ilgi alanlarım biraz daha tekil ama yine de teşekkürler. Belki bir dahaki sefere."

Seth bunun üzerine daha içten gülümsedi.

"Tanrı aşkına, Darius, ne yapacağın konusunda bu kadar kararsızsan, düşünmek için birkaç gün ayır," dedi Max, Darius'un duygularını açıkça okumuştu. "Bu dersle başarmak istediğim başka şeyler de var zaten."

Bakışlarını odanın diğer ucunda, Geraldine Grus'un Göt Kulübü Sirenlerinden birinin cazibesine karşı koyma alıştırması yaptığı yere kadar takip ettim.

"Pekala," dedi Darius. "Cumartesi gecesi King's Hollow'da buluşur ve Vegas'la ilgili kararı o zaman veririz."

Geri kalanımız başıyla onayladı ve konuyu kapattık. Seth bile Darius'u bir karar vermeye zorlamanın bir anlamı olmadığını biliyordu.

bir seçim yapmaya hazır değildi. Çok inatçıydı ve bir seçim yapmasını istediğinizde yapabileceğiniz en kötü şey onu köşeye sıkıştırmak olurdu. Kafanızı koparır, sizi eşek sudan gelinceye kadar döver ve yine de cevap vermeyi reddederdi.

"Sen ve Eşek Kraliçesi arasında neler oluyor?" Max Grus'a bakmaya devam ederken Darius sordu.

"Hiçbir şey," dedi Max. "Henüz."

"Ciddi misin?" Ben sordum. "En büyük eleştirmenimize karşı bir şeyler mi hissediyorsun?"

"Tahtımızı çalabilecek kızı beceren adam söylüyor bunu," diye karşılık verdi.

Darius bu yorum karşısında homurdandı ama bir şey söylemedi.

"Sen sadece Grus fikrini seviyorsun," diye araya girdi Seth. "Çünkü o bir imkansız bir meydan okuma. Külotuna girmene izin vermektense kendi göğüslerini kesmeyi tercih eder."

Max'in ağzının köşesi biraz yukarı kalktı ama bir şey söylemedi. Bunun tam olarak ne anlama geldiğini bilmek için bundan daha fazlasına ihtiyacımız olduğundan değil.

"Hayatta olmaz!" Tekrar Grus'a bakarak söyledim. Kollarını çırpmaya başladığında konuşmasını duyabilmek için kulaklarımı zorladım.

"- Siren kralının şehvetli pusularını yendim. Bu beyin duvarını bir sanat haline getirdiğimi düşünmek istiyorum, küçük Andre! Kendinden şüphe etme
irade duvarım yüzünden baştan çıkarıcı yetenekler!"

Darius konuşurken dikkatimi tekrar çocuklara yönelttim. "Peki neden her zamanki gibi aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi peşinde dolaşmıyor?"

Max sinirli bir şekilde nefes verdi. "Benim yeteneklerime karşı bağışıklığı var. Ben oldukça
Eminim benimle birlikte olmasının tek nedeni ayın onu kollarıma sürüklemesiydi ve o tamamen Göksel rehberlikle ilgileniyor. Bu yüzden

Venüs bana bir iyilik yapıp onu tekrar yollamadıkça, bana bir şans daha vereceğinden emin değilim."

"O zaman başka bir kız seç," dedi Seth omuz silkerek. "İstediğini seç." Sanki buradaki her bir kız, içimizden birinin onları istediğini duyunca donunu indirecekmiş gibi, odanın genelini işaret etti. Yani, tamamen yanlış değildi ama ilgilenmeyen birkaç kişi mutlaka olurdu. Muhtemelen.

"Başka bir kız istemiyorum," dedi Max basitçe, Orion onunla konuşmak için hareket ederken bakışları Geraldine'in üzerindeydi.

"Bize neler oluyor böyle?" Seth elini yüzünde gezdirerek inledi. "Önce siz ikiniz bir Vega için kavga ediyorsunuz - ekleyeyim, ikinizi de çoğu zaman istemiyor gibi görünen bir Vega. Şimdi de Göt Kulübü'nün başkanını kovalıyorsunuz, Max! Şu anda sizi tanıyamıyorum bile."

"En son kontrol ettiğimde hepiniz Gwen'e takıntılı değil miydiniz?" Darius ona sordu.

"Hayır. Yani, *takıntılı* değil. Bu bir Kurt şeyiydi. O artık benim Omega'm değil, o yüzden artık yok..."

"Tory beni istiyor," diye sinirli bir şekilde itiraz ettim, bakışlarım bir anlığına yine onun lanet olası ret mesajına takıldı.

Darius bana kaşlarını çattı, sonra kendi Atlas'ını eline aldı, belli ki buna cevap vermeye niyeti yoktu.

"Ve Grus *beni* istiyor,″ dedi Max kararlı bir şekilde, ayağa kalkarak. "O sadece bir Varis istemiyor. Bu konuda yanıldığını anlamasını sağlayacağım. Sonra da kızı alacağım *ve* Vegas amigo kızlarını bir çırpıda kaybedecek. Siz pislikler bana teşekkür etmelisiniz."

Biz buna cevap veremeden uzaklaştı ve Seth dramatik bir şekilde gözlerini devirdi.

Max'in doğruca Geraldine'in masasına yönelmesini izledim ve yetenekli işitme duyumu onların konuşmasına odakladım.

"Hey, Grus," dedi Max, kıçını masanın kenarına dayayıp ona bakarak. "Bu kalkanları gerçek bir kalkan üzerinde denemek ister misin?
meydan mı okuyorsun?"

"Sanırım şehvetli arzularını bana zorla kabul ettirmeye çalışacaksın Maxy, ama ben senin gezgin dongle'ınla yeniden tanışmakla ilgilenmiyorum, o yüzden neden benimle gelmiyorsun?" diye önerdi ve bir kahkaha attım. Bu kız garipti ve kraliyetçi saçmalıklarıyla biraz sinir bozucuydu ama aynı zamanda çok da komikti. Sadece bunun kasıtlı olup olmadığından emin değildim.

"Sorun ne bebeğim? Kendini bırakırsan neler hissedebileceğinden mi korkuyorsun?" Max ona doğru eğilerek itti.

Geri çekilmedi, ama bu onun yakınlığını teşvik etmekten çok bir güç gösterisi gibi görünüyordu.

"İyi. Eğer kendini eğitmek yerine zamparalık yapmakta ısrar ediyorsan, o zaman senin rahatsız edici varlığından faydalanacağım. O çok etkileyici güçlerini üzerimde uygulamaktan çekinme."

Max genişçe gülümsedi ve gücünün tümüyle harekete geçmesine izin verdi. Oldukça fazla
Odadaki herkes yaptığı işi bıraktı ve ona baktı.
Hem erkekler hem de kızlar, o gün için fazla cinsel bir şekilde inlediler. Kardinal Büyüsü dersinin ortasında Damien Evergile'in heyecanla kalçalarını ovuşturduğunu gördüm.

Geraldine sıkılmaya yakın bir ifadeyle Max'e baktı ve Max gücü tekrar artırırken homurdandı.

Birkaç saniyeliğine ona gitme dürtüsüne kapıldım.
dizlerimin üzerine çöküp ona sakso çekmeyi teklif ettim, tam da zihinsel duvarlarımı daha sağlam bir şekilde yerine oturtup bu fikri reddetmeden önce.

"Lanet olsun," diye yakındı Darius. "Eğer önümüzdeki beş saniye içinde onun üzerine atlamazsa, sınıfın geri kalanının atlayacağından eminim."

Geraldine yavaşça elini kaldırdı ve ben de eğlenerek Max'in masasının üzerinde birkaç santim önünde duran kalçasını okşamaya başlamasını bekledim. Bunun yerine parmaklarını kıvırarak elini geriye doğru çevirdi. Tırnaklarını incelerken ona doğru bakıyordu.

Max'in alnı konsantrasyonla çatılırken, "Sanırım Geraldine Grus'a aşık oldum," diye şaka yaptım.

Biri ona külotunu fırlattı ve başka bir kız, odanın içinde niyetle yürürken gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

"Bu kadar yeter, çok teşekkür ederim Bay Rigel!" Orion aradı. "Sınıfımın yarısının neden bir seks partisine dönüştüğünü açıklamak için gerekli evrakları doldurmak istemiyorum."

Max yeteneğinin gücünü geri çekerken sinirli bir şekilde homurdandı ve oda rahat bir nefes aldı.

"Gerçekten etkileyici bir zihinsel kalkan için Terra Hanesi'ne elli puan, Bayan Grus," diye ekledi Orion gururla ve Grus ona gülümsedi.

"Sıcak salatalıklar, bunu beklemiyordum!" diye cıvıldadı. "Ve belki de mükemmel tonda seks haşeresinin yumruğu kıçını benimkinden çıkarabilir çalışma alanı mı?"

"Bayanı duydun Rigel," dedi Orion, sırıtarak Seth'in yanındaki yerine dönmesini işaret ederek.

Max ayağa kalktı ama gitmedi, Geraldine'le konuşmak için yakınına eğildi.

Açıkçası onu hâlâ duyabiliyordum. "Hadi ama Grus, Tutulma gecesinde harika vakit geçirdiğini biliyorum. Söz veriyorum ikinci raunt daha da güzel olacak.

daha iyi..."

"Korkarım ikinci tur olmayacak," dedi Geraldine umursamaz bir tavırla ve sanki doğru dürüst nefes almıyormuş gibi sınıfın önüne doğru bakarak

Kulak. "Leydi Petunia yasak meyvenin tadına baktı ama gelecekte onu daha güvenli otlaklara yönlendireceğim."

"Leydi Petunia da kim?" diye sordu Max.

"*Şimdi,* Rigel!" Orion tersledi.

Max bir saniye daha oyalandı ama Geraldine onu görmezden geldi ve bize doğru geri döndü.

Yanından geçtiği kızların birçoğu ona uzandı, hala sunduğu şehvetin etkilerini hissediyorlardı ve şanslarını deniyorlardı, ama onları görmezden geldi.

Marguerite oturduğu yerden fırladı ve odanın öbür ucuna koşarak Kimsenin fark etmemesini umar gibi etrafına bakarken külotunu geri aldı.

"Bu saçmalığın sonu geldi mi yani?" Max sandalyesine yığılırken Seth sordu.

"Hiç şansı yok," diye cevap verdi, bakışları hâlâ Geraldine'e kilitlenmişti. "Bu sadece lanet olası bir başlangıç."

Darius güldü ve ben de ona sırıtarak karşılık verdim. Max'in gözünü bir kıza dikip hayal kırıklığına uğradığını hiç görmemiştim ama Grus'la olan şansını sevdiğimden emin değildim.

"Binlerce aura, onu rahat bırakması için sonunda kıçına tekmeyi basacağını söylüyor," dedim.

Seth başını sallayarak, "Binlerce kişi fikrini değiştireceğini ve bir hafta içinde külotunu indireceğini söylüyor," dedi. "Ona uzun süre direnemeyecek."

"Pfft," diye başını salladı Darius. "Binlerce kişi onun kalbini denemeden kıracağını söylüyor."

Max, Geraldine'i izlemeye devam ederken ona alaycı bir bakış fırlatarak, "Sert adam," dedim.

Geniş omuzlarını silkti ve kalemini masasına vurdu. "Sadece gördüğümü söylüyorum. Onu görmezden gelmesine bakın, bu çok zalimce."

"Kapayın çenenizi, pislikler," dedi Max. "Zaten hepiniz yanılıyorsunuz. Grus da bunu hissediyor, bunu söyleyebilirim. Yani mesele sadece onun duvarlarını yıkmak. O kadar karşı konulmaz olacağım ki bana aşık olmaktan kendini alamayacak."

"Elbette," dedi Darius. "Yine de bunun senin için nasıl sonuçlandığını bana bildir. Çünkü bir kızın bir şey hissettiğini düşünmek ve bunu bilmek iki farklı şeydir. Onlar bir sırla sarmalanmış, lanet olası bir kafa karıştırıcı katmanla gizlenmiş lanet olası bir muamma. Bu yüzden eğer onların anahtarını bulursanız, bunu grupla paylaşmaktan çekinmeyin."

"Sanırım senin kızlarla, daha doğrusu *kızlarla* olan sorunun,*" diye* şaka yaptı Seth. "Onun bir muamma ya da öyle bir şey olması değil. Daha çok senin bir pislik olmanla ilgili."

Darius homurdandı ama cevap veremeden dersin bittiğini bildiren zil çaldı. Hiçbirimiz başka bir şey söyleyemeden ayağa kalktı ve yerinden kalktı ve Max sinirli bir şekilde nefes verdi.

"İyi iş, Seth. Bazen bir çay kaşığının duygusal şefkatine sahip olduğunu düşünüyorum," dedi.

Seth omuz silkerek, "Ben çay kaşığı severim," diye cevap verdi.

Darius, Ignis çemberi etrafını sarmış bir şekilde odadan çıkarken parmaklarımı masaya vurdum.

"Tüm bunlar Tory Vega'yla mı ilgili?" Yavaşça sordum, grubumuzun içine ne kadar derin bir kama sokabileceğini merak ediyordum. Onunla ilgili rekabetimiz bir yana, ben ve Darius iyi geçiniyorduk ama belli ki o biraz gerginliğe neden oluyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Max. "Ay tutulmasından beri onda bir şeyler var. Tam olarak ne olduğunu anlayamıyorum ama daha karanlık. Mesela

Bir şey ona musallat oluyor. Bilmiyorum. Beni aklından uzak tutmak için iyi bir iş çıkarıyor ama üzerinde garip bir şeyin tadını alıyorum."

"Lionel'ın ona yeni bir şey yaptığını mı düşünüyorsun?" Seth alçak sesle sordu. Sınıfın çoğu gitmişti ama benim susturucu baloncuğum hâlâ konuşmamızı gizli tutuyordu.

"Eve geldi mi?" Kaşlarımı çatarak sordum. Sanmıyordum ama bir sürü yıldız tozu vardı ve onu her zaman takip ettiğim de söylenemezdi.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Seth. "Ama eğer onu üzen bir şey varsa, bunun sorumlusunun kim olabileceğini bulmak zor değil."

"Belki de Cumartesi gecesini Hollow'da geçirmeliyiz," diye önerdi Max. "Birkaç bira içip onu rahatlatırız. Bize anlatabilir."

"Evet ve güneş batıdan doğabilir," diye mırıldandım.

"Orion'dan da gelmesini isteyebiliriz," diye önerdi Max. "Darius için." Dudağım hafifçe geriye kıvrılırken Seth, "Yok artık," diye homurdandı. "Ben senin sakinleşmek istediğimizi söyledi. O pislikle daha fazla takılmayacağım."

"İyi," diye omuz silkerek kabul etti Max. "Bu sadece bir düşünceydi. Darius'un onunla takılmaktan ne kadar hoşlandığını biliyorsun."

"Muhtemelen neler olup bittiğini zaten biliyordur," diye ekledim, masasının arkasına oturmuş olan Orion'a bakarak. "Ona sorabiliriz."

"Evet, bana bir bok söyleyeceğini sanmıyorum," dedi Seth. "Daha yeni burnumu bir ananasla kırdı."

"Darius'un güvenini kırmayacak," diye onayladı Max. "Bunu kaynağından öğrenmeliyiz."

"Peki," dedim, sonunda ayağa kalkıp çantamı aldım. "Cumartesi gecesi bunu ondan alırız."

"Neden üçünüz kötü bir koku gibi etrafta dolanıyorsunuz?" Orion başını kaldırıp bize bakmaya zahmet etmeden seslendi.

Susturucu balonu dağıttım ve başka bir şey söylemeden kapıya yöneldik. Eğer Darius'un bir sorunu varsa, düzeltmesine yardım edecektik.

Yaptığımız şey buydu. Birbirimize göz kulak olurduk. Ne olursa olsun.

OceanofPDF.com

Jüpiter salonunun koridorlarında koşturdum, Caleb'in bana yaklaştığını bildiğimden son sürat koşarken kalbim küt küt atıyordu. Gün buz gibi soğuktu ve palto ve şapka harika bir fikir gibi görünmüştü.

Vampir beni kovalıyor. Saçlarım yün şapkanın altına soktuğum kafa derime yapışmıştı ve ter ceketin altından vücudumu kaplamıştı. Onları atlatabilirdim ama bu binaya girmeden hemen önce Caleb'ı görmüştüm ve bir saniye bile kaybedemezdim.

Bir köşeyi döndüm ve acelemden kendi ayaklarıma takıldım, kendimi tekrar düzelttiğimde nefesimin altında küfrettim.

Yanımda bir kapı açıldı ve Orion aniden önümde durdu. Tökezleyerek durdum ve sessizce ofisini işaret etti.

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı ve yardım teklifini tek kelime etmeden kabul ettim.

İçeri girdiğimde burbon kokusu ve rock müziğin ağır bas sesi beni karşıladı ve benim için bir dolabın kapağını açtı.

Kalp atışlarımı ve ağır nefes alış verişlerimi avcımdan gizlemek için bir susturucu baloncuk oluşturarak sözsüzce içine girdim. Gözlerimi Orion'a diktim.

Masasının arkasına oturdu, içkisini dudaklarına götürdü ve sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi bir şeyler not aldı. Ya da bir kızı

dolap. Bunun gölgeler üzerindeki bağ kurma seanslarımızın bir sonucu mu yoksa sadece eski garip davranışların bir sonucu mu olduğunu bilmiyordum, ama o anda bunu sorgulamayacaktım.

Kapı pat diye açıldı ve Caleb ofise bakarken nefesimi tuttum, kıvırcık saçları dağılmıştı ve gözleri kovalamacanın heyecanıyla çılgına dönmüştü.

Orion ona sertçe baktı. "Ofisimde ne işin var Altair?"

"Özür dilerim Profesör," dedi Caleb ama sesi özür diler gibi değildi ve bakışları beklenti içinde odada dolaşıyordu. "Tory Vega'yı arıyorum. Bu tarafa mı geldin?"

"Tory mi?" Orion şaşkınlıkla sordu, kaşlarını çatarak alnını çattı ve hemen ardından kaşlarını düzeltti. "Kendi çocuğuna eziyet mi ediyorsun? Kaynak?" diye sordu. "Kodu biliyorsun."

Caleb dişlerini göstererek hırladı. "Hayır, değilim *Profesör*. Bilmeniz gerekiyorsa, bir oyun oynuyoruz. Ve rızası olan iki yetişkin olarak bu tamamen bize bağlı."

Orion, Caleb'a ters ters bakarken doğal olmayan bir şekilde hareketsiz kaldı. "Onu mu avlıyorsun?" diye sordu.

"Bu onun fikriydi," dedi Caleb, agresif duruşunu sürdürmesine rağmen sesi savunmacı bir tona bürünmüştü. "Ve buna karşı hiçbir kural yok."

"Hayır. Ama buna karşı çok güçlü uyarılar var, çok iyi nedenlerden dolayı-"

"Belki *sen* bununla başa çıkamazdın ama kontrol tamamen bende. Ve eğer sakıncası yoksa, onu bulmak için sadece altı dakikam kaldı, yani eğer burada değilse, zamanımı boşa harcıyorsun." Dönüp Vampir hızıyla uzaklaşırken Orion'a itiraz etme şansı vermedi. Kapı

arkasından çarparak kapandı ve duvarlarda asılı olan resim çerçevelerini salladı.

Lanet olası hilekar! Yeteneklerini kullanmaması gerekiyordu.

Orion hırlayarak ayağa kalktı, bir an için kovalayacakmış gibi göründü ama bakışları saklandığım yere kaydı ve eğildi

Ellerini masaya bastırarak öne doğru eğildi. Dışarı çıkmak için hamle yaptım ama başını sertçe sallayarak beni durdurdu.

Yüzündeki ifade bana çok kızgın olduğunu düşündürdü ve kendimi yanlışlıkla daha korkunç bir Vampirin merhametine mi bıraktığımı merak etmeye başladım.

Kalp atışlarım nihayet daha dengeli bir ritme girmeye başlamıştı ve Orion dolabın sınırlarından çıkmam için beni çağırdığında yavaş bir nefes aldım.

Dışarı çıkarken çenemi kaldırdım, susturucu baloncuğumu dağıttım ve Orion'un bakışları üzerimde gezindi.

"Teşekkürler," dedim çabucak. "Ama o gelmeden önce gerçekten gitmeliyim-" "Oturun Bayan Vega," diye emretti Orion, ses tonu hiçbir şeye yer bırakmıyordu.

pazarlık için.

Tereddüt ettim, kapıya baktım ve gitsem mi diye düşündüm. Okul saati değildi ve beni davet ettiği için ofisine gelmiştim. Hiçbir kuralı çiğnememiştim, bu yüzden beni burada tutmak için bir nedeni yoktu.

"Eğer kaçarsan, seni yakalarım. Belki de bugün seni avlaması için ikinci bir Vampiri cesaretlendirmesen daha iyi olur?"

Dudaklarımı büzdüm ve yüzüme küstah bir ifade yerleştirerek sandalyeye çöktüm. Arkasında asılı duran saate baktım. Burada beş dakika daha kalırsam zaten kazanacaktım, bu yüzden muhtemelen yaklaştığını hissettiğim derse değecekti.

"Şimdi neyi yanlış yaptım?" Gölgeler sanki rahatsızlığımı hissetmiş gibi derimin altında kıpırdanırken sordum.

Orion oturmadı ve üzerimde durduğu pozisyonun korkutucu olması için tasarlandığı gerçeğini gözden kaçırmadım. Ama dürüst olmak gerekirse, Mirasçıların düzenli olarak başıma açtığı belalardan sonra, huysuzluk kompleksi olan bir öğretmenin yakın zamanda beni korkutması pek mümkün değildi.

"Sanırım Caleb seni Vampir Yasası'na aşina kılmadı?" diye sordu, sanki yargıç, jüri ve cellat bir aradaymış gibi bana bakarak.

"Birkaç hafta önce diğerlerinin beni yarı yarıya boğmasını izlediği için kendini kötü hissettiği için gelip bana bu konuda saçmaladı," dedim umursamaz bir tavırla. "Ona umurumda olmadığını söyledim."

"Dinlemek için harcadığın zamana değebilirdi. Ya da en azından onu becermeye başlamadan önce kendin araştırabilirdin."

Yargılayıcı ses tonuna bir kaşımı kaldırdım ve sanki lanet olası bir tahtmış ve ben de dünyanın kraliçesiymişim gibi sandalyemde arkama yaslandım. Zamanında bu oyunu nasıl oynayacağımı bilecek kadar çok sorguya girmiştim ve kendimi kaybetme tuzağına düşmeyecektim.

"Seks hayatımın beni ilgilendirdiğini düşünüyorum ve bu konuda yorum yapman oldukça uygunsuz," dedim yavaşça.

Uzun bir nefes verdi. "Belki sen ve Darius-"

Elim sıkı bir yumruk haline geldi ve ona neredeyse hırladım. "Darius Acrux'u hayatım boyunca bir daha görmezsem çok erken olacak. Babasının bize yaptıklarına yardım ettiği için ondan *nefret* ediyorum. Sen de orada olduğun için bunu herkesten daha iyi biliyor olmalısın. Yoksa bunu hatırlamıyormuş gibi mi davranmalıyım *efendim?"*

Orion aslında bu durumdan rahatsız olmuş gibi görünme nezaketini gösterdi ve devam etmeden önce bakışlarını bir anlığına yere indirdi.

"Ne Darius'un ne de benim, babasının ikinize ne yapacağından haberimiz olmadığını çok iyi biliyorsunuz. Darius o gece senin yerine kendi hayatını riske attı çünkü sana karşı hissettikleri yüzünden-"

"Saçmalık," diye tersledim ve yumruğumu sandalyemin koluna vurarak koltuğun alev almasına neden oldum. *Tamam, belki de her şeye rağmen kendimi kaybetmiştim.* Alevler etimi gıdıkladı ama Orion'un yüzündeki öfke ifadesine bakarak, onları ortaya çıktıkları anda bastırmayı başardım. "İkinizin de Lionel'a karşı kendi gündeminiz var ve iş zora girince Darius kız kardeşimi o lanet çukura atmasına izin verdi. Ben de öyle. Bunu yakın zamanda unutmayacağım."

"Sadece Darius'la konuşmayacak mısın? Belki o zaman-"

"Kendi gözlerimi paslı bir kaşıkla oymayı tercih ederim. Gidebilir miyim yoksa gerçekten umursadığım Varis hakkında dönmek istediğin başka bir dersin mi vardı?" Öfkeyle sordum.

Orion burnundan uzun bir nefes verdi, bu da onun sabrını sınadığımı gösteriyordu ve aklımın bir köşesinde kalkıp dışarı çıkmak ve bu konuda ne yapacağını öğrenmek vardı. Gölgeler huzursuzlaşıyor, bana fısıldıyor, uzaklaşmadan önce bir anlığına görüş alanımda titreşiyordu.

Orion gözlerini bana dikti, belli ki asıl konusuna dönmeye karar vermişti. "Yasa'da bir Vampir'in nasıl davranması *gerektiğini* belirleyen kurallar var.
Ancak, açık bir yasa olmamakla birlikte, uymamızın şiddetle teşvik edildiği tavsiyeler de var. Bunlardan biri de avlanmaya müsamaha göstermememizdir."

"Neden?" Gerçekten umursamadan ama dikkatimi Darius'un Acrux'u sikmesinden uzaklaştırmak isteyerek sordum.

"Çünkü size bir oyun gibi görünen şey, aslında türümüzün en ilkel içgüdülerine dokunmaktır. Kendinizi av konumuna yerleştiriyorsunuz. Caleb içgüdülerinin onu yönlendirmesine izin verdikçe

Kovalamacanın heyecanıyla kanı pompalandıkça, kontrolü tamamen kaybetmeye daha da yaklaşıyor. Yeteneklerini kullandığında senden ne kadar güçlü olduğunu biliyorsun, ya seni duvara öyle bir fırlatsaydı ki kafatasın çatlasaydı? Ya da yüksek bir yerden üzerine atlayıp boynunu kırsaydı?"

Koltuğumda rahatsız bir şekilde kıpırdandım. "Bana hiç böyle bir şey yapmadı," diye itiraz ettim. Beni bir dağın tepesine çıkardığı ve yarı yarıya beni öldüreceğini düşündüğüm zaman hariç. Ama öldürmedi, yani...

"Yeteneklerini kullanmayı dizginleyebildiğini varsayalım. Peki ya kana susamışlık? Kovalamaca kana susamışlığı bir arzudan ağrıyan bir *ihtiyaca dönüştürür*. Bunu ona vücudunuzu da sunduğunuz gerçeğiyle birleştirdiğinizde, kendinizi onun için her yönden karşı konulmaz bir şeye dönüştürmüş olursunuz. Bu oyuna girdiğinizde, bedeninin en ilkel iki arzusu ondan kaçıyor ve enerjisinin ve dikkatinin her onsunu her ikisini de talep etmek için kullanıyor."

"Belki de tüm dikkatinin üzerimde olmasından hoşlanıyorumdur," diye cevap verdim, ancak sözleri karşısında içimde oluşan endişeyi de inkâr edemedim. Caleb'in bazen oyun istediği gibi gitmediğinde ya da gittiğinde bile nasıl davrandığını fark etmiştim. Bana biraz sert davranabilirdi, ama hiçbir zaman memnun olduğumdan daha fazla değildi. Asla çizgiyi aşmazdı.

Orion gözlerini devirdi. "Zaman sınırı olduğundan bahsetti, detaylandırmak ister misin?"

Ona defolup gitmesini söylemeyi düşündüm ama bu samimi sohbeti yapana kadar beni ofisten çıkarmayacağı hissine kapıldım ve ona cevabını verdim. "Birimiz oyuna başladığında, bitmeden önce beni yakalamak için on beş dakikası var."

"Peki ya seni yakalayamazsa?"

"O zaman beni ısırmaz. Oynamaya başlamamızı önermemin tek nedeni de buydu. Eminim inanmak istediğinin aksine, ısırılmak

eğlenceli değil ve henüz onunla savaşacak kadar güçlü değilim, bu yüzden en azından bu şekilde bir şansım var." Omuz silktim.

Orion derin bir iç çekti ve koltuğuna çöktü. "Bu fikri neden bulmuş olabileceğini anlıyorum ama bu iyi bir fikir değil. Bay Altair kaybettiğinde seni ısırmaktan kendini alıkoymayı başarsa bile, bu onu senin anlayabileceğinden çok daha fazla öfkelendirecektir. Ve büyük ihtimalle bu da sizi tekrar takip etmesine ve yine ısırmasına neden olacaktır."

"Belki de ona yeterince kredi vermiyorsun," dedim yavaşça. "Ve belki de ona çok fazla şey veriyorsun," diye cevap verdi karanlık bir şekilde. "Benim

Yorumlar onun *kim* olduğu değil, *ne* olduğu üzerinedir ve ben sizinki kadar güçlü bir kanın çağrısının bir adama neler yapabileceğini çok iyi biliyorum."

Başımı kaldırıp saate baktım ve dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Belki de Caleb'ın kaybetmeyi ne kadar iyi karşıladığını öğreneceğiz," dedim. "Çünkü az önce yaptı."

Orion'un dudakları bu fikir hoşuna gitmiş gibi kıpırdadı ama bakışını o kadar çabuk bastırdı ki emin olamadım.

"Sadece dikkatli olun, Bayan Vega. Saklanacak bir yere ihtiyacınız olduğunda da benden bir daha yardım beklemeyin."

"Peki bu sefer neden bana yardım ettin?"

"Seni kız kardeşin sanıyordum-" bunu söylememesi gerekiyormuş gibi sözünü kesti ve ben de ona kaşlarımı kaldırdım.

"Kendi Kaynağınızla mı oynuyorsunuz?" Ben suçladım. "Bildiğim iyi oldu." "Eğer saçlarını şapkayla örtmeyecek kadar nazik olursan Gelecekte bu sorunu yaşamayacağız."

"Tavsiye için teşekkürler. Bir öğretmenden moda tavsiyesi almak için can atıyordum," dedim ve koridora çıkarken gözlerimi devirerek.

Orion cevap veremeden dışarıdan büyük bir metalik gürültü duyuldu ve ben de koridoru aceleyle geçerek açık avluya baktım.

Jüpiter Salonu'nu The Orb'dan ayırdı.

Caleb binanın kıvrımlı altın duvarına ikinci bir dev ateş topu fırlattı ve o metalik gümbürtü yine ayaklarımın dibindeki zeminde yankılandı. Yüksek sesle küfretti ve Vampir hızını kullanarak uzaklaştı.

"Hâlâ senin oyununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?" Orion bilerek yanımda sordu ve cevap verirken dudağımı ısırdım. Çünkü ne kadar istemesem de
itiraf etmek gerekirse, artık o kadar da emin değildim. "Haddimi aştığımı ve zorba bir Profesör olmamdan başka bir sebep olmadan sana ne yapman gerektiğini söylemeye çalıştığımı düşünebilirsin-"

"Ben olsam sana huysuz yaşlı bir pislik derdim," diye ekledim ona sırıtarak.

Bir kahkaha attı ve ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "Daha az 'yaşlı', senden sadece sekiz yaş büyüğüm."

"Evet, yani sen benim yaşımdayken ben on yaşındaydım," diye belirttim. "Yani yine benim yarı yaşımdasın. Dolayısıyla *yaşlısın."*

Orion bunu belirtmemden hoşlanmamış gibi kaşlarını çattı ama neden umurunda olsun ki?

"Ne yani? Kanka olup birbirimizin saçını örmeye başlayacağımızı mı umuyordun?" Alay ettim.

"Benim zaten bir kankam var," diye alay etti.

"Evet. Arkadaş konusunda kötü bir zevkin
var."

Tekrar güldü ve garip bir an için sanki arkadaşmışız gibi hissettirdi. Yani o hâlâ benim Profesörümdü, hâlâ bir pislikti, hâlâ yaşlıydı... ama aslında birlikte pek çok şey de yaşamıştık. Darcy ile birlikte Nymph'lere karşı savaşmış ve gölgelerle lanetlendiğimizi fark ettiği anda bize yardım etmişti. Soru sormak yok. Şimdi bile Caleb'la oynadığım oyunlar konusunda moral bozucu davranırken aslında sadece beni kollamaya çalışıyordu. Ve belki de tüm bunlar için ona hiç kredi vermemiştim. Onu Darius'la aynı kefeye koymuştum ve

Ejderha'nın benden kazandığı aynı dangalakça davranışı. Ayrıca, doğum gününde birlikte eğlenmiştik.

"Hiç teşekkür ettim mi bilmiyorum," dedim yavaşça, ona yan gözle bakarak.

"Ne için, Bayan Vega?"

"Şu saçmalığı bırakabilir misin?" diye sordum. "En azından sınıfta olmadığımız zamanlarda. Vega'nın benim büyüdüğüm isim bile olmadığını biliyorsun, değil mi? Soyadımız bizim için hiçbir zaman bir şey ifade etmediği ve insanlar da bundan vazgeçmediği için bu şekilde devam etmeyi kabul ettik. İnsanlara isimlerimizin Tory ve Darcy olduğunu kabul ettirmeye çalışırken yeterince sorun yaşıyoruz, bir de Vega meselesiyle uğraşmak zorunda kalıyoruz. Ama gölge işlerimizi yaparken ya da doğum gününde falan takılırken bana Tory demeni tercih ederim. Tamam mı?"

"Elbette," diye cevapladı kendini beğenmiş bir sırıtışla. "Peki, o bileziği yakında alacak mıyım yoksa bana en çok hangi renklerin yakışacağını bulmak için zamana mı ihtiyacın var?"

Bir kahkaha attım. "Gerçekten bir dostluk bileziği istiyorsan Darcy'ye sorabilirsin. O böyle şeylerde iyidir. Ben mi? Seni bir gece dışarı çıkarırım, kendini beğenmiş bir hıyarın motosikletini çalarım ve seni gezdiririm, sonra da masanın altında içerim, böylece ikimiz de keşke yapmasaydım diye uyanırız. İşte ben böyle bir arkadaşım."

"Kulağa hoş geliyor. Ama ben sınırda bir alkoliğim, bu yüzden beni masanın altında içebileceğinden ciddi olarak şüpheliyim," diye şaka yaptı.

"Lionel beni gölgelere zorladığından beri her gece kendimi komaya sokacak kadar içiyorum, sırf kabus görmeden uyuyabilmek için..."

Orion'un bakışları üzerimde daraldı ve ağzımın beni orada bırakıp gitmesine izin verdiğimi fark ettim.

"Bunun için endişelenme. Seni sonra yakalarım." Döndüm ve ondan uzaklaştım, ama üç adım atamadan etrafımdan dolandı ve yüzüme baktı.

"Eğer çalıştığımız gibi onları bastırdıysan gölgeler o kadar gürültülü olmamalı," dedi bana kaşlarını çatarak. "Onları bastırıyor musun, Tory?"

Bana bakışı endişeliydi ama aynı zamanda hesaplıydı. Darius'la olan bağlantısı yüzünden ona karşı biraz sert davranmış olabilirdim ama bunun için iyi bir nedenim vardı. Gölgelerle oynamamı istemezdi.
Benim gibi. Onları kontrol etmeyi öğrenmeye başladığım kadar iyi öğrenmemi istemezdi. Çünkü Darius'un avantajlı olmasını istiyordu.

"Daha çok çalışacağım," dedim tatlı bir sesle. Hayatım boyunca öğretmenlere, koruyucu ailelere, sosyal hizmet görevlilerine ve polislere yalan söylemiştim. Bu konuda son derece iyiydim ve savunma duvarlarımı, elimden kayıp gitmelerine izin verdiğim kadar hızlı bir şekilde tekrar ördüm.

Orion rolümü yuttuğundan emin değilmiş gibi kaşlarını çattı ama ben sadece kaşlarımı kaldırdım ve söylemesini bekledim.

İç çekti.

"Bakın, eğer Evinizdeyken onlarla mücadele ediyorsanız o zaman Darius'a gitmelisiniz. Şu anda ikinizin aynı fikirde olmadığınızı biliyorum ama sana söz veriyorum, bu konuda sana yardım etmekten başka bir şey yapmayacaktır.
sen."

Bununla alay ettim ve etrafından dolaştım. "Teşekkürler," dedim küçümseyerek.
Darius'un kapısında yardım için yalvarmaya başlamadan önce gölgeler beni ele geçirebilirdi. "Ama Bay Tequila bana gayet iyi yardım ediyor."

Ondan uzaklaştım ve bu sefer gitmeme izin verdi. Başka ne diyebilirdi ki zaten? Bu laneti artık ben taşıyacaktım ve hayatta kalmak için ne yapmam gerekiyorsa onu yapacaktım. Buna onu kucaklamak da dahil.

Dışarı çıktığımda hava karanlıktı ve Ignis House'a doğru yürümeye başladığımda bir buhar bulutu içinde yükselen bir nefes bıraktım.

Giderken Atlas'ımı kontrol ettim, Caleb'dan rövanş isteyen birkaç mesaj buldum ama görmezden geldim. Orion'un beni tekrar avlayacağı konusunda haklı olup olmadığını merak ediyordum ama bunu dert etmeyecektim.

Caleb, işine geldiğinde pislik arkadaşlarıyla birlikte hareket eden bir pislik olabilirdi ama bana çok kızdığında da beni dağa çıkarmıştı ve bana zarar vermemişti. Şey...benim olduğumdan daha fazla değil

her neyse. Bu yüzden en azından bu konuda ona güvenmeye karar verdim. Yine de bir dahaki sefere yalnız kaldığımızda onunla avı biraz daha ayrıntılı olarak tartışabilirdim, sadece bu konuda gerçekten aynı sayfada olduğumuzdan emin olmak için.

Ateş Bölgesinde yürümeye başladım ve bir an için birinin adımı söylediğini duyduğumu sandım. Etrafıma bakındım ama yolda kimseyi göremedim, bu yüzden tekrar devam ettim.

Gabriel gökyüzünden tam önüme düştü, bir Vampir kadar hızlı hareket ediyordu ve panik içinde çığlık atmama neden oldu.

"Bu da ne böyle?" Devasa siyah kanatlarını sırtına yaslayarak önümde dikilirken, "Ne oluyor?" diye sordum.

"Seslendim ama kimse kafasını kaldırıp bakmadı," dedi omuz silkerek.

"Doğru." Ona kaşlarımı çatarak baktım, gökyüzünden düşüp beni korkutmasının bir anlamı olup olmadığını merak ediyordum.

"Bana bir iyilik yapmanı istiyorum," dedi.

"Neymiş o?"

"Tarikat derslerimiz için yıldız tozum bitti. Yani daha fazlasını bulamazsak devam edemeyeceğiz."

İçim daraldı. Çok kısa bir süredir uçuyor olmama rağmen, bunu yapamama fikri kendimi kafese kapatılmış gibi hissetmeme neden oldu. Bu düşünülemezdi.

"Nasıl yapmam gerektiğini anlamıyorum-"

"Darius'tan biraz istemeni istiyorum," diye yanıtladı.

Bu fikre karşı çıktım. "Hayır. Cidden dostum, hayır. Param var, ödeyebilirim-"

"Akrükler tüm yıldız tozunu kontrol eder. Ejderhalar tarafından yapılır. Satın alsan bile yine de onlardan almış olursun. Ayrıca, ondan istersen ne olacağını *gördüm.* Sana verecektir."

"Neden?" diye sordum. "Bunu benim için neden yapsın ki?"

"Bilmiyorum," dedi Gabriel, sanki gerçekten biliyormuş gibi bir sesle. "Sadece yapacağını biliyorum. Bunun ötesinde senin için iki yol var konuşma sürebilir. Hangi yöne gideceği ikinize bağlı olacak." "Bu hiç

yardımcı olmuyor," diye belirttim. "Bu, 'işte size bir sandviç, bu iki yoldan birine gidecek, onu yiyeceksin ya da yemeyeceksin' ve bu gerçek bir tahmin değil. Zaten var olan tek iki seçenek de bunlardı."

"Doğru değil. Belki suratında parçalardım ve mayonezin saçlarında dolaşmasına izin verirdim. Geçmişte bunu yaptığım biliniyor."

Gözlerimi devirdim, kendime rağmen gülümsedim.

"Belki," diye kabul ettim. "Peki, son bir buçuk haftadır görmezden geldiğim o şerefsizden bir iyilik istememin bir zaman çizelgesi var mı?"

"Sadece bu gece yapman gerekiyor," diye güvence verdi Gabriel. "Gece yarısının bu tarafı bize yıldız tozunu getirecek gibi görünüyor, bu yüzden en iyisi o zamandan önce yapmak."

"Peki," diye inledim. "Ben yaparım."

"Güzel. O zaman yarın hep birlikte uçmaya gidebiliriz."

Gökyüzünde süzülürken buna cevap vermeme izin vermedi ve ben de başımı arkaya eğerek yüzümde bir gülümsemeyle gidişini izledim. Tamam, en azından bu acı verici etkileşim için ödülümün gökyüzünde süzülmek olacağını biliyordum. Bunun için kendimi zorlayabilirdim.

Aklımda uçmakla Ignis Evi'ne geri döndüm ve doğruca odama gitmeden önce ortak salondan aceleyle geçtim. Yorgun ve terliydim ve bir duşa ihtiyacım vardı. Kötü huylu Ejderhalarla etkileşimler bu kadar uzun süre bekleyebilirdi.

Işıkları yakarken kapımın yanındaki aynaya baktım. Bu şapkayı çok sevmiştim. Üzerinde küçük pembe bir bobble vardı ve beni sevimli gösteriyordu. Bu da ironikti çünkü hiç de öyle biri değildim. Havalar soğumaya başladığı için başka şapkalar da almıştım. Saçımı kapatıyorsa ne olmuş yani? Huysuz profesörlerin Darcy ile beni ayırt etmesini kolaylaştırmak benim işim değildi.

Paltomu ve şapkamı dolabıma geri attım ve doğruca duşa girdim, sıcak suyun altına girerken kendime oyalanmadığımı söyledim.

Saçlarımı yıkamak için acele etmedim ve çıktıktan sonra fönle kurutmak ve cildimi nemlendirmek için uğraştım. Üst kata çıkmamak için harcadığım çaba konusunda kendime yalan bile söyleyemeyecek hale geldiğimde, içimi çektim ve üzerime bol bir eşofmanla bir bluz geçirdim. Tekrar makyaj yapmadım çünkü nasıl göründüğüm hiç umurumda değildi. Darius Acrux için çaba göstermeyecektim.

Gabriel'e yönelttiğim bir öfkeyle odamdan çıktım. Saat on bir buçuktu, bu yüzden bundan daha fazla kaçamazdım ve bir yanım zaman kaybetmek yerine eve döner dönmez bu işi halletmiş olmayı diliyordu. Ama bunun için artık çok geçti, bu yüzden çenemi tuttum ve merdivenleri koşarak çıktım.

Darius'un kapısına doğru yürüdüm, bana verdiği eski uyarı kulaklarımda çınlıyordu. Buraya davetsiz gelmemem gerekiyordu. Ama işte buradaydım.

Korkmayı reddettim ve tereddüt etmeden kapıyı çalmak için yumruğumu kaldırdım.

"Kapı açık," diye karşılık verdi Darius, çünkü hak sahibi dangalaklar kapı açmak gibi şeylerle uğraşmazlardı.

Uzun bir nefes aldım ve kapıyı açtım.

Darius, kocaman odasının sağ tarafında duran üç kişilik gri kanepede sırtı bana dönük oturuyordu. Televizyon açıktı ve şişeden bir bira içerken Pitball maçının tekrarlarını izliyordu.

Etrafına bakmadı, rakibi toprak topu ondan çalarken kafası toprağa çarpan bir oyuncunun ağır çekim görüntüsü oynatılırken bakışları televizyonda sabit kaldı.

Bana doğru dönmeye meyilli görünmediğinde yüksek sesle "Merhaba," dedim.

Sesimi duyunca anında kafasını çevirdi ve kendini ayağa kaldırdı.

"Hey," dedi kanepenin diğer tarafında duraksayarak. Bakışları üzerimde gezindi ama ne aradığını bilmiyordum. Beyaz bir tişört ve siyah bir eşofman giymişti, saçları şekilsizdi ve duştan çıktığı için hâlâ nemliydi, bu yüzden benzer bir çaba sarf etmediğimizi tahmin ettim. Yine de ben buraya geleceğimi biliyordum ama o bilmiyordu, bu yüzden benimki daha kasıtlıydı.

"Gabriel buraya gelmem gerektiğini söyledi," dedim, bunun benim seçimim olduğunu düşünmesini istemiyordum. "Bizi Tarikat derslerimize götürmek için kullanacağı yıldız tozu bitmiş..."

Darius bana bir kaşını kaldırdı ve soruyu gerçekten bana sorduracağını anladığımda dişlerimi sıktım.

Derin bir nefes aldım ve kendimi bunu yapmaya zorladım çünkü sadece bu etkileşimin bitmesini istiyordum.

"Peki, bize biraz verebilir misiniz?"

Hâlâ cevap vermedi ve ben de bir sonraki kelimeyi söylerken dilimi ısırdım.

"*Lütfen.*" Tatlı tatlı gülümsedim ve beni nerede bulduklarını sorduklarında koruyucu aileme yaptığım saçma sapan gösteriyi ona da sundum.

bütün gece kaçtı.

Darius gösterime güldü ve kanepenin etrafından dolaşarak yavaşça bana yaklaştı. Kıpırdamadan durdum, yerimi korudum ve bir santim bile zayıflık göstermek istemedim.

Darius, "Kapıyı kapat," diye emretti.

Omzumun üzerinden ona baktım. Özgürlüğe giden bu yolun mevcut olmasından nefret etmiyordum ve bundan vazgeçmeye de hevesli değildim.

"Neden?"

"Çünkü yıldız tozu gülünç derecede değerli ve bu okulda hırsızlar var. Kapısı ardına kadar açıkken onu sakladığım yeri öylece vermeyeceğim."

Dudaklarımı büzdüm ve kendimi bir canavarla kilitlediğim gerçeğini görmezden gelmeye çalışırken kapıya doğru bir hava akımı gönderdim.

"Bana bir seri katilmişim gibi bakmana gerek yok," diye kestirip atarak odanın öbür ucuna, yatağına doğru yürüdü.

Yatağı kaldırdı ve orada saklı ipek çanta zulasını ortaya çıkardığında bir kahkaha attım.

"Söylemek istediğin bir şey mi var?" diye sordu zuladan bir çanta alırken.

"Şey, sadece zulanı gizli tutmak istediğini söylemiştin. Hırsızlar, ama yatağın altı birinin bir şey arayacağı ilk yerdir." Omuz silktim.

"Sanırım sen bilirsin," diye cevap verdi.

"Yapardım," diye kabul ettim, gözlerini tutarak. Hayatta kalmak için yaptığım şeylerden utanmıyordum. "Ama sanırım iki gün boyunca yemek yememenin, kız kardeşinin soğuktan titreyerek uyumasını izlemenin nasıl bir şey olduğunu bilemezsin. Yırtık pırtık bir battaniye ve açlıktan ölmemek için dışarı çıkıp bir şekilde para bulmak zorundaydınız."

Darius buna karşılık kaşlarını çattı. "Öyle demek istemedim... özür dilerim. Haklısın, böyle bir şey yapmak zorunda kalmanın nasıl bir şey olduğu hakkında en ufak bir fikrim yok. Ya da
böyle yaşamak zorundaydın. Hayatta kalmak için yaptıklarından dolayı seni yargılamamalıyım."

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Bu kelimenin senin sözlüğünde olduğunu bile fark etmemiştim."

"Beni her zaman görmezden gelmeseydin belki yapardın," diye cevap

verdi. "Eğer bu kadar tutarlı olmasaydın belki de buna gerek kalmazdı. tekrarlayan kıç."

Darius bana karşılık vermek için ağzını açtı ama ağzından tek kelime çıkmadı.

Yumruğu yıldız tozu kesesinin üzerine kapandı ve boğazından çıkmaya çalışan kelimeleri durdurmak için kendini zorladı.

"Biliyorsunuz, bence buna sahip olmak istiyorsanız, bunu hak etmek için bir şeyler yapmanız gerekecek," dedi sonunda.

"Ne gibi?"

Darius bunu düşünürken başını eğdi. "Geri kalanını bir hırsızın kontrol edemeyeceği bir yere saklamama yardım et."

"Hepsini bana emanet edebilirsin ve ben de senin için güvende tutacağıma söz veririm," diye teklif ettim.

Darius bana sırıttı. "Pek olası değil. Ne olduğunu anlayabilirim seni insanlardan çalmaya itti. Ama bir kez hırsız olan her zaman hırsızdır, değil mi?"

Omuz silktim çünkü bu muhtemelen doğruydu. Şu anda kimseden bir şey çalmama gerek yoktu ama ihtiyaç duyarsam eski alışkanlıklarıma dönmekte zorlanmazdım.

"Peki," diye kabul ettim çünkü beni bu çemberden atlatana kadar vermeyeceği belliydi.

Süslü odasına göz gezdirdim, som altından yatak başlığına hafifçe bakıp alay ettikten sonra yatağının yanından geçerek doğruca banyosuna girdim.

"Yine benim diş fırçamı mı kullanacaksın?" diye sordu beni takip ederken ve ben cevap verme zahmetine girmeden gözlerimi devirdim. Çok sarhoş olduğum ve burada uyuduğum geceden bahsettiğini tahmin ediyordum ama dişlerimi fırçaladığımı hatırlamıyordum.

"Banyonda lanet olası bir jakuzi var," diye işaret ettim devasa alana girerken. Duvarlar gri ve beyaz fayanslarla kaplıydı ve musluklar ve tuvalet sifonu som altındandı. *Tabii ki öyledir.*

"Buraya son geldiğinde de bundan çok hoşlanmıştın," dedi. "Denemek ister misin?"

"Neden, gidiyor musun?" Omzumun üzerinden ona bakarak sordum.

"Gerçekten gitmemi istiyor musun?" diye sordu.

Bu öneriyle omurgamdan aşağı akan sıcaklığı görmezden geldim ve yüzümü ona dönerken jakuzinin tabanını işaret ettim.

"Şu paneli sökün ve küçük zulanızı oraya koyun. Çoğu hırsız gizli bir şey var mı diye kontrol etmek için bir şeyi sökmez," dedim. "Yıldız tozunu şimdi alabilir miyim?"

Darius bana doğru yürüdü, yumruğunu uzattı ve yavaşça açarak teklif etti.

Kocaman gövdesiyle beni odanın köşesine sıkıştırırken kalbim daha da hızlı çarpıyordu ama geri çekilmeyi reddettim.

Elimi uzattım, o elini benimkinin etrafına kapatmadan yarım saniye önce parmaklarım çantayı kavradı.

İrkildim ve elimi geri çekmeye çalıştım ama beni bırakmadı.

"Sanırım konuşmamız gerekiyor," dedi yavaşça.

"Bırak beni," dedim, sesim içimde hissettiğimden daha güçlüydü.

"Sana ne yapacağımı sanıyorsun?" diye sordu, elimi bırakırken gözlerinde acı parıldıyordu. "Ateş büyüsüne karşı dayanıksızsın, sana karşı Ejder Ateşi bile kullanamam. Sana vurmam ya da canını yakmam çok zor.

başka bir şekilde. Sadece kaçıp gitmeden ve beni tekrar görmezden gelmeye başlamadan önce seninle konuşmak istiyorum."

"Oh, bilmiyorum," diye alaycı bir şekilde cevap verdim. "Ne de olsa tuvaletteyiz, belki yine beni boğmaya çalışacaksın? Ya da beni boğmaya? Ya da
Belki de sadece bir dahaki sefere beni çamura ittiğinde ya da bana adi dediğinde daha çok canın yansın diye beni kendine yaklaştırmaya çalışıyorsun.
Fahişe."

Darius'un dudakları aralandı ama başka bir şey söylemedi. Tüm bunları ve daha fazlasını bana yapmış olduğu gerçeğini kabullenmek istemiyormuş gibi kaşlarını çatıyordu ama bunu inkâr etmek mümkün değildi.

Bana kolayca yapabileceği her şeyi sıralarken ona bakarken kalbim çılgınca atıyordu ve içgüdüsel olarak kendimi korumak için bir şeye uzandım.

Gölgeler daha fazla yönlendirmeye gerek kalmadan içimde canlandı. Görüş alanıma karanlık çöktü ve Darius'un gözleri şaşkınlıkla açılırken ona baktım. Gölgelerin coşkulu çağrısı ruhuma şarkı söylerken derin bir nefes aldım ve kendimi korumak için onlardan daha fazlasını çektim.

Fısıltılar daha da yükseldi, güç, yıkım ve ölüm vaatleri en yumuşak okşayış gibi kulaklarıma üflendi. Gölgeler kollarıma yayıldı, bedenimi kapladı ve ben onlara izin verdikçe parmaklarımın arasında dans etti.

Devam etmek çok kolay olurdu. Ne isterlerse yapmalarına izin vermek ve ruhumu bana vaat ettikleri zevkle beslemek çok kolaydı.

İşkencecime doğru bir adım attım, ona yaklaşırken dişlerimi gösterdim ve gölgeler onun hayatı için yalvardı. Bana yaptığı onca şeyden sonra neden almayayım ki? Kendimi ve kız kardeşimi hâlâ bize yönelttiği açık olan tehditten korumuş olacaktım.

Uzandım ve tişörtünü avucumun içine aldım, bir yandan elimi yumruk yaparken diğer avucumu kalbinin hemen üzerindeki göğsüne bastırdım.

Gölgeler öne doğru sıçradı, kurbanlarına odaklandılar ve ruhunun etrafına dolanmak için dışarı çıktılar.

Güç derimin altına kaydı ve Darius şaşkınlıkla nefesini tuttu.
Gölgeler onun büyüsünden beslendi ve bana hediye etti. Ateşinin sıcaklığı derimin altında yandı ve beni içten dışa aydınlatırken inledim.

Günahın en saf tadı gibiydi. Onu benden üstün kılan şeyi tüketiyor, bana zarar vermek için kullandığı şeyle besleniyordum.

"Roxy," diye nefes aldı Darius, eliyle yanağımı kavrarken bakışlarını bakışlarımdan ayırmadı. "Savaş onunla."

Ne demek istediğini ve neden benimle savaşmaya çalışmadığını merak ederek ona göz kırptım. Gücünün etrafındaki bariyerin düşmesine izin verip kendini bana karşı savunmasız bıraktığında görüş alanımın kenarlarında altın ışık dans ediyordu.
Gölgeler onu o yapan her şeyi yutmak için hızla ilerliyordu.

Bir uçurumun üzerinde duruyormuşum gibi hissediyordum, bir tarafa eğilebilir ve gölgelerin ziyafet çekmesine, ondan her şeyi ve her şeyi almasına izin verebilirdim. Ya da diğer tarafa yaslanıp kollarına düşebilir, beni karanlıktan çekip çıkarmasına izin verebilirdim.

Gölgeler gözlerimin üzerinde derinleşti ve bana yaptığı her iğrenç şeyi yeniden yaşıyormuşum gibi hissettim, her birinin anısında var oldum
Onun eşliğinde geçirdiğim işkence dolu anlar. Tam gölgelerin onu ele geçirmesine izin vermek üzereyken, başka bir anı su yüzüne çıktı. Kollarında uyandım, sıcaklığı beni sarıyor ve tam ve mutlak bir güvenlik hissi beni sarıyordu.

Kendimi gölgelerden geri çekerken nefes nefese kaldım, kalbimin onların bulunduğu kısmının etrafına bir kafes ördüm ve onları kilitledim.

Öne doğru tökezledim ve Darius'un kolları beni göğsüne doğru çekerken etrafımı sardı.

Onun kokusu beni sardı, sedir ve duman tamamen ona ait bir şeyle karışıyordu.

Kollarında titrerken parmakları saçlarımın arasından geçti, diğer eli omurgamı okşadı. Kalbim tehlikeli bir şekilde çarpmaya başlamıştı ve gölgelere teslim olarak Darius'tan çok kendime zarar verme tehlikesiyle karşı karşıya olup olmadığımı merak ediyordum.

"Sorun yok," diye nefes aldı. "Seni almalarına asla izin vermeyeceğim."

"Neden?" Yanaklarımdaki gözyaşlarını fırçalamak için uzanarak zorla söyledim.

"Beni umursamıyorsun. Şimdiye kadar tek yaptığın beni incitmekti, neden bana böyle bir söz verdin?"

Kendimi onun kollarından kurtarmayı başardım ve ellerinin olduğu yerler sanki özlemişler gibi dokunuşunun anısıyla karıncalandı.

"Seni önemsiyorum," dedi, kaşlarını çatarak nedenini bilmediğini söyledi, ben de bilmiyordum. "Ve ben... Yani, yapmamalıydım... Asla yapmamalıydım..."

"Ne?" Nefes aldım, karanlık gözlerine baktım ve ne umuyordum? Umut etmeye cesaret edemediğim bir şey.

"Yapamayacağımı bilmelisin... Yapmadım... Asla istemedim..."

"Neye?" Söylemesini istiyordum. Sadece *söylemesini.*

Sanki kelimeler dudaklarından zorla dökülemeyecek kadar yakıcıymış gibi başını bana doğru salladı. Öfkem tekrar yükseldi çünkü her şeyden sonra bile bunların hiçbirini kabul etmeyecekti. Özür dilemeyecek ya da en ufak bir fark yaratabilecek *bir şey* söylemeyecekti.

"Sadece söyle," diye yalvardım.

Bana doğru uzandı ama ben geri çekildim. Bunu duymam gerekiyordu. Kısa yol yok.

Yaptığı onca şeyden sonra olmaz. Benden bir şey istiyorsa bunu *söylemeliydi.*

Darius kaşlarını çattı ve bakışlarında bir tür savaşın devam ettiğini görebiliyordum ama o bunu anlamaya çalışırken burada öylece durmayacaktım. Her ne haltsa söylemek onun için bu kadar zorsa, belli ki yeterince güçlü hissetmiyordu.

Düşürdüğü yerden yıldız tozu torbasını aldım ve ona yan basarak çıkışa yöneldim.

Beni durdurmak için seslenmeden önce banyodan geçip koridora açılan kapıya kadar gitmiştim.

"Roxy, bekle."

Durakladım, omzumun üzerinden ona baktım.

"Ne? Gitmem gereken başka bir yer var," diye terslendim. "Caleb'la mı?"

diye sordu ve ben de kaşlarımı çattım çünkü bu

Ama eğer öyleyse de bu onu ilgilendirmezdi. Yine de sessizliğimi onay olarak algılamış gibiydi ve bakışları sertleşti.

"Bana söyleyecek bir şeyin var mı yok mu?" Ben talep ettim.

"Hayır," diye hırladı. "Sadece iyi bir küçük kan bağışçısı gibi yatağına geri dön."

"Güzel." Kapıyı kırarak açtım ve koridora çıktım. Yine arkamdan

seslendi ama siktir olup gidebilirdi.

Koşmaya başladım ve ayak sesleri beni koridorda takip etti.

"Öyle demek istemedim," diyordu ama ben bunu duymak istemiyordum.

"Bana söylediğin ya da yaptığın şeylerin hiçbirinde ciddi değilsin, değil mi?" I

bağırarak karşılık verdi. "Ama yine de bunları yapmaya devam ediyorsun."

Kapıma kadar geldim ve anahtarımı kilide soktum, tam bana yetiştiği sırada kapıyı yırtarak açtım.

İçeri girdim ve kapıyı suratına kapatmaya çalıştım. Son anda elini kaldırıp durdurdu.

"Yani bu kadar mı?" diye sordu. "Benden öylece kaçacak mısın? Beni görmezden gelmeye devam mı edeceksin?"

"Ve sen de bana eziyet etmeye ve hayatımı çekilmez hale getirmeye devam edeceksin, değil mi?"

Gözleri duygularla parlıyordu ama ben bitmiştim, çoktan bitmiştim.

Büyük bir enerjiyle kapıyı aramızda kapatmaya zorladım ve anahtarı hızla kilide soktum.

"Roxy!" Darius diğer taraftan bağırdı.

"Bu benim adım bile değil, göt herif!" Ben de bağırdım. Kapıma vurmaya devam etti ama ben sadece geri çekildim.

"Gerçekten birbirimizden nefret etmeye devam etmemizi mi istiyorsun?" diye seslendi odunların arasından. "Tutulma gecesinde hiçbir şey olmamış gibi mi? Sanki hiçbir şey değişmemiş gibi?"

"Hiçbir şey değişmedi," diye hırladım. "Senden o zaman da nefret ediyordum, şimdi de nefret ediyorum!"

Uzun bir duraklama oldu ve uzayan sessizlikte neredeyse gittiğini düşünecektim, ta ki sesi tekrar bana gelene kadar.

"Peki, öyle olsun. Madem böyle istiyorsun, o zaman düşmanım olarak kal. Ama bunu senin istediğini unutma."

Yumruğunu kapıma vurdu ve ahşabın ortasını yaran bir çatlakla geriye sıçradım, ancak bir an sonra geri çekilen ayak sesleri duyuldu ve gittiğini anladım.

Yatağıma uzandım, her yerim titriyordu ama bunu yapmayı reddediyordum.

kabul et. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü ama onları da görmezden geldim. Çünkü Darius Acrux umurumda değildi. Ve kesinlikle beni ağlatacak kadar benim için bir şey ifade etmiyordu.

OceanofPDF.com

"Gel bana..."

Gölgeler etrafımda dönüyordu, karanlık ve çekici. Sıcak eller gibi tenimde geziniyorlar ve beni çekiyorlar, çekiyorlar, unutuşa doğru çekiyorlardı. Güvendeydim, damarlarımdan ecstasy akarken rahat bir battaniyeye sarılmıştım.

"Neredesin sen?" Boşluğa fısıldadım, sesim dilimden kayarken saten gibiydi.

"Buraya... yaklaş... bana gel..."

Sesi öncekinden daha uzak geliyordu ve kalbim onu uçurumda bulma ihtiyacıyla sıkışıyordu.

"Göremiyorum," diye nefes aldım, bastıran siyahı uzaklaştırmaya çalışıyordum.

Bir eli benimkini yakaladı ve yumuşak parmakları bana yapıştı. Hâlâ kör olmama rağmen kollarının beni sardığını hissederek öne doğru bir adım attığımda kalbim usulca çarpmaya başladı.

"Kurtar beni." Nefesi yanağımda gezindi ve kemiklerimin derinliklerine işleyen soğuk bir öpücük bıraktı. Bir an için tanıdığım, bana kendi etim ve kanım kadar tanıdık gelen birinin yanında duruyormuşum gibi hissettim. Sonra o gitti ve karanlık etrafımda dönmeye başladı, tatlı çekiciliği beni onun peşinden sürükledi.

Bir adım attım, işitme duyumun sınırındaki fısıltılara ulaşmaya çalıştım, onları bulmak için çaresizdim.

Ama sonra, bedeni benimkine uyan, ruhu benimkiyle aynı özden inşa edilmiş birinin anısı beni buldu. Sonra başka bir varlık, beni kendine yakın tutan ve gitmememem için yalvaran sonsuz gözleri olan bir adam. Ve onlar her kimse beni bir adım geriye çekti, çünkü bu evrende onlar yanımda olmadan gidebileceğim bir diyar yoktu.

Nefes nefese uyandım, ter yorganı tenime yapıştırmıştı. Yorganı bir kenara fırlatıp yatağımdan kalktım ve pencereye doğru ilerledim. Pencereyi araladım ve buz gibi sabah havası üzerime döküldü, ısınmış tenime çarptı.

Gölgeler içimde her zaman var olan bir boşluğa çekildi. Her zaman orada olacaklar, beni kollarına almak için bekleyeceklerdi.

Beni yanına çağırmaya çalışan kızın sesini hatırladım. Yardım istemişti. Boşluğa adım atmış ve bir daha geri dönmemiş zavallı kayıp bir ruh muydu?

Ürperdim, soğuk çok sertleşince pencereyi kapattım. Pencere camına kırağı yapışmış ve beyaz parlaklık aşağıdaki çimenleri tozlandırmıştı. Yükselen güneş üzerinden süzülürken yıldız tozu gibi parlıyordu ve kalbim normal atışına dönene kadar bu huzurlu manzarayı seyrettim.

Atlas'ımın alarmı çaldı ve yumuşak rüzgâr çanlarının sesi havada çınladı. Yatağıma geri döndüm, kapatmak için ekrana dokundum ve burcumu açtım.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Bugün kapınıza birçok zorluk dayanacak, ancak içiniz rahat olsun, yıldızlar sizin lehinize parlıyor. Derinlere indiğiniz sürece İçinizdeki gücü ve Jüpiter'in çekimini sizi sürprizlere hazırlamak için kullanın,

harika bir gün geçirebilirsiniz. Unutmayın, balı almak için kovanla yüzleştiğinizde bal çok daha tatlı olacaktır.

Her zamanki gibi gizemliydi ama ne zaman zorluklardan ve sürprizlerden bahsetse tetikte oluyordum. *Özellikle de korkunç sürprizlerden.*

Rüyanın üzerime yapışan karanlığından arınmak için duşa girdim ve kısa süre sonra üniformam ve paltomla Küre'ye doğru yürümeye başladım. Kış havası duyularımı canlandırdı ve Küre'ye ulaştığımda buz gibi okşayışıyla yüzüm karıncalandı. Yakında eldiven ve şapka giymeye başlamam gerekiyordu, bu yüzden internetten alışveriş yapmam gerekiyordu.

Tor'a söylemesen iyi olur, yoksa bana bütün kış kataloğunu alır.

Onu gördüğümde gülümsedim, zaten her zamanki masamızdaydı ve etrafı arkadaşlarımızla çevriliydi. Şüpheli bir şekilde yeni görünümlü krem rengi bir eşarp boynuna sarılmıştı ve yaklaştığımda fiyat etiketinin hala boynunda asılı olduğunu gördüm.

Onu kopardım ve burnunun dibinde salladım. "Bir eşarp için yüz aura mı? Mezun olmadan bizi iflas ettireceksin," diye takıldım.

Sırıtarak etiketi elimden kaptı. "Banka hesabımızı gördün mü? İstesem de bizi iflas ettiremem."

"Ama deniyorsun, değil mi?" Güldüm.

Sofia masanın karşısında kıkırdadı, tostundan bir ısırık aldı ama bize bakmıyordu, Atlas'ına bakıyordu.

"Tyler sana sik resimleri mi gönderiyor?" Tory sırıtarak sordu.

Sofia başını kaldırdı, Tyler arkasında belirip öpmek için eğilmeden bir saniye önce yanakları renklenmişti. Sofia hızla Atlas'ını bir kenara bıraktı ve dudaklarını Tyler'ın dudaklarına bastırmak için döndü.

Tyler, Geraldine'in masaya doldurduğu meyve kâsesinden bir elma kaparken, "Ben penis resimleri göndermiyorum, Tory," dedi. "Ekran büyük değil

tüm bunları kapsayacak kadar."

"İğrenç," diye güldü Tory. Gözlerindeki koyu halkaları fark ettim ve kahvaltıya benden önce gelmesinin tuhaf olduğunu fark ettiğimde kaşlarımı çattım. Tahminime göre
Gölgeler onu geceleri de uyutmuyordu.

"İyi misin?" Nefesimin altında ona sordum ve o başını salladı. "Fazla uyuyamadım." Darius'a baktı. "Ve ben de biraz
"Ejderha pisliğiyle karşılaştım."

Bana daha fazlasını söyleyemeden Geraldine elinde büyük bir simit tepsisiyle belirdi ve Tyler'ı kenara iterek simitleri masanın ortasına bıraktı. masaya oturdu ve karşımızdaki koltuğuna yerleşti. Biraz yıpranmış görünüyordu ve her zamanki mükemmel üniforması biraz karışmış gibiydi. "Alestria'ya tek yön uçuşta üzüm suyu, bu sabah bu simitler için neredeyse bir kolumu kaybediyordum."

"Ne oldu?" Şaşkınlıkla sordum.

"Max Rigel oldu!" diye homurdandı. "O şişirilmiş beluga balinasının ipucunu alması gerekiyor. Bugünlerde her fırsatta hayatıma girmeye çalışıyor. Tüm simit yığınını kuşattı!"

Tory umutla, "Lütfen bana onu kıçının üstüne devirdiğini söyle," dedi.

Geraldine saçlarını düzleştirmek için bir elini saçlarının üzerinde gezdirdi. "Elbette. Ama değil
eteğimi başımın üzerinden su fışkırtarak göndermeden önce. Sos granülleri, hiç mi utanması yok? Ona bir ders vermek zorundaydım.
mesajı eve götürmeye çalışacağız."

Tory bana dirsek attı ve sanki bir işaretmiş gibi Max Rigel saçlarından reçel damlayan ve pantolonunun arkasından çıkan bir demet muza benzeyen bir şeyle yanımızdan geçerek The Orb'un çıkışına doğru ilerledi. Muzları kaptığı gibi yere fırlattı ve üzgün bir kız aceleyle muzları toplayıp arkadaşlarının masasına koştu, onlar da muzları yemeye başladılar. *İğrenç. Hiç utanmaları yok mu?*

Geraldine'e sırıtmak için döndüğümde çenesini kaldırdı ve simitler için bir dilim tereyağı ve bir bıçak aldı.

Bakışlarım masanın birkaç metre ötesinde, elinde bir tabak yumurta ve kızarmış ekmek tutan ve kararsız bir ifadeyle bize doğru bakan Diego'ya takıldı.

Tory'yi dürttüğümde ona baktı ve omuz silkerek kahvaltısını karıştırmaya devam etti.

"Üzgün olduğunu söyledi," diye fısıldadım. "Onun için üzülüyorum."

Tory, "Her neyse, gerekiyorsa sokak hayvanını alın," dedi. "Ama ben de bir özür aldığımı hatırlamıyorum."

Alt dudağımı çiğneyerek ayağa kalktım ve boş bir masaya doğru sürüklenirken ona doğru yöneldim. Ben ona ulaşamadan, Seth Capella hışımla
Diego'nun tabağını göğsüne doğru çevirip omzunu onunkine çarparak büfeye doğru ilerledi.

"Pislik herif!" Arkasından seslendim ama beni duymazdan geldi.

Diego'nun gömleğindeki yumurtalı pisliği su büyümün yardımıyla yıkamasına yardım etmek için acele ettim, nefesimin altında Seth'e küfrediyordum.

Diego'nun kolları sanki hayattan umudunu kesmiş gibi iki yanında gevşekçe sallanıyordu. Adamın ciddi bir moral konuşmasına ihtiyacı vardı. Ve bunu yapmaya istekli tek kişi benmişim gibi görünüyordu.

"Onu ve tüm Varisleri görmezden gelin," dedim.

"Geçmişte bu senin işine nasıl yaradı?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Haklısın." Sırıttım ve o da karşılık verince omuzları gevşedi. I umutlu bir bakışla masamıza doğru başını salladı. "Bir kişilik daha yer var."

"Kız kardeşin bakışlarıyla kafamı eritmeye çalışıyor gibi görünüyor."

Tory'ye baktım ve sessizce geri çekilmesini söyledim. Yanıt olarak gözlerini devirdi, sonra da yüzüne fazla şakacı bir gülümseme yerleştirdi.

Diego'ya omuz silkerek, "Sadece zor bir sabah geçiriyor," dedim. "Belki daha önce özür dileseydin..."

Başını salladı, ayak ayak üstüne attı, sonra daha da yaklaştı ve bana fısıldadı, "Yapmak istiyordum ama... şey o beni çok korkutuyor, chica."

Bir kahkaha attım ve koluna girip onu masaya doğru yönlendirdim. "Dinlenen kaltak suratına aldırma, tamamen rol yapıyor." Tamam tamamen değil, ama bunu bilmesine gerek yoktu.

Tory'nin arkasına vardık ve arkasını dönmeyince omzuna vurdum. Dramatik bir şekilde iç çekti, Diego'ya bakmak için döndüğünde bakışları sertleşti.

Kaçmak üzere olduğunu hissederek kolunu daha sıkı kavradım.

Diego birkaç kez boğazını temizledikten sonra, arada bir kendi ana diline dönerek boğuk bir özür diledi.

"Tamam, tamam," diye elini salladı Tory. "Başımı ağrıtıyorsun, o yüzden seni affediyorum." Diğer tarafındaki boş koltuğu işaret etti ve Diego oraya otururken gülümsedi.

Geraldine bir anne bakışıyla simit tepsisini ona doğru itti. "Diyet yapan bir kürdan kadar zayıfsın Diego. Tereyağlı simitlerime yumul."

O da bir tane kaptı ve çok geçmeden aramızda hiçbir şey değişmemiş gibi sohbet etmeye başladık. O ve Tyler bile gayet iyi anlaşıyor gibiydiler ve bir an için içimde yaşayan gölgelerin buharlaşıp gittiğini, geriye sadece güneş ışınları gibi tenimde parlayan arkadaşlarımın ışığının kaldığını hissettim.

***

Bu bizim ilk Numeroloji dersimizdi ve yolun yarısında sınıfa girerken başka bir sihirli grup hakkında bilgi edineceğim için heyecanlıydım.

Neptün Kulesi. Oda gri taş duvarlardan inşa edilmişti, tuğlalar açıktaydı ve hava serindi. Her duvarda on bir, yedi, üç, otuz üç ve yedi yüz kırk yedi gibi görünüşte rastgele sayılar vardı. Bu rakamlar sanki dev bir bıçak tarafından oyulmuş gibi taşın derinliklerine kazınmıştı ve kesiklerin olduğu yerlerde parıldayan kristaller ortaya çıkıyordu.

Tory, Diego, Sofia, Tyler ve ben odanın arkasındaki uzun masalardan birine oturduk, Atlaslarımızı ve ders kitaplarımızı çıkardık.

Profesör Faun, koyu tenli, tıknaz bir adamdı ve kısa rasta saçları kafasının tıraş edilmiş yanlarından sarkıyordu. Yakışıklı bir yüzü ve çarpık bir gülümsemesi vardı, bu da ona çabucak ısınmamı sağladı.

"Sayılar. Her şeydir. *Her şeydir.*" Atlas'ının üzerindeki bir düğmeye bastı ve odada caz müziği çalmaya başladı. Parmaklarını ritme göre tıkırdattı, kendini müziğe kaptırırken gözlerini kapadı ve alt dudağını emdi. "Mmm Evet."

Profesör Faun koridorlar arasında garip, baştan çıkarıcı bir ritimle ilerlerken Tory'ye baktım ve ikimiz de kahkahalarımızı bastırdık.

"Onun bir Satir olduğunu duydum," diye fısıldadı Kylie bizim masanın önünden. "Çok... şehvetliler." Sanki bir rüyada kaybolmuş gibi iç çekti ve

Çevremdeki ateş titreşimi, profesörün Anka güçlerimi kapatan bir titreşim yaydığını fark etmemi sağladı.

"Herkes rahatlasın." Profesör Faun gömleğinin üst düğmesini açtı. "Rahatlayın, uzuvlarınızı sallayın ve bu alanın pozitif titreşimlerinin tadını çıkarın. Hepimiz sonsuz bir yıldız denizinde dans eden ruhlarız."

"Kafası mı güzel?" Tory'ye fısıldadım ve Faun yanımızdan dans ederek geçerken eline doğru homurdandı, hareketleri şaşırtıcı derecede iyiydi.

"Numeroloji göklerin müziğidir. Her sayı bir notadır ve hepsi birlikte çalışarak büyülü bir melodi yaratır." Profesör Faun
Elindeki sarmaşığı odanın bir ucundan diğerine fırlatarak ışık düğmesine bastı ve böylece karanlığa gömüldük. Üzerimizdeki disko topu hemen dönmeye başladı ve yaydığı gümüşi ışık sonsuz sayıda birleşerek tavan ve duvarlar boyunca etrafımızda dönmeye başladı.

"Ruhunuz sayılarla yazılmıştır," diye açıkladı Faun, sanki çok mantıklıymış gibi. Odanın başındaki elektronik panoya doğru dans ederek ilerledi ve ilk slaytı getirmek için ona dokundu.

Doğum yolu numaranızı belirlemek ve yaşamdaki yolunuzu ve dünyadaki yerinizi keşfetmek için yivli anlamını kullanmak.

"İlk göreviniz doğum yolu numaranızı hesaplamak. Tahtadaki denklemi takip edin, sonra odanın içinde dolaşarak size özel her bir sayıyı ve ne anlama geldiğini tartışacağım." Tahtaya tekrar dokundu ve denklem ortaya çıktı. Berbat bir matematik denklemi bekleyerek kaşlarımı çattım ama neyse ki oldukça basitti.

Doğduğunuz ay, gün ve yıldaki tüm sayıları toplayın.
Örneğin:
01/18/1990

0+ 1 + 1 + 8 + 1 + 9 + 9 + 0 = 29

Doğum Yolu Numaranızı öğrenmek için sayıyı bir kez daha ekleyin: 2 + 9 = 11
1+1 = 2

Sınıftaki herkes çalışmaya başlarken ben de Atlas'ıma doğum tarihimi yazdım. Bir dakika sonra bir Doğum Yolu Numarası buldum ve bunun ne anlama gelebileceğini öğrenmek için meraklandım. Tory'nin de aynı numarayı aldığı açıkken Sofia'nın altı ve Diego'nun yedi olduğu görüldü.

Profesör Faun yanımıza geldi, Tory ve benim yazdığımız bir numarayı incelerken ilgilenmiş gibi görünüyordu.

"Bir, başaranların sayısıdır... liderlerin." Gözleri üzerimizde gezindi ve içlerinde merak ateşi yandı. "Solaria'nın pek çok hükümdarı bu Doğum Yolu Numarasına sahipti."

"Hiçbir şeye hükmetmeyi planlamıyoruz, o yüzden..." Tory omuz silkti.

"*Planlar,*" diye bir kahkaha attı Faun. "Plan yapın, Bayan Vega. Yakında tüm planların boş olduğunu anlayacaksınız. Önemli olan tek şey yıldızlarda yazılı olanlardır."

"Yani teknik olarak kaderimizde hükmetmek olup olmadığını öğrenebilir miyiz?" Merakla sordum ve Tory çevremde gözlerini devirdi.

Profesör Faun'u bakışlarımla sabitleyerek onu görmezden geldim. Kız kardeşimin cidden daha az alaycı olması gerekiyordu. Tanrı aşkına, Zodyak Akademisi'ndeydik. Hayatımın kadere bağlı olması fikri benim de hoşuma gitmiyordu ama eğer öyleyse bunu bilmeyi tercih ederdim... ve seçimlerimizde ne kadar özgür olduğumuzu.

"Hem evet hem hayır," diye düşündü Faun, çenesindeki kirli sakalı ovuşturarak. "Numeroloji, sürdüreceğiniz hayatın bir göstergesini verir ve yolunuz boyunca size rehberlik edebilir. Tüm güç numaralarınız kararlarınızı etkiler. Size DNA'nız kadar bağlıdırlar. Eğer liderlik etmek için doğduysanız, o zaman liderlik edersiniz. Ancak bu Solaria'yı yöneteceğiniz anlamına gelmez."

"Güzel, çünkü Vega Fahişelerine boyun eğdiğim gün kendimi Ağlayan Orman'da bir ağaca asacağım," dedi Kylie yüksek sesle, şakası Jillian'ın homurtusuyla noktalandı.

Faun, Dock House Points'e döndü ve ben de Tory'ye nefesimin altında şöyle mırıldandım: "Sanırım tahtta hak iddia etmek için ilk gerçek teşvikimi buldum."

Tory bir kahkaha attı ve Faun dönüp sorgulayan bir kaşla bize baktı. Ona masum bakışlar attık ve o da uzaklaştı.
Sofia'nın numarasını tanımlayarak, onu sağlık hizmetlerinde kariyer yapması muhtemel bir bakıcı ve besleyici olarak adlandırdı. Diego'nun yedi sayısı onu hayatta anlam arayan, olayları sorgulayan ve ruhani bir yapıya sahip bir arayışçı olarak tanımlıyordu.

Evet, büyükannenizin ruhu şapkanızın içine örüldüğünde, sanırım bu sizi ciddi bir ruhani adam yapar.

***

Okul çıkışında kalbim güm güm atarak Pitball Stadyumu'na doğru yola çıktım. Tory bir şey almak için odasına gitmişti ama gözlerindeki ifadeden amigo antrenmanına gelmeye hiç niyeti olmadığı anlaşılıyordu. Onu suçlamış mıydım? Tabii ki hayır. Bir takımda sıkışıp kalmak Marguerite ve Kylie neredeyse Mirasçılarla aynı takımda olmak kadar kötüydü. Bu bir yarışma falan değildi ama içimde az önce kazandığıma dair korkunç bir his vardı.

En azından bir umut ışığı vardı. Kaslı, sahada inanılmaz yetenekli ve benden gerçekten hoşlanan biri. Ve hayır, Orion değildi - karamsar bir Koç olarak vampir mi? Hayır, teşekkür ederim. Sırf biz... her ne haltsak o olduğumuz için bana yumuşak davranmayacaktı. Hayır, eğer soyunma odasında beni bekleyen parlak zırhlı bir şövalye varsa, o da Geraldine Grus'tu.

Stadyuma ulaştım, kendimi dışarıda kilitli buldum ve bu yoldan en son girdiğimde Geraldine'de bir anahtar olduğunu hatırladım - Griffin'in bokunu her tarafa sürmek için

Max'in kiti. Bu anıyı hatırlayınca dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve yakında onunla tekrar uğraşma şansımız olup olmayacağını merak ettim. Bu hafta #poowhatyougottado hashtag'i çok popülerdi ve ben de sık sık FaeBook haber kaynağında gezinerek Max'in sahte görüntüleriyle kendimi eğlendiriyordum. Birisi Max'in kumsalda uzanmış ve dudaklarını ayırmış profesyonel bir fotoğrafını bulmuş ve bu fotoğrafa bolca kaka ekleyerek harika bir iş çıkarmıştı.

Kapıyı birkaç kez anlamsızca çekiştirdikten sonra oflayıp pufladım ve cebimden Atlas'ımı çıkardım. Tam Geraldine'e bir mesaj atacaktım ki bir kol omuzlarıma dolandı. Şaşkınlıkla irkildim ve Caleb'in beni kapıya doğru yönlendirdiğini gördüm. "Burada mı sıkıştın tatlım? Seni içeri alayım."

"Ah... teşekkürler," dedim şüpheyle. Kız kardeşimle görüşüyor olabilirdi ama söz konusu Caleb Altair olduğunda hâlâ çok temkinliydim.

Kapıya doğru uzandı, sonra durakladı ve gözlerinde parlayan muziplikle bana döndü. "Elbette... Karşılığında bir iyilik isteyeceğim."

İçimi çektim, gözlerim gökyüzüne çevrildi. "Tabii ki biliyorsun."

"Sadece ufacık bir tane," dedi çoğu kızın donunu eritebilecek bir sırıtışla. Benimkini değil çünkü kız kardeşim de oradaydı. Hangi kız kardeşimin el attığı diğer erkeklerle birlikte sadece onun için göz kırpmamı sağladı. Bu doğuştan gelen bir şeydi. Onunla bu kadar ilgilendiğim için elbise giymiş bir patates gibi de görünebilirdi. Ayrıca, bilirsiniz, odaklanmam gereken Lance Orion'un tamamen zihnimi tüketen çekiciliği vardı.

"Ne oldu?" Beni içeri alabilecek başka bir ekip üyesinin gelmesini umarak omzumun üzerinden baktım. Belki Seth ya da Darius ya da Max hariç. *Evet, başka biri olsa harika olurdu.*

"Gerçeği istiyorum," dedi, kolunu omuzlarıma doladı. "Tory'nin benim hakkımda ne dediğini söyle."

Bir kahkaha attım ve yüz ifadesi karardı.

"Ne?" diye sordu.

"Sadece... rapor edecek pek bir şey yok."

Kaşlarını çattı. "*Bir şeyler* olmalı."

"Yani, senin seksi olduğunu düşünüyor." Omuz silktim ve bu onun ruh halini biraz olsun hafifletmiş gibiydi.

"Bana bir erkekten ne istediğini söyle," diye ağzından kaçırdı ve beni kendisine bakmam için döndürdü. "Neyi kaçırıyorum? Yani, bana bir baksana. Beğenilmeyecek neyim var?" Bir elini saçlarının arasına soktu ve bana gerçek bir bakış attı.

Dudaklarımı büzdüm. "Dangalak olmamaya ne dersin? Bunu denedin mi?" "Deniyorum," dedi nazikçe, ukalalığı bir anda kaybolmuştu.

Kaşlarımı çattım, gözlerindeki çaresiz bakışı aniden üzücü buldum.

"Cal!" Seth koşarak yanımıza geldi ve Caleb beni bir anda bıraktı.

Sıkıca kapatılmış kapıya hayal kırıklığıyla baktım.

Bırak gireyim, lanet olsun!

Seth'in gözleri bana döndü, bakışlarından küçümseme akıyordu. "Gerçekten takım için mi çalışıyorsun?"

Çenemi sıktım, ses tonundaki inançsızlıkla içimde bir ateş tutuştu. Elbette, iki dakika önce ben de harika bir aday olduğuma inanmıyordum, ama şimdi o böyle düşündüğüne göre, ikimizin de yanıldığını kanıtlamak için elimden geleni yapacaktım.

"Evet, ve? Kapıyı açabilir misin?" Kapıya doğru ilerledim ve Seth yanımdan geçip anahtarıyla kilidi açtı.

Caleb'i de yanına alarak içeri yöneldi ve tam kapıyı suratıma çarparken ben de onu takip etmek için harekete geçtim. İçimden gerçek bir hırıltı çıktı ve yumruğumu kapıya vurdum.

"Kapıyı aç!"

Cevap yok.

"Tory ayrıca senin bir üzümün kişiliğine sahip olduğunu söyledi, Caleb!" Vampir kulaklarıyla duyacağını bildiğim için arkasından bağırdım. Bu beni sadece yüzde bir daha iyi hissettirdi.

Geraldine'e mesaj göndermek için Atlas'ıma uzanırken kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu. Ama orada değildi.

Etrafı kolaçan ederken ağzım açık kaldı ama hayır, o pisliklerden biri beni yankesicilikle suçlamıştı.

Derin nefes al, Darcy.

Bir çözüm bulmak için etrafıma bakındım ama şaşırtıcı bir şekilde hiçbiri aklıma gelmedi.

Tabii...

Gözlerimi yukarıdaki çatıya diktim. Şu anda gökyüzüne açıktı ve ciddi anlamda yüksek bir bina olmasına rağmen, hava büyüm için bu gerçekten önemli değildi. Sadece üzerimde başarısız olma korkusu beni duraklattı.

Ne yapacağım ben? Wonder Woman gibi uçup sahaya mı ineceğim?

Kahretsin, sanırım öyleyim.

Bekle, Wonder Woman uçabiliyor mu ki?

Geri çekilmeden önce ellerimdeki havayı ittim ve kendimi gökyüzüne doğru kavis yapan metal duvara doğru ittim. Bir telaş

Açık çatıdan yukarı ve aşağı doğru fırlarken adrenalin kol ve bacaklarımdan aşağı akıyordu. Sahanın dört çeyreği aşağıdan bana bakıyordu. Takım sahada toplanmış, soyunma odalarına giden tünelden koşarak çıkıyordu.

Karnım aynı anda düştü, ellerimden gelen hava patlaması yavaşladı, böylece alçalmaya başladım - hızlı.

Oh kahretsin kahretsin -

İrademin gücüyle çığlığımı göğsümde tuttum, çığlık atmayı reddettim. kendimi utandırdım. Bu da iki saniye daha sürdü.

yere düştüm ve herkesin önünde dizlerimin üzerine çöktüm. Mükemmel değildi ama *tamamen* aşağılayıcı da değildi - *kazandım!*

Herkes sanki gökten bir meteor düşmüş gibi bana bakarken Geraldine alkışlamaya başladı. "Kutsal uzay topları!" diye nefes nefese kaldı. "Ne güzel bir
Giriş!"

Orion'un kaşları neredeyse saç hizasındaydı, kollarını kavuşturmuş ve üzerinde Pitball Koçu yazan siyah tişörtüne doğru kabartmıştı.

"Aer'e beş puan," dedi sırıtarak. "Ama o inişi siz yapsaydınız on olurdu Bayan Vega." El altından ama kabul ediyorum. Sanki göklerden düşen başka bir Fae arıyormuş gibi tekrar gökyüzüne baktı. "Kız kardeşin nerede?"

"Geliyor." Tamamen yalan. Eminim şu anda yatağında uzanmış Faeflix izliyordur.

Amigo takımının sahanın sonunda toplandığını, gerindiğini ve bize doğru bir sürü deri gösterdiğini gördüm. Çocukların çoğu
ve Orion dikkatlerini dağıtmak için onları sahanın etrafında koşturmaya başladı. Deneme için bekleyen yaklaşık otuz birinci sınıf öğrencisi de dahil olmak üzere yaklaşık elli kişi vardı.

"Kıyafetlerin kızların soyunma odasındaki bankta seni bekliyor. Git üstünü değiştir," diye emretti Orion. "Ve acele et yoksa antrenmana ne kadar geç kaldığını hatırlayacağım."

İkiyüzlünün tekiydi ama böyle patronluk taslaması beni tahrik ediyordu. Yine de bunu bilmesine izin vermedim, tünelden soyunma odasına gitmeden önce ona bir göz devirme teklif ettim.

Eşyalarım beni bekliyordu ve Atlas'ım Varislerden hangisi tarafından benden çalınmışsa onun üzerine bırakılmıştı. Soyundum, eşyalarımı bir dolaba tıkıştırdım ve kısa süre içinde lacivert ve gümüş rengi kıyafetlerimi giydim.

Akademinin renkleri. Bir çift dar şort giydim ve takımın resmi bir üyesi olmadığım için tişörtün arkasına ismim yerine akademi harfleri basılmıştı. Diz üstü çoraplarımı çektim ve
Sahaya geri koşmadan önce spor ayakkabılarımı giydim ve donmaya hazırdım.

Orion beni hemen takımın geri kalanıyla birlikte depar atmaya gönderdi ve ben de başımı sallayarak gruba katılmak için koştum. Seth'in yaptığı yorumdan sonra bugün elimden gelenin en iyisini yapmaya kararlıydım. Kendime bir yedek yapacaktım. Bu
makul bir hedefti. Lisede lakros oynamıştım, bu yüzden spor konusunda tamamen beceriksiz değildim.

Dört depardan sonra bacaklarım ağrıyor, sekizde ciğerlerim yanıyor, on beşte dilim damağıma yapışıyordu. *Tamam, belki yüzde on beceriksizimdir.*

Orion sonunda zamanı söyledi ve en hızlı ben olmasam da en yavaş da ben değildim. Beni değerlendirdiğini hissedebiliyordum ve daha dik durmaya çalıştım ama lanet olsun ölüyordum.

Ter tenime yapıştı ve neden bu sırada üşüyeceğimi düşündüğümü merak ederek derin nefesler aldım.

"Doğru takım, önümde sıraya girin," diye emretti Orion ve yıldız Varisles ve Geraldine de dahil olmak üzere oyuncular onun dediğini yaptı. Tam bir takımın on kişiden oluştuğuna emin olmama rağmen sadece sekiz kişiydiler. Orion onların yokluğunu açıkladığında onlara katılacak başka biri olup olmadığını görmek için etrafıma bakındım.

"Airsentry'miz Ashanti Larue burada meydana gelen çatışmada hayatını kaybetti. Ardından, Pit Keeper'larımızdan biri olan Milly Badgerville ekipten ayrıldı. Bu yüzden yerine geçecek resmi birini arıyoruz. Pit Keeper pozisyonu tüm Elementlere açıktır, bu nedenle Airsentry olarak denenmek istiyorsanız solumda, Pit Keeper oynamak istiyorsanız sağımda durun."

Yedekler ve acemiler buna göre ayrılırken tereddüt ettim. Birkaç kişi Pit Keeper pozisyonuna geçti ve geri kalanlar Airsentry için sıraya girdi, hepsi de iri yarı, geniş göğüslü kızlar ve erkeklerdi. Hayal meyal bunun bir savunma pozisyonu olduğunu hatırlıyordum, yani eğer buna uygunsam lanet olsun. Bok gibi beceriksiz olmamın yanı sıra, bırakın birini, bir Labrador'la bile başa çıkamazdım.
bir maçtaki Varislerin büyüklüğü.

Pit Keeper o zaman.

Seçtiğim çizgiye girerken Orion'un gözleri beni takip etti ve yemin ederim başıyla onayladı.

"Airsentries, yeni Kalecilerimiz sizi durdurmaya çalışırken her biriniz Çukura bir top sokmaya çalışacaksınız. Ana takımın tamamı gol atmanızı engellemek için savunma yapacak," diye açıkladı Orion.

Geraldine, Orion'a kaşlarını çatarak bakarken, "Belki de Solaria'nın zamanının en iyi Hava Girişçisinden bir gösteri," diye önerdi.

"Hiç sanmıyorum Grus," dedi Orion eğlenen bir ifadeyle. "Devam edin efendim," diye söze girdi Justin Masters. "Yeni gelenleri etkileyin."

Max parmaklarını ağzına götürdü ve cesaretlendirmek için yüksek sesle ıslık çaldı. Ekibin geri kalanı "Hadi efendim, hadi efendim, hadi efendim!" diye tezahürat yapmaya başladı.

Orion'un gözleri bana kaydı, sonra Darius'a doğru yürüdü ve ona gözlerini devirerek Atlas'ını salladı. "Tanrı aşkına, tamam," dedi başını sallayarak ama ağzında bir gülümseme dolaşıyordu.

"Hangi topu istiyorsun?" Darius ekrana bakarken sordu, belli ki Elemental Delikleri ekran üzerinden kontrol edebiliyordu.

"Şaşırt beni," dedi Orion omuzlarını açarak. "Rigel, Grus, sahada."

Max ve Geraldine onun iki yanına koştular ve Darius ekrana dokunduğunda bir fwooomph sesi duyuldu, bir Airball çok yukarılara fırladı.

Orion topa doğru koştu, sahayı hızla indi ve topu yakalamak için kendini gökyüzüne fırlattı. Topu havadan kaptı ve çömelerek yere indi.
Max ve Geraldine çoktan ona doğru hücuma geçmişlerdi ve o da topu bir kolunun altında sıkıca tutup diğer elini kaldırarak onlara doğru hızla ilerledi.

Geraldine topraktan bir duvar örerek onu yerden kopardı ama Orion bir hava akımıyla kendini onun üzerinden fırlattı.

Max bekliyordu, ayaklarının altına buz döküyordu. İkisi peşine düşerken o da sıçrayıp havadan başka bir şey almadan koşmaya başladı.

Herkes onu cesaretlendirmek için bağırmaya başladı ve o çukura doğru hızla ilerlerken ben de kendimi aynı şeyi yaparken buldum. Max peşindeydi ve onu yere sermek için öne atladı ama Orion son anda yana doğru savruldu.

Geraldine onu yakalamak için sarmaşıklar fırlattı ve Orion öne doğru sıçrayarak topu fırlattı, tam o sırada sarmaşıklar onu belinden yakaladı ve yere düştü. Top çukura düştü ve ben heyecanla tezahürat yaptım.
Geraldine onu bıraktı ve Orion ayağa fırladı, çamurluydu, yara bere içindeydi ve cehennem gibi sıcak görünüyordu.

Yanında Geraldine ve Max olduğu halde koşarak bize doğru gelirken ağzımı ıslattım. "Tamam, bu kadar zaman kaybı yeter," dedi Orion kararlı bir şekilde, ama içime bir kıvılcım girmişti
bakışları. "Airsentry seçmeleri, sahaya çıkın ve topu çukura sokmaya çalışın."

Airsentries sahaya yayıldı ve Orion Atlas'ını Darius'tan geri alarak ekranda bir şeye dokundu.

"Bir seferde iki kaleci denemesi. Topun içeri girmesine izin verirseniz, eleyin. Tur olmayacak. Ana takımdaki herkes defans oynayacak, yani eğer Çöktün, kalk ve oynamaya devam et," diye seslendi Orion ve ben çukurun ötesinde durmak için hareket ederken kalp atışlarım hızlandı.

"İyi şanslar, küçük Vega!" Max gözlerinde zehirden başka bir şey görmeden bana seslendi.

Seth sırıtarak, "Sakın bir daha Çukura düşme," dedi.

"Bu sefer çıkamayabilirsin," diye ekledi Darius, Caleb'in peşinden sahaya doğru koşmadan önce.

Takım dağılırken gerginlik tenime yayıldı. Varisler Airsentry seçmelerine kolay bir av gibi bakıyorlardı ve bir adam daha oyun başlamadan pes etmeye hazır görünüyordu. Sahanın kenarında duran Bekçi grubuna doğru ilerledim ve ikisi koşarak Çukuru korumaya başladı.

"Üç, iki, bir!" Orion düdüğünü çaldı ve tiz ses, ayakların zeminde çıkardığı gürültüyle birleşti. Ekranındaki bir dokunuşla toplar sahanın her köşesindeki dört Element deliğinden fırladı.

Ana takım Airsentries'le mücadele etmek için yarışırken ve onlar top almak için koşarken nabzım yükseldi. Bir oyuncuyu nefes almak kadar kolaymış gibi yere seren Mirasçılardan gözlerimi alamıyordum.
Varisler bir sonraki av için avlarının üzerine atlarken Geraldine en azından onun kalkmasına yardım etti.

Darius oyuncuları yere sererken bir tank gibiydi ve bazıları o üzerlerinden kalktıktan sonra bir daha hareket etmedi. Airsentry'ler çukura ulaşmak için mücadele ederken çenem gittikçe düşüyordu ve sonunda bir kız çukuru aştı. Koşarken parlak sarı saçları arkasından savruluyor, kolları çamura bulanıyor ve gözleri kararlılıkla doluyordu. Kız
Varisler diğer oyuncuları alt etmekle meşguldü ama Damien Evergile onun peşindeydi ve arkasından bir ateş sütunu fırlattı.

İki Çukur Bekçisini büyük bir su patlamasıyla kenara itti ve arkasındaki alevleri söndürmek için suyu arkasına da yönlendirdi. Bir

Heyecan çığlıkları atarak topu çukura vurdu ve ben de havadaki enerjiyi elektriklendiren bir çığlık attım.

Amigo takımı bir rutin başlatmıştı ama sahada yaşanan kıyameti izlemek için dikkatimi başka yöne çeviremiyordum.

"Ebe dışarı!" Orion, sarışın kızı övüp oynamaya devam etmesi için geri göndermeden önce iki Pit Keeper'a havladı.

Etrafıma bakındım, birkaç Bekçi'nin geri çekildiğini fark ettim ve bunun üzerine gidebileceğimi düşündüm. Elijah Indus'la birlikte çukurun önüne yöneldim, çenesi kararlılıkla dikilmişti. Çukurun diğer tarafında durdu ve Orion düdüğü çalıp daha fazla top atarken damarlarımda adrenalin dolaşmaya başladı.
sahaya fırlatıldı.

Ayaklarımı yere sağlamca bastım, Varislerin beni oraya ittiğini hatırladıkça arkamdaki Çukur'un derinliklerini hissediyordum.

Koyu saçlı bir çocuk savaşan sahadan kurtuldu ve bir savaş çığlığıyla Çukura doğru koşmaya başladı. Ellerimi kaldırdım, ayaklarının altındaki zemine odaklanarak toprak büyüsüyle onu çelmelemeye çalıştım. İki metre kadar yaklaştığında vücudumdan güç fışkırdı ve büyük bir sarsıntı zifti yardı. Şaşkınlıkla bağırdı, yere yığıldı ve Toprak Topu
Kollarını sıkıcı bir gümbürtüyle.

Bir kız üzerine çullandı, onu aldı ve Çukura doğru fırlattı. Elijah onu buzdan bir duvarla devirmeye çalışırken ben bir hava kalkanı fırlattım. Top kalkanımdan zararsız bir şekilde sekti ve yanaklarıma bir sırıtış yerleşti. *Bu aslında biraz eğlenceli.*

Seth üç metre önümdeki birine saldırdı ve Airball'u kaptığı gibi bana doğru savururken kalbim küt küt atmaya başladı.
acımasız bir sırıtış. O ileri doğru koşarken çenemi sıktım, onunla yüzleşirken damarlarımda ateş yanıyordu.

Orion'un Çukur'a ateş ettiği için onu ıslıklayıp ıslıklamayacağını merak ediyordum ama yapmadı. Tüm bu çılgınlık içinde onu göremiyordum bile ve gözlerimi bana doğru yaklaşan kurttan ayırmamın imkânı yoktu.

Seth bir elini fırlattı ve Elijah'ı uçurdu. Gücü bir saniye sonra kalkanıma çarptı ve nefesim kesildi, topuklarımı yere vurdum ve sahip olduğum tüm enerjiyi ona fırlattım. Ayakkabılarımın kaydığını hissettim.
Gücünün baskısı beni geriye doğru iterken çamura saplandım. Bana yaptığı her şey büyümde tezahür etti ve dalga dalga içimden aktı. Kazanmasına izin veremezdim. Bunu reddettim. Beni tüm sürüsünün önünde yendikten, kaburgalarımı kırdıktan ve neredeyse kafamı ısırıp kopardıktan sonra olmazdı.

Sihrinin çoğunu sahada insanları yere sermek için harcamıştı ve sadece saf güç sayesinde bir avantaj elde etmiş olabilirdim.

Bir efor çığlığıyla, sahip olduğum her şeyi kalkana bıraktım ve büyü etrafımda kıvılcımlanarak kollarımdaki tüyleri diken diken etti.

Seth bir başka büyü dalgasıyla topu bana doğru fırlattı. Kalkana çarptığında bir patlama sesi duyuldu ve büyüm bir kalp atışı sonra düştü, ama işini yapmıştı. Top geri sekti ve ıslak bir tokatla zararsız bir şekilde çamurun içine düştü.

Sahanın sessizleştiğini fark etmem bir anımı aldı. Varisler durdukları yerden beni izliyorlardı. Darius ayağını birinin sırtına dayamış, Caleb ise başka bir oyuncunun boğazını sıkıyordu.

Orion'un gözleri sonunda benimkileri buldu ve sanki kutsal kâse eline tutuşturulmuş gibi baktı.

"Ebe ol," diye emretti ve ben de başımı salladım, sahanın etrafında dolaştım ve grubun geri kalanının kendilerine çoktan söylenmiş gibi göründüğünü gördüm.

takıma girememiştim. Nefes alış verişim çılgıncaydı ve içimde dolaşan heyecan sarhoş ediciydi.

Kahretsin, bunu başardığıma inanamıyorum!

Çılgın oyun yeniden başladığında, Orion bir anda yanıma geldi ve beni bekleyen Bekçilerin duyamayacağı bir yere götürdü. "Dayanıklılığın üzerinde çalışman gerekecek," dedi imalı bir sırıtışla. "Bunun dışında, bu iş için yaratıldığın çok açık Mavi." Başını yarım saniyeliğine kulağıma doğru eğdi. "Öyle olabileceğini düşünmüştüm." Geri çekildi ve ben de kalbim küt küt atarak ona baktım, karşımda bana bakan inanç dolu bir dünya buldum. Hiç kimse bana böyle bakmamıştı. Sanki durdurulamazmışım gibi.

"Devam edin!" Orion sahaya seslendi. "Otuz saniye içinde kızgın bir Vega Twin'le birlikte döneceğim." Vampir hızının bir parıltısıyla gözden kayboldu ve stadyumdan hızla çıkarken gülmemek için dudağımı ısırdım. Tory bundan hiç hoşlanmayacaktı.

OceanofPDF.com

Yatağımda kulaklıklarımı takmış Beyoncé'nin Sweet Dreams şarkısını dinliyordum ve sonunda gölgelerden biraz huzur bulduğumda gözlerim kapalıydı.

Uyku beni çağırırken rahat bir nefes aldım. Güneş henüz tam olarak batmadığı için mi yoksa öğle yemeğinde Gabriel ve Darcy ile uçarken harika vakit geçirdiğim için mi beni mutlu ettiğinden emin değildim. Ama her ne sebeple olursa olsun, tutulmadan bu yana ilk kez kendimi gerçekten rahatlamış hissediyordum. Üstelik içki bile içmemiştim. *Tory'ye puan.*

Şarkıya mırıldanarak eşlik ettim, bir an için Darius'u düşünürken aklım kendi güzel kâbusuma takıldı. Kapıdan çığlık atarak girme senaryosundan bu yana onunla konuşmamıştım ve konuşmayı da planlamamıştım. Yine de her nedense derimin altına ve hayallerime girmeyi başarıyordu.

Uykuya dalmaya konsantre olmaya çalışırken iç çektim ve
Adil olamayacak kadar çekici olan ejderhalar. Nasıl göründüğünü umursadığımdan değil...

Büyük bir gümbürtü duyuldu, ardından parçalanan tahtaların sesi geldi ve gözlerim açılıp kapım yerinden fırladığında çığlık attım.

menteşeler. Panik içinde etrafıma bir hava kalkanı fırlatarak ayağa fırladım, tam o sırada odama bir karaltı girdi.

"Amigo antrenmanına geç kaldınız Bayan Vega!" Orion gürledi, bana bakarken gözleri heyecanla parlıyordu.

"Ne oluyor lan?" Ayağa fırlayıp kulaklığımı çıkarırken nefes nefese kaldım. "Delirdin mi sen?"

"Daha önce de önerilmişti," diyerek kara bir kahkaha attı. "Şimdi kıçını kaldır ve eşyalarını topla. Ignis için şimdiden elli puan kaybettin."

"Boohoo," diye homurdandım, bana ulaşamaması için hava kalkanımı güçlendirdim. "Umarım zavallı Ev Kaptanım çok yıkılmamıştır. Ben yapamam

Hiç gelmediğim için daha da fazla kaybettiğimde nasıl hissedeceğini hayal edin." "Bu daha fazla puan kaybına yol açmayacak, Bayan Vega.

bu okuldaki geleceğini konuşmak için Müdür Nova'yı görmeye gideceksin. Buradaki yerinizi korumak için bir kulüpte yer almanız gerekiyor."

"O zaman ona *Göt* Kulübü'ne katılmak istediğimi söylerim ve artık bir sorunumuz olmaz," diye homurdandım.

"Hayır. Kulüp tahsisinden *ben* sorumluyum ve o da benim kararımın arkasında duracaktır.

Ya moralini yerine getirirsin ya da bu akademiden defolup gidersin."

Seçeneklerimi değerlendirmeye çalışırken Orion'a ters ters baktım ama sabrının tükendiği belliydi. Avucundan bir su fışkırdı ve hava kalkanımı kapladı

Buz topu gibi katılaşıp beni içeri kilitlemeden önce.

Buzun soğuğu bana ulaştığında panik içinde nefes aldım ve buna karşı koymak için derimden bir ateş parlaması fışkırdı.

Buz parçalandı ve ben daha bir hamle yapamadan güçlü kollar belimi sardı ve Orion'un omzuna kaldırıldım.

Doğruca açık pencereme doğru fırlayıp dışarı atlarken panik içinde çığlık attım.

Düşerken çığlığım tüm Ateş Toprakları'na yayıldı ve Orion biz yere çakılmadan önce düşüşümüzü yavaşlatmak için hava büyüsünü kullanırken güldü.

Ayakları yere değdiği anda Vampir hızıyla fırladı ve ben de bu çılgınca hareket ve baş aşağı sallanmanın birleşimiyle kusmamak için gözlerimi kapattım.

Aniden durduk ve Orion beni kıç üstü tahta bir bankın üzerine bıraktı.

O geri geri gitmeye başladığında şaşkınlıkla kızların soyunma odalarına göz kırptım.

"Üzerini değiştir ve iki dakika içinde sahaya çık yoksa gelecek hafta her gece benimle cezaya kalırsın," dedi Orion veda etmek yerine ve arkasından havada asılı kalan bir kahkaha atarak hızla oradan ayrıldı.

"Delirmişsin sen!" Kendimi ayağa kaldırırken arkasından bağırdım.

Soğuk havam kesinlikle ölmüştü ve bundan daha da kötüsü, şimdi amigo antrenmanı dedikleri işkenceye katlanmak zorundaydım.

Ördeği sikeyim.

Kancalardan birinde asılı duran, üzerinde pembe ve gümüş payetlerle *Tory Vega'nın yer* aldığı siyah spor çantaya bakarken dişlerimi sıktım. *Payetler!*

Kapıya baktım. *Gözaltı bu cehenneme tercih edilebilir miydi?*

"Kylie Major'ın sesi soyunma odalarının dışından geliyordu ve onu duyabileceğimden emin olmak için özellikle seslendiğini hissettim.

Marguerite, "Profesör Orion'un bize bunu neden yaptığını anlamıyorum," diye yakındı. "Biz okulun amigo takımıyız. Daha önce hiç

ukalaca bir yorum yapmadığı ya da kendi kabalığına gülmediği sürece gülümsemiyor. Hiç neşesi yok! Hem de hiç!"

İnledim çünkü hayatımda ilk kez Marguerite Helebor'la aynı fikirde olduğum bir konu bulmuştum ve bu bir milim bile fark yaratmamıştı.

Orion beni bu cehenneme çekmek için Pitball koçluğunu bırakmıştı. bir patates çuvalı gibi omzunda. Ciddiydi. Ciddiydi. Sadece nedenini bilmiyordum. Neden beni bununla lanetledi? Geçen gün onun biraz daha az pislik olduğunu düşündüğümü itiraf etmemiş miydim? Bu bizi biraz olsun dost yapmamış mıydı? Bu, erkeklerin gülmek için birbirlerine yaptığı ama kızların komik bulmadığı o pislik erkekler kulübü şeylerinden biri miydi? Hiç de bile.

Uzun bir nefes aldım ve çantanın fermuarını açtım.

Payetlerin kötü olduğunu düşünmüş olsaydım, geri kalanıyla katılacağım cehennem seviyesini fark etmeye başlamamıştım bile.

Çantanın içindekileri yavaşça açtım.

Kıçımı zar zor örten lacivert ve gümüş süslemeli bir etek ve bu kadar çok zıplamayı içeren bir spor için mantıklı olandan çok daha fazla göğüs dekoltesi gösteren eşleşen bir üstten oluşan bir tezahürat kıyafeti. Kirlenmiş gibi bankın üzerine fırlatırken istemeden salladığımda sihirli bir şekilde renk değiştiren bir çift pırıltılı ponpon. Üstünde gümüş fiyonkları olan bir çift diz üstü lacivert çorap. Bir kutu *Ultraglitz* sprey ışıltı, her ne haltsa artık. Bir palet *Cheery Faevourites* yüz boyası. Bir paket ışıltılı pembe saç kurdelesi. Bir tüp *Pegasus pembe* dudak parlatıcısı. Ve üstüne üstlük, bir çift ışıltılı pembe spor ayakkabı.

Hayatımı sikeyim.

"Acele et, Vega!" Orion dışarıda bir yerden bağırdı ve ben kıyafetlerimi çıkarıp amigo kıyafetini giyerken kendi kendime homurdandım. Derimi soyup ters giymeyi hayal ettiğim gibi hissettiriyordu. Pek de hoş değildi.

Ultra dar kıyafeti giydikten sonra lavaboların yanındaki aynada kendime bakmak için hareket ettim. Tamamen korkunç değildi. Demek istediğim, elbette, kişiliğim damgalanmıştı ve tutunmak isteyebileceğim herhangi bir bireysellik duygusu, bir takımın parçası olmanın tek tip tekilliği tarafından ağartılıyordu.

Tory bir takım oyuncusu değildi.

Sikeyim.

Bir tanesini alıp gerdanlık gibi boynuma bağlamadan önce uzun bir süre saç kurdelelerine baktım.

Pembe dudak parlatıcısını çöpe attım ve daha önce seçtiğim kan kırmızısı ruju kotumun cebinden çıkardıktan sonra tazeledim. Anahtarım dışında üzerimde olan tek şey buydu. Sanırım o da
Artık kapım olmadığı için işe yaramazdı.

Spor ayakkabılarımı isteksizce giydim ve attığım her adımda renk değiştirdiklerini fark ettiğimde kıpırdamadan durdum. On yaşında bir çocuk için oldukça havalıydı.

Homurdanarak ponponları topladım ve kapıya doğru ilerlemeye başladım ama oraya varamadan aklıma bir fikir geldi. Duraksadım, payetli çantaya bakarken dudaklarımda bir sırıtma belirdi ve hemen çantaya geri döndüm.

Planım uzun sürmedi, gerçi bir ayna ve yardım olmadan tamamlamak biraz garipti ama siktir et, amacıma ulaşacaktım.

Pitball sahasına geri döndüğümde çok neşeli görünüyordum - küfürlü konuşmamı protesto etmek için takındığım kaşlarımı saymazsak

durum.

"Son amigo kızımızı alkışlayalım!" Orion stadyumdaki tüm Fae'lerin dikkatini üzerime çekerek seslendi.

Caleb iki parmağını ağzına soktu ve bana ıslık çaldı. Dönüp ondan ve diğer Pitball oyuncularından uzaklaşarak amigo takımına katılmadan önce ben de tek parmağımla karşılık verdim. Doğru, artık lanet olası bir takımım vardı. *Harika*.

Kötü kızlar bana bakmak için sıraya girdiler, pembe parlak dudaklarını büzdüler ve sanki burada olmak istediğimi falan düşünmüşler gibi kollarını plastik bir meydan okuma duvarına katladılar.

"Elbette katılmama izin vermeyin," dedim önlerine geldiğimde. "Bu konu hiç umurumda değil ama Orion beni katılmaya zorladı. O yüzden beni atmak istiyorsanız lütfen atın - yine de geldiğimi söyleyebilirim."

"Hayır," dedi Marguerite soğuk bir ifadeyle, gözlerini her santimimde gezdirerek beni eksik bulduğunu belli etti. "Bunu yapmayacağız. Buraya neşelenmek için geldin. Bakalım neyiniz varmış."

"Bahse girerim ayakta ters takla bile atamıyordur," diye alay etti Kylie, yanındaki Jillian'la konuşurken sanki genizden gelen sesinin taşınmasını engelleyecekmiş gibi ağzını kapatarak.

Ters takla atıp mükemmel bir iniş yapmadan önce ona gözlerimi devirdim.

"Ölümlüler dünyasında gittiğimiz son lisede size hangi derslere çalışacağınıza dair bir seçenek sunuyorlardı ve ben fiziksel seçenekleri Akademisyenler," dedim ve ne kadar sıkıldığımı belli etmek için esnedim. "Jimnastik haftada dört gündü ve içeride çalışıyorduk, böylece kışın lanet olası ayazda dışarı çıkmak zorunda kalmıyordum. Hiç düşünmeden karar verdim."

Marguerite alaycı bir ifadeyle, "Çok da akıllıca değil," dedi.

Ona tatlı bir gülümseme sundum ve o da bana kaşlarını çattı.

Kylie elinin arkasından diğer kızlara fısıldayarak, "Ondan hoşlanmıyorum," diye bağırdı.

"Yuh olsun sana, ben de senden hoşlanmıyorum. Ama konumuz bu değil, değil mi?"

Marguerite dramatik bir şekilde içini çekti, panosuna bir şeyler işaretledi ki bu benim tüm ilgime rağmen kendi portrem de olabilirdi.

"Haydi kızlar. Zor zamanlarda sebat etmeliyiz. Yıldızlar bize bu yeni acemiyle meydan okumaya karar verdi... ve biz sadece bununla başa çıkmak zorundayız. Biliyorum ki geri kalanınız, bu zor zamanlarda dikkatleri daha az arzu edilen takım arkadaşlarından uzaklaştırmak."

Gözlerimi devirerek ondan uzaklaştım ve Orion'un takıma ileri geri depar attırdığı Pitball sahasının uzak tarafına baktım. Darcy ciğerlerini patlatmaya hazır görünüyordu ve bana doğru koşmaya başladığında ona sırıttım.

Cevap olarak kaşlarını kaldırdı ve sanki *daha kötüsü varmış* gibi amigo takımına baktı. Bakışlarımı Darius'a çevirdim, o benden sahada koşan bir gergedan gibi uzaklaşıyordu ve omuz silkerek *bundan pek emin olmadığımı* söyledim.

Darcy bir kahkaha attı ve Orion bizi fark etti.

"Eğer kız kardeşinle dolu bakışları değiş tokuş edebiliyorsan daha hızlı koşabilirsin Vega!" diye havladı ve Darcy dönüp tekrar sahanın uzak ucuna doğru koşmaya başlarken inledi.

Bakışlarım Orion'a kaydı, o da benim yeni, cıvıl cıvıl halimi görünce lanet olası bir psikopat gibi sırıttı.

"Çok güzel, Tory, içindeki neşenin şimdiden parladığını görebiliyorum," diye seslendi.

Kaşlarımı çattım ve onu tersledim.

Bir kahkaha attı. "Ignis'ten beş puan. Daha fazla kaybetmek istemiyorsanız tezahürat yapmaya başlasanız iyi edersiniz."

"Sen lanet olası bir sadistsin," diye mırıldandım dikkatimi tekrar amigo takımına çevirirken ve kahkahası beni takip etti.

"Piramit hakkında düşünmemiz gerekecek," diyordu Marguerite. "Artık bir üyemiz daha olduğuna göre yeniden düzenlenmesi gerekecek." Grubun kenarında durup kollarımı kavuşturduğumda gözleri bana takıldı. "Muhtemelen en alt katta olmalısın, Tory," dedi tatlı bir sesle. "Böylece senin kaslı kollarından faydalanabiliriz."

Ellerini çırptı, görünüşe göre bu bir çeşit işaretti.
Çünkü diğer kızların hepsi koşup bir piramit inşa etmeye başladılar. Yedisi sahanın kenarındaki kuma diz çöktü ve Marguerite sıranın sonunu işaret etti, açıkça benim de yanlarına inmemi bekliyordu.

"Hayır teşekkürler tatlım," dedim tatlı bir sesle. "Dizlerimin üzerine çöktüğüm tek bir şey var." Dilimi alaycı bir şekilde yanağımın içine soktum ve neredeyse bana bir ateş topu tükürdü.

"Ne yapacağını sen seçemezsin! Sadece emirlere uyuyorsun!" diye tersledi.

"Kim demiş?"

"Ben kaptanım, yani *yapmak zorundasın*!"

"Peki, bu korku gösterisine katılımım konusunda küçük bir anlaşmaya varmaya ne dersiniz? Yapmak istediğim ya da istemediğim şeyleri seçerim ve sen de bunu sineye çekersin ya da kıçını tekrar tekmelerim."

Marguerite bana ters ters baktı, benimle ne yapacağını anlamaya çalışırken parmaklarının arasında ateş çıtırdıyordu.

"Ateşin bana zarar vermediğini de hatırlatmalıyım," dedim tatlı bir sesle ve onun yarattığı alevlere baktım. "Ve sen sadece bir ateş olduğun için

Temelde bana karşı savaşırken seni güçsüz kılan bir element. Öyle değil mi?"

"Eğer hizaya gelmezsen, Profesör Orion'la seni takımdan attırmak için konuşacağım," diye öfkeyle tersledi.

"Lütfen yap," diye kestirip attım.

Kylie ona ters ters bakarken Jillian beklenmedik bir kahkaha attı ve bunu bir öksürükle örtmeye çalıştı.

Marguerite hüsran dolu bir homurtuyla döndü ve takımdan ayrılarak sahayı geçip Orion'a doğru hışımla ilerledi.

Ekibin geri kalanına masumca gülümsedim ve var ettiğim bir avuç suyla oynamaya başladım, parmaklarımın arasından akmasını sağladım, sonra bir elimden diğerine zıpladım ve onların bakışlarını görmezden geldim.
bana veriyorlardı.

Grubun sağındaki bir kız merakla bana "Hava büyünle kendini 20 fit yukarı fırlatabilir misin?" diye sordu ve ben de ona dikkatimi verirken su büyümü kovdum.

"Neden?" Şüpheyle sordum.

"Bir rutini mükemmelleştirmeye çalışıyorduk ve ortasında büyük bir hava sıçraması olsun istedik. Eğer kendini bu kadar yükseğe fırlatabilen ve kontrollü bir inişle aşağıya doğru dönebilen bir kızımız varsa-"

"Rutinimizin merkezinde yer almak için bir Vega'ya ihtiyacımız yok *Bernice,"*
Kylie tersledi. "Sana söyledim, neredeyse her şeyi çözdüm."

Platin sarısı buklelerini savururken ona bakarak, "Görelim o zaman," diye önerdim.

"*Neredeyse* dedim,″ diye hırladı bana. "Henüz tam olarak
hazır değil." "Oh, o zaman gerçekten yapamazsın?" Alay
ettim.

Kylie'nin yüzü pancar renginin oldukça itici bir tonuna dönüşürken, ekibin birkaç üyesi onun aleyhinde kahkahalar attı.

"Tamam. Sana göstereceğim ama henüz mükemmel olmadığı için şikayet etme," dedi ve ponponlarını yere fırlattı.

Herkes ona yer açmak için geri çekildi ama ben yerimde durdum, sakinleştirici bir nefes alıp bir aşağı bir yukarı zıplarken onu kayıtsızca izledim.
birkaç kez.

Dizlerini büktü ve zıpladı, ellerini yere doğru yönlendirdi ve onu gökyüzüne doğru itmek için avuçlarından hava büyüsü fırlattı.

Yerden yaklaşık on iki metre yükseldikten sonra bir elini dışarı doğru çevirdi, böylece alçalırken dönmeye başladı.

Onu döndürmek için havaya biraz fazla güç verdi ve bu onu dengesini bozdu, inişi daha çok bir düşüş gibi görünüyordu. Kendini yavaşlatmak için kullandığı hava büyüsü onu sağa doğru yatırdı ve yere ulaştığında utanç dolu bir hırıltıyla kıçının üzerine düştü.

Jillian coşkuyla alkışlarken, "Sana tam olarak hazır olmadığını *söylemiştim*!" dedi.

"Ve dediğim gibi," diye cevap verdi Bernice küçümseyerek. "Henüz bu hamleyi yapabilecek kimsemiz yok."

Koyu renk örgülerini parmağının etrafında döndürerek beni süzen Bernice'e sırıttım.

"Peki deneyecek misin yoksa çok mu korkaksın?" diye meydan okudu.

Bir kahkaha attım, geri çekilip avuçlarıma hava büyüsü çağırırken Bernice'e sırıttım. Belki de tüm bu amigoluk olayı onun takımda olmasıyla tamamen korkunç bir hal almayacaktı.

"Korkmuyorum," dedim kendimden emin bir şekilde. "Sadece nasıl yapacağımdan emin değilim. Kylie'yi taklit etmek hata olurmuş gibi hissediyorum."

Kylie bana ters ters bakarken Bernice ve diğer kızlardan bazıları güldü.

"Kendinizi düz bir çizgide yukarı itmek, sonra da olduğunuz yerde dönerken tam olarak aynı noktaya inmek için geri gelmek istiyorsunuz. Düştüğün yerde pirouette yapmak gibi bir şey" dedi Bernice. "Bakalım neler yapabiliyorsun, Vega."

Kylie'nin yaptığı gibi kıçımın üstüne düşmek üzere olup olmadığımı merak ederek tekrar yukarı baktım. Ama uçuş derslerimizde hava sihrimi bu şekilde çok kullanıyordum ve gökyüzünde istediğim hareketi elde etmek için ne kadar enerji harcamam gerektiğini bilmekte oldukça iyi olmaya başlamıştım. Sadece kanatlar olmadan çok farklı olmayacağını ummak zorundaydım.

"Tamam o zaman, ama eğer kıçımın üstüne düşersem, hepinizin Kylie için güldüğünüzden daha yüksek sesle gülmenizi istiyorum," diye şaka yaptım.

Kylie kollarını kavuşturmuş, sırıtarak kendimi rezil etmemi bekliyordu.

Omuzlarımı geriye attım ve hava büyümü çağırdım, avuçlarımı ayaklarımın altındaki zemine doğrultarak beni gökyüzüne doğru itmesi için bir patlama yönlendirdim.

Havaya fırladım, kazara çok fazla güç saldığım için gerçekten istediğimden çok daha yükseğe çıktım. Büyü hafifleyip tekrar düşmeye başlamadan önce havada yaklaşık kırk metre kadar yükselmiş olmalıydım. Arkamdan küçük bir hava atışı yönlendirdim, bu da beni döndürdü ve tekrar tekrar dönerken stadyum etrafımda bulanıklaştı. Altımdaki kızlar tezahürat yapmaya başladı ve dudaklarımdan bir kahkaha dökülürken ateş büyüsü kıvılcımlarının
parmak uçlarımda dönüyordu. Sanki dünyaya geri dönen Tory şeklinde bir kuyruklu yıldızmışım gibi etrafımda dönüyorlardı ve ben de sihrimi bu kadar eğlenceli bir şey için kullanmanın verdiği heyecanla sırıtmaktan kendimi alamıyordum.

Yere istediğimden biraz daha sert çarptım, birkaç adım geriye tökezledim ama ayakta kalmayı başardım.

"Kahretsin Vega, işleri yarım yamalak yapmıyorsun, değil mi?" Bernice geniş bir gülümsemeyle cıvıldarken Kylie sanki onun ağarmış sarı saçlarını tuvalet kâğıdı olarak kullanmışım gibi bana ters ters baktı.

"Bana pek de kötü görünmüyor," dedi Orion'un sesi
Arkamdan bir ses geldi ve döndüğümde onu yanında Marguerite ile yaklaşırken buldum.

Marguerite, "Amigoluk sadece gösterişli sihirler kullanmak değildir," diye tersledi. "Okul ruhu, takım çalışması ve *neşeli olmakla ilgilidir.* O buna *uymuyor.*"

Orion kollarını kavuşturmuş, bu tartışma onu Marguerite'in kıçındaki bir sivilceyi tartışmak kadar ilgilendiriyormuş gibi görünüyordu.

"Bu *kadar* neşeli ve arkadaş canlısı olduğunuza göre, Bayan Vega'nın uyum sağlamasına yardımcı olmayı görev edineceğinizden eminim," diye cevap verdi.

Saha boyunca uzuvlarını uzatan Pitball takımına baktım ve bunun antrenmanın bittiği anlamına geldiğini fark ettiğimde sırıttım.

"Her ne kadar eğlenceli olsa da artık gitme vakti gelmiş gibi görünüyor," diye araya girdim.

"Desteğini göstermek için yüz boyasını bile kullanmadı.
Takım," diye itti Marguerite. "Savunduğumuz hiçbir şey onun umurunda değil!"

Orion bu gerçeği inkâr etmemi beklermiş gibi bana baktı ama ben sadece omuz silktim. Diğer tüm amigo kızlar kollarına ve yanaklarına sevimli küçük sloganlar ya da isimler yazmıştı. Çoğu Mirasçıların soyadlarını ya da baş harflerini tercih etmişti ama benim bunu yapmaya başlamam, adımı Dorothy olarak değiştirip Kansas'taki evime uçmam kadar olasıydı.

"Bu tam olarak doğru değil," dedim sırıtarak.

Onlara sırtımı döndüm ve bana hediye edilen yüz boyasını kullanışımı takdir edebilmeleri için eteğimin arkasını kıvırarak uzaklaşmaya başladım. Orion şaşkın bir kahkaha atarken Marguerite şok içinde nefesini tuttu. Ben de

Bu saçma spor için bir şekilde üniforma sayılan küçük şortun altından sarkan kıç yanaklarıma *beni ısır* diye yazmıştı.

"Salı günkü bir sonraki antrenmanınıza geç kalmayın Bayan Vega!" Orion arkamdan seslendi.

Eteğimi indirdim ve uzaklaşırken iki orta parmağımı omuzlarımın üzerine kaldırdım. Gerçekten de amigoluk yapacak biri değildim. Ama Orion beni katılmaya zorlayacaksa o zaman katılmaya mecburmuşum gibi görünüyordu. Yine de bu aniden kişilik nakli olacağım anlamına gelmiyordu.

"Tory!" Caleb'in sesi soyunma odasına varmadan hemen önce duraksamama neden oldu ve bana doğru gelirken ona doğru döndüm.

"Merhaba," diye güldüm, durup bana sırıtarak bakarken saçları gözlerinin içine düşüyordu. Yüzünün bir tarafı çamur içindeydi ve Pitball forması kirli ve etekleri yırtıktı.

"Selam," diye cevap verdi o çok sevdiğim kendini beğenmiş sırıtışıyla. Ona asla söylemeyeceğimden değil, ama kendine aşırı güvenen saçmalıkları oldukça tahrik ediciydi.

"İyi bir antrenman seansı mıydı?" Yıkık dökük kıyafetinin eteğine uzanarak sordum.

"Az önce Max'i nasıl yakaladığımı gördün mü? O su birikintisinde neredeyse boğuluyordu," diye güldü, gözleri heyecandan parlıyordu.

"Üzgünüm, kendi sıkı eğitim programıma konsantre olmuştum ve kaçırmış olmalıyım."

"Amigo takımına girdiğin için seni tebrik ettim mi bilmiyorum aslında," dedi Caleb, bakışları üniformamın üzerinde yavaşça gezinirken.

"Tebrik etmek gerektiğini sanmıyorum. Daha çok başsağlığı dilemeliyiz," diye iç geçirdim.

Darius, Seth ve Max de sahadan çıkarken bize doğru bir adım attılar ve ben de gitmek için bir adım geri çekildim. Caleb beni yakaladı

Bileğim, kaçışımı durdurdu.

"Bir saniye bekle," dedi. "Sormak istediğim-"

"İyi görünüyorsun küçük Vega," diye seslendi Max onlar bize doğru yaklaşırken. "Umarım içinde benim adımın geçtiği ilahileri çalışıyorsundur."

"Evet, tabii ki öyleydim," diye cevap verdim parlak bir şekilde, pom-umu sallayarak.

ona poms. "Max! Max! Max! Saçları çok parlak. Aletinin bu kadar küçük olması çok yazık!"

Caleb bir kahkaha attı ve Max gözlerini devirerek aletini avuçladı. "Bu saçmalığın yanlış olduğunu kolayca kanıtlayabilirim."

"Gerek yok," diye cevap verdim. "Geraldine bana her şeyi anlattı." Başparmağımla işaret parmağımı birbirine yaklaştırdım ve ona gülümsedim.

Max gözlerini bana dikti ve sonra aniden döndü. "Grus!" diye bağırdı ve Geraldine'in bir bakışını üzerine çekti. İkiye katlanmış, kıçı havada bacaklarının arasından Max'e bakıyordu.

"Şu anda bir soğuma rutiniyle uğraşıyorum ve sersemlerle sohbet edecek vaktim yok," diye karşılık verdi.

Seth ve Darius kötü kokular gibi oyalanmaya devam ederken Max hırladı ve kararlı adımlarla ona doğru ilerledi.

Yatak odamın kapısından ona bağırdığımdan beri Darius'tan uzak durarak iyi bir iş çıkarmıştım ama şimdi bakışları neredeyse bir metre ötemden beni delip geçiyordu. Yine de gözlerimi ondan uzak tuttum, Seth'e dönerken sanki orada değilmiş gibi davrandım.

"Orion'un antrenman maçında en çok puanı senin aldığını söylediğini duymadım mı?" Ona sordum. "Bu seni takımın en iyisi yapar mı?"

Seth sırıttı, erkek topuzunu yeniden bağlarken göğsü kabarmıştı. "Kesinlikle evet," diye cevap verdi. "Ve bunun muhtemelen en iyisi olduğum anlamına geldiğine katılıyorum."

Caleb alay ederek ağırlığını değiştirdi ve bana yaklaştı.

"Bu, bir maçta kimin en iyi performans gösterdiğini ölçmek için pek de yeterli değil."

Darius devreye girdi. "Savunma oyuncuları Pit atmaya çalışmazlar, bu yüzden en iyi oyuncuyu skorlara göre değerlendiremezsiniz. Bu kadar çok sayı atmasının nedeninin yarısı, benim onun takımında olup diğerlerinin sayı almasını engellememdi.

top."

Osuruk hiç konuşmamış gibi Caleb'a döndüm. "Peki, ben gidip bu iğrenç kıyafeti değiştirmeden önce beni durdurmanın bir anlamı var mıydı?

kostüm?" Ona sordum.

"Evet. Bu gece benimle çıkıyorsun," dedi cesurca. Sormadım. Anlatıyorum.

Ona sırıtarak bakarken bir yandan da cevaplarımı sıraladım. Ona defolup gitmesini mi söylesem yoksa devam mı etsem emin değildim. Bu gece için herhangi bir planım yoktu ve Darcy'nin yüzündeki yorgunluk ifadesine bakılırsa, evine döner dönmez yatacağına bahse girmeye hazırdım. O hâlâ Sahanın uzak tarafında Orion'la bir şeyler konuşuyordu ve benim hâlâ burada durmamın nedenlerinden biri de onu bekliyor olmamdı.

"Öyle miyim?" Yavaşça sordum. "Peki nereye gidiyoruz?"

"Tarikatında ustalaşana kadar onun yanında daha dikkatli olman gerektiğini düşünmüyor musun?" Darius sordu.

"Bence riske girmeye değer," dedi Caleb umursamaz bir tavırla, bakışlarını benden ayırmadan bana tekrar hitap ederken. "Hazırlanacak mısın, hazırlanmayacak mısın?"

"Pekala," diye cevap verdim, biraz gülümseyerek.

Caleb sırıttı ve Darius, varlığını görmezden gelme niyetime rağmen bir anlığına ona bakmama neden olacak kadar yüksek sesle hırladı. Gözleri karanlıktı ve duruşu gergindi, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Kalbim sarsıldı ama bakışları üzerimde gezinirken geri adım atmayı reddettim, gözlerinin değdiği her yerde tenimin altında ateş

yakıyordu.

Tarikat formumun alevleri gözlerimin önünde titreşti ve sanki hiç bakmamışım gibi başımı tekrar ondan yana çevirerek gözlerimi kırptım.

"Üzerimi değiştirdikten sonra seninle stadyumun dışında buluşuruz," dedim Caleb'e. O da bana sırıtarak karşılık verdi.

Ondan uzaklaştım ve bana doğru çamur içinde ve yorgun görünen Darcy'ye katıldım.

"Deneme iyi miydi?" Kızların soyunma odasına doğru ilerlerken alay ettim. "Şaşırtıcı bir şekilde evet. Pit Keeper olarak takıma girdim!" Darcy açıkladı,

Gözleri heyecanla parlıyordu.

"Olamaz!" Nefes nefese kaldım.

"Öyle. Ama bunun ne kadar süreceğini merak ediyorum çünkü hiç bilmediğim yerlerim ağrıyor ve her seansta o sprintleri yapmak zorunda kalırsam bacaklarımın kopacağını düşünüyorum." Darcy inledikten sonra bana yan bir gülümseme sundu. "Sen... neşeli görünüyorsun."

"Evet," diye kabul ettim çantamı kapıp duşa girerken. "Bu küçük cehennem dilimi için Orion'a borçluyum."

Darcy benimkinin yanındaki kendi duş kabinine girerken kıkırdadı ve konuşmamız akan suyun sesiyle kesildi.

Kısa süre sonra çıktım ve Orion gelip beni odamdan kaçırdığında üzerimde olan yüksek belli kot pantolonumu ve kırmızı bluzumu giydim. Saçlarımı omzumun üzerinden ördüm ve o giyinirken Darcy'nin çantasından biraz makyaj malzemesi aldım.

"Bir yere mi gidiyorsun?" diye merakla sordu ben aynaya doğru ilerlerken.

"Caleb beni dışarı çıkaracak. Umarım yemek içindir çünkü açlıktan ölüyorum."

tedarik edildi.

"Sadece takıldığınızı sanıyordum?" diye sordu. "Çünkü bu bir tür randevu gibi görünüyor. Karnavaldan sonra iki oldu..."

Üzerimdeki tek lanet şey olan kırmızı rujumu sürerken aynada ona gözlerimi devirdim. "Randevu değil. Sadece bir ön sevişme macerası."

"Doğru."

Darcy makyaj malzemelerini geri aldı ve çantasına attı, kendi makyajını yapma zahmetine bile girmedi. "Yastığımla bir randevum var. Pitball çılgınca ve ben bitkinim."

Güldüm ve yan yana dışarı çıktık. Caleb'i stadyumun duvarına yaslanmış, Atlas'ını incelerken bacağını duvara yaslamış bir şekilde gördüğümüzde Darcy bana el sallayarak veda etti.

"Hazır mısın?" diye sordu parlak bir sesle, beni görünce ayağa kalktı.

"Nereye gidiyoruz?" Kolunu omuzlarıma doladığında ve yürümeye başladığımızda sordum. Paltom bile yoktu, bu yüzden ateşimi çağırdım. Titrememi durdurmak için sihir.

"Bu bir sürpriz," dedi Caleb, Cheshire Kedisi gibi sırıtarak.

"En azından yemek olacak mı?" Karnım guruldayarak sordum.

"Evet," diye kabul etti. "Ama sana başka bir şey söylemeyeceğim, o yüzden sorma."

İçimi çektim. Sürprizleri sevmezdim. Ama gideceğimiz yer hakkında onu sıkıştırmaya devam etmemi istediği hissine kapıldım, oysa bunu söylemeye hiç niyeti yoktu, ben de konuyu kapattım.

The Wailing Wood'dan geçen yolu takip ederek arabasını koyduğu çok katlı otoparka ulaştık ve asansörle en üst kattaki Batmobil'in kendisine çıktık.

"Daha ucuz bir arabanız yok mu?" Gösterişli şeye el salladım, ona ne diyeceğimi bile bilmiyordum. Simsiyahtı ve o kadar gösterişliydi ki bunu anlatacak kelime bile bulamadım.

"Kampüste tuttuğum tek araba bu," diye cevap verdi kaşlarını çatarak, sesi biraz kırgın geliyordu. "Beğenmedin mi?"

"Sorun değil," diye cevap verdim. "Bunun için endişelenme."

"Peki ne sürmemizi tercih edersin?" Caleb arabanın kilidini açarken merakla sordu.

"Eğer bir seçim yapacaksak, ben olsam bunu seçerdim," dedim ve arabasının karşısındaki boşluğa park edilmiş güzel bir kırmızı süper bisikleti işaret ettim.

Caleb bir kahkaha attı. "Darius'un onu bir şekilde bize ödünç vermeyi kabul edeceğini sanmıyorum."

Bisiklete bir adım daha yaklaştığımda tüylerim diken diken oldu. Tabii ki Darius'a aitti, bunu neden fark etmediğimi bilmiyordum.
Anında. Sınırlı sayıda üretilmiş, mükemmel, sıfırdan altmışa iki nokta altı saniyede çıkan, kesinlikle şehvet uyandıran bir güzellikti.

"Muhtemelen on dakika içinde onu çalıştırabilirim," diye teklif ettim, kalbim onu sürme düşüncesiyle daha hızlı atarken bakışlarım bisikletin üzerinde gezindi.

Caleb şaka yapıyormuşum gibi güldü ve garip bir kanat gibi açılan kapının altından arabasına atladı. Ve tabii ki şaka yapıyordum.
Çoğunlukla. Darius Acrux'un bisikletini çalmayacaktım. Muhtemelen. En azından en iyi arkadaşlarından biri buradayken.

İçimi çektim ve Caleb'in yanında arabaya binmek için bisikletten uzaklaştım. Kapılar kapanırken "Kemerini bağla," diye teşvik etti ve arabayı çalıştırdı.
Altımızda aç bir canavar gibi mırıldanan motor.

"Hayır," diye cevap verdim, emniyet kemerini görmezden gelerek camı açıp kendimi rahatlattım.

Caleb merakla bana baktı ama sormadı. Neredeyse boğulmak üzere olduğum gecenin ayrıntılarını eğlenceli bir sohbet konusu olarak sunacak değildim, bu yüzden ikimiz de konuyu kendi haline bıraktık.

Radyoyu açtı ve bir çalma listesi başladı, garip bir tekno havasıyla birlikte ultra yüksek bir ritmin çarpışması beni irkiltti.

"Bunu beğenmediysen başka bir şey seçebilirsin," dedi Caleb, farklı bir çalma listesi seçebilmem için Atlas'ını bana fırlatarak.

Bizi akademi arazisinden çıkarıp Tucana'ya doğru dolambaçlı yoldan aşağı indirirken seçenekler arasında gezindim. Caleb'in çalma listesindeki her şey dans müziğinin bir türü gibi görünüyordu. Görünüşe göre, kanayan kulak zarlarıma rağmen mini bir rave'in içinde yolculuk etmeye mahkûmduk. Dinleyecek iyi bir şeyler bulmaya çalışmaktan vazgeçtim, zevklerimizin farklı olduğunu fark ettim.
müzikler birbirlerinden biraz uzaktı, bu yüzden kolayca bir orta yol bulamadım.

Sesi kısmakla yetindim ve Caleb'ın direksiyonda parmaklarını birbirine vurarak tekrarladığı saçmalıkları duymazdan gelmeye çalıştım.

Çok geçmeden, karartılmış büyük bir barın önünde duruyorduk.
Cam pencereler ve harfler yerine sembollerle yazılmış gibi görünen bir isim beni bulunduğumuz yer hakkında gelmeden önceki kadar bilgisiz bıraktı. Caleb arabanın etrafından dolandı ve benim için kapıyı açtı, düzgün bir hanımefendiymişim gibi elini uzattı ve beni arabadan çıkarıp kollarına alırken sırıtmamı sağladı.

"Oraya park edemezsin!"

Fedai öfkeyle seslenirken etrafıma bakındım ama Caleb onunla yüzleşmek için döndüğünde iri adam bakışlarını yere indirdi.

"Özür dilerim Bay Altair, siz olduğunuzu fark etmedim," diye bağırdı, kel kafası kızarmıştı.

"Sorun değil," dedi Caleb omuz silkerek, beni içeri girmek için bekleyen uzun kuyruğun yanından geçirirken ve başka bir fedai anında bizim için kapıyı açarken.

"Kuyruğu bu şekilde kesen insanlardan biri olmanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir," dedim lüks bir avluya adım attığımızda.

Kadın Caleb'in ceketini almak için aceleyle öne atıldı.

"Peki hayallerini nasıl gerçekleştirdin?" Caleb alay etti.

"Kendimi tam bir dangalak gibi hissetmeme neden oldu," diye omuz silkerek cevap verdim ve o da güldü.

"Buna alışsan iyi olur. Sen Roxanya Vega'sın. Hayatında bir daha asla hiçbir şey için kuyruğa girmeyeceksin." Elimi tuttu ve ben kaşlarımı çatarak arkasından bakarken beni hostesin peşinden götürdü. Bunun kulağa hoş geldiğinden pek emin değildim. Yani sırf kraliyet ailesine mensup olduğum ortaya çıktı diye hayatım boyunca özel muamele mi görecektim?

Kadife bir perdeden geçtik ve hostes bizi bir ipin arkasındaki VIP masasına götürdü. *Ve böylece dangalaklık devam etti.*

Küçük yuvarlak bir masaya oturdum ve Caleb ev sahibesine bir şeyler söyledi, o uzaklaşmadan önce eline bir rulo aura notu sıkıştırdı.

"Burası en sevdiğin restoran falan mı?" Etrafa göz gezdirerek sordum. Bakışlarım odanın uzak ucundaki bir sahneye takıldı.
Yükseltilmiştik
Diğer yemek yiyenlerin çoğunun üzerindeydi, bu yüzden onu net bir şekilde görebiliyordum. Ortasında tek başına duran bir mikrofon ve önünde bizden uzağa bakan bir ekran vardı.

Caleb, "Bu sadece biraz gülmek için," diye ekledi.

Bir kız ayağa kalktı ve alkışlar ve arkadaşlarından gelen birkaç cesaretlendirme sesiyle sahneye yürüdü. Doğruca mikrofona yöneldiğinde biraz ürperdim ve tekrar ondan uzağa baktım.

Caleb'e bakarak, "Bir grup çalmaya başlamak üzereyse sana anlatmaya değebilecek tuhaf bir nefret şeyim var," dedim.

"Oh?"

"Evet. Canlı müzik beni biraz ürkütüyor. İnsanların bana şarkı söylemesi ve ardından ne kadar harika olduklarını takdir etmek için alkışlamak ve zıplamak için tüm o garip sosyal baskıyı çok yadırgıyorum. Hatta eğer

harika olduklarını düşünmüyorum. Sadece beni biraz... hasta hissettiriyor." Caleb gülünce yüzümü buruşturdum.

"Peki ya amatörlerin şarkı söylemesine ne demeli?" diye takıldı, tam da kız We Are The Champions'ın ilk akorunu çaldığı sırada.

Kıpırdamadan durdum, beynim sonunda buranın ne olduğunu kavradı, sahneye baktım ve kız kalbinden geçen şarkıyı söylerken ekranda yanan şarkının sözlerini gördüm.

"Karaoke mi?" Dehşet içinde sordum, Caleb'a bunun doğru olmaması için yalvarıyormuşum gibi baktım.

Güldü ve öne doğru eğildi. "Gerçekten bu kadar nefret ediyor musun?" diye sordu.

"Kahretsin, Caleb, bu sanki... Bunun için kelimelerim bile yok. En kötü kabusumun hayata geçmesi gibi. Moral bozduğum için üzgünüm ama başka bir yere gidebilir miyiz?"

"Ciddi misin?" diye sordu kaşlarını çatarak ve gülümseyerek sahneye baktı. "Bu sadece biraz eğlence, Tory."

Yüzümü buruşturdum. "Benim eğlence tarzım değil."

"Sadece bir şans vermeniz gerekiyor. Birkaç kadeh içtikten sonra Mariah Carey'yi kimsenin bilmediği bir şekilde söyleyeceksin."

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama hostes o anda içeceklerimiz ve yiyeceklerimizle geldi.

Önüme parlak pembe bir kokteyl eşliğinde kocaman bir balçık tabağı bıraktığında midem bulandı.

"Bu da ne böyle?" Tiksintiyle sordum.

Caleb kaşlarını çatarak, "Suşi," dedi. "Sana şefin spesiyalini getirdim. Hepsi bugün taze yakalandı ve-"

"Hayvan yemediğimi biliyorsun, değil mi?" Bir yemek çubuğu alıp parlak pembe bir şeyi dürterek sordum. *Sallanıyordu*. Neredeyse içime kusacaktım.

Ağız.

"Balık bile mi?"

"Hayır," diye cevap verdim. "Özellikle de çiğ balık yemem." Tekrar ürperdim ve iğrenerek yemek çubuğunu bıraktım.

Caleb sanki tüm bunlar büyük bir şakaymış ve tam bir felaket değilmiş gibi güldü. Çaresizlik içinde içkimi aldım, üstünde yüzen lanet olası çiçekler olduğu gerçeğini görmezden geldim ve bir dikişte boşalttım. Acı veren tatlı tadı damak zevkimi alt üst etti ve biraz öğürdüm.

Neden bana gerçekten ne isteyebileceğimi sormak yerine benim için sipariş vermişti?

Ne gibi?

Bir sonraki şarkıcı kalktı ve Spice Girls'ü çalmaya başladı. Kızların gücünden yanaydım ama yarı kurt adama dönüşmüş gibi görünen ve fötr şapka takan kocaman bir adam tarafından katledilirken değil.

Sandalyemi masanın etrafında döndürdüm, böylece sahneye bakmak zorunda kalmadım ama cildim hala buradan çıkma arzusuyla kaşınıyordu.

"Sana vejetaryen suşi söyleyeyim," diye teklif etti Caleb, bir profesyonel gibi yemek çubuklarıyla kendi yemeğini yerken. Bunu nasıl yaptığını bile bilmiyordum ama benim yapamayacağımdan adım gibi emindim.

"Sıcak olacak mı? Ve sümüksü olmayacak mı?" Etrafımdaki diğer masalara bakarak sordum ve gördüğüm tek şey sümük toplarından oluşan masalar ve masalar olduğu için umudumu kaybettim.

"Şey... belki bir denersen hoşuna gider?" diye önerdi.

Beğenmeyeceğimi bildiğim için omuz silktim. Karbonhidrat ve yağ oranı yüksek ve ideal olarak sıcak yemeklerden hoşlanıyordum. Ama yemeyi bile denemeden, özellikle de o bana köpek yavrusu bakışları atarken, öylece bir kenara atamazdım.

Ev sahibesi ıslak balığımı ıslak sebzelerle değiştirmek için acele etti ve ben taze yemeği küçümsememeye çalıştım. Yemek çubuklarını üç kez denedikten sonra

onun yerine en yakın garip, yeşil *şeyi* onlardan birine sapladı.

Zorla ağzıma attım ve yavaşça çiğnedim. Caleb, tükürmemek için mücadele ettiğim bu soğuk, iğrenç sümüğü övmeye başlayacağımı düşünmüş gibi yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle beni izliyordu. Bir peçeteye göz attım, bunu yapıp yapamayacağımı merak ettim, sonra seyrek terbiyemin bile buna izin veremeyeceğine karar verdim ve kendimi yutmaya zorladım. Aşağı inerken daha da kötüydü.

Muhtemel Kurt Adam nakaratı kulaklarımı kanatacak kadar yanlış bir tonda söylerken yemek çubuğunu yere fırlattım ve başımı salladım.

Cehennemde. Cehennemdeydim.

"Beğenmedin mi?" Caleb hayal kırıklığı içinde sordu.

"Bak dostum. Sen beni tanımıyorsun, ben de seni tanımıyorum. Süslü, iğrenç yemeklerden ve canlı şarkı dinlemekten hoşlanmıyorum. Sanırım Benim sevdiğim pek çok şeyi sevmiyorsun. Yine de bunun bir önemi yok, değil mi?" Benimle bir gelecek istemediğini söyleyen oydu.
Yine de beni. Neden bu kadar hayal kırıklığına uğramış göründüğünden emin değildim.

Çubuklarını parmaklarının arasında döndürerek, "Sanırım hayır," diye cevap verdi. "O zaman burayı terk etmek ister misin?"

"Lütfen," diye cevap verdim, bu felaket bölgesinin kapısından içeri girdiğimizden beri ona verdiğim ilk içten gülümsemeyle.

Caleb sırıtarak elindeki yemek çubuklarını yere attı ve ayağa kalktı. Bir anda ayağa kalktım ve ikimiz doğruca kapıya yöneldik, ev sahibesi çok şaşırdı. Caleb onu bir başka aurayla neşelendirdi ve paltosunu alır almaz tekrar dışarı çıktık ve ben de mekanın ürkütücü havasından kurtulabildim.

"Şimdi ne olacak?" Caleb sordu.

"Buralarda hiç hız pisti var mı? Ya da motokros arenaları?" Ben önerdim.

Caleb bana bir kaşını kaldırdı ve omuz silkti. "Belki... Yani öğrenebilirim. Darius muhtemelen biliyordur..."

"Belki de bu fikri bir kenara bırakmalısın," diye araya girdim. Belli ki o da benim karaoke yaptığım kadar bisiklete meraklıydı ve Darius'tan bu konuda tavsiye alırsa sonumuzun ne olacağını ancak yıldızlar bilebilirdi.

Caleb, "Çok uzakta olmayan bir stand-up kulübü var," diye önerdi.

"Bu da canlı müzikte yaşadığım sorunların aynısına neden oluyor," diye cevap verdim. "Paintball?"

"Gece mi? Bu kotlarla mı?" Kaşları çatıldı ve bu fikirden nefret ettiğini söyleyebilirdim.

"Boş ver. Onun yerine içmeye gidelim mi? Belki yolda bir burrito kamyonu bulabilirim?"

"Bir minibüste hazırlanan yemeği yiyeceksin ama beş yıldızlı bir restoranda yapılan lezzetleri yemeyeceksin öyle mi?" Caleb sırıtarak sordu.

"Hepimiz kendini beğenmiş pislikler değiliz," diye takıldım. "Ve en iyi yemeklerin çoğu minibüslerde hazırlanır."

"Gerçekten öyle değiller," diye savundu.

"Her neyse. Aynı fikirde olmadığımızı kabul edelim," dedim omuz silkerek. "Görünüşe göre her konuda," diye cevap verdi kaşlarını çatarak.

Ona sırıttım. "Neden surat asıyorsun, Caleb?"

"Yapmıyorum. Sadece seninle eğlenceli bir akşam geçirmek istedim ve bu pek de planladığım gibi gitmiyor..."

"O zaman neden bu fiyaskoya bir son vermiyoruz? Sen bana bir burrito bul, ben de sana oral seks yapayım ve hepimiz iyi olalım," diye önerdim.

"Ciddi misin?" diye sordu, bunun üzerine neşelendi.

"Burrito hakkında mı? Kesinlikle evet. Oral seks? Az önce beni tartışmasız hayatımın en kötü randevusuydu. Ve bir keresinde bir adamla çıkmıştım.

'manzaraya bakabilelim' ve uyuşturucu anlaşması yapabilelim diye beni çöplerle dolu bir vadinin üzerindeki bir köprüye götürdü. Bu yüzden hayır diyorum."

Caleb güldü ve arabasına doğru ilerledi. "Belki yarın tekrar yapabiliriz? Birlikte kahvaltı edebiliriz?"

"Ben sabah insanı değilim. Hatırladın mı?"

"Hayır."

"Dediğim gibi, benim hakkımda gerçekten hiçbir şey bilmiyorsun. Öyle mi?" "Görünüşe göre hayır."

Bir an için birbirimize garip bir şekilde baktık ve ben gerginliği kırmaya karar verdim. "Ama yatakta oldukça iyisin, yani bu da var."

"İşte bu," diye kabul etti ve kaldırımdan uzaklaşırken tekrar gülümsedi. "Belki akademiye döndüğümüzde sana ne kadar iyi olduğunu hatırlatabilirim?"

Herhangi bir taahhütte bulunmadan bir kahkaha attım.

"Belki." "Bununla çalışabilirim."

OceanofPDF.com

Adrenalin vücudumda hızla yükselirken Orion'un yatak odasının penceresine vur**dum.** Perdeyi geri çektiğinde sırıtmaktan kendimi alamadım, sonra gözleri çılgınca açıldığında kahkahamı bastırdım. Pencereyi itti, uzandı ve Vampir hızıyla beni içeri aldı. Saat neredeyse gece on birdi ama içeri girmeden önce etrafta öğretmen olmadığından emin olmak için kontrol etmiştim. Ayrıca üzerimde siyah bir kazak elbise ve aynı derecede siyah külotlu çorap vardı ve saçlarım koyu renk paltomun kapüşonunun içine sokulmuştu. *Tamamen* görünmezdim.

"Buraya gelmemeliydin," diye fısıldadı endişeyle, pencereyi iterek kapattı ve perdeyi öyle sert çekti ki neredeyse yırtılacaktı. I
haklı olduğunu biliyordu. Kısa bir süre önce daha dikkatli olmak için bir anlaşma yapmıştık ama birlikte geçirebileceğimiz zamanlar o kadar sınırlıydı ki
Düşüncesizce kararlar almaktan başka seçeneğim var mıydı? Onunla buluşmak
her zaman pervasız.

Kolu belime dolandığında ve beni sıcak göğsüne doğru çektiğinde susturucu bir baloncuk çıkardım. Elim karnında dururken ona baktım, onun sıcaklığı buz gibi tenimi sarıyordu. Elinde hâlâ

Takım elbise gömleğini giymişti, kravatını çıkardığı yerin düğmeleri gevşemişti ve bana altındaki kaslı göğsünü gösteriyordu.

"Başım belada mı?" Alay ettim ve beni yatağa atmak için çevirdi, tehditkâr bir gülümsemeyle üzerime eğildi. Paltomu silkerek çıkardım ve kalbim beklentiyle çarparken ona doğru uzandım. Odamda onu düşünmekten deliye dönmüştüm. Onu okulda görmek parmaklarımın kaşınmasına, ruhumun onun için yanmasına neden oluyordu. Bu kadar yakın olmak işkenceydi ama
aramızdaki uçurumu kapatamadı.

"Bizi yakalatırsan olacaksın, Mavi." Ağzını kulağıma götürdü, dişlerini etimde gezdirdi ve içime aç bir ürperti gönderdi. Bir canavar gibi hırladı ve ellerimi omuzlarına sarıp gömleğini çekiştirerek ona doğru eğildim.

Birlikte değilmişiz gibi davranmak beni çıldırtıyordu. Ama acaba oynadığımız bu oyunun heyecanı mı beni ona bu kadar bağlamıştı yoksa bundan daha fazlası mı vardı? Emin olduğum tek şey, onunla birlikteyken yıldızların isimlerimizi söylediğini hissettiğimdi.

"Yoohoo!" Washer'ın sesi bir yerlerden geliyordu ve o kadar hızlı sıçradım ki neredeyse Orion'un suratına kafa atacaktım. Geriye doğru savruldu ve yatak odasının kapısına doğru koşarak kapıyı çekiştirip açtı. "Seni orada hissedebiliyorum, Lance. Mmm esintide çok fazla şehvet var. Misafirin mi var?"

"Lanet olası posta deliğinden konuşuyor," diye tersledi Orion ve susturma baloncuğumuz olduğunu hatırlamadan önce kalbim bir an için dengesizce çarptı.

"Güç rezervlerim azaldı ve her zaman bir tatlandırıcı getirebilirim. En iyi burbonundan bir şişe, hm Lancey? Beni içeri al, iffetli olma."

Titredim, dizlerimi göğsüme çektim, bir saniye önce hissettiğim tüm şehvet tamamen ve tamamen öldü.

"Küçük Franny seninle mi?" Washer umutla seslendi ve bu sesle boynum diken diken oldu. Orion ve Fran'in birlikte uyudukları çok açıktı ama bu gerçek yatakta olmaları fikri beni birden ayağa kaldırdı.

"Belki de ona gitmesini söylemelisin?" Ben önerdim ve Orion kaşlarını çatarak bana baktı.

"Sen buradayken o kapıyı açmayacağım. Bir dakika içinde vazgeçer."

Washer, "Küçük bir tane için yer olmalı," diye yalvardı. "Sadece ufacık bir weeny."

"Ew ew ew," diye nefes aldım ve Orion bana özür dileyen bir bakış fırlattı.

"Bitirdin mi? Şehvetinin azaldığını hissediyorum - bir dahaki sefere beni dışarıda bırakma seni yaramaz çocuk." Washer derin bir iç çektikten sonra Orion başını sallayarak onun bir süre sonra gittiğini onayladı ve yüzünü tiksintiyle buruşturdu.

Cildimin üzerinde bir kir tabakası varmış gibi hissediyordum ve on taneye ihtiyacım vardı.

onu çıkarmak için duşlar. Bir şeyi doğru yapmıştı. Şehvetim gitmişti. Gitti, gitti, gitti. Ve yakın zamanda geri geleceğini de sanmıyordum. Orion'un yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da aynı şekilde hissediyordu.

"İçki?" diye sordu, beni incelerken bir elini sakalının üzerinde gezdirdi.

"Evet, o anı hafızamdan silmek için on shot tekila.

Lütfen," dedim ve o da sırıttı.

"Ucuz atlattın. Bir keresinde minicik pipisini posta deliğinden içeri sokmuştu."

"*Hayır,*" diye nefes nefese kaldım.

"Evet, kâbusları durdurmak için sadece yeni bir kapı ve on danışmanlık seansı gerekti." Orion sırıttı ve ben de onu salona kadar takip ederken bir kahkaha attım, bu hikâyenin tamamen bir şaka olup olmadığından emin değildim. *Kesinlikle bilmek istemiyorum.*

Washer'a sadece bizim anımıza bir kova soğuk su döktüğü için oldukça kızgındım, o kadar çok anımız yoktu.

"Kırmızı şarap olur mu?" Orion teklif etti ve açık planlı odanın karşısındaki mutfakta kaybolurken başımı salladım.

Parmaklarımı kanepenin arkasında gezdirdim ve buraya en son ne zaman geldiğimi hatırladım. Sanki bir rüya gibiydi. Hayatımın en mutlu anlarından biriydi ve gölgeleri üzerime çektiklerini hissettiğimde onları uzaklaştırmak için sık sık kullanırdım.

Yakın zamanda kesinlikle birbirimizin üzerine atlamayacağımız için, şimdi bir kez olsun gerçekten konuşmak için iyi bir zaman olduğunu düşündüm. Yani, o kadar çok
Birlikte o kadar az zaman geçirdik ki, yalnız kaldığımızda ilk içgüdüm onun kıyafetlerini yırtmak oldu. Elbette, sonrasında konuştuk ama şimdi bunu başarabilir miydik? Normal bir çift gibi.

Evet, bir Solarian Prensesi'nin sıkı bir şekilde Varisler takımında olan Vampir öğretmenini becermesi tamamen normaldir.

Orion elinde birkaç kadeh şarapla odaya döndü, ben bir kadeh içerken yoğun bakışları beni yakıyordu. Kanepeye uzandım ve ayakkabılarımı çıkarıp ayaklarımı altıma çektim. Orion yanıma oturdu.
Washer sayesinde hala birbirimize dokunmuyorduk.

"Sana gösterdiğim gibi gölgeleri geri tutma alıştırması yaptın mı?" Orion tam profesör modunda sordu.

"Evet, onları tutmak giderek kolaylaşıyor..." Dudağımı çiğnedim.

"Ama?" diye sordu endişeyle.

Kırmızı şarabı kadehimde döndürdüm ve koyu kırmızı bir girdabın içinde dönmesini izledim. "O sesi duymaya devam ediyorum. Ve rüya gördüğümde Sanki bana çok yakınmış gibi. Kendimi kontrol altında hissetmiyorum. Bazen ona gitmek istiyorum."

"Yapmamalısın. Asla." Ona baktığımda Orion'un boğazı düğümlendi ve gözlerindeki şiddetli duygu damarlarımda bir yangın başlattı.

"Biliyorum. Deniyorum Lance," dedim ciddiyetle. "Sadece ben uyurken güçleri her şeyi tüketiyor. Hiç rüya gördün mü?"

Cevap olarak başını salladı, alnını derin bir kaş çatma çizgisi kapladı. İçkisinden bir yudum aldıktan sonra düşünceli bir ifadeyle sehpanın üzerine bıraktı. "Ses ne diyor?"

"Ona gitmemi istiyor." Omuz silktim. "Özellikle o sesin neden bu kadar net olduğunu bilmiyorum."

"Hayır... ben de. Ama öğrenmeye çalışıyordum. Sorun şu ki, kara büyü ile ilgili metinlere kolayca ulaşılamıyor. Akademideki arşivler bile bu konuda kitap tutmuyor. Böyle şeylere sahip olmak bir suç ve benim elimdekiler de bu konuda yeterince bilgi içermiyor, ama sanırım bunun nedeni Ay gecesi gölgelerin içine girdiğinizde Tory'yle aranızda bir bağ oluşması olmalı.

Eclipse."

"Bir günde kaç yasayı çiğniyorsun?" Ben alay edince sırıttı ve bileğimden tutup çekiştirerek bacağımı dizlerinin üzerine koydu.

"Belki de beladan hoşlanıyorumdur." Parmakları baldırıma dokundu ve Washer'ın anısı bile buna karşılık tenimde kıvılcımlanan elektrik enerjisini durduramadı.

Nefes aldım ve parmaklarını baldırlarımda aşağı yukarı gezdirmeye devam etmeden önce dudaklarımı izledi.

"Kız kardeşin gölgelerle pek iyi başa çıkamıyor," dedi Orion, gözleri kararmıştı.

Başımı salladım, sözleri kalbimi sızlattı. "Biliyorum. Onun için endişeleniyorum.

Yapabileceğim bir şey var mı?"

"Seanslarımızda öğrendiklerimizi uyguladığından emin olun."

"Ona hatırlatıyorum, umarım dinler." Endişe içimde bir ağ örerken şarabımı yudumladım. Onunla pratik yapma fikri hoşuma gitmiyordu.

ama Tory bir şey yapmak istediğinde onu durdurmak neredeyse imkansızdı.

"Sözünü dinleyecek biri varsa, o da sensin," dedi Orion ve sözleri bana umut verdi. Onları kontrol altına aldığından emin olmak için daha çok çabalamam gerekiyordu ama bazen son zamanlarda aramızda büyüyen bir boşluk varmış gibi hissediyordum. Söylenmemiş sözlerle ve ondan sakladığım bu sırrın ağırlığıyla doluydu.

"Ne zamandır kara büyü yapıyorsun?" Kimsenin bizi duyamayacağını bildiğim halde sesimi alçaltarak sordum.

"Çocukluğumdan beri - Uyanmış olmakla aynı şey değil. Karanlığı kullanmak için Element'ine ihtiyacın yok. Bildiklerimin çoğunu bana babam öğretti. Ailem gittiğim lisede kimseye söylememem için bana büyülü bir yemin ettirene kadar bunun diğer Fae'lerin yapmadığı bir şey olduğunu hiç fark etmemiştim. Babam öldüğünde ve basına bunun nasıl olduğu hakkında yalan söylemek zorunda kaldığımızda gerçekten eve çarptı."

"Nasıl oldu bu?" Göğsümden hüzün süzülürken sordum.

Cevap verirken kaşları birbirine yaklaştı ve bakışları elinin bacağımdaki hareketinde kaldı. "Kara büyü ile deneyler yapmayı severdi. Büyülü Elementlerin ölülerden kalıcı olarak aktarılabileceğine dair bir teorisi vardı. Sadece geçici olarak ödünç alınabileceklerini kabul edemezdi. O da benim gibi hava ve su elementaliydi ama ateşi hayal ederdi." Uzun bir nefes aldı, devam etmeden önce bir anlığına bir anının içinde kayboldu. "Birlikte kemik toplardık. Onları sadece ateş Elementallerinden isterdi. Ve bir gün tüm ateş elementallerini çizmeye karar verdi.
sihri bir kerede onun bedenine aktarın." Bir an durakladı. "Olay olduğunda ben de oradaydım. Ateş onu tüketti, vücudunu o kadar hızlı yuttu ki veda etme şansım bile olmadı. Ondan geriye kalan tek şey kül ve kemikti."

"Lance," diye nefes aldım, kalbim dilim dilim olmuştu. "Bu korkunç bir şey."

"Asla kabul etmezdi ama bu annemi kırdı. Uzun süre beni ona benzetmeye çalıştı. Ama ben isyan edince, kalbindeki tüm o acıyı bana karşı kullandı."

"Babanı özlüyor olmalısın," dedim usulca.

"Evet, mükemmel bir adam olmadığını biliyorum ve... yani bu kulağa berbat gelebilir ama onunla geçirdiğim en güzel zamanlardan bazıları güçlü Fae kemiklerini çalmak için mezarları kazmaktı." Bana boş bir ifadeyle baktı

gülümsedim ve kalbim bu fikir karşısında

daha da hızlı çarpmaya başladı. "Vay

anasını," diye nefes aldım.

"Evet," dedi yarı gülerek. "Ve bu kolay bir başarı değil, Blue. Solaria'daki mezarlıklar çok iyi korunur. Özellikle de güçlü Fae'lerin yattığı yerler. Ve size karşı tamamen dürüst olmak gerekirse, Darius ve ben hala pratik seanslarımızda kemiklere ulaşmak için babamın eski taktiklerini kullanıyoruz."

"Ama neden?" Başımı salladım, midem rahatsız edici bir şekilde düğümlendi. "Hepsi güç için mi?"

"Hem evet hem hayır," dedi düşünceli bir şekilde. "Uzun zaman önce Darius'la bir anlaşma yaptım ve onun tahta geçmesine ve bu süreçte babasını yok etmesine yardım edeceğime söz verdim."

Parmakları bacağımda hareket etmeyi bıraktığında boğazım düğümlendi. "Ama neden kara büyü?"

"Lionel sadece Solaria'daki en güçlü Fae'lerden biri değil, Blue, aynı zamanda kurnaz ve metodik biri. Oğlunun kendisine karşı gelme ihtimaline karşı hazırlıklı olacaktır. O böyle biri. Bu yüzden Darius'a kara büyü şeklinde ona karşı bir avantaj verdim. Kemiklerin elemental gücünü kullanmayı öğreniyor. Bu konuda ustalaştığında, onun için bir planımız var. Lionel'a meydan okumak."

Heyecan ve biraz da korkuyla kalp atışlarım hızlandı. "Gerçekten onunla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?"

"Evet. Zaman içinde doğal olarak onun kadar güçlü olacak ama bu yeterli değil. Babasını yok etmesi gerekiyor. Onu tek bir dövüşte dünyadan silmesi gerekiyor. Bu yüzden Darius hazır olduğunda, dünya tarihindeki en güçlü Fae Elementallerinin bedenlerine erişmesine yardım edeceğim. Sorun şu ki, Göksel Konsey Üyelerinin aile mezarlıkları Solaria'daki en iyi korunan mezarlıklar."

"Peki Darius'un babası gibi olmayacağını gerçekten düşünüyor musun?" Geçmişte kız kardeşime nasıl saldırdığını hatırladığımda sesim biraz titreyerek sordum.

Orion'un çenesi gerildi ve öne doğru eğildi. "Kusurları olduğunu biliyorum ama yemin ederim Lionel gibi değil. Asla kabul etmeyecek olsa bile Tory'ye yaptıklarından pişmanlık duyuyor."

Orion'un onda gerçekten iyi bir şeyler görmüş olması gerektiğini biliyordum. Öyle olmasa Solaria'nın tüm kaderini bu plana bağlamazdı. Ama ben

Tory'ye zarar veren, bizi bu akademiden çıkarmayı kişisel misyonu haline getiren bir adama aynı inancı duyuyor musunuz?

Ay tutulması gecesinde bizi nasıl kurtarmaya çalıştığını düşündüm ve içimde bir şeyler hafifçe yumuşadı. Ona güvenmiyordum, hatta onu affetmiyordum. Ama belki de onun için hâlâ umut vardı.

Yavaşça nefes aldım. "Tüm bunları bana neden anlatıyorsun? Yani... bu konuda pek konuşmuyoruz Lance, ama ben Darius'un düşmanı değil miyim? Bu beni senin de düşmanın yapmaz mı?"

Elimi tutmak için uzandı. "Sana içgüdüsel olarak güveniyorum, Mavi. O zamandan beri

Tanıştığımız ilk günden beri yıldızlar seni bana, beni de sana doğru sürüklüyor. Bunu hissetmiyor musun?"

Başımı salladım, ışıltılı derinliklerine çekildiğim gözlerimi onunkilerden ayıramadım. "Ama neden?"

Ağzının köşesi seğirdi ve bakışlarımı tekrar kırdı. "Bana mantıklı gelen tek bir neden var ama yanılıyor da olabilirim. Belki ben de yanılıyor olmaktan korkuyorum."

"Ne?" Bastırdım.

Elbette, aramızdaki bağın neden bu kadar güçlü olduğuna dair düşüncelerim vardı ama bunu yasak bir ilişkinin yoğunluğuyla açıklayabilirdim. Yine de kendime karşı gerçekten dürüst olsaydım, bundan daha fazlası olduğunu biliyordum. Yıllardır kimseye güvenmemiştim, neden kalbim birdenbire
güvenebileceğim en riskli adamı mı seçtim? Hiç mantıklı gelmiyordu. Daha fazlası olmadığı sürece...

"Sanırım....belki..." Orion kaşlarını çattı, sonra etrafındaki bariyerlerin Gücüm onunkiyle buluşmak için acele ederken nefesim kesildi. Onun büyüsü kanıma işliyor ve ait olduğu yere yerleşiyor gibi hissederek inledim. Hava, ışık ve özgürlük gibi hissettiriyordu.

"Lance," dedim nefes nefese, elimi tuttuğunda ve büyüsünün daha fazlası fırtınalı bir denizde çarpışan iki dalga gibi benimkine çarptığında.

"Sanırım yıldızlar seni benim için seçti, Mavi. Sanırım sen benim Elysian Eşimsin." Parmakları benimkilerle iç içe geçti ve ben büyüsünün okşayışıyla yıkandım, sözlerini özümserken başımı kanepeye yaslamak için geriye doğru eğdim.

Elysian Mates? Ben ve o mu? Kendince mantıklıydı ama beni de korkutuyordu. Kader şu anda bizi birbirimize bağlıyor ve ayrılmamızı imkânsız hale getiriyordu. Ve eğer doğruysa, bu zaten test edildiğimiz ve şüphesiz daha fazla testin geleceği anlamına geliyordu.

"Emin misin?" diye sordum, zihnim olasılıklarla çalkalanıyordu.

"Hayır." Bir omzunu silkti. "Yine de er ya da geç öğreneceğiz sanırım."

Sonunda gücümü onunkinden çektim, birbirimize bu şekilde sahip olurken düşüncelerim herhangi bir şeye odaklanamayacak kadar bulanıktı. Orion'un göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi ve ona gülümseyerek bacağımı bir kez daha altıma katlamak için geri çektim.

"Seninle güç paylaşımında bulunmak doğamdaki her şeye aykırı," dedi Orion sırıtarak. "Bir Vampir olarak her şeyi hep yalnız yaptım. İnsanların içeri girmesine izin vermek kolay değil, özellikle de paylaşacak kadar derinden
onlarla büyü. Bunu başardığım tek Fae Darius, sen ve
ve-" Cümlesinin ortasında durdu, yüz hatlarında bir acı ifadesi belirdi ve ben daha dik oturdum.

"Kim?" Fısıldadım.

Orion karanlık bir anıyla boğuşuyor gibi görünürken gözlerini kapattı. Onun gölgelerle ve benim nefes alışımla savaştığını anlamam bir anımı aldı. Yanına geçip elimi koluna koyarak onu karanlıktan çıkarmaya çalıştığımda daha da hızlandı.

Bir nefes verdi ve gölgelerle perdelenmiş gözlerini açtı. "Clara," diye mırıldandı. "Kız kardeşim."

İfadesindeki keder beni parçaladı ve yakınımda durarak detay verip vermeyeceğini görmek için bekledim. Bu kadar dürüst olması, sorarsam bana her şeyi anlatacağını düşündürüyordu ama bunu onun dudaklarından almak istemiyordum. Bunun onun seçimi olmasını istedim.

"Ona ne olduğunu bilmek istiyor musun?" Bir tutam saçı kulağımın arkasına sıkıştırmak için uzandı, parmaklarını çeneme doğru kaydırdı, ifadesi kırılmıştı. Bana baktığını görebildiğim parçalanmış yanını düzeltmek istiyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum.

Kalbimin ne kadar hızlı attığını duyup duymadığını merak ederek sessizce başımı salladım.

"Annem ve Lionel tarafından manipüle edildi," dedi ağır bir sesle. "Beş yıl önce Zodiac'tan mezun olduktan sonra Stella ona pençelerini geçirdi. Ailemin her zaman yaptığı gibi Acrux'lar için çalışmaya başladı, ama bu Onun gibi. Yıllarımızı kendimiz için kuracağımız yeni hayatlar hakkında konuşarak geçirmiştik. İkimiz de onlar için çalışmayı hiç planlamamıştık."

"Neden fikrini değiştirdi?" Lionel'in evindeki fotoğrafta gördüğüm yumuşak kahverengi saçları ve çilli yanaklarıyla kızı hayal ederek sordum.

"Lionel... o..." Orion boğazını temizledi ve hayatlarımızı yöneten Ejderha'ya karşı içinde kabaran öfkeyi görebiliyordum. "Clara'yla bağ kurdu, benim Darius'a yaptığım gibi onu kendi Koruyucusu yaptı. Sonra da Kaynağı olarak sadece kendisinden içmesine izin verdi."

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı. "O da senin gibi bir Vampir miydi?" Başını salladı.

"Lionel bunu yapmasına neden izin versin ki?" Fae'ler hakkında öğrendiğim her şeye göre, Lionel gibi güçlü birinin herhangi bir Vampir'in kendisinden beslenmesine izin vermesi tamamen ters görünüyordu.

"Çünkü işbirliği yapması için ona ihtiyacı vardı," dedi Orion, sesi boştu. "Ona vampirlerin karşı koyamayacağı tek şeyi verdi. Saf gücün tadını. Bu taşımak zorunda olduğumuz bir yük, Mavi. Vampirler bunun kölesidir. Bu ilkel bir ihtiyaç. Bu yüzden yapabildiğimiz en güçlü kan kaynağına sahip çıkarız. Bu yüzden senin kanın beni deliliğin sınırına itiyor."

Gözleri boynuma kaydı ve anlamaya çalışırken boğazımda büyüyen yumruyu yuttum. Bir insanın üzerinde böyle bir etkisi olduğunu düşünmek üzücüydü.

tüm Düzen. Kan olmadan güçsüzlerdi. Ve Solaria'da, olmak

güçsüzlük ölüm cezasından daha kötüydü. Varlıklarının özünden gelen bir açlık duymalarına şaşmamalı.

"Peki Lionel onu ne için istiyordu?" Bir yanım cevaptan korkarak sordum.

"Seni ve kız kardeşini istediği şeyin aynısı," dedi hırlayarak. "Onu uçurumun tepesindeki aynı yere götürdü ve gökyüzünden bir meteor çağırdı. Ben bağlıyken onun için kendi isteğiyle o çukura girdi. Darius'un yanında dizlerimin üzerinde. Ama gölgeler onun için geldiğinde geri dönmedi, karanlık onu öldürdü." Gözlerini kaçırdı ve ondan yayılan kederin acısını hissettiğimde kalbim parçalandı.

Yanına kıvrıldım, başımı omzuna yasladım ve ona sarıldım, çünkü sunabileceğim başka bir şey yoktu. "Çok üzgünüm," diye fısıldadım ve kulağının yanına bir öpücük kondurdum.

Kolu belime dolandı ve sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca beni kendine doğru çekti. "Lionel beni ve Darius'u Muhafız bağına zorladı. Gece. Etrafındakiler üzerinde kontrol sahibi olmak için her şeyi yapar. Oğluna bakacak en iyi adamın ben olduğumu düşündü ve hiçbir şey onu aksini görebilmek. Böylece hayatımı benden çaldı ve aynı nefeste kız kardeşimi de çaldı. Ondan sonra, Darius'a göz kulak olmam için Zodiac'ta bir iş bulmam için bazı torpiller yaptı ve işte o zaman ona karşı savaşmaya karar verdik.

Uzun zamandır bekliyordum, Blue. Ama Lionel Acrux'un öldüğünü göreceğim, bunun için göklerdeki tüm yıldızları koparmam gerekse bile."

Bir damla gözyaşı yanağımdan süzüldü ve usulca gömleğinin üzerine düştü. Aniden bana döndü ve başparmağını umutsuzca kaşlarını çatarak yanağıma sildi. "Üzülme."

"Ama bu üzücü." Kollarımı boynuna doladım ve o da beni kendine çekti, sabit nefesleri kulağıma değiyordu.

"Lionel seni o çukura indirdiğinde en kötü kabusumu yeniden yaşadım. Bir daha asla o pozisyonda olmak istemiyorum. Güçsüz, seni kurtaramayan. Ama seni kurtarmak için bana ihtiyacın olmadığını fark ettim, Mavi. Sen ve kız kardeşin kimsenin yardımı olmadan karanlıktan döndünüz. Ve Lionel sırf bu yüzden ikinizden de korkmalı."

Dişleri boynuma sürtündü ve kendini dizginlerken açlığının arttığını hissedebiliyordum.

Saçlarımı boğazımın bir tarafından çekerek kanıma erişebilmesi için başımı eğdim. Orion dişlerini etime geçirirken inledi ve beni yerimde tutmak için sıkıca tuttu. Isırığının keskin acısı yerini sadece onun bana verebileceği karanlık bir zevke bıraktığında iç çektim.

"Onu durdurmanıza yardım etmek istiyorum," dedim hararetle. Lionel'a karşı elimden gelen her şeyi yapardım. Onu güçlü tutmak için Orion'u güçle beslerdim ve Darius Acrux söz konusu olduğunda gerekirse gururumu bile ayaklar altına alırdım. "Lionel'ı yaptıkları için yok edeceğiz ve bir daha sevdiğimiz hiç kimseye zarar vermemesini sağlayacağız."

OceanofPDF.com

Gölgelerin peşimi bırakmadığı uykusuz bir gecenin ardından şafak sökerken derin bir uykuya dalmayı başardım. Alarmım beni tekrar uyandıracak kadar çığlık attığında ve yataktan sürünerek çıktığımda, Darcy ve diğerlerinden kahvaltıyı neden kaçırdığımı merak eden bir sürü mesaj buldum. Yastığıma doğru inledim, uyumayı başarmış olmama rağmen kendimi hâlâ çok yorgun hissediyordum. Ama yatakta daha fazla kalamazdım. En azından bugün ilk dersim boştu ve derse geç kalma konusunda endişelenmeme gerek yoktu.

Darcy'ye kendimi açıklayan bir mesaj gönderdim, gerçi bu pek de karakterime aykırı değildi. Ama gölgelerle uğraştığımı itiraf ettiğimden beri biraz aşırı korumacı davranıyordu ve bana
Daha dinç. Onun endişelenmesini istemiyordum ama endişelenen birinin olması güzeldi.

Hızlıca kalkıp giyindim, bir çalma listesi başlatırken kulaklığımı taktım ve yiyecek aramak için odamdan çıktım.

Bugün güneş yine pırıl pırıl parlıyordu, yürürken tepemdeki gökyüzü maviydi ve kafatasımda büyüyen baş ağrısına karşı gözlerimi kısmama neden oluyordu. Bu kadar uykusuz kalmaya alışkın değildim. Gölgeler bana verildiğinden beri, gecede üç ya da dört saatten fazla uyuduğumdan emin değildim ve

Kabusları bastırmak için tükettiğim alkol de cabasıydı, kesinlikle acı çekiyordum.

Çantamdan bir güneş gözlüğü çıkarıp taktım ve seçtiğim yumuşak müzik rahatlamama yardımcı olurken güneşin bana saldıramayacağı kendi kişisel kozama çekildim.

Kahvaltıyı kaçırmıştım ama The Orb'da öğle yemeği seçenekleri zaten mevcuttu ve odanın kenarındaki şöminenin yanında bir koltuğa oturmadan önce kendime bir sandviç ve kahve aldım.

Ateşin sıcaklığı üzerime vuruyor, büyü malzemelerimi gıdıklıyor ve onları yavaşça dolduruyordu. Artık sihrimi bu şekilde yenilediğimi biliyordum, bu biraz aşikârdı. Bunu yapmadığım için kendimi biraz aptal hissettim.

Bunu daha önce fark etmiştim ama dışarısı soğukken sıcak bir ateşin yanında oturmayı kim sevmez ki? Sadece alevlerin etrafında hissettiğim huzur ve dinginliğin normal olduğunu, büyülü bir şey olmadığını düşünmüştüm.

Küre'nin içi sessizdi, boş zamanları olsa bile öğün aralarındaki tuhaf saatlerde pek fazla öğrenci burayla uğraşmıyordu, ama bu benim için gayet uygundu.

Darcy bana bir mesaj göndererek *Ass* Club ile göl kenarında takıldığını söyledi ve ben de yemek yedikten sonra onlara katılacağımı söyledim. Sadece dün gece içtiğim tekilayı biraz temizlemem gerekiyordu ve sonra onları bulacaktım. Belki Geraldine bana acır ve kendi kendime çektiğim acıyı da iyileştirmeyi teklif ederdi.

Yemek yerken FaeBook'ta geziniyordum, Griffin destek grubunun alt başlığında *çöplük fetişi olan bir Fae'ye nasıl hayır diyebilirim yazdığını görünce* kendi kendime güldüm. Yazar Max Rigel'in adını vermeye cesaret edememişti ama grubun bu söylentiden kaynaklandığı oldukça açıktı. Mirasçılara yaptığımız eşek şakaları çığ gibi büyüyor, daha da fazlasını getiriyordu.

zaman geçtikçe iyileşti ve bu konuda bir an bile kendimi kötü hissetmedim.

Bu eğlence dudaklarımı çekiştirirken, Caleb'e otlamak için öne eğilmiş bir Pegasus'un müstehcen bir fotoğrafını göndermek için biraz zaman ayırdım.

Bu konuda onunla alay etmek aptalca olabilirdi, ama beni cezalandırmak istiyorsa, bunu yapması için kabul edilebilir bir yol bulabileceğimizden oldukça emindim.

Omurgamdan aşağı bir karıncalanma geçti ve gözlerimin üzerimde olduğunu hissedince başımı kaldırdım. Odaya girdiğinde bakışlarım doğrudan Darius Acrux'un üzerine düştü ve bana odaklandığında hemen hareketsiz kaldım.

Darius bana doğru yürüdü ve ben de sandalyemde doğrulma dürtüsüyle savaştım, damarlarıma giren küçük adrenalin seline rağmen onun varlığı benim için tamamen önemsizmiş gibi davrandım.

Selam vermekle uğraşmadı ve öne doğru eğilerek güneş gözlüklerimi yüzümden aldı ve önümdeki masaya fırlattı.

Kaslarım tepki olarak gerildi ama kendimi hareketsiz kalmaya zorladım, ona kayıtsızca bakarken dilimi yanağıma bastırdım.

"Burası güneş gözlüğü takmak için çok karanlık Roxy. Yine akşamdan kalma mısın?" diye sordu. "Belki de içki sorunun üzerinde çalışmalısın."

Yarı yarıya ona karşılık vermeyi düşündüm ama bunun yerine dilimi tuttum, oynadığı tuhaf oyuna dahil olma zevkini ona vermek istemedim.

"Beni görmezden mi geliyorsun?" diye sordu, ellerini sandalyemin kollarına koymak için öne doğru eğildi.

Belli belirsiz öğrencilerin bizden uzaklaştığını, bunun nasıl sonuçlanacağını görmek için bir halka oluşturduklarını fark ettim.

"Ne söylememi istiyorsun?" Kulaklığımı boynuma asmak için aşağı doğru çekerken sesim sıkılarak sordum.

Darius bana hırladı. "Ben odaya girdiğimde başını öne eğmeni istiyorum. Yerini öğrenmeni ve ona sadık kalmanı istiyorum. Eğer atla dersem

ne kadar yüksek olduğunu söyle."

Öne doğru eğildim, onun benim kişisel alanımı işgal ettiği gibi ben de onun kişisel alanını işgal ettim ve gözlerini tuttum. "Sanırım," diye sessizce nefes aldım, ancak yakınlardaki herhangi bir Vampirin bizi duyacağını biliyordum. "Bence sen bir
Benimle hata yaptın. Beni acı içinde gördüğünde odana götürdün. Beni acı çekmeye bırakman gerekirken benimle ilgilendin. Bisikletlerinle oynamam için beni evine getirdin ve sırlarını öğrenmeme izin verdin. Ve sonra fark ettin ki bana tüm bu parçalarını göstermek bile
yeterli."

"Neye yetecek kadar?" diye hırladı.

"Sana bakış açımı değiştirmeye yetecek kadar. Senden daha az nefret etmemi sağlayacak kadar." Tahminim karşısında hafifçe irkildi, sadece bu konuda haklı olduğumu düşünmeme yetecek kadar. "Ama anlamakta zorlandığım şey, Darius, senin hakkında ne düşündüğümü neden umursuyorsun? Senden benim gibi nefret etmemi *istemen* gerekmez mi? Neden bana bu kadar takıntılısın?"

"Sana takıntılı değilim," diye tersledi. "Sadece senden kurtulmak istiyorum.
Ve ben bu koltukta oturmak istiyorum. O yüzden çekil."

Sandalye yüzünden onunla kavga etmeyi düşündüm ama kazanamazdım ve o sadece lanet bir sandalyeydi. Kendimi aniden ayağa kaldırdım ve bana kaşlarını çatarak bakarken onu doğrulması ve kolçaklardaki tutuşunu bırakması için zorladım.

Ona kayıtsızca baktım ve bunun onu ne kadar kızdırdığını görebiliyordum. Aramızda sadece bir santimlik bir mesafe vardı ve kalbim panikle çarpıyordu ama ürktüğümü görmesine izin vermedim.

Elimi uzattım, saçımı ayırdım ve yarısını omzuma doğru çektim, ona bakarken saçımı avucumun içinde döndürdüm. "Saçlarımı atkuyruğu yapayım mı?" Masumca sordum. "Böylece beni her gördüğünde onları çekebilirsin?"

"Ne dilediğine dikkat et Roxy," diye uyardı Darius, elini uzatıp saçımı avuçlarının arasına aldı. "Eğer saçını çekersem, karşılık olarak adımı haykırırsın." Biraz çekiştirdi ve ben de umursamazca homurdandım.

"Neden koltuğumda otururken bu küçük fantezinin seni sıcak tutmasına izin vermiyorsun?" Kenara kayarak ve boşaltmamı çok istediği koltuğu işaret ederek sordum.

Darius saçlarımdaki tutuşunu bırakıp kendini koltuğuma bırakırken gözlerini bana dikti, arkasına yaslandı ve sanki taşakları o kadar büyükmüş gibi bacaklarını açtı ki onları kapatması mümkün değildi.

Eteğimin kenarlarını yanlara doğru çektim ve ona alaycı bir reverans yaptım. "Tadını çıkarın, kıçınızın kenarı."

Cevap veremeden güneş gözlüklerimi masanın üzerinden aldım, ona sırtımı döndüm ve bakışlarımı odanın diğer ucundaki, her zaman diğer Varislerle birlikte oturduğu kırmızı kanepeye kaydırdım. Kanepe boştu ve bu çok utanç vericiydi çünkü gerçekten çok rahat görünüyordu.

Bulaşıcı bir hastalıkmışım gibi benim için ayrılan kalabalığın arasına daldığımda kendi kendime sırıttım ve kırmızı koltuğa doğru bir çizgi çektim. Kalbim güm güm atıyor, boğazım düğümleniyordu. Bunun benim için iyi bitmeyeceğini biliyordum ama saçmalıklarının yanına kâr kalmasına dayanamıyordum.

Güneş gözlüklerimi cebime koydum ve hava büyüsünden bir kalkan oluşturdum, kanepeye yaklaşırken etrafımda sıkı bir top oluşturarak her şeyimle onu güçlendirdim.

Ağzımın kenarına meydan okuyan bir sırıtma yerleşti ve kanepenin ucundaki her zamanki yerine çökerken Darius'un gözlerinin içine bakmak için geri döndüm.

Küre'deki herkes ölüm sessizliğine büründü. Gözlerimin ucuyla hepsinin geri çekildiğini görebiliyordum. Kalbim hızla çarpıyordu ve nefesimi tutmuş, bu pisliğin bugün beni tam olarak ne kadar zorlayacağını görmeyi bekliyordum.

Gözlerine bir bakış bana bunun gerçekten çok uzak olacağını söyledi.

Darius o kadar ani bir şekilde ayağa kalktı ki benden aldığı koltuk arkasından takırdayarak yere düştü. Bana doğru yürüdü, kalabalık o kadar geri çekildi ki artık neredeyse dışarıdaydılar, korku dolu bir halka Odanın kenarlarından bizi izleyen gözler.

Darius bana doğru yaklaşırken, gölgeler derimin altında kıpırdanıyor, yardım ve şiddet vaatleri fısıldıyordu. Ama onları çağırmadım, hava kalkanımı yerinde tutmaya odaklandım ve ikimizin de gelmekte olduğunu bildiğimiz saldırıyı bekledim.

Darius hırladı, parmakları bana doğru hareket etti ve devasa bir ateş topu yüzüme doğru fırladı. Kalkanıma çarptı ve kalkanımın üzerinde patlayarak saldırıya uğrayan noktayı güçlendirmek için daha fazla büyü gönderirken dişlerimi sıktım.

Odak noktam kalkanın o kısmını güçlendirmeye kaydığı anda arkamdan bir saldırı daha geldi, keskin bir nefes çekerken daha fazla ateş çıktı ve kalkanım buruştu.

Ateşi savunmamı delip geçerken tökezleyerek ayağa kalktım ama geri adım atmayı reddederek omuzlarımı dikleştirdim.

Alevlerden korkmama gerek yoktu ama yine de onları söndürdüm, beni çevreleyen alandaki oksijeni emdim ve nefesimi tuttum.
Alevler kıyafetlerime zarar verecek kadar yaklaşmayı başaramadı.

Darius aramızdaki mesafeyi kapatırken sırıttı, artık kalkanım tarafından tutulmuyordu.

Yaklaştıkça ona kaşlarımı çatıyordum. Neden sürekli peşimdeydi? İşine geldiği zaman bana böyle davranabileceğini düşünmesine sebep olan şey neydi? Öfkem arttıkça göğsümde bir sıcaklık oluşuyordu. Onun saçmalıklarından, onun kurbanı olmaktan bıkmıştım.

Gölgeler tekrar tenimin altında kıpırdandı ve neredeyse onları çağıracaktım. Eğer oda tanıklarla dolu olmasaydı bunu yapardım.
Ama hal böyleyken, yarım kalp atışı boyunca parmaklarımın arasını yalarken onları tutmak için mücadele etmek zorunda kaldım.

Darius bir an tereddüt etti, bakışları elime kaydı. Bir duvar
Ateş aniden etrafımızı sardı, bizi gücünden oluşan bir kubbenin içine hapsetti ve dışarıdaki öğrencilerin meraklı gözlerinden sakladı.

Diğer eliyle bir fiske vurdu ve içime girmeye başlamadan yarım saniye önce susturucu bir baloncuğun tenimin üzerinde kaydığını hissettim.

"Yine gölgeleri mi çağırıyorsun, Roxy?" diye sordu. "O gözlükleri takmanın gerçek nedeni bu mu?"

"Hayır," diye tersledim. Onları bedenimin içinde saklayamayacak kadar kontrolümü kaybetmemiştim.

"Ne oldu o zaman?" diye sordu, sanki bana bir şey sormaya hakkı varmış gibi. "Siktir git, Darius," diye tersledim. "Senin burada olman gerekmiyor muydu?
Beni yine itip kakmanın ortasında mı? Bu şekilde zevk almıyor musun?"

"Evet, öyle," diye kabul etti.

"Hadi o zaman koca adam, neden bana senden neden bu kadar korkmam gerektiğini göstermiyorsun, böylece ben de sen yokmuşsun gibi davranarak günüme geri dönebilirim."

Darius'un çenesi sıkıştı. "Orion bana içki içtiğini söyledi."

"Yani? Bu benim işim, senin değil. Neden umursuyorsun ki?"
Homurdandım.

"Çünkü gölgeler hepimiz için bir sorun. Ve eğer babam onları kullandığınızı duyarsa, *beni* kızdırmak endişelerinizin en küçüğü olacaktır. Eğer onları kontrol etmekte zorlanıyorsan o zaman bu konuda bir şeyler yapmalıyız."

"Doğru. Çünkü *o* beni gerçekten öldürecek, sen ise beni öyle perişan etmeyi tercih ediyorsun ki acıma kendim son vermek istiyorum," diye homurdandım ve onun yarım yamalak yardım önerisini görmezden geldim. Ondan ve ailesinden korkmak zorunda olmasaydım, gölgeler üzerindeki hakimiyetimi nasıl güçlendireceğimi bulmak için bu kadar çok zaman harcamak zorunda kalmazdım. Onlara bu kadar sık gitme ihtiyacı hissetmem onun suçuydu, bana sorun çıkaracak kadar ruhuma girmeleri onun suçuydu.

"Siktir git, intihara meyilli değilsin," diye karşılık verdi küçümseyerek. "Hayatı sevmeyen hiç kimse senin kadar sıcak ve soğuk yanmaz."

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun," diye hırladım.

"Evet biliyorum. Ve senin dayanamadığın şey de bu," diye cevap verdi karanlık bir şekilde.

"Çünkü sen ve ben aynıyız. İkimiz de baş edemeyeceğimiz kadar büyük bir oyun tahtasının berbat, kırık parçalarıyız. İkimiz de bir şeyler bulmayı umuyoruz

Her zaman aleyhimize olan ihtimallere rağmen kazanmanın bir yolu. İkimiz de sınırlarımızı zorlayan ve bize yaşadığımızı hissettiren şeylere bağımlıyız. Çünkü günün sonunda, en kötü şeyleri hissetmek bile hiçbir şey hissetmemekten daha iyidir."

Ona ters ters baktım, sözlerinin içimde derinlerde bir yerlerde yankılandığını bir an bile kabul etmek istemedim. Yine de haklıydı. Orta yolu tutmaktansa üzüntüden hıçkıra hıçkıra ağlamayı, korkudan çığlık atmayı, nefesim kesilene kadar gülmeyi ya da uçmanın en uç noktasında olmayı tercih ederdim. Hayatta en çok korktuğum şey can sıkıntısıydı. Kolay bir hayat yaşamak istemiyordum, macera dolu bir hayat yaşamak istiyordum ve kendimi boşluğa bırakmaktansa tamamen tükenmeyi tercih ederdim.

"Ne olmuş yani?" Tersledim.

"Bu yüzden beni görmezden gelmene izin vermeyeceğim, Roxy," diye hırladı. "İznin olmadan almak zorunda kalsam bile dikkatini çekeceğim."

"Neden?" Ben talep ettim. "Neden başka birinin peşinden gitmiyorsun?"

"Çünkü takıntılarımızı seçme şansımız yok. Ve sen benimsin."

Şaşkınlıkla ona baktım, kalbim ritmini kaybetmiş bir şekilde atarken ve midem bir tür takla atarken buna ne diyeceğimi bilemiyordum.

"Ya olmak istemiyorsam?" Sonunda sordum.

"O zaman bu çok zor." Darius parmaklarını bana doğru öyle bir salladı ki, bir su patlaması göğsüme çarpmadan önce tepki verecek zamanım bile olmadı.

Alevlerden oluşan duvar yıkıldı ve ben odanın bir ucundan diğer ucuna savruldum, yere ıslak bir yığın halinde düştüm.

Öfke dolu bir hırıltıyla kendimi ayağa kaldırdım ama Darius çoktan Küre'nin uzak tarafındaki odadan dışarı çıkmış, gözden kaybolmadan hemen önce bana kendini beğenmiş bir sırıtış fırlatmıştı.

"Gösteri bitti, pislikler!" Kalabalığı tersleyerek elimi kaldırdım ve suyu yavaşça kıyafetlerimden çıkarıp önümde asılı duran bir top haline getirdim.

Bir grup yaşlı, benim pek de zarif olmayan toparlanmamı filme alıyordu, ben de dönüp dışarı çıkmadan önce suyu onlara doğru fırlattım.

Darius lanet Acrux'un tam tersi yönde ilerliyor.

Çünkü onu ve bana karşı olan lanet olası göt gündemini sikeyim. Eğer dikkatimi çekmek istiyorsa, bunu elde edemeyeceğinden emin olmak için iki kat daha fazla çalışırdım. Dahası, ondan vebadan kaçar gibi kaçardım, böylece bir daha böyle bir saldırıyla bana varlığını kabul ettirme fırsatı bulamazdı.

Dışarı çıkarken Atlas'ıma baktım, boş dersimin sona erdiğini ve doğruca sınıfa gitmem gerektiğini fark edince inledim. Bu sabah Darcy ile her şey hakkında sohbet etmek için biraz zaman umuyordum.

Gölge, Ejderha ve Vampir ile ilgili ama beklemek zorunda kalacak gibi görünüyordu.

Atlas'ımı uzaklaştırmadan hemen önce, Pegasass durumuyla ilgili alayıma Caleb'dan beni bekleyen bir cevap geldiğini fark ettim.

Caleb:

Yani ilk kez ben sana mesaj atmadan bana mesaj atmayı seçtiğinde, bana bu boku göndermek için mi?

Bu konuda haklı olup olmadığını merak ederek kaşlarımı çattım. Gerçekten hiç

Önce ona mesaj mı atayım? *Muhtemelen mesaj atmadım.* Zaten pisliklere fazla ilgi göstermemeyi uzun zaman önce öğrenmiştim. Dangalaklar dünyayı

onların etrafında dönüyordu ve zamanımı onlara sayısız mesaj göndermekten başka yapacak daha iyi bir şeyim yoktu. Ki bu doğru değildi.

Tory:

Sorun nedir, Caleb? Şaka kaldıramıyor musun? ;)

Caleb:

Belki de nasıl komik olunacağını bilmiyorsundur.

Tory:

Ağla bana bir nehir...

Caleb:

Bu gece Terra House'a gel.

Tory:

Neden?

Caleb:

Biliyor musun, bu zoru oynama saçmalığı eninde sonunda eskiyebilir.

Tory:

Bu yüzden her şeyi iptal etmek üzere olmalısın.

Caleb:

Hiç sanmıyorum. Ama kibarca sormaya devam etmeyeceğim, belki komutlara daha iyi yanıt verirsin - *bu gece yatağımda kalmaya geliyorsun.*

Tory:

Yanlış.

Kendi kendime sırıttım ve Atlas'ımı çantama geri attım. Daha sonra ondan bir ton mesaj bulacağıma ya da beni şahsen avlamaya geleceğine hiç şüphe yoktu. Dürüst olmak gerekirse neden sürekli
aynı tuzak ama çok komikti, ben de kurmaya devam ettim.

Darcy ve diğerleriyle göl kenarında buluşmak için hiç vaktim kalmamıştı, onun yerine doğruca dersimize gittim. Aslında oldukça heyecanlandığım ilk Fiziksel Gelişim dersimizi almak üzereydik. İçinde eşyalarımın olduğu spor çantam yanımdaydı ve dersleri veren Profesör Prestos benim İrtibat Subayımdı, bu yüzden iletişimimizin çoğunu e-posta yoluyla gerçekleştirmemize rağmen onu zaten yarı iyi tanıyordum. Yine de havalı görünüyordu ve sporda her zaman başarılı olmuşumdur, bu yüzden bu dersin en azından bana oldukça kolay geleceğini umuyordum.

The Wailing Wood'dan geçerek kuzey batıya, bu ders için buluşacağımız söylenen Pitball stadyumuna giden yolu takip ettim. Görünüşe göre bu her ders aynı olmayacaktı, bu yüzden yerindeki değişiklikler için programıma göz atmam gerekecekti.

Stadyum göründüğünde Darcy bana seslendi ve ben de onun, Sofia'nın ve Diego'nun yanına gittim. Yün şapkalı 'arkadaşımıza' temkinli bir bakış attım ve grubun diğer tarafında kalarak onu izledim. Darcy onun özürlerine benden daha fazla inanmaya meyilliydi. Şahsen bana fahişe diye hitap etmesini ya da genel olarak ürpertici olan şu gerçeği unutmakta zorlanıyordum

Şapkasına büyükannesinin ruhu işlenmişti. Yani, bu da ne demek oluyor? Böyle bir şeyi giymem için bana para veremezsin. Ve yanımda olmasını istemediğimden eminim. Ya içindeyse, kafa terinin, kepeklerin ve dökülmüş saçların arasında oyalanıyor, eteğimin çok kısa olduğunu ya da tavrımın onun hoşuna gitmeyecek kadar sürtükçe olduğunu fısıldıyorsa? Ne olduğu umurumda değildi.

bazı kurumuş ruh kabukları beni düşündü, ama yine de onu yanımda istemedim. Onun fikri beni iğrendiriyordu.

Profesör Prestos, boynunda kronometresi asılı bir eşofmanla stadyumun dışında bekliyordu.

"Acele et!" diye seslendi. "Üstünüzü değiştirip buraya dönmek için dört dakikanız var. Geç kaldığınız her dakika size bir Ev Puanı kaybettirecek!"

Pitball soyunma odalarına doğru koşarak yanından geçerken ona gülümsedim ve o da bana karşılık verdi. Hepimiz üzerimizi değiştirmeye odaklandık ve ben de elimden geldiğince hızlı bir şekilde lacivert ve gümüş süslemeli eşofmanımı giydim. Sweatshirt'ün arkasında Vega amblemi vardı ve ona eşlik eden spor ayakkabılar arazi koşuları için kalın tabanlara sahipti.

Puan kaybetmemek için tam zamanında dışarı çıktık ve geride kalanları bekledik. Prestos onlardan söz verdiği puanları aldı ve hepimize onu ormanın derinliklerine kadar takip etmemiz için seslendi.

"Bugünkü dersimiz bir değerlendirme," diye seslendi. "Ağaçların arasında parlak pembe oklarla işaretlenmiş bir parkur var." İlk oku işaret etti ve nereye işaret ettiğini görmek için boynumu eğdim, önümüzde yolu kapatan yüksek ahşap bir duvar gördüm, insanların tepesine tırmanmak için kullanması için uzunluğundan aşağıya ipler sarkıyordu. "Bu bir fiziksel yetenek testi ama büyünün doğru kullanımını da görmek istiyorum. Farklı engeller bir ya da iki Elementle aşılabilir ya da fiziksel olarak üstesinden gelinebilir. Yani her birinizin parkurun farklı aşamalarında avantajları olacak."

"Ama Profesör," diye seslendi Kylie, Prestos'un sözünü keserek ve öğretmenimizin kaşlarını çatarak. "Vegaslılar *dört* elementin *hepsine* sahipler, bu yüzden *her* engelde avantajlılar. Yani bir handikapları falan olması gerekmez mi?"

Prestos, Kylie az önce çok komik bir fıkra anlatmış gibi güldü. "Al bakalım, Binbaşı. İçinde yaşadığımız dünya bu. Solaria'da en fazla güce sahip olanlar her zaman avantajlıdır. Sahip olduklarınızı kullanmanın yollarını bulmak daha az Eleman'a ve daha düşük güç seviyelerine sahip olanlarınıza kalmış. Arkadaşlıklardan, Sipariş hediyelerinden, kendinize avantaj sağlamak için yapabileceğiniz her şeyden yararlanın. Fae olmak budur. Ve bunun *adil olmadığına dair* herhangi bir zavallı sızlanma, Zodyak Akademisi'ndeki yeriniz hakkında Müdür Nova ile bir toplantı yapmanıza neden olacaktır.

Burası Solaria'daki en iyi akademi. Ya bir sebepten dolayı buradasınız ya da siz farkına bile varmadan gitmiş olacaksınız. Bu yüzden ayağa kalkın ve sızlanmayı bırakın yoksa sizi cezada görürüm."

"Ondan hoşlandım," diye fısıldadı Darcy bana ve ben de sırıttım.

Kylie kollarını kavuşturdu ama çenesini kaldırdı, belli ki kendisine söyleneni yapmak istiyordu.

"Bu meydan okuma için hepinizin *yalnız* çalışmasını istiyorum. Bu, birbirinizi beklemeyeceğiniz, birbirinize yardım etmeyeceğiniz ya da başkalarını engelleyecek herhangi bir şey yapmayacağınız anlamına

geliyor. Bu düz bir yarış. Hepiniz aynı anda başlayacaksınız ve

Parkurda koşabildiğiniz kadar hızlı koşmanız ve mümkün olduğunda sihrinizi kullanarak size yardım etmeniz gerekiyor. Bana ne kadar çabuk geri dönebileceğinize göre sizi sıralayacağım. Bu, bu sınıftaki başlangıç sıranız olacak ve bunu takip eden her derste, performanslarınıza göre pozisyonlar değişecektir. En üst sıradaki öğrenciler aşağıdakilere erişim gibi ayrıcalıklar kazanacak
kampüsteki özel alanlar. Düşük rütbeli öğrenciler kendilerine
Spor salonundaki seanslar ve okul sonrası dersler sizi geliştirmeye çalışır. Bu sınıf yüzünden akademideki yerinizin riske girmesi konusunda şaka yapmıyordum. Zodiac Akademi'de en iyinin en iyisini yetiştirmeye çalışıyoruz. Bu dersten ya da başka bir dersten sürekli olarak başarısız olursanız, buradaki pozisyonunuzu kaybetmeyi bekleyebilirsiniz."

"Beden dersinde iyi olmadığım için buradaki yerimi kaybedebileceğime inanamıyorum," diye homurdandı Diego ve ona doğru bir bakış attım.

"Belki şimdi daha fazla çalışmak için motive olursun," diye cevap verdim. "Hey, ben pek de ufak tefek sayılmam," diye itiraz etti, kollarını kavuşturdu ve açıkça
pazılarını geriyor.

"Öyle olduğunu söylemedim. Ama gereğinden fazla kaslı şekil değiştirenlerle dolu bir okulda, kas gücün kesinlikle biraz hafif kalıyor." Baktığım her yerde şişkin pazular ve geniş omuzlar dikkatimi çekerken bakışlarım sınıftaki diğer erkeklerin çoğunun üzerinde kaydı, gerçekten de fena bir manzara değildi.

Diego ofladı ve Darcy bana kaltak çizgisine geldiğimi söyleyen bir bakış attı. *Biliyorum ama umurumda değil der* gibi bir bakışla karşılık *verdim* ve o da bana sırıttı.

"Tamam, millet! Düdüğümle..." Prestos düdüğüne keskin bir üfleme yaptı ve hepimiz harekete geçtik.

Ahşap duvara ulaştığımız anda, ben ve Darcy de dahil olmak üzere tüm hava öğrencileri Elemental büyülerimizi kullanarak bizi yukarı ve duvara doğru ittik. Neredeyse diğer herkes iplere tutunup tırmanmak zorunda

kaldı,

Yine de birkaç tane daha güçlü su ve toprak elementalinin bir su ya da toprak sütununa binerek tepeye çıktığını gördüm.

Duvarın uzak tarafındaki kalın çamura indim ve hemen koşmaya başladım. Darcy yanımda bana ayak uydurdu ve bir sonraki engele doğru koşmaya başladık. Önümüzde geniş bir çamur nehri uzanıyordu, üzerinde halatlar uzanıyordu ve her iki taraftaki ağaçların arasına bağlanmıştı.

"Karşıya geçmek için onlara asılmak zorunda mıyız?" Darcy burnunu kırıştırarak sordu.

"Öyle görünüyor," diye onayladım. "Sağlam bir yol yapmak için toprak büyüsünü kullanmayı deneyebiliriz ama sanırım ipler burada daha hızlı olacaktır."

Darcy değerlendirmemi başıyla onayladı ve ben de en yakındaki ipe doğru ilerledim, onu yakalamak için zıpladım ve bir bileğimi ipin tepesine geçirmeyi başarana kadar bacaklarımı ileri geri salladım. Daldaki bir tembel hayvan gibi ipin altından sarkarken ayak bileklerimi birbirine kenetledim ve kendimi kaldırmaya başladım, saçlarım altımda sallanırken ve kollarım kendimi sürüklemek için harcadığım çabayla yanarken çamuru geçtim.

Diğer tarafta yere düşerken homurdandım ve etrafıma bakındığımda Darcy'nin yarı yolda arkamda olduğunu gördüm.

"Devam et, Tor!" diye seslendi. "Prestos birbirimizi beklemek yok

dedi!" Bir an tereddüt ettim, sonra veda edip koşmaya devam ettim. Kylie ve Jillian da gelmeyi başarmıştı ve beni yenmelerine izin veremezdim.

Çamurlu zemini kaplayan ağların altından geçerek, dondurucu nehirlerden geçerek, yangınların içinden koşarak ve neredeyse imkânsız görünen daha birçok zorlukla mücadele ederek pistte yarışmaya devam ettim. Ama sihrimi kullanarak ve ısrarla sonunda son virajı döndüm ve kronometresi ve panosu hazır, dudaklarında bir gülümseme ile bekleyen Profesör Prestos'un yanına koşarak geri döndüm.

"İyi işti Vega," dedi ve zamanımı not etti. "İlk sen döndün."

Yere düştüm, yüzümde kocaman bir gülümsemeyle nefes nefese kaldım. Dondurucu soğuktaydım, çamura bulanmıştım ve uzun zamandır bu kadar mutlu olmamıştım.

"Sanırım tüm o koşuşturmalar sonunda işe yaradı," diye şaka yaptım.

Prestos sırıtarak, "Kendini her şeye adamak genellikle bir noktada karşılığını verir," dedi.

Nefesimi tutarak bekledik ve ben tekrar ayağa kalktığımda ayak sesleri bize doğru geliyordu.

Darcy köşeyi hızla döndü, yanakları kızarmış ve mavi saçları yüzünün etrafında uçuşurken hava büyüsünü onu daha da hızlandırmak için kullandı.

Onu alkışlamaya başladım, bize doğru koşarken zıpladım ve alkışladım ve o bitiş çizgisini geçip çamurda dizlerinin üzerine çökerken güldü ve yorgunluktan ölmekle ilgili bir şeyler mırıldandı.

"İyi iş, Vega," diye tekrar övdü Prestos, bu kez iltifatlarını kız kardeşime yöneltti.

Darcy nefesini tuttuğunda, pistin kenarında devrilmiş bir kütük bulduk ve sınıfımızın geri kalanının çizgiyi geçmesini izlemek için pozisyonlarımızı aldık. Hepsinin ortaya çıkması yarım saatten fazla sürdü ve Diego grubun sonuncuları arasında koştu.

"İyi ilk deneme, sınıf!" Hepimiz etrafımızda toplanırken Prestos seslendi. "Resmi sıralamanızı içeren bir e-posta alacaksınız. Vegas'ın akademiye katılan en güçlü öğrenciler olarak en üst sıralarda yer alması sürpriz değil. Ama bunun sizi caydırmasına izin vermeyin. Daha az güçlü birçok
güçlü öğrenciler iyi iş çıkardı. Cygnus, güç açısından son çeyrekte yer almanıza rağmen elli dokuz yaptınız."

Sofia çağrılınca gülümsedi ve ben de onu kutlamak için beşlik çaktım.

"Adanmışlık, kararlılık, teslimiyet. Fae olmak, konumunuz için savaşmak demektir. Dolayısıyla, nasıl ki rütbenin en altındakilerin daha yüksek bir pozisyon elde etmek için adım atması ve savaşması gerekiyorsa, en tepedekilerin de kendi pozisyonlarını korumak için çok çalışması gerekecek. Güçlü olmak kolay bir şey değildir. Piramidin tepesindeki hayat, en alttakiler için güllük gülistanlık gibi görünebilir ama unutmayın: Eğer en iyisi sizseniz, her *zaman* size meydan okumak isteyen birileri olacaktır. Hayatınızın her günü konumunuzu korumak için mücadele etmeniz gerekecektir.

Çünkü sen Fae'sin. Bizim işimiz bu. Ve eğer bunu beceremiyorsanız, o zaman toparlanmanızı ve akademiden çekilmenizi öneririm.

Çünkü Hesaplaşma'yı atlattınız, bu da asıl işin burada başladığı anlamına geliyor."

Prestos, sanki seçilemeyen birini arıyormuş gibi sınıfa baktı ve hepimiz biraz daha dik durduk, bakışlarına şiddetle karşılık verdik. Memnun kaldığında, bir sonraki dersimizden önce gidip temizlenebilmemiz için bizi kovdu.

"Vay canına, bundan sonra her şeyin daha da zorlaşacağını mı düşünüyorsun gerçekten?" İçeride duşlara doğru ilerlerken Sofia fısıldadı.

Darcy, "Sanırım Mirasçılar'ın neden sürekli üzerimize geldiklerini anlamaya başlıyorum," diye homurdanarak elini yüzüne sildi.

"Evet, anlıyorum," diye cevap verdim. "Ve bence onlarla geri dönüşü olmayan noktayı da çoktan geçtik. Eğer hayatımızın geri kalanında onlarla bu güç mücadelesinde kilitli kalacaksak, o zaman elimizdeki her şeyi onları nasıl yeneceğimizi öğrenmeye yoğunlaştırmanın zamanı geldi derim."

"Kesinlikle evet," diye onayladı Darcy. "Günün birinde onları çamurda kıç üstü yere seren ben olacağım."

Güldüm, gücüm sanki bu sesten hoşlanmış gibi derimin altında kıpırdandı. "Sanırım artık kim olduğumuzu kabul etmemizin zamanı geldi. Bizler kayıp Vega Prensesleriyiz, kendi tahtımızın varisleriyiz ve tüm Solaria'daki en güçlü pislikleriz. Ve bence başkalarının bize bunun ne anlama geldiğini söylemesine izin vermeyi bırakıp kendimiz karar vermenin zamanı geldi."

OceanofPDF.com

"Duyduğuma göre Tory Vega'yı randevuya çıkarmışsın Cal," dedi Seth, Darius'un yanında durup onu bench press aletinin üzerinde görünce.

Hepimiz King's Hollow'un alt katında kurduğumuz spor salonunda çalışıyorduk, böylece diğer öğrencilerin meraklı gözlerinden biraz olsun uzak kalabilecektik. Cumartesi gecesiydi ve biz

Bu gece oyalanacak, Nymph'lerle geçen hafta olan biten her şeyi gözden geçirecek ve Darius'u yiyip bitiren şeyin ne olduğunu anlamaya çalışacaktık. Gerçi o, geri kalanımızın yaptığı planın bu kısmından haberdar değildi. Seth konuyu Tory Vega'ya getirdiğinde ona sinirli bir bakış attım.

Darius bize açılacak kadar iyi bir ruh halindeydi. Seth sadece omuz silkti, her zamanki gibi burnunu sokmakta sınır tanımıyordu.

"Kimden duydun?" Caleb, yüzüncü barfiks çekişi olması gereken bir şekilde yükselirken sordu.

içinde durduğumuz ağaç. Bu oda, saklanma yerimizi destekleyen devasa ağacın gövdesindeydi ve yukarıdaki ana yapıya giriş sağlayan merdivenin arkasına gizlenmişti. Geniş alan, odanın kenarındaki apliklerde parlak bir şekilde yanan ateşlerle aydınlatılmıştı.

Seth omuz silkerek, "The Celestial Times," diye cevap verdi. "Gerçi buna randevu demediler. Roxanya Vega'ya Tucana'yı gezdirmek için zamanınızı bağışladığınızı söylediler."

Bir kahkaha attım. O gazete bizimkilerin kıçına o kadar batmıştı ki, ellerinde bir Vega'yla sevişirken çekilmiş bir fotoğrafı olsa bile, onun bir Vega'yla çıktığına dair bir haber yayınlamaya asla cesaret edemezlerdi.

"Doğru ya," diye homurdandı

Caleb. "Yani...?" Seth itti.

Darius dişlerini sıktı, dört yüz kiloluk ağırlığı göğsünün üzerinde kaldırmaya devam ederken kasları gerildi. Ağırlığa kaşlarımı çatarak baktım, zihinsel olarak kendimi onunla boy ölçüşmeye zorladım ama bunu yapamayacağımı biliyordum. Ejderha kardeşimiz fiziksel olarak her zaman en büyüğümüz olacaktı.

Bu beni bir gün onu dövmek istemekten alıkoymadı.

Konuşmanın değişmesiyle Darius'un içinden bir sinirlilik damlası süzülüyordu, fiziksel eforu beni aklından uzak tutmaya konsantre olmasını zorlaştırıyordu.

"Yani?" Caleb yere çöktü ve alnındaki teri silmek için bir havlu aldı.

"Bu bir randevu *muydu*? Çünkü onunla sadece yattığını sanıyordum," diye itti Seth.

Caleb buna karşılık yüz hatlarındaki kızgınlığı gizlemedi, ama kızgınlığının üzerime çöktüğünü hissediyordum. Beni engelleme zahmetine neredeyse hiç girmezdi. Darius'un aksine, Caleb çoğu zaman nasıl hissettiğini bilmeme izin verecek kadar mutlu görünüyordu.

"Onunla çıkmayı denemeye karar verdim," diye itiraf etti Caleb. "Ama tam bir felaketti, bu yüzden bir daha yapacağımızdan emin değilim."

Darius bu itiraf karşısında biraz eğlendi ve ben de bir kettlebell alıp squat yapmaya başlarken iç çektim. Bu kız

çok fazla dikkatini çekti. Caleb'in de.

Seth baloya davet edilmiş on beş yaşında heyecanlı bir kız gibi, "Ayrıntıları istiyorum," dedi. Bir kahkaha attım ve o da bana sırıttı. "Onu nereye götürdün?"

"Peki," dedi Caleb, Darius'un yanındaki bankın ucuna oturmak için eğilerek. "Onu şehrin doğu yakasındaki suşi ve karaoke mekanına götürdüm. Kasaba."

Darius ağırlığını tekrar askıya verip otururken bir kahkaha attı. Kasları antrenmandan dolayı şişmiş, sırtında birbiriyle dans eden Anka Kuşu ve Ejderha dövmeleri terden parlıyordu. "İşlerin boka sarmasına şaşmamalı o zaman," diye alay etti.

Caleb karşılığında gözlerini ona dikti. "Öyle mi? Nedenmiş o?" "Bir

kere Roxy balık, et ya da başka bir şey yemez.

Küçük küçük kareler halinde gelen gösterişli şeyler. Bahse girerim suşinin iğrenç olduğunu düşünüyordur," diye karşılık verdi Darius gülerek.

"Evet, öyle yaptı," diye sinirli bir şekilde itiraf etti Caleb.

"Ve bana kendilerini aptal yerine koyan aptalları alkışlamaktan hoşlanacak bir tip gibi gelmiyor. Ya da sahneye çıkıp bir güç baladının en iyi yorumunu yaparken kendisine aval aval bakılmasından hoşlanacak türden bir kız." Darius, Caleb'in onu oraya götürmüş olmasından hafifçe tiksinmiş görünüyordu ve kabul etmeliydim ki bu pek de iyi bir mekân seçimi gibi görünmüyordu.

Caleb savunmacı bir tavırla, "Eğlenmeyi seviyor," diye cevap verdi. "Bilirsiniz, sınırları zorlamak falan, ben de onu konfor alanının dışına itmeyi deneyeyim dedim."

Darius, "Bu onun konfor alanının o kadar dışında ki bir saat bile kalmadığını tahmin ediyorum," diye alay etti.

Caleb başlı başına bir itiraf olan bir yüz ifadesi takındı ve ben de ona sırıttım.

"Yani sen de mi kaçtın?" diye sordum, gerçi onunla çok fazla eğlenemiyordum çünkü Grus bırakın benimle çıkmayı, kahvaltıda benimle oturmaya bile razı olmuyordu. Aslında tüm bu durum beni çıldırtıyordu. Onunla geçirdiğim geceyi bir türlü aklımdan çıkaramıyordum ve o sanki bu onun için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranıyordu. Saçmalıktı. Tamamen saçmalık. Ama şu ana kadar bunu ona kabul ettirmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Darius ise onunla alay etmekte bir sakınca görmedi ve bir kahkaha patlatarak Caleb'e tokat yemeyi hak eden bir sırıtış attı.

Caleb, Darius'un daha iyisini yapamayacağını düşünmüş gibi gözlerini devirerek, "Madem onu bu kadar iyi tanıyorsun, o zaman nereye götüreceğini söyle, göt herif," diye çıkıştı.

Darius öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayayarak düşünmeye bile gerek duymadan cevap verdi.

"Onu şehrin batı yakasındaki Clearmont Park'a götürürdüm," diye cevap verdi.

"Sence parkta yürüyüşe çıkmak ister mi?" Caleb alay etti. "Hayır. Onu oraya götürürdüm çünkü şehirdeki en iyi burrito kamyonu orada. Her Cumartesi gecesi ana kapıya park ediyor ve her Meksika yemeği yediğinde neredeyse orgazm oluyor."

"Kahretsin, bu doğru!" Seth atıldı. "Bu kız yemek yerken kesinlikle seks sesleri çıkarıyor!"

"Yatakta bundan daha gürültülüdür," diye cevap verdi Caleb ve Darius'un kaşlarını çatmasına neden oldu. "O zaman ona teklif edeceğin rüya randevu bu mu? Şüpheli bir kamyondan yemek mi?"

Darius cevap verme konusunda ikilemde kalmış gibiydi ama sonunda cevap verdi. "Yemeğimizi yedikten sonra, hava kararmaya başlarken onu Everland Caddesi'ndeki otoparka götürürdüm."

"Ona tekerlekli bir restorandan burrito aldın diye seninle bir otoparkta takılmak isteyeceğini mi sanıyorsun?" Caleb alay etti.

"Hayır. Her cumartesi o alanda bir bisiklet buluşması oluyor. Ve bisiklet kazanmak için sokak yarışları. Ben de onu oraya götürürdüm ve oradaki herkesi yenip motosikletlerini kazandıktan sonra onu Blue Lake'e götürürdüm," diye ekledi Darius.

Caleb, "Neden? O bar batı yakasında bile değil," dedi.

"Biliyorum. Ama elli farklı tekila çeşidi bulunduruyorlar ve menüde yüzden fazla tekila kokteyli var. Ayrıca iyi müzik çalıyorlar ve o dans etmeyi seviyor."

Caleb sinirli bir şekilde dudaklarını büzdü.

"Bu onun için mükemmel bir randevuya benziyor," dedi Seth omuz silkerek. "Tekilayı sevdiğini varsayarsak."

Darius bundan emin olduğunu söyleyecek kadar kendinden emin bir şekilde, "Öyle," diye cevap verdi. Görünüşe göre ona oldukça fazla dikkat ediyordu çünkü geri kalanını bir kenara bırakın, bisiklete binebileceği hakkında bile hiçbir fikrim yoktu.

"Ne yazık ki onu dışarı çıkarmanı kabul etmeyecek kadar nefret ediyor senden," diye karşılık verdi Caleb Darius'a. O da omuz silkmekle yetindi.

"Ona teklif edeceğimi hiç söylemedim. Ama sorsaydım onu nereye götüreceğimi sordunuz," diye cevap verdi.

Caleb, "Bir kıza çıkma teklif etmeyecek biri olarak, bir kız için ne yapacağını epeyce düşünmüşe benziyorsun," diye suçladı.

"Hayır, yapmadım. Sen sordun ve ben de bunu buldum." Darius cevap verdi ve ben sadece ondan gelen dürüstlüğü hissettim, beni gerçekten buna inandırdı.

Bu da kendi açısından endişe vericiydi çünkü bu, onun

Tory Vega'ya, onunla ilgili her şeyi anlayacak ve dudaklarından dökülmeden önce cevabı düşünmesine bile gerek kalmayacak kadar iyi bilecek kadar dikkat etti.

Caleb onaylamak için bana baktı ve ben de hafifçe başımı salladım.

"Peki neden olmasın?" Caleb sinirli bir şekilde sordu. "Bana ikinizin Eclipse'te neredeyse birlikte olduğunuzu söyledi. Ve bana onu istediğin çok açık görünüyor. Peki neden onu almaya çalışmadın?"

Bunun bir tartışmaya dönüşüp dönüşmeyeceğini merak ederek Seth'le bakıştık. Bildiğim kadarıyla ikisi bu konuyu daha önce hiç bu kadar açık yüreklilikle tartışmamışlardı.

Darius durgunlaştı, cevabını düşünürken gözleri ellerine kaydı. "Bence seksi ama benim de canımı sıkıyor," dedi umursamazca ama duruşundaki gerginliği fark etmedim. "Ayrıca, öyle olmasaydı ve ona yaptığım onca şeyi yapmamış olsaydım ve benden bir erkekten nefret etmenin fiziksel olarak mümkün olabileceği kadar nefret etmeseydi bile, ona ne önerebilirdim ki?"

"Sakın bana aşağılık kompleksin olduğunu söyleme," diye takıldım, yeteneklerimi kullanırken konuyu olabildiğince hafif tutmaya ve her ihtimale karşı aramızda bir sakinlik ve dostluk duygusu yaymaya çalıştım. Etkimin onlara dokunduğunu hissedeceklerdi ama diğer Varisler söz konusu olduğunda şikayet etmemeyi her zaman yeteneklerimi kullanma izni olarak kabul ettim.

Darius sırıtarak Cal'a abartılı bir değerlendirme bakışı attı. "Şey, onun şu küçük kayıp oğlan şeyiyle gerçekten rekabet edemem," dedi. "Ve eğer sarı saçlı, mavi gözlü erkeklerden hoşlanıyorsa, bu konuda yapabileceğim pek bir şey yok."

"Evet, kim tüm bu kasları, karanlığı ve dövmeleri ister ki..." Seth, Darius'u bariz bir şekilde kontrol ederken sözünü kesti ve biz

hepsi güldü.

Caleb konu kapanmadan önce, "Gerçek cevabı istiyorum," dedi. "'Ona ne önerebilirsin' derken ne demek istiyorsun?"

Darius ayağa kalktı ve Seth onunla pozisyon değiştirirken askıdaki ağırlıkları indirmeye başladı. "Demek istediğim, onu tam olarak bir randevuya götüremem.
Böyle bir şey yapabilir miyim? Evet dese bile, *ona Tucana'yı gezdirirken görülürsem* babam aklını kaçırır,″ dedi küçümseyerek. Ama bu, kulağa yanlış gelen bir tür rahat tondu.

Darius bana doğru baktı, zihinsel kalkanları yine güçlenmişti, bu yüzden onu anlamam çok zordu. Ama babasından bahsederken her zaman olduğu gibi gözlerinde bir karanlık vardı.

"Zaten evet demeyecektir, o yüzden bu konuşmanın bir anlamı yok. Dediğin gibi, benden nefret ediyor." Darius'un bakışları bu sözle daha da kardı ve bir an için acı hissettiğime yemin edebilirdim. *Kahretsin.*

Seth barı tutmak için uzandı ama Darius'a bakarak durakladı. "Lionel daha önce kiminle yattığını hiç umursamadı. Hâlâ Mildred'le nişanlı olduğun sürece onun için ne fark eder ki?"

"Aptallık etme Seth," dedim, kettle bell'i bırakıp Cal'in yanına oturarak. Seth ağırlığı göğsünün üzerine kaldırdı ve setine başladı.
"Vegas sadece birkaç kızdan ibaret değil. Her şeyi berbat edebilirler. Ailelerimizden hiçbiri ikisiyle de fazla yakınlaştığımızı düşünmekten memnun olmaz. Tabii bu ilişkiden faydalanabileceğimizi ummuyorlarsa.
bir şekilde." Omuz silkmiş olan Cal'a yan gözle baktım.

"Annem hesaplayıcı bir şey söylemedi," diye cevap verdi. "Ama beni Tory'yle vakit geçirmekten de vazgeçirmedi. Onun nasıl olduğunu duymak hoşuna gidiyor.
büyü falan ilerliyor, sanırım Vegas'ı tatlı tutmanın uzun vadede zarar vermeyeceğine inanıyor. Her ihtimale karşı..."

"Ayaklanıp yerlerini alırlar ve bizi tahttan indirirler diye mi?" Darius alay etti. "Merak etme, babam o gün gelmeden onları öldürecek. Onları altımızda tutmak için neden bu kadar çok çalıştığımı sanıyorsun?"

Bunun üzerine bir kaşımı kaldırdım çünkü Darius'un Vegas'ı kendi yerine onlara eziyet ederek korumaya çalıştığından şüpheleniyor gibiydim.

motivasyonları kendi gücünü korumakla ilgilidir. *Bizim* gücümüzü. Onları babasının gazabından korumak bana ikincil bir öncelik gibi geldi.

Onlara yaptığım her şey tahtımızın güvenliği içindi. Bizim için. Solaria için. Vegas'ın korunması hiç aklımdan geçmemişti.

"Lionel onları gerçekten *öldürmezdi*, değil mi?" Yarım bir kahkahayla sordum.

Darius dilini yanağına soktu, ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı. Onda bir hayal kırıklığı sezdim ama cevap vermedi.

Caleb ile bakıştık. Bir süredir Lionel hakkında şüphelenmeye başladığımız bir şey vardı ama hiçbirimiz bunu açıkça sormaya cesaret edememiştik. Ama bu konunun etrafında dans etmekten bıkmıştım.

"Bize söylemek istemediğin bir şey mi var?" Yavaşça sordum. "Yoksa *söyleyemediğin* için mi*?"*

"Ne demek yapamam?" Darius sordu, gözleri Seth'in mücadele ettiği ağırlıktaydı. Tam Seth onu düşürecek gibi olurken, Darius uzandı ve onun yerine askıya götürmesine yardım etti.

"*Yani* bizimle bazı şeyler hakkında konuşmaman için seni zorluyor mu?" Ben zorladım.

Darius başını kaldırdı ve ağzını açarken gözlerimi yakaladı. Cevap vermeden önce uzun bir süre sessizlik oldu. "Kimse benim üzerimde normal Zorlama kullanamaz," dedi sonunda.

Caleb benim gibi satır aralarını okuyarak homurdandı. "Peki ya Karanlık Zorlama?" diye sordu alçak sesle. Karanlık Zorlama tamamen yasa dışıydı, Lionel'ın bunu kullandığı konusunda haklıysak, o zaman bu onun derinlerde bir yerlerde olduğu anlamına geliyordu.

gerçekten tehlikeli bir şey. Acrux'ların kara büyü kullandığına dair söylentiler hep vardı ama hiçbir zaman doğrulanmamıştı. Orionlar hakkında fısıldanan şeylerin yarısına inanırsanız, Orionlar da bu işe bulaşmıştı.
ya da The Daily Solaria'da basılmıştır.

Darius cevap vermedi ki bu da başlı başına bir cevaptı. Elbette, kara büyü kullanarak bize söylememeye zorlandıysa, zaten söyleyemezdi. Bakışları hayal kırıklığını ele veriyordu ama bana doğru bakarken gözlerine bir umut ışığı girdi ve aniden beni engellemeyi bıraktı.

Ondan dökülen ani duygu saldırısı karşısında keskin bir nefes aldım, beni ne kadar başarılı bir şekilde engellediğini ve ne kadar uzun süredir her şeyin bir anda üzerime çöktüğü hissinde neredeyse boğulduğumu fark ettim.

"Sana söyleyemeyeceğim bazı şeyler var, ki bu gerçekten
Sinir bozucu," dedi Darius, sesi sertti. "Ama eğer hissedebilirsen belki ne söylemek istediğimi tahmin edebilirsin."

"Yani senin üzerinde Karanlık Baskı mı kullanıyor?" Neredeyse fısıldayacaktım, kalbim bu sorunun cevabında ağır basan imalar yüzünden çarpıyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Darius. Ama bu bir yalandı. Sahtekârlığını, hayal kırıklığını ve bize yalan söylemek zorunda kaldığı için duyduğu suçluluk duygusunu hissedebiliyordum.

"Vay anasını," diye nefes aldım.

"Yalan mı söyledi?" Seth sordu, bakışları ben ve Darius arasında gidip geliyordu, sanki cevapları nerede arayacağından emin değilmiş gibiydi.

"O yaptı," diye onayladım.

Darius'un omuzları çöktü ve bir dalga halinde rahatladı. Sadece ona bakabildim, cevabının ortaya çıkardığı tüm sonuçlarla başım dönüyordu. Bilmemiz gereken bir sonraki cevap, bunun ne kadar süredir devam ettiğiydi. Ve ne hakkında yalan söylemek zorunda kaldığı. Ama bu

Eğer bize anlatmazsa bunu anlamak neredeyse imkansızdı. Tam olarak doğru soruları sormamız gerekirdi, böylece dudaklarından dökülen yalanları okuyabilirdim.

"Bu ne zaman başladı?" Caleb gözleri dehşetle açılmış bir halde sordu.

Darius buna cevap verebileceğini fark etmeden önce bir an kaşlarını çattı.

"Uyandırıldığımdan beri. Konsey'de onun yerini almam için beni hazırlamaya başladığından beri. Onun yerini almama gerçekten izin vereceğine inanmıyorum.
O hâlâ yaşarken," diye bağırdı Darius.

"Peki bize söylemeni engelleyen şey ne?" Seth bunun aptalca bir soru olduğunu fark etmiş gibi kaşlarını çatarak sordu. "Yani, ne tür bir şey?"

Darius uzun bir süre hepimize baktıktan sonra iç çekti. "En kötü türden şeyler," dedi sonunda, aslında hiç de cevap olmayan bir cevap vererek. "Bakın, yardım etmek istediğinizi biliyorum ve bunun için sizi seviyorum. Ama babam konusunda bana yardım edemezsiniz. Bir Konsey üyesine karşı duramazsınız, hatta ailenizden bile bunu bekleyemezsiniz. Bu güç dengesini bozar, Nimfler en güçlüyken Solaria'yı huzursuz eder.
uzun zamandır bu kadar iyi olmamışlardı. Büyük ölçekte benim mutsuzluğumun bir önemi yok."

Darius bize mağlup bir omuz silkme hareketi yaptı ve arkasını dönerek biz bir şey söyleyemeden odadan çıktı. Spor ayakkabıları merdivenler kapının ötesindeki içi boş gövdeye oyulmuştu ve ben kaşlarımı çatarak diğerlerinin arasına baktım.

Seth inledi ve volta atmaya başladı, Kurt içgüdüleri onu huzursuz ediyordu.

"Sanki sürekli içinde bulunduğu bir durummuş gibi 'mutsuzluğum' demesi hoşuma gitmedi," dedi. "Yani, o kadar da kötü değil, değil mi? O kadar da kötü değil, değil mi?

o kadar körmüşüz ki Darius'un aslında o kadar mutsuz olduğu gerçeğini tamamen gözden kaçırmışız... Değil mi?"

Caleb'la dolu bir bakış alışverişinde bulunduktan sonra ellerimi mohawk'ımın arasından geçirerek bir nefes verdim.

"Uzun zamandır beni kafasının dışında tutuyordu," dedim kaşlarımı çatarak. "Ama duvarların yıkılmasına izin verdi ve... *kahretsin,* sanırım gerçekten batırdık. Sadece mutsuz değil, aynı zamanda endişeli bir enerji yumağı ve
karanlık ve acı. Her sabah kahvaltıda beni güldüren ve Water Elemental'de benimle güreşen adamla bunu nasıl evlendireceğimi bile bilmiyorum. O kadar uzun zamandır bu pisliği saklıyor ki artık maskeyi nasıl düşüreceğini bildiğini bile sanmıyorum."

"Peki bu konuda ne halt edeceğiz?" Caleb, Darius'un peşinden o saniye koşacakmış gibi ayağa kalkarak talepte bulundu.

"I..." İkisinin arasına baktım ve yavaşça başımı salladım. "Hiçbir fikrim yok. Ama her ne haltsa, bunu yapacağız. Beni onunla bir dakika yalnız bırakın, böylece duygularını anlamama izin verip vermeyeceğini görebileyim. Konuyla ilgili daha net bir resim elde edebilirsem belki ona nasıl yardım edeceğimi bulmak daha kolay olur."

"Tamam," diye gönülsüzce kabul etti Caleb ve Seth yine inledi.

"Bir dakika," dedi Seth. "Sonra bununla ilgilenmek için yukarı geliyoruz. Birlikte."

"Tamam," diye kabul ettim.

İkisi de başını salladı ve ben de Darius'u takip ederek odadan çıktım.

Ben geldiğimde gri kanepede oturuyordu, hala gözlerini kapatmamıştı. Atlas'ında bir şeye bakarken benden gelen duygular. Bu şey her neyse kafasını fena halde karıştırıyordu. Biraz şehvet, özlem, öfke vardı,

tahriş ve çok fazla acı. Yaklaştım ve o beni durduramadan Atlas'ını elinden kaptım.

Çevirip baktım, babasından bir şey ya da belki bir gazete makalesi bekliyordum. Tory Vega'nın iç çamaşırları ve kirli yürüyüş botlarıyla çekilmiş bir fotoğrafını görmeyi beklemiyordum.

Darius sahiplenici bir hırıltıyla elimden geri aldı ve hızla ekranını kilitledi.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordum.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi öfkeyle.

Caleb'in cevabımı duymaması için bir susturma balonu fırlattım. "Saçmalık. Tory'yle aranızda hiçbir şey olmadığını söylediğini sanıyordum."

"Değil," diye tersledi. "Bunu bana tutulma gecesi gönderdi. Nedenini hiç bilmiyorum ve ona soramıyorum çünkü o geceden beri tek yaptığı beni görmezden gelmek oldu, tabii ben onu kızdıracak kadar gözünün içine bakmazsam bana ilgi göstermekten başka çaresi kalmıyor."

"Neden ona bu kadar takıntılısın?" diye sordum. "İlgileniyor olsa bile ciddi bir şey *olamazdı.* Bir Vega'yla yakınlaşmaman gerektiğini gösteren onca sebepten bahsetmiyorum bile. Ve Caleb-"

"Onunla görüştüğünün farkındayım," diye homurdandı Darius, kıskançlık ve öfke, sahip olma ve incinme duygularıyla karışmıştı. "Hatırlatmaya ihtiyacım yok."

"Evet. Bence o da olmamalı. O kızlar beladan başka bir şey değil. Senin için, onun için, *bizim için,* tüm Solaria için! Onun için acı çekmemelisin, ondan kurtulmaya odaklanmalısın."

Darius bakışlarında tuhaf bir çaresizlikle bana baktı. "I biliyorum," diye homurdandı. Ama duyguları hâlâ bana karşı açıkken bu düşüncenin onu ne kadar yaraladığını hissedebiliyordum. Bunu düşünmek ona gerçekten acı veriyordu.

ondan kurtulmak. "Benim sorunum ne bilmiyorum Max, hiç... Onu düşünmeden, onu istemeden ve ondan aynı anda nefret etmeden duramıyorum."

Cevap vermek için ağzımı açtım ama merdivenlerden yaklaşan Seth ve Caleb'in sesi bize ulaştı. Konuşmamızı baloncuğun içinden duyamazlardı ama hemen konuyu kapatmazsam neden gizli tuttuğumuzu bilmek isteyeceklerdi.

"Denemelisin," dedim sertçe. "Vegas'ın gitmesi için dünyayı ve geleceği değiştiren tüm o muazzam nedenleri hatırlamaya çalış. Yapacağına söz ver."

"Peki," diye mırıldandı ve sandalyesine geri çöktü.

Ondan bana yönelen incinmiş bir bıçak darbesi hissettiğimde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Az önce bana Tory'ye olan hislerini açmaya çalışmış ve ben de onu geri çevirmiştim. Ama başka ne diyebilirdim ki? Ondan hoşlanma fikri bile delilikti. Zaten onunla bir geleceği olamazdı ve daha öpüşmemişken ona karşı hissettiklerini şimdi hissediyorsa, Mildred'le evlendiğinde bitirmek zorunda kalacağı bir ilişkiyi başlatmayı başardığında ne hissedecekti? Onu incitmek istememiştim ama Tory Vega hakkında düşündüğü ya da hissettiği her ne halt varsa bırakması gerekiyordu. Caleb da öyle. Bunu ona da söyleyecektim.

Seth ve Cal içeri girip bize doğru meraklı bakışlar fırlatırken susturucu balonu bıraktım.

"Benimle babam hakkında konuşmak istediğini sanıyordum?" Darius sinirli bir şekilde sordu, açıkça Tory Vega konusunu kapatmıştı. Caleb buradayken muhtemelen en iyisi de buydu zaten. Bu durum çok boktandı.

"Seni böyle hissettiren *her şey* hakkında seninle konuşmak istiyoruz," diye karşılık verdim. "Çünkü o zihinsel duvarlarının ardında çok uzun zamandır bir sürü karanlık şey saklıyorsun.
Biz senin kardeşiniz. Bize her şeyi anlatabilirsin! Bize güvenmiyor musun?" I

talep etti, benim de acı çektiğimi fark etti. Bunu nasıl bu kadar uzun süre içine atabilmişti? Karanlık Baskı'nın bazı konularda dilini bağladığını anlıyordum ama acısını bu şekilde içine gömmesi pek çok açıdan yanlıştı. Ona bu konuda uzun süre yardım edebilirdik.
Daha önce. Bunu yapmamızı istemeliydi. Diğer Varisler ne zaman bir şeye ihtiyacım olsa başvurduğum ilk limandı ve bunun hepimiz için aynı olduğunu düşünmüştüm. Ama bu ifşaat bunu yeniden değerlendirmeme neden oldu. Bize ihtiyacı olduğu bu kadar açıkken bizden yardım isteyemeyeceğini mi düşünüyordu gerçekten?

Darius uzun bir süre gözümü tuttu, beni tekrar engelleme arzusuyla savaşırken zihinsel duvarları bir o yana bir bu yana gidip geliyordu.

Sonunda iç geçirdi ve elini çenesinde gezdirerek onları bıraktı. "Sorun bu değil," diye cevap verdi ve sözlerindeki dürüstlük beni biraz rahatlattı. "Ben sadece... sizi bu işe bulaştırmak istemedim. Bununla başa çıkabilirim. Lance antrenman yapmama yardım ediyor ve yakında Konsey'deki pozisyonu için babama meydan okuyacak kadar güçlü olacağım. Ondan kurtulduğumda her şey daha iyi olacak. Kendi seçimlerimi yapabileceğim, kendi hayatımı yaşayabileceğim, Xavier'e yardım edebileceğim... Her şey daha iyi olacak," diye onayladı, açıkça detaylandırmayı planlamıyordu. Ama Xavier'in adının anılmasıyla birlikte gelen korkuyu kaçırmamıştım.

Onun kanepedeki pozisyonunun yanındaki koltuğa çöktüm ve Caleb benimle şaşkın bir bakış alışverişinde bulunarak Darius'un yanına oturmak için hareket etti.

Seth mutfağa yöneldi, dört şişe bira aldı ve Darius'un yanındaki kanepenin koluna tünemeden önce onları dağıttı. Darius'un saçlarını okşamak için uzandı ve ilk kez onu uzaklaştırmaya çalışmadı. Hatta Seth'in hareketlerine karşılık olarak ondan gelen bir rahatlama dalgası bile hissettim.

"Xavier için neden bu kadar endişeleniyorsun?" Nazikçe sordum, cevap vermesi ve en azından bu konuda yardımcı olmamıza izin vermesi için yalvardım.

Darius cevap vermek için ağzını açtı ama hissettiği korku keskinleşti ve bunun yerine başını salladı.

"Bu söylememeye zorlandığın bir şey mi?" Caleb sordu. "Hayır... Sadece,

eğer sana söylersem, ailene söylemekle yükümlü olacaksın. I hiçbirinizi o duruma sokmak istemem."

Seth inledi, sanki bu soruna sihirli bir çözümüm varmış gibi bana baktı.

Alt dudağımı çiğnedim, bu nedenle bizimle paylaşamayacağını düşünüyorsa bunun ne olabileceğini merak ediyordum. Bu bana kendi sırrımı düşündürdü. Hepsinden sakladığım sırrı. Tory Vega'nın benim için sakladığı.

Onlara soyumu anlatmayı düşünürken nabzım hızla atıyordu. Umursarlar mıydı? Küçük kız kardeşimin reşit olduğunda sırf o meşru olduğu ve ben olmadığım için açtığı davayı desteklerler miydi? Hiç sanmıyorum. Belki de bu yalana çok uzun süre tutunmuştum. Belki de hepimizin daha fazla güven duymasının zamanı gelmişti.

"Ya gizlilik yemini edersek?" Ben önerdim. "Ben de sana tüm sırlarımı anlatayım mı?"

Darius kaşlarını çattı, sandalyesinde öne doğru eğilerek bana baktı. "Ne sırrı?" diye sordu.

Sadece gülümsedim ve bu büyüyü yapmak için ihtiyacım olan sihri çağırırken ona elimi uzattım. Büyü gerçekleştiğinde, birbirimize sakladığımız yalanları söyleyebilecektik ama büyü bizi bağlayacaktı, böylece bu yerin dışında onlardan bir daha söz edemeyecektik.

"Ben de sana bir sır vereceğim," diye kabul etti Caleb, daha yakına kayarak bacağını Darius'unkine dayadı. Dördümüz birbirimize o kadar yakın duruyorduk ki bu durum rahatsız edici olmalıydı ama nedense değildi. İşte bu

kardeşliğimizin bağı. Darius'un bize ihtiyacı vardı ve biz de ona ne olursa olsun burada olacağımızı gösterecektik.

"Ben de," diye hemen kabul etti Seth.

Darius başını sallamadan önce bir süre daha tereddüt etti ve elini benimkine attı. İkimiz de büyülerimizin üzerindeki bariyerleri kaldırdık ve ben onun gücünün etimin altına doğru ilerleyerek
Böylece ikisi aramızda gidip geliyordu. Eşit durumdaydık ama onun ateş büyüsünün sıcaklığı bedenimin altında alevlenirken, benim hava gücüm de onunkinin altını süpürdü. Su büyülerimiz buluştu ve kabardı, kısa bir süre için birleştikçe güçleri çiçek açtı.

Caleb uzanıp elini soldan bizimkinin üzerine koyarken, Seth sağdan bizi kavradı. Onlar kendi büyülerinin etrafındaki bariyerleri indirdikçe, toprak gücü de bağın içinden gürledi. Daha önce hiç bu şekilde hep birlikte güç paylaştığımızı sanmıyordum. Büyülerimizin dört derin kuyusu şişiyor ve birleşerek gerçekten korkunç bir şeye dönüşüyordu. Ayrı ayrı doğanın gücüydük, birlikte gücümüz dehşet vericiydi.

"Kahretsin," diye inledi Seth ağır ağır.

Caleb kıkırdadı ve ben de sırıttım. Biraz fazla bunaltıcıydı ama gerçekten çok iyi hissettiriyordu. Aramızdaki enerji dalgaları kayarken Darius bile gülümsedi ve her birimiz o kadar ham bir güç dalgasına kapıldık ki sarhoş ediciydi.

Gücümüzün üzerine gizlilik yeminini yerleştirmeye çalıştım ve Darius, Seth ve Caleb'in de kendi büyülerini yaparken büyüyü güçlendirdiklerini hissedebiliyordum.

Darius'un hemen konuşup konuşmayacağından emin değildim, bu yüzden ona ne kadar güvendiğimi göstermek için önce ben açılmaya karar verdim. "Annem benim annem değil," dedim, bu sözleri hayatımda ilk kez yüksek sesle söylerken sesim titriyordu.

"Ne?" Darius sırrımın bu kadar ağır olmasına açıkça şaşırarak sordu. Seth ve Caleb söylediklerime inanamıyormuş gibi bana baktılar ve ben de cesaretimi kaybetmeden önce ağzımdan kaçırmak isteyerek devam ettim.

"Babam bir güç anlaşması nedeniyle annem olduğunu düşündüğünüz kadınla evlenmek zorunda kaldı. Ama gerçek annemi bu karar verilmeden önce sevmiş. Onu yakınında tutmuş ve karısından önce hamile bırakmış. Skandalı örtbas etmek için meşru olduğumu iddia etmişler. Ve üvey annemin, meşru çocuklarını doğurduktan sonra ondan kurtulmak için gerçek annemi zehirlediğinden eminim."

"Ama..." Darius söylediklerimi düşünürken kaşlarını çattı ve sözlerini bitirdi. "Senin de gitmeni mi istiyor? Astrid'in zaman içindeki yerin için sana meydan okuyacağını mı düşünüyorsun?"

"Kız kardeşimin ne yapacağından emin değilim," diye itiraf ettim. "Bildiğini sanmıyorum... ama üvey annem aramızdaki rekabeti her zaman zorlamıştır. Onunla aramızda hiç sevgi bağı yok ve eğer üvey annem beni öldüremezse, eninde sonunda Astrid'in bana meydan okumasını isteyecektir. Hala nefes almamın tek sebebinin babamın beni koruması olduğuna eminim. Onun yerine oturmamı istediğini açıkça belirtti. Meşruiyetim umurunda değil ama bunun yol açabileceği skandal..."

"Biliyorum," diye hırladı Darius. "Ama bütün dünya senin bir ölümlünün oğlu olduğunu öğrense bile senin yanında dururuz.
Piç kurusu. Ne fark eder ki? Gücün babandan geliyor. Bu yüzden kanının yeterince saf olmamasını umursayan herkesi sikeyim. Senden sonra babanın yerine oturacak daha iyi bir erkek ya da kadın yok ve eğer üvey annen senin yerine Astrid'i koyabileceğini düşünüyorsa, kendini kandırıyor demektir."

Caleb doğrudan gözlerimin içine bakarak, "Çok doğru," diye onayladı.

Seth düşünceli bir ifadeyle, "Annenin her zaman bir pislik olduğunu düşünmüşümdür," diye ekledi.

Yüzüme sıcak bir gülümseme yayıldı ve Darius'un elini sıkıca kavradım. Diğerlerinin bunu öğrenmesinden neden hep bu kadar korkmuştum? Onlardan şüphe etmemeliydim. *Ondan* şüphe etmemeliydim. Ama Akrükler saf kan inançlarıyla tanınırlardı. Darius, sırf soylarını saf tuttuklarından emin olmak için ikinci kuzeniyle nişanlanmıştı bile.

Güçlü. Ejderhalar. Bunun onun da önyargılı inançlara sahip olduğu anlamına gelebileceğini düşünmüştüm, ama belki de gerçekten benim durumumu herkesten daha iyi anlayabileceği anlamına geliyordu.

"Teşekkür ederim," dedim, kardeşlerime baktım, gözlerindeki sarsılmaz sadakat ve sevgi karşısında yüreğim kabardı.

Sihrimizin seli aramızda dolaşmaya devam ederken hangisinin sırrını daha sonra açıklayacağını merak ederek aralarına baktım.

Darius konuşmak ister gibiydi ama tereddüt etti ve Caleb araya girerek onu rahatsız eden şeyi hazır olmadan önce dile getirmek zorunda kalmasını engelledi.

"Uyandırıldıktan birkaç ay sonra neredeyse bir kızı öldürüyordum," dedi alt dudağını çiğneyerek. "Büyümün çok azalmasına izin verdim ve içiyorduk... her tarafımdaydı, onu ısırmam için yalvardı ve ben de ısırdım. Ama ben

Sanırım çok sarhoştum çünkü derisini çok fazla yırttım ve her yeri kanamaya başladı. O zamanlar birini sihirle nasıl iyileştireceğimi bilmiyordum, bu yüzden anneme koşmak zorunda kaldım..." Devam etmeden önce boğazını temizledi. "Oraya tam zamanında varmış. Kızı kurtardı ve sonra ailesine ödeme yaptı. Onlara ülkenin diğer ucundaki bu büyük mülkü verdi ve

Bir skandala yol açmasın diye her şeyi örtbas ettim. Bu yüzden beni Eclipse'le eve gönderdi, her ihtimale karşı... Ama bunu bir daha yapmam," diye ekledi savunmacı bir tavırla. "Artık daha dikkatliyim. Bir daha asla olmayacağını biliyorum ama

Bazen hala rüyamda onu orada yatarken görüyorum, kanlar içinde..."

Seth sempatik bir şekilde inledi ve Darius boştaki eliyle uzanıp onu omzundan alkışladı.

"Kimseye bilerek böyle zarar vermeyeceğini biliyoruz," dedi kararlı bir şekilde.

"Beni ısırdığında canımı yakmandan hiç endişe etmedim," diye ekledi Seth, kurt gibi sırıtarak ve Caleb'in de gülümsemesiyle gerilimi azaltarak.

"Güzel."

"Xavier bir Pegasus olarak ortaya çıktı," diye nefes aldı Darius, Seth sırrını açıklamaya fırsat bulamadan.

Hepimiz uzun bir süre ona baktık, şoktan nutkumuz tutulmuştu.

"Fuuuuck," dedi Caleb.

"Ben de aynı fikirdeyim," dedim.

Seth gerçekten de uludu ve Darius bir iniltiyle başını geriye attı.

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Babam onu lanet bir mahkum gibi odasına kilitledi. Dışarı çıkmasına izin vermiyor, bir sürüye katılmasına ya da dönüşmesine bile izin vermiyor. Ve her seferinde Düzen formunun kontrolünü kaybediyor ve
lanet olası bir leylak Pegasus'a dönüşürse... cezalandırılır."

Son kelime boğazına takılmış gibiydi ve bunun söylemesine izin verilmeyen şeylerden biri olduğu hissine kapıldım.

"Lionel onu dövüyor mu demek istiyorsun?" Hırladım çünkü bu saçmalıktan haberimiz yokmuş gibi davranmak zorunda kalmaktan bıkmıştım.

Darius çenesini kilitledi ama ondan yakaladığım duygu bunu doğruladı. "Eskiden Xavier'e pek ilgi göstermezdi ama o zamandan beri
Ortaya çıktı..."

"Siktir," dedi Caleb, gerçekten gerekli olmamasına rağmen.

"Bir yolunu bulacağız," diye yemin etti Seth. "Bir şekilde."

Darius, "Dünyanın onun ne olduğunu öğrenmesindense onu öldürmeyi tercih eder," dedi ve ondan dökülen umutsuzluk içimde bir şeyleri kırdı.

"Böyle bir şey olmayacak," diye hırladım. "Yemin

ederim." "Ben de," diye söz verdi Caleb.

Seth kendinden emin bir şekilde, "Eğer aklımıza koyarsak dördümüz her şeyi yapabiliriz," dedi. "Biz Solaria'nın gördüğü en güçlü sürüyüz. Bizim neslimizin en güçlü alfaları sevgi ve kardeşlikle birbirine bağlı."

Darius'un omuzlarındaki ağırlık bunun üzerine biraz hafifler gibi oldu ve içini çekti. "Tamam. Bunu birlikte çözeceğiz."

"Hadi o zaman Seth," diye ısrar etti Caleb. "Senin sırrın ne?"

"Oh... şey ben size hep büyük şeyleri söylerim, o yüzden benimki

pek

önemli..."

"Çıkar ağzındaki baklayı," dedim, ağzımın kenarına bir gülümseme yerleşirken onun utandığını hissediyordum.

"*Peki."* Seth üçümüzün arasına baktı ve bir nefes verdi. "Yani ben... şu meme ucu olayını tekrar denemiş olabilirim-"

"Bunu duymak istemiyorum!" Darius bir kahkaha attı ve tiksintiyle geri çekildi.

Caleb, "Hastalıklı bir hayranlık ile tamamen tiksinti arasında sıkışıp kaldım," diye itiraf etti.

"Hayır, lanet olsun, sen ve o garip emme şeyiyle ilgili başka bir şey duymak istemiyorum. Bu gizli seans resmen sona erdi," dedim.

Seth sırıttı ve hepimiz geri çekildik, birbirimizi tutuşumuzu bıraktık ve kendi büyümüzü etimizin altına geri çektik.

Kendi bedenime geri döndüğümde tenim çiğ gibi hissediyordu, içimdeki güç tanıdık ve derindi ama artık her şeyi tüketmiyordu.

Açıklamalarımızın ardından aramızda bir sessizlik anı geçerken kardeşlerimin arasına baktım ve o anda kendimi onlara daha önce hiç hissetmediğim kadar yakın hissettim.

"Gücümüzü artırmaya odaklanmalıyız," dedim yavaşça, karşı karşıya olduğumuz çeşitli sorunları gözden geçirirken. "Lionel açık ara en büyük sorunumuz."

Darius başını sallayarak, "Diğer Konsey Üyelerine karşı bir şey yapacağını sanmıyorum," dedi. "Ya da size karşı. En azından onlara meydan okuyup kazanabileceğinden tamamen emin olmadığı sürece. Yani bir şeyler değişmediği sürece..." Sanki gerçekten böyle bir şey olabilirmiş gibi sözünü kesti ve ben de kaşlarımı çattım.

"Her halükarda o bizim sorunumuz," dedim kararlı bir şekilde.

Caleb, Darius'un omzunu kavrayarak, "Sizin sorunlarınız bizim sorunlarımız," diye onayladı. "Her konuda olduğu gibi bu konuda da birlikteyiz," dedi Seth,
Sıkıca başını sallayarak.

"Peki ne yapacağız?" Darius sordu, gözlerinde belli belirsiz bir umut ışığı parlıyordu.

"*Önce,*" dedim. "Vegas'ın yolumuzdan çekilmesi gerekiyor. Bizi daha büyük sorunlardan uzaklaştırıyorlar. Cadılar Bayramı'nda onları sonsuza dek yok etme planlarımıza devam edelim derim. Bir kez itibarları yok edildiğinde ve
Güven sarsıldı, artık onlar için endişelenmemize gerek kalmayacak. Yerlerini bilecekler ve bizi tekrar geçmek yerine yerlerine yapışacaklar."

Seth kararlı bir ifadeyle, "Katılıyorum," dedi.

Caleb kaşlarını çattı ama Tory adına itirazlarını yine dile getirmedi. Bütün gözler Darius'un üzerindeydi.

"Peki," dedi sonunda, ama bu kelimenin onda yarattığı kalp kırıklığını fark etmemiştim. "Hadi şu işi bitirelim. Vegaslıların boyun eğmek için yeterince şansı oldu."

Caleb'a döndük. Ona oy verilmemişti; bu onun hizaya geleceği kısımdı.

Caleb'in dudakları aralandı ve kendini ayağa kaldırdı. Yapmak istediği tartışmaların derisinin altında mayalandığını hissedebiliyordum ama onları boğulana kadar tuttu ve buzluktan bir bira daha almak için bizden uzaklaştı.

Şişenin kapağını açtı ve birayı uzun bir içkide boşaltarak boş şişeyi çöpe attı.

"İyi," dedi karanlık bir sesle. "Ama bu son olsa iyi olur. Eğer işe yaramazsa, o zaman diğer seçenekleri düşünmemiz gerekecek."

"İşe yarayacak. Diğer her şeyi atlattıkları gibi bunu da atlatmalarının imkânı yok. Kimse bunu asla unutmayacak," dedi Seth heyecanla.

Ben de sırıtıyordum ve kendime ikinci bir bira almak için ayağa kalktım. "Hadi sarhoş olalım," diye önerdim. "Bir gece dinlenmeye ihtiyacımız var."

"Tabii ki," diye onayladı Darius, ben ona bir bira daha uzatırken. "Kim olduğumuzu unutana kadar içelim."

Gerçekten bunu mu hedeflediğini merak ederek bir kahkaha attım. Bunu başarmak oldukça zor olurdu, ama sanırım bazen bunu yapmamak güzeldi. üzerimizdeki baskıyı düşünmek zorundayız. Ya da iddiamızla el ele giden sorumlulukları. Varis olmak bizim söz hakkımız olan bir şey bile değildi. Bizler neslimizin en güçlü Fae'leriydik. Bunu kanıtlamak bize düşüyordu ama bu gerçek olmaktan asla çıkmayacaktı.

Biz hükmetmek için doğduk.

Tek umudum Göksel Konsey'e oturduğumuzda bunu hâlâ yapabiliyor olmaktı. Hâlâ şimdiki kadar yakın olabileceğimizi, birbirimizi hâlâ kardeş gibi sevebileceğimizi. Çünkü benim için bu odadaki üç adamdan daha önemli bir şey yoktu. Ve bir gün, dünyayı birlikte yönetecektik.

OceanofPDF.com

Öğrencilerin Dikkatine!

Bu gece Cadılar Bayramı'nın resmi kutlaması var.

Güneş şu anda Terazi burcunun on beşinci derecesi ile on beşinci derecesi arasında Via Combusta - Yanan Yol - yolunda ilerliyor.

Akrep burcunun derecesi. Cadılar Bayramı gecesi, malefik yıldızlar Güneş'in yolunun tepe noktasıyla tetiklenerek kaos ve kötü şans getirecek. Ayrıca karanlığın eşiğinde olanları da bozacak.

İşte etkinlik boyunca size yardımcı olacak bazı ipuçları...

1. Fakülte ve ben, şu anda ortasında bulunduğunuz kan davalarını çözmenizi ve düşmanlarınızla aranızı düzeltmenizi şiddetle tavsiye ediyoruz. Biz yapmayız
kesinlikle gerekli olandan daha fazla kan dökülmesini istemiyoruz. Lütfen okul arazisinde kanamanız varsa, daha sonra gereken temizliği en aza indirmek için binalardan geçmek yerine yardım almak için harici bir yol kullanmanın daha iyi olabileceğini unutmayın.

2. Kurtadamlar, Ejderhalar, Nemean Aslanları ve Mantikorlar gibi yırtıcı eğilimleri olan Tarikatların yer değiştirmekten kaçınmaları tavsiye edilir

bu saatlerde bu dürtüler daha keskin olacaktır. Bir öğrenci arkadaşınızı yemek size Darkmore Cezaevinde bir ceza kazandıracaktır ve FIB Cadılar Bayramını bahane olarak kabul etmeyecektir.

3. Vampirler, ay yükselmeden ve kötücül yıldızlar devreye girmeden önce *beslenmeye ve rezervlerini doldurmaya teşvik ediliyor. Uranüs Reviri infüzyon için fazladan kan stoklamayacağız.*

4. Duygularınızın yeniden canlanmasını önlemek için geçmişte size sıkıntı veren kişilerden uzak durun ve evinizde kalın.

münakaşa.

5. Eğer öğrenciler bu süre zarfında karanlık doğalarının eylemlerine baskın çıkmasından gerçekten korkuyorlarsa, lütfen Profesör Orion'la konuşun, gece bitene kadar kendinizi odanıza bağlamanız için büyü kısıtlayıcı zincirler sağlayabilir.

bitti.

Hepimiz bu yıllık astrolojik olayla yüzleşecek kadar Fae olmalıyız. Eğer değilseniz, belki de Zodyak Akademisi'ndeki yerinizin

Hak ettim.

Saygılarımla

, Müdür Nova.

Müdür Nova'nın okula gönderdiği duyuruyu üçüncü kez tekrar okudum ve Atlas'ımı yatağıma geri atarken bir kahkaha attım. Bu okul delirmişti. Mesajda Cadılar Bayramı'nın öğrencileri şiddet yanlısı ve tehlikeli hale getireceği açıkça belirtilmişti ama partiden uzak durmamızdan ya da bize göz kulak olmaları için fazladan personel görevlendirilmesinden bahsedilmiyordu. Hayır. İçimizdeki canavarlara sahip çıkmak ve onları sıkı bir tasma altında tutmak ya da sonuçlarıyla yüzleşmek bize kalmıştı. Ve o çılgınlıktan sonra

Ay Tutulması sırasında Ay'ın etkisi altında gerçekleşmiş olsaydı, bu uyarılardan birini bir daha hafife almazdım.

Muhtemelen bu gece burada kalmak ve geçmişte bize sorun çıkaran insanlardan uzak durmak bizim için en güvenlisi olacaktır... tüm Varisler ve onların

Örneğin takipçiler. Ama boş ver onu. Çünkü bu geceki parti bambaşka bir ölçekte destansı görünüyordu. Ve kostümüm saf, katıksız bir dehanın eseriydi. Umarım Caleb şaka kaldırabilirdi çünkü eğer kaldıramazsa bu gece şansım yaver gitmeyecekti. Ama bu, almaya hazır olduğum bir riskti. Çünkü Sofia benim için parıltı bile sağlayacaktı. Ve onun gelmesi için sabırsızlanıyordum.

Atlas'ımı tekrar elime aldım, nerede olduğunu öğrenmek için ona mesaj atmak üzereydim ki ekranda başka bir mesaj belirdi. Kalbim, Darius'u her gördüğümde yapmayı sevdiği o sinir bozucu yarı ters takla atma, yarı solma ve ölme şeyini yaptı, tam da adı ekranda yanıp sönerken.

Darius:

Tüm Ignis Evi öğrencilerine bu gece Dünya Mağaralarında Cadılar Bayramı partisi olduğunu hatırlatmak isteriz. Böyle bir etkinlik için kuralları artık biliyorsunuz

- gelin ya da gidin!

Tüm Evimiz katılacak ve siz de kostüm giyeceksiniz.

Meclisi yüzüstü bırakan her şerefsiz bana hesap verecek.

Dans pistinde görüşürüz!

Son evine verdiğim yanıtı hatırlayarak dudağımı ısırdım.

ve ona o lanet fotoğrafı gönderirken ne düşündüğümü merak ediyordum. En azından çılgın ay bu gece işte değildi. Hareketlerim tamamen bana ait olacaktı. Gerçi içiyor olsaydım bunun pek de iyi bir gelişme olmadığını kabul etmek zorundaydım. Sarhoş Tory

çok şüpheli seçimler yaptı. Ama aynı zamanda lanet olası bir
Harika bir zamandı, bu yüzden ona çok sert davranmayacaktım. Utanç yarını bekleyebilirdi. Bu gece hayatımın en güzel zamanını geçiriyor olacaktım.

Atlas'ım tekrar ping attı ve ben de şaşkınlıkla mesaja baktım.

Darius:

Bu sefer cevap alamayacak mıyım?

Kaşlarımı çattım ve neden ona geri mesaj atacağımı düşündüğünü merak ettim. Ondan nefret ettiğimi defalarca yüzüne karşı söylemiştim, o zaman aklından ne geçiyordu ki?

Darius:

Bunu okuduğunu görebiliyorum.

Darius:

Ve bu...

Tory:

Beni rahatsız etmeyi bırak, sapık.

Darius:

Ne, bu gece iç çamaşırınla fotoğraf yok mu?

Tory:

Bana bir şey gönderme sırasının sende olduğuna eminim.
Ayrıca, siktir git.

Atlas'ımı kilitledim ve yatağıma geri attım, tam o sırada kapı çalındı.

Darcy cevap vermemi beklemeden kapıyı açtı ve Sofia ile Geraldine de onu takip edince sırıttım. Biraz sıkışıktı ama partiye gitmeden önce hep birlikte hazırlanmaya kararlıydık.

"Kutsal huckleberry, kabuğu soyulmuş bir muz kadar heyecanlıyım!" Geraldine yüz boyası ve makyaj malzemelerini masama yığmaya başlarken Darcy de kostümlerini masanın kenarına asmak için harekete geçti.
kapı çerçevesi benim en-suite odama açılıyordu.

Geraldine kıyafetine uyması için saçını turkuaza boyamıştı ve gerçekten de ona çok yakışmıştı.

"Tuhaf saç renklerimle bir akım başlattım," diye şaka yaptı Darcy, gökkuşağı çizgili saçlarıma sırıtarak bakarken.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirip pastel pembe, mor, sarı, yeşil ve mavi katmanların gözlerimin önünden geçişini izlerken, "Bunu uzun vadede başarabileceğimi sanmıyorum," diye cevap verdim. "Bu, karşı boyayla yıkanacak ama ortaya çıkan sonuçtan oldukça memnunum."

"Son derece şık görünüyorsun!" Geraldine geniş bir gülümsemeyle iltifat etti.

Sofia, Nemean Aslanı kıyafeti için saçlarını sarı turuncu bir renge boyamıştı ve saçlarını geriye doğru taramış ve saç spreyiyle doldurarak başının etrafında bir yele gibi durmasını sağlamıştı.

"Hepimiz harika görüneceğiz," dedi Darcy heyecanla ve ben de başımla onayladım.

Sofia sırıtarak çantasından kocaman bir kap Pegasus simini çıkarınca gözlerim fal taşı gibi açıldı ve heyecanla ellerimi çırptım.

"Tüm vücudu yapmak istediğine emin misin?" Sofia kuşkuyla sordu. "Bir ay boyunca kıç çatalından sim akıtacaksın."

"Buna değer," dedim ve boyanmaya hazırlanırken kıyafetlerimi çıkardım. "Bu gece biriyle çıplak kalabilirim ve parıltısız garip cilt lekelerine sahip olmak istemiyorum!"

Darcy bir kahkaha attı ve Geraldine kendi makyajını yapmak için arkasını dönmeden önce gözleri büyüdü.

"Tamam. Etine yapışması için büyü üzerinde çalışıyordum. Eğer doğru yaparsam, siz onu çıkarmak için karşı büyüyü kullanana kadar kendi derinizin fazladan bir katmanı gibi hissedeceksiniz. O zamana kadar lekelenmeyecek, terlemeyecek, soyulmayacak ya da sürtünmeyecek," diye gururla açıkladı Sofia.

"Tamam," diye heyecanla sırıttım ve o ilerleyip boyamaya başladı Pembe, gümüş ve mor simlerin kalın tabakası tenimin her santimetresine yayıldı. "Dörtnala koşan galoozalar, hala bir kız gibi parti yapacağınıza inanamıyorum.

Pegasus'u Caleb'in suratına fırlattın," diye bağırdı Geraldine. "Kendi iyiliğiniz için fazla cüretkârsınız leydim!"

"Ne demek istediğinizi anlamadım," diye masumca cevap verdim. Kirpikler bu hareketle ışığa takılarak parladı. "Bu yüzden sana kızmayacağından eminsin, değil mi?"

Darcy bana endişeyle bakarak sordu.

"Ermmm..." Sofia'nın sim sürme becerisi gövdemi bir parıltı tabakasının altına gizlerken aynaya baktım ve omuz silktim. "Yani, gerçekten ne diyebilir ki? Pegasus olarak gitmeyi ben seçtim. Kimse ben böyle görünürken benimle takılmak zorunda olduğunu söyleyemez. Ve eğer istediyse ve bu onun belki de biraz Pegasus fetişi olduğunu kanıtladıysa, bu gerçekten benim sorunum mu?"

Diğer kızlar güldü ve Sofia sırtımı örterken ben sabırla bekledim, boya fırçası omurgam boyunca soğuktu.

Atlas'ım yatağa çarptı ve bir an sonra Darcy'nin nefesi kesildi. "Ne oldu?" diye sordum.

"Ciddi bir deja vu yaşıyorum," diye homurdandı. "Çünkü cidden *yine* Darius Acrux'la seks yapıyormuşsun gibi görünüyor."

"Pfft," diye cevap verdim. "İçinizden biri kıçımı boyatırken fotoğrafımı çekip ona göndermediyse, hiç sanmıyorum."

"Bu sefer ondan biri, sen değilsin."

Omzumun üzerinden baktım ve elindeki Atlas'ıma göz attım, sonra aynı hızla tekrar başka tarafa baktım.

Sofia, "Tanrım, lütfen bana bir sik resmi görmek üzere olmadığımızı söyle," diye inledi.

"Tabii ki hayır," diye cevap verdim, tekrar Darcy'ye bakarak. "Öyle mi?"

"Bana da bir baksana!" Geraldine haykırdı. "Zaman zaman erkek etine göz atmayı severim."

"Siktir, Geraldine," diye nefes nefese kaldım. "Erkek eti mi?! Cidden, bir erkeğin aletine erkek eti diyemezsin. Ya da bu konuda muz draması."

"Peki ne diyeyim o zaman? Uzun Sherman'ı mı?"

"Hayır!" Nefes nefese kaldım. "Biri bana yardım

etsin!"

Sofia gülmekten altına işiyordu ve Darcy neredeyse ağlayacakmış gibi görünüyordu.

"Dingle dongle?" Geraldine önerdi ve ben de gülmekten kırıldım.

Kelimeleri yeniden oluşturabildiğimde Atlas'ımı Darcy'nin elinden aldım ve ekrana baktım.

Darius:

Yeni bir fotoğraf.

Parmağım mesajın üzerinde gezinirken, "Sik fotoğrafı olmayacak," dedim.

"Öyle," diye karşı çıktı Geraldine. "Sularımda hissedebiliyorum."

"*Değil," diye* ısrar ettim. "Bu sadece... tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama sik resmi değil. Muhtemelen. Belki de. Yüzde altmış üç gibi."

Bana sik fotoğrafı göndermezdi.

Gönderir miydi?

Mesaja tıkladım ve Darius'un tişörtünü çıkarmış bir fotoğrafı açıldı, yığılmış kasları dikkatimi çekti ve çok fazla bakmamaya çalışırken dudağımı ısırmama neden oldu. Yanıyormuş gibi görünen bir pelerinden oluşan çılgın bir kostüm giymişti ve dövmelerinin etrafındaki derisine ve yüzünün yanlarına alevler boyanmıştı. Tam bir pislikti ama gerçekten çok güzeldi. Lanet olsun.

Geraldine, "Ben onun lolipopunu yalardım," diye mırıldandı ve hepimiz yeniden gülmeye başladık.

Ekranı bir kez daha kilitledim ve yatağın üzerine fırlattım. Cevap alamıyordu çünkü en başta ona mesaj atmıyordum. Ve o fotoğrafı silecektim... daha sonra.

"Yapmalısın," diye kabul ettim. "Çünkü onun lolipopunu, cep Rodger'ını ya da umgo bongo'sunu yakınımda istemiyorum."

"Belki de yapmalıyım. Mirasçıların tamamını yatak direğime çentik olarak yerleştirmek için çalışmaya başlayabilirim," diye şaka yaptı Geraldine.

Yarım saniyeliğine neredeyse ona kızacaktım. İçimdeki küçük, çılgın, minicik bir psikopat gibi, sadece şaka yaptığını bildiğim halde ona Darius'tan uzak durmasını söylemek istedim. Ama o yarım saniye içinde onu benim olarak düşündüm ve ne onu ne de bir başkasını ona yaklaştırmak istemedim.

Bu da benim gerçekten deli olduğum anlamına geliyordu.

Boğazımı temizledim ve her zamankinden daha ışıltılı cildimi takdir etmek için aynaya bakarken bu çılgınlığı bir kenara bıraktım.

Sofia resmini bitirdi ve elini karnıma koydu, büyüyü durdurmak için büyü yaparken temas anında büyünün ürpertisi tenimde dans etti.

parıltının kaymasını önler.

"Bitti!" Sofia gururla duyurdu ve ben de kapımın yanındaki aynada ışıltılı vücuduma bakmak için hareket ederken sırıttım.

Artık meme uçlarım bile yoktu. Sadece büyük, ışıltılı bir renk patlamasıydım. Ellerimi cildimin üzerinde gezdirdim ve makyajın hiçbiri yerinden oynamadı. Yapışkan bile hissetmiyordum, daha çok vücudumun her santimine bir yüz paketi sürmüş gibiydim.

"Belki de çıplak gitmeliyim," diye şaka yaptım. "Nasıl olsa hiçbir şey göremiyorsun."

"Evet!" Geraldine de diğerlerinin söylediği gibi haykırdı. "Hayır!"

Güldüm, gümüş iç çamaşırımı almak için odanın diğer tarafına geçtim ve beyaz elbisemi giydim. Askılı ve kısaydı, ışıltılı tenimi mümkün olduğunca çok gösterirken aynı zamanda
sayılan parçalar.

Darcy kostümünün bir parçası olarak giydiği küçük siyah elbiseyi çoktan değiştirmiş ve ölümlü hikâyelerindeki Vampirlere benzemek için omuzlarına yere kadar uzanan kırmızı bir pelerin bağlamıştı.

Geraldine pırıltılı pullarla tamamlanmış zümrüt yeşili bir denizkızı kuyruğu etek giymiş ve bunu göğüslerini her nasılsa normalden daha büyük gösteren deniz kabuklu bir sütyenle tamamlamıştı. Darcy, Geraldine'in uzun, turkuaz saçlarını omzunun üzerinden balık sırtı örgüyle bağlamak için hareket etti ve giderken küçük deniz kabuklarını tutturdu.

Ben saç maşasını kaptım ve gökkuşağı saçlarımı şekillendirmeye koyuldum, Sofia da gecede giyeceği daracık Lion tulumunu giydi. kıyafetini tamamladı. Fermuarını sadece yarıya kadar çekmiş ve göğüs dekoltesini açıkta bırakmıştı.

Saçımı tamamladıktan sonra altın Pegasus boynuzu saç bandını başıma taktım ve stilettolarıma adım attım.

Sofia yanaklarına bıyık boyadı ve Darcy kıyafetini tamamlamak için kan kırmızısı dudaklarının köşesine bir damla sahte kan ekledi.

"Begonyamı ısır ve bana deniz kestanesi de, hepimiz çok güzel görünmüyor muyuz?" Geraldine heyecanla ellerini çırparak haykırdı.

"Arkadaşıma gönderebilmem için kostümümle bir fotoğrafımı çekebilir misin?" Sofia bana Atlas'ını uzatarak sordu.

"Ne arkadaşı?" Fotoğrafı çekip Atlas'ı ona geri verirken Darcy sordu.

Sofia bir mesaj yazıp gönderirken, "Görünüşe göre adı Phillip," diye cevap verdi.

"*Görünüşe göre* ne demek istiyorsun*?"* Kaşlarımı çatarak sordum.

"Yakın zamanda bir Pegasus olarak ortaya çıktı ama safkan bir Ejderha ailesinden geliyor, bu yüzden kim olduğunu saklayarak bir tür izolasyona sıkışmış durumda. Oldukça yalnız... Ona elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyorum ama gerçekten de ailesinden uzaklaşıp bir sürüye katılması gerekiyor..." Dudaklarını büzdü ve omuz silkti. "O bunu yapmayı reddederken yapabileceğim pek bir şey yok ama arkadaş olabilirim."

"Bu... gerçekten boktan," dedim, Xavier Acrux'u düşünürken kaşlarım çatıldı. Onunla aynı konumda olan başka biri olma ihtimali var mıydı ya da *onunla* konuşuyor olabilir miydi?

Sofia iç çekerek, "Evet," diye onayladı.

"Onun bir fotoğrafını gördün mü?" Ben sordum.

"Şey, hayır. Çünkü kim olduğunu saklıyor, o yüzden..."

"Bu bana tehlikeli geliyor," dedi Darcy. "Ya gerçekten iğrenç, yaşlı bir adamsa ya da-"

"O değil," diye araya girdi Sofia. "Numarasını ona yardım etmek isteyen bir aile üyesinden aldım. Gerçekte kim olduğunu sakladığını biliyorum ama onun hakkındaki diğer her şeye güveniyorum. O sadece yalnız."

Başımı sallayarak kabul ettim ve Xavier hakkındaki şüphelerimi dile getirmemeye karar verdim. Eğer bu oysa ve kimliğini ondan saklamayı seçtiyse, onu suçlayamazdım. Babasından çok korkuyordu. Bu konuda ben de öyleydim.

"Kabuklarımızı kaldıralım mı?" Geraldine heyecanla göğsünü sallayarak deniz kabuklarının birbirine çarpmasını önerdi.

"Tabii ki evet." Dönüp odadan çıkarken sırıttım.

Çanta taşımak istemediğim için tüm eşyalarımı olduğu yerde bıraktım ve Sofia kapıyı kilitlerken benim için kapı anahtarımı aldı, tulumunun cebine yerleştirdi.

Okul arazisi boyunca ilerledik, etrafımızda tuhaf ve vahşi kıyafetler giymiş daha fazla öğrenci vardı ve hepimiz partinin düzenlendiği Toprak Mağaraları'na doğru yola çıktık.

Dışarısı soğuktu ama yürürken kendimi sıcak tutmak için ateş büyümü kullandım.

Geraldine yol boyunca gördüğü *Ass* Club üyelerine seslendi, böylece partiye vardığımızda etrafımız bizi coşkuyla karşılayan ve bana ve Darcy'ye mümkün olduğunca yaklaşmaya çalışan büyük bir grup tarafından çevrilmişti.

Ana mağaraya giden yeraltı tüneline doğru ilerledik, gümbür gümbür bir bas sesi bizi çekiyordu ve mağaranın çatısını kaplayan milyonlarca parıldayan ışık her yeri büyülü bir görünüme kavuşturuyordu.

Geraldine ve Sofia biz gelir gelmez içki almaya gittiler ama ben Darcy ile dans pistine doğru bir sıra oluşturdum. Hemen dans etmeye başladık, diğer öğrencilerin kıvranan bedenleri arasında bir yer bulduk ve müziğin ritmine kapılıp sırıttık.

Tam ikinci şarkı başlarken, güçlü bir kol belime dolandı ve ayaklarımın üzerinden kaldırılıp yüksek bir hızla odanın diğer ucuna taşınırken şaşkınlıkla ciyakladım.

Caleb beni yan geçitlerden birinin biraz aşağısına bıraktı ve mağara duvarına doğru itti, bana hırlarken omurgamdan aşağı bir acı dalgası gönderdi. Göğsünü çıplak bırakan bir kıyafet giymişti ve saçları başının tepesindeki tacın altında altın yapraklar gibi görünüyordu.

"Ne sikim giyindin lan sen?" diye homurdandı ve kaçamayayım diye iki avucunu başımın iki yanındaki duvara dayadı.

"*Ah,"* diye tersledim, gözlerinin içine bakmak için çenemi kaldırdım. "Ne oluyor lan, göt herif?"

"Sana bir soru sordum, Tory," diye homurdandı

Caleb. "Lanet olası bir su aygırı," diye cevap

verdim. "Anlayamıyor musun?"

"Hayır. Çünkü bana bir Pegasus'un garip bir fetiş versiyonuymuşsun gibi geliyor."

"Sen bilirsin," diye alay ettim ve o da dişlerini gösterdi.

"Bu hiç komik değil. Benim itibarımla oynuyorsun." "Oh, neşelen biraz,"

dedim gözlerimi devirerek. "İstiyorsan kimin umurunda? Pegasus'u becermek mi? Bu sadece bir şaka Caleb. Komik olanın sen olduğunu sanıyordum."

"Belki de bu gülmek isteyeceğim bir şey değildir," diye homurdandı.

"Neden?" Ben zorladım. "Hoşuna gitmedi mi? Tenimin her santimini bununla kapladım..."

Caleb'ın bakışları kıyafetimin üzerinde gezindi ve kalın bir şekilde yutkundu.

Kararlılığının zayıfladığını görebiliyordum ve ona doğru yaklaştım. "Kafiye nasıldı? Boynuz için azdın mı?"

"Hayır," diye tersledi Caleb, benden uzaklaştı ve aramıza biraz mesafe koymak için geri çekildi. "Sadece partiye geri dön, Tory. Partiye geri dön, Tory.

Zaten bu gece senin
etrafında." "Neden?"

Caleb'in dudakları bana bir şey söyleyecekmiş gibi aralandı ama sonunda başını salladı ve beni karanlıkta yalnız bırakarak tekrar uzaklaştı.

Arkasından kaşlarımı çattım ve partinin ışıklarına doğru geri döndüm. Küçük bir parçam şakayı kaldıramadığı için hayal kırıklığına uğramıştı. Ama bir
daha büyük bir parçamın umurunda değildi. Eğer gidip bir köşede değerli şöhreti için surat asmak istiyorsa, bu onun bileceği bir şeydi. Arkadaşlarımla dans ederek harika bir gece geçirmeye niyetliydim ve bunun için herhangi bir erkeğe ihtiyacım yoktu.

OceanofPDF.com

müziği kulaklarımda gümbürdüyor ve mağaradaki inanılmaz büyüyü kavrarken bedenimde vahşi bir heyecan yaratıyordu. Yukarıdaki sarkıtlar parıldıyor ve ışıldıyordu, kristaller ve mineraller kayanın içinden yayılıyormuş gibi görünen titreşimli bir ışıkla hayat buluyordu. Mağaranın uzak ucunda, şeytan boynuzlu ve kırmızı maskeli bir DJ'in kendi setinin transına kapıldığı bir toprak sütundan bir sahne inşa edilmişti.

Mekânın kenarlarına taş sandalyeler ve masalar inşa etmek için toprak kullanılmış ve zemin yaylı bir yosunla kaplanmıştı. Duvarlar yılan gibi her yöne hareket eden sarmaşıklarla kaplıydı ve hepsi birkaç saniyede bir parıltı püskürten neon çiçeklerle kaplıydı. Çok güzeldi, büyüleyiciydi ve bende tüm bu delicesine havalı sihirleri nasıl kullanacağımı öğrenme isteği uyandırdı.

Tory bizi dans pistinden çıkarıp buzdan bir fıskiyenin içinden parlak yeşil bir punç akan devasa bir içki masasına götürdü. Ben de buzdan yapılmış ve bir sarmaşık yuvasında özenle tutulan bir bardak aldım ve en alt katmandan akan akarsulardan birinden doldurdum. Bir yudum aldım ve ekşi içecek dilimin üzerinde gezinirken tat alma tomurcuklarım çatırdadı ve patladı.

Bunun üzerine damarlarımda bir adrenalin patlaması oldu ve içindeki sihir vücudumda kıvılcımlar saçmaya devam ederken hevesle bir lokma daha aldım.

"Meme uçlarıma bir fiske vur, tadı harika!" Geraldine bardağını bitirir bitirmez yeniden doldurarak haykırdı.

"Meme uçların hakkında ne diyorsun, Grus?" Max'in sesi dönmeme neden oldu ve onun arkasında dar bir daire şeklinde duran diğer üç Varis'i gördüğümde kalbim tekledi. Elimde olmadan inanılmaz kostümlerine hayran kaldım. Her biri kendi Hanelerinin Elementi olarak gelmişlerdi ve sanki bir sanatçı vücutlarını tuval olarak kullanmış gibi görünüyorlardı.

Max'in pulları belinin altında yerinde duruyordu ama göğsü çıplaktı ve birisi derisinin her tarafına ay ışığı gibi parlayan gümüş ve mavi girdaplar çizmişti. Geniş omuzları deniz kabuklarıyla kaplıydı ve elindeki devasa altın üç dişli mızrak çok keskin görünüyordu.

Birini şişlemek. Mohawk'ı koyu lacivert bir renge boyanmıştı ve başına parıldayan mavi değerli taşlardan oluşan bir taç yerleştirilmişti.

Seth hava gibi giyinmişti. Uzun saçları buz gibi beyaza boyanmıştı ve hissedemediğim bir esintiyle dalgalanıyordu; başının tepesinde gümüş bir halka vardı.

sivri uçları keskin bir şekilde parlıyordu. Omuzları kaslı göğsünün üzerinden sarkan tüylerle kaplıydı ve pantolonu özel dikilmiş beyaz bir malzemeden yapılmış, şeffaf kristallerle işlenmiş büyük gümüş bir kemerle tokalanmıştı.

Caleb toprak renklerini giymişti. Sarı saçları altın yapraklara benzeyecek şekilde değiştirilmiş, bronz bir tacın altında geriye doğru taranmıştı. Omuzlarından bronz bir levhayla sarkan, yosun ve sarmaşıklardan örülmüş koyu renkli bir pelerin giymişti.

Darius ateş kostümü içinde korkunç görünüyordu. Omuzları kömürden yapılmış gibi görünen bir zırhla kaplıydı ve zırh boyunca titrek mavi bir ateş dalgalanıyordu. Saçları altından bir tacın altında geriye taranmıştı ve metalin içinde kırmızı alevler titreşiyor gibiydi. Göğsündeki dövmeler

aralıklı olarak yanıyor, koyu siyaha dönmeden önce bir anlık ateş gibi parlıyordu.

"Sen işleri yarım yapmazsın, değil mi?" Max'e söyledim ve o da omuz silkti. "Basın için bir fotoğraf çekimimiz vardı, küçük Vega. Çekim yapmamıza izin vermediler.

mükemmelden daha az bir şey."

"Bu dangalağı tutmak için gerçekten çok çalışmalısın

İtibar," diye yorumladı Tory sırıtarak ama Max omuz silkerek Geraldine'e baktı. Gözleri denizkızı kostümünü taradı ve sırıtarak yukarı bakmadan önce uzun bir süre göğüslerine takıldı.

"Eşleşiyoruz," diye işaret etti ve Geraldine'e baktım, onun ilgisine nasıl tepki vereceğini merak ediyordum.

"Prenses Mer-Geraldine sıradan bir hagfish ile asla ölü olarak görülmez," dedi Geraldine küçümseyerek ve benden bir homurtu kaçtı.

Max'in çenesi sıkıştı. "Ben bir cadı balığı değilim, ben Poseidon'um, denizlerin kralı." "Peki, kudretli Kral Poseidon neden bir cadaloz balığı giysin ki?

kostüm?" Geraldine kaşlarını çatarak sordu ve Max'in gözleri öfkeyle parladı.

"O değil - yani ben değilim. *Bu bir hagfish kostümü değil*!"

Birkaç kız yanından geçerken kıkırdadı ve yanakları renklendi. Diğer Varislere baktı, uzaklaşacakmış gibi görünüyordu ama nedense uzaklaşmadı.

Boğazını temizledi. Bana, Tory'ye ve Sofia'ya ters ters bakmadan önce ona "Dansa ne dersin?" diye teklif etti. "Ya da baş başa bir sohbete?"

Varislerin bize bakarken sabırsızlandıklarını görebiliyordum ve istemeden de olsa Seth'in bakışlarını yakaladım. Sırıttı, gözleri karanlık bir entrikayla kostümümün üzerinde geziniyordu. Darius Tory'ye bakarken Caleb elinde içkisi ve gözlerinde sıkıntıyla kızaran bir kızla konuşuyordu.

"Hayır, teşekkürler deniz kestanesi," dedi Geraldine hafifçe, Max'i

kendi kraliyet sarayındaki bir hizmetkârmış gibi uzaklaştırarak.

Max kıpırdamadan, şaşkınlıkla ona bakarken, Geraldine yanından uzaklaştı ve biz de hemen onu takip ettik, Varislerle aramıza biraz mesafe koyarken kahkahalarımız kaçtı.

Dans pistine geçtik ve birlikte gruplaşarak ritm eşliğinde sallanmaya başladık. İçkimden bir yudum daha aldım ve büyüsünün beni ele geçirmesine izin vererek ellerimi havaya kaldırdım ve yukarıdaki renkli tavana baktım.

Etrafımızı saran kalabalığın farkındaydım ve birden fazla adam grubumuzu ayırmaya ve bizi dansa kaldırmaya çalıştı. Geraldine çok geçmeden Minotor gibi giyinmiş, kafasından kocaman boynuzlar çıkan ve omuzlarından kürk bir pelerin sarkan bir adamın kollarındaydı. Sofia, sırtında kahverengi kanatları ve yüzünde kuş maskesi olan gömleksiz Tyler ile dans etti. Kafkasyalı bir Kartal olduğunu tahmin ettim. Görünüşe göre partideki çoğu erkek yarı çıplak görünmeyi tercih etmişti.
tüm kaslarını gösteriyorlardı. Tam olarak şikayetçi değildim ama gerçekten bakmak istediğim tek bir yarı çıplak kas grubu vardı.

Tory ve ben birlikte, sonsuz ritimle dans ediyorduk, her birimiz sırayla çeşmeden içecek alıyorduk. Zihnim bir sis bulutu gibiydi.
Varisler etrafımızda çember oluşturmuş gibiydiler, her birinin üzerinde güzel bir kız vardı ve ben bundan rahatsız bile olmuyordum. Caleb birlikte olduğu kızdan uzaklaştı, elindeki birayı boşalttı ve
Tory'ye doğru.

"Dans et benimle," diye emretti ve kız gözlerini devirdi. "Kız kardeşimle dans etmekle meşgulüm," diye yüksek sesli müzikten seslendi.

Onu uzaklaştırdım. "Sorun değil Tor, ben gidip biraz su arayacağım zaten."

"Emin misin?" diye sordu Caleb kolunu sahiplenici bir şekilde ona doladığında.

"Evet, birazdan dönerim." Ben uzaklaştım ve o da patronluk taslayan tavrı yüzünden ona cehennemi yaşatacağını söyleyen bir bakışla adamın kollarına atıldı.

İçecek masasına ulaştığımda kalabalıktan boğulacak gibiydim ve ağzım kurumuştu. Biraz su aradım, bir tane buldum
Sonunda şişelerle dolu özenle hazırlanmış bir buz kovası vardı. Bir tanesini arakladım ve hepsini tek seferde içtim. Çöpe atarken rahat bir nefes aldım ve Kalabalıktan çıkarken gözleri Seth'e takıldı, bir yumruk kapmak için yanımdan geçerken tüylerim diken diken oldu.

Ondan uzaklaşıp kalabalığın arasına geri döndüm ama hemen ardından bileğime bir elin dolandığını hissettim. Hırladım, sertçe döndüm, Seth'i orada bulmayı bekliyordum ama onun yerine kalın siyah pelerinli ve yüzünde psikopat bir katil maskesi olan uzun boylu bir adamla karşılaştım.

"Eğleniyor musun?" diye sordu ve kalbim Orion'un sesi ve tarçın kokusunun üzerimde gezinmesiyle çırpındı.

Göğsü pelerinin altında çıplaktı ve ne olarak geldiğini bilmiyordum ama çok ateşliydi.

"Burada bulunmaya iznin yok," diye parmak uçlarımla kulağına doğru konuştum.

Beni döndürdü, dans etmek için göğsüne doğru çekti ve vücudunun kavisinde eridim. "Kostümünü görmek istedim," diye mırıldandı ve ben de sırıttım, eli karnıma doğru kayarak beni daha sıkı kendine çekerken ona doğru sürtündüm.

"Peki sen ne düşünüyorsun?" Havalı bir şekilde sordum.

"Vampir olduğunu tahmin ediyorum ama pelerinin bununla ne ilgisi olduğunu anlamıyorum."

"Ben Kont Drakula'yım," dedim çok açıkmış gibi.

"Kim?"

"Gelmiş geçmiş en ünlü Vampir," dedim.

"Sinsi Makinos mu?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Ne?" Güldüm ve beni daha sıkı kavradı.

Etrafımızdaki öğrenci denizine bakarken kalbim tekledi, bunun pervasızca olduğunu biliyordum ama onun bana bu kadar yakın olmasının hissine kendimi kaptırmıştım.

Yüzümü ona döndüm, ellerimi boynunun arkasında birleştirdim ve vücutlarımızın baskısı bizi birbirimize daha da yaklaştırdı. Onu hissedebiliyordum.
Maskenin altından beni izliyor, karnımın derinliklerine lezzetli bir sıcaklık gönderiyordu. Vücutlarımız birleşirken, onun sert uzunluğunun kalçama battığını hissettim ve ağzımı bir sırıtış kapladı.

Ona karşı dans ettikçe içimdeki ihtiyaç artıyor, ellerini kalçalarıma dayayıp hareketlerimi yönlendirdikçe nefes alışım hızlanıyordu. Parmakları gittikçe daha da sertleşiyordu ve onu ne kadar çok öpmek istediğimi düşündükçe aklımı kaçırmaya başlıyordum.

Kirpiklerimin altından ona baktım ve bir anda elimi tutup beni dans pistinin dışına sürükledi. Peşinden koşarken neredeyse birinin uzun pullu kuyruğuna takılıyordum ama o kadar sağlam tutuyordu ki beni dik tuttu.

Mağaranın diğer tarafındaki kalabalığın arasından çıktık ve Orion beni hızlı adımlarla ana mağaradan ayrılan geçitlerden birine götürürken kalbim heyecanla çarpmaya başladı.

Baskın karanlığa doğru aceleyle ilerlerken müzik uzak bir uğultuya dönüştü. Orion'un parmakları parmaklarımın arasında kilitlenirken nefeslerim hızlı hızlı kesiliyordu. Ben tünelde kördüm ama onun vampir görüşüyle gayet iyi görebildiğini tahmin ediyordum.

Beni aniden durdurdu ve mağara duvarına doğru fırlattı, maskesinin yere çarpma sesi bir an sonra geldi.

Kollarımı soğuk taşa yasladı ve beni öpmeden önce bile inledim, dili dudaklarımın arasına girerken ağzı morarmıştı. O

Göğsünün sert düzlüğüyle beni kayaya yapıştırdı, beni ne kadar çok istediğini hissedebilmem için bana sürtündü.

Dişleri aniden dudağımı kesti ve kanım ağzına dökülürken nefesim kesildi ve baş döndürücü bir inilti çıktı.

"Bu riskli," dedim öpücükler arasında, elini elbisemin eteğinin altına sokmak için uzandığında. "Bana her zaman dikkatli olmamı söylüyorsun, tam bir ikiyüzlüsün."

"Biliyorum," diye homurdandı parmakları külotumun çizgisini bulduğunda ve kalçalarım onun için ayrıldığında. "Ama kendime engel olamıyorum. Sana karşı doyuramadığım bir arzum var ama denemek istediğimden eminim."

Eli külotumun altına daldı ve parmakları beni sıcak ve onun için hazır bulduğunda başımı duvara yasladım. Alçak bir hırıltıyla iki tanesini içime itti ve zevk çığlığım mağaranın çatısında çınladı.

"Kahretsin, susturucu baloncuk," diye inlemelerimi bastırarak nefes nefese kaldım.

Serbest elini kaldırdı ve bir anda kehribar rengi bir ışık küresiyle birlikte üzerimize düşürdü, böylece onun alev alev yanan gözlerini görmekle ödüllendirildim. Başparmağını kalçalarımın tepesindeki hassas etin üzerinde gezdirdi ve

Zevk bir kez daha içime işledi. O bana eziyet etmeye devam ederken omuzlarına yapıştım, kollarında parçalandım ama bundan daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onun her şeyine sahip olmalıydım.

Kemerine uzandım, pantolonunun kumaşından onu okşadım ve dişlerinin arasından küfretti. Fermuarını açtım ve onu serbest bıraktım, Parmaklarımı onun pürüzsüz uzunluğunun etrafında kıvırdım ve dudaklarından derin bir arzu hırıltısı çektim.

Elini külotumdan çekerek aşağı indirdi ve ben de hemen külotumdan çıktım. Bacaklarımdan birini kalçasına geçirdi ve karnım bir saniye önce beklentiyle sıkıştı.

İçime. Zevk vücudumdaki her sinir ucunu delip geçerken bir çığlık daha attım.

Vücudumu kuşatırken boynunun arkasına tutundum, beni yerimde tutarken ve tekrar tekrar içime girerken kıçımı duvara sıkıca bastırdım.

Aramızdaki sürtünme bir yangın başlatacak kadar sıcaklaşırken nefesimi zor tutuyordum. Diğer bacağımı onun etrafına sardım, kalçalarım onunla aynı anda sallanıyordu.

Bir öpücük çalmak için çenemi yukarı kaldırırken eli boğazıma doğru kaydı. Dişleri alt dudağımı kesti ve dillerimizin arasına sızan kanın tadını aldım, kalçaları benden içerken daha hızlı hareket ediyordu, beni tüketiyordu.

mümkün olan her şekilde. Kendinden geçerek inledi ve bu ses beni çılgına çevirdi.

Elimi saçlarına doladım, her santimimden zevk alırken nirvananın sınırındaydım. Parçalanmama sadece bir saniye kalmıştı,

İçime düşen domino taşları gibi yıkanan zevk, varlığımın her parçasında saf mutluluğun zincirleme reaksiyonunu başlatıyor.

Orion güçlü bir hamleyle beni takip etti, parmakları kalçalarımı ısırırken içimi tamamen doldurdu.

Ağzı benimkini buldu ve ben destek için ona tutunurken aramızda kahkahalar yuvarlandı. Bacaklarım titriyordu ve beni bırakırsa kıçımın üstüne düşeceğimden oldukça emindim.

Sonunda geri adım attı ve ben de duvara yaslandım, pantolonunun fermuarını çekip bana karşılık vermek zorunda olduğum bulaşıcı bir gülümseme verirken elbisemi aşağı doğru ittim.

Birinin el çırpma sesi kalbimin donmasına ve ciğerlerimin boşalmasına neden olduğunda külotumu yerden almak için hareket ettim.

Saf dehşet her santimetrekareme yayılırken iki büklüm oldum.

Seth tünelden bize doğru yürüdü, tüylü kıyafeti içinde bir melek gibi görünüyordu ama gözlerinden bir iblis bakıyordu.

Orion'un yanında kıpırdamadan durdum, bunun için bir açıklama bulmaya çalışırken zihnim dakikada yüz mil yol alıyordu.

Ne kadarını gördü?

Orion etrafımızdaki sessizlik balonunu dağıtmak için elini salladı, sert duruşu ve sivri dişleri nabzımın hızlanmasına neden oldu.

Lanet olsun, ne yapacağız?!

"Delirdiğimi sandım," diye mırıldandı Seth, gözleri aramızda gezindikten sonra yerdeki külotuma kayarken birkaç adım ötede durakladı. "Ama içgüdülerime her zaman güvenmeliyim."

"Seth bu senin yaptığın şey değil-"

"Yüzüme karşı yalan söyleme," diye hırladı Seth.

"Aptalca bir şey yapma, Capella," diye uyardı Orion ölümcül bir sakinlikle. Onun kasları esnedi ve Seth'in kasları da esnedi.

Gerçeklik karnıma sert bir yumruk gibi çarptı.

Anlatacak. Orion'un hayatını mahvedecek ve hepsi benim yüzümden. Nasıl bu kadar aptal olabildik?

Seth hiç de dostça olmayan bir kahkaha attı. "Ne gibi? Müdür Nova'ya söylemek gibi mi?"

Ona bakarken buz, uzuvlarıma yapışmış gibiydi ve beni panik içinde bir duruma sürüklüyordu. "Lütfen, Seth. Kimseye söyleme."

Orion elime uzandı, parmakları bir dayanışma gösterisiyle benimkini sardı. Ona bakmaya dayanamıyordum çünkü bu kaderi kabul ettiğini hissedebiliyordum. Ama ben bunu reddettim. Lanet olası Seth Capella yüzünden ona veda etmeyecektim.

"Neden birine söyleyeyim ki?" Seth masumca sordu ve bir an için onu yanlış duyduğumdan emin oldum.

Zalim bir gülümsemeyle yaklaştı, Orion'un kişisel alanına girdi, göğsünde kurt gibi bir hırıltı yankılandı.

Aralarında hayvani bir gerilim vardı ve Orion'un ona saldırmamak için her şeyini ortaya koyduğunu hissediyordum.

"Artık size sahibim, *efendim*. Ve yan taraftaki küçük parçanıza da sahibim." Seth bana baktı ve boğazım düğümlendi. Zehir derimin altına kaydı ve Emir formum içimde ateşli bir canavar gibi yükseldi.

Alevler kollarımı yaladı ve odayı kan kırmızısı tonlarda aydınlattı.

Seth bana kayıtsızca baktı ama ben bir adım öne çıkınca omuzlarını dikleştirerek benimle yüzleşti.

Orion beni bir adım geriye çekti ve Seth memnuniyetle gülümsedi. Alevler tenimde söndü. Ona karşı koyamadım, ikimiz de koyamadık. Çünkü haklıydı, bu sırla bize sahip olmuştu. Gerçeğin ortaya çıkmasına izin vermediğimiz sürece ona bağlıydık ama bunun olmasına dayanamazdım.

"Belki Nova'ya kendim söylerim ve seni zahmetten kurtarırım," dedi Orion soğuk bir sesle.

"*Lance,*" diye tısladım çılgınca. "Yapamazsın. Sana izin vermeyeceğim."

Seth, Orion'a bakmadan önce etkileşimimizi ilgiyle izledi. "Blöf yapıyorsun. Çünkü ikimiz de risk altında olanın sadece işin ya da itibarın olmadığını biliyoruz. Bu yüzden bir öğrenciyle yatmana biraz şaşırdım, *Lance*. Biraz Vega amcığı gerçekten buna değer miydi?"

Orion bir hareket bulanıklığıyla ona doğru savruldu ve Seth'i boğazından duvara yapıştırdı. "Onun hakkında böyle konuşma seni bok parçası!"

Seth güçlü bir hava atışıyla onu üzerinden savurdu ve Orion bir hırıltıyla geriye doğru tökezledi.

Seth kaşlarını çatarak boğazındaki kabarık tüyleri düzleştirdi. "Bana bir daha dokunursan sana söylerim. Aklına yatmıyor, değil mi? İkiniz de ben ne *zaman* ne dersem onu yapacaksınız. Aksi takdirde müzikle yüzleşebilirsiniz Profesör."

Kalbimdeki korkuyla Orion'a baktım. "Başka ne risk altında?"

Orion derin bir şekilde kaşlarını çattı, bana cevap vermedi ve cevabımın Seth'ten gelmesinden nefret ettim.

"Anlamıyor musun bebeğim? Sen bir Solarian Prensesisin, lanet olası bir Vega Varisi." Gülmeye başladı ve bu duvarlarda yankılanan korkunç derecede duygusuz bir sesti. "Orion seni manipüle ettiği için hapse girebilir."

"Ama yapmadı," diye inkar edercesine başımı salladım.

Orion'un bakışlarımı kaçırma şekli beni dehşete düşürdü ve konuştuğunda sesi boştu. "Belgelerin ne dediğine ve Solarian Mahkemesi'nin neye inandığına bağlı. Anılar bile büyüyle manipüle edilebilir, bir Tepegöz bunu kesin olarak kanıtlayamaz. Yani yeterince şüphe varsa..." Cümlesini bitirmeden başını salladı ve her taraftan üzerime baskı geldi.

Nefes alamadım. Böyle bir şeyle yüzleşemezdim. Hiçbir zaman. Mahkemedeki herkesi beni manipüle etmediğine ikna edecektim. Bundan emin olurdum.

Ama o zaman bile... yine de güçten utanacaktı ve bu konuda bildiğim kadarıyla, Solaria'daki en kötü kaderlerden biriydi. Bir Fae'nin rütbesi elinden alınır, besin zincirinin en altına itilirdi. Her şeyin güçle ilgili olduğu bir dünyada, Orion buna nasıl dayanabilirdi ki?

Bize tek bir seçenek sunan Seth'e döndüm; onun dediğini yapacaktık ve sırrımız aramızda kalacaktı.

"Bizden ne istiyorsun?" diye sordum ve Seth sırıttı. "Kısa

cevap? Ne istersem."

Orion'un etrafında bir fırtına kopuyordu ama elimi koluna koydum ve gözlerimle ona yalvardım. "Yapmak zorundayız."

"*Mavi,*" diye nefes aldı, bakışları çaresizlikten çatlıyordu.

"Lütfen," diye yalvardım, onun yerine mahkemeye çıkacağını biliyordum, ama bunun olması gerekiyordu

bundan daha iyi olurdu. Seth'in bize söylediği gibi yapma fikri beni

tiksindirse bile.

Orion'un ilişkimiz için suçu üstlenmesine izin vermektense bunu tercih ederim. "Nova'ya söylerse parçalanırız."

Orion'un boğazı düğümlendi ve söylediklerim karşısında yüzündeki ifade paniğe kapıldı. Parmaklarımı onaylarcasına sıktı ve omuzlarımdaki gerginlik kayboldu. "Eğer senden cinsel bir şey isterse, bunu asla kabul etmeyeceksin."

Seth'in böyle bir şey yapmayı aklından bile geçirebileceği fikri karşısında ağzım dehşetle açık kaldı ve telaşla ona döndüm.

Seth kaşlarını çatarak, "Ben canavar değilim," dedi. "Şimdi siktir olup Asteroid Place'e geri dönün Profesör. Darcy benimle geliyor."

Orion hareket etmedi, ellerimiz hâlâ birbirine kilitliydi.

"Lambayı doğru ovmadım mı?" Seth alay etti. "Siktirip gitmeni diliyorum." Parmaklarını sabırsızca şıklattı ve Orion tehlikeli bir şekilde hırlayarak elimi ağzına götürdü ve arkasına bir öpücük kondurdu.

"Gitmelisin," dedim usulca, bakışlarındaki çatışmayı görerek.

Elimi onunkinden çektim ve birkaç saniye daha orada dururken çenesi titredi. Dişlerini göstererek Seth'e doğru yürüdü. "Eğer ona zarar verirsen, seni öldürürüm. Varis olman ya da benim sonum umurumda değil.
Darkmore Cezaevi'nde kalacağım. Onun için her türlü kaderi göze alırım, o yüzden küçük oyununu oynarken bunu unutma, Capella." Omzunu Seth'in omzuna çarptı ve sonra Vampir hızıyla bir bulanıklık içinde uzaklaştı.

Can düşmanımla baş başa kaldığımda kalbim duracak gibi oldu. Bakışları iç çamaşırımın hâlâ yerde durduğu ve içimin paramparça olduğu yere doğru kaydı.

"Külotunu giy, bebeğim. Herkese bir Varisi becermenin ne kadar iyi hissettirdiğini anlatmanı duymak için sabırsızlanıyorum."

OceanofPDF.com

Darcy gözlerinde zehirli bir nefretle bana baktı ve ben de soğukkanlılıkla ona baktım.

Bana boyun eğmeyi reddettiğin ve bu dünyada sana hiçbir kural uygulanmıyormuş gibi bir öğretmeni becerdiğin için bunu alıyorsun.

Ona doğru ilerledim, ağzının etrafına bulaşmış sahte kanı, dağılmış saçlarını ve Orion'un iyileştirmeye vakit bulamadığı dudağındaki ısırık izini inceledim. Ona doğru uzandım ve irkilerek geri çekildi.

"İyileştiriyorum," dedim ve dişlerini sıkarak başparmağımı dudağına bastırmama izin verdi. Cildine bir iyileştirme büyüsü gönderdim, sonra başparmağımı ağzında gezdirerek sahte kan ve rujla kapladım, elimi geri çektim ve dudaklarıma sürdüm.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladı, tiksinmiş görünüyordu ve dürüst olmak gerekirse oldukça iğrençti ama tamamen gerekliydi.

"Küçük bir kanıt olmazsa kimse beni becerdiğini düşünmez." "Neden

insanların böyle düşünmesini istiyorsun ki?" diye tersledi. "Bu berbat."

"Çünkü eğlenceli, bebeğim. Ve ayrıca seni nasıl hissettirdiği için. Bok gibi." *Ben de uzun zamandır senin yanında böyle hissediyorum. Ben*

biraz geri ödeme borçluydu.

Ve belki de, sadece belki de, birazcık incinmiştim. Başka biriyle yattığını biliyordum ama ay tutulmasının olduğu gece gördüklerimden şüphe duymuştum. Yine de dönüp dolaşıp bana geliyordu. Beklemeyi denedim.

birkaç kez İrtibat seanslarının dışına çıktı, ancak Orion o odayı sıkı bir şekilde sessiz tuttu.

Yine de içimden bir ses aramaya devam etmemi istiyordu. Ve sonra ne oldu biliyor musunuz? Onu dans pistinde adamın kollarına sarılmış olarak gördüm. Kılık değiştirdiğinden emin değildim ama içimde bir his vardı. Ve sonunda gerçeği görmeye kararlıydım. Bu yüzden onlara kendilerinden ödün vermeleri için yeterince zaman tanıdım ve onları buraya kadar takip ettim. Ve bu uzun zamandır verdiğim en iyi karardı.

İtiraf etmeliyim ki, hala biraz şaşırmıştım. Çünkü Darcy her zaman iyi bir kız gibi görünürdü. Yine de içten içe kötü ve sapkındı. Ama eğer böyle bir heyecanı arzuluyorsa, bunun için Solarian yasalarını çiğnemesi gerekmiyordu. *Yani cidden, lanet olası bir öğretmen mi Darcy?*

Bir elimi saçıma götürdüm, inandırıcı olması için yeterince karıştırdım. Darcy kaşlarını çatarak beni incelerken. Bana karşı bir şeyler hissettiğine sevinmiştim. Onu içten içe yakan ve görmezden gelinemeyecek bir şey. Bunu hak etmişti. Çünkü bu onun bana tersten yaptığı şeydi.

"Peki sırrını başka kim biliyor? Tory mi?" Tahmin ettim ve yüzü soldu.

"Hayır," dedi sessizce. "Onu bu işe bulaştırma riskini almak istemedim." Hafif bir ıslık çaldım. "Kız kardeşine yalan söylemek, bu alçaklık."

"Canın cehenneme," diye tersledi.

Gerçekten şaşırdım. Bundan bahsedeceğini düşünmüştüm. Tory'ye küçük bir bilgi verdim ama görünüşe göre vermemişim. Yani meşhur ikizlerden biri

diğerinden sır saklıyordu. Belki de birleşik cepheleri her şeye rağmen kırılabilirdi.

"İşte." Tutması için elimi uzattım ve o da isteksizce kabul etti.

Onu kendime doğru çektim ve o da kendini göğsüme yaslayarak benden uzaklaştı. "Şimdi öfkeni benden çıkarabileceğin kısım Darcy. Kendini tutmana gerek yok, eğer gerçekten sevişirsek çok sert olur." Ona yanağımı uzattım ve kaşları kalktı.

"Sana vurmamı mı istiyorsun?" diye sordu çok fazla umutla. "Vur, tırmala, ısır, çıldır. Ama bu beni tahrik ederse beni suçlama."

Avuç içi yüzüme çarptı ve lanet olsun ki gerçekten de düzgün bir kolu vardı. Bir kahkaha patlattım ve o da kafama vurdu, ardından öfkeli bir hırıltıyla tırnaklarını kollarıma geçirdi.

Aç bir kurt gibi üzerime gelip küçük yumruklarını göğsüme indirirken sırıtarak geri çekildim. Canıma tak ettiğinde bileklerini yakaladım ve gözlerinden bana zehir saçarken sırıttım.

"Hadi o zaman, bebeğim." Parmaklarımı onunkilerin arasına soktum ve onu kendime çektim. "Hadi gidip biraz eğlenelim."

Yürürken sessiz kaldı ve gözlerinde yaşlar parlarken ona bir bakış attım. İkisinin verdiği tepki biraz şaşırtıcı olmuştu. Orion'un onun için beni ölümle tehdit etmesi bana en azından ona karşı bir şeyler hissettiğini düşündürmüştü ama Darcy? Ondan bu şekilde hoşlanıyor olamazdı. O sadece başarısız hayalleri olan pislik bir öğretmendi. Yani tabii ki çok yırtık pırtıktı, sihirli bir gücü vardı ve ben de onunla ilgili bir sürü ıslak rüya görmüştüm ama neyse.

"Gülümse bebeğim," diye tembihledim. "Eğer arkadaşların sana inanmazsa -ki buna geveze kız kardeşin de dahil- dilim çözülmeye başlayabilir..."

Gözlerini kırpıştırarak bana baktı ve çenesini düzeltti. "Senden bir insan olarak hoşlanıyormuşum gibi davranmayacağım. Tory zaten buna asla inanmaz."

"Anlaştık. Sarhoşsun ve benden nefret ediyorsun, tamam mı?"

"Peki," diye homurdandı. "Ama bu oyun ne kadar sürecek Seth?"

"Ben ne kadar istersem o kadar." Omuz silktim ve bir nefes verdi Hayal kırıklığı.

Ana mağaraya geri döndük ve insanlar bize doğru bakarken elini sıkıca kavradım. Gözleri görünüşümüzün üzerinde gezindi ve fısıldaşmalar oldu. Darcy'nin yanımda kıpırdadığını hissettim ama o bunu çabucak kayıtsızlık maskesinin altına sakladı. Elini bıraktım, onun yerine avucumu sırtının küçük kısmına bastırdım ve onu odanın karşısındaki arkadaşlarına doğru yönlendirdim.

Diğer Varislere bu konudaki tüm hikâyeyi anlatamayacağımı fark ettiğimde kalbim sıkıştı. Ben eğlenene kadar onların ilişkisini bir sır olarak saklamak zorundaydım.

Darius, arkadaşı Orion'un iyiliği için durmamı söyleyecekti. Ama lanet olsun, bunu tamamen kendime saklamayacaktım. Onun hakkında bildiklerimi onlara söylemeyecektim.

Eğlence bu gece daha yeni başlamıştı. Gecenin sonunda Darcy ve Tory Vega mahvolacaktı. Planladığımız şey ayaklarının altındaki halıyı çekip alacaktı. Ve şimdi onlardan biri üzerinde kontrolüm olduğuna göre, işler daha da kolay olacaktı. Gece daha fazla benim istediğim gibi gidemezdi.

Her ne kadar Cadılar Bayramı yılın en kaotik günlerinden biri olsa da, şu anda haritamda Jüpiter vardı ve bu en şanslı gezegendi.

Bizi ilk Caleb fark etti, birlikte dans ederken kollarını Tory'ye dolamıştı. Kostümünü ilk gördüğünde çok sinirlenmiş ve bütün gece ondan uzak durmaya yemin etmiş olmasına rağmen. *İyi iş çıkardın, Cal.*

Darcy rahat bir ifade takındı ve ben onun rol yapma becerilerine şaşırdım. Ama yine de, kim bilir ne kadar zamandır bir öğretmenle yatıyordu ve bunu başka kimse bilmiyordu.

"Selam dostum," diye seslendi Caleb, gözlerinin arkasındaki çarklar işlerken gözleri benim ve Darcy'nin üzerinde geziniyordu.

Tory döndü ve Darcy'nin yanımda hafifçe gerildiğini hissettim.

Tory ne gördüğünü anlayamamış gibi aramıza baktı. "İyi misin?" diye ağzından kaçırdı ve Darcy bana baktı, çenesi gerilmişti.

"Ben iyiyim, konuşabilir miyiz?" diye sordu kız kardeşine ama beni bu gösterinin dışında bırakmayı aklından bile geçiremeden kolundan tuttum.

Tory, Darcy'nin kolundaki elime koparacakmış gibi baktı.

Darcy tereddüt ederken elimi beline doladım ve ağzımı kulağına dayadım. "Onları merakta bırakma, bebeğim."

Benden uzaklaştı ve Tory'nin yanına gitmeden önce bana ters ters baktı. "Aptalca bir şey yaptım." Dudaklarını büzerek bana baktı.
"O."

Tory'nin ağzı açık kaldı. "Ne? Hayır, yapmadın," diye reddetti.

"Evet," diye iç geçirdi Darcy. "Bir içkiye ihtiyacım var." Uzaklaşmaya çalıştı ama Tory onu kolundan yakaladı ve inanmaz bir tavırla başını salladı.

Caleb'in kaşları çatıldı ve bana bakarak "*Darcy Vega'yı gerçekten becerdin mi?"* sorusunu sessizce iletti.

Masumca omuz silktim, ama fırsat bulduğumda bunu onunla paylaşacaktım ve o da kahkahalarla gülecekti.

Geraldine Grus elinde bir kucak dolusu yumrukla kalabalığın arasından belirdi ve Darcy fincanlardan birini kaptığı gibi geri fırlatıp kalanını sildi. Ağzından sahte kan geldi.

"Kızarmış cannelloni, buradaki gerilimi bir pasta bıçağıyla kesebilirsiniz. Bu çılgın mağarada neler oluyor?" Geraldine sordu.

"Darcy, Seth'le yattığını söylüyor," dedi Tory inanamayarak ve Darcy sanki bir deliğe girip ölmek istiyormuş gibi baktı. Sırıttım, tepkisini özümsedim ve rahatsızlığını içime çektim.

Benim için acı, bebeğim.

Geraldine'in ağzı bir karış açık kaldı ve Darcy'ye bir içki daha uzattı, o da hepsini bir dikişte içti.

"Bunu sen mi seçtin?" Tory, birinin beni isteyerek becereceğine inanamıyormuş gibi sordu.

Suçlama karşısında öfkeyle hırladım. *Lanet Vega.*

Darcy umutla Geraldine'in içkilerine bakarak, "Evet," dedi. "Ondan hoşlandığımdan değil. Bu sadece seks."

Tory kız kardeşini tanımamış gibi kaşlarını çattı ve bu muhtemelen Darcy'ye indirebileceğim en sert darbeydi. Bunun için neredeyse kendimi kötü hissediyordum. Ama tam olarak değil.

Max ve Darius geldi, belli ki dramı sezmişlerdi ve ben de onları selamlamak için başımı salladım.

Geraldine, Darcy'ye bir içki daha uzatarak, "Beni bir dilim ballı buğday ekmeğinin üzerine sür," dedi ama buna dokunmadı. "Hepimiz bir Varis'in dickeridoo'sunda çalmaya gittik. Ama enstrümanı bırakabilirsin, Darcy. Ben şahsen hayatım boyunca bir daha asla çalmam."

"Yine mi reddedildim?" Max homurdandı.

"Biraz hava almam lazım." Darcy kalabalığı yararak ilerledi ve Tory de onun peşinden fırladı.

İçime acı bir şey oturdu ama bunu görmezden geldim, çenemi sıktım ve Varislere döndüm. Ben kazanmıştım. Bu iyi bir şeydi. Ve hiçbir şeyin zaferimin tatlılığını bozmasına izin vermeyecektim.

Geraldine dördümüzle yalnız kaldığını fark etti ve başını dik tutarak hemen arkasını döndü.

"Dostum, Darcy Vega'yı gerçekten becerdin mi?" Caleb tamamen inanamayarak sordu.

Etrafımızda susturucu bir baloncuk oluşturdum, ağzımı bir gülümseme kapladı. "Hayır," diye açıkladım ve hepsi tüm dikkatlerini bana verdi. "Elimde ona karşı bir şey var. Şimdi dediğimi yapmak zorunda."

"Ne aldın?" Darius talep etti.

Dudaklarımı kıvırır gibi yaptım. "Bunu sana henüz söyleyemem kardeşim. Ama söyleyeceğim.

Her şeyin zamanı var."

Caleb gözlerini devirdi. "Sadece söyle bize, dostum."

"Sabırlı ol," dedim basitçe. "Ve gösterinin tadını çıkar."

Max heyecanlı bir ifadeyle sırtımı sıvazladı. "Pekâlâ, bunu senden daha sonra öğreneceğim ama şimdi plana devam etmemiz gerekiyor."

"Anlaştık," diye homurdandı Darius, gözleri kararmıştı. "Haydi." İlerledi ve kalabalık herhangi bir teşvik olmadan bizim için ayrıldı. Sessizliğimiz Biz giderken baloncuk da bizimle birlikte hareket etti ve meraklı heriflerin bizi dinlemesini engelledi.

Caleb, "Bundan emin değilim çocuklar," dedi ve Darius boğazının derinliklerinde hırladı. Aralarındaki gerilim beni rahatsız etti. Sürümüzde çatlaklar olmasından nefret ederdim.

Caleb'e sokuldum ve ben onu rahatlatmaya çalışırken kaşlarını çatarak bana baktı.

"*O kadar* ileri gitmesine izin vermeyeceğiz," diye cesaretlendirdim.

"Pfft." Max kaşlarını çatarak bize döndü. "Gerektiği kadar ileri gitmesine izin vereceğiz." Tekrar gözlerini kaçırdı ve ben de Caleb'la onun arkasını kolladığımı belirten bir bakış paylaştım. Burada hangi sınırlar içinde yürümemiz gerektiğini biliyordum.

Darius bizi ana mağaradan ayrılan bir geçide götürdü ve karanlıkta kaldığımız anda elini duvarda gezdirerek oraya koyduğumuz gizleme büyüsünü aradı. Avucundan yumuşak bir parıltı yayıldı ve ardından duvardaki yarık ortaya çıkarak büyüyü sakladığımız yeri gösterdi. iksirler hazırlanıyor.

Darius dört şişeyi elinde tutuyor, bakışları şişeler arasında gidip geliyordu. Koyu kırmızı bir tane, koyu mor bir tane ve renkli iksirlerin panzehiri olan iki berrak karışım vardı.

Elindeki mor olanı panzehirle birlikte alıp cebime attım. "Bununla kolayca başa çıkabilirim."

"Caleb, sen yap." Darius diğer iksiri ona uzattı ama Caleb iksirden çekindi.

"Hayatta olmaz, kardeşim. Bu işe karışmayacağım."

"Oturduğun o çitin üzerinde kıçın epeyce sürtünüyor olmalı," diye homurdandı Max. "İkisini birden yapamazsın. Ya bizimlesin ya da onlarla."

Caleb soğukkanlılıkla, "Onlarla *birlikte* değilim," dedi. "Ama Tory'yle de yatmıyorum." "Yıldızlar adına," diye iç geçirdim, boğazımdan alçak bir inilti çıktı. Bütün bunlardan nefret ediyordum.

Gerilim. Bugünlerde işler neden bu kadar zordu? "Vegas'lılar taht yarışından çekilince, Tory'yle uğraşmaya devam edebilirsin. Fark etmez," diye yalvardım. "Ama ancak tüm dünya onlara olan inancını kaybederse boyun eğmelerini sağlayabiliriz."

Buna karar vermiştik. Vegaslılar arkadaşlarından, birbirlerinden ve Solaria'dan destek gördükleri sürece, tahtımıza oturmak için istedikleri kadar hayal kurabilirlerdi. Bu yüzden kanatlarının altındaki havayı almamız gerekiyordu.

Caleb kararlı bir şekilde başını salladı. Bizi durdurmayacaktı ama bize yardım da etmeyecekti. "Yine de bunun için burada kalmayacağım," diye ekledi ve biz itiraz edemeden bizden uzaklaştı. Birlikte durmak buraya kadarmış.

"Tamam, yapacağım." Max iksiri Darius'un elinden kaptı. Darius'un da bunu yapmayı teklif etmediğini fark ettim ama doğrusunu söylemek gerekirse, Tory kafasını koparmadan ona yaklaşamazdı. Max almadığında diğer panzehiri sakladı ve kaşlarını çatarak cebine koydu.

Max başını bana doğru salladı ve ben de onunla birlikte uzaklaştım, Caleb'in gittiği yöne kaşlarını çatarak bakan Darius'a baktım. Kalbim acıdı Aralarının gergin olduğunu biliyordum. Bunu düzeltmek istiyordum ama Caleb'ın Tory'yi hayatından tamamen çıkarmaya niyeti olmadığını da biliyordum. Hepimiz Vegas'ın öngörülebilir gelecekte hayatımızda oldukça kalıcı bir demirbaş olduğunu kabul etmeye başlamıştık. Ama teslim olmalarını sağlamak bu yüzden bu kadar önemliydi. Onlar daha da güçlenmeden, daha iyi eğitilmeden bu işi halletmemiz gerekiyordu.

"Canın yanıyor," diye yorum yaptı Max.

Sözleri karşısında tüylerim diken diken oldu. Duygularımı ondan asla saklamazdım ama o anda birden savunmaya geçtim. "Sadece Caleb ve Darius, sürekli kavga etmelerinden nefret ediyorum."

"Hayır... öyle değil," dedi Max alçak bir ses tonuyla. "Dans pistinde hissettim. Bu Darcy Vega'yla mı ilgili?"

Onun adı omurgamdan aşağı buz damlamasına neden oldu ve cevap vermeyi reddederek çenemi sıktım.

"Eğer onun için yanıp tutuşuyorsan-"

"Değilim," diye niyetlendiğimden daha agresif bir şekilde hırladım.

Max bana bir bakış fırlattı, gözleri yumuşadı. "Anlıyorum dostum," dedi neredeyse fısıltıyla. "Demek istediğim, şu anda kendi bokumu tam olarak bir arada tutamıyorum."

"Grus yüzünden mi?" Tahmin ettim.

Ona nasıl baktığını, onunla nasıl konuşmaya devam ettiğini, onunla nasıl vakit geçirdiğini gördüm. Max'in kimseyle bu kadar uğraştığını görmemiştim. Hiçbirimiz ona bu konuda seslenmemiştik çünkü hemen hemen hepimiz aynı yasak meyve özlemiyle uğraşıyorduk.

"Evet," diye homurdandı. "Kendimi lanet bir ikiyüzlü gibi hissediyorum. Ama Grus bir Vega değil ki..."

"Vega'mı kilit altına aldım," dedim kararlı bir şekilde.

"Doğru. *Senin* Vega'n. Kendini duyuyor musun? Ay aşkına, hepimiz aklımızı başımıza almalıyız."

"Biliyorum. Ben tamamen iyiyim," dedim kararlı bir şekilde.

"Yüzüme karşı yalan söyleme," dedi üzüntüyle ve midem düğümlendi. "Bunu hissedebiliyorum. Seni yargılamıyorum ama bu gece Darcy'yle aranızda her ne olduysa belli ki seni rahatsız ediyor. O yüzden bununla başa çıkmanın bir yolunu bul."

"Öyleyim." Ve gerçek buydu. Bununla başa çıkmak için mükemmel bir yol bulmuştum. Hem ona hem de evcil öğretmenine acı çekene kadar işkence edecektim. Bununla başa çıkmak *buydu.*

Göğsümden bir hırıltı yükseldi ve Max elini kolumun üzerinde gezdirerek endişemin bir kısmını içine çekti. Elini çektiğinde iç çektim, kalbimin etrafını saran dikenleri gevşeterek daha rahat nefes almamı sağladı.

Kalabalığın arasından geçerken "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Tory'yi bir grup arkadaşıyla birlikte içki masasının yanında gördüm ve Max'i ona doğru ittim. Darcy görünürde yoktu ve biz onlardan önce vardığımızda kaşlarımı çattım.

"Kız kardeşimden uzak dur!" Tory beni kesinlikle ölümle tehdit eder bir şekilde işaret ederek seslendi.

Gözlerimi devirdim. "Sakin ol, bebeğim. Bir Varis'le yatabilecek tek kişinin sen olduğunu ve bunun sorun olmadığını mı sanıyorsun?"

"Caleb diğerleriniz gibi değil," diye tısladı ve Grus onun yanında başıyla onayladı.

"Her neyse. Onu tanımıyorsun," diye hırladı Max savunmacı bir tavırla. "Biz hayatımız boyunca arkadaş olduk. Sonunda *her zaman* bizi seçecektir."

Tory içkisini masaya bıraktı ve bana doğru yürüdü.
Öfkeli adımlarla. Önümde kısa bir süre durdu ve ben de kollarımı kavuşturdum,

ona bakıyor ve öfkesinin boşalmasını bekliyordu.

"Sen sadece onun hatırlamayacağı üzücü küçük bir hatasın," dedi zehirli bir sesle ve Max onun ötesine geçti.

Bazı nedenlerden dolayı, sözleri gerçekten acıttı. Kız kardeşiyle yatmış bile değildim ama birdenbire bu kızın gözlerinden benden ne kadar nefret ettiğini gördüm. Bir şekilde, aramızdakileri hep bir oyun olarak düşünmüştüm. Fae böyle davranmak zorundaydı. Ondan nefret etmiyordum.

Vegas'ta gerçek bir seviyede. Sadece politikaydı. Ama ikisi de beni içten içe küçümsüyordu. Ve bu konuda bir şey bana doğru oturmadı.

Max aniden yeniden ortaya çıktı ve elini omzuma attı. "Hadi, gidelim." Yoğun bakışları iksiri Tory'nin içeceğine başarıyla koyduğunu gösteriyordu ve Tory arkadaşlarının yanına dönerken ben de onunla birlikte uzaklaştım. İçkisini kenara çekip bir yudum aldı ve ben de Max'i durdurdum. "Onu izle. Eğer çok ileri giderse ona panzehiri ver."

"Darius'ta."

"O zaman git ondan al," diye ısrar ettim, kalbim aşırı sert çarpıyordu. *Bu konuda çok mu ileri gidiyoruz?*

Bu duygudan sıyrıldım, Max'e başımı sallayarak veda ettim ve Darcy'yi aramaya koyuldum. Onu elinde bir şişe suyla bir masada, her zaman şapka takan zayıf kıçlı arkadaşının karşısında otururken gördüm. Adını hatırlayamadım. Adamın kostümü o berbat bereden çıkan birkaç garip boynuz ve kahverengi bir tişörtten ibaretti. *Ne sikim olması gerekiyordu ki? A*

Boynuzlu bok mu?

Geldiğimde ona "Siktir git," dedim ve adam bana ters ters bakıp kıpırdamadan durdu.

Darcy elindeki su şişesini sıkıca kavrayarak, "Git buradan Seth," dedi.

"Konuşmamız gerek," dedim sertçe, ses tonumda bir tehdit notası vardı.

"Konuşmak istemiyorum," diye tısladı ve yüzünde yine o nefret dolu ifade belirdi. "Ben istiyorum." Bir sandalye kaptım. "Haydi hepimiz aramızdaki sorunlar hakkında

Gece o zaman. Daha önce mağaralardan birinde ilginç bir şey görmüştüm..."

Darcy beni hançerledikten sonra arkadaşına döndü. "Bize bir dakika izin verir misin? Gelip sizi bulacağım."

Kaşlarını çattı, tedirgin görünüyordu ama sandalyesinden inerken itaat etti. "Hemen şurada olacağım," dedi sanki bunun kimseye bir faydası olacakmış gibi.

Etrafımıza susturucu bir baloncuk gönderdim ve Darcy suyundan bir yudum daha aldı. "Ne istiyorsun?" diye sordu buz gibi.

"Bunu içmeni istiyorum." Küçük şişeyi onun önüne koydum, üzerine hayali bir büyü yaptım, böylece odanın geri kalanı başka bir şişe sudan başka bir şey görmeyecekti.

"Ne - *hayır,*" diye soluk soluğa bağırdı, onu bana doğru geri itti, gözleri korkudan irileşmişti.

Ayağa kalkmak istedi ama bileğini tuttum. "Bu bir rica değil bebeğim. Anlaşmayı biliyorsun, dediğimi yap yoksa bedelini Orion ödeyecek."

"Nasıl bu kadar kötü olabiliyorsun?" diye nefes aldı, sanki bunun cevabını gerçekten bilmek istiyormuş gibi. O asla anlamayacak olsa da gerçek dudaklarıma geldi.

Acımasız olmak, kafalara basmak ve diğer Fae'leri altıma çekmek için yetiştirildim. Kurt'un ve Fae'nin yolu buydu. Bunlarla

İhtiyaçlar bir araya geldiğinde, tüm dünyadaki en azılı Alfa bendim. Zırhımdaki tek bir çatlak bile beni gözden düşürebilirdi. Tahtım olmadan elimde ne vardı ki?

"Sadece iç," dedim düz bir ses tonuyla, bunu yapmakla ilgili tüm duygularımı yutarak. Gerektiğinde zihnimde karanlık bir yere gidebilirdim. Kapatın. Dışarı çık. Ve şimdi gitmem gereken yer orasıydı.

Başını salladı. "Ne oldu?" diye sordu, sanki gerçekten onu zehirleyebileceğimi düşünüyormuş gibi.

"Gerçekten bir Vega Prensesi'ni öldüreceğimi mi düşünüyorsun? Ben aptal değilim." "O zaman ne?" diye hırladı.

İçimi çektim, şişeyi açtım ve yalamadan önce parmağıma biraz sürdüm. "Gördün mü, zehir değil. Şimdi iç." İksir dilimin üzerinde karıncalandı ve yemin ederim boynumdaki tüyler kıpırdadı. *Lanet olsun, bu şey çok güçlü.*

Darcy şişeyi dudaklarına götürdü ve ben onun başka bir Fae için gerçekten bu kadar fedakâr olup olmadığını merak ettim. Gerçekten o adamı önemsiyor muydu?
çok mu? Yani lanet olsun, rastgele bir iksiri sadece diğer Varisler ya da annem için içerdim.

Darcy bu karar onu fiziksel olarak incitmiş gibi gözlerini kapadı, sonra bir yudum aldı, sonra bir tane daha. Oturduğum yerde kıpırdandım ve içgüdüsel olarak onu kaptım.

"Bu kadar yeter," diye mırıldandım ve şişeyi kapatıp cebime tıkıştırdım. Hepsini içmesi gerekiyordu ama neyse. Bu bok çok güçlüydü. Yeterli olacaktır.

"Kuzgunlara dikkat et," dedim, bu düşünceyi kafasına yerleştirerek.

Koltuğumdan kaydım ve korku içinde bana bakarken ona uzun uzun baktım.

Endişe göğsümde başını kaldırırken bir elimi saçlarımda gezdirdim. Yavaşça içime çekerek, onu diğer tüm rahatsız edici duygularımın yaşadığı içimdeki o kilitli kutunun derinliklerine ittim.

Mağaranın kenarındaki gölgelere geri döndüm, Atlas'ımı çıkardım ve diğer Varislerin de hazırlık için aynı şeyi yaptığını gördüm.

Tory dans pistine geri dönmüştü, elleri havada ritimle sallanıyordu. Bakışlarım Darcy'ye kaydı ve sanki bir şey olmuş gibi aniden irkildi.

önünde belirdi. "Ne? Hayır, seninle konuşamam... Sen gerçek değilsin." Gözlerini buruşturdu ve başını salladı. "Hayır, git buradan, git buradan."

Yakınlardaki birkaç kişi onu izlemeye başladı ve ben de sırıttım.

"Kışt, kuşum." Darcy elleriyle ince bir hava estirerek su şişesini devirdi. "Bütün bu kuşların özgürce uçabilecekleri bir yere gitmeleri gerekiyor, böyle bir yer güvenli değil." Başını tekrar salladı, kendini iksire kaptırmıştı.

Bir saniye sonra alarm çığlığı atarak yerinden fırladı. Ellerini başının üzerinde tuttu, eğildi ve avuçlarından alevler çıkardı.

Tökezleyerek bir grup insanın arasına geri dönüp üstünü işaret ederken kaydetmeye başladım. "Kuzgunlar! Her yerdeler! Ne yapabilirim?" diye telaşla bağırdı. İksir ona en az yarım saat boyunca halüsinasyon gördürecekti ve o zamana kadar elimizde bolca görüntü olacaktı.

Ellerini kulaklarına kapatarak kuşlar hakkında bir şeyler geveledi ve insanlar gülmeye başladı, onu kaydetmek için kendi Atlaslarını çıkardılar. Nedense ben gülmedim. Aslında, pek bir şey hissetmedim.

Tory'ye baktım, onu Milton Hubert'e sürtünürken buldum, sonra arkadaşına da uzandı ve bir iniltiyle ellerini onun etrafında dolaştırdı. Kız kendini onlara sürttükçe iki adam heyecanla ona yaklaştı. İksir, ten tene teması çok iyi hissettiriyordu.

Orgazmikti ve muhtemelen bunu sorgulayamayacak kadar sarhoştu. Boğazım düğümlendi. Bir sürtük gibi davranması gerekiyordu, kimseyi becermesi değil. Eğer

İşler çok ileri giderse, birinin panzehirle içeri dalması gerekecekti.

Ellerini kendi omuzlarına koydu ve buradaki erkeklerin dokunuşlarından zevk alırken başını geriye attı. Geraldine yaklaştığında onun da ellerini tuttu ve daha fazla tene erişmesini sağlamak için elbisesini çırptı. *Olamaz.*

"Ekselansları!" Geraldine'in nefesi kesilince Max araya girdi ve Tory'ye yardım edemeden onu neredeyse ezerek uzaklaştırdı. Kalbim küt küt atıyordu.

kontrolden çıktığını hissettiğimde daha da sertleşti. Darcy'nin birlikte oturduğu şapkalı adam yardım etmek için yanına gitti ama Tory de kollarını ona doladı. Adam biraz korkmuş görünüyordu ama Tory onu bırakmadı.

Darcy çevremde yere düştü, hava büyüsü etrafını sardı ve insanların ayaklarını yerden kesti. "Kuşları ne yapacağım?! Bana yardım edin!" diye yalvardı.

İnsanlar ondan akan büyüden kaçarken çığlık atıyorlardı ve ben ona doğru koştum, onu yerden aldım, onu göğsüme bastırırken gözlerin üzerimizde olduğunu hissettim. Darcy bana bakarken bir grup öğrenci bizi her açıdan kaydediyordu, gözleri vahşi ve göz bebekleri büyümüştü. "Kuzgunlar. Onları görüyor musun? Tam arkandalar." Çılgınca nefes alıyordu ve bir kolumla onu daha sıkı tuttum.

Aralarından geçerken kalabalık ona yardım ettiğim için beni alkışlamaya başladı, omzumun üzerinden bakıp arkadaşlarımı aradım. Darius Tory'ye yaklaşıyordu, bu yüzden onunla ilgileneceğini biliyordum.

Darcy'yi ana mağaradan dışarı taşıdım ve çıkışa doğru koşmaya başladım. Aer Tower'a kadar yol boyunca kuzgunlar hakkında gevelemeye devam etti.

Kısa süre sonra onu odasına götürdüm, çantasından anahtarlarını çıkardım ve kilidi açtığımda kapıyı iterek açtım.

Onu yatağına yatırdım, panzehiri çıkardım ve dudaklarına götürdüm. "İç."

"Hâlâ buradalar," diye mırıldandı zihninin bulanıklığında. "Gölgeler etrafımda." Gözlerini kırpıştırdı ve bir an için
Bakışlarında karanlık dönüyordu. Bu iksir çılgınca bir şeydi.

Şişeyi ağzına soktum ve sıçradı ama
yuttu. Elime yapıştı, her imgelem alevlendiğinde irkildi. "Bana zarar verecekler," diye nefes nefese kaldı.

"Gerçek değiller. Bu gerçek değil," dedim tırnakları tenimi ısırırken kararlı bir şekilde.

"Durdur onları," diye yalvardı, şaha kalktı ve başını göğsüme yasladı. Kollarımı yavaşça ona dolamadan önce sertleştim. Nasıl olsa bunu hatırlamayacaktı. Bu gece içtiği iksir ve alkol yüzünden, burada onunla birlikte oturan bir hayalet de olabilirdim.

"Lütfen," diye fısıldadı, elleri etrafımda kıvrılmıştı. "Varisleri durdur."

Ona sarıldığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, sözleri beni yıkadı ve kendimi dünya tarihindeki en büyük pislik gibi hissetmeme neden oldu. Bu hissi de bastırmaya çalıştım ama hiçbir yere gitmiyordu.

"Yapacaklar," dedim nazikçe. "Sadece eğil, Darcy."

"Ben... eğilemem," dedi, uykunun çağrısı sesini yumuşatmıştı. Onu yastığa yatırdım ve dudaklarından birkaç kelime daha döküldü. "*Eğilmeyeceğim.*"

Gözleri dalgalanarak kapandı ve ben hâlâ elini tuttuğumu fark ettim.

Ona çok uzun süre baktım. Vegaslılar, varlıklarının özüne kadar, demir gibi iradeye sahiptiler. Bu yüzden bu farklı taktiği deniyorduk. Ama korkutucu olan şey, o anda kendi irademin onunkine yansıdığını görmemdi. Unutulmanın eşiğindeyken bile savaştı. Teslim olmayı reddetti. Bu değişmeyecekti. Tıpkı diğer Varisler ve benim asla pes etmeyeceğimiz gibi.

Elimi onunkinden çektim ve kapıdan çıkıp sıkıca kapatmadan önce üzerine bir battaniye çektim. Orada on saniye boyunca duygularımla savaşarak oyalandım. Sonunda onları ruhumun derinliklerine gömmeyi başardım ve partiye geri dönerken yüzüme bir gülümseme yerleştirerek oradan uzaklaştım.

Ben Seth Capella. Zayıf değilim. Kimseye boyun eğmem. Ve kesinlikle bir Vega için kırılmam.

OceanofPDF.com

Bakışlarımı Roxy Vega'ya dikmiş, kıvranan bedenlerden oluşan kalabalığın arasından ilerlerken dudaklarımdan **bir** hırıltı döküldü. Tenimden ısı yayılıyordu,
Ateş büyüm etimdeki öfkenin bir kısmını serbest bırakmam için bana yalvarırken herkesi benden uzaklaştıracak kadar sıcaktı. Ama onu hedefleyebileceğim bir yer yoktu. Çünkü öfkemin nedeni omuzlarımda duruyordu. Bununla birlikte gitmeyi seçmiştim. Her ne kadar bu saldırıların ondan çok beni yaraladığını hissetmeye başlamış olsam da ona karşı bir saldırı daha gerçekleştirmiştim. Bütün gece bana bir bakış bile atmamıştı. Artık ondan ne istediğimi bile bilmiyordum ama beni görmezden gelmeye devam etmesi
beni delirtiyor.

Ona doğru bir adım attım, ışıltılı teni beden kalabalığı arasında gözlerimi ondan ayırmamı kolaylaştırıyordu.

Gözleri kapalı dans ediyordu, başı mağaranın tavanına doğru eğikti ve vücudu aynı anda Milton Hubert'e ve lanet olası bereli arkadaşına sürtünüyordu. Eğer bu boku çabucak kesmezsem, o lanet iksir ona sadece müstehcen bir şekilde dans etmekten fazlasını yaptırabilirdi.

"Roxy," diye seslendim, etrafını saran pisliklerin beni duyup geri çekilmesine yetecek kadar yüksek sesle.

Dans partnerleri korku dolu bakışlarla onu bana doğru terk ederken Roxy'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve en sevdiği oyuncak ayısını çalmışım gibi suratını astı.

"N'aber Dari-ass?" diye sordu, kendi başına dans etmeye devam ederken kendi şakasına gülüyordu.

Bakışlarım açlıkla onu taradı. Cildi gümüş Pegasus simleriyle kaplı ve saçları gökkuşağı gibi boyalı olduğundan neredeyse tanınmaz haldeydi ama yemek için yeterince iyi görünüyordu.

Caleb'i kızdıracağını bildiği halde buraya gelip bunu giydiği için cesaretine hayran olmamak elde değildi. Ve onun bu konudaki hislerine rağmen, bunun oldukça komik olduğunu düşünmeden edemedim. Onu güzelliğiyle gizemli, ruhani bir yaratık gibi gösteriyordu.

Uzun süre yalnız dans etmedi, bana doğru ilerlerken bakışları üzerimde sabitlendi.

Kollarını boynuma dolayarak neredeyse çıplak bedenini çıplak göğsümle aynı hizaya getirdiğinde dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

Kendinden geçmiş bir şekilde inledi ve ben onu tutup üzerimden kaldırmaya çalışırken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Her ne kadar ona bu şekilde sarılmanın hayalini kurmuş olsam da, o andan zevk bile almadım. Kendinde değildi, o lanet iksir onun bu şekilde davranmasına neden oluyordu ve iksirin etkisinden bir an önce kurtulmam gerekiyordu.

"Sana bir içki getirdim," dedim ve ona verdiğimiz iksirin panzehiri olan tekilayı uzattım.

Elimden alıp geri fırlatmadan önce bir süre baktı.

İksir etkisini gösterdiğinde yavaşça dans etmeyi bıraktı, benden uzaklaştı ve ne olduğundan tam olarak emin değilmiş gibi kaşlarını çattı.

devam ediyor. Gerçekten sadece biraz ayılmak gibi hissetmeli ve ben de onun bunu böyle ifade etmesini umuyordum.

Eğildim ve elbisesini yerden aldım, karnım rahatsız edici bir şekilde kıvranırken ona uzattım. Bir sürü erkekle dans ederken iyi bir görüntü elde etmek istemiştik ama iksirin onu *böyle* davranmaya iteceğini bir an bile düşünseydim bir damla bile içmesine izin vermezdim.

Roxy elbisesini benden aldı ve kaşlarını hafifçe çatarak giydi, sanki ilk başta nasıl bu hale geldiğini anlayamamış gibiydi.

Bir yanım, neredeyse başına gelmesine izin verdiğimiz şeyin utancıyla yüzleşmektense arkamı dönüp onu burada bırakmak istiyordu. Ama bunu yapamazdım.

Kafası bu kadar karışıkken onu burada bırakmak. Yatağına döndüğünden emin olmam gerekiyordu. Bu gece güvende olduğunu bilirsem, tüm bu karmaşayı berbat bir fikre indirgeyebilir ve unutabilirdim. Zaten çok kötü bir şey olmadan önce onu durdurmuştum. Bu yüzden kendimi hiçbir zarar gelmediğine ikna etmem gerekiyordu. Şu anda kendimi bok çuvalı gibi hissetsem bile.

"Bu parti eskimeye başladı. Yurduna dönmek ister misin? Sana eşlik edebilirim," diye teklif ettim, bana siktir olup gitmemi söyleyip söylemeyeceğini merak ediyordum. Ya da onu omzuma atıp zorla oraya sürüklemem gerekecek miydi? Her iki durumda da, bu partideki pisliklerin ona aval aval bakmasına izin vermekten bıkmıştım ve güvende olduğundan emin olmam gerekiyordu.

Elimi uzattım ve elime bakarken kaşlarını kaldırdı.

"Ateşkes mi?" Ben teklif ettim. "Şu andan yarına kadar birbirimizden hoşlanıyormuş gibi davranabiliriz. Ya da en azından birbirimizden nefret etmiyormuş gibi."

O an uzadı ve elim aramızdaki boşlukta asılı kaldığında biraz utandım.

"Belki de hep senden nefret ediyormuş gibi yapıyorumdur," dedi sonunda ve uzanıp elimi tuttuğunda sustum. Gökkuşağının renkleriyle ışıldayan kirpiklerinin altından bana baktı ve kalbim bu önerinin imkânsızlığı karşısında çarptı. Çünkü kabul etmek istesem de istemesem de, benden nefret etmeyebileceği fikri bana çok çekici geliyordu. çaresiz bir şekilde. "Belki de değilimdir," diye ekledi ve bu küçük umut ışığını da aynı hızla söndürdü.

Bunun beni neden gülümsettiğini bilmiyordum ama gülümsetti.

Parmaklarımı küçük elinin etrafına doladım ve onu kalabalığın içinden çıkışa doğru çektim. Biz ilerlerken hâlâ yarı dans ediyordu, çöplük fetişi olan Sirenler gibi giyinmeyi seçen birkaç Eşek Topluluğu üyesini gördüğünde dudaklarından kahkahalar dökülüyordu. Vücutlarına pullar çizmişler ve sonra da üzerlerine büyük kahverengi çamur parçaları sürmüşlerdi.
Görünümü tamamlamak için kendilerini. Max'in onları fark etmediğini tahmin ediyordum, yoksa şimdiye kadar ayak bileklerinden çatıdan sarkıyor olacaklarını hayal ediyordum.

Bu konuda onlarla yüzleşsem mi diye düşünürken Roxy kolumu tuttu ve yine gülerek ters yönü işaret etti.

Kolunun çizgisini takip ettiğimde iki kızın giyinmiş olduğunu gördüm. kendilerini Vegas'lı olarak tanıttılar. Her ikisi de Vahşi Kral'ın sarayında giyilebilecekmiş gibi görünen elbiseler giymişlerdi.
başlarında yükselen taçlar. Kostümlerine Gwendalina ve Roxanya isimlerinin yazılı olduğu kuşaklar eklemişlerdi ve dikkatleri üzerlerine çekmek için iyi bir gösteri yapıyorlardı.

"Bu seni kızdırmıyor mu?" Roxy'ye şaşkınlıkla sordum, dönüp ona baktım.

"Neşelen biraz, Darius. Eğer zaman zaman kendine gülemezsen, hayatının çoğunu gerçekten önemli olmayan şeylere kızarak geçirirsin." Roxy bana gözlerini devirdi, sanki ben

Gülünçtü ve gerçekten umursamadığı gerçeğini kabullenmeye çalışırken kaşlarımı çattım.

Ben bir yanıt bulamadan elini tuttuğum yerden çekti ve kalabalığın arasında benden uzaklaştı.

Nefesimin altında küfrettim ve peşinden fırladım. Onu yakaladığımda, mağaranın dışına çıkan uzun tünelin yarısına kadar gelmişti.

"Simle kaplıyım," diye işaret etti, sanki tüm vücudunun parıldayan şerit maddeyle kaplı olduğu gerçeğini göremeyebilirmişim gibi.

"Fark ettim," diye cevap verdim.

"Ben gidip yıkayacağım," diye açıkladı.

"Elbette. Birazdan yatakhaneye döneceğiz ve sonra duş alabilirsin." Roxy bu cevap onu hayal kırıklığına uğratmış gibi iç çekti ama ayrıntıya girmedi.

Mağaradan çıktık ve bir an için gökyüzüne baktı, bir şey düşünürken dudaklarını büzdü. Bana doğru bakıp dudaklarını bir gülümseme kapladığında kalbim deli gibi çarpıyordu. Roxy gülümsemedi.

Ben. Kesinlikle tutulmadan beri değil. Ve bunun için onu gerçekten suçlayamazdım. Ama o ana kadar, bunu yapmasının benim için ne kadar önemli olduğunu takdir etmeme izin verdiğimi sanmıyordum.

Bir sonraki kalp atışında neden böyle davrandığını anladım; kanatları sırtından fırladı, kırmızı ve mavi alevler tüylerini yalayıp onları tam genişliklerine kadar esnetirken elbisesinde delikler açtı. Tarikat formuna dönüşümünü orada durdurdu ve Ortaya çıktığından bu yana geçen kısa sürede bu kadar kontrolü öğrenebilmiş olmasından hafifçe etkilenmekten kendimi alamadım.

"Sonra görüşürüz dostum," dedi gülerek ve gökyüzüne sıçrayıp aya doğru uçmaya başladı.

Kahretsin.

"Nereye gidiyorsun?" Kanatlarını çırpıp üzerimizdeki göklere doğru tırmanırken arkasından seslendim.

"Yüzmek!" diye bağırdı ve benden kaçmak çok komikmiş gibi bir kahkaha atarak uçup gitti.

Sikeyim.

Pantolonumun kemerini çözdüm ve ayakkabılarımı çıkarıp giysilerimi taşıyabilmek için bir top haline getirdim.

Ejderhamı çağırdığımda omurgam boyunca bir enerji dalgası aktı ve bir an sonra pençelerim toprağa çarparak Düzen formum yırtıldı
Etimden kurtuldum.

Roxy Vega'nın peşinden gitmek için havaya sıçramadan önce kıyafet demetini ağzıma aldım.

Dallar kanatlarıma çarparak pullarıma takıldı ve ben gölgelikten çıkmak için mücadele ederken sonunda boğazımda yanan bir hırıltıyla gökyüzüne fırladım.

Daha yükseğe uçarken kanatlarımı çırptım ve uzakta Roxy'nin kanatlarının ateşini görene kadar başımı çevirdim.

Kanatlarımı güçlü bir şekilde çırparak peşinden havalandım, Küre'ye ve kampüsün merkezindeki diğer binalara doğru ilerlerken onu gökyüzünde takip ettim.

Ona yaklaşmaya başladım ama onu yakalayacak kadar yaklaşamadan gökyüzünden düştü ve gözden kayboldu.

İçimden küfrederek peşinden koştum, alevli kanatlarını en son gördüğüm noktaya ulaştığımda yere daldım.

Doğruca The Orb'un kavisli çatısına ve metalik
Ejderha formumun hatırı sayılır ağırlığı üzerine çöktüğünde yapı boş bir şekilde yankılandı.

Başımı sağa sola çevirerek onu görmeye çalıştım ama hiçbir yerde görünmüyordu.

Kendi kendime küfrederek yere sıçradım ve Küre ile Lunar Leisure ve havuzun bulunduğu hilal şeklindeki binanın arasına inmeden hemen önce Fae formuma geri döndüm. O tarafa baktım, kapının aralık olduğunu gördüm ve yüzmeye gideceğini söylediğinde gerçekten bunu kast edip etmediğini merak ettiğim için kaşlarımı çattım.

Yerden giysilerimi aldım, ayaklarımı ayakkabılarımın içine sokmadan önce pantolonumu hızla geri giydim. Açık kapıya doğru koştum, anahtar deliğine bırakılmış iki küçük tahta kazma gördüğümde durup baktım.

"Roxy?" Karanlık binaya ve gecenin soğuk havasına adım atarak seslendim.

Yanıt gelmedi ama devam ettim, büyük spor salonuna girdim ve havuza doğru ilerlemeden önce çeşitli ağırlık ve kardiyo ekipmanlarının yanından geçtim.

Bildiğim kadarıyla Roxy, Max ve benim onu suyun altına hapsettiğimiz geceden beri buraya gelmemişti ve klor kokusu içimde o geceye dair anıları uyandırırken içim rahatsız edici bir şekilde burkuldu.

Havuzu kaplayan koyu renkli fayansların üzerine çıktım ve suyun ortasında gözleri kapalı yüzen Roxy'yi gördüğümde sustum. Elbisesi ayakkabılarıyla birlikte havuzun kenarına bırakılmıştı ama yüzmek için gümüş rengi iç çamaşırını çıkarmamıştı.

Kollarını tembelce ileri geri sallarken vücudundan büyük bir parıltı bulutu yayılıyordu ve parıltıyı cildinde tutan şeyi çözmek için büyü kullandığını tahmin ettim.

"Orada öylece durup bakacak mısın yoksa içeri mi gireceksin?" Roxy gözlerini açmadan sordu.

Boğazımı temizledim, kenara yaklaştım ve en son burada olduğumuzda ona ne yaptığımı düşünmemeye çalıştım.

"Ya da belki geçen sefer başladığın işi bitirmeye gelmişsindir?" Roxy sordu, zihni açıkça benimkinin izini takip ediyordu.

"Madem bu konuda endişeleniyorsun, o zaman neden buraya geldin?" diye sordum.

Suyun altına inip bana doğru yüzmeden önce iç çekti.

Arkasında uzun bir parıltı izi bırakırken onu izledim ve tam önümde yavaşça yüzeye çıktı, kollarını havuzun kenarına koyarak
Büyük, yeşil gözleriyle bana baktı. Bazen bana bakışında, ördüğüm her duvarın arkasını görebildiğini, her yalanımı ve giydiğim her zırhı fark edebildiğini ve ruhumun derinliklerinde saklanan yaratığa doğrudan bakabildiğini hissettiren bir şey vardı.

"Geldim çünkü tek istediğim özgür olmak. Ve eğer izin verirseniz korku sizi zincirler kadar kolay zincire vurur. O yüzden elinden gelenin en kötüsünü yap... ya da yapma. Senin ne yapmayı seçeceğini kontrol edemem ama ben ne yapacağımı seçebilirim."

Ben cevap veremeden havuzdan çıktı, suyun vücudundan aşağı akmasına ve parıltıyı da beraberinde götürmesine izin verdi.

İç çamaşırlarıyla dururken ona bakmaktan kendimi alamıyordum, bir şey bekliyormuş gibi bana bakarken gözleri Anka Kuşu'nun ateşiyle dans ediyordu. Ama bunun ne olabileceği hakkında gerçekten hiçbir fikrim yoktu.

Bir parçam ona uzanmak istedi ve hayal gücüm bir anlığına kendini kaptırınca bakışlarım ağzına kaydı ama onun yerine bir adım geri çekilmeyi başardım.

Roxy başını kaldırıp bana baktı, ellerini hâlâ gökkuşağı renginde olan ıslak saçlarının arasından geçirdi ve sihriyle saçlarındaki suyu çekti. Vücudundaki ve iç çamaşırındaki her damlayı sifonla çektikten sonra yanımdan geçip elbisesini aldı ve ayaklarını tekrar topuklu ayakkabılarının içine soktu.

"En son ne zaman öylesine bir şey yaptın?" diye sordu alaycı bir tavırla, geriye doğru yürümeye başlarken ve tramplene doğru giderken beni de peşinden sürüklerken.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Mesela, en son ne zaman art niyetsiz, anlamsız bir şey yaptın?"

"Şu anda seninle takılıyorum," diye belirttim.

Hafifçe alay etti. "Demek benimle ilgili hiçbir planın yok, öyle mi? Bu bir ilk olurdu."

Dilimi tuttum çünkü o haklıydı. Konu ona geldiğinde her zaman bir amacım vardı ama bazen, şu anda olduğu gibi, bunun ne olduğundan bile emin değilmişim gibi görünüyordu. Ondan kurtulmam gerekiyordu ama bu fikir beni ikiye bölerken aynı zamanda bunun gerekli olduğunu da biliyordum.

"Haydi." Yüksek tahtanın merdivenini tuttu ve sesinde hafif bir kahkaha ile tırmanmaya başladı.

Gidişini izlerken kaşlarımı çattım, her ne yapıyorsa onunla yapmak istediğimi bildiğim halde ne halt ettiğini merak ediyordum.

Onu en tepeye kadar takip ettim ve orada suyun üzerindeki tramplene çıktı.

Dikkatlice ilerledi, sonra tahtanın en ucuna oturmak için aşağı indi, bacakları suyun üzerinde altından sallanıyordu.

Yanına oturmak için hareket ettim, onu yakınıma çekmek istememe rağmen aramızda bir santim boşluk bıraktım. Bir elimi yüzümde gezdirerek iç çektim.

Bütün bunlar çok boktandı. Bu gece ona tuzak kurmuştum, onu bir kez daha incitmek için elimden geleni yapmıştım ama işte buradaydım, karanlıkta onunla oturuyordum, ona dokunmak için yanıp tutuşuyordum, aşık bir çocuk gibi bakışlarımı ondan kaçırıyordum. Neden onunla her şey bu kadar zordu? Basit olmalıydı, ne olursa olsun

Nasıl göründüğünü ya da ne kadar seksi olduğunu düşündüğümde, ondan kurtulma fikri için acı çekmemeliydim.

Belki de bir kez bittiğinde, bu olayı geride bırakabilir, onu unutabilirdim. Ama dalış tahtasına uzanmak için arkasına yaslandığında ve giydiği beyaz elbise yukarı sıyrılıp kalçalarının bronz tenini ve iç çamaşırını bir kez daha ortaya çıkardığında, bunun boş bir umut olduğunu anladım.

Ona duyduğum açlığı hiç kimseye duymamıştım.

Ve bu sadece görünüşü değildi, beni her ısırdığında ya da bana her karşılık verdiğinde içimdeki canavar başını kaldırıyordu. O bize tehdit oluşturan bir kızdan daha fazlasıydı. Gerçek bir meydan okumaydı, ona ne atarsam atayım benden korkmuyordu ve benimle her şekilde eşleşebilir, hatta beni yenebilirdi. Daha önce onun gibi bir kızla hiç tanışmamıştım. O benim dengimdi. Benim gücümle ya da ismimle ilgilenmiyordu, bu yüzden bana gösterdiği her ilgi *benim* tarafımdan kazanılmıştı. Aslında *ne* olduğumdan çok kim olduğumu önemsiyordu. Ve çoğu zaman bulduğu şeyden nefret etse de, yine de
beni gördü. Ve bu fikir korkutucu olduğu kadar heyecan vericiydi de.

"Xavier Sofia'ya mesaj mı atıyor?" diye sordu aniden ve bu tuhaf soru karşısında dudaklarım aralandı.

"Evet," dedim sonunda çünkü ona bu konuda yalan söylemek anlamsız görünüyordu. "Belli ki ona gerçekte kim olduğunu söyleyemez. Ama ben onun
Onun türünden biriyle konuşmak, bir sürüyle temas kurmak..." Sözümü kestim.
Çünkü ona mesaj atması için bir kızın telefon numarasını vermek ona yardım etmek için oldukça acınası bir yol gibi görünüyordu ama başka ne yapacağımı bilmiyordum.

"Anladığım kadarıyla Lionel hâlâ Tarikatını kimseye açıklamasına izin vermiyor?" diye sordu.

Güldüm ama içi boş bir kahkahaydı bu. "Asla."

Roxy sanki bu onu kızdırmış gibi dudaklarını büzdü ama başka bir şey

eklemedi.

"Sevgili nişanlın nasıl?" diye sordu, konuyu değiştirirken ağzında bir sırıtma vardı.

"Kim bilir," diye homurdanarak cevap verdim. "Babam birbirimizi daha iyi tanıyabilmemiz için onu akademiden buraya transfer etmekten bahsedip duruyor. Bir yıl sonra evlenmemizi beklediğini söylediğini duydum. mezun..."

Bu fikrin dehşeti çoğu gece uyumadan önce aklımdan çıkmıyordu. En kötüsü de, eğer o zamana kadar ona meydan okuyamazsam, sonunda bunu yapacağımı biliyor olmamdı. Yine de reddetmeye çalışırsam beni zorlamak için Karanlık Zorlama'sını kullanacaktı.

"Neden kaçıp gitmiyorsun?" diye alay etti. "Değerli tahtın senin için mutluluğunu onunla takas edecek kadar önemli mi?"

Ben de uzanırken ona sırıttım ve loş ışıkta ona bakmak için başımı çevirdim. Bacaklarını ileri geri salladı ve tahta altımızda zıpladı.

"Nereye gideyim?" Ben sordum. "Azeri Çölü'ne mi? Yoksa Kutup Başkenti'ne mi? Belki de ölümlüler diyarına gitmeli ve kendimi oraya yerleştirmeliyim?"

Roxy bu fikirler tamamen çılgınca değilmiş gibi omuz silkti. "Zincirlerle yaşamaktansa bu daha iyi," dedi basitçe.

Cevap vermek için dudaklarımı araladım ama ne diyebilirdim ki? Bu basit bir şey *değildi.* Hükmetmek için doğmuştum, olduğum her şey, bu noktaya gelmek için katlandığım her şey bunun içindi. Gölgelerde saklanarak basit bir hayatla asla tatmin olamazdım. Ayrıca, burada sorumluluklarım vardı. Kardeşime, Varislere, bir bütün olarak Solaria'ya karşı. Onlara öylece sırtımı dönemezdim.

Roxy genişçe esnedi ve bana Lance'in gölgeler ona zorla giydirildiğinden beri uyumakta zorlandığına dair anlattıklarını hatırlattı.

Henüz onlarla çok fazla mücadele etmemiştim, ama sonra kara büyü ve gölgeleri uzak tutmayı öğrenmek için yıllarca pratik yaptım.

"Yatakhanelerimize dönelim mi?" Kendimi ondan uzaklaştırıp, artık o kadar çok parıltıyla dolmuş olan havuza bakmaya zorlayarak sordum, kimin nasıl temizleyeceğinden bile emin değildim. Sanırım orada
yarın burada çok kızgın bir kapıcı olacak.

Roxy omuz silkti ama ayağa kalktı, ben de ayağa kalktığımda dalış tahtası altımızda esnedi.

Elini tuttum ve onu kenara doğru çekiştirirken bana şaşkınlıkla baktı. Sadece bir an tereddüt ettikten sonra onu aşağıya yaklaştırmama izin verdi ve ben de onu belinden yakalayıp kollarıma alırken gülümsedim.

Çığlık attı ama bu korkudan değildi, onu yakınımda tutup dalış tahtasından atlarken sesi kahkahalarla doluydu.

Roxy haykırdı, düşerken kollarını boynuma doladı, ama suya çarpmadan önce parmaklarımı esneterek onu emrimle düşmeye zorladım. Bir su sütunu bir kırbaç gibi yukarı fırladı, etrafımızda dolandı ve bizi havuzun kenarına bırakmadan önce havuzun üzerinde kaydırdı.

Büyü kullanmam Roxy'nin gözlerini açtı ve çıkışa doğru yürümeye başlarken ona sırıttım.

"Kendini çok beğenmişsin," diye alay etti ama sesi alaycıydı.

"Benden etkilendiysen elimde değil," diye cevap verdim ve gözlerini devirdi.

"Bundan etkilenmedim. Eğer beni etkilemek istiyorsan, bundan daha iyi bir şey yapmalısın."

"Ne gibi?"

Omuz silkti, kolu boynuma dolandı ve dokunuşu
Parmak uçları tenime değdiğinde omurgamdan aşağı enerji yayılıyor. "Ben

Kuralları çiğnemekte zorlanan kişi," diye alay etti ve yanımda yürüyebilmek için kollarımdan itti.

Vücudunun benimkine olan sıcaklığını anında özledim ama o da aynı şeyi hissettiyse bile belli etmedi.

Lunar Leisure'dan sessizce çıktık ve ben göz ucuyla onu izledim.

Dışarıdaki soğuk havaya geri döndüğümüzde "Yurt anahtarım yanımda değil," diye açıkladı. "Sofia'da var..."

"Öyleyse gel ve benimle kal," diye cevap verdim hemen, yapmamam gereken tüm nedenlere rağmen onu yakınımda istiyordum.

Roxy bana bakmak için döndü ve bakışlarındaki sıcaklık kalbimin çarpmasına ve kararlılığımın zayıflamasına neden oldu. Benimle bu şekilde vakit geçirdiğine göre ne kadar sarhoş olduğunu merak etmekten kendimi alamıyordum. Dürüst olmak gerekirse, sarhoş olmaya yakın olduğundan oldukça emindim. Çünkü Roxy Vega ayık olsa bana zaman ayırmazdı ve şu anda bana sanki dünyadaki tek insan benmişim gibi bakıyordu.

"Bilmiyorum," dedi yavaşça. "Senin süslü odana çıkmak için bir *sürü* merdiven var. Belki de benimkinin dışında yere kıvrılıp Sofia'nın gelmesini beklerim."

Bir kahkaha attım ve aklıma bir fikir geldi. Tamamen saçma, kesinlikle mantıksız bir fikir. Ama bunu düşünmek bile kalbimin daha hızlı çarpmasına neden oldu ve ona her zaman körü körüne kurallara uymadığımı kanıtlama olasılığının cazibesine kapılmadan edemedim.

"Penceremi açık bırakmışım," dedim yavaşça. "Seni oraya kadar götürebilirim."

Ne teklif ettiğimi anlayınca gözleri büyüdü. Elbette, oraya uçmak için kendi kanatlarını kullanabilirdi ama bir Ejderhaya binmek pratikte yasalara aykırıydı. Özellikle de babama sorarsanız. Öğrenirse beni Ejderha loncasından sürgün edebilirdi. Onu şimdi duyabiliyordum,

Ejderhalar sürü atı değildir. Ama umurumda değildi. Onun için bu kuralı çiğneyebilirdim. Hatta onun için birkaç kuralı daha çiğneyip çiğnemeyeceğimi merak etmeye başlamıştım.

Roxy'nin yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi ve bana doğru yaklaştı. "O zaman ne bekliyorsun Ejderha çocuk?" diye alay etti. "Pantolonunu çıkarsan iyi olur."

Bir kahkaha attım ve kemerimi çözerken ona yaklaştım. Sarhoş muydum yoksa deliriyor muydum tam olarak anlayamıyordum ama hoşuma gittiğini itiraf etmeliydim.

Roxy'nin bakışları hareketlerime takıldı ve fermuarımı açarken durakladım.

"Ben soyunurken gerçekten orada durup bana mı bakacaksın?" diye sordum.

"İlk günümde üzerimdeki tüm kıyafetleri yaktığında yaptığın gibi mi?" diye karşı çıktı, kaşlarını bana doğru kaldırarak.

Dilimi yanağıma soktum ve pantolonumu indirdim ama bakışları gözlerimde sabit kaldı.

"Kıyafetlerimi getirebilirsen çok memnun olurum," dedim yavaşça ve sanki ona çok önemli bir görev vermişim gibi ciddiyetle başını salladı.

"Bunu yaptığın için başın belaya girebilir mi?" diye nefes aldı.

"Neden bu konuda endişeli görünüyorsun?" Alay ettim. "Seni tahrik eden şeyin sorun olduğundan oldukça eminim."

Roxy güldü ve onu mutlu ettiğimi duyunca kalbim yerinden fırladı.

Ejderhayı etimden kurtarmadan önce yeterince yerim olduğundan emin olmak için birkaç adım atarak ondan uzaklaştım.

Derim parçalandı ve içimde yatan devasa canavar serbest kaldı, Düzen formuma geçerken pençelerim yolda çizgiler oluşturdu.

Roxy şaşkınlıkla nefesini tuttu ama geri çekilmedi. Ona bakmak için başımı çevirdim ve o da terk edilmiş kıyafetlerimi almak için eğildi, sonra yavaşça

yaklaşıyordu. Ben canavarların kralı olarak onun üzerinde yükselirken o altımda dururken çok küçük ve narin görünüyordu ama yaklaşırken bakışlarında korku yoktu. Sadece heyecan vardı.

Çömeldim ve kocaman altın kanatlarımdan birini indirdim, böylece sırtımın üzerine tırmanabildi.

O tırmanırken tenim karıncalandı, babama bu şekilde ve onca insan arasından bir Vega ile meydan okuduğumu bildiğim için adrenalin damlaları uzuvlarıma girdi. Eğer bunu hissetseydi muhtemelen şu anda küçük bir kalp krizi geçiriyor olurdu.

Roxy sırtüstü yattı, kalçaları etrafımda sıkılaştı ve elleri kürek kemiklerimin arasından çıkan kocaman dikenlerden birini kavradı.

Sıkı tutun, Roxy.

Güçlü bir sıçrayışla kanatlarımı açtım ve geceye doğru havalandım. Roxy heyecanla haykırdı, ben daha da yükseğe uçarken beni sıkıca kavradı, ben yıldızlara doğru bir yol çizerken akademi küçülerek altımızdaki iğne ucu kadar ışıktan başka bir şey kalmadı.

Yeterince yükseldikten sonra kanatlarımı vücuduma yaklaştırdım ve tekrar yere doğru serbest düşüşe geçtim.

Düşerken Roxy çığlık attı ve benim heyecanım da onunkiyle birlikte artarken Ejderha ateşinden bir duman çıkardım, alevler etrafımızı sararak geceye doğru uzaklaştı.

Yere çarpmadan önce kanatlarımı açtım ve tekrar gökyüzüne doğru fırladım, daireler çizerek döndüm ve can havliyle tutunurken dudaklarından dökülen kahkahalarla yıkandım.

Sonunda Ignis House'a doğru geri döndüm ve gökyüzünde bir yol açarak cam yapının en yüksek noktasındaki yatak odama ulaştım.

Dikkatlice yere indim, pençelerimle binaya tutundum ve pencereden içeri girebilmesi için kanadımla bir köprü oluşturdum.

Roxy içeri atladı ve ben de binadan dışarı çıktım, geniş bir daire çizerek bir kez daha pencereye doğru yöneldim.

Doğruca açıklığa doğru uçtum, tam oraya ulaştığımda Fae formuma geri döndüm ve içeri indiğimde birkaç adım koştum.

Roxy odama geçip masama oturdu, ayaklarını masaya uzattı ve ahşap masaüstünün solundaki yığından bir mektup alırken bana uzun bacaklarını gösterdi.

Dolabıma doğru ilerledim, o dramatik bir hareketle mektubu zarftan çekip çıkarırken ben de bir çift boxer ve eşofman altı giydim. Onu durdurmak için hareket etmedim, o yığın hayran mektuplarıyla doluydu ve okumaya zahmet etmeden orada öylece durmalarına izin veriyordum. Solaria'da bana yazmayı seven çok fazla tuhaf insan vardı ve ben de çoğu zaman onların gönderdiklerini okumasam daha iyi olur diye düşünüyordum.

"*Sevgili Darius,*" diye mırıldandı Roxy, sesini baştan çıkarıcı bir şekilde alçaltarak. "*Geçenlerde Fae Weekly'de senin hakkında yayınlanan makaleyi okudum ve söylemeliyim ki, fırıncılığa bu kadar düşkün olduğunu fark etmemiştim* - bu doğru mu?" Roxy mektubundan başını kaldırıp kaşlarını kaldırarak bana baktı.

Gözlerimi devirdim. "Bana son zamanlarda hangi yeni hobileri edindiğimi sordular, ben de şaka olsun diye söyledim," dedim ve yatağıma uzanıp okumaya devam ederken onu izlemeye başladım.

"Evet, tabii ki. Kendin için böyle bir şey yapabileceğinden şüpheliyim," diye alay etti ve itiraz etmek için söyleyebileceğim pek bir şey yoktu çünkü bu doğruydu. Aile bireylerinden çok hizmetçilerin yaşadığı bir evde büyümüştüm. Yemek pişirmem fikri oldukça gülünçtü. Okumaya devam ederken mektubu tekrar kaldırdı. "*İtiraf etmeliyim ki, o yazıyla birlikte verilen fotoğrafları incelemekten de keyif aldım. Özellikle de senin*

Diğer Mirasçılarla sahilde koşarken - oh, haklı olduğu bir nokta var, onu gördüm ve çok seksi görünüyordun," diye yorum yapan Roxy kalbimin garip bir şekilde çarpmasına neden oldu. Ama hiçbir tuhaflık yokmuş gibi devam etti

beni çekici bulduğunu itiraf etti. "*Bu mektubun yanına bir de hediye ekledim, umuyorum ki bu mektuptan benim kokumu aldığında beni arar ve benim sana aç olduğum gibi sen de bana aç olursun.* Hediye derken neyi kastediyor?" Roxy zarfı tekrar masaya asıp içinden başka bir kâğıt parçası çıkararak sordu.

"Ohmagawd!" Roxy çığlık atarak mektubu bıraktı ve tiksintiyle ayağa fırladı. "Buna bantlanmış saçlar var ve *hiç de saça benzemiyor*!"

Mektuptan o kadar hızlı geri çekildi ki topuklu ayakkabılarının üzerinde dengesini kaybetti ve bana doğru düşerken onu yakalamak için uzandım.

Ağırlığı bana çarptı ve onu da kendimle birlikte çekerek yatağa doğru geriye doğru devrilirken güldüm.

Onu ters çevirip sırtına bastırdım, böylece altımda sıkıştı ve bana baktı, dudaklarından kahkahalar döküldü. Kıpırdamadan durdum. Kalbim küt küt atıyordu ve bakışlarım gözlerinden ağzına kaydı.

"Seninle bu şekilde yalnız kaldığıma göre kafayı yemiş olmalıyım," diye nefes aldı. "Muhtemelen yarın hayatımı cehenneme çevirmeye devam edeceksin."

Neredeyse şaka yapıyor gibi görünse de bu yorum karşısında kaşlarımı çattım. "Ve sen de benden nefret etmeye devam edeceksin," diye cevap verdim.

"Durmadım."

Aramıza sessizlik girdi ve ben bir santim geriye kaydım. "Bunun için muhtemelen iyi bir neden vardır."

Kaşları çatıldı ama detay vermedim. Yarın haber çıktığında ne yaptığımızı anlayacaktı. Her ne kadar aramızdaki mesafeyi kapatmak istesem de bunu yapamazdım. Benim ve diğer Varislerin ne yaptığını öğrenir öğrenmez pişman olacağını bildiğim halde...

Birden geriye doğru kaydım, ayağa kalktım ve yatağımın yanına bıraktığı pantolondan Atlas'ımı aldım.

"Ben duş alacağım," dedim ve ondan uzaklaştım. "Televizyon izleyebilirsin ya da ne istersen."

"Tamam..." diye cevap verdi, ben banyoya doğru yürürken şaşkınlığını gizleme zahmetine girmedi. Ama garip davrandığımı düşünmesi önemli değildi. O videoları gazeteye göndermeden önce Seth'e ulaşmam gerekiyordu.

Kapıyı kapattım ve Atlas'ımdaki mesajları açmadan önce kilitledim.

Darius:

Her şeye rağmen bu şekilde davranmanın doğru olduğunu düşünmüyorum. Gönderme
o videolar.

Seth:

Doğru. Sadece bir saat önce yapmış olmam gibi küçük bir sorun var. Ve bana web sitelerindeki hikayenin linkini gönderdiler...

Siktir!

İşe yaramaz Atlas'ımı sanki bu hikâyenin basına yansımasından bizzat sorumluymuş gibi kendimden uzağa fırlatarak hırladım. Sanki her şeyi yine berbat etmemiştim. Her zaman yaptığım gibi.

Duşa girdim, sıcak su ayarladım ve kendime olan öfkem içimde kabarırken ve boğazımdan derin bir hırıltı çıkarken cildimi haşlamasına izin verdim.

Odama dönecek kadar sakinleştiğimde Roxy'yi yatağımda uyurken buldum.

Yavaşça ona yaklaştım, düşüncelerim kendi aralarında savaşırken yatağın kenarına oturmak için aşağı indim.

Uykulu bir şekilde uzandı, elimi tuttu ve beni aşağıya, ona katılmam için çekti. Ben de ona izin verdim. Çünkü zayıf ve bencildim. Ve çünkü bunun ona sadece bir erkekten daha fazlası olabileceğimi kanıtlamak için son şansım olduğunu biliyordum.

onu perişan eden bir pisliktim ve her şeyi berbat etmiştim. Sanki bu bir sınavdı ve ben daha başlamadan başarısız olmuştum.

Uzandım ve bana doğru kıvrıldı, başını göğsüme yasladı ve vücudumun kıvrımlarına o kadar mükemmel bir şekilde oturdu ki sanki oraya sığmak için yaratılmış gibiydi.

Ona sarıldığımda göğsümdeki ağrı azaldı, parmaklarım saçlarının gökkuşağı rengindeki telleriyle oynarken ağır nefesi tenimde dalgalanıyordu.

Uyuyabileceğimden bile emin değildim. Çünkü sabah olduğunda bu huzurun bozulacağını biliyordum. Ve bir kez daha sadece kendimi suçlayacaktım.

OceanofPDF.com

Hayatımda ikinci kez birinin kollarında sıcak, güvende ve mutlu hissederek uyandım. Gerçi geçen seferkinden farklı olarak, kimin yatağında uyandığımı tam olarak bilecek kadar dün geceyi hatırlıyordum.

Darius'un kolu beni sıkıca tutuyordu ama tutuşu gevşekti, uyurken nefes alış verişi sabitti.

Gözlerimi yavaşça açtım ve göğsünün üzerinde duran elime baktım. Dövmelerinin kenarları beni çağırdı ve parmaklarım dövmelerin çizgilerini teninde izleme arzusuyla seğirdi

Bir tür aşk delisi gibi davranmak yerine kendimi ayağa kaldırdım ve ona bakarken bir elimi saçlarımda gezdirdim.

Uyurken o kadar huzurlu görünüyordu ki, her zamanki çatık kaşlarının ve bakışlarının tüm sert çizgileri yerini onu tanıdığım adamla evlenmesi zor bir yumuşaklığa bırakmıştı.

Ondan uzaklaştım, dün gece içtiğim alkolün etkisiyle başım zonkluyordu ve saati öğrenmenin bir yolunu bulmak için etrafıma bakındım.

Komodininin üzerinde duran Atlas'ını gördüm ve aydınlatmak için ekrana dokundum. Saatin neredeyse sabah on bir olduğunu görünce dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. I

soğuk terler dökerek uyanmamıştım, o kadar yüksek sesle bağırmaya başlamamıştım ki

yan odanın beni susturmak için kapıma vurması gerekiyordu. Aslında gece boyunca gölgelerin sesini hiç duyduğumu hatırlamıyordum. Ve en az on saat uyumuştum. Tutulma gecesinden beri arka arkaya dört saatten fazla uyumayı başaramamıştım.

Bir an için bunun içtiğim içkilerden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ettim ama dürüst olmak gerekirse, uyurken gölgeleri kovmak için çoğu gece bu kadar alkolü bir kenara bırakıyordum.

Hayır. Onları benden uzak tutan şey bu değildi. Rahat yatağın da suçlu olmadığına bahse girmeye hazırdım.

Bakışlarım tekrar Darius'un üzerinde kaydı ve bunu düşünürken dudağımı çiğnedim. Yorgan kucağında toplanmıştı ve çıplak göğsü, tenini kaplayan sayısız dövmeyi gözler önüne seriyordu. Göğsünün sol tarafında dans eden koyu alevler vardı ve bu alevlerin arasından, bakış açıma göre umut ya da acı dolu figürler yükseliyordu.

Gözlerimi tenindeki sanattan çekerek ve bu kadar çok baktığım için kendimi biraz sapık gibi hissederek tekrar yer değiştirdim.

Başım yine dönmeye başladı ve komodinin en üst çekmecesine uzandım, orada beni akşamdan kalmalığımdan kurtaracak bir ağrı kesici bulmayı umuyordum.

Çekmecede ağrı kesici yerine bir tomar kâğıt vardı ama daha kapatamadan bakışlarım başlığa takıldı. Mali danışmanından gelen bir mektubun kopyasıydı ve en üst sayfada geçen yıl yaptığı hayırsever katkıların bir özeti yer alıyordu.

Para verdiği hayır kurumlarının isimlerini ilgiyle okudum.

True You Centre for Fae with Order Disassociation
One Stop Kadın ve Çocuk Sığınma Evi
Pegasus Sürü Yer Değiştirme Derneği

Güç İstismarına Uğrayan Evlerden Kaçan Fae'lere Yeni Kimlikler İçin Yeniden Yaşam Fonu

Hayır kurumlarının her birine on binlerce aura bağışlamış ve tüm bunları sahte bir isim altında yapmıştı, böylece hiçbir kredi ona geri dönmedi. Tekrar okudum
isimleri tekrar gözden geçirdi, ikisinin Xavier ile ilgili olduğunu fark etti ve iki kadın sığınma evinin de onunla ilgili olup olmadığını merak etti.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Darius'un eli bileğimi öyle sıkıca kavradı ki canım acıdı ve soluğum kesildi, kolumu onun elinden kurtarmaya çalışırken okumakta olduğum sayfayı ve altındakileri düşürdüm.

"Ah," diye karşı çıktım, onunla yüzleşmek için döndüm ve öfke dolu gözlerini buldum. "Bırak beni, canımı yakıyorsun."

"Dün gece bu yüzden mi burada kaldın?" diye suçladı. "Ben uyurken eşyalarımı karıştırmak için mi?"

"Ne? Hayır, hayır! Akşamdan kalmalığım için ağrı kesici arıyordum

ve-" "Ağrı kesici de ne demek?" diye sordu ve bir an için
Solaria'da elbette böyle ilaçlar olmadığını fark etmeden önce ona aptalca göz kırptı. Buradaki herkes büyü kullanarak iyileşiyordu.
Başım ağrıyordu ama akşamdan kalma halimle varsayılan yöntemlere geri dönmüştüm, zaten iyileştirme büyüsünü nasıl kullanacağımı henüz öğrenmemiş olduğum gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

"Bu ölümlü bir şey," diye mırıldandım, kolumu tekrar çekiştirirken.

"Saçmalık," diye homurdandı, bakışları şimdi halının üzerine dağılmış olan kâğıtlara takıldı. "Bir nedenin olmadan benimle vakit geçirmeyeceğini bilmeliydim."

"Benim bir nedenim yoktu," diye tersledim. "Buraya gelmemi isteyen sendin. Senin lanet olası eşyalarına bakmak istemedim. Ben sadece-"

"Bu pislikten paçayı sıyırmak için beni yeterince yıpratmak istiyorsan muhtemelen söndürmeliydin," dedi soğuk bir şekilde, kolumdaki tutuşu sıkılaşarak

Bu ifade göğsüme buzdan bir hançer saplarken acı içindeydim.

Bir an için sadece ona bakabildim ve birinin onunla zaman geçirmek istemesinin tek nedeninin bundan bir şey elde etmek olduğunu düşünmesi için hayatının ne kadar berbat olması gerektiğini merak ettim.

Bakışları karanlık ve öfke doluydu ve ne söylersem söyleyeyim bu saçma hikâyeye kendini inandırdığını görebiliyordum. Hem neden kendimi ona karşı haklı çıkaracaktım ki? Ona gerçeği söylemiştim ve eğer bunu duymak istemiyorsa bu benim sorunum değildi.

"Canımı acıtıyorsun," diye tekrarladım, hâlâ gitmeme izin vermediğinde.

Beni aniden serbest bıraktı, kolumu kendisinden uzaklaştırdı, öyle ki neredeyse yataktan düşüyordum. Dengemi korumak için tökezledim ve gölgeler tenimin altında açlıkla yükselirken ondan uzaklaştım.

Kapıya doğru ilerlerken suçlayıcı bakışları beni takip etti ve kolu arkamdan kavradım.

"Bir dahaki sefere kendine bakamayacak kadar sarhoş olduğunda beni aramaya gelme," dedi soğuk bir şekilde ve karnıma sapladığı bıçak keskin bir şekilde büküldü.

Onu aramaya gelmemiştim ve o da bunu biliyordu. Her zaman yaptığı gibi beni aramıştı ve ben de lanet bir aptal gibi onun cazibesine kapılmıştım. Ama bu son kez olacaktı.

"Siktir git," diye tısladım, kapıyı çekip açtım ve koridora geri döndüm. Kapıyı aramızda kapattım ve koşmadan yapabildiğim kadar hızlı bir şekilde odasından uzaklaştım.

Aceleyle merdivenlerden indim ve doğruca Sofia'nın odasına yöneldim, gelir gelmez de kapıyı yumruklamaya başladım.

"Meşgulüz!" Tyler'ın sesi kapının arkasından geldi ve hayal kırıklığı içinde homurdandım.

"Kapı anahtarıma ihtiyacım var, bu yüzden otuz saniye boyunca vurmayı durdurun lütfen!"

Sofia'nın kahkahası buna yanıt olarak geldi ve bir an sonra kapı bir aralık açıldı. Anahtarı elime tutuştururken Tyler'ın çıplak göğsüne ve aletinin üzerine bastırdığı mindere bir göz attım.

"Yarım saat içinde Küre'de buluşuruz!" Tyler kapıyı tekrar iterek kapatırken Sofia'nın sesi odanın derinliklerinden geldi.

"Daha çok bir saat kadar," diye yanıtladı ukalaca.

"Keşke," diye güldü Sofia ve ben de kendi odama doğru ilerlerken kendi kendime sırıttım.

İçeri girer girmez duşa girdim. Pegasus kostümüm için kullandığım gökkuşağı saç boyası, boya önleyici bir iksirle birlikte gelmişti ve esmer ihtişamıma dönmeye hazırdım. Ayrıca, gökkuşağı saçları kişiliğim için biraz fazla neşeliydi, özellikle de bugün lanet olası yatağın ters tarafında uyandığım için.

Banyo kapısına geldiğimde Atlas'ım çaldı ve durakladım, Darcy'den gelen bir sürü mesajla karşılaşmak için ona baktım.

Mesajlara tıkladığımda, nerede olduğuma dair talepler ve en kısa zamanda onunla Küre'de buluşmam için bir ricayla karşılaşınca kaşlarımı çattım. Ona kısa bir mesaj gönderip duş aldığımı söyledim ve o da bana öğle yemeğinin beni beklediğini söyledi.

Zaten ikiz ikiz zaman geçirmeye ihtiyacımız vardı. Tory gibi davranıp Seth denen o pislikle takıldığına hâlâ inanamıyordum ve artık gün ışığına çıktığına göre olanları kabullenip kabullenmediğinden emin olmam gerekiyordu.

Onunla ilgili daha fazla bir şey olup olmadığından tam olarak emin değildim, bu yüzden duşumu olabildiğince çabuk aldım ve siyah bir kazak ve

Atlas'ımı cebime koyup The Orb'a doğru koşmaya başlamadan önce kırmızı eteğimi giydim.

Max'in geldiği anda ben de geldim ve bana geniş bir gülümseme verdi, kapıdan ondan önce geçmeme izin vermek için geri çekildi.

"Bugün kişilik nakli ile mi uyandın?" Önünden geçerken şaka yaptım.

"Hayır, küçük Vega. Sadece güzel bir gün. Bugün The Celestial Times'ı okuma şansın var mı?" diye masumca sordu, ancak gözlerindeki pırıltı bu sorunun masum olmadığını düşünmeme neden oldu.

"Hayır," diye yanıtladım. "O kadar sık okumuyorum. Çoğu zaman sen ve arkadaşlarınla ilgili saçma sapan yazılarla ya da ben ve kız kardeşimle ilgili saçmalıklarla dolu, o yüzden zahmet etmiyorum."

"Size bir istisna yapmanızı öneririm. Sadece bugünlük." Genişçe sırıttı ve ben daha cevap veremeden yanımdan uzaklaşarak Seth ve Caleb'in çoktan oturmuş olduğu Varislerin kırmızı kanepesine doğru ilerledi.

Bakışlarım bir an Caleb'a takıldı ama beni fark edince kaşlarını çattı ve tekrar başka tarafa baktı. Dün gece benden kaçmakla benimle dans etmek arasında gidip gelmiş, sonra da partiyi tamamen terk etmişti. Pegasus olayını komik bulmamasını anlıyordum ama benim sorunum onun yanılıyor olmasıydı. O şey komikti. Aptalca komikti. Ve bu konuda küçük bir sürtük gibi surat asmayı bırakıp zaman zaman kendine gülmeyi öğrenmesi gerekiyordu.

Varislerden uzaklaşıp Darcy ve *Eşek* Kulübü'nün peşine düştüm ve onları odanın uzak bir köşesinde birlikte otururken buldum.

Ben onlara yaklaşamadan Caleb odaya daldı ve beni ayaklarımdan yakalayıp odadan dışarı çıkardı.

"Ne oluyor lan?" Beni Küre'nin arka tarafında ayaklarımın üzerine yatırıp kollarıyla duvara sıkıştırırken, ellerini düz bir şekilde bastırarak

Başımın iki yanındaki kıvrımlı yapıya.

"Bu sabah ailemin halkla ilişkiler sorumlusu telefonda beni aradı," dedi selamlama yerine.

"Yani?" Ben talep ettim.

"*Yani,* dün gece sen Pegasus kostümünü giyerken birlikte dans ederken çekilmiş bir fotoğrafımızı basına yansımadan önce engellemesi gerekiyordu."

"Ben göndermedim ki," diye cevap verdim gözlerimi devirerek. "Hem kimin umurunda ki?"

"Senin başlattığın o lanet dedikodulardan sonra, pek çok insan bunu umursuyor. Etrafımda bu tür fısıltıların dolaşmasına izin veremem."

"Her neyse, dostum. Bu bok komikti. Hâlâ komik. Şaka kaldıramıyorsan bu benim sorunum değil. Ayrıca, bütün gece benimle takılamayacağını söyledikten sonra gelip benimle dans eden sendin. O yüzden bunu kendin." Omuz silktim ve ondan uzaklaşmaya çalıştım ama hırladı, gitmeme izin vermedi.

"Henüz anlamamış olabilirsin ama bizim gibi insanlar için itibar *her* şeydir," dedi karanlık bir sesle. "Gerçi sanırım sen de bunun farkına varmak üzeresin."

"Beni tehdit mi ediyorsun?" Gözlerimi kısarak sordum.

"Bunun için artık çok geç," diye cevap verdi. "Ama söylediklerimde ciddiyim Tory. Benim itibarımla oynamayı bırakmalısın. Mesajı aldığını sanmıyorum-"

"Çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor," diye karşı çıktım, gözlerimi kısarak. "Daha önce de senin için yeterince iyi olmadığımı söylemiştin. Ve şimdi de bana da utanç kaynağı diyorsun."

Caleb'ın bakışları karardı ama söylediklerimi inkâr etmedi. "Bazen beni anladığını hiç sanmıyorum," diye homurdandı.

"Seni anlıyorum. İtibarınız sizin için gülmekten, mutlu olmaktan ya da kısaca eğlenceli herhangi bir şeyden daha önemli. Ve eğer toplumdaki itibarınıza zarar veriyorsam
O zaman neden benden uzak durmuyorsun?" "Belki de öyle
yaparım," diye karşılık verdi.

"Belki de yapmalısın," diye kabul ettim.

Uzun bir süre birbirimize ters ters baktık ve benden uzaklaşırken elini yüzüne götürdü.

"Bak, Tory. Tory... yaşadığımız tüm bu şey... Bunu nasıl sürdürebileceğimizi anlamıyorum. Eskisi gibi takılmaya devam etmemeliyiz bence."

Ona gözlerimi devirdim. "Güzel. Çünkü erkek arkadaşım bile olmayan bir adamın bu tür dramalarına ihtiyacım yok."

"Yani ayrılıyor muyuz?" diye onayladı, kaşları çatılmıştı, sanki bu ona hitap etmiyormuş gibi ama cidden gerçekleri kontrol etmesi gerekiyordu çünkü hiç birlikte olmadık bile.

"Kahretsin dostum, zaten hiç senin olmamış birinden ayrılamazsın," dedim ve ondan uzaklaşırken başımı salladım.

Beni takip etmedi ve ben de içeri girene kadar devam ettim ve ikinci kez Darcy ve diğerlerine doğru yöneldim.

Daha masaya varmadan bir şeylerin ters gittiğini anlamıştım ve Darcy gözlerinde yaşlarla bana baktı.

"Ne oldu?" Aceleyle ilerleyip yanına oturarak sordum.

"Onlar... Tor, lanet olası Mirasçılar dün gece bize tuzak kurdular," diye nefes aldı. "Ve o lanet olası paçavra The Celestial Times'a video ve fotoğraflar gönderdiler. İşte, bak."

Bana Atlas'ını uzattı ve iki fotoğrafı yan yana gördüğümde kaşlarım kalktı, biri benim iç çamaşırlarımla Milton Hubert ve Diego'nun arasına sıkışmış, otuz saniyelik bir dansı andırıyordu.

üçlü bir ilişkiye dönüşüyordu. İkincisi ise Darcy'nin saçlarını çekiştirirken ve bir kayaya bir şeyler bağırıyor gibi görünürken deli gibi görünmesiydi.

Başlığı okurken dudaklarım aralandı.

Vega İkizlerinin İstikrarsızlığı ve Seks Bağımlılığı Söylentileri Doğrulandı. Gus Vulpecular tarafından

Gwendalina (Darcy) ve Roxanya (Tory) Vega'nın dönüşünün, zihinsel yetersizlikleri gerçeğiyle gölgelendiği bu gece raporlarla teyit edildi.

Solaria'nın Fae'leri kayıp Asillerin dönüşüne sevinmiş olsalar da bu yılın başlarında, gelişlerinin iki hasarlı ve dengesiz kızın ortaya çıkmasından başka bir şey olmayabileceği ortaya çıktı.

Ekteki resim ve görüntülerde Gwendalina'nın gerçekten de cansız nesnelerle konuşabildiğine ikna olduğunu göreceksiniz.

Görgü tanıkları, kadının var olmayan bir kuzguna sırtında taşımayı teklif ettiğini ve başka bir anda da görünmez bir kargaya papyon almaya çalıştığını söyledi. Gecenin sonunda, bir taşla tam bir tartışmaya girmişti. fötr şapkasını çaldığını ve hayali yaratığı yakmaya çalıştığını iddia etti.

Bu arada, aynı partiden başka görüntülerde Roxanya (Tory) Vega, o gece odasına götürdüğü altı erkekten ikisine karşı dönerken görülebiliyor. Çok eşlilik Kurtadamlar ve toplumumuzdaki diğer sürü düzenleri arasında yaygın olarak kabul görse de, bu sürekli cinsel partner değişimi ve baştan çıkardığı erkeklerden, katılmadıkları takdirde kraliyet adını kullanarak iftira atma tehdidi altında çılgınca çirkin eylemler talep ettiğine dair raporlar biraz anormalden daha fazlasıdır.

Makale devam etti ama ben dişlerimi sıkarak Atlas'ı öfkeyle masaya vurdum.

"Bunu nasıl yaptılar?" Öfkeyle sordum. Dün gecenin çoğunu hatırlayabiliyordum ama o makalede yer alan resimler Sarhoş Tory'nin ahlaksızlığının ötesine geçiyordu ve ben kesinlikle bunların hiçbirini yaptığımı hatırlamıyordum. O fotoğrafların birden fazlasında Diego'nun her yerindeydim. *Diego!*

Tabii ki hayır. Sarhoş Tory bile onunla takılmazdı. Özellikle de bana ve kız kardeşime söylediği şeyler. Özellikle de o lanet ruh şapkasını takarken. Dünyada, büyükannesinin her an ona ne fısıldadığını unutturmaya yetecek kadar tekila yoktu.

Geraldine gözyaşlarını tutamayarak, "Ne yazık ki, sanırım sana bir şey vermişler," dedi. "Ve Seth, Darcy'ye halüsinasyon görmesini sağlayan bir iksir içirdi, böylece ondan istedikleri görüntüleri elde edebildiler.
"

"Onları öldüreceğim!" Bağırarak ayağa fırladım, öfkem bembeyazdı ve gözümü kör etmişti. "Hadi Darcy, onlara Vega ikizlerinin ne kadar güçlü olduğunu gösterelim."

Darcy'yi yanımda bulmayı umarak etrafıma bakındım ama o hâlâ koltuğundaydı ve başını sallarken gözleri kocaman açılmıştı. Bileğimi yakaladı ve beni sandalyeme geri çekmeye çalıştı.

"Bunun bir anlamı yok, Tor," dedi ve ağzım şaşkınlıktan bir karış açık kaldı.

Darcy benim kadar asabi olmayabilirdi ama hiçbir şeyden geri adım atmazdı. Ve kesinlikle başını öne eğip

Bu yalan.

"Ne?" diye sordum. Diye sordum, çünkü dürüst olmak gerekirse onun hâlâ koltuğunda oturduğu gerçeğini idrak edemiyordum.

"Ben sadece..." Darcy, Mirasçıların kanepesine doğru bakarak sözünü kesti Seth ve Max öyle kendini beğenmiş bir şekilde oturuyorlardı ki çığlık atmak istedim. Caleb da yine onlara katılmıştı ama kaşlarını çatmış uzaklara bakıyor, son oyunlarıyla hiç ilgilenmiyormuş gibi bize doğru bakmıyordu.

"Hadi," dedim. "Gidip canlarına okuyalım!"

Darcy belli belirsiz, "Kavga çıkarmanın neye yarayacağını anlamıyorum," dedi, bakışları Mirasçılara gidip geliyordu. "Hikâye çoktan ortaya çıktı yani..."

"Ne olmuş yani? Seni bir torbadan üç fıstık eksikmişsin gibi gösterdiler, Darcy! Arkama yaslanıp senin hakkında böyle dedikodular yaymalarına izin vermeyeceğim!"

"Biliyorum," dedi. "Ama bu gerçekten önemli değil, değil mi? Yani, o gazeteyi kaç kişi okuyor ki?"

"Ne kâğıdı?" Tyler, Sofia ile el ele görünüp bana bakarken sordu, ben her an kan damarımı patlatmaya hazır bir şekilde ayakta duruyordum.

Geraldine, "The Celestial Times, büyük ve asil hanımefendilerimiz hakkında tamamen saçma sapan yalanlar yayınlamış," dedi, öfkesinden sesi titriyordu. "Kaygan bir somon balığını ben de tokatlamaya hazırım!"

Tyler ve Sofia şaşkınlıkla kaşlarını çatarken Angelica, üzerinde hâlâ açık bir makale bulunan Atlas'ı uzattı.

O kendini beğenmiş pislikler sürüsünden intikam almanın bir yolunu bulmaya çalışırken dişlerimi gıcırdatarak ağzımda toz haline getiriyordum. Bu sefer söylentiler ve şakalar olmayacaktı. Lanet olası şahdamarıma saldıracaktım.

Tyler hemen, "Annem bunu çevirebilir," dedi. "Bir hikâye yazdır ki daha iyi bir ışık altında. Sana söylüyorum, bu tür şeyleri her zaman yapıyor. Bir hafta içinde herkes kayalarla konuşabilmeyi dileyecek ve Vegas'taki gibi bir seks bağımlılığına sahip olmak için yalvaracak. Sizin için röportaj ayarlamasını istememi ister misiniz? Belki fotoğraf çekimleri de?"

Darcy rahatlamış bir sesle, "*Evet,*" dedi. "Gördün mü Tor? Varislere karşı gelmek zorunda kalmadan bu sorunu çözebiliriz."

"Bu yeterli değil," diye homurdandım. "Annenle ne röportaj yaparsam yapayım

Tyler'ı istiyor, ama bu yeterli *değil*! Ayaklarımın dibinde kanamalarını istiyorum!" Darcy bana söylemek istediği binlerce şey varmış gibi bakıyordu,

Ama diğer herkese bir göz attı ve sonunda başını sallamadan önce bakışları Varisler'e takıldı.

"Hayır," dedi o kadar yumuşak bir sesle ki fazla bir etki yaratmaması gerekirdi ama sanki sırtıma bir bıçak saplamış gibi hissettim.

Dudaklarım aralandı ve ona neler olduğunu anlayamadığım için içime bir acı yayıldı.

Gözlerimi Darcy'den kaçırdım, böyle hissederken ona bakamazdım.

Darius diğerlerinin yanına giderken bakışlarım yine Mirasçıların kanepesine takıldı. Max ona bir şey söylemek için eğildi ve Seth bize doğru işaret etti. Darius'un bakışları beni buldu ve dudaklarında karanlık bir gülümseme belirdi.

Kazandığını sandı. Bizi yendiklerini sandılar. Ama bu işi burada bırakmamın imkanı yoktu.

"Peki," diye tersledim, ikizime tekrar bakabilmek için bakışlarımı Varisler'den ayırdım. Hayatlarımızda birlikte durmadığımız, beni bu şekilde yüzüstü bıraktığı hiçbir zamanı hatırlamıyordum. "Dünyaya karşı sen ve ben varız sanıyordum Darcy," diye nefes aldım, gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyordu.

"Öyle," dedi çaresizce, ama durum böyleyse neden şimdi yanımda durmuyordu?

Darius'un gürleyen kahkahası odanın öbür ucundan bana ulaştı ve içimde bir şeyler parçalandı.

"Eğer bunun için onlara karşı savaşmak istemiyorsan, bu sana kalmış," diye hırladım masadan bir adım uzaklaşırken. "Ama ben kendi adıma o pislikleri parçalayacağım. Ve işe o lanet olası Ejderha ile başlamayı planlıyorum."

O cevap veremeden döndüm ve hışımla odadan çıktım, kalbim bin parçaya bölünmüştü. Varislerin hakkımızda söylediği yalanlar yüzünden değil. Ama hayatımda ilk kez kendimi gerçekten yalnız hissettiğim için.

OceanofPDF.com

Küre'den *aceleyle* çıktım, boşluğa ve havaya ihtiyacım vardı. İçimdeki bu acıyı dindirmek için. Körlemesine yürüyordum, gözyaşlarım görüşümü bulandırıyor ve çığlık atma isteği uyandırıyordu. Bundan da öte, Varisleri çıplak ellerimle parçalamak istedim. Ama yapamadım. Seth Orion'un kafasına kılıç dayamışken olmazdı. Onu yok ederdi. Ama Tory... Onu çok kötü hayal kırıklığına uğrattım. Kendi etimi ve kanımı incittim. Bana ihtiyacı varken, başka birini korumak amacıyla onu terk etmiştim. Ama Orion için sonuçları çok ağırdı, Seth'e saldıramaz ve onun tüm hayatını mahvetmesine izin veremezdim.

"Hey Vega Fahişesi!" diye bağırdı bir kız ve Marguerite'in sesini dehşetle tanıdım.

Onu Kylie ve bir grup arkadaşıyla gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

arkadaşlar patikadan bana doğru yürüyorlardı. Kylie'nin gözleri şiş ve kırmızıydı ve bana dik dik bakarken yüzünden saf bir nefret sızıyordu.

Önümde durduklarında çenemi sıktım ve kendimi savunmaya hazırlanırken avuçlarımın içi buz tuttu.

"Seth Capella seni siktiği için özel olduğunu mu sanıyorsun?" Marguerite soğuk bir kahkaha attı ve Jillian ile diğerleri kıs kıs güldüler. "O

Muhtemelen sana acımanın onu takip etmeyi bırakmanı sağlayacağını düşündü."

"Kapa çeneni," diye hırladım, içimde vahşi bir canavar gibi yükselen öfkeyle.

"Beni yapmak için ne yapacaksın?" diye tısladı, ellerini kaldırarak alevlerin ellerine dolanmasını sağladı.

"Sethy kör kütük sarhoş olmasa sana dokunmazdı!" Kylie aniden alt dudağı titreyerek konuştu.

Onunla yattığımı inkâr etmek isterdim ama hepsi onu bu konuda sorguya çekerdi. Gerçeği söylediğimi anlayacak ve sonra ne yapacaktı? Seth dengesiz, öngörülemez ve acımasızdı. Hiç şüphe yoktu ki Nova'ya benden ve Orion'dan bahsedecekti. Ama bu ona karşı nazik olmam gerektiği anlamına gelmiyordu.

"Belki de bir pislik gibi yer israfını umursamayı bırakmalısın. Seth," diye Kylie'ye çıkıştım. "Seni çiğneyip tükürdü ve açıkçası elinde bir harita ve vibratör olsa bile bir kızı boşaltamazdı, o yüzden bu yaygaranın nedenini gerçekten anlamıyorum." Benim itibarım boşa gidiyorsa, onunki de boşa gidiyordu.

Kylie'nin saçları bir yılan denizine dönüşürken ilerledim, hepsi bana zehirli bir şekilde tıslıyordu. "Sürtük!"

Bu kadarı yeterdi. Bir hava akımıyla grubun ortasına doğru bir yol açtım ve içine daldım, ancak ben geçmeden önce biri ayağımın dibinde yeri salladı.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve öfke vücudumun her köşesine yayılırken omurgam yer değiştirme dürtüsüyle karıncalandı. Arkamı döndüm ve Kylie'nin üzerimde durduğunu gördüm. Beklediğim saldırıyı savuşturmak için ellerimi kaldırdım ama o bana büyü yapmaktan çok daha kötü bir şey yaptı. İçime tükürdü

Yüzümü buruşturdum ve şok içinde geriye doğru sarsıldım.

Arkadaş grubu kahkahalarla kükredi ve hepsi aceleyle Küre'ye doğru yola çıktı. Tepeden tırnağa titriyordum, ayağa kalktım ve yanaklarımdaki tükürüğü silerken kolumu elime çektim. Göğsüm çatlayacakmış, yarılacakmış ve gökyüzüne bir acı seli salmaya hazırmış gibi hissediyordum.

Koşmaya başladım ve parçalanmadan önce Ağlayan Orman'a ulaştım, ağaçların arasından kaydım ve sırtımı büyük bir meşeye dayayıp yere kayarken bir ciğer dolusu havayı boğarak içime çektim. Etrafımda bir susturucu baloncuk oluşturdum ve ciğerlerim yanana kadar çığlık attım.

Atlas'ım pır pır ediyordu ve bir parçam o lanet şeyi parçalamak istiyordu. Ama sonunda, kalbimin acısı nefes almamı sağlayacak kadar dindiğinde, onu çıkardım ve uyuşmuş bir şekilde ekrana baktım. Orion dün geceden beri bana yüzlerce kez mesaj atmıştı ve ona iyi olduğumu söylemek için cevap vermiş olsam da, gerçekten söyleyebileceğim tek şey buydu. Zaten bu da bir yalandı. Bunlar nasıl iyi olabilirdi ki?

Yazıyı görmüş gibi görünüyordu ve göğsümde bir ağrıyla son mesajına tıkladım.

Lance:

Dün gece gitmemeliydim. Bu asla olmazdı.

Neredesin? Seni görmem lazım.

Ona harita üzerinde konumumu göndererek cevap verdim ve gözlerimi kapatıp başımı ağaca yasladım. Belki onun buna bir cevabı vardı çünkü benim aklıma bir cevap gelmiyordu. Tek bildiğim kız kardeşimi bu şekilde hayal kırıklığına uğratmanın bir seçenek olmadığıydı. Bu yüzden ona gerçeği söyleyecek, her şeyi itiraf edecektim. Bunu hak etmişti. Ve en azından o zaman bilecekti

Seth'le olan bu karmaşayı çözene kadar neden Varislere saldıramayacağımı.

Orion bir bulanıklık içinde belirdi ve onun burada olmasının verdiği rahatlamayla kalbim küt küt atarken susturucu baloncuğumu dağıttım. Giyinikti

Eşofman ve tişört giymiş, saçları dağınık ve gözleri uykusuzluktan kızarmış bir haldeydi. Beni bir anda ayağa sürükledi ve kollarına aldı. Burada kocaman bir ağaç gövdesinin arkasına saklanmıştık, bu yüzden görülmekten korkmama gerek yoktu.

Ona sarıldığımda gözyaşlarımı tutamadım ve tek bir günün nasıl bu kadar yıkıma yol açtığını düşündüm. Eğer bunu dikkate alsaydım Nova'nın Cadılar Bayramı hakkında gönderdiği uyarıyı dikkate alsaydık, belki de bu karmaşanın içinde olmazdık. Yıldızlar istikrarsızdı ve ikimiz de birbirimizin arkadaşlığında biraz zaman geçirmek için onları görmezden gelmiştik. *Aptalca*. *Aptalca. Ahmakça.* Bunun için yeterince güçlü bir kelime yoktu. Defalarca pervasızca davranmıştık ve sonunda şansımız tükenmişti.

Gözyaşlarım kuruyana kadar bana sarıldı, saçlarımı öptü ve yatıştırıcı sözler mırıldandı.

"Tory'ye söylemek zorundayım," dedim, geri çekilip yanaklarımdaki yaşları silerken içimdeki dirence tutunmaya çalıştım. "Aramızdaki şeyleri düzeltmenin tek yolu bu. Anlayacaktır ve o zaman birlikte ne yapacağımıza karar verebiliriz."

Orion yutkundu ve sonra yavaşça başını salladı. "Haklısın... Darius'a da söyleyeceğim. Seth'le konuşup onu geri adım attıracak ve kimseye söylemesini engelleyecek. Sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Başımı salladığımda kalbimde umut parıldadı ve yüzünde kırık ve pişmanlık dolu bir ifadeyle bana yaklaştı. "O lanet partiye geldiğim için çok özür dilerim."

Başımı sallayarak gözlerimi kapattım. "İkimiz de birlikte olmak için aptalca şeyler yaptık. Yüzlerce kez yakalanabilirdik."

"Ama Solaria'daki onca Fae arasında," diye homurdandı Orion, bir elini saçlarına götürerek. "Neden Seth Capella olmak zorundaydı ki?"

"Biliyorum," diye iç geçirdim. "Bunu geri almanın bir yolu var mı?" Aslında bir cevap beklemiyordum, çünkü olmadığını biliyordum, ama Orion'un bakışlarında karanlık dönüyordu ve sonraki sözleriyle omurgamda endişe hissettim.

"Deneyebileceğim bir şey var ama..." Başını iki yana salladı. "Ne?" Yalvardım.

"Karanlık Zorlama," dedi kalın bir sesle. "Ama bunu Solarya tahtının varisi olan birine uygulamanın sonuçları düşünülemez bile."

"O zaman yapma," dedim hemen, elini tutarak. "Yasaları tekrar çiğneme riskini göze alamazsın, Lance. Buna değmez."

"Senin için her şeye değer," dedi ve kalbim kırıldı çünkü Bunu kastettiğini biliyordum ve bu neredeyse katlanılamayacak kadar fazlaydı. "Bana hiç gelmemiş olmayı mı diliyorsun Mavi?" diye sordu ve neyi kastettiğini biliyordum. Asteroid Place'e girdiğim ve mavi saçlarım ve büyük umutlarımla kapısını çalıp onu istediğimi söylediğim gece.

"Öyle söyleme," dedim dehşet içinde. Gölgeler zihnimde yakınlaştı ve hissettiğimiz karanlık duygulardan besleniyorlarmış gibi bir an için aramıza yayıldıklarını hissettim. Onları geri ittim, kalbimin sahibi olan ve beni korumak için dünyada her şeyi yapacağını bildiğim karşımdaki adama odaklandım. "Pişman değilim. Ama benim yüzümden tutuklanırsan kendimi asla affetmem."

"Yapmalısın," diye homurdandı sanki kaderi belli olmuş gibi.

"Sakın vazgeçeyim deme!" diye bağırdım, damarlarımda yanan ateş soğuğu kovuyordu.

"Değilim ama Blue... eğer her şey mahvolursa, dediğimi yapmak zorundasın. Düşüşü tek başıma üstlenmeme izin vermelisin."

"*Hayır,*" diye hırladım, öfke göğsümde gök gürültüsü gibi patlıyordu. "Ben de en az senin kadar sorumluyum."

Bir elini kaldırdı, başparmağını elmacık kemiğimin hizasında gezdirdi, başka bir şey söylemedi. Bu tartışmanın bir sonuca bağlanmadığını hissedebiliyordum ama şu anda kavga etmek istemiyordum. Son yirmi dört saat içinde hayatıma giren bu bok fırtınasını düzeltmeye çalışmalıydım.

"Daha güçlü bir adam olsaydım, sana benden uzak durmanı söylerdim. Kırardım

Capella'nın elinde bize karşı kullanabileceği bir şey kalmayana kadar bu olayı kapatıp tozun dumana karışmasına izin verdik. Video yok, kanıt yok ve hafızası bir yıl içinde silinecek. Bir Cyclops kullansalar bile mahkemeye çıkamazlar. Bir nokta var.

anılar mahkemede kabul edilemez hale gelir."

"Uzak kalmak istemiyorum," diye fısıldadım, çünkü bunun

Benim için imkansızdı. Sanki yıldızlar etrafımızı altın iplikle sarmış ve bizi bırakmayı reddetmiş gibi ona bağlı hissediyordum. Kemiklerimin en derinlerinde.

Birbirimize ait olduğumuzu biliyorduk.

"Güzel. Çünkü ben daha iyi bir adam değilim," dedi alçak bir hırıltıyla, gözleri gölgelerle doluydu. "Ben şeytanım ve seni istiyorum. Seni daha önce hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi istemediğim kadar istiyorum. Ve ne pahasına olursa olsun seni benim yapmak için savaşacağım. Solaria'daki hiçbir güç bizi ayıramayacak."

Sözlerine hayranlıkla baktım, sözlerinin gücüne kendimi kaptırmıştım. Elini tuttum ve sıkıca başımı salladım. "Ben de senin için savaşacağım, Lance Orion. Ne pahasına olursa olsun."

"Ne pahasına olursa olsun," diye yankılandı ve ellerimizin arasında bir güç şaklaması oldu. Şaşkınlıkla nefesimi içime çektim ve ağzında hüzünlü bir gülümseme belirdi.

"Görünüşe göre benimle bir anlaşma yaptın, Mavi. Yıldızların da bize karşı dönmesini istemiyorsak, artık geri adım atmak yok."

"Kahretsin, daha fazla düşmana ihtiyacım yok. Özellikle de yıldızların arasında." Benden boş bir kahkaha kaçtı.

"Katılıyorum," dedi suratsızca.

"Gidip Tory'yi bulacağım," dedim, bir saniye daha beklemek istemediğimden başını salladı ve parmaklarımı sıktı.

"Seninle gelmemi ister misin?"

"Hayır," diye nefes aldım ve havada önümde bir sis yükseldi. "Bunu yalnız yapmalıyım. O benim kız kardeşim ve ben onu incittim. Aramızı düzeltmek zorundayım."

"Tamam." Eğildi, buz gibi dudaklarını yanan dudaklarıma bastırdı ve bana sunduğu kısa huzur saniyesini çalarak yarım saniyeliğine eridim. "Git," diye ısrar etti, sonra bir hareket bulanıklığı içinde kayboldu ve ben kalbimde umutla ağacın arkasından çıktım.

Ellerimi paltomun içine sokarak soğuk zeminde aceleyle yürüdüm. ceplerime ve damarlarıma daha fazla ateş büyüsü pompaladım. Ignis Evi'ne yöneldim, Tory'nin oraya gitmiş olmasını umuyordum ama yine de onu bulana kadar tüm kampüsü arayacaktım.

Ateş Toprakları'na giden patikanın sonuna varmadan önce
Gölge, puslu sabah güneşinin aydınlattığı patikaya adım attı. Seth Capella ile bir kez daha yüz yüze geldiğimde kanımda öfke dolaşıyordu.

"Bu tarafa gelmiş olabileceğini düşünmüştüm," diyerek bana doğru yürüdü. "Kız kardeşini arıyorsun, değil mi?"

"Ne istiyorsun?" Sorusuna cevap vermeyi reddederek hırladım. Ellerimi ceplerimden çıkardım ve bir saldırıya hazırlanmak için parmak uçlarıma ateş getirdim.

"Bir teşekkür iyi olurdu. Ne de olsa dün gece seni yatağına yatırdım bebeğim." Sırıttı ve zehir omurgamdan aşağı süzüldü. Hiç kimseden ondan nefret ettiğim kadar nefret etmemiştim. Varislerin hiçbiri onunla kıyaslanamazdı. O benim kişisel düşmanımdı. Lanet olası düşmanımdı ve içimdeki derin, doğuştan gelen bir parça onu Fae Fae yok etmek istiyordu.

"Bundan önceki saatleri benim lanet hayatımı mahvederek geçirdikten sonra ne kadar naziksin."

"Evet, bu konuda... İşleri senin için daha da az eğlenceli hale getirmek için buradayım."

Panik içimde dönüp duruyordu ama bunu yüzüme yansıtmamak için savaştım. Öne doğru adım attığında dilim ağırlaştı ve bir yırtıcı hayvan gibi bana doğru süzüldüğünde hemen dövüş pozisyonu aldım.

"Bak... mesele şu ki, Tory'ye kaçıp tüm eğlencemi mahvetmene izin veremem bebeğim." Bir elini, dün geceden kalan beyazları silinmiş siyah saçlarına götürdü. Ukala sırıtışı büyüdü ve kana susamış bir yaratık içimde uyandı. "Daha önce bize gelmeni istediğinde Caleb dinliyordu ve eğer gelirsen yapacağım şey yüzünden hayır dediğini biliyorum. Ve işler bu şekilde devam edecek."

Yaklaştı, gölgesi üzerime düştü ve sanki dünyadaki tüm ışığı yok etmiş gibi hissettim.

"Yapma bunu," diye tısladım. "Ona söylemeye hakkım var."

"Sen *yaptın*." Rahatça omuz silkti. "Ama ben o hakkı senden aldım."

İçgüdüsel olarak ileri atıldım, bir avuç alev çıkarırken boğazımdan bir hırıltı koptu. Parmak eklemlerim göremediğim sert bir hava kalkanına çarparak çatırdadı ve içimden bir acı çığlığı yükseldi.

"Siktir git!" Ona kükredim ve bağırışım çok uzaklardan bana geri yankılandı. Gülümsemeye devam ederken ona doğru yaklaştım, Emir formum yükseliyor, onun üzerine salınmak için yalvarıyordu. "Bir gün seni ezeceğim

topuğumun altında," diye söz verdim. "Bana ve sevdiğim herkese verdiğin acının her zerresini sana vereceğim."

"Aşk mı?" Bu kelimeyle oynadı, dili şeker gibi tatlı bir kelimenin etrafında dönüyordu. "Sanırım kız kardeşini kastediyorsun, oyuncağın profesörü değil?"

Cevap vermeyi reddederek dudak büktüm. Kimseye karşı ne hissettiğim onu ilgilendirmezdi.

Omzunun üzerinden baktım, hala Ignis House'a gitmeye kararlıydım. Tory'yi görmek ve bunu düzeltmek istiyordum. Ama Seth'in buna izin vermeyeceğini görebiliyordum. "Gazetelerde Orion hakkında ne yazacaklarını merak ediyorum. Sence ona sapık mı diyecekler yoksa canavar mı? Belki de ikisi birden?" "Kes şunu," diye tükürdüm. "O bunların hiçbiri değil."

"Gazetelerin insanlar hakkında ne yazacağını asla bilemezsiniz," diyerek bugünkü haberi ima etti.

"İnsanların hakkımda ne dediğini umursadığımı mı sanıyorsun? *Senin* ne söylediğin Ben mi?" Hava kalkanı ona ulaşmamı engellediği için yaklaşabildiğim kadar yaklaştım. "Sen bir hiçsin, Seth Capella. Seni rahatsız ettiğim için oyuncaklarını tekmeleyen bir çocuksun sadece. Seni sinirlendiriyorum ve bununla bir erkek gibi başa çıkamıyorsun. Bu benimle Fae gibi yüzleşmek değil, acınası bir durum. Ve eğer kazandığını düşünüyorsan, çok yanılıyorsun. Yıldızlar benim tarafımda çünkü senin ne kadar değersiz bir yaratık olduğunu görüyorlar. Ve bunu sana benim aracılığımla geri ödeyecekler."

Yüzündeki gülümseme kaybolmuş, yerini acı, hınç ve derimin altında gizlenen gölgelerden bile daha karanlık bir şeyle dolu karanlık bir kaş çatmaya bırakmıştı.

Uzaklaşmak için döndüğümde bileğimi mengene gibi yakaladı. Onu silkeledim, ateşin onu yakmak için tenimde parıldamasına izin verdim ve

kurt gibi bir hırıltıyla geri çekildi.

"Benden uzaklaşma!" diye kükredi ama ben arkama bakmadım. Atlas'ımı çıkarıp Orion'u çağırarak daha da hızlı hareket ettim ve son umut ışığıma tutundum.

Bunu hâlâ

düzeltebiliriz. Hala

bir şansımız var.

İlk zil sesinde cevap verdi. "Onu buldun mu?"

Konuşmamızı gizli tutmak için kendi etrafımda bir susturma balonu oluşturdum. "Hayır," sesim çatallaştı. "Beni önce Seth buldu." Ne olduğunu anlattım

oldu ve Orion'un öfkesinin hattan aşağıya ve içime aktığını neredeyse hissedebiliyordum.

"Darius'la konuşacağım."

"Çabuk yap," diye yalvardım. "Seth'i durdurmak zorundayız."

"Yapacağız, Blue, söz veriyorum. Şimdi onu arıyorum."

İç çektim, ağırlığın bir kısmı ciğerlerimi terk etti ama yeterince değil. Gölgeler iliklerime kadar işliyordu ve onlarla savaşmak giderek zorlaşıyordu.

"İyi misin?" diye sordu ben bir şey söylemeyince. "Gölgeler yüzünden," dedim dürüstçe.

"Nefes almaya çalışın, rahatlayın. Bu duygularla besleniyorlar. Onların tuzağına düşmeyin."

"Deniyorum." Yürürken gözlerimi kapattım, tatlı okşamaları etrafımda dolanıyordu.

"Bana gel... Ben buradayım, sadece biraz daha ileride."

Orion konuşuyordu ama ben daha derine düşüyordum ve çıkamıyordum. Gözlerim açılmıyordu ve kemiklerimin üzerine yapışkan bir ağırlık çökmüştü.

"Çok yakınım, bana uzan. Birbirimize yardım edebiliriz."

Üzerime sakin bir sükûnet çöktü ve kalbimdeki korkuyu ve birkaç

dakika önce hissettiğim çaresizliği alıp götürdüğü için onun kucaklamasından zevk aldım. Bu

Karanlık bana bir ninni gibi şarkı söylüyordu ve ben onun kucağına tırmanmak ve bir daha asla geri dönmemek istiyordum.

"Darcy!" Biri bağırıyordu ama kim olduğunu düşünemiyordum, karanlık gittikçe koyulaşıyordu ve ben dünyadan gittikçe uzaklaşıyor, siyah bir denizin içinde sürükleniyordum.

"Uyanın, Bayan Vega!" Biri beni sarstı ve karanlıktan sıyrıldım, Orion'un mürekkep gibi gözlerini benimkilere dikilmiş buldum.

Yerdeydim ve onun üzerinde uzanan gölgeliklere bakıyordum. Bir grup öğrenci yanımdan geçerken kulağıma kıkırdayan kızların sesi geldi.

"Hepiniz cezalısınız!" Orion onlara bağırdı ve kahkahaları kesildi. Çılgın bakışları tekrar bana yöneldi ve ben de normal bir öğrenci/öğretmen ilişkisi dışında aramızda bir şey olduğundan şüphelenen başka birinin korkusuyla onu geri iterek sertçe göz kırptım.

"Kahretsin," diye tısladım, başımı yere vurmuş olmalıyım.

Orion hemen yaramı iyileştirdi ve ayağa kalkmama yardım etti. Yolda başka kimse olmamasına rağmen geri çekildim ama risk almaya değmezdi.

"Teşekkür ederim," diye iç geçirdim ve sonra susturucu baloncuğumun hâlâ içinde olduğunu fark ettim.

ve çabucak dağıttı. "Şimdi git Darius'u bul," dedim ve kaşlarını çattı.

"Her yere bakıyorum ama lanet olası telefonuna cevap vermiyor. Atlas." Omzumun üzerinden baktı. "Onu bulacağım. Sonra konuşuruz," diye mırıldandı ve tekrar uzaklaşmadan önce başımı salladım.

Arkama baktım, yolda ilerleyen daha fazla öğrenci gördüm, yüzlerindeki rahat gülümsemeler içimde bir kıskançlık düğümü oluşturdu. Her fırsatta hayatınızı mahveden boktan Varisler olmadan bu akademiye katılmak nasıl bir şey olurdu?

Anlamsız duygulardan sıyrıldım ve Darius'u da aramak niyetiyle acele ettim. Bu habere nasıl tepki vereceğini bilmiyordum ama

Orion'a güvendim. Ve eğer Darius'un bu karmaşayı bizim için çözebileceğini düşünüyorsa, ona inandım. Ama kız kardeşimden yardım isteyemezken ondan yardım istemek yutulması zor bir haptı.

Eğer içgüdülerime kulak verip ilk başta ona söyleseydim, bunların hiçbiri olmayacaktı. Onu bu karmaşanın içine sürüklemek istememiştim ama o benim ikizimdi.

Onaylamasa bile, Orion'la birlikte olma fikrinin delilik olduğunu düşünse bile, her şeyde yanımda dururdu.

Yakında sana her şeyi anlatacağım Tor, o zaman hayatım boyunca sana bir daha yalan söylemeyeceğim.

OceanofPDF.com

Gölün etrafında dolaşırken rüzgârı etrafımda uğulduyor, karanlık düşünceler zihnimde dolanıyor ve Varislere en iyi nasıl karşılık verebileceğimi bulmaya çalışırken gölgeleri çağırıyordu.

Özellikle de Darius.

Aptal suratı, yalancı ağzı, kocaman yatağı, lanet olası jakuzisi ve dünyanın gördüğü en güzel, en mükemmel şekilde üretilmiş motosikletleriyle aptal Darius, nasıl çalıştıklarını hiç takdir etmiyordu. Bu kadar çok şeye sahip olmayı hak etmiyordu. Keşke hepsini ondan alabilseydim. Her bir şeyi.

Aklıma bir düşünce gelince durdum.

Yine de ondan kolayca alabileceğim bir şey var.

Amaçsızca volta atmayı bırakıp kuzeye döndüm, Ağlayan Orman'ın içinden bir yol açtım ve doğruca ana kapıların yanında duran otoparka yöneldim. Varislerle henüz doğrudan bir dövüşe girememiş olabilirdim ama onları canlarının yandığı yerden vurabilirdim.

Fırtına şiddetini artırdıkça saçlarım arkamda dalgalanıyor, kırmızı eteğim kalçalarıma dolanıyor ve tenimi ürperten bir soğukluk hissediyordum. Ama bu doğal bir fırtına değildi, rüzgâr benim gücümle dans ediyordu,

Öfkemi hava büyülerime kanalize ederken etrafımda bir kasırgaya dönüştü, bu öfkenin bir kısmı için bir çıkışa ihtiyacım vardı.

Kalbim çılgınca atıyordu ve çenem sert bir çizgiye oturmuştu.

Darcy varislerin bu pislikten paçayı sıyırmasına izin veriyor olabilirdi ama ben vermiyordum. Artık değil. Onlar bu kadar güzel yalanlar söyleyip bizi yok etmek için bu kadar çok çalışırken olmaz.

Park yeri önümde belirdi ve siyah kazağımı çıkarıp belime bağladım, böylece kanatlarımı serbest bırakabilecektim.

Gabriel, Tarikat derslerimizi Anka doğamızı gizli tutabilmemiz için sadece yarı dönüşmeyi öğrenmemiz üzerine odaklamıştı ve şimdi sadece kanatlarımı çağırmak neredeyse kolaydı.

Bir büyü dalgasıyla sırtımdan fırladılar ve tutuştuklarında saf ısıları üzerime yıkandı. Bir anlığına ateşin sıcaklığıyla yıkandım ve büyülü rezervlerimi alevlendirdikten sonra

Böylece altın tüylerim güneş ışığını onlarsız yakalıyordu. Bu şekilde biri beni fark ederse, tanınma ihtimalim azalıyordu. Varislerin her yerde köleleri vardı ve beni durdurmaları için çok geç olana kadar ne yaptığımı bilmelerini istemiyordum.

Kanatlarımı sertçe çırparak havalandım. Çağırdığım şiddetli rüzgarlar Hayat benim çağrımla altımdan geçti, tüylerimi itti ve beni daha da yükseğe kaldırdı.

Doğruca otoparka doğru uçtum, Varislerin arabalarını tuttukları en üst kata ulaşıp içeri inerken kanatlarımı sıkıca kapattım.

Paha biçilmez araçların bulunduğu sıraya doğru ilerlerken botlarım betona çarptı ve bakışlarımı parkın sonundaki pırıl pırıl parlayan kırmızı süper motosiklete diktim.

Hızla ona yaklaştım, kanatlarımı tekrar sürgün ettim, böylece dizlerimin üzerine çöktüğüm yanındaki küçük alana daha kolay hareket edebildim.

Saçımdan bir toka çektim ve düz kontak yapabilmek için hızla kontak kablolarını çekiştirmeye başlarken dudaklarımda vahşi bir gülümseme belirdi Bu güzellik.

İmmobilizatörün etrafından dolaşmam biraz zaman aldı ve korkutucu bir an için neredeyse alarmı çalıştırıyordum, ancak sonunda elektrikler aniden canlandığında ve motoru çalıştırmak için atladığımda çabalarımın karşılığını aldım.

Başparmağım kontağa bastığında, tenimde bir büyü ürpertisi dolaştı ve ensemdeki tüyler diken diken oldu. Kıpırdamadan durdum, kaşlarımı çatarak bunun ne olduğunu anlamaya çalıştım. Orada
Güçle ilgili tanıdık gelen bir şey vardı ama yine de bana ait olmadığını biliyordum. Motosikletin üzerine yerleştirilmiş bir şey olmalıydı, ama ne?

Uzaklardan bir kükreme sesi geldi ve arkamı dönüp otoparktan dışarıya, Ağlayan Orman'a baktım ve tam zamanında devasa, altın rengi bir Ejderha'nın uzaktaki gökyüzüne bir ateş bulutu gönderdiğini gördüm.

Kahretsin, bu bir pisliğe bağlanmış sihirli bir alarmdı.

Bisiklete baktım, yarı yarıya planımdan vazgeçmeyi düşündüm, sonra bunun yerine bacağımı selenin üzerine attım.

Motorun derin mırıltısı kalçalarımın arasında gümbürdedi ve bileğimin bir hareketiyle, rüzgâr saçlarımı çekiştirirken çıkış rampasından aşağı doğru hızlanıyordum.

Rampadan aşağıya doğru hızla indim, tüm dikkatimi buradan çıkmaya odakladığım için etrafımdaki alan bulanıklaştı.

Motosiklet bir rüya gibi, hatta hayal ettiğimden bile daha iyi sürüyordu. Rampayı sanki bir hız yolundaymışım gibi aldım ve ne olduğunu anlamadan çıkışa doğru ilerliyordum.

Yoluma bir bariyer çıktı ve bir an için elimi kaldırıp hızımı korurken ona bir ateş topu fırlattığımda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Bariyer yıkılırken büyük bir gürültü duyuldu ve kampüsün dışına çıkan yola fırlarken ateş topunun sönmekte olan korlarının arasından hızla geçtim. Ancak kapıya ve özgürlüğe dönmek yerine, motosikleti sağa çevirerek akademi arazisinin kalbine doğru geri dönmeyi hedefledim.

Nabzım göğsümde bir savaş davulunun ritmiyle atıyordu ve Darius yaklaşırken önümdeki gökyüzünden tekrar kükredi.

Başımı kaldırdım, motorun hızından saçlarım omuzlarımın üzerinden geriye doğru savruluyordu ve onu dümdüz uçarken gördüm Ağlayan Orman'ın üstünden bana doğru.

Darius'un boncuk gibi Ejderha gözleri bana kilitlenmişti ve ben ona doğru hamle yaparken öfkesi her yanımda hissediliyordu.

Dişlerimi sıktım, içimde gerçek dehşet yükselirken aynı anda bir santim bile korku göstermeyi reddettim. Ama geri adım atmayacaktım. Bu sefer olmazdı. Beni çok fazla zorlamıştı. Dün gece beni umursuyormuş gibi davranıp odasına götürdüğü o saçmalıklar da neyin nesiydi? O zamana kadar bana çoktan tuzak kurmuştu. Bana ve Darcy'ye ne yaptığını biliyordu ve yine de bir an için beni düşündürdü...

Dişlerimi sıktım, bu düşünce zincirini daha fazla takip etmeyi reddederken içimden saf bir öfke hırıltısı kaçtı.

Patikadan aşağı, ağaçların kenarına doğru hızla indim. O bana ulaşmadan önce tek yapmam gereken ağaçların altına girmekti.

Birbirimize yaklaştığımızda Darius tekrar kükredi, ben ona doğru hızla ilerlerken jilet gibi keskin dişlerinin her biri sonsuza kadar uzayacakmış gibi görünen bir an için ortaya çıktı.

Bana ulaşamadan hemen önce ağaçların örtüsünün altından ateş ettim ve karşılık olarak çıkardığı kükreme altımdaki zemini titretti

tekerlekler.

Bir gülümseme yanaklarımı ısırdı ve gazı geri çekerken deli bir kadın gibi güldüm, üzerimdeki gölgeliklerin ötesinde Ejderha ateşi ve altın kanatların bakışlarını yakalarken Ağlayan Orman'ın derinliklerine giden patika boyunca ateş ettim.

Hava Bölgesi'ne doğru keskin bir sola döndüğüm sırada motosikletin sesini gizlemek için etrafıma bir susturucu baloncuk fırlattım.

Hayatım boyunca hiç bu kadar hızlı sürdüğümden emin değildim. Heyecan verici, korkutucu, özgürleştirici ve tamamen özgürleştiriciydi. Durdurulamazdım. Ejderhanın bile yakalayamayacağı bir doğa gücü gibiydim.

Bir anlık ukalalığım, bir kurt ulumasının sesi etrafımdaki ağaçları doldurduğunda bir balon gibi patladı.

"Aer Tower'a doğru gidiyor!" Ağaçların arasından Max'in sesi duyuldu ve başımı çevirdiğimde onun Seth'in sırtına binmiş, devasa beyaz Kurt Adam formuyla beni kovaladığını gördüm.

Susturucu baloncuğun yanına sert bir hava büyüsü kalkanı fırlattım. Bana herhangi bir büyü yapamadan ve gazı daha da geriye çekmeden önce.

Seth, Düzen formunda bir cehennem köpeği kadar hızlı olabilirdi ama altımdaki canavarla boy ölçüşemezdi ve patikada hızla ilerlerken kısa sürede onlardan uzaklaşıyordum.

Ama önüm açık değildi, hızıma yetişebilecek bir Varis vardı ve henüz onu görememiştim.

Ağaçların arasından fırladım ve Aer Tower'a doğru keskin bir dönüş yaptım. Önümdeki patikada öğrencileri gördüğümde susturucu balonu bıraktım, geldiğimi duymalarını istiyordum ki lanet olası yolumdan çekilsinler.

Cesetlerin arasından hızla geçerken, onlardan kaçınmak için yüksek hızda ileri geri sallanırken ve Aer Tower'ın yanından geçerken çığlıklar havayı doldurdu.

Arkamdaki cenneti bir kükreme doldurdu ve devasa Ejderha Ateşi topu tepemden fırlarken sıcaklık tenime değdi.

Omzumun üzerinden bakmak için koltuğumda döndüm ve devasa altın Ejderha'nın bana doğru yaklaştığını gördüm. Seth ve Max de arkamdaki patika boyunca yarışıyorlardı ve bir sonraki dönüşü almak için hızla önümdeki patikaya bakarken damarlarımdaki adrenalin beyaz sıcak enerjiyle yandı.

Köşeyi döndüm, öğrenci kalabalığı kaybolurken gazı açtım ve doğrudan Air Cove'un üzerindeki kayalıklara giden patikaya girdim.

Darius öfkesini tekrar gökyüzüne haykırdı ve alevlerinin hava kalkanımın üzerinde kıvrıldığını hissettim.

Ateş bana zarar veremez, pislik.

Birden önümde uçurum belirdi, mavi gökyüzü onun üzerinde açılıyor ve beni çağırıyordu.

Neredeyse geldik!

Caleb bir anda ortaya çıktı, önündeki yolu kapattı ve dişlerini gıcırdatarak toprağı emirlerini yerine getirmesi için kullandı.

Altımdaki zemin sarsıldı ve titredi, bir deprem yeri sarsarken bisiklet engebeli arazide savruldu.

Neredeyse düşüyordum ama son anda hava atmayı başardım, kalbim panik içinde sıçrarken motosikleti düzelttim.

Darius tam arkamda tekrar kükredi, o kadar yakındı ki Dragon'un nefesini ensemde hissedebiliyordum.

Bisikleti keskin bir şekilde çevirdim, ufka doğru yönelttim ve toprağı önümde düzgün bir yol oluşturmaya zorlamak için elimi uzattım.

Gazı gevşetip gidebildiği kadar geriye çektim ve uçurumun kenarına doğru dümdüz ilerlerken motor altımda böğürdü.

Caleb toprağın kontrolünü yeniden ele geçirmek için savaştı ve Max hava büyüsünü kalkanıma fırlatıp onu kırmaya çalışırken Seth arkamdan öfkesini haykırdı. Ama bunun bir önemi yoktu. Beni durduramadılar.

Tam uçurumun kenarına geldiğimde altımdaki zemin sarsıldı ve motosiklet havalandı.

Hiçliğin üzerinde yükselirken dudaklarımdan heyecan ve korku dolu bir çığlık koptu ve altımdaki devasa düşüş içimi baş dönmesiyle doldurdu.

Bisiklet düşmeye başlayana kadar selede kaldım ve sonra bisikletten atladım, sırtımdan fırlayan kanatlarımda Phoenix ateşi mavi ve kırmızı renkte yanıyordu.

Kanatlarımı çırptım ve motosikletin düşüşünü izledim ve düştü ve - ÇARPIŞMA! Büyük bir gürültüyle denizden çıkıntı yapan kayalara çarptı, güzelim kaporta bir anda yok oldu. Yine de filmlerdeki gibi patlamadı ve bu hayal kırıklığı yarattı. Parmaklarımın bir hareketiyle peşinden bir ateş topu gönderdim ve alevler benzin deposunu bulduğunda makineden büyük bir patlama koptu.

Bir an için o güzelim makine parçası öldüğü için suçluluk hissettim ama bir an sonra Darius'un boğazından kopan mutlak öfke kükremesi buna değdi.

Ağzından bir Ejderha ateşi dalgası aktı, kalkanımı delip geçti ve doğruca bana doğru geldi. Şaşkınlıkla bağırdım ve
Kollarını kaldırdı ve ateşi bana dokunmadan hemen önce aramıza kırmızı ve mavi Anka alevlerinden bir duvar ördü.

Ejderha ve Anka ateşi birleştikçe altın renginde yanıyordu ama benim alevlerimin gücü onunkini beyaz sıcak bir enerji parlamasıyla tüketti.

Tekrar üzerime gelmeden önce döndüm ve ondan uzaklaştım, beni hızlandırmak için hava büyümün yardımıyla hızlı ve sert bir şekilde uçtum.

Caleb ve Max ileri geri bağırıyorlardı ve ben kalbim boğazımda, zafer bacaklarımda bir yol açarak Ateş Toprakları'na doğru ilerlerken dördü de peşimden koşuyordu.

Çok kızgındılar ama arkamda bıraktığım rüzgârla şimşek kadar hızlıydım ve az önce yaptığım şey için beni cezalandırmak istiyorlarsa, beni yakalamak zorunda kalacaklardı.

Ateş Bölgesi'nin çorak arazisi pek fazla potansiyel saklanma yeri sunmuyordu ama üzerinden geçerken uzakta yoğun bir şekilde asılı duran bir buhar bulutu gördüm. Su ve Ateş Toprakları'nın birleştiği yerde, Pırıltılı Kaynaklar sıcak su havuzlarına yayılmıştı ve bu da bir Ejderha'nın geçemeyeceği kadar dar patika ve mağaralardan oluşan bir labirent yaratmıştı.

Onlara doğru hızla ilerledim, kanatlarımı sıkıştırdım ve buhar bulutunun içine dalarken onları kaplayan alevleri söndürdüm.

Darius arkamda bir yerde kükredi ama yakınımda değildi.

Yere düştüm ve havuzların arasındaki küçük geçitlerde koşmaya başladım, yoğun buhar koşarken görmemi zorlaştırıyordu. Ağırlıkları beni tutmasın diye kanatlarımdan kurtuldum ve Düzen formum tekrar etimin altına çekilirken kürek kemiklerim karıncalandı.

Kendimi daha fazla gizlemek için etrafıma bir susturucu baloncuk yaydım ve kayaların kenarına oyulmuş dar bir mağara gördüm.

İçine daldım ve gölgelerin içinde arkama yaslanırken kendimi daha iyi gizlemek için siyah kazağımı tekrar üzerime geçirdim.

Birkaç uzun an boyunca duyabildiğim tek şey kalbimin çılgınca çarpmasıydı ama sonra Seth'in sesi rüzgarla birlikte geldi.

"Muhtemelen doğruca Su Bölgesi'ne kaçmıştır!" diye seslendi tam uzaktaki bir patikaya adım atarken. Diğer Varisler ona yaklaştı ve

Onun ve Darius'un kıyafetlerini tekrar giydiklerini fark ettim. Beni ararken Max ya da Caleb'in onları taşıdığını tahmin ettim ki bu utanç vericiydi çünkü ikisi beni bulmaya çalışırken kampüsün her yerinde sikleri havada uçuşarak koşuyor olsalardı bu daha da komik olurdu.

"Muhtemelen Küre'deki Ass Society'ye geri dönmüştür," diye ekledi Max. "Oraya gidip kontrol edeceğim," dedi Caleb ve diğerlerinden önce oradan uzaklaştı.

hatta cevap verdi.

"Onu bulduğumda, yok edeceğim," diye hırladı Darius, gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Ne yapmamızı istiyorsun?" Seth, beni bulmak için en iyi yolu nasıl bulacağından emin değilmiş gibi ona sordu.

"Git ve Su Bölgesi'nde avlan ve Ignis'teki odasını kontrol et.

Eğer onu orada bulamazsanız," diye homurdandı Darius. "Ve eğer onu bulursan, ben oraya gelene kadar onu tut. Bu kişisel bir mesele."

Seth heyecanla, "Bu çok güzel olacak," dedi ve dönüp Max'i de yanına alarak kaçmaya başladı.

Darius olduğu yerde kalırken sessizlik uzadı, yavaşça dönerek kaplıcaları oluşturan yüzlerce küçük havuz ve şelale arasında uzanan labirent gibi yollara baktı.

"Roxy!" Darius aniden bağırdı. "Hâlâ buralarda bir yerde olduğunu biliyorum. Dışarı çık ve Fae gibi yüzleş benimle!"

Omurgam dikleşti ve bu meydan okuma karşısında dişlerimi sıktım ve gölgelerden çıkmadan önce sadece bir an tereddüt ettim. Çünkü ne

Başka ne yapabilirdim ki zaten? Bunu unutacak değildi ve daha fazla saklanmak sadece kaçınılmaz olanı ertelemek olurdu. Hoşuma gitse de gitmese de bu kavga yaklaşıyordu.

Gerçi o anda damarlarımdaki ateş belki de hoşuma *gittiğini* söylüyordu. Beni itip kakmasından ve bana bok gibi davranmasından bıkmıştım. Ayağa kalkıp onunla Fae gibi yüzleşmemin zamanı gelmişti. Ve eğer beni kıç üstü yere sererse, o zaman sorun yoktu. Çünkü hemen ayağa kalkar ve ona tekrar saldırırdım.

Ve tekrar. Ta ki topraktan *bana* bakan o olana kadar.

Susturucu baloncuğumu yok etmek için bir el salladım ve dümdüz yürüdüm

ona doğru. "Beni mi arıyorsun?" Bana doğru döndüğünde masumca sordum.

Gözlerindeki öfke ruhumu yakıp kavurdu ve bir an için cesaretim kırıldı. Ama sadece bir anlığına. Darius Acrux'tan korkmuş olabilirdim ama bunu bilmesine izin vermeyecektim.

"Ölmek istiyor olmalısın, Roxy," diye homurdandı, ileri doğru adım attı ve bedenlerimizi ayıran bir santimden fazla boşluk kalmayana kadar aramızdaki mesafeyi kapattı.

"Daha fazla pislik istemiyorum," diye karşılık verdim. "Ve artık senin saçmalıklarına katlanmayacağım."

"Solaria'da böyle dilekler gerçekleşmez Prenses. Ve eğer ayağa kalkıp benimle dövüşeceksen, bunun bedelini ödeyen sen olacaksın.

sonuçları."

"Sanırım sonunda ödeyecek olan sensin, ey kudretli Ateş Varisi,

Çünkü alevlerin bana zarar veremez ve gücün benimle boy ölçüşemez. O yüzden seni tüm Krallığın önünde yerlerde sürüklemeden önce neden şimdi pes etmiyorsun?"

Darius yüzüme doğru hırladı, tehditkâr bir şekilde yaklaştı ve avuçlarımı göğsüne çarparak onu nefretimin gücüyle bir adım geriye savurdum.

Gözleri parladı ve beni geri itti. Sırtım arkamdaki kaya duvara çarptı, o sırada omurgam boyunca hafif bir acı tıslaması yükseldi.

doğruca bana geldi.

Ona dik dik baktım, çenemi meydan okurcasına kaldırdım, elini uzatıp saçlarımdan bir tutam kopardı ve başımı geriye yatıracak kadar sertçe çekiştirdi. Acı dolu bir nefes dudaklarımı ayırdı ve bir an sonra ağzı benimkiyle çarpıştı, kalbim bu tartışmanın beklenmedik dönüşüyle sıçradı.

Birkaç uzun saniye boyunca, dudaklarım sorgusuz sualsiz onun dudakları için ayrılırken ve dili ağzımı işgal ederken alevlerin içine savruldum. Beni açlıkla öptü. Sahiplenerek. Her parçamı kendine mal etti ve dizlerim bükülürken içimden bir inilti yükseldi ve tam olarak benden istediği şeye boyun eğmek için karşı konulmaz bir dürtüyle doldum. İzin ver ona Beni alsın, kullansın, sahip olsun, her parçama sahip olsun ve sırf yapabildiği için hepsini parçalasın.

Kollarının kafesine ve etinin cazibesine dalmıştım. Ama daha önce beni boğmayı başaramamıştı ve şimdi de buna izin vermeyi planlamıyordum.

Bir kararlılıkla geriye doğru sarsıldım ve saf irade gücüyle dudaklarımızı ayırdım.

Ondan kurtulduğum anda sağ elimi ona doğru savurdum ve öfke beni canlı canlı yerken çenesine bir tokat attım.

Darius uzun bir süre şaşkınlıkla bana baktı ve saf, dizginlenemez nefret aramızdaki havayı aydınlattı. Birbirimize dik dik baktık, her birimiz diğerinin bir sonraki hamleyi yapmasını bekliyorduk.

Sıcak havuzlardan çıkan buhar aramızda dolaşarak onu görmemi engelliyor ve buhar dağıldığında bakışlarında ne bulacağımı merak ettiğim için kalbimin panikle çarpmasına neden oluyordu.

Sis tekrar dağıldı ve dudaklarımın karıncalanması bakışlarımı onun ağzına çekti.

Tamamen hareketsiz kaldık, göğsüm derin nefeslerle kabarıyordu ve yaklaşık bin hakaret dilimin ucunda bekliyordu. Ama onları orada tuttum, onun yerine aramızdaki boşluğa uzandım ve onu tekrar kendime doğru çekerken elimi siyah tişörtünün kumaşına soktum.

Bu anın sıcaklığı sihrimizi tenimizin yüzeyine çıkarırken ve aramızdaki her küçük temas noktasından enerji geçerken öpücüğü beni neredeyse yakıyordu.

Vücudu benimkine bastırarak beni duvara yasladı, ben ağzının içinde nefes nefese kalırken dili beni esir aldı.

Beni yerimde sabitlerken eli çeneme geldi, kalçaları benimkilere sürtünüyordu, böylece bizi ayıran kumaş katmanlarının arasından ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum. Kalçalarımı birbirine kenetlemek ve onun dokunuşunun bedenimde uyandırdığı dürtülerle savaşmak zorunda kaldığımda, içimden lezzetli bir cazibe dalgası gönderdi.

Hâlâ yumrukladığım materyali aşağıya doğru sürükledim, o kadar sert çektim ki yırtıldığını duydum. Darius dudaklarıma karşı homurdandı ve beni daha sert öptüğünde açlıkla inledim ve ellerim içeri itmeden önce tişörtündeki yırtığa ulaştı. Avuçlarımı sert tişörtünün üzerinde gezdirirken kalbim küt küt atıyordu.

Göğsünün kaslarını, her kıvrımını ve çıkıntısını keşfederken parmak uçlarım sıkıca bastırıyordu.

Ona dokunduğumda yüzümdeki tutuşu sıkılaştı ve eli boynumu sarmak için kaydı.

Keskin bir nefes aldım, elini sıkıca kavradığında öpüşmemizi bir anlığına kestik. Elini boğazıma dolayarak beni olduğum yerde sabitledi ve dikkatini morarmış dudaklarımdan çekip öpücükler kondurmaya başladı

Dişlerinin etime sürtünmesiyle noktalanan boynumdan aşağı iniyordu. Biraz geriye yaslandım, yarısı boğazımı kavramasını engellemek, yarısı da boğazıma daha fazla erişmesini sağlamak istiyordum. Isırırken beni bırakmayı reddetti

Başparmağının beni tuttuğu yerin hemen altına, canımı acıtacak kadar sert ama deriyi kıracak kadar değil.

Protesto edercesine inledim, ellerimi harap tişörtünün altına doğru iterken başımı geriye doğru salladım.

Darius beni sabit tutmak için saçlarımı tekrar çekti ve boynumu iz bırakacak kadar sert bir şekilde emdi.

Dudaklarımı tekrar öpmeden boynumda izler bırakmak için pozisyonunu kullanmaya devam ederken hayal kırıklığı içinde inledim.

Vücudunda yaptığım keşfi durdurdum ve tırnaklarımı mükemmel göğsünde gezdirdim, uyguladığım baskının altında derisinin kırıldığını hissettim.

Darius bana doğru hırladı ve bu ses omurgamdan aşağıya doğru bir korku ve beklenti dalgası gönderdi ve uyluklarımın arasından sıcaklık aktı. Ona doğru eğildim, göğüslerim göğsüne baskı yapıyordu ve o da bana teslim oldu, dikkatini tekrar ağzıma verdi.

Beni öptüğünde inledim, göğsümü bulabilmek için boynumdaki tutuşunu bıraktı, eli kazağımın ince malzemesini kavradı ve meme ucum dokunuşuna tepki olarak sertleşti.

Hâlâ saçlarımda tuttuğu kavrama acı verecek kadar sıkılaştı ve o kadar iyi hissettirdi ki haykırdım. Yıkık dökük tişörtünü ittim, başının üzerinden yırtmak için benden ayrılmak zorunda kalana kadar malzemeyi yukarı ittim.

Saçlarımı serbest bıraktı ama gömleği yere düştüğü anda tekrar öne çıktı ve eteğimi yukarı iterek kalçalarımın arkasından yakaladı ve beni kollarının arasına aldı. Aralarına girebilmesi için bacaklarımı ayırdım ve o da beni tekrar kaya duvara doğru itti, duvara sertçe vurarak üzerimize bir çakıl yığını düşürdü.

Beni kendisine doğru tutarken parmakları kıçıma battı ve ayak bileklerimi arkasına kilitledim, bacaklarımı birbirine kenetledim, böylece bana mümkün olduğunca sıkı bir şekilde bastırdı. Yere bastırırken ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum.

Kot pantolonunun üzerinden bana doğru yaklaştı, kaba malzeme kanımı pompalayacak şekilde iç uyluklarımı sıyırdı.

Öpücükleri beni ateşliyordu, tüm bedenim onu ilk gördüğüm andan beri ona karşı hissettiğim cinsel arzuya boyun eğiyordu.

Onda nefret ettiğim her şey hâlâ ondaydı ama aynı zamanda benim kişisel cehennem markamdı. Ve uzun zamandır günah işliyor, onun beni cezalandırmasını bekliyordum.

Darius beni vücuduyla duvara yasladı ve siyah külotumun dantelli kumaşına ulaşana kadar elini eteğimin altına kaydırdı.

Parmakları yan taraflarına dolandı ve keskin bir çekişle bir yumruk haline geldi.

Üzerimden çıkardığında nefesim kesildi, malzeme kırılmadan önce kalçamı kesti.

Eli aramızda hareket etti ve bir parmağını doğrudan içime soktu.

Onu ne kadar çok istediğimi hissettiğinde aç bir şekilde inledi, ikinci bir parmağını içime soktu ve kollarında nefes nefese kalmama neden olan mükemmel bir hızda içeri ve dışarı çekti.

Onu tekrar öperken ellerimi siyah saçlarında gezdirdim, sanki onu bütünüyle yutmak istiyormuşum gibi kendime doğru çektim.

Beni tekrar öperken ağzıma karşı beklentiyle gülümsediğini hissedebiliyordum ve kan akıtacak kadar sert ısırmadan önce alt dudağını ağzıma çektim.

Darius başını geriye doğru çekerek dilini dudağındaki ısırığa bastırırken gözleri karanlık vaatlerle dolup taşıyordu

Ben.

Parmaklarını içimden geri çekti ve etimin her santimini ateşe verecek kadar sıcak bir bakışla beni izlerken hayal kırıklığı içinde inledim.

Kavrayışım pazularına yerleşti ve bakışlarım göğsünün ve kollarının yontulmuş mükemmelliğini ve onları kaplayan girdaplı mürekkebi almak için aşağı indi.

Omzunun üzerinden siyah bir alev kıvrımı geçti ve elimi hareket ettirdim, o izlerken küçük tırnağımla dövmenin çizgisini çizdim. Güçlü omuzları gerildi ve beni aniden ayağımın dibine bıraktı, geri adım atarak vücudunun sıcaklığını bana hissettirmemeye başladı.

Kemerini çözmeye çalışırken başparmağını kemerine soktu ve ben de bir adım öne çıkıp ellerini kenara iterek kemerini elinden aldım.

Kemeri çekiştirdim, tokasından kurtardım ve ilmeklerinden dışarı sürükledim.

Darius'un elleri belimi buldu ve onları kazağımın altından itti, parmakları kumaşın altındaki tenimde gezindi. Sabırsız bir hırıltıyla kazağımın eteklerini kavradı ve başımın üzerinden çekip aldı.

Zaten parçaladığı külotuma uyan ve sertleşmiş meme uçlarımı ortaya çıkaran dantelli sütyenimi görünce inledi.

Kazağımla birlikte kemerini indirdim ve fermuarının düğmesini açtım, birkaç adım geri gitmesini sağlarken onu tekrar öptüm ve elimi kotunun içine soktum.

Darius, onun sert uzunluğunu elime aldığımda homurdandı, büyüklüğünü hissettiğimde nabzım beklentiyle yükseldi. Öpücükleri tekrar boynum boyunca ilerlerken, elimi aşağı yukarı hareket ettirmeye başladım.

Aniden bileğimi yakaladı, elimi kot pantolonundan çekip çıkardı ve beni döndürerek sırtımı karnına bastırdı. Kolumu vücuduma sabitledi ve pantolonunun arkamda yere çarpma sesiyle kıçımı ona doğru ittim.

Aleti kıçıma bastırdı ve ben de ona karşı geri çekildim, ne kadar sert olduğuna inledim ve vücudumun da onunkine aynı keskinlikte tepki verdiğini biliyordum.

Bir kolumu tuttuğu yerden çektim ve omzumun üzerinden geriye uzandım, boynunu kavradım ve eteğimi kabaca iterken onu tekrar öpebilmek için başımı çevirdim. Etek kalçalarımdan aşağı düştü ve aynı hareketle botlarımı tekmeleyerek içinden çıktım.

Darius kalçamı kavradı ve beni yanımızdaki havuzun kayalık çıkıntısına doğru eğmeyi planlıyormuş gibi ileri doğru itti ama bu benim için işe yaramayacaktı. Ona sırtımı dönecek değildim.

Kollarında iki büklüm oldum, istediğim şeye karşı koymaya çalışırken elini üzerimden çekip aldı. Ona tekrar vurmamı engellemek için bileğimi kavradı ve kalbimin hızla çarpmasına neden olan bir hırıltı çıktı.

"Hayır," diye tersledim.

"Durmamı mı istiyorsun?" Darius sordu, sesi arzudan pürüzlüydü.

Bakışlarım çıplak vücudunun üzerinde gezindi ve onun ağız sulandıran her santimini içime çekerken açlıkla dudağımı ısırdım.

"Durma," diye cevap verdim ama yine de beni o kayanın üzerine eğmesine izin vermeyecektim.

Bakışlarında aynı ihtiyaçla vücudumu değerlendirdi ve beni havuza doğru geri götürürken sertçe öptü.

Bu sefer elini bileğimden çekerken beni hareket ettirmesine izin verdim ve ellerimle boynunun arkasını kavradım, o kadar sert kavradım ki tırnaklarımla onu işaretlediğimi biliyordum.

Kaba sakalları yüzümün yumuşak derisini ısırdıkça acı onu daha da azdırıyor gibiydi.

Belimden tuttu, beni kayalık duvarın üzerinden kaldırıp sıcak havuza taşırken parmakları morarmıştı.

Mavi su belime dolanırken ayaklarım dibe vurdu, Darius peşimden koşarken geri çekildim, öpücükleri daha acil hale geldi, ellerimi onun üzerinde gezdirirken elleri sütyenimin altındaki göğüslerimi kavradı.

Bir kolunu sırtıma doladı, beni vücuduna doğru çekerken bir yandan da geriye doğru itmeye devam etti.

Sıcak su bellerimizi yıkadı ve boynumu öperken, emerken ve ısırırken yürümeye devam etti ve ben omuzlarına yapıştım, ona daha fazla erişim sağlamak için başımı geriye doğru eğdim.

Havuzun arka tarafında küçük bir şelale pırıl pırıl parlayan bir kayalıktan aşağı yuvarlanıyordu ve beni ona doğru itti, kalçalarımın arkasını o kadar sıkı kavradı ki beni kollarının arasına alırken canım acıdı ve bacaklarımı beline doladım.

Beni öpmeyi bıraktı ve kalçalarının güçlü bir hamlesiyle bedenimi ele geçirmeden yarım saniye önce doğrudan gözlerimin içine baktı.

Tüm sertliğiyle içime girip beni tamamen doldurduğunda ve düşüncelerimi dağıttığında haykırdım.

Geri çekilip bana tekrar çarpmadan önce alışmam için bana bir an bile vermedi.

Şelalenin sürekli akan suyu üzerimizden akıyor, bedenlerimizin arasından kayarak tenlerimizin birbirine değmesini sağlıyordu. Ağzını yaka kemiğimin üzerinden, aramızda kalan tek engel olan sütyenimin ince kumaşına doğru gerilen göğüslerime doğru kaydırırken ihtiyaç içinde inledim, vücudum daha fazlasını talep ediyordu.

Ağzı dantelin üzerinden meme ucuma indi, hayal kırıklığı içinde hırlarken dişleri materyali tırmıklıyordu. Tekrar içime girdiğinde nefesim kesildi, ona istediği erişimi sağlamak için sütyenimin askısını aşağı çekti.

Kalçalarının bir sonraki hamlesine ağzıyla meme ucumu yakalayarak karşılık verdi. Isırdı ve ben acı ve zevkle tısladım, karşılık olarak tırnaklarımı omuzlarında sürükledim, daha fazlasını talep ettim.

Darius tekrar homurdandı ve tekrar tekrar içime girerken vücudumun derinliklerinde titreşimlerini hissedebiliyordum.

Bağırdım, o devam ettikçe kaslarım onun etrafında sıkılaştı. amansız bir tempo. Başım dönüyordu ve vücudunun hareketlerini kendiminkilerle eşleştirirken dudaklarımdan küfürler dökülüyordu.

Tırnaklarım sırtında, boynunda, omuzlarında çizgiler oluşturdu. Ağzı her yerdeydi, ayak parmaklarımı kıvrandıran öpücükleri beni haykırtan ısırıklar izliyordu. Ben de onun kadar vahşiydim, etini parçalıyor ve ondan istediğim tüm zevki talep ediyordum.

Tüm vücudum onun dokunuşuyla alev alev yanıyordu ve beni sınıra doğru sürüklediğini hissettiğimde bile bunun yeterli olmayacağını biliyordum. Onun vücudunun benimkine karşı hissine doyacağımdan emin değildim.

Göğsümü bıraktı ve dudaklarımı tekrar almak için yukarı kaydı, dilini ağzıma soktu ve acımasız hızını sürdürürken dudaklarımdan dökülen çığlıkları yuttu.

Sanki benden daha fazlasına ihtiyacı varmış gibiydi, oysa hepsini zaten alıyordu ve ben de isteyerek veriyordum.

Parmakları kalçalarıma saplanırken omuzlarını kavradım ve kalbim kaburgalarıma çarparken nefes almak için öpüşmemize ara vermek zorunda kaldım, tüm vücudumu istek ve ihtiyaçla titreten bedenimdeki taleplerine ayak uydurmak için savaşıyordum.

Ona tekrar sarıldığımda tüm dünya onun içimdeki hissine daraldı ve daha önce bildiğim hiçbir şeye benzemeyen bir zevk bedenime çarptığında dudaklarımdan bir çığlık döküldü.

Darius da beni takip etti, o da serbest kalırken boynuma doğru inledi.

Göğüslerimiz birbirine yaslanmıştı, alnını taş duvara yasladığında aramızdan geçen tek ses ağır nefes alış verişlerimizdi

yanımda, sert yanağı benimkine sürtünüyordu. Hâlâ bacaklarımı tutuyordu, ben nefesimi tutmaya çalışırken ve su üzerimizden akmaya devam ederken bedenlerimiz hâlâ birbirine bağlıydı.

Ellerimi omuzlarından kaydırdım, avuçlarım göğsüne dayanana kadar yavaşça aşağıya doğru indirdim.

Başını çevirdi ve ondan istediğimi çoktan almış olmama rağmen öpücüğünü karşılamak için hareket ettim.

Bu öpücük daha yavaş, daha derindi, dudakları benimkilerin üzerinde nazikçe kayıyordu.

İkimizin de az önce yenik düştüğü cezalandırıcı tutkudan milyonlarca kilometre uzakta bir okşayıştı bu. Sırtımı ona yasladım, o anın içinde biraz daha oyalanırken parmaklarımı çenesinde gezdirmek için uzandım.

Sonunda geri çekildiğinde gözüme takıldı ve yüzünde bir şey

Bakışları beni çağırıyor gibiydi. Sanki onu görmemi istiyordu. Gerçek onu. Sadece o saniye için. Acaba ona gerçek yüzümü göstermiş miydim? Başparmağımı çenesinde gezdirdiğimde, sanki canı çekiyormuş gibi dokunuşuma doğru eğildi. Teninde dokunuşumu hissetmek için can attığını anlamama yetecek kadar.

Başparmağım çenesine kadar geldi ve elimi geri çektim, ona bu şekilde dokunduğum için kendime biraz kızdım.

Nefes alış verişlerimiz dengelendi ve Darius geri adım atarak aramızdaki teması keserken bacaklarımı tekrar havuzun dibine indirdi.

Bana baktı, koyu renk gözleri sorularla doluydu ve değinmek istemediğim bir şeyin parıltısını taşıyordu.

Dudağımı ısırdım, bu düşünceyi bir kenara itmeden önce neden az önce onun cazibesine kapıldığımı merak ettim. Daha sonra bunun için kendimi hırpalayabilirdim, şu anda önümdeki Ejderha ile ilgilenmem gerekiyordu.

Bana bakarken bakışları sertleşti, az önce yaptığımız şeyle yatıştırılamayan öfke tekrar aramızda dolaşmaya başladı.

Ona kaşlarımı çatarak karşılık verdim ve düşüncelerimi bedenimin ahlaksız arzularından uzaklaştırmak için mücadele ederken sütyenimin askısını omzuma geri çektim.

Darius bir adım daha geri çekildi, havuz onun beline dolanırken ben olduğum yerde kaldım ve şelale omuzlarımın üzerinden akmaya başladı.

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama ben önce davrandım ve suyun içinden ona doğru ilerledim.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez," dedim agresif bir şekilde ve yanından geçerken omzumu koluna vurdum.

"Bunun için teşekkürler," diye cevap verdi karanlık bir şekilde.

Onu görmezden geldim, havuzun kenarına ve kıyafetlerime doğru yöneldim, böylece ondan uzaklaşabilecektim.

Kenarı kavrayıp kendimi yukarı çekmeye başladığımda bir rüzgâr üzerime doğru geldi ve içgüdüsel olarak irkildim, üzerime su dökülürken yukarı baktım

Yağmur damlaları gibi, Darius'un Ejderha bedeninden süzülerek uzaklaştı.

Başparmağımı şişmiş dudaklarıma sürterek sertçe eğilmesini ve bulutlara doğru dönerek gözden kaybolmasını izledim.

Vücudum hâlâ onun anısıyla karıncalanıyordu ve kıyafetlerimi almaya giderken kaşlarımı çattım.

Darius Acrux muhtemelen tanıdığım en inatçı, kibirli ve sinir bozucu adamdı. Ama yatakta aklımı başımdan alıyordu.

OceanofPDF.com

Mercury Chambers'ın tepesinde t**ünemiştim,** bu da bana bir manzara sunuyordu
Ateş Bölgesi'ne doğru. Bir avın ortasındaymış gibi görünen Darius'un kampüs boyunca uçtuktan sonra geri döndüğüne dair herhangi bir işaret için gökyüzünü ararken, endişe içimi dikenli tel gibi sarıyordu.

Bir kükreme dudaklarımdan rahat bir nefes almamı sağladı ve onu Ignis House'a doğru uçarken gördüm, altın kanatları kış güneşinin altında parlıyordu. Bacaklarımı binanın kenarından aşağı salladım ve kampüsün diğer ucuna doğru fırlamadan önce yüksek hızda bir tahliye borusundan aşağı kaydım.

Ignis Evi'nin önünde durdum ve onu buraya geri getirirken gökyüzüne baktım. Darius üstümden süzüldü, hedefine ulaşmadan hemen önce yer değiştirdi.
Pencereden içeri inmek için.

Sohbet eden öğrencilerin sesleri bu tarafa yönelince binanın yan tarafına doğru ilerledim. Darius'un odası binanın en üst katındaydı ve muhtemelen ortak salondan geçip onun yatak odasına girmek benim için pek de iyi bir görüntü olmayacaktı. Derin bir nefes aldım ve muazzam binayı oluşturan cam bölmelerdeki ince yarıklardan birine tutunarak yukarı sıçradım ve duvara tırmanmak için Emir gücümü kullanarak kendimi yukarı çektim. Kısa sürede penceresine ulaştım, içeriye sorunsuzca atladım ve banyodan gelen duş sesini duydum. Pencereyi kapattım ve ona yaklaştım.

Ocakta yanan şiddetli ateş, yatakhanesinin etrafına susturucu bir baloncuk yayıyordu.

Cebimden Atlas'ımı çıkardım ve orada birkaç dakika önce gelmiş olması gereken bir mesaj buldum.

Darius:

Ben de seni görmek istiyorum, neredesin?

"Buradayım," diye seslendim ve duş kapandı. Bir saniye sonra eşofmanlarıyla belirdi, saçları ıslaktı ve gözleri karanlık bir duyguyla parlıyordu. Derisinde çizikler ve ısırık izleri vardı ve kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı.

"Ne oldu?"

Homurdandı, sonra tek kelime etmeden onları iyileştirmek için bir elini kaldırdı.

"Nerelerdeydin?" Boğazım düğümlenerek sordum, gerçekte ne demek istediğimi dile getiremedim. *Sana ihtiyacım vardı.*

Darius duvar gibi kaskatı kesilmişti ve başını eğdiğinde bir şeylerin ters gittiğini fark ettim. Gerçekten yanlış.

"Ne oldu?" Elimi koluna koyarak hızla ileri atıldım. Bir süre önce derim karıncalanmış ve acımıştı, gerçi endişelenmemi gerektirecek kadar ciddi değildi ama şimdi kolumun iç kısmındaki Leo dövmesi rahatsız edici bir şekilde titriyordu.

Beni kucakladı ve ben onu kendime doğru çekerken kalbim daha çok çarpmaya başladı, aramızdaki bağ bizi birbirimize çekiyor ve içimi acıtıyordu.

"Roxy," diye hırladı Darius en ölümcül tonda.

Yavaşça onu bıraktım ve geri çekildim. "Tahmin etmeliydim." Başını hafifçe salladı, vücudundaki gerginlik beni endişelendiriyordu. "Ne oldu?

ne oldu? Ona zarar verdin mi?" Gidip onu bulmam gerekip gerekmediğini merak ederek dikkatlice sordum.

"Hayır. Yani evet... ama bu şekilde

değil." "Ne gibi o zaman?" Ben

zorladım.

"Sikiştik," diye tükürdü sanki onu öldürdüğünü söylüyormuş gibi.

"Yıldızlar adına, Darius." Stres vücudumdan bir sel gibi aktı. "Bu harika, artık tüm bu numaraları bırakabilirsin."

"Numara mı? Ne numarası Lance?" Beni iterek geçti, kendini yatağa attı ve uzun bir nefes verirken bir elini başının altına sıkıştırdı.

"Demek istediğim, sen ve o, odaklandığınız tüm bu saçma kan davası. Artık ikiniz de sonunda gerçekten ne istediğinize karar verdiğinize göre, belki-"

"Belki de hiçbir şey. Birlikteyken kendimi ona o kadar bağlı hissediyordum ki, sanki ruhlarımız etlerimizden sıyrılıp birbirlerine bastırmaya çalışıyorlardı. Sadece iyi değildi, tamamen bunaltıcıydı, yemin ederim hala teninin izini benimkine karşı hissedebiliyorum ve öpücüklerinin tadını alabiliyorum.
dudaklar..." Sanki söyleyecek bir şeyi yokmuş gibi sözünü kesti ve ben de Darcy ile aramdaki ilişkiyi gerçekten anlayıp anlayamayacağını merak etmeye başladım.
Çünkü neredeyse onunla hissettiğim bağı tarif ediyordu ve bana kızmayacağını, hatta nereden geldiğimi anlayabileceğini ummaya başlamıştım. "Sonra birlikte olduktan sonra, beni sanki... Bilmiyorum, sanki ciddiymiş gibi öptü. Sanki sadece seks değildi ve o da benim gibi hissediyordu ve aramızdaki şeylerin değiştiğini düşündüm... en azından on saniye kadar," diye umutsuzca ekledi.

"Ama yapmadılar mı?" Kaşlarımı çatarak

sordum. "Görünüşe göre onun için

değil."

"Bundan nasıl emin olabiliyorsun? Onunla hiç konuştun mu, yoksa-"

"Gözümün içine baka baka söyledi," diye homurdandı, içindeki öfke o kadar hızlı yükseliyordu ki ne diyeceğimi bilemedim. "Ondan şimdi, onunla yatmadan önce nefret ettiğimden daha çok nefret ediyorum."

"Ne?" diye sordum. Şaşkınlıkla sordum, ona doğru ilerledim ve yatağın ucuna çöktüm.

"Normalde beni parçalara ayırır, ama şimdi onu içeri aldım ve ona parçalaması için daha fazla parçamı verdim."

"Hadi ama, o kadar da kötü olamaz."

Sanki hiçbir şey bilmiyormuşum gibi kaşlarını çatarak bana baktı. Sanki hiçbir şeyden haberim yokmuş gibi.

"Onu ne kadar istediğimi biliyor musun? Bazen ona ne kadar *ihtiyacım varmış* gibi hissediyorum? Sanki bedenimin altına girmiş ve ruhumun derinliklerine kök salmış gibi. Ona açlık duyuyorum ve onun için acı çekiyorum ve kısa bir an için, belki o da aynı şeyi hissediyordur diye düşündüm. Sanki aramızdaki tüm öfke ve nefret, arzuladığımız diğer her şeyi örtbas ediyordu. Belki ben de böyle iyi bir şeye sahip olabilirdim, saf, dürüst ve sadece *benim olan* bir şeye.″ Üzerindeki yükün ağırlığı gibi bir nefes bıraktı.

Tüm dünya onun omuzlarındaydı ve bir an için ona söyleyecek doğru kelimeleri bulamadım. Çünkü bunun nasıl bir his olduğunu biliyordum. Blue ile birlikteyken, başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi geliyordu. Ve bana sanki dünyadaki tek erkek benmişim gibi baktığında, kelimelerle ifade edemediğim bir şekilde kendimi tamamlanmış ve mutlu hissediyordum. Beni reddetseydi, aramızda alevlenen tutkuya rağmen beni itseydi nasıl hissedeceğimi hayal bile edemiyordum.

"Söylediklerinde ciddi olduğuna emin misin? Seninle olan ilişkisini izledim, saklamaya çalıştığı duyguları gördüm."

"Yapma," diye nefes aldı. "Lütfen hiçbir şey olmadığını bildiğim halde bana umut vermeye çalışma. Onun gibi biriyle hiç tanışmadım. Kim olduğum umurunda değil.

Ne kadar güçlü olduğumla, paramla, ailemle ya da buna benzer şeylerle ilgilenmiyor. Bende başka bir şey görmüş olabileceğini düşünmekle aptallık ettim. Başka bir şey yok."

"Bu doğru değil," diye homurdandım. "Senin sunabileceğin diğer her şeyi göremiyorsa aptalın tekidir."

"Onu arzuluyor olabilirim Lance, ama bu yüzden ondan nefret ediyorum. Sanki o

Kalbimi avucunun içinde tutup sırf eğlence olsun diye sıkıyor. Keşke Vegas buraya hiç geri gelmeseydi. Keşke hala ölümlüler aleminde kaybolmuş olsalardı ve hepimiz onların şirketlerinin cehenneminden kurtulabilseydik."

İçgüdüsel olarak boğazımdan bir hırıltı çıktı. "Sözünü geri al."

Darius kendi hırıltısıyla ayağa kalktı ve eliyle kolumu sıkıca kavradı. "Neden? Senin için ne fark eder ki? Onlar burada olmasaydı kaybedeceğin tek şey düzenli bir kan kaynağı olurdu."

"Kapa çeneni," diye tersledim, yataktan kalkıp yürümeye başladım. Karanlık görüşümü perdeledi ve içimde bir boşluk açıldı. "Biliyor musun, kafanı bir kez olsun kendi kıçından çıkarsan, belki de dünyadaki en iyi şeyin az önce başına geldiğini fark edersin."

"Ciddi olamazsın?" diye alay etti, gözlerinde ateş parlarken ayağa kalktı.

"Uyan, Darius!" diye bağırdım. "Ona karşı hissettiğini sandığın bu saçma nefreti aşarsan, onun sadece senin için mükemmel olmadığını, aynı zamanda o ve kız kardeşinin baban için şimdiye kadar sahip olduğumuz en iyi çözüm olduğunu fark edeceksin."

Bana ters ters baktı, sessizlik havaya yayıldı ve kulaklarımda çınladı.

"Bunu ima ediyor olamazsın..." diye devam etti ve aklımın o noktaya geleceğine inanmak istemiyormuş gibi başını salladı.

"Tahtı paylaşın," dedim, sesim odadaki her boşluğu dolduruyordu. "Paylaşın ve tüm sorunlarınız ortadan kalksın."

"*Hayır,*" diye nefes nefese kaldı, sanki ona ihanet etmişim gibi bana baktı. Ama ihanet etmemiştim. Sadece gözünün önünde duran şeyi göremiyordu. "Sen kim olduğunu sanıyorsun da, daha önce anlaştığımız her şeyden sonra onları ölümlüler diyarından almaya gitmeni öneriyorsun?"

"O zamanlar ne dediğimizi biliyorum. Yapılacak en iyi şeyin onların asla iktidara gelemeyeceklerinden emin olmak olduğu konusunda hemfikirdik. Ama bu onları tanımadan önceydi. Solaria'nın ihtiyacı olan şeyin onlar olabileceğini fark etmeden önceydi," diye ısrar ettim.

"Sana benim ve diğer Varislerin onlara ne yapmayı kabul ettiğimizi söylediğimde, benim yanımda olacağına yemin etmiştin. *Ne olursa olsun.* Konumumu tehdit etmediklerinden emin olmak için *ne gerekiyorsa* yapmam gerektiği konusunda anlaşmıştık. Babamı ortadan kaldırma planlarımıza engel olmamalarını sağlamak için." Darius hırladı ve bakışlarında gölgeler dolaştı.

"Her şey değişir, Darius," diye homurdandım. "Sahip oldukları güce, karakter gücüne sahip olacaklarını asla tahmin edemezdik, onlar yıldızlar aşkına Anka kuşları! Sen kabul etsen de etmesen de güçlenecekler! Ben sadece hanginizin diğerlerini ezip geçeceğini görmek için beklemek yerine bunun birleşik olarak gerçekleşmesine izin vermenizi öneriyorum!"

Darius kime baktığını bile bilmiyormuş gibi bana baktı ve ne dediğimi anlamaya çalışmayı bile reddedince öfkeyle küplere bindim.

"Tahta asla çıkamayacaklarından emin olmak için onlara ne kadar boktan şeyler yaptığım hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu. "Bunda benim de payım var, onlara tekrar tekrar saldırdım, bunu yapmak beni parçalasa bile, benden nefret etmesine neden olsa bile! Yaptıklarımdan dolayı beni affetmesinin hiçbir yolu yok ve bunların hepsi *hepimizin* anlaştığı şey yüzünden oldu ve şimdi sen bundan vazgeçiyorsun ve herkesi Çünkü sen o küçük öğretmen rozetinin arkasına saklandın ve hiçbir şey yapmadın! Ama sen de en az benim kadar kötüsün ve bunu biliyorsun.

Aradaki fark, tüm bunlar yanına kâr kalabilir çünkü onlara çektirilen acıların hiçbiri senin elinden kaynaklanmadı. Tüm kirli işleri bana bıraktın!"

"Ciddi misin lan sen?" Ben de bağırdım. "Hangi dünyada Seth'in Darcy'nin saçını kesmesini sorun etmediğim izlenimine kapıldın? Ya da sen ve Max neredeyse Tory'yi havuzda öldürüyordunuz? Ayaklanmamalarını sağlamaktan bahsettiğimizde, bunun bu tür bir vahşete eşit olacağını hiç düşünmemiştim!"

Aramızda bir sessizlik oldu ve sanki büyük bir uçurumun karşı tarafındaymışız gibi birbirimize baktık. Onunla hiç böyle tartışmamıştım. Hiç bu kadar yürekten karşı çıkmamıştım. Ve onun acısını hissedebiliyordum.
Bu kan davası, paylaştığımız bağ sayesinde iliklerime kadar işledi. Çekirdeğimi çekti, beni bir sicim yumağı gibi çözdü ve karanlık çözülen her parçamdan beslendi.

"Vay canına. Bu dünyada pek çok insana güvenemeyeceğimi hep biliyordum ama hep arkamı kolladığını düşünmüştüm Lance. Ama belki de burada olmanın tek nedeni kolundaki o işarettir," diye acı acı tükürdü Darius.

"Ben senin arkadaşınım," diye hırladım, parmağımı ona doğrulturken dişlerim büyüyordu. "Bana o boku atma."

Gözlerinde bir şey kırıldı ve aklını kaçırdığını anladım. "Değilsin, sadece babamın beni bağladığı bir pisliksin. O olmasaydı burada olmazdın, Solaria'nın öbür ucunda Pitball hayalleri kuruyor olurdun."

Sözleri içimde bir şeyleri delip geçti, incinmemeye çalıştım ama işe yaramadı. Lionel'ın beni kendisine bağladığı günden beri tutunduğum o parçamı kesip kopardılar. Hâlâ o özgür hayatı isteyen parçamı. Bunun için Darius'u bir kez bile suçlamamıştım ve ona göz kulak olmak zorunda kalmadan çok önce arkadaştık. Ve eğer bu hiç olmasaydı
Yine de onun yanında olurdum, yine de ona bunu verirdim.

Tavsiye. Yine de babasını yenmesine yardım ederdim, çünkü onu kardeşim gibi severdim.

"Böyle düşünüyorsan aldanıyorsun," dedim soğuk bir sesle, gölgeler içimdeki öfkeden beslenip onu çoğaltarak içimi yakarken karanlık içime işliyordu.

"Pek çok şey hakkında yanılgıya düşmüş olmalıyım. Çünkü görünüşe göre her şeyde yanımda olacağını düşünmüşüm. Beni tahta çıkarmak için her şeyi yapacağını düşünmüştüm."

"Senden vazgeçmeni istemiyorum!" Kükredim, ellerim öfkeyle titremeye başlamıştı. "Diğer seçenekleri göremeyecek kadar inatçı olduğunu söylüyorum. Vegas senden daha güçlü. Ve içlerinden en az birinin seni önemsediğini tahmin ediyorum. Anlamıyor musun Darius, ittifak yapmak için mükemmel bir zaman."

Darius gözlerinde babasının tehditkâr parıltısıyla öne doğru yürüdü. "Göklerdeki tüm yıldızlar bana yalvarsa bile onlarla aynı safta yer almam. Vahşi Kral'ın kızlarıyla aynı tahtı paylaşmaktansa ölmeyi tercih ederim. Yoksa onun nelerden sorumlu olduğunu unuttun mu?"

"Onun gibi değiller ve bunu sen de biliyorsun," diye homurdandım. "Sen de *senin* gibi

Baban, Darius? Kendini *onun* belirlediği standartlara göre mi değerlendiriyorsun?"

Cevap vermedi, benden uzaklaştı ve ateşe doğru yürüdü. Duman vücudunu sarıyordu ve odadaki sıcaklık dayanılmaz hale geliyordu.

"Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun ki? Atlas'ımı burada bıraktığım için mesajlarınızı almadım."

Aklım Darcy'ye döndü ve Seth bizi keşfettiğinden beri yaşadıklarını düşününce kalbim acıdı. Onu korumam gerekiyordu. Ardında bıraktığı tüm paramparça parçaları toplamalıydım. Darcy'nin içine

O pisliğe duyduğum öfkeyi kelimelerle ifade edemezdim. Elimden gelse boğazını yırtıp her damlasını içerdim.

İçimi çektim, üzerime ağır bir yük çökmüştü. Arkadaşımı içim burkularak izledim çünkü onu tanıdığımdan beri ilk kez ona güvenebileceğimden emin değildim. Bunun için değil. Değişmediği açıkça belli olduktan sonra
Vegas'ı hiç düşünmüyordu. Aslında, onlardan dün olduğundan daha fazla nefret ediyor gibiydi. Tory ile kişiselleşmişti ve şimdi bununla başa çıkamıyordu. Tahtı onlarla paylaşmasını önererek ona ihanet ettiğimi düşündüyse, onlardan birine taptığımı söylersem daha da hain olduğumu düşünecektir.

Uzun bir süre sessiz kaldım, ne yapacağım konusunda kendimle savaştım. Ona söylersem ve o da beni terslerse, durumu daha da kötüleştirebilirdi. Seth'in Darcy'ye işkence etmesine izin verebilirdi. Ve içimden bir ses o anda bunu yapabileceğini söylüyordu.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım ve pencereye doğru ilerledim.

Darius kaşlarını çatarak etrafına bakındı. "Elli mesaj göndermişsin, belli ki hiçbir şey değil."

"Ben artık sadece bir hainim, değil mi Darius, o halde ne söylemem gerektiğini neden umursuyorsun?" Cevap veremeden pencereden dışarı fırladım, damarlarımda asit dolaşıyor ve ciğerlerimi yağlıyordu.

Asteroid Place'e dönene kadar koşmayı bırakmadım ve dağ evimin önünde yavaşlayarak durdum.

"Pizza mı?" Gabriel'in sesi beni irkiltti ve kafamı kaldırdığımda onu kanatlarını açmış, elinde bir pizza kutusuyla evimin çatısında otururken buldum. Bir Harpy'den başka hiç kimse bir Vampire gizlice yaklaşamazdı. "Maçı birlikte izleyebileceğimizi düşünmüştüm."

"Oyun mu?" Şaşkınlıkla mırıldandım.

Çatıdan atladı ve kaşlarını çatarak zarifçe yanıma indi. "Orio, hasta mısın? Starfire ligde Kızıl Güneşler'le oynuyor!"

Kahretsin. Pitball. Ve herhangi bir Pitball değil. Favori takımım rakipleriyle oynuyordu. Tamamen unutmuştum. Yıllardır ilk kez neredeyse bir maçı kaçırıyordum.

Gabriel başını eğdi. "Sen iyi misin?"

"Evet." Boğazımı temizledim ve dünyanın sonunun geldiğini söylemeyen bir ifade takındım. Zaten şu anda yapabileceğim başka bir şey yoktu. Bu karmaşayı düzeltmek için yeni bir plana ihtiyacım vardı ama Nebula Müttefikimle bir Cumartesi öğleden sonrası Starfire'ın Kızıl Güneşleri yok edişini izlemek şiddetle ihtiyacım olan bir kaçış gibi görünüyordu. Özellikle de gölgeler bu kadar yakınımdayken. Eğer bir an önce dikkatimi onlardan uzaklaştırmazsam, çağrılarına boyun eğmemek neredeyse imkânsız olacaktı.

Gabriel'i dağ evinin yan tarafına götürdüm ve kapının kilidini açtıktan sonra sihirli kilitleri de devre dışı bırakmak için elimi kapıya bastırdım. Arkamdaki evin kapısının hemen ötesinde Washer'ın şarkı söylediğini duydum ve hareketlerimi hızlandırdım.

"Hadi, hadi," diye mırıldandı Gabriel.

Kapıyı açtım ve Washer bize seslendiğinde bir ayağımı içeri atmıştım. İçimden inledim, yüzümü ona döndüm ve kösele gibi turuncu vücudunun bana baktığını gördüm. Giydiği sarı speedo hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu. Ona bakmamak için ne kadar çabalasam da, yemin ederim gözümü yakalamaya çalışıyordu.

Bu okulda kimseye ayıracak fazla vaktim yoktu ama Nova'nın beni 'akademinin havasını bir kademe aşağı çeken' sefil bir pislik olmakla suçlamasını istemiyorsam fakültedekilerle havadan sudan konuşmak zorundaydım.

"Merhaba çocuklar," dedi Washer neşeyle. Ondan çok daha genç olabilirdik ama çocuk değildik.

"Brian," dedim kibarca, Gabriel'in araya biraz mesafe koymasına izin verirken başımı ona doğru eğdim.

"Ben de tam havuza dalmaya gidiyordum." "Bunu görebiliyorum," dedim kuru bir sesle.

"Bana katılmayacak mısın? Gördüğüm kadarıyla Gabe zaten yarı çıplak," dedi Washer hevesle, Gabriel'in ağır dövmeli göğsüne bakarak.

Gabriel kanatlarını savunurcasına açtı. "Yüzmek için değil."

"Seni ikna edemez miyim?" Washer kalçalarını salladı ve neyi başarmaya çalıştığını bilmiyordum. Eğer taşaklarımı içimde zıplatacaksa, o zaman altın bir yıldız alabilirdi.

"Pitball maçını izleyeceğiz," dedim. "Oh... o zaman ben de kepçemi batırıp size katılayım."

"Er-" Bu düşüncemi tamamlayamadan çekip gitti ve ben de bugünün daha kötü olamayacağını düşünerek içimden homurdandım.

Kapıyı amaçladığımdan daha sert bir şekilde kapattım ve ortasında bir çatlak oluştu.

"Ne oldu dostum?" Gabriel kaşlarını çattı.

"Sadece kız meseleleri," diye iç geçirdim, ona bir şeyler vermem gerektiğini biliyordum. Aksi takdirde bu işin peşini bırakmazdı.

"Francesca?" diye sordu, ama ses tonundaki bir şey ondan şüphelenmediğini düşündürdü bana.

"Evet," diye yalan söyledim çünkü başka kime söyleyebilirdim ki? Muhasebeden Linda mı?

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu.

"Hayır," dedim ve mutfağa gidip bir şişe burbon ve iki bardak çıkardım. Gabriel'in kanatlarını sürgün ettiği kanepeye yöneldim ve kot pantolonunun içine soktuğu gömleğini çektim.

Kucağındaki pizza kutusunu çevirerek açtı ve bana uzattı. Midem kurşun bir top gibi hissediyordu, bu yüzden ona el salladım, bir duble -hatta üçlü- burbon doldurdum ve büyük bir yudum aldım. Günün yorgunluğunu atmıştım.

Son zamanlarda çok içiyordum ve bunun kiminle ilgili olduğunu çok iyi biliyordum. Hatta çoğu zaman gece içmeyi bile bırakmıştım. Ama şimdi dünya ayaklarımın altından kaymak üzereymiş gibi hissediyordum ve tüm dünyada istediğim tek kişiye gidip kendimi onun tatlı arkadaşlığında boğamazdım.

Ben de eski dostum Bay Bourbon'a döndüm. Clara'nın ölümü ve sonrasındaki tüm saçmalıklar boyunca yanımdaydı. Clara'nın ölümünü

Geceleri rüyalarıma giren korkular. Geçmiş hakkında saçmalamamı dinledi ve karşılık vermedi. Yorum bile yapmadı, sadece boğazımdan aşağı yuvarlandı ve beni yarı komaya soktu.

Gabriel buralı olmadığı için pek ortalıkta görünmüyordu. Ayrıca eve döndüğünde elleri doluydu. Endişelenmesi gereken kendi sorunları vardı ve bunu onun üzerine yıkmak istemedim. Zaten ona *yükleyemezdim. Bu arada Noxy, bir öğrencimi beceriyorum ve şimdi Göksel Varislerden biri bunu öğrendi ve bize şantaj yapıyor. Ayrıca Beşinci Element'e sahibim ve düzenli olarak kara büyü yapıyorum. Tüm gezegendeki en korkunç Ejderha'nın Varisi'ne de nasıl kullanılacağını öğretiyorum. Yine de endişelenecek bir şey yok, değil mi?*

Bazen hapishanenin benim için yıldızlar tarafından seçilmiş bir kader olduğunu düşünürdüm.

Televizyonu açtım ve Ryan Luxian ile maç öncesi yapılan röportajı göstermeye başladım. O bir Airsentry'ydi ve tam bir efsaneydi. Zodiac Akademisi'nde geçirdiğim yıllar boyunca onu örnek almıştım. Onun gibi olmak istediğim günleri hatırlayabiliyordum ama artık bunun nasıl bir his olduğunu hatırlayamıyordum.

O hayallerin yaşadığı yer şimdi sadece zaman zaman kanayan boş bir alandı.

Gabriel ikinci dilim pizzasını yerken kolunu kanepenin arkasına attı ve bana döndü. "Peki bu konuda konuşacak mısın yoksa ben mi seni zorlayacağım?" Kaşlarını kaldırdı ve ben de gözlerimi devirdim.

"Sizi özel hayatımla sıkmak istemiyorum."

"Nebula Müttefikleri bunun için var. Ayrıca, kız draması yaşayan biri varsa o da benim."

"Çok doğru," demekten kendimi alamadım ama aynı fikirdeyim. "Ama bu farklı. Sen ve Elise arasında olanlara benzemiyor."

"Tamam o zaman, bana bir soru cevapla, ben de peşini bırakayım." "Peki," dedim ve burbonumu tekrar yudumladım.

"Benim yaşadıklarımla aynı düzeyde berbat bir şey mi?"

Boğazımda bir top yükseldi. Gabriel çok ciddi şeyler yaşamıştı. Benim durumum da kötüydü, hatta belki onun kadar kötüydü ama bu konuya giremezdim. "Hayır, Noxy. Öyle değil. Bir yolunu bulacağım."

"Her ne olursa olsun senin için buradayım." Bakışlarının yoğunluğu koltuğumda kaymama neden oldu. Bazen ruhumun derinliklerini görebiliyormuş gibi hissediyordum. Neredeyse ona açılmayı düşünüyordum ama her şey benim için boka sararsa başı ciddi belaya girerdi. FIB en yakın arkadaşlarımı sorgular, onları Cyclops'un sorgusuna götürürdü. Onu bu işe bulaştıramazdım. Aynı sebepten dolayı Darius'u bu işe karıştırmayı düşünmezdim bile, ama şimdi Seth bildiğine göre...

Siktiğimin Capella'sı.

Maç başladı ve maça daldığımızda dikkatimin dağılmasından memnundum. İlk yarıda iki bardak burbonu bitirmiştim ve üçüncüyü doldurmaya başlamıştım bile. Alkol perdesinin ardında her şey çok daha iyi hissettiriyordu.

"Evet - devam et Nakimos! Ezin onu!" Gabriel bağırdı ve ben de ona katılmak için enerji toplamaya çalıştım. Başa baş bir maçtı ve gerçekten harika bir oyundu ama aklım sürekli Mavi'ye kayıyordu. Ona henüz Darius'un cevabından bahsetmediğimi fark ettim ve belki de bunun nedeni onu hayal kırıklığına uğratmak istememdi. Atlas'ımı cebimden çıkardım, ondan gelen birkaç endişeli mesaj buldum ve suçluluk duygusu içimi sızlattı.

Lance:

Üzgünüm, Blue. Darius bize yardım edemez.

Darcy:

Ne oldu?

Lance:

Seni bir daha gördüğümde açıklarım.
Üzgünüm... Söz veriyorum bir cevap bulacağım.

Darcy:

Birlikte bir tane buluruz.

Lance:

Bu gece seninle kalacağım.

Onu kollarıma sarılmış, vücudu benimkiyle bütünleşmiş bir halde hayal ederken, ona bu kadar yakın olmanın ne kadar iyi hissettirdiğine doymaya çalıştım. Bu düşünce keyfimi biraz yerine getirdi ama verdiği cevap mutluluğumu tekrar kaçırdı.

Darcy:

Buraya gelmek çok riskli. Seth biraz para almak için gelebilir.
Kanıt.
Yakında görüşürüz xx

İnledim ama Gabriel'in televizyona bağırarak ettiği küfürlerin gürültüsü arasında kayboldu.

Yakında mı? Ne kadar yakında?

Onunla tekrar tam bir gece geçirmenin kolay olmayacağını anladığımda kalbim sıkıştı. Bu düşüncenin acısını bir yudum daha burbon içerek bastırmaya çalıştım ama bu kadar çabuk işe yarayacağından şüpheliydim.

Gabriel bana döndü, şaşkın görünüyordu. "Bunu görmedin mi?"

"Ha?" Mırıldandım, gözlerim hâlâ Atlas'ımdaydı.

"Kızıl Güneşler arka arkaya iki Pits attı. Vay anasını Orio, bu kıza aşık olmalısın çünkü seni daha önce hiçbir Starfire maçını görmezden gelirken görmemiştim."

Aşk mı?

Bu kelimeye karşı anevrizma ile karnıma yediğim dirsek arasında bir yerde hissettiğim fiziksel bir tepki verdim. Hiç aşık olmamıştım. Ve hayatımda çok fazla insana değer vermiştim. Hepsini bir elin parmakları kadar sayabilirdim.

Dürüst olmak gerekirse, sadece üç parmağa ihtiyacım vardı.

Tutarsız bir şeyler sıçrattım ve bu harikaydı çünkü Gabriel tam on ikiden vurmuş gibi görünüyordu.

"İlk fark ettiğim zamanı hatırlıyorum-"

"Yapma," diye kestim sözünü. "Dur orada Noxy. Ben aşık değilim. Sadece... başım belada."

"Aynı şey," diye işaret etti ve ben de sırıttım.

İnkâr etmenin en kötü yanı yalanmış gibi hissettirmesiydi. Şu anda içinde bulunduğumuz boktan durum olmasaydı, bu dünyadaki en korkunç şey olmazdı. Onu sevmek bir gelecek vaadi gibiydi. Ve ben ona bu sözü veremezdim.

Gabriel karanlık bir bakışla parmak eklemlerini omzuma vurdu ama o bir şey söyleyemeden kapı çalındı.

"Coooey!" Yıkayıcı seslendi ve içim sıkı bir düğüme dönüştü. "Atıştırmalıklar getirdim! Bu sabah meşhur çikolata kaplı toplarımdan yaptım. Ağızda orgazm gibi eriyorlar."

"Tüm yıldızlar aşkına," diye homurdandım.

"Onu görmezden gelmeliyiz," dedi Gabriel ve ben

de başımı salladım. "Seni orada görebiliyorum."

Onu mutfak penceresinde gördüğümde irkildim ve perdeyi açık bıraktığım için kendime lanet ettim. Çıplak göğsünü cama dayamıştı ve geri adım attığında cama iki meme ucu izi bıraktı.

"Ahh, bu boku nasıl temizleyeceğim?" Homurdandım.

"Su büyüsü ve uzun bir sopa üzerinde bir bez?" Gabriel önerdi ve ben bir kahkaha attım.

İç çekerek ayağa kalktım, kapıyı açtım ve Washer üzerinde sadece speedosuyla evime girdi. Eliyle kurulanmış olmalı.
Ama bu, kışın ortasında neden böyle dolaştığını açıklamıyordu. Elinde, vücudumun hiçbir parçasıyla, hele hele ağzımla dokunamayacağım, yukarıda bahsi geçen çikolata toplarından oluşan bir kâse vardı. Onları masanın üzerine koydu, Gabriel'in yüzüne doğru eğildi ve bronzlaşmış kıçını görünce koltuğuna geri çekilmesini sağladı.

Kanepeye geri döndüm, Washer'ın koltuğu almasını bekliyordum ama hayır. Tabii ki almadı.

Washer kıpırdanarak aramıza girdi, sonra kollarını kanepenin arkasına attı ve koltuk altı kılları neredeyse gömleğime değecek şekilde yayıldı.

Evet. Sikeyim hayır. Ben yokum.

Ayağa kalktım ve bir bardak su almak için mutfağa yöneldim. Burbon içtiğim için pişmanlık duyuyordum. Blue'nun bana ihtiyacı varken içmek istemiyordum. Şu anda onun için en azından ayık olabilirdim.

Washer'ın elinin Gabriel'in saçına dokunmak için uzandığını fark ettim ve ona doğru küçük, kontrollü bir hava büyüsü fırlattım, böylece parmağı mesafeyi kapatmaya çalışırken gerildi. "Bahse girerim karın o dövmelerin her birini yalamıştır, hm?" Washer sordu.

"Karım hakkında böyle konuşursan, dişlerini kaybedersin. Başka sorunuz var mı?" Gabriel sertçe sordu.

"Sadece bir tane..." Yıkayıcı mırıldandı. "Hakkınızdaki söylentiler doğru mu... gerçekten de o zarif vücudunuzu başkalarıyla paylaşıyor musunuz-"

Gabriel, Washer'ı oturduğu yerden kaldırıp hırlayarak sehpaya çarptı. "Az önce ne dedim ben?" Brian'ın çenesine bir yumruk indirdi ve ben de kollarımı kavuşturarak gösteriyi izlemeye koyuldum.

"Özür dilerim," diye kekeledi Washer ve Gabriel yavaşça elini indirdi.

"Çık dışarı," diye emretti ve ben de parmağımla ön kapıyı açtım. Washer'ın gitmesi için kapıyı aç.

Gabriel onu bıraktı ve Washer ayağa kalkmaya çalışırken kanepeye geri düştü.

"Sadece bir soruydu." Masumca dudak büktü.

"Güle güle Brian," dedim ve o da gözlerini devirdi.

"Çok şımarıksın, Lancey. Birlikte çok eğlenebiliriz. Üçümüz de yapabiliriz. Yeni oğlumuz belli ki deneyler yapmış, değil mi Gabe?"

"Dışarı!" diye aynı anda bağırdık ve Washer koşarak kapıdan çıktı. Speedos'unun kıçının çatlağına iyice kaymış olduğunu görmezden gelmek için elimden geleni yaptım ama yıldızlar bugün benim tarafımda değildi. *Belki bunu bir dahaki sefere yıldız falıma yazarım, ne dersin? Ufak bir uyarı beni haftalarca sürecek kâbuslardan kurtarabilirdi.*

Doğruca Washer'ın getirdiği çikolata toplarının olduğu kâseye yöneldim ve onları çöp kutusuna götürüp doğrudan içine attım.

"Her zaman böyle midir?" Gabriel burnunu kırıştırarak sordu.

"Bazen daha kötü oluyor."

"Not edildi."

Kanepeme baktım ve yeni bir tane almak için zihinsel bir karar verdim.

"Bir kanepeyi yakmama yardım etmek ister misin?" diye sordum ve Gabriel bu fikir karşısında sırıttı, bakışlarında bir muziplik kıvılcımı belirdi.

"Bir Ateş Elementaline ihtiyacımız var, neden Darius'a sormuyorsun?"

"Hayır," diye homurdandım, kalbim sıkışıyordu. "Bende bir ateş kristali var." Bir tane çıkarmak için mutfak çekmecesine yöneldim ve Gabriel bana yine içimi görebildiğini söyleyen o bakışı attı.

"Sorma," diye yalvardım ona.

"Konuşmayacağım," dedi üzüntüyle. "Ama konuşmaya hazır olduğunda, Orio.
Bekliyor olacağım."

OceanofPDF.com

Gölgelerin beni çağırdığı **bir** gece daha içimde ağır bir his bıraktı. Şafaktan beri uyanıktım ve birkaç saatimi çizim yaparak geçirmiştim, ancak ne zaman kaygısız bir şeyler çizmeye çalışsam kendimi görüntüyü daha karanlık bir şeye dönüştürürken buluyordum. Bir ağacın birbirine dolanmış kökleri kıvranan bir yılan kütlesine dönüşüyor, Küre'nin çatısındaki parıldayan güneş ışığı kalın siyah tonlarla gölgelendirdiğim karanlık, sivri çatlaklara dönüşüyordu. Bu beni pek rahatlatmadı ve kısa süre sonra iç çekerek resimleri çekmeceme kaldırdım.

Asıl yapmak istediğim şey Tory ile konuşmaktı. Dün gece ona yüzlerce mesaj yazmış, sonra da hepsini silmiştim. Gece boyunca endişelendim, ona Seth'ten bahsetmenin bir yolu olup olmadığını merak ettim. öğrenmesini istemedim. Ama sonra ona karşı geldiğimi öğrenmesinin sonuçlarını düşündüm ve tekrar endişelenmeye başladım. Ama onunla konuşmakta ne kadar tereddüt edersem, ikizimden o kadar uzun süre ayrı kalacaktım. Ve bu neredeyse dayanılmazdı.

Bir süre Anka ateşimi kontrol etmeye çalıştım, mavi ve kırmızı alevlerin avuçlarımda toplanmasına izin verdim, derimin altında kıvranırken muazzam güçlerinin çağrısını hissettim. İntikam vaatleri fısıldıyordu ve ne kadar sıcak olursa

büyüdükçe, bu dürtü içimde daha da kabardı. Alevlerin kollarımda dönmesine izin verdim,

Etrafımda dolanırken canlı bir şey gibi onunla oynuyor, ısı cepleriyle etimi öpüyordu.

Atlas'ım pırıldadı ve Tyler'dan gelen bir mesajla karşılaştım.

Tyler:

Annem bu akşam seninle röportaj yapması için bir ekip gönderiyor. Tory dün gece onunkini mahvetti! Seni almak için bir araba bekliyor olacak.

kampüs kapıları saat 6'da.

Kalbim sıkıştı. Tory bana görüşmeye gittiğini söylememişti. Keşke ben de orada olabilseydim.

Tyler'a bir cevap gönderdim, buluşma yerini teyit ettim ve Varislere karşı proaktif bir şey yapacağım için rahatladım. Bana karşılık veremeyecekleri bir şey. Ben bir Vega ikiziydim ve davet edildiğimde basına röportaj verme hakkım vardı.

Atlas'ım tekrar çaldı ve ekranda Seth'in adını gördüğümde midem bulandı.

Seth:

Ortak odaya gel.

İki küçük tik ona okuduğumu söylüyordu, bu yüzden görmemiş gibi davranamazdım.

Seth:

İki dakika ve geri sayım.

Ayağa kalktığımda öfke içimde alevlendi, bir Varis tarafından çağrıldığım için pençelerim içimi tırmalıyordu. Bu onun beni dövmesinden daha kötüydü,

Saçımı kesmesinden bile daha kötüydü. İrademi benden çalmıştı. Karşı koyma yeteneğimi. En karanlık sırrımı başımın üzerinde sallandırıyordu. Yakalanmış ve tasmalanmış gibi hissediyordum ve hiçbir parçam bunu kabul edemezdi.

Ama Seth aptalın tekiydi. Çünkü bu sonsuza kadar devam edemezdi. Öyle ya da böyle, onun bizi ele geçirmesinden kurtulacaktık ve ben o gün geldiğinde hazır olacağıma yemin ettim. Anka kuşumun ateşi kollarımda daha da parladı ve onu tekrar içime çektim, yatıştırdım ve sabırlı olması için yalvardım.

Bir gün seni onun üzerine salacağım ve beni hedef yaptığına pişman olacak.

Atlas'ımı kotumun cebine soktum ve kapıya yöneldim. Merdivenleri tırmanırken ortak salonda konuşmalar duyuluyordu ve içeri girdiğimde çenem sıkıştı. Seth en sevdiği gri sandalyesinde uzanıyordu.
sürüsü etrafını sarmıştı. Bazıları karşıdaki kanepeye yayılırken, diğerleri Seth'in sandalyesinin kollarına tüneyip omuzlarını ovuyor ya da parmaklarını saçlarında gezdiriyordu.

Nefesimin altından mırıldandım, odanın içinde ilerliyordum. Önünde yavaşlayıp durduğumda Seth'in bakışları üzerime düştü ve dudaklarında karanlık bir gülümseme belirdi.

"Beni mi çağırdınız, köpeğiniz?" Kibar bir gülümseme takınarak söyledim ve Kurt sürüsü bana hırlamaya başladı.

"Evet, hepimiz giyinme oyunu oynamak üzereydik. Senin de katılmak isteyebileceğini düşündüm," dedi Seth yumuşak bir sesle, güzel Alice göğsünü okşayıp sırıtırken.

"Giyinmek mi?" diye sordum. *Lütfen beni anlamadığım tuhaf bir sürü olayına bulaştırmayın.*

"Bunu yapmak için bir Vega'yı nasıl alacağız?" Frank kanepede uyuyan kızın altından Seth'e bakarak şaşkınlıkla sordu.

Karamel tenli ve ince bıyıklı, uzun boylu bir başka adam başıyla onayladı. "Evet, rastgele birkaç birinci sınıf öğrencisi seçelim. Şu şapkalı adam nerede?"

"Hayır Maurice. Bu Vega ben ne dersem onu yapacak," dedi Seth muzaffer bir sırıtışla ve sürüsünün nefesi kesildi, heyecanla uluyup havladılar. Hepsine bakıp neyle karşı karşıya olduğumu anlamaya çalışırken içim daraldı.

"Neden?" Alice kulağına yaklaşarak Alfa'sına sordu.

Doğrudan ona bakarken göğsüm gerildi ve sessizce söylememesi için yalvardım.

"Bu bir sır," dedi Seth ve sonra dudaklarını ısırır gibi yaptı.

Alice onun ağzına bir öpücük kondurup elini göğsünden aşağıya doğru kaydırarak, "Bunu senden çıkarabilirim," dedi.

Onu itti ve oturduğu yerden kalktı, sürüsünün tüm üyeleri beklentiyle ona bakarken hareketsiz kaldılar.

Seth bana "Arkanı dön," diye emretti ama ayaklarım kıpırdamadı. Bu hayvana sırtımı dönmek istemiyordum.

Parmağını havada döndürerek bana sivri bir bakış attı ve ben de çarpan kalbimi sakinleştirmek için yavaş bir nefes alarak kendimi dönmeye zorladım.

Arkamdan yaklaştı ve vücut ısısı sırtıma vurdukça tenim karıncalandı. "Kurtlar doğaları gereği avcıdır, bebeğim. Küçük tüylü yaratıkları kovalamayı ve onları öğle yemeği olarak yemeyi severiz."

"Görünüşe göre ben buna uymuyorum," dedim kalın bir sesle, öne doğru bir adım attım ama kotumun arkasından tutup beni geri çekti.

"Henüz değil." Sesindeki sırıtışı duyabiliyordum ve kalbim düzensiz bir şekilde çarpıyordu. Üstümü birkaç santim yukarı çekti ve ben sertleşerek tekrar öne doğru sarsıldım. Kemiklerimin derinliklerinde yankılanan alçak bir hırıltıyla beni geri çekti.

"Gömleğini buraya doğru tut," diye talimat verdi.

İsteksizce dediğini yaptım ve parmağını sırtımın alt kısmına bastırarak içimde bir ürperti yarattı. Orada bir görüntü çizmeye başladı, ancak tenimi sihirli bir karıncalanma kaplarken ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Maurice, bana takımyıldızını tekrar göster," diye talep etti ve çevremdeki hareketler Maurice'in yaklaştığını gösteriyordu.

Seth sırtımdaki takımyıldızı olduğunu tahmin ettiğim şeyi boyamaya devam etti ve parmağının dokunduğu yerin altından soğuk bir his geçti.

"Dönüşüm kristali," diye emretti Seth ve bir saniye sonra omurgama dondurucu soğuklukta bir şey bastırdı.

Lanet okudum, öne doğru sıçradım ve onunla yüzleşmek için döndüm. Tarikat formum bedenimin derinliklerinden fırladı ve kontrolümü kaybettiğimde ellerimden çıkan kıvılcımlar Seth'in üzerine sıçradı. Korlar yanarken inledi

Süslü mavi gömleğindeki delikler ve gözleri iki öfke çukuruna dönüştü. Bir buz dalgası sırtımın altından geçerken bir saniye daha ona konsantre olamadım. Bir başka dondurucu patlama omurgamdan yukarı fırladı ve kafa derimin üzerinde titreşti.

"Bana ne yaptınız?" Nefes nefese kaldım, garip bir his bedenimi sararken kendimi sabitlemek için bir elimi sandalyeye koydum.

Kurtadamların hepsi ayağa fırladı, beni izlerken heyecanlı görünüyorlardı, omuzlarını ovuşturuyor ve birbirlerine sokuluyorlardı.

Sonsuz yumuşaklıkta bir şey kotumun arkasını itti ve ne olduğunu hissetmek için titreyen ellerimle uzandım. Onu çekip kurtarırken keskin bir nefes aldım ve görmek için boynumu çevirdim. Pantolonumun üstünden çıkan ponpon büyüklüğündeki beyaz tavşan kuyruğunu gördüğümde nefesim kesildi. Telaşla çekiştirdim ve kuyruk kemiğimi çekiştirirken bir çığlık attım.

"Ah!" Etrafımda döndüm ve kuyruğu bıraktığımda beni takip etti. Seth'in kurt sürüsü kahkahalarla dağıldı ve gözlerindeki karanlık bir

Dudaklarını içten bir gülümseme süsledi. Aceleyle ilerledi, parmaklarını saçlarımın arasına sokarken gülümsemesi hâlâ büyüyordu. Ani bir tepkiyle bileklerini yakaladım, avuçlarım alev alev parlıyordu.

"Çekil," diye tersledim.

Dişlerinin arasından tısladı. "Ateşi geri çek," dedi ve ben de tüm gücümle onu içime çektim. "İşte," dedi, elimi tuttu ve başımdaki bir şeye dokunması için yukarı kaldırdı. İki yumuşak kulak saçlarımın üzerine düştü ve içimi bir panik kapladı.

"Kurtulun onlardan!"

"Ama çok yenilebilir görünüyorsun bebeğim," dedi sanki bundan gerçekten zevk alıyormuş gibi. Elimi tuttu ve beni odanın içinde duvardaki büyük aynaya doğru çekti. Diğer öğrenciler kuyruğumu ve kulaklarımı görür görmez kahkahalarla kükrediler ve beni kaydetmek için Atlas'larını çıkardılar.

Seth beni yanına oturtup kolunu omuzlarıma dolayarak aynanın önünde durduğumuzda yanaklarım ateş gibi kızardı. Başımın tepesinden sarkan gri kulaklardan kıçımın üzerinde beliren kabarık beyaz tavşan kuyruğuna kadar ne yaptığını incelemek için öne atıldım. En kötüsü bu bile değildi. Yanaklarımdan bıyıklar fışkırıyordu ve gözlerim de değişiyordu, göz bebeklerim aşırı büyümüştü, böylece bir tür çizgi film anime karakteri gibi görünüyordum.

"Seth!" Ona doğru dönerek havladım. "Bundan kurtulsan iyi olur."

"Tabii tabii... sonra. Şimdi bana Atlas'ını ver." Elini uzattı. "Karşı büyülere bakmana izin veremem."

"Ayrılmayacağım," diye ısrar ettim. Bu şekilde dolaşmak zorunda kalsam bile Atlas'ımdan ayrılmak istemiyordum. Özellikle de bu pisliğin eline geçmesini istemiyordum.

Seth tembel bir ifadeyle elini uzattı ve tüm ortak salonun gözlerinin üzerimizde olduğunu fark ettim. Boğazımda bir hırıltı gümbürdedi ve

Emrim serbest bırakılmak için yalvarırken sıcaklık kürek kemiklerime yayıldı. "Bir gün seni diri diri yakacağım," diye fısıldadım, yaklaşarak.

"Ama o beklenmedik güne kadar bana itaat etmek zorundasın." Elini talepkâr bir şekilde savurdu ve ben de öfkeyle oflayıp Atlas'ımı cebimden çıkardım ve avucuna sıkıştırdım. "Defol git, küçük tavşan. Sen bu kadar lezzetli görünürken sürümün seni kovalamayacağına söz veremem." Göz kırptı, kurtlarına tekrar katılmak için uzaklaştı ve sürüsü onun üzerine düştü, hepsi büyük bir kahkaha cümbüşü yaşarken ona sokuldu, sarıldı, öptü ve kıkırdadı. Çok gülünçtü.

O anda beni kovalamak gibi bir niyetleri olmadığı için hepsi koltuklarına geri çöktüğünde rahatladım.

Dönüp odadan hışımla çıkmadan önce onlara bir saniye daha ters ters baktım.

Merdivenleri ikişer ikişer inerek koşar adımlarla indim ve tüm vücudum karıncalanmaya başladı. *Bu dönüşüm ne kadar ileri gidecek?!*

Koridoruma doğru hızla ilerlerken bir adımı kaçırdım ve neredeyse dizlerimin üzerine çökerken nefes nefese kaldım, son saniyede kendimi trabzana tutundum. Kendimi toparladım ve aceleyle odama gittim, kapıyı hızla açtım ve içeri süzüldüm.

Bir yanım orada kalıp saklanmak istiyordu ama bir yanım da bunu düzeltmek istiyordu. Seth'in yaptıklarını geri almak ve kendim için en küçük bir kazanım elde etmek. Bunun ne kadar süreceğini kim bilebilirdi ki? Eğer bunu durdurmazsam, Pazartesi sabahı Kardinal Büyüsü'nde büyük Thumper ayaklı, gri kürkle kaplı, Fae boyutlarında bir tavşan olarak oturuyor olabilirdim.

Kışlık montumu kaptığım gibi üzerime geçirdim ve utanç dolu bir iniltiyle kuyruğunu arkaya doğru iterek gözden kaybettim. Sonra kapüşonu yukarı çektim ve kulaklarımı arkaya sıkıştırdım, böylece dışarı çıkmaları için en ufak bir şans yoktu.

Aynadaki yansımamı kontrol ettim, bıyıklarım kapüşonun kenarlarına değince dehşete kapıldım. Başlığımı yüzüme daha sıkı geçirdim ve aceleyle kapıdan çıktım. Atlas'ım olmadan biraz araştırma yapmak için kütüphaneye gitmem gerekecekti, ama bugün Pazar'dı, muhtemelen orada ders çalışan bir sürü Fae olacaktı. Bunu bildiğim halde onlardan saklamaya çalışmalıydım.

Zaten yakında fotoğraflarım FaeBook'un her yerine asılacaktı.

Bir şekilde kimse beni görmeden Aer Tower'dan çıkmayı başardım. Başımı eğip Venüs Kütüphanesi'ne kadar koşarak kapıdan içeri girdiğimde yağmur etrafımda dönüyordu.

Öğrenciler başlarını kaldırdı ve ben bıyıklarımı gizlemek için kapüşonu yüzüme sımsıkı sararken kütüphaneci bana sert bir bakış attı.

Onu aceleyle geçip ilk koridora girerek kitapları karıştırırken kaşlarını çattı.

Ne arıyorum ki? Tavşansız kristal mi?

Dönüşüm üzerine birkaç kitap buldum ve onları koridorun en ucundaki karanlık bir köşeye taşıdıktan sonra bir kapıdan geçerek okuma odasına girdim. Mekânı boş bulduğumda rahat bir nefes aldım.

Masalardan birinin üzerindeki altın renkli lambayı yaktım ve kitapları önüme bırakarak oturdum. Kitapları taramaya başladım.

İçindekiler sayfaları, ihtiyacım olan şeyi arıyordum, ancak bunun ne olduğundan tam olarak emin değildim.

Biri kapıyı açtı ve yüzümü gizlemeye çalışırken şansıma lanet ederek başımı eğdim. Onlara bir bakış attım ve Diego'nun

Kollarında kocaman bir kitap taşıyordu. Yandaki masaya doğru ilerledi, bir sandalyeye çökerken yüzü bana dönüktü.

"Hey," diye tısladım ama cevap vermedi.

"*Diego*." Hiçbir şey demedi.

İçimi çektim, ayağa kalktım ve aceleyle ona doğru yürüdüm, kafasını bir melodiye göre sallarken şapkasının altında kulaklık taktığını fark ettim.

Omzuna dokundum ve başını kaldırıp baktı. "Ah!" sandalyesinden geriye doğru düştü ve elini savunma amaçlı kaldırdı. Hava büyüsü etrafımda döndü ve rüzgârla kapüşonumu geriye fırlattı. "Şeytan tavşan!" diye bağırdı büyük sarkık kulaklarım yüzümün etrafında sallanırken.

"Diego *benim,*" dedim hayal kırıklığı içinde, mavi saçlarımı göstererek.

"Darcy?" diye soludu, rahatlarken gözleri yüz hatlarımda geziniyordu.

Ona bir el uzattım ama Diego elime uzandığında elimin tüylü gri bir pençeye dönüştüğünü fark edince dehşet içinde ciyakladım. *Ohmagod hayır.*

Diego sandalyesini çekiştirerek ayağa fırladı ve bana baktı. "Ne oldu sana böyle?"

"*Seth,*" diye adını tükürdüm. "Bir panzehir bulmama yardım edebilir misin?" Çaresizce, gri bir pençe olduğunu fark ettiğim diğer elime bakarak sordum. Başımı geriye atarak inledim.

"Elbette, chica. Yoksa sana coneja mı demeliyim?" diye kıkırdadı ve bunun ne anlama geldiğini bilmek için sormama gerek yoktu.

"Hadi, her yerden tüylerim fışkırmaya başlamadan önce." Ben aceleyle masama döndüm, Diego da peşimden geldi ve karşıma çöktü. Topladığım kitaplardan birini eline aldı ve eğlenerek bana baktı.

Ağzımı bir gülümseme kapladı ve bu durumun çılgınlığı karşısında başımı sallayarak küçük bir kahkaha attım. Okuduğum kitabın sayfasını çevirmeye çalıştım ama tavşan patim buna uygun değildi.

Sayfaları çevirmekte zorlandığım için okumanın çoğunu Diego'nun yapmasına izin vermek zorunda kaldım ve sorunuma bir cevap bulamadıkça endişelendim.

Bariz çözümü düşünürken dudağımı çiğnedim.

"Atlas'ını ödünç alabilir miyim?" Diego'ya sordum. "Sanırım canım havuç çekmeye başlamadan önce bunu nasıl düzelteceğini bilen birinin yardımına ihtiyacımız var." *Aslında*

havuç şu an kulağa çok hoş geliyor - oh kahretsin.

"Kim?" Diego Atlas'ını bana uzatırken kaşlarını çattı.

İçimi çektim, başparmağımın olmamasının onu kullanamayacağım anlamına geldiğini fark ettim. "Bunu yapmak zorundasın. Profesör Orion'a mesaj at."

"Ne? Ona asla sanguijuela demem," diye küfretti. "Diego

lütfen," diye ısrar ettim. "O ne yapacağını bilir."

"Bir sürü profesör de öyle," diye homurdandı ve sinirli bir şekilde şapkasını çekiştirdi.

"Sadece yap," diye bastırdım ve ona bir e-posta gönderirken nefesinin altından İspanyolca mırıldandı.

"Zaten muhtemelen gelmeyecek. O herif tam bir orospu çocuğu-"

"Kaltak mı?" Kapı arkasından yavaşça kapanırken Orion bir hareket bulanıklığı içinde belirdi, kollarını kavuşturdu ve burnunun ucuyla Diego'ya baktı. Yorgun görünüyordu, saçları dağınık ve gözleri karaydı. "Buna itiraz edemem."

Diego kaşlarını kaldırdı, bu yorum yüzünden kafasının koparılmamasına şaşırdığı belliydi.

Orion bana doğru baktı ve bakışları tavşan kulaklarıma, bıyıklarıma ve patilerime kayınca kalbim duracak gibi oldu. Ağzının kenarı seğirdi ve bir elini kaldırıp parmak eklemlerini ağzının üzerinde ovuştururken gülmemeye çalışıyormuş gibi bakmaya devam etti.

"Bu kadar bakış yeter, bana yardım edebilir misiniz efendim?"

"Biri senin üzerinde bir dönüşüm kristali mi kullandı?" diye tahmin etti ve ben de başımı salladım.

"Evet, Seth Capella."

Bunun üzerine gözleri fal taşı gibi açıldı. Diego'nun üzerine yürüdü, onu gömleğinin yakasından tutup sandalyesinden kaldırdı ve kapıya doğru itti.

"Mars Laboratuarlarına gidin ve Profesör Shellick'ten bir Malakit kristali ve biraz Gece Şekeri tozu isteyin."

"Neden gidemiyorsun?" Diego ağzından kaçırdı.

"Bana cevap mı veriyorsun?" Orion tersledi.

Diego başını salladı ve Orion'un sert ifadesi karşısında geri

çekildi. "Ona seni benim gönderdiğimi söyle."

Diego başını salladı ve aceleyle uzaklaştı ve ben Orion'un bana lezzetli bir atıştırmalıkmışım gibi bakmasıyla baş başa kaldım.

"Gülme," diye yalvardım.

"Yapmayacağım." Bir elini kaldırdı ve etrafımızdaki susturucu baloncuğun baskısını hissettim. "Pamuk kuyruğun var mı?" diye sordu, umutlu görünüyordu.

"Ne fark eder ki?" Ben sordum.

Sırıtarak öne doğru ilerledi. "Belki de görmek istiyorumdur."

Sırtımı arkamdaki kitaplığa dayadım ve başımı salladım. "Asla olmaz."

"Paltonu çıkar," diye ısrar etti.

"Hayır," diye yarım bir kahkaha attım. "Görmeni istemiyorum."

"Sert." İleri atıldı, ceketimi yırttı ve beni çevirdi. Gözlerim kapıya kaydı ama nasıl olsa birinin yaklaştığını duyacağını tahmin etmiştim.

Kuyruğumu çimdiklerken alçak sesle kıkırdadı.

"Tam bir pisliksin," diye güldüm. Arkamı dönmeye çalıştım ama beni olduğum yerde tuttu, gömleğimin arkasını nazikçe çekiştirdi. Parmakları Seth'in oraya çizdiği şeyin üzerinde gezindi ve kısık bir hırıltı çıktı.

"Ne oldu?" Burnum seğirirken sordum. *Lanet olsun, bir dakika içinde burnum düğme olacak.*

Gömleğimi bıraktı ve ben de arkamı döndüm, kuyruğumu tekrar saklamak için raflara yaslandım.

"Üzerinizde Lepus takımyıldızını işaretlemiş. Bunun ne olduğunu biliyor musunuz, Bayan Vega?"

"Bir sınıfta olduğumu fark etmemiştim *efendim.*"

Karanlık bir şekilde sırıttı. "Takımyıldızlarını şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın." "Çılgınca bir tahminde bulunacağım ve bunun bir tavşan olduğunu söyleyeceğim?"

"Doğru. Tam olarak bir ay tavşanı. Peki onu gökyüzünde takip eden diğer takımyıldızın ne olduğunu biliyor musunuz?"

Neden şu anda bir pop quiz alıyordum?

Dudağımı çiğneyerek yıldız haritalarımı hayal etmeye çalıştım. Ezberlemiştim Lepus hariç tüm burç takımyıldızlarının yerleri belirsizdi. "Umm..."

"Avcı," diye cevap verdi benim yerime, yaklaştı, gülümserken dişleri uzadı. "Orion."

"Oh." Ona çapkın bir bakış attım. "Bu tavşana karşı pek şansı olduğunu sanmıyorum."

"Hayır mı?"

"Tavşanlar hırçın olabiliyor." Dişlerimi gösterdim ve bakışlarında aç bir ifade belirdi.

"Onları ısırmayı seviyorum." Öne doğru ilerledi, yakınıma eğildi ve nefes alışımı durdurdu. "Bu küçük fanteziyi yaşayabilmemiz için kapıyı kilitleyeyim mi?"

"*Senin* fantezin. Ve hayır, senin sorunların var." Sırıtarak ondan uzaklaştım. "Ayrıca, tamamen evcil bir tavşana dönüştüğümde bunu o kadar da tahrik edici bulmayacaksın."

"Yıldızlar adına, belki de değil. Ama küçük bir tavşan *olsaydın* seni cebimde tutabilir ve her yere taşıyabilirdim. Kulağa o kadar da kötü gelmiyor."

Kollarımı kavuşturdum ve ona sert bir bakış attım.

"Bir daha başının belaya girmesi konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak, değil mi?" Karanlık bir şekilde gülümsedi.

Bunun üzerine kaşlarımı kaldırdım. "Ama sorun sensin."

Ağzı köşeden aşağı doğru çekildi, bu şakayı iyi karşılamadığı belliydi. Aniden sertleşti, sonra susturucu balonu dağıtmak için bir el salladı ve birkaç saniye sonra Diego odaya geri adım attı.

Parlak yeşil bir kristal ve Gece Şekeri tozu olduğunu tahmin ettiğim küçük bir kese uzattı - her ne boksa artık.

"Onu rahatsız ettiğim için benden on ev puanı kesti." Diego kaşlarını çattı.

Orion kuru bir sesle, "Ne talihsizlik," dedi ve eşyaları ondan alıp bir parmağını çevirerek tekrar dönmemi söyledi.

"Onları geri verebilirsin," diye mırıldandı

Diego. "Verebilirim, evet," diye kabul etti

Orion.

"Peki sen?" Diego umutla sordu. "Hayır."

Orion'a omzumun üzerinden bir bakış fırlattım ve Diego oflayarak koltuğuna çökerken ona sivri bir bakış attım. Sırıtarak bıyıklarıma baktı ve sonra gözlerini devirdi.

"Peki, Aer'e beş puan," diye Diego'ya fırlattı

Orion. "O on aldı."

"Biliyorum." Orion üstümü kaldırdı ve elini üstüme bastırdığında tenim karıncalandı.

parmaklarını omurgamın dibine götürdü. Şeker olduğunu tahmin ettiğim pütürlü bir şeyi cildime sürerek Seth'in takımyıldızını çizdiği bölgeye masaj yaptı. İşi bittiğinde kristali omurgama bastırdı ve cildime bir ısı fışkırırken sırtım kamburlaştı.

"İşte," dedi, üstümü indirdi ve ben döndüm, kulaklarıma uzandım ve geri çekilmeye başladıklarında gülümsedim.

"Tanrıya şükür," diye nefes aldım.

"Ben bir tanrı değilim ama neden böyle bir hata yaptığınızı anlayabiliyorum Bayan Vega." Orion göz kırptı ve ben bir kahkaha attım, bu da Diego'nun bana ters ters bakmasına hizmet etti. Sanırım Orion'a olan nefretini henüz yenememişti.

Diego kalemini masaya vurarak Orion'un gitmesini beklerken ona ters ters baktı. Bunu o kadar kuvvetli yapmaya başladı ki kalem parmaklarından fırlayıp bana doğru fırladı ve göğsümden sekip yere düştü. Kalemi aldım ve ona doğru uzattım. Parmakları kalemin etrafına dolandı, benimkilere sürtündü ve üzerime çöken karanlığın etrafımdaki her şeyi çalmasıyla nefesim kesildi.

Diego'nun elini hâlâ hissedebiliyordum ve karanlık bir girdabın içinde dönerken telaşla ona tutundum.

"Ne oluyor?!" Bağırdım ama hiç ses çıkmadı. Sonsuz bir hiçliğin içinde saatte bin mil hızla ilerliyormuşum gibi hissediyordum.

Aniden yavaşladım ve gölgeler girdap gibi dönerek tenimi okşadı ve bir kucaklamayla etrafımda dönmeye başladı. Diego'nun tutuşu sıkılaştı ve sesi sanki çok uzaklardan geliyormuş gibi bana doğru sürüklendi. "Ben buradayım, güzelim. Sakın bırakma."

"Neler oluyor?" Nefes nefese kaldım.

"Ellerimiz buluştuğunda gölgeler bizi ele geçirdi. İkimizin de gücü birleşti, duymuyor musun?"

"Neyi duymak?"

"Sessizlik," dedi ve haklı olduğunu anladım, fısıltılar gitmişti. "Hiç bu kadar derine inmemiştim, sahip olduğun güç muazzam olmalı."

"Nasıl çıkacağız?" Panik yapmamaya çalışarak sordum ama bu, gölgelerin olağan çekimi gibi hissettirmiyordu. Bir mürekkep havuzuna dalıp kapağını arkamdan kapatmak gibiydi. Beni derinlere çeken, sükunet veren bir çekim yoktu. Sadece mükemmel bir durgunluk ve sonsuz bir boşluk vardı.

"Sana demir atıyorum," dedi ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. "Biri bizi burada istiyor. Gölgeler Âleminden biri. Ben diğer sesleri engellerken sen onları duyabileceksin." Sesi titredi ve kalbim tepki olarak tekledi.

Kim olduğunu biliyordum. Kim olması gerektiğini. Beni birçok kez çağıran aynı kız. Varlığının yaklaştığını hissettim, sonra yumuşak bir nefes yanağıma çarptı.

"Sonunda," diye fısıldadı. "Sana ulaşmak çok zor oldu." Parmaklarını kolumda hissettim, ama neredeyse ruhani bir şeydi, bir hayaletin eli gibi içimden geçiyordu.

"Kimsin sen?" Gergin bir şekilde sordum.

Hafifçe güldü ve müzikal ses etrafımızda yankılandı. "Ben hiçbir şeyim ve her şeyim."

"Bu bir cevap değil," diye üsteledim.

"İsim sadece bir isimdir. Burada bana Gölge Prenses derler." "Kim

onlar?" Kör edici karanlığın kalkmasını dileyerek sordum.

onu görebiliyordu.

"Karanlığın insanları," diye fısıldadı, sesinde bir korku notası vardı.

İçimde bir şey beni derinden etkiledi ve neredeyse kendimi

kaybediyordum.

Diego'nun eli.

"Fazla zamanımız yok," diye fısıldadı kız telaşla.

Aynı sihirli çekiş içimi parçaladı ve Diego'nun eline olabildiğince sıkı sarıldım, bırakırsam çekileceğimden emindim.

"Bana ne istediğini söyle," diye yalvardım.

"Yardım edin," dedi, sesi kırılarak. "Yardıma ihtiyacım var."

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" İstediğimden emin olmasam da sordum. O sadece karanlıktaki garip bir sesti, ona güvenmeyecektim.

"Buradan Fae alemine bir köprü inşa etmelisin ki ben de kaçabileyim. Ama bunun yapılabileceği yılın sadece bir zamanı var. Yaklaşıyor, hissedebiliyorum
o."

"El puente de las estrellas," diye huşu içinde nefes aldı Diego.

"Evet, yıldızlar köprüsü," diye tercüme etti kız, ses tonunda bir çaresizlik notası vardı. "Yılın son gecesi gece yarısı, dünyalar arasındaki perde en ince halini alacak. İşte o zaman köprü inşa edilebilir. Lütfen, bunu yapmanın bir yolunu bulmalısın."

Cevap veremeden, başka bir güçlü büyü dalgası beni karanlığın derinliklerinden çekmeye çalıştı. Nefesim kesildi, kalmaya çalışırken Diego'nun eline tutundum.

Gölgeler dönüyor ve çevremde ışık parlıyordu. Döndüğümde Orion'u eterde parlarken buldum, bana doğru uzanırken avucunda bir ışık yanıyordu. Bakışları benden önümüzde duran kıza kaydı ve onu parıltının içinde gördüm, çilli yanakları ve genç yüz hatları neredeyse yarı saydam görünüyordu.

Etrafını saran gölge dalları onu zincire vurup geri çekerken formu karanlığa gömüldü.

"Lance!" diye seslendi, gözleri irileşmişti.

Elimi tuttu, aynı hareketle ona doğru hamle yaptı ama gölgeler galip geldi ve onu çaldı.

Onu tanıyordu. Ama nasıl?

Orion beni göğsüne bastırdı, Diego'yu yakaladı ve iğrenç, bükücü, burkucu bir his başımı döndürdü.

Gözlerimi kırpıştırarak uyandım ve kendimi okuma odasının zemininde buldum, elim hâlâ yanımda yatan Diego'nun eline sarılıydı. O inledi ve ben doğruldum, neredeyse diğer elimi tutan Orion'a kafa atıyordum. Yüzü solgundu, yüz hatları sıkışmıştı.

"Lance?" Diego yanımızda otururken dilimi ısırarak endişeyle fısıldadım. "Efendim?" Düzelttim ve gözleri bana odaklandı. "İyi misiniz?"

Bir kez başını salladı, ayağa kalktı ve beni peşinden sürükledi, yüzü ölümcül derecede solgundu.

Diego kaşlarını çatarak başının arkasını ovuşturarak ayağa kalktı. "Kimdi o?

Seni tanıyordu," dedi Orion'a.

"Bilmiyorum," dedi Orion ama yalan söylediğini hissettim. Perili ve dehşete düşmüş görünüyordu. "Bu aramızda kalacak, anlıyor musun?" diye hırladı Diego'ya, o da dudaklarını büzüp başını salladı. Orion kapıya doğru yürüdü ve tek kelime etmeden kapıyı açıp hızla uzaklaştı.

İçimde bir endişe dalgası oluştu. "Gidip biraz uzanacağım," dedim Diego'ya. "Gölgeler beni tüketiyor."

"İyi misin?" Diego telaşla sordu. "Az önce ne oldu, yani, bu çılgıncaydı chica."

"Biliyorum." Elimi koluna koydum, başka ne söyleyebileceğimden emin değildim. "İstersen seni Aer Tower'a kadar götürebilirim ve bu konu hakkında konuşabiliriz.

Ne oldu?" diye sordu umutla.

"Sanırım dinlenmeye ihtiyacım var, ama sonra konuşuruz." Odama dönmeye hiç niyetim olmadan kapıdan çıktım. Orion'un peşine düşecek ve cevapları alacaktım. Bu plandaki tek sorun Atlas'ımın yanımda olmamasıydı ve güpegündüz Asteroid Place'e giremezdim.

Kütüphaneden çıkıp dondurucu havaya doğru yürürken güçlü eller tarafından yakalandım. Orion bir hareket bulanıklığı içinde kampüsü boydan boya geçerken karnım guruldadı ve üzerime doğru gelen güçlü rüzgâra karşı irkildim.

Durduğunda başım dönüyordu ve Jüpiter Salonu'ndaki ofisinde olduğumu fark etmem bir saniye sürdü. Kapıyı kilitledi ve yoğun bir ifadeyle bana dönmeden önce susturucu bir baloncuk yaptı.

"Onun kim olduğunu biliyorsun," dedim.

Gözle görülür bir şekilde yutkunarak başını salladı. "Evet," dedi bir yandan inanamayarak bir yandan da umutla. "O Clara'ydı... kız kardeşim."

Dudaklarım aralandı ve kalbim ritmini kaybederek çarpmaya başladı. "Emin misin?"

"Evet - *siktir* - evet, eminim." Bir elini saçlarının arasında gezdirerek volta atmaya başladı.

"Yaşıyor mu?" Nefes aldım, söyleyemedim. Çok soyut görünüyordu, sanki tam olarak orada değildi.

"Bilmiyorum. Sanırım öyle. O sadece bir ruh değildi..."

"Benden yardım istedi," dedim, onun adımlarını izleyerek. "Yılın son gecesinde yıldızlardan bir köprü inşa etmekle ilgili bir şeyler söyledi." Başımı salladım, kelimeler benden çıkınca çılgınca geliyordu.

Durdu ve çatık kaşlarıyla bana baktı. "Geri dönebileceğini mi sanıyor?" Bir elini yüzüne götürdü ve sonra gülmeye başladı.
yüz ifadesi umutlu ve çaresiz bir şeye dönüşüyor. "Bu hayatta olduğu anlamına geliyor. Yaşıyor amına koyayım!"

Bana doğru koştu, beni kollarının arasına aldı ve sertçe öptü. Beni etrafında döndürürken kahkahası bulaşıcıydı ve onu hiç bu kadar mutlu görmediğimden emin olarak omuzlarına yapıştım.

"Gerçekten o mu?" Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Başını sallarken başparmağını yanağımda gezdirdi. "Evet, bu o. Onu nerede görsem tanırım."

Beni yere yatırdı ve elimi göğsüne koydum, kalbi avucumun altında heyecanla çarpıyordu. Gülümsemesi göğsümde alev alev yanan bir ateş yaktı. Yaşadığımız onca şeyden sonra iyi bir haber almak inanılmaz bir duyguydu. Kız kardeşinin hayatta olduğunu, gölgeler arasında sıkışıp kaldığını ama geri dönebileceğini.

"Onu geri getirmene yardım edeceğim. Ne pahasına olursa olsun, Lance," diye söz verdim, bakışlarında parlayan ışığı kaybetmesini asla istemiyordum.

Gözleri duygularla doldu ve beni kendine çekti, duruşundaki gerginlik kayboldu. "Bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum. Yıldızların lütfunu hak edecek hiçbir şey yapmadım."

Ona baktım, sözleri içimi parçaladı "Bunu nasıl düşünebilirsin? Lionel kız kardeşini senden çaldı, seni seçmediğin bir hayata bağladı. Yıldızlar sana her şeyi borçlu."

Orion'un gözleri bu düşünceyle parladı. "Yıldızlar ona sahip olmamı istemese de Mavi, onları kendi isteğime göre yönlendireceğim ve onu geri getirmek için onlardan bir köprü inşa edeceğim. Yeni Yıl Arifesi'nde Clara eve dönecek."

OceanofPDF.com

Bende bir sorun vardı. Derinlerde, kemiklerimin iliklerine kadar işlemiş bir *yanlış*. Bunu hep biliyordum. İki seçeneğim vardı.
her zaman bana zarar verecek seçimi yaptım, her zaman
benim için kötüydü. Sıkılmaktan nefret ettiğimi iddia ederek bunu haklı çıkarmaya çalıştım. Hiçbir şey hissetmemektense bir şeyin beni incitmesini ya da korkutmasını tercih ettiğimi. Ama belki de yaptığım tüm seçimlere gerçekten yakından baktığınızda, bundan daha basit bir açıklaması olduğu ortaya çıktı. Sadece nasıl mutlu olunacağını bilmiyordum. Ve belki de bazen mutlu olmayı hak etmediğime inanıyordum.

"Bana gel..."

Gölgeler etrafımda dolanırken başımı arkaya yatırdım ve yatak odamın tavanına baktım. Tenimin altında en saf coşkunun tadı gibi kayıyorlardı ve onları daha yakına çağırıp karanlık güçleriyle yıkanırken inledim.

Karanlık parmaklarımın arasında kıvrıldı ve etrafımda yükseldi. Her nefes alışımda kalınlaştığını hissedebiliyor, etrafımı saran havadaki siyah gücünü tadabiliyordum. Ve acıkmıştı.

Parmaklarımı büktüm ve gölgeler benden yuvarlandı, yatağımın üzerinden kayarak yanımdaki zeminde birikmek üzere kenarından düştü. Zemin gölgelerle o kadar doluydu ki aşağıda görebildiğim tek şey gecenin en derin uçurumuydu.

Yavaşça onlara doğru döndüm, çıplak ayaklarımı kenardan sarkana kadar önümde ittim.

Kalbim göğsümde sertçe çarpıyor, kulaklarım uzaklardan gelen bir uyarıyla çınlıyor ve bana bu kadar uzağa kaymamamı söylüyordu. Ama o anda, karanlığın kucağını hissetmeyi, beni ele geçirmesinden korktuğumdan daha çok istedim.

"Bana katıl..."

Ayaklarımı yatağın kenarından ittim ve gölgelerin içine daldırdım. Dokunuşları soğuk ve kaygandı, ayak parmaklarımı bir petrol sızıntısına daldırmak gibiydi.

Okşadıkları her yer beni kör edecek kadar yoğun bir zevkle canlandı. Yüksek sesle inledim, karanlık gücün saf, elektrik enerjisi beni temel bir seviyede çağırıyordu. İçimdeki tüm sert ve nefret dolu yanları gördü ve onları övdü, her karanlık ve kötücül düşünceyi buldu ve altında bir ateş yaktı. Gölgeler benim daha iyi bir versiyonum olmamı istemiyordu. Beni en kötüsünü yapmaya çağırdılar ve bunu yaptığımda da alkışladılar.

Yataktan kaydım, onlar adımı fısıldayıp etimi öperken yavaşça gölgelerin içine daldım.

Yere uzandım, karanlık tenimi kaplarken derin derin nefes aldım ve onu kabul ederken zevkle inledim. Bacaklarımın etrafından dolanıp kollarımın etrafına bağlandı ve karanlık görüşümü perdelerken kendimi bir uçurumun üzerinde dururken buldum.

Tamamen karanlığın kıvrımlarından oluşan bir elbise giymiş bir kız karşımda duruyordu. Başının üzerinde dikenlerden ve gölgelerden oluşan bir taç oturuyordu.

Öyle ki kan, üzerimizdeki gökyüzünün mor ışığında ıslak bir şekilde parlıyordu. Saçları yumuşak ela rengindeydi ve gözleri anlayışla açılmış bir şekilde bana gülümseyerek elini uzattı.

Bir adım geri çekildi, böylece büyük düşüşün üzerinde havada asılı kaldı, hissedemediğim bir rüzgar etini kaplayan gölgeleri etrafında döndürüyordu.

"Bana gel Tory... Gölgelerin gücüne kendini bırak."

Sesi etrafımızdaki havada yankılandı, dudakları hareket etmese de vaatler ve beklentilerle doluydu. Ama duyabildiğimin o olduğunu biliyordum, sanki zihni doğrudan benimkiyle iletişim kuruyordu. Bana arzu edebileceğim tüm gücü verebilir ve beni Fae hayatımın zincirlerinden kurtarabilirdi.

"Artık yapayalnızsın. Ama gölgeler her zaman seninle, kalbini onlara verirsen sana zarar vermezler..."

Dudaklarım aralandı, ruhum evet demek için can atıyordu.

İleriye doğru bir adım attım, ayak parmaklarım uçurumun kenarına doğru kıvrıldı. Altımdaki düşüşü değerlendirmek imkânsızdı; boşluk gölgelerle, karanlıkla ve kendi nabzıyla atıyor gibi görünen ham bir güçle doluydu.

Kendi gölgelerim içimde yaklaşan bir dalga gibi yükseldi ve zevk içime yoğun bir şekilde çarptıkça sırtım kamburlaştı.

Elimi uzattım, bana dünyayı sunan bu gölgeler prensesine bakarken bakışlarım onunkileri buldu.

Parmak uçlarım onunkilere değdi ve derimin altında alevler yükselirken sıçramanın eşiğine geldim.

İçimdeki gölgeler, Anka Kuşum çiçek açarken ve etimin her santimi onunla birlikte yanarken geri tepti. Ama acıtmadı, beni uyandırdı ve gözlerimin önünde dans eden alevlerin arasından kızın yüzü kaydı, jilet gibi keskin dişleri ve zift gibi siyah gözleri ortaya çıktı.

Korkudan nefesim kesildi ve elimi ondan geri çekmeye çalıştım.

"Kurtar beni!" diye zorladı.

Şiddetli bir inkârla başımı salladım, alevlerim etimin altında hayatla kükrerken nefes nefese kaldım.

Kavrayışı sıkılaştı, tırnakları uzadı ve beni uçurumun kenarına çekmeye çalışırken bileğimi kesti.

Topuklarımı yere vururken boğazımdan bir hırıltı koptu ve başımı şiddetle salladım.

"Hayır!" Hırladım.

Yardımıma gelmesini istediğimde Anka ateşi parlak ve güçlü bir şekilde parladı ve gölge prenses bileğimi tuttuğu yeri yakarken çığlık attı.

Elini çekti ve tırnakları bileğimi tırmalarken acı alevlendi ve kanım derime yayıldı.

Tökezleyerek geri çekildim, o uçurumdan uzaklaşırken düştüm ama omurgamda taşın sert ısırığını hissetmek yerine beni halı karşıladı.

Gözlerimi açtığımda nefesim kesildi, akademideki odama bakarken kalbim panikle gümbürdüyordu. Gölgeler kaybolmuştu ve az önce ne olduğunu anlamaya çalışırken nefes nefese kalmıştım.

"Çok yalnızım..."

Kızın sesinden kurtulmak için başımı salladım. Ona yardım edemezdim. Nasıl yardım edeceğimi bilmiyordum. Ve kesinlikle onu yalnızlıktan kurtarmak için gölgelerde ona katılmayacaktım.

Ayağa kalkarken tenim terden kayganlaşmış, saçlarım bana yapışmıştı. Kendimi titrek, bitkin hissettim ve bir an için içimdeki büyüyü bulmakta zorlandım.

Sonunda göğsümün derinliklerinde yatan güç parıltısını yakaladığımda rahat bir nefes aldım.

Şafağın solgun ışığı penceremden içeri sızdı ve bileğimdeki bir ağrı beni aşağı bakmaya zorlamadan önce uzun bir süre yükselen güneşe baktım.

Sol bileğim tırnaklarla açıldığı belli olan oyuklarla yırtılmıştı ve yaralardan akan kan, altımdaki soluk halıya damlamadan önce elimin ve parmaklarımın üzerinde kırmızı çizgiler oluşturuyordu.

Kolumu kaldırıp hızla duşu çalıştırdığım banyoya doğru ilerlerken küfrettim.

Pijamalarımı çıkarıp doğruca içeri girdim ve bir yandan bileğimi yıkarken bir yandan da bir gölge tezahürünün nasıl olup da bana gerçek bir yara açtığını anlamaya çalıştım. Gölge Âlemi'nin sadece kafamın içinde olduğunu, onu görebildiğimi ama gerçekten dokunamadığımı sanıyordum. Ama görünüşe göre bu konuda yanılmışım.

Sonunda duşu kapattığımda bileğim hâlâ kanıyordu. Acıyan yaralara kaşlarımı çatarak baktım. Derin değillerdi ama nedense içlerinden sızan kanı durduracak kadar iyileşmiyorlardı.

Gölgelerin cazibesine kapıldığım için aptallığıma lanet ettim ve akıntıyı durdurmak için bileğimi bir bezle çabucak bağladım.

Üniformamı giydim ve kulaklıklarımı kapıp rastgele bir çalma listesi ayarlamadan önce okul kitaplarımı bir araya topladım.

Ortak salona gidip bir fincan kahve aldım ve dersten önce büyü malzemelerimi yeniden doldurmak için odanın kenarındaki harlı ateşin yanına bir sandalye çektim.

Orada otururken alevlerin sıcaklığı üzerime çöktü ve Darcy'ye mesaj vermeyi düşünürken bakışlarımın odak noktasından çıkmasına izin verdim.

Dün gece ondan hiç haber alamamıştım ve aramızdaki bu gerginlik Fiziksel bir yara gibi. Ona neler olduğunu anlamıyordum ve

bana neden söylemediğini anlayamadım.

Ona Darius'la takıldığımdan ve aklımı kaçırmış olma ihtimalimin çok yüksek olduğundan bahsetmemiştim bile. Bu durumda olmamız bana mümkün görünmüyordu ve yine de burada tek başıma oturmuş, neden böyle davrandığını ya da dün gece ona gönderdiğim mesajlara neden cevap bile vermediğini anlamıyordum.

Dudağımı ısırdım ve Atlas'ımı cebimden çıkarıp elimde soğumuş olan kahve fincanını yere bıraktım.

Mesajlarımı ona doğru çektim ve iç çektim.

Tory:

Bundan nefret ediyorum. Lütfen bunu konuşarak halledebilir miyiz?

Atlas'ımı kullanmak için bileğimi büktüğümde bileğim acıyla sızladı ve uydurma bandajımı sıyırdığımda içinden kan sızdığını görerek kaşlarımı çattım.

Ben orada otururken ortak salon yavaş yavaş dolmaya başlamıştı ve birinin beni izlediğini hissedince başımı kaldırdım.

Darius'un bakışlarının bana sabitlendiğini, yaptığım sargı bezinden sızan kanı gördüğünde kaşlarının çatıldığını fark edince sustum.

Bir an için gözlerini tuttum, aramızdaki sıcaklığa sonunda teslim olduğumda bana hissettirdiklerini hatırlayınca bedenim karıncalandı. O zamandan beri onu birkaç kez görmüştüm ama benimle konuşmamış, hatta beni hiç tanımamıştı. Aslında bana olan ilgisini kaybettiğine dair belirgin bir izlenim edinmiştim.

Artık istediğini elde etmişti ve bu iyiydi. Yeter ki bu bana da eziyet etmesine kadar uzansın, gerçi bundan bir şekilde şüpheliydim.

Her iki durumda da mesajı açık ve net bir şekilde almıştım. Bir anlık çılgınlığımızı unutacak ve onun da unutmasını umacaktım.

Darius gözlerinde tam olarak çözemediğim bir bakışla bana doğru bir adım attı ama her zamanki gibi bir şeyse, sadece beni rahatsız etmeyi planladığını hayal edebiliyordum. Ayağa kalktım, çantamı kaptım ve doğruca odadan çıktım.

Bugün onunla uğraşamazdım. Kalbim Darcy için sızlarken ve tenim gölgelerin dokunuşuyla hassaslaşırken olmazdı. Elimde kalan her ne haltsa ona ateş etmesine ihtiyacım yoktu.

Ignis House'un dışındaki soğuk havaya doğru yöneldim ve Küre'ye giden patikada yürümeye başladım. Geraldine'in hâlâ orada olup olmadığını merak ediyordum. Eğer oradaysa ondan kolumu iyileştirmesini isteyebilirdim ama parmaklarımın arasından soğuk kan damlaları süzülürken bunun iyi bir fikir olup olmadığını merak ettim. Bunu ona nasıl açıklayacaktım? Ona gölgeler hakkında daha fazla yalan söylemek istemiyordum ve bunu bir şekilde kendime yapmış olmam pek olası görünmüyordu.

Yolun ortasında durdum ve cebimden Atlas'ımı çıkarırken iç çektim. Orion, gölgelerle ilgili yardıma ihtiyacım olursa diye bana kişisel numarasını vermişti ve daha önce hiç kullanmamış olsam da, bunun onun yardımına ihtiyacım olduğu anlamına geldiğinden oldukça emindim.

Tory:

Seninle görüşmem gereken bir konu var.

Lance:

Bir şey mi oldu? Ne duydunuz?

Bu garip yanıt karşısında kaşlarımı çattım. Ne duymuş olabilirdim ki?

Tory:

Sadece bir konuda yardıma ihtiyacım var.

Mesajım gülünç derecede belirsizdi ama gölgelerle ilgili ayrıntıları ileri geri göndermenin iyi bir fikir olmadığını tahmin ettim.

Lance:

Tamam. Beş dakika içinde ofisimde buluşuruz.

Kanı olabildiğince gizlemek için ceketimi bileğimin üzerinden aşağıya çektim.

sonra patikada ilerlemeye devam ettim. Kısa süre sonra The Orb'a ve kampüsün kalbindeki diğer binalara ulaştım ve doğruca Jupiter Hall'a yöneldim

merdivenleri tırmanıp Orion'un ofisine doğru yürümeden önce.

Geldiğimde kapı açıktı ve omurgam boyunca ilerleyen bir rahatsızlık hissiyle içeri adım attım.

Orion masasının arkasında oturuyordu, gömleğinin düğmeleri yarım iliklenmişti ve normalde mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş saçları dağınıktı. Ben içeri girerken ayağa kalktı ve kapıya bir avuç hava büyüsü fırlatarak arkamdan kapanmasını sağladı. Bir an sonra etrafımıza bir susturma balonu düştü ve bana endişeyle bakarken ona bir kaşımı kaldırdım.

"Kahretsin, ahbap, benimle buluşmadan önce düzgünce giyinebilirdin," diye şaka yaptım ama beni duymuyor gibiydi.

"Ne oldu?" diye sordu. "Seth bir şey mi yaptı, yoksa-" "Seth mi? O pisliğin bu işle ne alakası var?" Ben de sordum

karışıklık.

Orion uzun bir süre beni süzdü, gözleri bileğime takılmadan önce duruşundaki gerginlik biraz azalmıştı.

"O da ne?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Burada olma sebebim," dedim kolumu geriye itip bileğimdeki kanlı bezi çekerek. "Benim için iyileştirebileceğini umuyordum?"

"Sabahın köründe gelip sana yardım etmem için bana mesaj attın. *çizik mi?" diye* sordu inanamayarak.

"Saat sekiz gibi dostum," diye belirttim. "Yarım saat sonra Kardinal Magic'e gideceğiz, o yüzden uyanık olacağını düşündüm. Ayrıca, sana sormam gerekip gerekmediğinden emin değildim.
Bu konuda bana yardım edecek

başka kimse yok." "Neden

olmasın?"

Dudaklarımı büzdüm ve ondan duyacağımdan emin olduğum tirada hazırlandım.

"Şey, dün gece biraz... *kazara...* gölgelere teslim olmuş olmalıyım. Biraz."

"Sen ne?" Orion sordu, bakışları beklediğim öfke yerine endişeyle parlıyordu.

"Evet. Şey, onların içine daldım ve sonra sanki tüm bu gölgeli alemdeydim ve o kız oradaydı - bizi sürekli çağıran kız. Kalmamı sağlamaya çalıştı." Bileğimi kanıt olarak gösterdim ve kaşları daha da çatıldı.

"Sana bunu yapabilecek kadar düştün mü?" diye sordu dehşet içinde.

Boğazımı temizledim. "Şey. Geri dönmeyi başardım, değil mi? Yani, zarar falan yok. Belki bunu iyileştirirsin ve hiçbir şey olmamış gibi devam edebiliriz.
oldu."

"Bunun ne kadar ciddi olduğunu biliyor musun, Tory?" diye sordu bana, yoğun bir bakışla öne doğru adım atarak. "Eğer bu kadar derindeysen, gölgelerin seni tüketmemesi bir mucize. Özellikle de kanamaya başladığında. Yardım almadan k u r t u l m a n bir mucize."

Kendimi yanlış bir şey yaparken yakalanmış küçük bir kız gibi hissederek sessizce, "Anka'm beni özgür bıraktı," dedim.

"Bunun için şükürler olsun," diye homurdandı. "Sen uyurken seni yanlarına çağırmayı başaracak kadar umutsuz hissettiren şey neydi?"

Onun delici bakışları altında hareketsiz kaldım, çenem kilitlendi. "Beni iyileştirebilecek misin, iyileştiremeyecek misin?" Sorusunu duymazdan gelerek sordum.

Orion uzandı ve bileğimi kavradı ama bakışları benimkinde sabit kaldı. Çenemi yukarıda tuttum ve ağzımı kapattım.

Yeşil iyileştirme büyüsü kolumu sardı ve kolumdaki hasarı düzeltmek için çalışmaya başlamasını bekledim.

Bakışları benimkinden kolumdaki işine kayarken Orion rahatsızlıkla homurdandı.

"*Lanet olsun.* Bu yaraya her ne sebep olduysa, içinde karanlığın gücünü barındırıyordu," diye homurdandı.

"Bu ne anlama geliyor?" Beni kavrayışı sıkılaşırken ve kanım parmaklarının arasından sızarken sordum.

"İyileşmesi çok zor olacak. Ve bunu yapmak için de çok fazla büyü gerekecek."

O çalışırken alt dudağımı çiğnedim, derimin altına daha fazla sihir iterken alnını ter kaplıyordu.

Birkaç uzun dakikanın ardından elini geri çekti ve yaraların iyileştiğini görünce rahatlayarak iç çektim. Orion üzerimdeki kanı temizlemek için su büyüsünü kullandı ve çiziklerin cildimde pembe çizgiler bıraktığını görünce şaşırdım. İyileştirme büyüsünün tüm yaraları temizlemekte başarısız olduğunu hiç görmemiştim.
daha önce bir yaralanmanın kanıtı.

"Şimdilik yapabileceğim bu kadar," dedi Orion, masasının kenarına tünemek için geri çekilerek. "Neredeyse tükendim."

"İyileşmesi bu kadar zor muydu?" Şaşkınlıkla sordum, Orion oldukça güçlüydü, bu yüzden ondan bu kadar çok şey almış olması şaşırtıcıydı.

"Gölgeler şaka değil, Tory," diye homurdandı ve beklediğim öfke su yüzüne çıkınca omurgam dikleşti.

"Evet, anladım," dedim ve kapıya doğru geri adım attım.

"Bildiğinden emin değilim. Darcy bana, tehlikeleri konusunda uyarılmış olmana rağmen onlarla tek başına pratik yaptığını söyledi."

Bu itiraf karşısında içimi bir ihanet duygusu kaplayınca dudaklarım aralandı. Yani onunla her ne halt oluyorsa benimle konuşmuyordu ama benim sırlarımı Orion'a mı anlatacaktı?

"Şey, eğer senin pislik kankanın hayatımı cehenneme çevirmesini engellemek istiyorsam onlara ihtiyacım olacakmış gibi bir izlenim edindim," diye cevap verdim buz gibi.

"Onları Darius'a karşı mı kullanacaksın?" diye sordu şaşkınlıkla, sanki az önce Ejderha dostunu öldürmekle tehdit etmişim gibi bir korumacılık parlaması geldi içinden.

"Sadece mecbur kaldığımda," diye cevap verdim.

"Gölgelerin ne kadar tehlikeli olduğunu biliyorsun. Aptal küçük bir kız gibi onlarla oynamamalısın!"

Öfke uzuvlarımı yaladı ve kapıya geri dönerken ona kaşlarımı çattım.

"Onları ben istemedim ki, değil mi?" Tersledim. "Ama kendimi o şerefsizden korumak için ihtiyacım olan şey onlarsa, o zaman onları kullanacağım."

Orion'un çenesi titredi. "Darius bana dün ikiniz arasında olanları anlattı," dedi.

Bu itiraf karşısında yanaklarıma bir sıcaklık yayıldı ve yumruklarımı öfkeyle sıktım. "Güzel. Demek küçük arkadaşlarıyla benim hakkımda dedikodu yapıyor, öyle mi? Eminim benden istediğini aldığı için kendinden çok memnundur."

"Bu doğru değil," dedi Orion aceleyle. "Senin hakkında kimseyle böyle konuşmuyor. Bana sadece ikinizin birlikte olduğunuzu söyledi. Biriyle konuşmaya ihtiyacı varmış-"

"Kendine sakla," diye tersledim. "Kendimi onun yatak direğindeki son çentik haline getirecek kadar nasıl aptal olduğumu duymak istemiyorum."

"Onun için gerçekten sadece bu kadar mı olduğunu düşünüyorsun?" Orion üzüntüyle sordu ve bir şekilde bir şeyleri kaçırdığımı ima etmesine sinirlendim.

"Hangi noktada başka bir izlenim edinebilirdim? Fiziksel olarak mümkün olduğunca hızlı bir şekilde benden uzaklaştığında mı? Ya da ben Onu dün akşam yemekte ve ortak salonda gördüm ve bana bakmayı bırakın, benimle tek kelime bile konuşmadı mı? Neden umurumda olsun ki? Ben de ondan istediğimi aldım, artık her şeyi unutabiliriz."

"Tory-" Orion dersin başladığını bildiren zil çaldığı anda başladı. "Geç

kalacağım," dedim, kapının kolunu tutup çekiştirerek.

Kapı geniş.

"İlk dersin benimle, geç kaldığın için başın belaya girmeyecek," diye tersledi Orion ve sihriyle kapıyı bir kez daha vurarak kapattı.

Kollarımı kavuşturdum, benden ne istediğini öğrenmek için beklerken gözlerimi ona diktim.

"Darius mükemmel bir adam değil ama *iyi* bir adam. Özünde, yaptığı her şey doğru olduğuna inandığı şeylere yardım etmek içindir. Dik kafalı, kibirli ve çoğu zaman kendisinin en büyük düşmanı olabilir ama eylemler nadiren bencilce olur. Onun yaptığı fedakarlıkları hayal bile edemezsiniz.

babasını durdurmak ve Solaria'yı Nymph'lerden korumak için kendi mutluluğuna yaptı."

"Bu manifestonun bir anlamı var mı, çünkü büyük ve güçlü Meclis Üyelerimize oy vermediğimizden eminim, bu yüzden neden bir şey verdiğinizi anlamıyorum.

onun hakkındaki düşüncelerim hakkında."

"İkiniz de birbiriniz kadar inatçısınız," diye mırıldandı Orion, elini yüzünde gezdirerek. Gözlerinin altında torbalar vardı ve ben ona bakarken Biraz daha yakından bakınca, dün derste giydiği tişörtü giydiğini fark ettim. Buraya aceleyle geldiği için berbat göründüğünü düşünmüştüm. Hazırlanırken, ama daha yakından incelendiğinde hiç uyumamış gibi görünüyordu.

"İyi misin?" Ona doğru bir adım atarak yavaşça sordum.

Orion şaşkınlıkla başını kaldırıp bana baktı, sonra da kırışmış gömleğine göz gezdirdi. "Tam olarak değil," diye itiraf etti ve devam etmeden önce bana değerlendirici bir bakış attı. "Dün kız kardeşinin gölgelerle başı biraz derde girdi. Yanlışlıkla Polaris'in eline dokundu ve Polaris'in gölgelerle olan bağlantısı onu da derinden etkiledi."

"Ne?" Soluk soluğa ona yaklaştım, derimin altında bir endişe karıncalanması vardı.

"O iyi. Görünüşe göre senin kadar derine inmemiş.
Ama o da Gölge Prensesi gördü ve... Darcy'yi karanlıktan kurtarmak için peşinden gittiğimde..."

"Ne?" diye sordum. "Ne?" diye sordum, bakışlarındaki korku ve heyecan parıltısı cevabını umutsuzca beklememe neden oldu.

"Gölge Prenses benim kız kardeşim, Clara," diye nefes aldı, bakışları umutla doluydu. "Ve Fae Âlemine dönmek için yardımımıza ihtiyacı var. Bunca yıldır Gölge Âlemindeydi, bu yüzden sana zarar verebilmesi için... onlar tarafından derinden bozulmuş olmalı. Ama onlardan kurtulduğunda geri dönebilir. Zaman alacak ama ona yardım edebilirim."

Dudaklarım bir protestoyla aralandı, tırnaklarının tenimi ısırdığı anın hatırası hızla yükseliyordu. Beni de kendisiyle birlikte karanlığa çekmeye çalışmıştı. Gölgelerde boğulmamı istemişti ve onu özgür bırakma düşüncesi tüylerimi diken diken etmişti.

ensem boyunca yükseliyor. Ama ne söylemem gerekiyordu? Eğer Gölge Diyarı'nda sıkışıp kalan kız kardeşim olsaydı, onu kurtarmak için kendi ruhumu satardım. Ve belki de kendi korkum, başıma gelenlere bakış açımı renklendirmişti. Yalnız olduğunu söylemişti. Belki de beni boğmaya çalışmıyordu, sadece daha fazla yalnız kalmaya dayanamıyordu.

"Kahretsin," diye nefes aldım çünkü başka ne söyleyeceğimi düşünemiyordum bile.

Orion'un bakışları şiddetli bir kararlılıkla parlıyordu ve onu nasıl suçlayabilirdim ki?

"O zaman ona yardım edeceğiz," dedim kararlılıkla, kendi şüphelerimi kovarak. Çünkü bir kardeşi kaybetmenin acısını hayal bile edemezdim ve eğer onu geri kazanmasına yardımcı olabileceğim en ufak bir şans bile varsa bunu yapardım. Ne olursa olsun.

Orion beni o kadar hızlı yakaladı ki, kollarının demir kucağına kilitlendiğim anda dudaklarımdan bir şaşkınlık nefesi kaçtı. Bana sarıldığını fark etmem beynimin yarım saniyesini aldı. Rahatlamıştı. Belli ki bu konuda ona yardım etmeyi kabul edip etmeyeceğimden emin değildi ama bana pek de bir seçenek gibi görünmemişti.

Yarı gülerek ona sarıldım ve hemen bırakmayınca garip bir şekilde omzunu okşadım.

"Bu biraz uygunsuz, ahbap," diye şaka yaptım ve beni bırakırken bir kahkaha attı.

"Üzgünüm," dedi alaycı bir tavırla. "Bunu şimdi istemeyiz, değil mi? Gerçi FIB'in yapmak istediği başka şeyler de olabilir.
Bir öğrenciye sarılmadan önce beni soruşturun, listenin başına geçtim."

"Dersine gerçekten geç kaldık, biliyor musun?" Arkasındaki saate bakarak söyledim.

"Tamam. Sen oraya git, ben de dünkü kıyafetlerimi giymediğim zaman sana yetişirim," diye kabul etti.

Ona güldüm ve odadan çıktım, bileğimdeki pembe yara izlerini gizlemek için kolumu aşağı çekerek Cardinal Magic'e doğru ilerledim.

Sınıfın geri kalanı içerideydi, ben geldiğimde sıralarında bekliyorlardı ve içeri girdiğimde bana doğru baktılar, Orion olmadığımı kontrol ettikten sonra dikkatlerini kendi aralarında sohbet etmeye verdiler.

Darcy beni görünce sandalyesinde doğruldu, gözleri büyüdü ve ağzının kenarında yarım bir gülümseme belirdi. Ben de biraz tereddütle ona karşılık verdim ve yanındaki sandalyeme oturdum.

"Hey," dedim beceriksizce. Hayatımda onunla hiç garip bir an yaşamamıştım.

"Hey," diye cevap verdi küçük bir sesle.

Sessizlik aramızda gerildi ve ben kaşlarımı çatarak ikimizin etrafına sıkı bir sessizlik balonu fırlattım, Diego ve Sofia'yı konuşmamızın dışında bırakmanın kabalık olup olmadığını umursamıyordum. Konuşmamız gerekiyordu. Hemen şimdi.

"Yani mesajlarımı bilerek mi görmezden geliyordun?" Ses tonumu yumuşatmaya çalışarak sordum ama bağırmışım gibi yüzünü buruşturdu.

"Özür dilerim. Ben... Seth Atlas'ımı aldı," dedi Darcy, bundan başka bir açıklama yapmadan.

"Bu onunla tekrar takıldığın zaman mıydı yoksa sadece kankalar gibi takılırken miydi?" Sinirli bir şekilde sordum.

Darcy dudağını çiğnedi ama bana sadece omuz silkmekle yetindi.

Sessizliğin yayılmasına izin verdim, bana bir açıklama yoluyla ne sunacağını duymayı bekledim ama o sadece dünyadaki en ilginç şeymiş gibi kalemiyle oynamaya başladı.

"Peki bana neler olduğunu anlatacak mısın?" Daha fazla dayanamayınca sordum.

Darcy bana baktı, sanki bir şeyler çok yanlış gidiyormuş gibi gözlerinden yaşlar akıyordu. Uzandım ve elini tuttum.

"Bana *her şeyi* anlatabilirsin Darcy," diye söz verdim ona. "Bana bir cinayet çılgınlığı içinde olduğunu ve insan kalplerinden zevk aldığını söylesen bile senin yanında olurum. O yüzden sadece söyle."

Dudakları aralandı, derin bir nefes aldı, bakışları benimkileri tuttu ve yavaşça başını sallamaya başladı.

"Çok üzgünüm, Tory," diye nefes aldı. "Ama sana söyleyemem. *Yapamam."*

Sanki ondan uzaklaşmak üzere olduğumu biliyormuş gibi parmaklarımı sıkıca kavradığında içime bir acı yayıldı ama benden ne yapmamı bekliyordu ki? Burada oturup sahip olduğum tek insanın beni terk ettiği gerçeğini kabullenmemi mi?

Hayatımdaki her şeyde yanımda durdu ama onunla ilgili bir şey olduğunda bana söyleyecek kadar güvenmedi mi?

"Hayatım boyunca senden hiç sır saklamadım," diye nefes aldım, gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakarken kelimelerimi incittim. "Hakkımda bilinmesi gereken her karanlık ve çirkin şeyi biliyorsun ve ben bunların bir santimini bile senden saklamadım. Ama eğer bana gerçekten güvenemeyeceğini düşünüyorsan, o zaman tamam. Öyle olsun."

Darcy'nin dudakları dehşetle aralandı ve gözyaşlarının bir kısmı yanaklarına döküldü ama yine de tek kelime etmedi.

O kadar ani bir şekilde ayağa kalktım ki sandalyem geriye düştü ve odanın dört bir yanından bakışları üzerime çeken gürültülü bir takırtıyla yere çarptı. Etrafımıza ördüğüm susturucu balonu patlattım, herkesten aldığım bakışları görmezden gelerek kararlı adımlarla devasa odaya doğru ilerledim ve Tyler Corbin'in ön sıradaki masasının önünde durdum.

"Benimle yer değiştirin," dedim ve ses tonumdan ya da gözlerime bakışından dolayı hiç şaka yapmadan kabul etti.

Eşyalarını toplayıp odanın ortasına doğru yöneldi ve ben de omurgam boyunca sızlayan sıcaklık ve kalbimi paramparça eden acıyla sandalyesine çöktüm.

Orion sonunda yeni kıyafetleriyle ortaya çıktı, yeni oturma düzenini fark edince kaşları çatıldı. Ama onun araştıran bakışlarını görmezden geldim ve ekran boş olsa da gözlerimi Atlas'ıma diktim.

Kısa bir aradan sonra derse başladı ama kulaklarımdaki çınlamanın ötesinde onu duyamıyordum.

Gölgeler derimin altında kıpırdandı, hissettiğim ıstıraba açtılar ve kendimi acıyı uyuşturacak kadar kucaklarına bıraktım.

Karanlık beni unutulma vaadiyle çağırdı ve ilk kez kendimi onun çağrısına boyun eğmek için gerçekten cazip buldum.

OceanofPDF.com

King's Hollow'daki koltuğumda arkama yaslanmış, Atlas'ımdaki FaeBook akışında **geziniyordum.** Bir gönderi gözüme çarptı ve içine çekildim.

Tyler Corbin: *Arghhhhhh! Bunu paylaşmak istemiyorum ama FML'e ihtiyacım var.*

Bu yüzden buhar odasında biraz zaman geçireceğimi düşünerek Lunar Leisure'a gittim - Fiziksel Güçlendirme'de bir kalçamı çektiğimden beri kıçım beni öldürüyordu ve onu iyileştirmek için rastgele bir Fae'nin elinin kıç yanağımda olmasını istemiyordum (#theresonlyonefaeforme). Bu yüzden buhar odasına gittim ve etrafta kimse yoktu, peki bir erkek ne yapar? Tabii ki çıplak girerim.

Soyundum, alçaktan sarktım (#hunglikeahorse) ve buharlı bir şekilde içeri girdim - ve içerisi çok buharlıydı. Elimi yüzümün önüne koyduğumda bile göremiyordum. Bir Halaya sopası kadar kör bir şekilde banklara doğru yürüyorum, sonra dönüp oturuyorum... buharlı, sıcak bir LAP'ın üzerine! Kıçımın altında bir ateş varmış gibi zıplıyorum (#therewasactuallyadick) ama kalçam pes ediyor ve tekrar aşağıya doğru tokat atıyorum.

İşte o zaman hissediyorum (#nothisdick ama aynı zamanda #notnothisdick) onun SİREN YEMİ. Bu adam benden beslenmeye çalışan bir Siren pisliği!

Ben de kıyıya vurmuş bir yunus gibi çırpınıyor ve çift dalışı açıklamak için kalçamın çekilmesiyle ilgili bir şeyler geveliyorum. Kalkmama yardım ediyor - yıldızlara şükürler olsun - ve sonra eli (#hisfuckinghand) kıçıma çarpıyor ve kas ağrımı iyileştiriyor.

Dönüyorum. Sis dönüyor. Ben onu görüyorum, o beni görüyor. #wesonaked

Ve sonra ölüyorum. Yani, gerçekten ölürüm. Çünkü o bir öğretmen, lanet olası bir öğretmen! #GUESSWHO!?!?!?

Yorumlar:

Marsha Walker: *Yıldızlarım, Tyler!!! Washer mıydı??????????? İçeri mi soktu?*

Tyler Corbin: *Ay aşkına! Tabii ki yapmadı!! Hayıuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu! #washoffwasher* **Chelsea de Araujo:** *Kelimenin tam anlamıyla her yere kustum. #RIPcherrymuffin*

Sofia Cygnus: *Bebeğim hayır!*

Brian Washer: *Corbin, neden bu kadar yaygara koparıyorsun anlamıyorum. Biz sadece küçük bir aksilik yaşamış iki yetişkiniz. Utanacak bir şey yok. Kalçan şimdi nasıl? Güzel ve esnek mi?*

Lucie Baudry: *Caleb'in boynuz için azmadığından emin misin?*

Amy Sawyer: *#couldhavebeenworse #steamyweany #wetwillies #brainwasher*

Ne oluyor lan? Yarı eğlendim, yarı Corbin adına travma geçirdim ve yarı da boynuz için azgın yorumuna kızdım.

Yanımda uzanmış vahşi geyiklerle ilgili bir belgesel izleyen Seth'e baktım ve sürünün kaçışını görünce yarı salyalarım aktı

bir kurdun. Ona yazıyı göstermeye çalıştım ama bir tür trans halinde gibiydi.

Darius sağımdaki koltukta oturuyordu, çenesi gergindi ve beşinci - hayır, *altıncı* - birasını yudumlarken bakışları hiçbir şeye sabitlenmemişti ve onu yiyip bitiren şeyi düşünüyordu.

Tory motosikletini parçaladığından beri çok sinirliydi ve bize onu bulduğunu ve bununla başa çıktığını söylese de tam olarak açıklamamıştı nasıl. Ve sanki aralarında her ne olduysa
her şey hakkında daha kötü hissetmesine neden oldu. Buraya geldiğimizden beri ona dört kez iyi olup olmadığını sormuştum ve bir daha sorarsam beni yumruklayacağına bahse girmeye hazırdım, bu yüzden konuyu kapattım. Seth de ara sıra Darius'a doğru savurduğu iniltiler dışında bir şey söylememişti. Yine de o böyleyken onu zorlamamızın bir anlamı yoktu. Ve o günden beri Max'i de kafasının dışına kilitlemişti, bu yüzden neler olup bittiğini anlayamıyordu bile.

Gerçi Max şu anda burada değildi. Geraldine Grus'un peşindeydi. Bunu kabul ettiğinden değil. Ama son zamanlarda onu mümkün olduğunca sık Geraldine'in yakınına getiren pek çok yeni rutin edinmişti.

Vegas'ın başlattığı söylentilerin tamamen sona erdiğini teyit edecek kadar ilgiyle trend olan hikayelere baktım. Artık Pegasus fetişlerinden, Griffin çöplük banyolarından ya da pire basmış Alfalardan bahsedilmiyordu.

Ortaya çıkan tek hikaye Darcy Vega'nın kimsenin göremediği kuzgunlarla konuştuğu ve Tory Vega'nın akademideki diğer herkesi becerdiğiydi.

Biz kazanmıştık.

Ve bu harika hissettirmeliydi.

Ama ne zaman Tory'nin yemek saatlerinde The Orb'da tek başına oturduğunu ve Darcy'nin gözyaşlarına yarım saniye kaldığını görsem, kendimi zafer kazanmış gibi hissetmiyordum... Sadece kendimi boktan bir insan gibi hissediyordum.

İçimi çektim ve Atlas'ımı kapatmak için elimi kaldırdığımda bir haber bildirimi belirdi.

Şu anda gündemde: Vega İkizleri ilk resmi röportajlarını verdi...

Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı; ikizler şimdiye kadar basınla konuşmaya en ufak bir ilgi göstermemişlerdi. Basın onlar hakkında nefret dolu haberlerle doluyken neden aniden konuşmaya karar vermişlerdi? Tüylerimi diken diken eden bir huzursuzluk hissettim. Eğer bize hakaret eden ve masumiyetlerini protesto eden bir misilleme yapmayı seçtilerse, bu tür bir şeyin ne kadar iyi karşılanacağını öğrenmek üzereydiler. İnkâr hikâyeleri hiçbir zaman iyi gitmezdi, hele bir de suçu bize atmaya çalışacak kadar aptalsanız daha da kötü olurdu.
sorunlarınız için başkasını suçlayamazsınız. Ancak basın deneyimleri yoktu, bu tür konularda kendilerine yardımcı olacak halkla ilişkiler çalışanları yoktu, bu yüzden bunu yapmış olsalardı şaşırmazdım.

Tory'ye itibarın ne kadar önemli olduğunu söylerken ciddiydim. Planımızın sonunda onları sonsuza dek yolumuzdan çekeceğini bilsem de, yine de bu konuda kendimi biraz boktan hissediyordum. Bu etiketler artık sonsuza dek üzerlerinde kalacaktı. Hatta karşılık verecek kadar aptallarsa daha da fazla.

Bağlantıya tıkladığımda bulacağım şey için kendimi hazırladım ve bulduğumda ağzım açık kaldı.

Hakkımızdaki gerçekler - kayıp Prenseslerimizle bir röportaj...

Başlık, profesyonel çekimlerde çekildiği belli olan iki fotoğrafla noktalanıyordu. Darcy, ayın altında ormanlık bir açıklıkta durmuş, bir tür ruhani tanrıça gibi giyinmiş, kolunu uzatıp üzerindeki dallarda oturan bir kuzgunun tüylü başını okşuyordu. Devasa siyah kuşlardan bir diğeri omzunda oturuyordu ve arkasındaki ağaçlar onlarla doluydu. Deli gibi görünmüyordu, güzel ve nazik görünüyordu, dudaklarının kenarında bilmiş bir gülümseme ve gözlerinde dürüstlüğün parıltısı vardı.

İkinci görüntüde Tory büyük bir yatağın kenarında oturuyordu ve arkasında iç çamaşırlarıyla yatan sekiz yırtık adamdan oluşan bir grup vardı. Üzerinde ipek gümüş bir sabahlık vardı ve bu sabahlık biraz açılarak kenarlarını ortaya çıkarıyordu.
siyah sütyeninin altından. Bronz bacakları çaprazlanmıştı ama her bir santimini gösterecek şekilde konumlandırılmıştı. Yeşil gözlerini kameraya çevirdiğinde mükemmel makyajlı yüz hatları neredeyse oyuncak bebek gibi görünüyordu, kırmızı dudakları seksten bahsedecek şekilde ayrılmıştı. Stilistler onun saçlarını
Esmer saçları omuzlarına döküldü ve sadece becerildim diye çığlık attı ve teninin benimkine bastırılmış hissini hatırladı.

Bunun ne olduğunu anladığımda inledim. Bu söylentilere karşılık verecek kadar aptal değillerdi, onlar için bu söylentileri çıkaracak birini bulmuşlardı.

Kısa bir girişten sonra, Darcy'nin ormanda kuzgunlarla çevrili ve enfes görünen fotoğrafları, hayvan barınaklarındaki çalışmaları ve yaralı kuşların rehabilitasyonuna yardım etmeye olan özel düşkünlüğü hakkında bir hikayenin yanında yer aldı. Darcy'nin hayvan barınaklarındaki
Bazen rüyalarında ya da sarhoşken bile onlarla konuşuyordu çünkü her zaman onlara yardım etmenin yollarını arıyordu.

Kulağa tamamen mantıklı geliyordu ve ayrıca onu lanet bir aziz gibi gösteriyordu.

Yazının ikinci yarısına geçtiğimde çenem gerildi. Tory'nin ilk fotoğrafta seksi göründüğünü düşünmüş olsam da, diğer fotoğraflarda yaşanacak seks partisine hiç de hazırlıklı değildim.

İç çamaşırlarıyla, devasa yatakta erkek modellerle yastık savaşı yaparken ve parmaklarını mükemmel teninde gezdirirken hepsinin ortasında uzanırken çekilmiş görüntüleri ekranı doldurdu.

İğrenç ya da ahlaksız görünmüyordu, son derece ateşli görünüyordu ve kendimi o yataktaki adamlardan biri olmayı dilerken buldum. Görüntülerden biri, onu duvara yaslamış, sabahlığı omzundan kaymış, elini çenesinde gezdirirken gözleri *beni öp diye* haykıran, son derece çekici bir mankenle yalnızken çekilmişti.

Onu aramayı ya da mesaj atmayı ve aramızdaki her şeyi nasıl bu kadar berbat ettiğimi anlamaya çalışmayı bininci kez düşündüğümde, içimdeki kıskançlık derimin altında kıvranarak rahatsız edici bir şekilde sıkıştı.

Hikayenin ona ait olan kısmı seks bağımlılığıyla yaşamakla ilgiliydi. Hatta bunu ölümlüler dünyasındaki yetiştirilme tarzıyla ilgili hüzünlü bir hikayeye dönüştürmüşler, her zaman sevgi ve koruma arzuladığını, aslında gerçek eşini aradığını, sadece aşık olmayı umduğunu söylemişlerdi. Çeşitli akıl sağlığı ve bağımlılık yardım kuruluşlarına para bağışında bulunmuş ve kimsenin kendisini çok sert bir şekilde yargılamamasını gerçekten ummuştu. Makale ondan bir alıntıyla bitiyordu. *"Sadece sevilmek istiyorum."*

Yorumlara tıklarken dudağımı ısırdım, tıklamadan önce tam olarak ne bulacağımı biliyordum ama onaylama ihtiyacı duyuyordum.

Laura Frost: *Vegas ikizlerini seviyorum!!!*
Vikki Wilson: *Keşke en iyi arkadaşım bir kuzgun olsaydı!*
Gemma Vincent: *Tory Vega'ya bir baktım ve eminim ki ben bir seks bağımlısı da...*

Cassie Farrow: *İkinizin tahtı geri almanız için sabırsızlanıyorum! Sen çok gerçek ve ilişkilendirilebilir!!*

Stephanie Gomez: *Saçımı tıpkı Darcy gibi maviye boyayacağım!!*

Atlas'ımın ellerimde gevşemesine izin verirken inledim ve başımı kanepeye yasladım.

"Ne var ne yok?" Seth bakışlarını televizyondan ayırıp bana bakarak sordu.

Dilimi ısırdım, onunla bana doğru bakan Darius arasında bir bakış attım.

"Vegas..." Bunun yine ortalığı karıştıracağını bildiğim için yavaşça söyledim.

"Peki ya onlar?" Darius homurdandı.

"Şey... onlar hakkında ortaya attığımız hikayeleri biraz değiştirdiler. Ve eminim ki itibarları her zamankinden daha güçlü..."

"Ne?" Seth sonunda tüm dikkatini televizyondan ayırarak Atlas'ımı elimden aldı ve makaleyi taradı. "*Hayır," diye soludu,* sanki biri Faezerati'sine sıçmış gibi görünüyordu. "Halkla ilişkiler ekibinde kim var lan?"

"Ne oldu?" Darius Atlas'ıma uzanarak sordu ama Seth onu vermedi.

Darius sinirli bir şekilde homurdandı ve ayağa kalkarak kanepenin arkasından dolanıp Seth'in omzunun üzerinden baktı.

"Ne giymiş lan bu!" diye bağırarak Atlas'ı Seth'in elinden kaptı ve resimleri öyle bir güçle karıştırdı ki lanet şeyi kırma tehlikesi geçirdi. "Solaria'daki her Fae bunu görecek! Eğer isterlerse her birinin elinde onun iç çamaşırlı fotoğrafları olacak!"

"Sızdırdığımız fotoğraflar onun iç çamaşırlı haliydi," dedim belli belirsiz bir omuz silkmeyle, Tory'nin vücudunu herkesin görebileceği şekilde teşhir etmiş olması bana çok da önemli bir mesele gibi görünmüyordu.

"Aynı değillerdi," diye homurdandı Darius. "Grenli ve karanlıktılar, uzaktan çekilmişlerdi. Ve ben Seth'in bunları göndermesini engellemeye çalıştım.
basın da."

"Yaptın mı?" Şaşkınlıkla sordum. Ben karşı çıkmaya çalıştığımda planı destekliyor gibi görünüyordu. Son anda vazgeçmeye kalkışmış olması fikri beni biraz kızdırmıştı. Tory'yle yaşadığım her şey o geceden sonra dağılmıştı. Ağzını daha önce açsaydı, bunlar olmayabilirdi.

"Peki bu kim lan?" Darius beni görmezden gelerek hırladı ve Tory'nin öpüşmekten ya da sevişmekten yaklaşık otuz saniye uzakta görünen modeli işaret etti... ve eğer o makaledeki saçmalıklara inanmam gerekiyorsa
Belki de yaptığı tam olarak buydu.

"Kimin umurunda!?" Seth bağırdı. "O sadece seksi olmaktan para kazanabilen düşük sihirli bir pislik. Bununla ilgili en ufak bir sorunumuz yok! Ne yaptıklarını görmüyor musun? Hikayeyi değiştirdiler, artık kimse onlar hakkında yaydığımız saçmalıkları umursamayacak. İtibarlarını zedelemek yerine, Darcy'yi lanet bir hayvan kurtarıcı aziz ve Tory gibi gösterdiler-"

Darius, "Avukatlarımı arıyorum ve bu şekilde giyindiği her fotoğrafı internetten kaldırtıyorum," diye homurdandı.

"Belli ki o çekimde yer almış ve bu fotoğrafların kullanılmasını onaylamış olmalı," dedim kaşlarımı çatarak. "İznini geri çekmediği sürece fotoğrafları kaldırmalarının imkânı yok."

"O zaman ben de onu bulup geri çektireceğim," diye homurdandı Darius ve gömleğini yırtıp pencereye doğru yürüdü.

"Bekle!" Seth de ayağa kalkarak arkasından seslendi. "Hepimiz gitmeliyiz. Bu konuda onlara kimin yardım ettiğini öğrenmek istiyorum. Bu hikâyeler onları kalıcı olarak mahvetmeliydi, ama bir şekilde onları bir röportajla önemli bir şey değilmiş gibi göstermeyi başardılar."

"İyi," diye homurdandı Darius. "Daha önce Ignis ortak odasındaydı, muhtemelen hâlâ oradadır." Pantolonunu fırlattı ve başka bir şey söylemeden pencereden dışarı atladı.

"Hadi," dedim Seth'e, çıkışa doğru ilerlerken.

Merdivenlerden koşarak indik ve tam Darius Ejderha formuyla havalandığı sırada dışarı çıktık. Onun ağaçların tepesinde uçup gidişini izledik ve Seth homurdandı. "Darcy'nin bunu yapmasını yasaklamayı düşünmeliydim.
Lanet olsun," dedi acı bir şekilde.

"Onun hakkında ne bildiğini bize söyleyecek misin?" Yüzüncü kez sordum ama tek cevabı kendini beğenmiş bir sırıtış oldu.

"Zamanla. Ama onun sırrını saklamaktan o kadar çok keyif alıyorum ki henüz açığa vuramıyorum."

Kolundan tutup omzuma kaldırmadan önce ona gözlerimi devirdim. Ormanın içinden geçip Ateş Toprakları'na kadar ilerledim ve Darius'tan önce Ignis Evi'nin önüne varıp onun odasına doğru uçtuğunu gördüm. Seth'i tekrar ayağa kaldırdım ve bana sırıttı, koşumuzdan sonra uzun saçlarını düzeltmek için bir elini saçlarının arasından geçirdi.

Evin girişine bir ateş topu fırlattım ve içeriye girip orta merdivenlerden ortak salona doğru koşmaya başladık.

Tory köşedeki şöminenin yanında tek başına oturuyordu ve biz de hemen ona doğru yürüdük.

Onun yanında durduk ama o bize bakmadı bile, kucağında duran ağır kitabın sayfalarını yavaşça çeviriyordu.

"Neden yalnızsın, Tory?" Seth alay etti. "Sen ve Darcy hâlâ konuşmuyor musunuz?"

Hâlâ başını kaldırmadı ama dikkatini beklememiz için bize doğru bir parmak kaldırdı.

Seth homurdandı ve ağzımın kenarı eğlenerek seğirdi. Hiçbir şeyi umursamamayı bu kadar iyi göstermeyi nasıl başardığını bilmiyordum ama bunu zahmetsizce yapıyor gibiydi.

"Seninle konuşmak istiyoruz tatlım," dedim ve uzanıp kitabı kucağından aldım.

Sinirli bir şekilde içini çekti, kitabı parmaklarımın üzerine kapattı ve elimi geri çekmemi sağladı.

"Meşgulüm," dedi, gözlerini kaldırıp bana o kadar yavaş baktı ki, bizi tanımak için neredeyse hiç zahmet etmediği izlenimine kapıldım.

Seth, "Sizinle kız kardeşinizle birlikte The Daily Solaria için yaptığınız röportaj hakkında konuşmak istiyoruz," dedi.

"İmza mı istiyorsunuz?" diye sordu kayıtsızca.

Seth, "Sizin için halkla ilişkileri kimin yürüttüğünü bilmek istiyoruz,"

diye tersledi. Tory genişçe esnedi, kollarını uzattı ve cevap vermedi.

İkimiz de bir şey ekleyemeden, Darius üzerinde bir çift eşofmanla odaya girdi ve bize katılmak için harekete geçti.

Tory sıkılmış bir sesle, "Bakın, yağmur yağıyor pislikler," dedi.

"Anladık, hikâyeyi sen uydurdun," dedi Darius, sesi sertti. "Şimdi The Daily Solaria'yı ara ve fotoğrafları kaldırmalarını sağla."

"Neden?" Tory sordu, bakışları soğuk bir şekilde ona kilitlenmişti.

Darius çenesini sıktı ve kollarını kavuşturdu. "Hikayenin işe yaraması için her yerde yarı çıplak fotoğraflarınızın olmasına gerek yok."

"Bana sormadan iç çamaşırlarımla çekilmiş bir fotoğrafımı yayınlayan adamdan mı?"

Seth ona kurt gibi sırıtarak, "Eğer bunun için birini suçlamak istiyorsan beni suçlayabilirsin," dedi.

"Her neyse." Umursamazca omuz silkti. "Bu benim bedenim, onunla ne istersem yaparım. Buraya gelip benden bunu yapmamamı istemek için ne gibi bir sebebin var?
ne için?"

Darius'a baktım çünkü ben de aynı şeyi merak ediyordum. Aşırı korumacı bir erkek arkadaş gibi davranıyordu ve bunu anladım. Ejderhalar sahipleniciydi falan ama Tory Vega'ya sahip olduğunu iddia edebileceği bir güneş sistemi yoktu.

"Bize kimi tuttuğunu söyle," diye tekrar sordu Seth, Darius'u açıkça sahip olmadığı bir cevap vermekten kurtararak.

"Hiç kimse," diye yanıtladı gözlerini devirerek. "Az önce bu söylentiler hakkındaki gerçekler üzerine bir röportaj verdik. Bu yüzden üçünüz de burada değilseniz
seks bağımlılığıma yardımcı olmak için bana dörtlü bir ilişki teklif ederseniz, belki hepiniz siktirip gidebilirsiniz?"

"Senin seks bağımlılığın falan yok," diye hırladı Darius.

"Öyle değil mi?" diye sordu masumca. "Başka ne gibi bir nedenim olabilir ki?
"Bu kadar çok yer israfı pisliği becerdiğin için mi?" Bakışları bir an için ondan bana kaydı ve ben de omurgamı düzelttim. Yaşadığımız her şeyi sonlandırdığımızdan beri onunla gerçekten konuşmamıştım ama bu konudaki fikrini değiştirmesi için çeşitli yollar hayal etmiştim. Şu anda gözlerindeki bakış, yakın zamanda onunla konuşmaya kalkışırsam bu konuda ne kadar ileri gidebileceğimi açıkça ortaya koyuyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, Darius'un da ona verecek bir cevabı yoktu ve ona tekrar hırladı.

"Kendini çok akıllı sanıyorsun, değil mi?" Seth ona doğru bir adım attı ve o da ayağa kalktı, sanki karşısında bu şekilde dikilmemiz hiç umurunda değilmiş gibi üçümüze de ters ters baktı.

"Evet, biliyorum," diye yanıtladı.

"Artık herkes senin bir fahişe olduğundan emin ve kız kardeşinin edinebileceği tek arkadaş karşılık veremeyenler."

Tory'nin bakışları o kadar çabuk karardı ki, bir an için neredeyse gerçek bir gölge görüşünü perdelemiş gibi göründü.

"Siktir git," diye hırladı, parmağını bana doğrultmadan önce Seth'in yüzünü işaret etti. "Sen de siktir git." En son Darius'u işaret etmek için döndü. "Ve *seni de* paslı bir kaşıkla kıçından sikeyim."

Omuzlarını bana ve Darius'a çarptı, yatakhanesine doğru adım atmadan önce aramızda bir yol açmaya zorladı.

Giderken arkasından kaşlarımı çattım ve o gözden kaybolur kaybolmaz Darius da uzaklaştı.

"Ben uçmaya gidiyorum," diye seslendi bize veda etme zahmetine girmeden.

İçimi çektim, keşke o aptal planı hiç yapmasaydık diye hayıflandım. Artık işe yaramıyordu bile, ne anlamı vardı ki? Vegas'la aramızdaki tüm bu nefret başımı döndürüyordu.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandım ve Tory'nin az önce boşalttığı sandalyeye çöktüm.

"Ne var ne yok?" Seth karşıma oturarak sordu.

"Artık her şey boşuna, değil mi? Ve Tory ile yaptığım tüm anlaşmayı boş yere mahvettim."

"Yatakta gerçekten o kadar iyi mi?" Seth alay etti. Ona bilerek sırıttım ve o da öne doğru eğilerek etrafımızda bir sessizlik balonu oluşturdu. "Bana anlatmak ister misin?"

İnledim, sandalyemde arkama yaslandım ve ellerimi saçlarımın arasından geçirdim. "Bunun için kelimelerim var mı bilmiyorum bile," dedim. "Ama sanki avın, onun kanının ve vücudunun tüm birleşimi gibiydi..."

Seth, "Eğer istediğin buysa sana bir av verebilirim," diye teklif etti.

Şaşkınlıkla ona baktım. "Seni avlamama izin mi vermek istiyorsun?"

"Yine de adil bir uyarı, eğer sonunda beni ısırmak istiyorsan, beni alt etmen gerekecek," dedi.

"Ciddi misin?"

"Neden olmasın? Tory'nin yaptığı gibi beni yakaladığında ben de sevişecek miyim?" Seth'in gülümsemesi genişledi ve bunun bir şaka olup olmadığından tam olarak emin değildim ama yine de güldüm.

"Bilemiyorum dostum. Onun kanı daha önce tattığım hiçbir şeye benzemiyor ve onu avladığımda hissettiklerim... Başka biriyle aynı olur muydu emin değilim..."

Seth bana gözlerini devirdi. "Boş ver onu. Kız kadar sen de avdan zevk alıyorsun. Ayrıca bana karşı dikkatli olmana gerek yok, sert severim."

Gülümsemem kendime rağmen büyüdü ve dişlerim beklentiyle karıncalanmaya başladı. Ona doğru eğildim, bakışlarım boynunun üzerinde geziniyor ve nabzının tenine çarpma şeklini inceliyordu. Aslında güç açısından oldukça bitkin düşmüştüm ama hâlâ Kaynağım olmasına rağmen bir içki için Tory'nin peşinden gitmemiştim. Onun üzerindeki hak iddiamı geri almak istemiyordum ama şimdi ondan bir av istesem cevabının hayır olacağını biliyordum ve onu Küre'nin ortasında yakalayıp kanını zorla almak bana bir şekilde çekici gelmiyordu. Benden gerçekten kaçabilecek bir avla ava katılmayı düşünürken kalın bir şekilde yutkundum ve kendimi başımı sallarken buldum.

"Tamam o zaman," diye kabul ettim. "Eğer eminsen?"

"Bu gece yapacak başka bir işim yok," dedi Seth omuz silkerek, sanki arkadaşından seni avlamasını ve ısırmasını istemek önemli bir şey değilmiş gibi. "Yani sen

Bana küçük kurallarını anlatmak ister misin?"

"Genellikle ona kaçması için on beş dakika veriyorum ve onu yakalamak için hızımı kullanamıyorum," diye cevap verdim. "Eğer süre dolmadan onu bulamazsam, onu ısıramam."

"Pfft. Yeni kurallar. Bana iki dakika avans vereceksin ve yeteneklerini istediğin kadar kullanacaksın. Beni yakaladığında, ısırmak için beni alt etmen gerekecek." Ayağa kalktı ve gömleğini çıkardı. "İtirazın var mı?"

"Hayır," dedim, kemerini çözmesini izlerken başımı sallayarak.

Seth ayakkabılarını tekmeleyerek çıkarırken sırıttı ve ben oturup onun kıyafetlerini çıkarmasını izlerken avın vaadiyle kanım ısındı.

"Bunun seksle bitmesini istemediğine emin misin?" Ben onu izlemeye devam ederken Seth alay etti.

Bir an için geçen yıl Shimmering Springs'de beni öptüğü zamanı hatırladım. İkimiz de zil zurna sarhoştuk ve onun sürüsünden bir kızla üçlü yapmaya başlamıştık, ama bir sebepten dolayı kız gitmişti ve bildiğim bir sonraki şey, ağzının benimkinde olduğu ve onu daha yakına çektiğim ve... Bu anıyı kovarken boğazımı temizledim ve gözlerimi kaslı göğsünün yanından geçirdim ve gülerken bakışlarıyla buluşmak için yukarı çektim.

"Esmerlere karşı bir ilgim var," diye şaka yaptım.

Seth pantolonunu indirirken genişçe gülümsedi. "Yapabilirsen yakala beni." Aniden yer değiştirdi, Fae formu yerini devasa beyaz Kurt'a bıraktı ve ortak salondaki diğer birkaç kişinin şaşkınlıkla çığlık atmasına neden oldu.

Dönüp odadan çıktı ve ben de ayağa kalkıp pencereye doğru ilerledim ve onun dışarıda belirmesini izledim.

Ateş Toprakları boyunca, kuzey doğuya, Hava Toprakları'nın çimenli düzlüklerine doğru koşarak uzaklaştı ve ben onun son sürat uzaklaşmasını izlerken sırıttım.

İki dakika durmaksızın uzuyor gibiydi ve ben kovalamak için beklerken bedenim beklenti dolu bir enerjiyle doldu. Dişlerim karıncalanıyor ve kana susamışlığım doyurulmak için yanıp tutuşuyordu.

Odanın karşısındaki saatin saniyelerinin ilerleyişini izledim ve iki dakikası dolduğu anda son sürat odadan çıktım.

Ateş Toprakları'nın çorak arazisinden geçip tepeyi tırmanarak Hava Toprakları'nı oluşturan devasa çimenli düzlüklere doğru koştum.

Nabzım kulaklarımda atmaya başladı ve avımı bulmak için etrafa bakarken dişlerim kana susamış bir şekilde dışarı fırladı.

Onu hayal edebildiğim kadar uzağa gittiğimde, ovanın ortasında durdum ve rüzgârda sallanırken belime değen uzun kahverengi otlara baktım.

Gözlerimi kısarak yavaşça döndüm ve saklandığı yeri bulmaya çalıştım. o.

Gözümün ucuyla bir hareket geldi ve hemen döndüm
Seth'in otların arasından fırladığını görmek için tam zamanında.

İki kocaman, beyaz pençesi göğsüme çarptı ve ciğerlerimdeki havayı dışarı atarken bir gümbürtüyle yere düştüm.

Yüzüme doğru hırladı ve uzun otlardan bir kement oluşturup boynuna dolayarak onu üzerimden çekerken bir kahkaha attım.

Seth bir çığlık attı, güçlü çenesini şaklatarak ipi kopardı ve tekrar bana doğru hamle yaptı.

Ayaklarının altındaki toprağı titrettim ve arkasından fırlayıp sırtına kondum.

Seth homurdandı, bir daire çizerek döndü ve beni kendisinden ayırmak için dişlerini geçirmeye çalışırken kıvrıldı.

Çenesinden uzaklaştım, ağzını kalın bir ağızlıkla bağlamak için sarmaşıklar çağırdım.

Boğazından derin bir hırıltı çıktı ve kalbim avın dizginlenemez saf sevinciyle çarptı.

İleri atıldım, dişlerimi omzuna geçirip onu Fae formuna geri döndürmeyi hedefliyordum.

Kalın, beyaz kürkünün arasından yolumu bulamadan yere düştü. yere düştü ve yuvarlanarak beni altında ezdi. Kendimi toparlayamadan Fae formuna geri döndü, beni kalçalarıyla sıkıştırdı ve çeneme bir yumruk attı.

Acı ağzımda alevlendi ve parmak eklemi dişlerimin üzerinde yarılırken kan tadı aldım.

Kanının topraksı, zengin tadı dilime dolanırken inledim ve ona bir yumruk attım, yan tarafından yakaladım ve tekrar yüzüme nişan alırken dengesini bozdum.

Seth bana hırladı, Kurt doğası bana tekrar vururken ortaya çıktı, darbenin acısı sadece beni teşvik etti.

Vampir gücümün bir dalgalanmasıyla şaha kalktım, kollarımı beline doladım ve onu altıma aldım.

Seth bana tekrar vurdu ve bir kaburgamı kırdığından oldukça emindim, vücudumda bir acı dalgası yükselirken, ama saldırımda yavaşlamadım.

Uzun saçlarından bir tutam yakaladım, başını yana çektim ve o beni durduramadan dişlerimi doğrudan boynuna geçirdim.

Saf coşku vücudumu sarmıştı ve boynundaki damardan derin derin içerken inledim.

Zehirimin etkisiyle kol ve bacaklarındaki güç kaybolurken Seth güldü ve beni kendine çekerken parmakları sarı buklelerime dolandı.

Güç rezervlerim onun büyüsünün baş döndürücü tadıyla doldu ve sonunda dişlerimi geri çektim, bir inç geri çekilirken ona olan tutuşum gevşedi.

"Kahretsin Cal, bundan neden zevk aldığını anlayabiliyorum," diye nefes aldı Seth, ben uzun bir süre onun üstünde kalırken çıplak göğsü altımda yükselip alçalıyordu.

"Hiçbir fikrin yok," diye cevap verdim sırıtarak.

Seth'in eli belime indi ve tişörtümün altından yukarı doğru kaydırdı, parmakları tenimde sıcaktı.

İyileştirme büyüsü içime yayılmadan ve kaburgalarımdaki acı silinmeden önce ona bir an kaşlarımı çattım.

Ağzının kenarı seğirdi ve ben de karşılığında boynundaki ısırığı iyileştirmek için elimi saçından çektim.

"Hadi o zaman, beni bu ıstıraptan kurtar. Tory Vega kadar iyi miydim?" Seth'in bakışları gözlerimden ağzıma kaydı ve sorusunu düşünürken tenimde bir karıncalanma oldu.

Aklımdan Tory ile katıldığım avlar geçti. Çok ateşliydiler ama bu seferkinin sonundaki kavga içimdeki canavarı zevkten dört köşe etmişti. Ona zarar verme ihtimalime karşı her zaman kendimi tutmaya dikkat etmek zorunda kalmıştım ama Seth'e karşı ne kadar sert olursam o da o kadar sert karşılık veriyordu. Hayatımda ilk kez Emrim'in tüm gücünü serbest bırakmıştım ve bu inanılmaz bir histi.

"Daha iyi," diye cevap verdim. "Belki de seni daha sık avlamalıyım."

Seth elini gömleğimin altından geri çekerek, "Bir dahaki sefere kazanmana izin vermeyeceğim," dedi.

"Hiçbir şey kazanmama izin vermedin," diye homurdandım.

Seth'in tek tepkisi sırıtmak oldu ve ben de ayağa kalkarak ona elimi uzattım, bakışlarım kavgamızdan dolayı terden parlayan kaslı vücudunda gezinirken.

"Kovukta sarhoş olmak ister misin?" diye sordu, rüzgâr etrafımızda eserken saçlarını yüzünden geriye doğru iterek. Yanıtımı beklemeden tekrar kurda dönüştü ve ağaçlara doğru hızla uzaklaştı.

Büyüsünün gücü derimin altında karıncalanırken ve etim avın solan büyüsüyle karıncalanırken bir an durdum.

Tory Vega ile ilişkimi kesmek berbat bir karar olabilirdi ama Seth'i bu şekilde avlamaya devam edebilseydim belki o kadar da kötü olmazdı.

OceanofPDF.com

Aralık ayı yaklaştıkça akademi gözlerimin önünde değişti. Yerde yarım metre kar vardı ve tüm kampüs Noel için süslenmişti. Sadece şenlikli değil, hızlı bir kış harikalar diyarı gibiydi.

Su Elementalleri tüm binaların dışına çok güzel buzdan heykeller yapmışlardı ve her çatıdan ve pencere çıkıntısından pırıl pırıl buz sarkıtları sarkıyordu.

Pegasus sürüleri onlarla birlikte çalışarak, Küre'nin önünde cam kadar berrak olan ve Element sembollerinin her birinin yer aldığı bir kemer de dahil olmak üzere güzel eserlere parıltı kattılar.

Ateş Elementalleri, sonsuza kadar yanacak ateşler yakmışlardı.

Karın üzerinde gezinen ve onu eritmemek için büyülenen patikalar. Hatta Ateş Bölgesi'nde öğrencilerin akşamları sıcak şarap ve elma şarabı alabilecekleri ve içinde kükreyen bir ateş çukurunun yanında oturabilecekleri büyük bir çadır bile kurmuşlardı.

Normalde Noel'i severdim, yılın en sevdiğim zamanıydı ama Tory olmadan hiçbir şeyin tadını çıkarabileceğimi hissetmiyordum.

Haftalar neredeyse hiç konuşmadan geçip gitmişti ve ben aramızdaki şeyleri nasıl düzelteceğimizden endişeleniyordum. Seth bana işkence ediyordu.

ve bana her gün hatırlatmalarda bulundu.

sırrını çözmeye çalışıyordum. Bu beni delirtiyordu. Ve Orion da çıldırmanın eşiğindeydi. Hala Darius'la konuşmuyordu ve ben bunu biliyordum.
onu ciddi şekilde zorluyordu. Aralarındaki bağ ona fiziksel acı veriyordu ama gidip arkadaşıyla konuşamayacak kadar inatçıydı.

Sabahın erken saatlerinde The Orb'da oturmuş sıcak bir şeyler içiyordum. Ne yapacağımı düşünürken çikolata ve tarçınlı çörek kemiriyordum. Her gün aynıydı. Erken uyanırdım, tüm işlerim hakkında endişeliydim.
sorunlar ve hiçbiriyle nasıl başa çıkacağımı bilememek. Elimde kalan tek iyi şey Orion'la birlikte Clara için bir köprü inşa etmek üzere topladığımız bilgilerdi. Hâlâ çoğu gece rüyalarımda beni çağırıyor, onu kurtarmam için yalvarıyordu.

Orion'un bana Tory'nin aldığı yara hakkında anlattıklarından sonra, onu geri getirme konusunda endişeliydim. Ama o, Tory'yi geri getirebileceğinden emindi.
Fae alemine döndüğünde karanlığı içinden atmıştı. Gölgeler onu tüketmişti, ama kardeşini gördüğünde gözlerinin parladığını izlemiştim. Bu ona saf bir umut anı getirmişti. Sanki eve dönmek için yanıp tutuşan kayıp bir kız gibiydi. Karanlıkta kapana kısılmış olan Tory olsaydı, onu oradan çıkarmak için her şeyi yapacağımı biliyordum. Ve eğer Orion özgür kaldığında ona yardım edebileceğini söylediyse, o zaman ona inanırdım.

Tory'nin gölgelerle başa çıkabildiğini ummak zorundaydım. Artık benimle onlar hakkında hiç konuşmuyordu ve bazen gölgelerin
gözleri. Ama biz böyle tartışırken, ona bir türlü ulaşamıyordum.

Geldiğinde burcumu kontrol ettim ve üzerimde asılı duran sorunları nasıl çözeceğime dair bir ipucu içerip içermediğini merak ettim.

Günaydın İkizler.
Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Haritanızda Neptün varken, size doğru gönderdiği çalkantılı dalgaları aşmalısınız. Zaman zaman gezegenler size karşı çalışıyormuş gibi görünse de, eğer dikkatinizi Neptün'e verirseniz bir umut ışığı belirebilir.

Değişen gelgit.

Ruhunuz bölünmüş hissediyor ve bugün sizi rahatsız eden iyileşmemiş yaraları onarmak isteyebilirsiniz. Güneş olmadan ay parlayamaz, ama uyarayım, zamanlama her şeydir ve yanlış yaparsanız gününüz kötü geçebilir.

daha kötüye gidiyor.

Satırların arasına gizlenmiş ipuçlarını aramak için kelimelerin üzerinde düşündüm. Bu

A.S.S. kısa süre sonra geldi ve ben de pes edip onlara katılmak için harekete geçtim.

Nihayet zil çaldığında, Dünya Gözlemevi'nin altındaki sınıflarda verilen Pratik Astroloji dersine doğru yola çıktım. Yıldızların yollarını öğrenmeyi sevmeme rağmen, Astroloji derslerini veren Profesör Zenith'in yanında her zaman rahatsız olurdum. O sadece bir

Vegas'ı savunduğu için herkesin önünde bizim hakkımızda bağırmak ve bize ayrıcalıklı muamele yapmak zorunda kaldı. Bu istediğim son şeydi.

Parlak siyah taştan yapılmış muazzam binanın dibine vardım, yüksek kulenin tepesindeki gözlemevinin kubbesi yere gölge düşürüyordu.

Diğer öğrencilerle birlikte içeri girdiğimde, asansörlerin önünde duran Zenith'i gördüm, simsiyah saçları omuzlarına dökülüyordu ve sivri yüz hatları tam bize bakıyordu. "Bugünkü dersimizi dördüncü katta yapacağız. Sizden Zodyak Akademisi'nin Horometresi üzerinde bazı gözlemler yapmanızı istiyorum. Beni takip edin." Arkasını döndü ve hepimiz birbirimize sokularak onun peşinden büyük asansöre doğru ilerledik.

Kalabalığın arasından Tory'yi gördüm ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi çarptı.

Onu gördüğümde hep böyle yapardım. Daha önce hiç bu kadar ayrı düşmemiştik. Tabii ki,

Yıllar boyunca ufak tefek anlaşmazlıklar yaşamıştık ve çocukken de bazen kavga etmiştik ama bu farklıydı. Sanki aramıza sağlam bir duvar örülmüştü ve ben bunu nasıl aşacağımı bilmiyordum.

Sofia onun yanında durdu ve omzunun üzerinden bir bakış fırlattı, gözleri benimkilerle buluştu ve kaşları çatıldı. Ona küçük bir gülümseme verdim ve o da Tory'ye bir şeyler söylemek için dönmeden önce gülümsememe karşılık verdi.

Kapılar yeniden açıldı ve Zenith bizi kıvrımlı koridorda yönlendirirken sınıfın geri kalanını takip ettim. Tüm bina dik bir tüp şeklindeydi, bu yüzden hiç köşe yoktu. Sol tarafımda bir sıra boydan boya pencerelerden kampüse bakıyordu. Evimden bir grup birinci sınıf öğrencisi kartopu savaşı yapıyor, sıkıştırılmış topları birbirlerine hava atışlarıyla fırlatıyorlardı. Saldırılar çok şiddetliydi, özellikle de hiçbiri kendini korumuyor gibi göründüğü için.

Diego yanıma yaklaşarak, "Hey kızım," dedi.

Zenith bizi iki büyük metal kapıya kadar götürüp sonra yüzümüze bakacak şekilde geri döndüğünde "Hey," diye nefes aldım.

"Horometre bu binanın merkezinde tutuluyor ve onu çevreleyen duvarların hepsinde kalın bir demir tabakası var. Bu, makinenin okumalarını engelleyebilecek her türlü Göksel sinyali engeller. Her Her sabah Atlaslarınızda aldığınız burç yorumları bu inanılmaz bir alet." Elini duvardaki bir tarayıcıya dayadı ve avucunun altında büyü parladı. Kapılar tıslադı, sonra birbirinden ayrıldı ve Diğer sınıf arkadaşlarımın peşinden odaya girerken içimi bir merak kapladı.

Kapıdan içeri süzüldüğümde buz gibi bir soğuk tenimi sardı. Havada asılı duran bir sis görüşümü kapatıyordu ve ben titreyerek ateş büyümün damarlarımda dolaşmasına ve soğuğu kovmasına izin verdim.

Kapılar arkamızdan kapandı ve odanın kenarını çevreleyen metal bir platformun etrafında ilerledik. Önümüzde bir parmaklık duruyordu ve ben

kenarına yaklaştığında sis dağılmaya başladı. Sisin derinliklerinden gezegenlerin muazzam bir altın modeli belirdi, her biri kalbindeki parıldayan altın güneşin etrafında yavaşça hareket ediyordu. Yukarıda ve aşağıda, kubbeli tavan ve zemin milyonlarca yıldızla parlıyordu. Gezegenler
Takımyıldızlar diğerlerinden daha parlak parlıyordu, her biri gümüş çizgilerle işaretlenmişti.

Güzel makineye bakarken buzlu korkuluklara tutundum ve gezegenlerin havadan başka bir şeyin üzerinde durmadan yavaşça hareket edişini izledim.

Zenith odanın diğer tarafında durdu ve herkese seslendi. "Okula yeni öğrenciler geldiğinde, isimleri ve doğum günleri Horometre'ye girilir, daha sonra her gün sizin için yıldız haritasını çıkarır ve size Solaria'daki en doğru burç yorumunu verir. Bu cihaz
tarihteki en yetenekli horologlardan biri tarafından akademi için yapılmıştır. Lillian Foresight zamanının önemli bir Fae'siydi ve hatta Saray'da bir pozisyon verilmeden önce birkaç yıl burada akademide çalıştı.
Solaria soylulara tahminler sunmak için."

"Kylie'nin kısık sesi bana ulaştı ve ensem diken diken olurken omzumun üzerinden baktım. Jillian ve birkaç aşağılık arkadaşıyla birlikte yanımda duruyordu. "Sana bir *Whoreoscope* vermek için bir *Whoreometer'a* ihtiyacın var. Kampüste bir tane bulundurduklarını sanmıyorum." Arkadaşları sessiz kıkırdama krizlerine girdi ama Kylie gülümsemesini bile bozmadan bana kara bir bakış fırlattı. Bakışlarından nefret sızıyordu ve Seth'le yattığım için hâlâ öfkeli olduğunu biliyordum. Ona yatmadığımı söylemekten büyük mutluluk duyardım ama muhtemelen beni ispiyonlamak için koşarak ona giderdi.

Onun yerine gözlerimi devirdim ve dikkatimi tekrar Zenith'in söylediklerine yönelttim.

"-ve bir Horometre bazı Yıldız Bağları türlerini keşfetmek için bile kullanılabilir."

Kulaklarım diken diken oldu ve bir anda tüm dikkatim onun üzerinde toplandı. "Bu kontrol paneli ruhların enerjisini okumak için tasarlanmıştır ve oldukça
iki Fae'nin ilahi bir bağı paylaşıp paylaşmadığını deşifre etmede etkilidir. Elbette, Astral Düşmanlar söz konusu olduğunda, onları test etmek için bir odada yan yana durmalarını sağlamak oldukça zor olacaktır. Ve Elysian Eşleri asla tahmin edilemez. Ama bir Nebula Müttefikini tespit etmek daha kolaydır. Öyleyse bir gösteri yapalım. Benim iki harika Vega kızım nerede?"

Gözleri üzerime dikilince kalbim sıkışmaya başladı, sonra yürüyüş yolunun ilerisinden Tory'yi çağırdı. İçimi çektim ve Diego'dan uzaklaşarak platformun etrafında Zenith'in bir podyum üzerinde büyük bir ekranın önünde durduğu yere doğru yürüdüm.

Tory onun diğer tarafında durmuş, ilgisiz görünüyor ve göz göze gelmeyi reddediyordu. Bir saniyeliğine bakışlarında gölgeler dolaştı ve orada kaldıkça boğazım daraldı. Neyse ki oda karanlıktı, ama biri ona çok yakından bakarsa, etinin altında uyuyan karanlığı ele verebilirdi. Ya da belki de hiç uyumuyordu...

Gölgeler nihayet çekildi ve omuzlarımdaki gerginlik gitti. "Şimdi," dedi Zenith parlak bir sesle, bizi ileriye doğru yönlendirerek. "Lütfen bir tane yerleştirin
elinizi ekrana yan yana koyun. Küçük bir titreşim hissedeceksiniz ve ardından Horometre değerlendirmeye başlayacak. Elinizi ekrandan çekmeyin, aksi takdirde sonuçlar geçersiz olacaktır."

Başımı salladım, elimi indirdim ve Tory de aynı şeyi yapmadan önce iç çekti. Omuz omuzaydık ama aramızda hiç bu kadar mesafe hissetmemiştim. Çok acıyordu. O sadece kız kardeşim değil, benim diğer yarımdı. Onsuz bir parçam eksikti ve geride kanlı bir yara bırakıyordu.

Horometre aşağıda yüksek sesle uğuldarken, tavandaki ve yerdeki takımyıldızlar yanıp sönmeye ve kıvılcım çıkarmaya başladığında düşüncelerim bir kenara atıldı.

Kolumdan bir enerji fışkırdı ve kollarımdaki tüylerin diken diken olmasına neden olan bir süzülme hissi üzerime sızarken nefesim kesildi. His yoğunlaştı ve aniden görebildiğim tek şey yukarıdaki ve aşağıdaki yıldızlardı,

Bazı takımyıldızlar kaybolurken diğerleri gittikçe daha parlak hale geliyordu. İkizler burcu güneş gibi bembeyaz yanıyordu ve kulaklarımda keskin bir çınlama duyarken ona zar zor bakabiliyordum.

Bir anda ışıklar sönmeye başladı ve ekran avuçlarımızın altında yeşile döndü.

"İşte bu kızlar, geri çekilin," diye heyecanla talimat verdi Zenith ve biz de öyle yaptık, o ekrana bakmak için öne doğru eğilirken bir kez daha onun iki yanına geçtik. Gümüş ve mavi renkte, birbirine bağlı iki ay gibi bir sembol belirdi.

"Sizler Nebula Müttefiklerisiniz," diye bağırdı ve salondan alkış sesleri yükseldi. "Ama tabii ki öylesiniz, bunu ben de tahmin edebilirdim."

Tory'ye baktım, yarım saniye göz göze geldikten sonra dudakları büzüldü ve arkasını dönüp kalabalığın içine doğru yürümeye başladı.

"Başka kim denemek ister?" Zenith sırtımı sıvazlayarak sordu, Tory ile aramızdaki gerginliği fark etmemiş gibiydi.

Ondan bir kez daha ayrıldığım için göğsüm ağrıyarak uzaklaştım. Nebula Müttefikleri olmamız bile beni şaşırtmamıştı. Nasıl olmayalım ki? Ne kadar farklı olursak olalım, ruhlarımız aynıydı. Ama şu anda, aynı hizada olmaktan başka bir şeydik.

Arkadaş çiftleri ve rastgele sınıf arkadaşları sırayla Horometre'nin onları değerlendirmesini bekledi, ancak odada sadece bir çift Nebula Müttefiki daha vardı. Birkaç haftadır çıkmakta olan bir kız ve bir erkek.

Başka bir çift panele doğru adım attığında ve gözlerine garip bir endişe bakışı girdiğinde tekrar Diego'ya katılmak için hareket ettim. "Chica, kız kardeşin
sorun."

"Ne?" Nefes aldım, hızla etrafımıza bir susturma balonu gönderdim.

"Gölgeler yüzünden," diye mırıldandı sessiz olmak zorunda olmamasına rağmen. "Onları görebiliyorum. Onu çevreliyorlar. Seninle birlikte kaynıyorlar, onunla birlikte alev alıyorlar. Onlarla savaşmıyor, onları kucaklıyor."

İçimi bir korku kapladı ve Tory'ye baktım, etrafını saran karanlık bulutu neredeyse hissedebiliyordum.

"Ne yapabilirim?" Diego'ya sordum.

Kaşları birbirine yaklaştı. "Onlarla kendisi savaşmak zorunda. Onları uzaklaştırması için onu cesaretlendirmelisin. Eğer onların içine düşerse, bir daha asla geri dönemez."

"Beni dinlemeyecek," dedim endişeyle. Kara büyü derslerimiz gergin geçmişti. Darius'tan nefret etmesi ve benimle konuşmaması arasında, o mağaraya her gittiğimizde, gölgelerin Darius'tan beslenmeye çalıştığını neredeyse hissedebiliyordum.
o karanlık duygular. Bazen onları orada uzaklaştırmayı başka bir yerde uzaklaştırmaktan daha zor buluyordum. Ve eğer Tory onlarla hiç savaşmıyorsa.

"O senin kız kardeşin," dedi Diego yumuşak bir sesle. "Seni dinleyecektir."

"Tekrar deneyeceğim," diye yemin ettim, çünkü benimle konuşmak istemese bile onu bu mücadelede yalnız bırakamazdım.

Kısa süre sonra odadan çıkıyorduk ve ben kapının yanında oyalanarak Tory'nin gelmesini bekledim, onunla daha sonra değil şimdi konuşmaya kararlıydım.

Çıkıştan sıvışmaya çalışırken kolunu yakaladım ve kaşlarını çatarak bana döndü.

"Sen iyi misin?" Ben sorduğumda yanımızdan geçen öğrencilere baktı.

"Ben iyiyim." Koridora doğru ilerledi ve ben de onu takip ettim.

etrafımızdaki susturucu baloncuk. "Diego etrafındaki gölgeleri gördü. Dedi ki

Onları kucaklıyormuşsun gibi görünüyor, Tor, bu doğru mu?"

Tory, Sofia ve Tyler'la birlikte koridorda ilerlerken Diego'ya ters ters baktı. Bakışlarında acı parıldarken bana baktı. "Ne yaptığım seni ilgilendirmez."

Sözleri canımı yaktı ama acı çektiğinde zırhını ne kadar kalın giydiğini bildiğim için ısrar ettim. "Sadece yardım etmek istiyorum. Eğer onların içine düşüyorsan, bana söylemelisin. Onları dışarıda bırakmak için daha çok çabalamalısın."

"Yani sana her şeyimi anlatmamı istiyorsun ama kendininkini anlatmayacak mısın?" diye sordu sertçe.

Başımı eğdim, ona cevap verecek kelimeleri bulmaya çalışıyordum. "Yapabilseydim yapardım," diye nefes aldım ve son öğrenciler de sınıfa girerken o durdu.

Asansör. Zenith bizi azarlamadı bile, sınıfla birlikte asansöre binerken bizi sohbetimizle baş başa bıraktı.

"Sana neler oluyor Darcy?" Tory gerçekten bilmesi gerekiyormuş gibi sordu ve ben de ona canımı acıtacak kadar çok şey söylemek istedim.

Dudağımı çiğnedim, sırlarım dilimin ucunda geziniyordu ama kapana kısılmıştım. Herkesin Orion'u öğrenmesinden, işini kaybetmesinden, hayatının mahvolmasından çok korkuyordum. Seth'le olan her şeyin yanı sıra, eğer bu konuda sorgulanırsam, kesinlikle ikizimi de sorgularlardı. Onun da

biliyordu. Bir Tepegöz gerçeği kafasından çekip çıkaracaktı ve sonra ne olacaktı? Onun da başı belaya girer miydi? Hakkımda çıkan gazete haberlerini şimdiden her yerde görebiliyordum. İş o noktaya gelirse bununla yüzleşebilirdim ama onu da kendimle birlikte dibe çekmekten korkuyordum.

"I..." Sözümü kestim ve Tory gözlerini devirdi.

"Unut gitsin," diye homurdanarak koridorda yürüdü ve merdiven boşluğunun kapısını bir hava üflemesiyle iterek açtı.

Boğazım aşırı derecede sıkılmıştı ve nefesimi tutmaya çalışırken duvara

yaslandım.

Lütfen bana bir çözüm bulun, yıldızlar. Yardıma ihtiyacım var.

Cevap vermediler. Bu şaşırtıcı değildi ama denemeye değerdi. Benim Burçlar gün geçtikçe daha az yardımcı oluyordu, sanki kaderim bıçak sırtında dengeleniyordu. Ama sanki seçim çoktan yapılmış gibi görünmeye başlamıştı. Sanki düşüş kaçınılmazdı. Umarım yanılıyorumdur.

Dışarı çıktım, gökyüzünden daha fazla kar yağmaya başlamıştı. Tory çoktan gitmişti ve Diego ile Sofia patika boyunca ilerlerken birkaç adım önümde yürüyorlardı.

Bir Pegasus sürüsü tepelerinden süzülerek altlarındaki beyaz halının üzerine parıltılar serpti ve kar bulutlarına doğru yükselirken mutlu bir şekilde kişnediler.

Etrafıma bir hava kalkanı çektim ve ateş büyümle onu ısıtarak ısıyı içime çektim.

Boş bir zamanım vardı ve bunu kütüphaneye ayırmayı düşündüm. Son zamanlarda orada çok zaman geçiriyordum ve şu anda hayatın stresinden kaçmanın bir yolu olarak kitapları kullandığımı ve fazla çalıştığımı biliyordum. Ama sorunlarımın cevapları benden kaçarken, beynimi büyü ve astroloji hakkında olabildiğince çok besleyecektim. Kendimi daha az güçsüz hissetmemi sağlıyordu ve öğrendiğim her yeni büyü, bir gün Varisler için bir eş olmaya bir adım daha yaklaştığım anlamına geliyordu.

Küre'ye giden Sofia ve Diego'ya el sallayarak veda ettim ve çantamdan Atlas'ımı aldım. Seth sonunda geri vermişti ama saçımı pembeye çevirip Aer House'un ortak salonunda avazım çıktığı kadar *Seth Capella'nın kocaman bir siki var* diye bağırmama neden olduktan sonra. İki şişe Fae saçı

Boya ve bir büyük boy çikolata bu konuda kendimi yüzde bir daha iyi hissetmemi sağladı. Ama bu yeterli değildi. Ona her yaklaştığımda, içgüdüsel olarak Emir formum yükseliyor ve bazen neredeyse kontrolümü kaybettiğimi hissediyordum. Karşı koymamak içimden gelmiyordu ama yapmak zorundaydım.

Bu ihtiyacı kötü bir ilaç gibi yuttum. Ama bu beni iyileştirmedi, daha da hasta etti.

Bana yaptığı şakalar konusunda zekice davrandığını fark etmiştim. Bunların yarısı FaeBook'a hiç ulaşmadı ve ben The Orb'dayken ya da kız kardeşimin duyabileceği bir yerdeyken nadiren bir şey yaptı. Eğer bana onun önünde abartılı bir şey yaptırırsa, onun kontrolü altında olduğumu anlayacağını biliyordu. Şimdiye kadar planı kendi lehine mükemmel bir şekilde işliyordu. Beni kilit altında tutmakla kalmamış, Tory ile aramda daha da büyük bir uçurum açmıştı.

Orion'dan Atlas'ımda bekleyen bir mesaj vardı ve ona dokunduğumda içime bir sıcaklık yayıldı. Tüm bunlar olurken en azından o yanımdaydı. Tüm sırlarımı bilen ama onlara da bağlı olan biri. Birlikte bunu çözecek ve çözdüğümüzde de Seth Capella'yı kesip atacaktık. Çoğu hafta, Seth'in bizi başka bir yerde bulmasından korktuğumuz için Liaison'larımızı sadece yalnız geçiriyorduk, ama bu kadar çok ayrı zaman geçirmek giderek zorlaşıyordu.

Lance:

Tahmin et ne yiyorum.

Ekinde bir şeftali fotoğrafı vardı ve ağzımı bir gülümseme kapladı. Cevap veremeden başka bir mesaj gönderdi.

Lance:

Keşke senin olsaydı ;)

Bir cevap yazmaya başladım ama ayağım bir şeye takıldı ve nefes nefese kaldım, dizlerimin üzerine çöktüm ve Atlas'ımı

yere çarpıyor.

Omzumun üzerinden baktığımda kaldırım boyunca uzanan uzun bir sarmaşık buldum. Sıyrılan avucumu lanet okuyarak ovuşturdum ve suçluyu ararken Atlas'ımı cebime soktum. Seth patikanın yanındaki ağaçtan düştü, önüme düştüğünde dallardan bir kar sağanağı yağıyordu.

"Ah sensin, bir sapık gibi ağaçta gizlendiğin için Washer olabileceğini düşündüm," dedim soğuk bir şekilde, ona sırtımı döndüm ve uzaklaştım.

Yanıma doğru koşarken hırladı, kolunu koluma doladı ve çenesini başıma sürttü. Sarsılarak uzaklaştım ama kasları sıkılaştığı için kaçamadım. Buna alıştığımı düşünmekten nefret ediyordum ama Seth her gün beni rahatsız etmeye başlamıştı.

"İnsanlara sarkıntılık etmek için ağaçların arasında gizlenmeme gerek yok," dedi Seth. "O zaman açık alanda yapıyorsun?" Havalı bir şekilde tahmin ettim. "Kastettiğim bu değildi," dedi sıkıntıyla.

"Bana oldukça açık geldi." Omuz silktim ve göz ucuyla bana baktı, bakışlarında neşe parlıyordu.

Bir elini kaldırarak etrafımıza susturucu bir baloncuk gönderdi ve ben iç çektim. "Şimdi ne istiyorsun? Bu oyun hala eskimedi mi?" diye sordum.

"Eğer eskirse, sen ve profesörün endişelenseniz iyi olur," dedi gelişigüzel.

Kolumu tuttuğu yerden çekip kurtardım ve kaşlarımı çatarak onu durdurmak için döndüm. "Yani bu kaçınılmaz, öyle mi? Sıkılana kadar bizimle uğraşacak, sonra da Orion'u kurtların önüne mi atacaksın?" Korktuğum şey buydu, tüm bu saçmalıklarla sadece zaman kazanıyordum.

"İlginç bir kelime seçimi," dedi sırıtarak. "Ve hayır, bu kaçınılmaz değil."

Bu ağızdan çıkan hiçbir şeye güvenmememe rağmen umut etmekten kendimi alamıyordum. "O zaman bizimle işin bittiğinde ne olacak?"

"Henüz karar vermedim. Belki de sonsuza dek mutlu yaşamana izin veririm." Onun

Yüzü okunmuyordu ama bunu yapmaya niyeti olmadığından emindim. Bu sadece beni oyunda tutmanın bir yoluydu. Ama eğer bu gerçekten her şeyin ortaya çıkmasına yol açıyorsa, o zaman neden karşılık vermeyeyim?

Bana bakışından ne düşündüğümü anladığını söyleyebilirdim.

"Ciddiyim," dedi. "Bu sırrı mezara kadar götürme şansım var. Bu bana ne kadar iyi davrandığına bağlı." Tekrar yürümeye başladı, beni bir kez daha çekmek için kolumdan tuttu.

"Sana *iyi* davranmak mı?" Sanki benden gökyüzündeki güneşe kement atmamı istiyormuş gibi inanamayarak söyledim.

"Bir sonraki isteğim bu, evet," dedi basitçe ve bana alaycı bir sırıtış fırlattı.

Başımı salladım, başka tarafa baktım ve tekrar kolumu çekiştirdim. Bana eziyet ederken aklımı başımda tutan tek şey, tüm bu süre boyunca ona küfürler savurmamı umursamıyor gibi görünmesiydi. Ona kaba davranmak elimde kalan son özgür irade kırıntısıydı.

"Ne anlamı var ki? Gerçek olmayacak," dedim. "Bana işkence etmekten gerçekten bu kadar zevk alıyor musun?" Cevap verirken ona bakmadım. Bakamazdım. Ondan ne kadar nefret ettiğimi düşündükçe midem bulanıyordu.

"Evet," dedi.

Şaşkınlıkla başımı salladım. "Neden?"

Bu sadece bununla ilgili bir soru değildi. Yaptığı her şey için bir nedendi. bana yapılan. Her acımasız kazma ve incitme. Fae olarak egemenlik kurmayı anlıyordum, ama bu artık öyle hissettirmiyordu. Kişisel hissettirdi. Sanki nefret ediyormuş gibi.

Sadece ben olduğum için. Her ne kadar Seth'ten hoşlanmıyor ya da onunla bir şeyler yapmak istemiyor olsam da, bu gerçeği bilmek hâlâ içimi sızlatıyordu. Sanki yıldızlar bana böyle davranmasının ne kadar yanlış olduğunu haykırıyor ve bunu unutmama izin vermiyordu.

Ağzını açtı ama söyleyeceği yalanı şimdiden hissedebiliyordum.

"Gerçek," diye homurdandım.

Çenesi gerildi ve bakışlarını kaçırdı. Aramızda uzun bir duraksama geçti ve ben önümdeki kütüphaneye baktım, acaba ondan kurtulup boş zamanımı istediğim gibi geçirebilir miyim diye düşündüm.

Gözleri karardı ve güzel yüz hatları buruştu; öfkeli bir Tanrı'ya benziyordu ve kalbimi korkuyla titretti.

"Seni incittim Darcy Vega, çünkü her gün beni incitiyorsun.
var." Elini uzattı ve güçlü bir rüzgâr beni en yakın ağaca doğru savurarak ciğerlerimdeki havayı boşalttı. Etrafımı saran kalın sarmaşıklar beni öyle sıkı bağladı ki tek bir kasımı bile oynatamıyordum.

Omuzları kaskatı kesilmiş ve varlığının derinliklerinden yıkım akıyor gibi görünerek patikada uzaklaşırken ona küfürler savurdum. Kibar olmamı mı istiyordu? Bir sopanın sivri ucuyla gözlerimi oymayı tercih ederdim.

Büyü yapmak için bir elimi serbest bırakmaya çalışarak sertçe kıpırdandım ve birkaç
Öğrenci grupları o anın yanımdan geçmek için harika bir zaman olduğuna karar verdiler. Bir elimi kurtarmak için mücadele ederken kahkahalar havada çınlıyor, öfke kanımda cızırdıyordu.

Sonunda elimi gevşettim ve bağları kırmak için bir ateş parıltısı saldım. Sonra onlardan arta kalanları üzerimden ittim ve patikaya geri döndüm.

Üzerime buz gibi su çarptı ve Max bir grup kızın arasında belirince dehşet içinde nefes nefese kaldım. "Woops, benim hatam. Seni yanıyor sandım, küçük Vega."

Kırmızı gördüm.

Öfke içime doldu ve serbest kaldı.

Seth'e zarar veremezdim ama öfkemi onun pislik arkadaşlarından birine *kusabilirdim.* Ellerimden ateş fışkırdı ve Max kendini korumak için bir elini uzattı. Anka kuşu gücüyle ateşi körükledim ve Element'iyle kontrol altına almadan önce yüzünde alev alev parladı.

Etrafındaki kızlar bana küfretti ve Max bir duman bulutunun arkasında belirirken kaşlarını çattı. Kaşlarını tamamen yaktığımı fark ettiğimde bir homurtu koptu ve kızlardan birkaçı beni işaret etmeye ve çılgınca aşağı yukarı zıplamaya başladı.

Ben gülmeye başlayınca "Ne?" diye nefes nefese kaldı.

Kızlardan biri bir cep aynası çıkardı ve tepkisini görmek için çaresizce geri çekildim ama karşı saldırıdan beş saniye uzakta olduğumu biliyordum. Ve muhtemelen misilleme olarak kaşlarımdan daha fazlasını alacaktı.

"Şaşırdın mı? Söyleyemem..." Ben aradım.

Yanık alnını içine çekerken boğulmuş bir kurbağa gibi bir ses çıkardı, sonra gözlerinde iki öfke uçurumu açıldı. "VEGA!"

Üzerimden su akarken ve Max arkamdan bir savaş çığlığı atarken kendimi havayla koruyarak kaçtım. Koşarken toprak büyüsü yaptım ve onu yavaşlatmak için dikenli çalılardan bir yumak oluşturdum.

Kalbim çılgınca çarpıyordu ama Seth tarafından haftalarca ezildikten sonra bu heyecan inanılmazdı. Beni duyabilmesi için daha yüksek sesle güldüm ve onun öfke dolu çığlığı da buna karşılık geldi.

Kütüphaneye ulaştım, kapıyı zorlayarak açtım ve içeri uçtum, sırılsıklam kıyafetlerime bakan kütüphaneciden sert bir bakış aldım. I

Geraldine ve bir grup A.S.S.'in yuvarlak bir masanın etrafında oturduğunu gördü ve bana el salladı.

"Islak wilberwillies, ne oldu?"

"Max Rigel," diye nefes nefese omzumun üzerinden baktım.

"Saklanmam gerek." "Çabuk, şuranın altına." Masanın altını işaret etti ve ben de sırıttım.

Dizlerimin üzerine çöküp hızla sürünürken teşekkür ettim.

Kütüphane kapısı vuruldu ve Max'in bacakları bize doğru yürürken belirdi. "Ne tarafa gitti, Grus?" Max sordu.

"Kimi kastettiğini bilmiyorum, seni şişmiş deniz kabuğu osuruğu," dedi hafifçe masadakilerin kıkırdamalarına karşılık. "Ve Tanrı aşkına nerede Beşinci Frangelica, kaşların nasıl? Bacakları filizlenip onları yetiştiren korkunç balık çocuktan kaçtılar mı? Yani, onları suçlayamam."

Boğazımdan kopmaya çalışan kahkahayı yuttum.

Üzerime bir ağırlık çöktü ve bunun Max'in tahtaya vuran avuç içleri olduğunu tahmin ettim. "Haydi, Geraldine, onu bırak, ben de senin zamanına değmesini sağlayayım."

"Gerçek kraliçenin ilahi görevinde sizin balık nefesinizden kaçmak için gittiği yönü işaret etmek sizin bir midye yığınına dönüşeceğiniz anlamına gelmiyorsa, genişleyen evrende ondan vazgeçmem için bana önerebileceğiniz bir şey olduğunu sanmıyorum."

Max öfkeyle homurdandıktan sonra masadan uzaklaştı. "Benim balık gibi nefesim yok," diye mırıldandı hırlayarak uzaklaşırken ve ciğerlerimde tuttuğum kahkaha sonunda göğsümden yuvarlandı.

Günümü boktan bir gökkuşağının üzerinde yürümeye çevirmenin bir yolu varsa, o da bir Varis'in kaşlarını yakmak ve hikayeyi anlatmak için yaşamaktı.

OceanofPDF.com

Pırıltılı spor ayakkabılarımın altında kırağı çıtırdarken ve zihnimin yarısı gölgelere gömülmüşken, saçma sapan tezahürat üniformamla Pitball Arena'ya giden yolda yürüdüm. Karanlık tenimin altından kayıyordu, dokunuşu
Aynı anda hem hoş hem de ürkütücü. Ama bir bağımlı gibiydim; kendimi onlardan her uzaklaştırdığımda, gerçekliğim etrafımda çok keskin bir şekilde kapanıyordu ve ben
bana sundukları garip rahatlığa geri çekildim.

Arkadaş edinme konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştım. Çocukken o kadar çok okuldan okula taşınmıştık ki, sanırım işin sosyal boyutundan bıkmıştım. İnsanların size yazacaklarına ve sizi arayacaklarına dair yemin etmelerini ancak bir daha onlardan haber alamayınca dinleyebiliyordunuz ve bu arkadaşlıkların gerçekliği konusunda alaycı olmaya başlıyordunuz. Ve şimdi tüm hayatım boyunca sahip olduğum tek kişi aktif olarak yüzüme karşı yalan söylediği ve tüm zaman boyunca benden kaçtığı için, burada edindiğimiz arkadaşlardan da uzaklaşmaktan başka bir şey yapamadım. Zaten aptal değildim; insanlar beni kendi değerlerimden dolayı sevmiyordu.

Bu tür bağları kolayca kuran Darcy'ydi ve ben de ikilimize katılan huysuz, düzenli olarak kaba biriydim. Bu yüzden Göt Kulübü'nü ve diğer arkadaşlarımızı Darcy ile birlikte otururken gördüğümde onları kendi hallerine bıraktım.

Benden istediği gibi değildi. Hatta birkaç kez geri gelip onlarla oturmamı bile istemişti. Ama onunla birlikte olmaya dayanamıyordum.
Bu yalanlar aramızda dururken. Ve görünüşe göre ayrılığımızı benimle gerçeği paylaşmaya tercih etti. Bu yüzden yalnızdım. Ve gölgeler yalnızlıktan beslendi.

Bugünlerde düzenli olarak vakit geçirdiğim tek kişi Gabriel'di. Bu akşam yine antrenmandan sonra uçmaya gidecektik ve Marguerite ile Kylie'nin yanında geçireceğim bir saatin daha cehennemini atlatmamı sağlayacak tek şey buydu.

"Bana gel..."

Stadyumun kapısına kadar geldim ve durdum, yanlarındaki duvara yaslanıp gözlerimi kapatarak tekrar gölgelerin içine daldım, karanlığa teslim olduğumda Clara'nın sesini daha net duydum.

"Bana yardım et, Tory. Çok yalnızım..."

Bu duyguyu biliyordum ama sırf arkadaşlık olsun diye onunla birlikte gölgelerde yaşamak istemiyordum.

"Roxy?" Bir el omzuma indi ve Darius'un büyüsünün sıcaklığı benimkinin bariyerlerini zorladı.

Etrafımda döndüm, elini tenimden çektim ve gölgeler yavaşça geri çekilirken gözleriyle buluştum.

"Ne halt ediyorsun?" diye tısladı ve beni binanın yan tarafındaki kapılardan uzaklaştırmak için belimden tuttu.

Pitball formasını giymişti, lacivert ve gümüş rengi ten renginin sıcaklığını ve gözlerinin koyuluğunu ortaya çıkarıyordu ve bir an için ona bakakaldım.

"Ne istiyorsun?" diye sordum, gölgeler beni uyuşturduğu için sesim kısıktı. "Benden yeterince şey almadın mı zaten?"

Bunun üzerine kaşları çatıldı ve tekrar belimden çekiştirerek topuklarımı içeri sokarken bile beni kaydırdı. Teni karnıma karşı sıcaktı. Bana dokunduğu yerde, buraya gelirken beni sıcak tutmak için ateş büyümü kullanmayı unuttuğumu fark ettim. Üzerimde sadece amigo kıyafetim vardı ve hava buz gibiydi.

"Yine gölgeleri kovalıyordun, değil mi?" diye tısladı.

"İçimde yaşarlarken onları nasıl kovalayabilirim?"

"Roxy, bunu yapmaya devam edersen kendini öldüreceksin," diye hırladı. "İstediğin bu mu?"

"*Senin* istediğin de bu, değil mi? O zaman neden şikayet ediyorsun?" "Hâlâ ölmeni istediğimi mi düşünüyorsun?" diye sordu kuşkuyla.

beni hiç anlayamadı.

"Ne düşündüğünü nereden bilebilirim ki? Benimle sadece bana işkence etmek için konuşuyorsun."

"Bu doğru değil," diye bağırdı.

"Öyle değil mi?" Onun bana bu kadar yakın olduğunu hissettiğimde alevlenen duygularımla yüzleşmek zorunda kalmamak için gölgeleri çağırmaya çalıştım, ama bana sıkıca sarılırken bir şekilde ulaşılamaz görünüyorlardı.

"Sonrasında aramızda hiçbir şeyin değişmediğini düşündüklerini söyleyen ben değilim-"

"Darius?" Max'in sesi onun sözünü kesti ve omzunun üzerinden arkadaşına bakmak için döndü.

"Bir dakika içinde orada olacağım," dedi Darius, Max'ten umursamaz bir tavırla dönerek ve bakışlarını tekrar bana dikerek.

Max, "Geç kalırsak Orion taşaklarımızı bir tepsiye koyar," diye ısrar edince Darius homurdandı.

"Sadece git," dedim gözlerimi devirerek. "Yalnız kalmak artık bana göre bir şey zaten."

Yanından geçmeye çalıştım ama elimi yakalayarak ilerlememi durdurdu. "Antrenmandan sonra beni bekle," dedi alçak bir sesle.

Uzun bir süre ona baktım, parmaklarımı kendi parmaklarının arasında sıkıca kavrarken gölgeler daha da uzaklaşıyordu. Koyu renk gözleri endişeyle parlıyordu ve yapmamam gereken tüm nedenlere rağmen ona bir adım daha yaklaşmak için fazlasıyla istekliydim.

"Peki," diye kabul ettim sonunda. Zaten ben kabul edene kadar gitmeme izin verecek gibi görünmüyordu.

Darius bana neredeyse gülümseyerek karşılık verdi, parmaklarımdaki tutuşunu yavaşça bıraktı ve Max'e katılmak için uzaklaştı.

Onların peşinden gittim, ateş büyümü tenime bastırdım ve soğuğu uzuvlarımdan uzaklaştırmak için Anka kuşumu çağırdım.

"Hey."

Darcy'nin sesiyle döndüm ve onu Pitball takımıyla arkamda yürürken buldum. Mavi saçları arkadan bağlanmıştı ve omuzları savaşa gidiyormuş gibi dikti. Oyunun acımasızlığını düşündüğünüzde bunun doğru olduğunu tahmin ediyordum.

"Hey," diye cevap verdim.

Bana bir kez daha güvenmemeyi seçtiği garip bir sessizlik hüküm sürüyordu ve artık zorlukla tanıyabildiğim kıza ne söyleyeceğimi bile bilmiyordum.

"Az önce Darius'la mı konuşuyordun?" diye sordu.

"Antrenmandan sonra beni görmek istiyor," dedim omuz silkerek. "Neden?"

"Gerçekten söylemedi." Bilgi paylaşıldı. En azından benim tarafımdan. "Oh."

"Evet."

Soyunma odalarına yöneldik ve Darcy kendi çantasını bırakırken ben de ışıltılı Tory Vega çantamı bir kancaya astım.

Ben kapıya yönelirken, "İyi antrenmanlar," dedi.

Amigo takımına katılmak üzere dışarı çıkmadan önce kuru bir sesle "Pek olası değil," diye cevap verdim.

Altı hafta boyunca takımın bir parçası olmak spora olan hevesimi azaltmamıştı, yine de gösteriden ve rutinleri öğrenmekten keyif aldığımı itiraf etmeliydim. İstisna ettiğim şey arkadaş grubuydu. Her seans hakaretlere ve isim takmalara katlanmak anlamına geliyordu. Beni sürekli sabote etmeye çalışmaları ve rutinlerdeki daha iyi rolleri bana vermemeleri de cabasıydı. Bu, gerçekten eğlenmek için sahip olabileceğim herhangi bir şans anlamına geliyordu.

sporun ortaya koyduğu meydan okuma iyice bastırılmıştı.

Ekibe katılmak için yürüdüm ve Marguerite ben yaklaşırken bana doğru döndü, bakışları anında her seansta kullanmam gereken yüz boyasını kullanarak o günkü sloganımı karaladığım karnıma düştü. Şanslıydım ki Orion, Marguerite'in her seansta kendisine şikayet etmesine rağmen vücuduma yazmayı tercih ettiğim şeylerle ilgili bir sorun yaşamıyor gibiydi.

"Profesör!" diye seslendi, kollarını kavuşturdu ve öfkeyle suratını astı. "Bu şakadan da öte bir hal almaya başladı!"

Orion stadyumun uzak tarafından bize doğru fırladı, yarasa kulaklarıyla onu açıkça duyuyordu ve bugün için seçtiğim sloganı incelerken başını eğdi.

Sikimi yala ve taşaklarımı ısır!

Orion bir kahkaha attı ve ben de Marguerite'e alaycı bir şekilde sırıttım. "Onun bir penisi bile yok!" Marguerite inledi.

"Kontrol etmek ister misin?" Hayali taşaklarımı avuçlayarak sordum.

"*Efendim!"* diye soluk soluğa bağırdı, sanki yeterince sık sorarsa Orion gelip onu şirketimin cehenneminden kurtaracakmış gibi.

"Ignis'ten mızmızlanmaya beş puan," dedi Orion, sanki tanıdığı en sinir bozucu kişiymiş gibi parmağıyla onu işaret ederek. "Ve yaratıcılık için Ignis'e on puan," diye ekledi bana sırıtarak.

Dudaklarım eğlenerek seğirdi.

"Efendim, Amigo Kaptanı olarak belirli standartlara uyulması konusunda ısrar etmek zorundayım. Diğer akademilerin bize karşı oynadıklarında teşvik ettiğimizi düşünmelerini istediğimiz türden utanmazca davranışlar bunlar mı?" Marguerite öfkeyle sordu.

"Haklısın," diye yanıtladı Orion düşünceli bir ifadeyle. "Sen ve Tory'nin takım için çok farklı vizyonlarınız olduğu açık."

"Çok farklı!" Kylie seslendi.

"Sanırım bunu çözmek için bir fikrim var," dedi.

"Beni takımdan mı atıyorsunuz?" Marguerite ve takipçileri de bu fikre sevinirken umutla sordum.

"Oh hayır. Bundan daha iyi bir şey düşündüm. Önerim. iki amigo takımı var. Birini Marguerite, diğerini Tory yönetiyor. Her ikiniz de ayrı ayrı rutinler üzerinde çalışıyor ve pratik yapıyorsunuz, sonra bir sonraki maçtan önce takıma neler yaptığınızı gösteriyorsunuz ve onlar da maçta hanginizin bizi destekleyeceğine oy veriyor."

"Siktir et," diye mırıldandım.

"Kızların yarısının *onunla* birlikte olmasını bekleyemezsin!" Marguerite öfkeyle söyledi.

"Hiçbirinize istemediğiniz bir şeyi yaptırmayacağım. Hepiniz hangi takımda olacağınızı seçin. Vega ya da Helebor." Orion diğer kızlara baktı ve onlar seçeneklerini değerlendirirken aralarında konuşmalar başladı.

"Alınma dostum ama hiçbiri benim takımımda olmak istemeyecek," dedim. "Ve ben tam olarak takım ruhuyla dolu değilim, bu yüzden gerçekten

en uygun-"

"Sana meydan okuyorum," dedi Orion, komplocu bir tavırla bana yaklaşarak.

Dudaklarımı büzdüm, o lanet oyunu bana karşı kullanırken ağzımın kenarı eğlenerek seğirdi.

"İyi. Kendi başıma pratik yapmak zaten bana çok iyi gelecek," diye omuz silkerek kabul ettim.

"Tamam o zaman." Orion benimle Marguerite arasında durmak için hareket etti. "Seçtiğiniz kaptanın arkasında sıraya girin ve iş başlasın."

Kylie ve Jillian hemen Marguerite'e katılmak için öne çıktılar, ardından diğer birkaç asistan da onlara katıldı ama ekibin geri kalanı tereddüt etti.

"Rutinlerimizi katil yapacağına söz veriyor musun?" Bernice değerlendirmek için kaşlarını kaldırarak bana sordu.

Bir omzumu silktim. "Ne kadar zor olursa o kadar iyi," diye kabul ettim. "Eğer bu... *spora* katılacaksam, kazanmak için oynayacağım." Ayrıca, Marguerite'i yüksek atından indirme fikrinin kesin bir cazibesi vardı.

Bernice tam da istediği cevapmış gibi sırıttı ve bana katılmak için öne doğru yöneldi. Bu sel kapılarını açmış gibi görünüyordu ve birkaç kız daha bana doğru yöneldi. Ekibin geri kalanı çabucak bir taraf seçti ve oldukça eşit bir dağılım olduğunu görünce şaşırdım. Her takımda yaklaşık yirmi kız vardı.

"Takım isimlerine ihtiyacınız olacak," dedi Orion.

"Kolay. Biz Twinkle Takımıyız," dedi Marguerite ukala bir sırıtışla.

"Winkle Takımı mı?" Ben sordum. "Neden kendinize küçük bir penisin adını vermek istiyorsunuz ki?"

"*Twinkle!* T ile!" Marguerite tersledi. "Neden

bana winkle diye bağırıyorsun?" diye sordum.

"Yıldızlar adına, senden nefret ediyorum," diye homurdandı Marguerite ve ben bir kahkaha attım.

Bernice, "Biz Vixens'ız," diye söze girdi ki bu muhtemelen iyi bir bağırıştı çünkü benim aklımdan 'Varislerden Nefret Eden Kaltaklar' geçiyordu ama belki de o kadar akılda kalıcı değildi.

"Tamamdır," dedi Orion, sanki bu rolü benim oynamamın gülünçlüğüne doyamamış gibi sırıtarak. "Mükemmelleştiklerinde rutinlerini görmek için sabırsızlanıyorum."

Tekrar bizden uzaklaştı ve Marguerite yeni ekibime kaşlarını çattı. "Maçta tribünde oturup bizi izlemek zorunda kaldığınızda bir Vega'yı desteklediğinize pişman olacaksınız," diye tısladı ve arkasını dönüp ekibinin geri kalanıyla birlikte uzaklaştı.

Etrafımı saran kızlara dönüp hepsinin beklentiyle bana baktığını görmeden önce kayıtsızca gidişlerini izledim.

"Ne?" diye sordum. Onlara kaşlarımı kaldırarak sordum.

Bernice, "Burası bize ne yapacağımızı söyleyeceğiniz bölüm," dedi.

"Oh. Erm... peki, hepimizin rutinlere dahil etmek istediğimiz hareketleri bulmak için biraz zaman harcamaya ne dersiniz, herkesin yapabileceğinden emin olun
En iyi parçalarını sergileyip hangi komboları yapabileceğimizi düşünelim mi? O zaman sanırım biraz müzik bulmamız gerekecek-"

"Ve alkışlar!" diye seslendi arkadaki bir kız.

"Doğru. Belki de Varis'in kıçını yalamak yerine daha takım bazlı teşviklere odaklanabiliriz?" Bunu önerdim çünkü zıplayıp Seth Capella'nın tatlı saçlarını ya da Max Rigel'in kalın kalçalarını övmemin hiçbir yolu yoktu. Takıma zorla alındığımdan beri bu tezahüratlara katılmayı reddediyordum ve şimdi de kıç yalama trenine atlamaya hiç niyetim yoktu.

Diğer kızların hepsi hevesle kabul etti ve pratik yapmaya başladığımızda sırıttım.

Orion seansımızı bitirmek için düdüğü çaldığında, gerçekten eğlenmeye başlamıştım.

Soyunma odalarına doğru yöneldim ama oraya varamadan Caleb yoluma çıktı.

"Selam tatlım," dedi elini çamur sıçramış buklelerinin arasından geçirerek ve spor kıyafeti içine sıkıştırılmış bir erkek model gibi görünerek.

"Hey sen," diye gülümseyerek cevap

verdim. "Düşünüyordum da," dedi

yavaşça.

"Kendine zarar verme," diye kestirip attım ve o da sırıttı. "Özellikle bir şey hakkında."

"Neymiş o?"

"Kaynağımı ısırmayalı haftalar oldu..." Bakışları gözlerimden boynuma kaydı ve ben de ona bir kaşımı kaldırdım.

"Peki neden?" diye sordum. Son zamanlarda boğazımda daha az diş olduğu gerçeğini gözden kaçırmış değildim ama bunun dikkat çekmek istediğim bir şey olduğunu düşünmemiştim. Ayrıca Caleb'la ilişkimize son verdiğimizden beri neredeyse hiç konuşmamıştım.

"Şey... Bu oyunun diğer avantajlarına son vermeye karar verdiğimize göre muhtemelen seni avlamama hayır diyeceğini düşündüm. Ve avlanmaya karşı bir şeyler geliştirdim," diye itiraf etti, bana doğru amaçlı bir adım atarak.

"Peki bugünlerde kimi avlıyorsun?" Merakla sordum. Düzenli olarak başka bir kızla birlikte olduğunu fark etmemiştim ama pek dikkat ettiğimi de söyleyemezdim. Ve şu anda Küre'de de çok fazla zaman geçirmiyordum.

"Wolf'a karşı bir tat geliştirdim," dedi tekrar yaklaşarak. "Ama yine de zaman zaman senin tadını arzuladığımı itiraf etmeliyim."

"Öyle mi?" Bir adım geri çekilirken dudağımı ısırdım ve o da peşimden koşarak kişisel alanıma girdi.

"Evet. Ben de düşündüm ki, sormaktan zarar gelmez..."

"Neyi soracaksın?" Tekrar geri çekildim ve o da beni takip ederken ağzının kenarı bir gülümsemeye dönüştü.

"Eğer seni tekrar avlayabilirsem?" İri gözlerini bana çevirdi ve ben de düşünürken başımı öne eğdim.

Son zamanlarda kimseyle pek anlamlı bir etkileşimim olmamıştı ve itiraf etmeliydim ki avın heyecanı kalbimi pompalıyordu. Hatta acıdan biraz zevk almaya başlamıştım. Bunda gerçekten heyecan verici bir şey vardı. Ama aynı zamanda beni tahrik ediyordu ve Caleb'ın yatağına geri dönmek istediğimden emin değildim.

"Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum..." Yavaşça söyledim.

"Seni avlarsam bana karşı koyamayacağını düşündüğün için mi?" diye alay etti ve ben de gözlerimi devirdim. Ama dürüst olmak gerekirse, bunda biraz haklılık payı olabilirdi. Hayatımın boktan durumundan ve gölgelerin çağrısından uzaklaşmaya ihtiyacım vardı ve onunla takılmak tam da bu olabilirdi. Ama bu onu iyi bir fikir yapmazdı.

"Belki," diye omuz silkerek kabul ettim.

Caleb o kadar geniş bir şekilde gülümsedi ki, sırf yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi silmek için ona yumruk atasım geldi.

"Bunun için kendini fazla yıpratma," dedim. "Çünkü ben bir seks bağımlısıyım, unuttun mu?"

Bunun üzerine Caleb'in kaşları çatıldı ama yorum yapmamaya karar vermiş gibiydi.

"Tamam, bir teste ne dersin? Benden kaçacaksın ve ben de seni yakaladığımda ısıracağım. Eğer işe yaramazsa, bir daha yapmayacağıma söz veririm. Ve

bir tatlandırıcı, yemin ederim külotuna da girmeye çalışmayacağım. Bu sefer."

"Bu teklifinizi oldukça iyileştirdi," diye alay ettim.

"Hadi o zaman, tatlım. *Koş."* Dişlerini gösterdi ve dönüp ondan kaçarken şaşkınlıkla nefes nefese kaldım.

Pitball sahasını koşarak geçtim ve soyunma odalarına doğru yöneldim.

Caleb kapıdan geçer geçmez beni yakaladı, döndürdü ve stadyumun soğuk duvarına doğru itti.

"Kuralları değiştirdin," diye nefes aldım.

"Evet." Caleb beni geriye doğru iterken elleri belimde serindi ve karşı koymaya bile çalışmadan boğazıma erişmesine izin vermek için başımı eğdim.

Dişleri derimi keserken acıdan keskin bir nefes aldım, acının tadını çıkarırken sırtımı kamburlaştırdım, her parçasını hissettim ve beni yönetmesine izin verdim. Son zamanlarda bir rutinin içinde sıkışıp kalmış, her gün aynı eski şeyleri tekrarlamaya mahkûm olmuş gibi hissediyordum. Onun ısırığı uyanmak gibiydi. Ve kendime itiraf etmek ne kadar acınası olsa da, bir kez olsun birinin tüm dikkatinin üzerimde olması oldukça iyi hissettirdi. Son zamanlarda kendimi o kadar yalnız hissediyordum ki, birinin dünyasındaki en önemli kişi olduğumu hissettiğim birkaç dakika bile benim için aptalca bir anlam ifade ediyordu.

Caleb beni bıraktı ve ağzının kenarındaki bir damla kanımı silerken geri çekildi.

"Kaynağım olmaktan vazgeçmek ister misin?" diye sordu bana sarılmasını bırakarak.

Dudaklarım aralandı. Evet demem gerekirdi. Bunu ilk yapmaya başladığında beni cehennemin tüm öfkesiyle ısırmasından nefret etmemiş miydim? Ama o zaman, bunun verdiği histen gerçekten nefret etmiş miydim? Yoksa bu daha çok bir şey hissetmemenin

ne dersin? Çünkü acıdan biraz zevk aldığımı rahatlıkla itiraf edebilirdim, özellikle de zevkle karıştığında.

"Hayır," dedim sonunda ve Caleb bana hayatımda gördüğüm en büyük, bok yiyici sırıtışını yaptı. "Ama benim şartlarımla olacak, Vampir çocuk," diye ekledim kafası patlayacak kadar büyümeden önce.

"Bunu nasıl anladınız?" diye sordu.

"Çünkü artık seninle dövüşebileceğimden oldukça

eminim." "Denemeni görmek isterim," diye alay etti.

Dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü ve Anka alevlerimi çağırarak vücudumu aşılmaz bir ateş tabakasıyla kaplamalarını emrettim. Hatta artık kıyafetlerimi de onlardan koruyacak kadar kontrolüm vardı.

"Şimdi beni ısırabileceğini mi sanıyorsun?" Alay ettim.

Caleb'ın gülümsemesi kayboldu ve bir iç geçirdi. "Bundan şüpheliyim. Ama sana her zaman sinsice yaklaşabilirim. Sonra görüşürüz, Tory."

Cevap veremeden benden uzaklaştı ve ben de gözlerimi devirerek çantamı almak için içeri döndüm.

Ben odaya girdiğimde Darcy tam çıkmak üzereydi ve ben yanından geçerken tereddüt etti.

"Sonra görüşürüz Tor," dedi kısık bir sesle.

"Evet," diye ona bakmadan kabul ettim çünkü aramızdaki bu düşmanlığı bitirmek için tek yapması gereken bana açılmakken onun sürekli benden uzaklaşmasını izlemek çok acı veriyordu. Ve bu, onunla yapmakta hiç zorlandığım bir şey değildi. Bu yüzden beni yeterince önemsemediğini ya da bana aynı şekilde güvenmediğini tahmin ettim. Bu da harika hissettirdi.

Ayak sesleri uzaklaştı ve dışarı çıkmadan önce çantamı omzuma astım.

Ben çıkarken Darius erkek dolaplarının kapısının yanındaki duvara yaslanmıştı ve beni görünce doğruldu.

"Gerçekten bekledin." Aptalca işaret ettim. Ama açıkçası en iyi zamanlarda bile ondan ne bekleyeceğimi bilemezdim, o yüzden bu da kendi çapında kafa karıştırıcıydı.

"Yapacağımı söyledim."

"Yaptın," diye kabul ettim.

Darius bana yaklaştı, bakışları üzerimde gezindi ve boynuma indi.

"Kanaman var," dedi, beni iyileştirmek için uzandı ama bana dokunmadan önce durakladı. "Bu bir ısırık mı?"

"Oh, doğru... evet, Caleb-"

"Yani sen ve o tekrar bir şey mi oldunuz?" diye sordu ve ben onun bu konuda ne düşündüğünü anlayamadım.

"Hayır."

Bakışları bir yalan arıyormuş gibi yüzümde geziniyordu ve ben omuz silktim.

"Öyle olsak bile neden umurunda olsun ki?" Ben sordum.

Bana cevap vermemek için dilini ısırdığına yemin edebilirim.

Yavaşça öne çıktı ve parmaklarını boynumdaki ısırığa bastırdı. Yaranın acısı içimde alevlendi ve yarayı iyileştirmesini bekleyerek hareketsiz kaldım ama onun yerine uzun bir süre öylece durdu.

"Gerçekten benim acımdan o kadar çok mu zevk alıyorsun ki her fırsatta bana daha fazlasını çektirmekten kendini alamıyorsun?" diye sordum.

"Evet," diye yanıtladı. "Belki de öyle."

"Bu çok boktan," diye mırıldandım.

"Ben hiçbir zaman başka bir şey olduğumu iddia etmedim. Benimle gölgeler hakkında mı konuşacaksın?"

"Ne bilmek istiyorsun?" diye sordum.

"Benim yüzümden mi onlara ilgi duyuyorsun?" diye sordu.

"Bana kafayı takmış olman bu duygunun karşılıklı olduğu anlamına gelmez," diye cevap verdim küçümseyerek.

Darius bir kahkaha attı. "Tanrı korusun," diye kabul etti. "Ama onları bana karşı kullanmak istediğin için söyledim."

"Belki de sadece hissettirdikleri hoşuma gidiyordur," dedim, sorusuna cevap vermedim, çünkü bir cevabım olduğundan emin değildim.

"Peki, bana bir iyilik yapar mısın?" diye sordu, Caleb'ın bana verdiği ısırığı çıkarmak için derimin altına iyileştirici büyü yaparken.

"Ne?" Temkinli bir şekilde sordum.

"Bir dahaki sefere onların içinde boğulmak istediğinde, bana bundan bahset." "Neden?"

"Çünkü eğer sen boğulacaksan, ben de seninle birlikte boğulacağım." Ona bir cevap veremeden beni serbest bıraktı ve yanımdan uzaklaştı; o uzaklaşırken kaşlarımı çatarak arkasından baktım.

Bu açıklamadan ne anlam çıkarmam gerektiğini bilmiyordum. O da mı gölgelerin öpücüğünü arzuluyordu? Yoksa gerçekten de düşersem elimi tutmayı mı teklif ediyordu?

OceanofPDF.com

Roxy Vega'dan uzaklaşmak taşaklarıma tekme yemeye benzer bir şey hissettirdi. Bu, dikkatimi ondan ayırmama izin vermeyen, her şeyi tüketen bir acıydı. Onunla daha uzun zaman geçirmek istemiştim ama dürüst olmak gerekirse
Şirketimin yardımcı olacağından ya da her şeyi daha da kötüleştireceğinden emin değilim.

Artık birbirimizle konuşmuyor, birbirimizi ısırmıyor ya da kavga etmiyorduk. Hatta artık birbirimize bakmıyorduk bile. Ya da daha doğrusu, *o bana* bakmıyordu. Çünkü ben ona yeterince bakıyordum.

Sabahları erkenden uyanır ve gölgelerin onu gece boyunca tüketmediğinden emin olmak için ortak salonda görünmesini beklerdim. Gözlerinin altındaki torbaları ve üç şekerli bir kahve içtikten hemen sonra Milton Hubert'i nasıl aradığını fark ettim. İlk başta aralarında bir şeyler olduğunu düşünmüştüm ama bu konuda onunla yüzleştiğimde, sonunda akşamdan kalmalıklarını iyileştirmesini istediğini itiraf etmişti.

Bu onu başka bir erkekle izlemekten daha da kötüydü. Çünkü bu onun ne kadar mücadele ettiğinin bir başka göstergesiydi. Onunla bu konuda birkaç kez konuşmaya çalışmıştım ama bugüne kadar ne zaman ona yaklaşmaya çalışsam benden kaçıyordu. Korkudan değil, sonunda boyun eğmeye karar verdiğine dair bir işaret olarak algılayabileceğim herhangi bir şekilde değil.

Ben. Ama öyle bir şekilde ki, benimle birlikte olmak en son istediği şeydi. Ve bunun için onu gerçekten suçlayamazdım. Ama bu durum ona yardım etmeye çalışmamı neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

Yatakhanesine en yakın odalarda kalan öğrencilerden ona göz kulak olmalarını ve garip bir şey olursa bana bildirmelerini istemiştim. Birkaçı bana onun geceleri oldukça düzenli bir şekilde çığlık atarak uyandığını söylemişti. Ancak bunu ona sormaya çalıştığımda, bunu bir tür saldırı olarak algılamış ve artık çığlıklarını kimse duymasın diye her gece odasının etrafına bir susturucu balon yerleştirmeye başlamıştı. Biliyordum çünkü gecenin bir yarısı sık sık kapısına gider ve elimi kapısına bastırırdım, elim onunkine değene kadar kendi sihrimle uzanır ve bana iyi olduğuna dair güvence verirdi. Ya da iyi değilse bile en azından hayatta olduğuna.

Parmaklarıma baktım ve onu iyileştirdiğim yerlerden akan kanla lekelendiklerini gördüm. Keşke içindeki yaraları da etini işaretleyenler kadar kolay iyileştirebilseydim.

Şu anda Caleb'le aralarında bir şey olmadığını söylemişti ve bu beni hissetmeye hiç hakkım olmayan bir rahatlama duygusuyla doldurmuştu. Çünkü her ne kadar içimdeki küçük bir parça
Onun üzerinde bir etkim varmış gibi davransam da bunun doğru olmadığını biliyordum. Ona karşı hissettiğim bu tutku, saplantı ya da kara sevda bana onun üzerinde herhangi bir hak vermiyordu. Onun hayatında herhangi bir söz hakkı kazanmamıştım. Bu onu daha az arzuladığım anlamına gelmiyordu. Ama kendime bu gerçeği hatırlatmak zorundaydım. Çünkü Cal onu tekrar ısırıyorsa, ondan bundan daha fazlasını isteyeceğine bahse girmeye fazlasıyla istekliydim. Ve benim buna itiraz etmek için geçerli bir nedenim yoktu. Ona bu konuda ne söyleyebilirdim ki? *Onunla birlikte olma çünkü bir zamanlar birlikteydik. Çok kısa, dünyayı sarsan bir an için sen benimdin. Ve gitmene asla izin vermemeliydim.*

Muhtemelen bu da, ben de aynı şeyi yapmaya çalıştığımda olduğu gibi Babamı beni dövmemeye ikna etmek için. Belli ki birlikte olduğumuzu tamamen unutmayı seçmişti. Ve beni yüksek sesle reddetmesinin, bunu dile getirmesini duymanın acısı, bunun onun için gerçekten bir şey ifade ettiği fikrine hala tutunmak isteyen zavallı küçük parçamı kıracaktı.
Çünkü bu benim için kelimelere dökemeyeceğim kadar çok şey ifade ediyordu. Ve
O ana dönüp baktığımda her şeyin bittiğini fark etmek bana acı verse de, o anın hatırasını hiçbir şeye değişmem.
Dünyadaki auralar.

Ağlayan Orman'da gezinirken sinirli bir nefes üfledim. Bana neler olduğunu bilmiyordum. Kızların peşinden koşmazdım. Hayatımda bir kez bile biri için böyle hissetmemiştim. Ama elimde değildi. Yapabileceğim tek şey onu sıkıca kilitlemek ve göstermeyi reddetmekti.

Atlas'ım çalmaya başladı ve cebimden çıkardım, cevap vermeden önce alışkanlıktan bir susturma balonu fırlattım.

Arayanın kimliğinde kardeşimin adını gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve alo derken gülümsedim.

"Beni buradan kaçırma konusunda bir ilerleme kaydettin mi?" diye sordu şakayla karışık, her konuştuğumuzda yaptığı gibi.

"Üzerinde çalışıyorum," diye söz verdim, ki bu yalan değildi. Aynı zamanda ilerleme kaydettiğim bir konu da değildi.

"Annem ve babam nasıl?" Gerçekten umurumda olduğu için değil, evimizin başındaki şerefsizin son zamanlarda öfkesini yine küçük kardeşime yöneltip yöneltmediğini merak ettiğim için sordum.

"İyi," diye cevap verdi ve yavaş bir nefes aldım çünkü bu, son birkaç gündür çok fazla şeye katlanmak zorunda kalmadığı anlamına geliyordu. "Gerçi annem geçen gece garip bir şey yaptı."

"Oh?" Merakla sordum. Annem tuhaf şeyler yapmazdı. Aslında pek bir şey de yapmazdı. Sadece push-up sütyeni ve tasarım elbisesiyle evin içinde süzülür ve babam onu ne zaman insan içine çıkarmaya karar verse güzel görünürdü. Bazen hep böyle miydi yoksa Konsey Üyesi'nin karısı olduktan sonra içine düştüğü bir rol müydü diye merak ederdim. Kendi başına sihirli bir güce sahip olduğunu biliyordum ama sihrini kendini güzel göstermek ya da babama karşı bir rauntta yaralarımızı iyileştirmek dışında hiçbir şey için kullanmazdı.

"Evet. Sabahın üçünde odama geldi ve ben de her ihtimale karşı uyuyormuş gibi yaptım..." Cümlesini bitirmesine gerek yoktu çünkü babam eve sarhoş, kaba ve sinirli bir şekilde geldiğinde gecenin bir yarısı onun tarafından uyandırılmanın nasıl bir his olduğunu hatırlıyordum.

"Ne istiyormuş?" Ben sordum.

"Geldi ve yatağıma oturdu ve sadece ağladı. Saçlarımı okşadı ve bana çocukken hep söylediği o ninniyi söyledi. Hani şu cam evdeki adamın dışarı çıkamamasıyla ilgili olan." Xavier söyledi.

Durduğumda kaşlarımı çattım ve patikadan uzaklaştım, tüm dikkatimi konuşmaya verirken büyük bir meşeye yaslandım.

"Sence sadece nostaljik mi hissediyordu?" Ben sordum.

"Hayır. Şey... belki. Ama gitmeden önce bir şey söyledi. Aslında daha çok fısıldadı, bu yüzden doğru duyduğumdan tam olarak emin değilim..."

"Ne dedi?" Merakla sordum. Annemin yaptığı bir şeyi merak ediyor olmam bana biraz garip gelmişti.

"*Sanırım şöyle* dedi. "Keşke sana söyleyebilseydim."

Aramıza sessizlik çöktü ve bunun ne anlama gelebileceğini anlamaya çalışırken Pitball botlarıma kaşlarımı çattım.

Eğer onu daha iyi tanısaydım, belki de onu anlama şansım olurdu, ama dürüst olmak gerekirse o her zaman evimizin arka planındaki bir süs gibi olmuştu. Bana eşlik etmesinden sadece
Babamın bana verdiği yaralar. Ama şimdi bunu kendim yapabildiğime göre, artık bunun için ona ihtiyacım bile yoktu.

"Çocukken bizi evin her yerinde kovaladığı zamanları hatırlıyor musun?" Xavier yavaşça sordu. "Hatırlıyor musun, saklambaç oynardık ve her zaman kilerde saklanırdık ve bizi her bulduğunda nefesi kesilirdi.
ve ne kadar iyi saklandığımız için ne kadar zeki olduğumuzu mu anlatacağız?"

Bu hikâye bende bazı anıları canlandırınca kaşlarımı çattım. "Biraz," diye itiraf ettim. Ama onunla böyle bir şey yapmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki
o olup olmadığını söylemek bile zordu. "Belki de dadılardan biriydi."

"Hadi Darius, hatırlıyorsun," diye ısrar etti Xavier. "Ben senden daha gencim ve ben hatırlayabiliyorsam sen de kesinlikle hatırlayabilirsin."

Onaylarcasına homurdandım. "Bütün gece karanlıkta yalnız kalmak zorunda kalmayalım diye toprak büyüsünü kullanarak yatak odalarımızda parlayan çiçekler yetiştirirdi."

"Evet!" Bunu ona hatırlattığımda Xavier heyecanla "Evet!" dedi. "Ve merdivenlerden aşağı kaymak için bir tepsiyi nasıl kullanacağımızı bize ilk gösteren oydu!"

Bunu da hatırlayınca bir kahkaha attım. Orta avludaki ana merdivenlerde yapmıştık. Merdivenin dibindeki tepsiden düşmüştü, uzun kumral saçları etrafına dökülürken o kahkahalarla gülüyor, biz de takdirle kıkırdıyorduk. Elbisesi birbirine karışmıştı.
Bacaklarının etrafından dolanır ve ikimiz de üzerine atlar, sevinç çığlıklarıyla onu gıdıklardık. Ben altı, Xavier dört yaşlarında olmalıydık. Mutluyduk. En azından o anda. Ve belki daha da fazlası.

"Ama sonra babam akşam yemeği için Tiberius Rigel ile eve geldi ve onu yerde öyle yatarken gördüler..." Xavier ekledi.

O kısmı da hatırlayınca kaşlarımı çattım. Hepimiz sessizliğe gömülmüştük, babamız eve adımını attığı anda evin neşesi kaçmıştı. Aslında bu konuda hiçbir şey yapmamıştı. Sadece sanki o da eğlencenin içindeymiş gibi gülümsemişti. Ama gözleri o zaman bile korktuğum şekilde sert ve soğuktu. Annem ayağa fırlarken özür diledi ve hepimiz aceleyle yanından uzaklaştık, onu Max'in babasıyla iş konuşmaya bıraktık.

"Bizimle bir daha asla böyle oynamadı," diye mırıldandım.

Daha sonra bir süre oyunlarımıza katılması için ona yalvardığımı hayal meyal hatırlayabiliyordum ama o kibarca reddettikçe biz de daha az rica eder olmuştuk, ta ki en başta eğlencemizin bir parçası olduğunu unutana kadar. Bunu takip eden yıllar boyunca yavaş yavaş bizden daha fazla uzaklaştı ve sonunda şimdi tanıdığımız silik yaratığa dönüştü.

"Tory Vega'ya çıkma teklif ettin mi?" Xavier konuyu aniden değiştirerek beni bu konuda rahatsız etmek için sordu.

"Onunla takıldığımı sana hiç söylememeliydim," diye mırıldandım sinirli bir şekilde.

Dürüst olmak gerekirse, onun hakkında konuşacak birine ihtiyacım vardı çünkü bana hissettirdiği her şeyden dolayı yanıyordum ve bu tartışma hala Lance ile aramızda dururken, gerçekten sahip değildim.

Başka biri.

Onlara söylersem diğer Varisler mutlu olmazdı. Cal kıskanacak, hatta belki de incinecekti, her ne kadar bana birçok kez istersem onun peşinden gidebileceğimi söylemiş olsa da. Max açıkça hepimizin ne pahasına olursa olsun Vegas'tan uzak durmamız gerektiğini düşünüyordu ve Seth hala fırsat buldukça onlara eziyet etmekten büyük zevk alıyordu.

Konuşulacak sempatik insanlar.

"Hadi ama dostum," diye inledi Xavier. "Burada ışıltılı bir Rapunzel gibi bir kuleye kapatılmış durumdayım. Kendi hayatıma sahip olmaya en çok seninkini dinleyerek yaklaşıyorum."

Bu kartı oynadığında onu reddedemediğim için iç çektim ama cevap veremeden arka planda babamın sesi duyuldu.

"Kiminle konuşuyorsun?" diye sordu.

Xavier savunmaya geçercesine, "Sadece Darius," diye cevap verdi ve sesindeki korku notası karşısında dişlerimi sıktım.

"Kardeşinin seninle konuşarak harcayacağı zamandan çok daha önemli işleri var. Ver onu," diye emretti. Bir an sonra, sesi
telefonla konuşurken daha net bir şekilde ortaya çıktı. "Yarı kalıcı illüzyon yerleştirme konusunda ustalaştın mı?" diye sordu, son parçanın adını vererek
Kardinal Büyüsü'nde üzerinde çalıştığım büyü. Ne kadar meşgul olursa olsun, Profesörlerimin ona her gün gönderdiği sınıf raporlarını her zaman güncel tutardı. Hiçbir şeyden geri kalmama ve onu utandırmama izin veremezdi.

"Pitball antrenmanını yeni bitirdim," diye cevap verdim. "Şimdi ödevlerime devam etmek için evime dönüyorum."

"O zaman bu tür bir dikkat dağıtmaya ihtiyacınız yok, değil mi?"

Cevap veremeden hat kesildi ve şu anda Xavier'le ne yapıyor olabileceği endişesine kapılmamaya çalıştım. Sesi morarmış etler ve kırılmış kemiklerle sonuçlanan türden bir kızgınlığa benzemiyordu, sadece kardeşimin yanında sergilediği her zamanki kızgınlık seviyesine sahipti bu günlerde.

Atlas'ımı tekrar cebime soktum ve iç çektim.

Kolumdaki Terazi damgası kaşınıyor ve yanıyordu, bu da beni gidip Koruyucumu aramaya itiyordu. Orion'la kaliteli zaman geçirmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve onunla bu tartışmayı sürdürmek bana sadece zarar veriyordu

İkimiz de. Bizi ayrı tutan asıl suçlu benim inatçılığımdı. Açıkça benim adaletsiz davrandığıma karar vermişti ki bu bir Terazi söz konusu olduğunda kapısının eşiğine sıçmak kadar kötü bir şeydi. Aslında ben de ona katılıyordum. Tam bir ahmak gibi davranmıştım ve bizi ayıran tek şey kendi inatçılığımdı.

Artık sineye çekip bu saçmalığa bir son vermemin zamanı gelmişti. Eğitimimizi, Clara'nın geri dönmesine yardımcı olmak için yaptığımız hazırlıkları, hatta aramızdaki bağ beni sürekli ona gitme isteğiyle uyandırdığı için artık uykularımızı bile etkiliyordu.

Artık yeterdi. Hatalı olduğumu kabul etmekte zorlanıyor olabilirdim ama Lance'i gururumu ayaklar altına alacak kadar önemsiyordum. Yaptıklarımı kabullenip özür dilemenin zamanı gelmişti.

Geldiğim yoldan geri döndüm ve ağaçların arasından Asteroid Place'e doğru ilerledim. Gideceğim yeri bilmek bile kalbimi hafifletti ve kolumdaki damga beklentiyle karıncalandı.

Kapılı topluluğa yaklaştım ve gölgelerde kaldım, arka tarafa doğru dolanırken karanlığı beni gizlemek için kullandım.

Demir kapılara doğru yürüdüm ve ayaklarımın altında bir su sütunu oluşturdum, böylece beni yukarı ve kapıların üzerine kaldırdı.

Diğer tarafa indim ve evine doğru koşmaya başladım. Aramızdaki ilişkiyi nihayet düzeltebileceğimi düşündükçe tüylerim diken diken oluyordu ve hızımı daha da artırırken sırıtmaktan kendimi alamıyordum.

Onun evini gördüğümde koşmaya başlamıştım ve onun evini Washer'ın evinden ayıran sokağa doğru hızla ilerledim.

Kapı ben ona ulaşmadan hemen önce açıldı ve Lance kollarını iki yana açarken gözleri heyecandan kocaman olmuştu. Ona çarptım ve kollarımızı birbirimize doladık ve çarpışmamızın şiddetiyle neredeyse yere düşüyorduk.

"Özür dilerim," diye homurdandım onu kollarımın arasına alırken ve bir yanım hiç bırakmak zorunda kalmamayı diledi.

"Ben de üzgünüm," diye kabul etti, sakalı yanağımı en iyi şekilde kaşıyordu.

Birbirimizi bırakmadan tökezleyerek evine girdik ve kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapattım. Bizi gördüklerinde ne düşüneceklerini bilemezdim. Bunun gibi.

"*Kahretsin*, çok güzel kokuyorsun," diye inledim tarçın kokusu beni sararken.

"Şu anda seni öpme dürtüsüne karşı gerçekten savaşmak zorundayım," diye şaka yaptı, ancak bunu söylerken, ağzımı onunkine doğru çevirmek için yarı caziptim.

Bu lanet olası Guardian bağı!

"Bence birbirimize oral seks yaparsak her şey yolunda gider," diye güldüm ve bana sokuldu.

"Yıldızlar adına, bu kulağa en kötü fikir gibi bile gelmiyor," diye inledi ve ben daha sert güldüm.

"Senin babamın beni bağladığı bir pislik olduğunu düşünmüyorum," diye homurdandım çünkü bu sözler dudaklarımdan döküldüğünden beri aklımdan çıkmıyordu. "Kızgındım ama bunu asla söylememeliydim. Senin hakkında böyle düşünmediğimi bilmelisin."

"Biliyorum," diye kabaca cevap verdi Lance. "Ve tahtı Vegas'la paylaşma fikrini sana bu şekilde dayatmaya çalıştığım için özür dilerim. Niyetim sana bu konuda bağırmak ya da seni bir seçim yapmaya zorlamak değildi. Ben sadece-"

"Yapamam... lütfen bu gece Vegas'ı konuşmasak olur mu?" Yalvardım. "Zaten beni çok sık rahatsız ediyorlar."

Lance kaşlarını hafifçe çatarak bana bakacak kadar geri çekildi. Bu konuşmayı bir noktada yapmamız gerektiğini biliyordum ama yapmayacaktım.

tahtımı Vahşi Kral'ın kızlarıyla paylaşma konusundaki fikrimi değiştirdi. Lance, sorunlarımıza şimdi girmenin hiçbir şeyi çözmeyeceğini anlamış gibi içini çekti ve bana küçük bir baş selamı verdi. Neredeyse
Noel ve ben sadece ikimizin iyi olmasına ihtiyacımız vardı. Bu meseleyi başka bir zaman halledebilirdik. Ayrıca, ikizlerle olan sorunlarıma mümkün olan her çözümü sunarak bana yardım etmek istediğini anlıyordum ama tahtı paylaşacağımıza hiçbir zaman gerçekten inanmadığından emindim.

"Elbette," diye onayladı Lance sıkı bir gülümsemeyle ve konuyu şimdilik kapattı. "Geri döndüğün için çok mutluyum."

"Bu beni öldürüyordu. Neden daha önce sineye çekmediğimi bilmiyorum," dedim alçak bir sesle, kendimi onu bırakmaya zorlarken ve evin içine doğru ilerlerken. "Son zamanlarda pek çok şey için kendime çok kızgındım ve... sanırım bunların hiçbirini sahiplenmek istemedim."

"Baban seni acımasız olman ve tutsak almaman için yetiştirdi. Sana asla boyun eğmemeyi, geri adım atmamayı ya da yaptıkların için özür dilememeyi öğretti. Sana gelmeliydim," dedi Lance, yüzümü ellerinin arasına aldı, böylece ondan başka tarafa bakamıyordum. "Sadece gelmemin tek sebebinin kolumdaki bu lanet iz olduğunu düşünmeni istemedim."

Başımı salladım ve o da bana sarılmayı bıraktı. "Aramızdaki bağın bize dayatılandan daha fazla olduğunu biliyorum," dedim dürüstçe. "Seni bir kardeş gibi seviyorum. Sen benim için ailemin çoğu gerçek üyesinden daha değerlisin."

"Akraba olmadığımıza şükredelim," diye alay etti. "Çünkü ikimiz de bir Ejderha kadar öfkeli olsaydık, muhtemelen bunlardan çok daha fazlasını yaşardık.
ve oral seks ekstra yanlış olur."

Bir kahkaha attım, rahat bir nefes alırken elimi saçlarımın arasından geçirdim. Haftalardır ilk kez kalbim hafifledi ve içimdeki gerginliğin bir kısmı azaldı. "Kendimin en kötüsü olduğumu söylediğinde haklıydın.

düşman," diye mırıldandım. "Görünüşe göre son zamanlarda yaptığım tek seçim daha kötüsü oldu."

"Son zamanlarda ben de kötü kararlar verme konusunda çok iyi bir iş çıkarıyorum, bu yüzden seni yargılayamam." Lance kanepeye doğru ilerledi ve üzerine çöktü, sehpanın üzerinde duran burbon bardağını doldurdu ve bardaktan içmeden önce bana uzattı.

şişenin kendisi.

"Bunu açıklamak ister misin?" Bacaklarımız birbirine değecek şekilde ona yaklaşarak sordum. Haftalarca dersler, Pitball antrenmanları ve gölgelerle yaptığımız çalışmalar dışında birbirimizden uzak durduktan sonra, aramızdaki bağ

Aramızdaki bu bağa teslim olmanın onunla savaşmaktan daha kolay olduğunu deneyimlerimden biliyordum.

Lance uzun bir süre bana baktıktan sonra içini çekti. "İstiyorum. Ama şimdi değil.

Şimdi sadece seninle vakit geçirmenin tadını çıkarmak ve büyük ihtimalle geceyi seni tamamen platonik, tamamen lanet bir şekilde kucaklayarak geçirmek istiyorum.

bu bağın ihtiyacı olan gülünç bir yol."

"*Kahretsin*, kulağa çok hoş geliyor," diye inledim ve kahkaha atarak başımı kanepeye vurdum.

"Film izleyelim mi?" Lance, Faeflix'i açıp bir film bulmaya çalışarak sordu.

"Kulağa cennet gibi geliyor," diye itiraf ettim çünkü hiçbir şey yapmadan ve hayatımızdaki tüm saçmalıkları unutarak biraz zaman geçirmeye gerçekten ihtiyacım vardı. Bu gece ne Periler ne Konsey Üyeleri ne de

Politika ya da Vegas. Sadece iki yetişkin adam aksiyon filmleri izliyor ve büyük olasılıkla gece boyunca el ele tutuşuyorlardı. Bu da şu anda geçirmeyi hayal edebileceğim en iyi geceydi. Orion uzanıp elimi tuttuğunda, Noel'deki bir çocuk gibi sırıttığımı hissettim ve tüm

sorunlar biraz daha katlanılabilir görünüyordu.

OceanofPDF.com

Yatağımda uzanmış, bir Numeroloji denklemine kaşlarımı çatarak bakarken midem öğle yemeği için **homurdanıyordu.** Cumartesi günüydü ve kampüsteki konuşmalar herkesin Noel planları etrafında dönüyordu.

Tory'yle hâlâ tartışırken Noel'in yaklaştığını düşünmek istemiyordum. Kendimi bildim bileli her Noel'de değişmeyen tek kişiydi. Hangi evde olduğumuz, hangi koruyucu ailenin bizimle kutlama yaptığı ya da yapmadığı önemli değildi. Önemli olan her
Noel sabahı uyanır ve bunu birlikte paylaşırdık. Ben sabahın köründe, Tory ise bir saat sonra onu nihayet yataktan kaldırdığımda.

Kar yağdığında kardan adam yapar, kartopu savaşı yapar ve metal bir tepsiden kızak yapardık. El ve ayak parmaklarımız donana ve burunlarımız kıpkırmızı olana kadar dışarıda kalırdık. Bu bizim yöntemimizdi. Kaç yaşında olduğumuz umurumda değildi, yine de Noel sabahı uyanmak ve tüm bunları yapmak istiyordum.
Dünyadaki tek kanımdan ve canımdan olan şeylerle.

Tory'ye bir mesaj gönderdim, ne söyleyeceğime karar vermeye çalışırken kalbim küt küt atıyordu.

Darcy:

Sana neler olduğunu söyleyebilseydim, söylerdim. Lütfen beni dışarıda bırakma Tory. Noel yaklaşıyor. Akademide yalnız olacağız ama Sen yanımda olduğun sürece bunun hiçbir önemi yok.

Bir cevap yazdığını görebiliyordum, cevabını birkaç kez yeniden yazarken noktalar beliriyor ve sonra kayboluyordu.

Tory:

Bu konuda bana neden güvenemediğini anlamıyorum.

Darcy:

Bu güvenle ilgili değil.

Tory:

Açıkça.

İçimi çektim ve bunu nasıl düzelteceğimi bulmaya çalıştım. Ona neden söyleyemediğimi çok fazla anlatırsam, tehdit edildiğimi anlayacaktı. Her ne kadar acı verici olsa da, onu korumanın en iyi yolu bu sırrı onunla gerçekten paylaşmak istemiyormuşum gibi davranmaktı. Ama bu kalbime bir çivi çakmak kadar iyi hissettiriyordu.

Çevremde bir şey parıldadı ve Orion yıldız tozlarından oluşan bir bulutun arasında belirip hızla yok olurken keskin bir nefes alarak etrafımda döndüm.

"Vay anasını," diye nefes aldım görünüşüne bakarken. Şık giyinmişti Pantolonu ve bembeyaz gömleği vardı, saçlarını şekillendirmişti ve elinde saçlarımla aynı renkte lacivert bir çiçek tutuyordu. Yaprakları büyük ve tozlu beyaz polenleri parıldayan bir zambağa benziyordu.

"Şaşırdın mı?" diye sordu ve yataktan fırladım, kollarımı ona doladım ve günlerdir hayalini kurduğum öpücüğü çaldım. Ağzı sıcak ve davetkârdı ve beni kavrayışı sıkılaştı, ayak parmaklarım neredeyse yerden kesiliyordu.

"Kesinlikle şaşırdım," dedim sırıtarak uzaklaşırken.

Çiçeği kaldırdı, sırıtarak parmaklarının arasında döndürdü ve uzattı.

Aldım, sıcaklık yanaklarımı istila etti. "Bu çok güzel."

"Bu ortalama. Öte yandan sen..." Beni tekrar kendine çekti, çiçeği elimden aldı ve masamın üzerine fırlattı. "Kesinlikle kaçırılabilir görünüyorsun."

"Ne-" Ben daha sözümü bitiremeden Orion üzerimize bir avuç yıldız tozu savurdu ve ben yıldızlardan oluşan bir galaksinin içine çekildim.

Dünyalar arasındaki kumaşta yuvarlandım ve ayaklarım sert zemine çarptığında neredeyse Orion'a çarpıyordum. Yine de iniş konusunda kesinlikle daha iyi olmaya başlamıştım.

Etrafıma bakındım ve etrafımdaki alanı incelerken nefes almayı unuttum. Kocaman bir söğüdün altındaydık, kalın yaprakları altındaki geniş açıklığın kenarlarından sarkıyordu. Kırağı, dalları parlak mavi bir renkle kaplamıştı ve saf buzdan bir avize, içinde parıldayan altın ışık küreleriyle birlikte tepemizden aşağı sarkıyordu. Altında buzdan oyulmuş ve kalın kürk battaniyelerle örtülmüş bir masa ve iki sandalye vardı. Her köşesini yiyecekler dolduruyordu ve masanın tam ortasında bir şişe şarap duruyordu. Yer kabarık beyaz bir kar tabakasıyla kaplıydı ve donmuş bir dere camdan bir parıltı gibi ortasından akıyordu.

"Bu çok fazla, değil mi?" Orion sessizliği bozdu. "Çok fazla olduğunu biliyordum ama buz sarkıtları eklemeye devam ettim..."

"Lance bu inanılmaz," diye ona döndüm, yaptığı şeye hayranlıkla bakıyordum. Elimi tuttu ve dudaklarımdan yüzlerce kelime döküldü ama hiçbiri çıkmadı. Tek bir tanesi bile bunun benim için ne kadar önemli olduğunu ifade etmeye yetmedi.

Sadece bize ait olan küçük dünyalar yarattı. Bir yüzme havuzunun altında, çarşafların arasında, bir söğüt ağacının altında. Her yeri bizim yapabilir ve diğer tüm canlıları dışarıda bırakabilirdi.

Boğazı düğümlendi ve ağzının kenarına savunmasız bir gülümseme yerleşti. "Daha önce bir kızla çıkmamıştım. Bu şekilde değil. Uygun bir şekilde değil. Ama seninle, seni böyle gülümsetmek... her şey. Bir kaç Aylar önce, şu anki halime bakıp aklımı kaçırdığımı düşünürdüm. Bana ağaçları giydirme isteği uyandırıyorsun, Blue. Senin için yüzde yüz bir deliyim. Ve hiç umurumda değil."

Baş döndürücü bir şekilde gülümsedim, bu yerin, bu anın, onun çılgın konuşmasının her parçasını hafızama kaydettim. Bizim için mükemmeldi.

"Bir kızı suskun bırakmanın yolu." Dudağımı ısırdım ve o da hınzırca sırıttı.

Parmaklarını açarak elime bir kâğıt parçası sıkıştırdı ve ben de ona doğum günü için verdiğim senetlerden birine baktım.

IOU

Bir günlük randevu.

"*Senin* için bir randevu ayarlamam gerekiyordu," dedim ona bakarak.

"Ben senin kurallarına göre oynamıyorum, Mavi." Dudakları köşeden kıvrıldı

ve göğsüme bir sıcaklık yayıldı. Ben de ona göre oynama eğiliminde değildim, bu yüzden buna itiraz edemezdim.

Parmak uçlarımda yükseldim ve parmakları parmaklarımın arasında kayarken, ağzımı onunkinin üzerinde en hafif, en tatlı öpücüklerle

gezdirdim. Beni koltuklardan birine doğru yönlendirdi.

Diğer sandalyeye geçerken ona muzip bir gülümsemeyle baktım.

Kendimi çok uzakta hissediyordum ve yanaklarımda bir kızarıklık oluşmaya başlamıştı. Resmi yemeklerden hoşlanan bir kız değildim ve o da bana pek öyle biri gibi gelmemişti.

Bir an için kaşlarını çatarak beni inceledi. "Bu gerçekten *biz değiliz,* değil mi?" "Hayır, ama bunu nasıl düzeltebileceğimizi biliyorum."

Ayağa fırladım, battaniyeyi üstümden aldım.

koltuğumdan kaldırıp yere bıraktım.

Sırıtarak ayağa kalktı ve piknik yapmak için yiyecekleri battaniyenin üzerine topladık. Şarabın tıpasını dişleriyle açtı ve ben de rahatlayarak onun yanına, yere çöktüm. *Çok daha iyiydi.*

Avucumu açtım, içine ateşi teşvik ettim ve sonra onu battaniyenin ötesindeki karın üzerine yavaşça yerleştirdim. Kar erimeye başladı ve Orion elimi tutarak yanıma doğru kaydı. "Eğer karın erimesini istemiyorsan, onu bu şekilde koruyabilirsin..." Onun büyüsü tenime değdi ve ben de

bariyerleri indirdi, böylece gücü içime aktı.

Büyüyü parmak uçlarıma yönlendirdiğini hissettim ve içimi saran heyecan sarhoş ediciydi. Bana karı sıcaktan nasıl koruyacağımı gösterdi ve çok geçmeden ateş ve su elementlerinin birlikte uyum içinde çalıştığını hissettim.

Orion büyüsünü tekrar geri çekti ve onun ham enerjisi beni terk ederken iç çektim.

Bir kase dolma zeytini bana uzatırken, "Bazı haberlerim var," dedi.

Bir tane aldım, çıtırdattım ve acı tadının keyfini çıkardım. "Öyle mi?"

"Darius ve ben barıştık," dedi.

"Bu harika," diye nefes nefese kaldım. "Yani ona bizden bahsedebilirsin ve-"

Kelimeler boğazımda düğümlenirken Orion başını salladı, alnında çizgiler oluştu. İç çekti ve bakışlarını yere indirdi. "Pislik gibi davrandığı için özür diledi ama tartışırken söylediğim başka hiçbir şeyden bahsetmedi. Eğer ona bizden bahsedersem, sanırım bu bana olan güvenini tamamen sarsacak..."

Elini tuttum, kalbim sıkıca bir top haline geldi. "Seninle arkadaşının arasını açmak istemiyorum."

"Bu senin hatan değil," diye hırladı gözlerimin içine bakarak. "Yaptığı hatayı öğrenmesi gerekiyor. Kız kardeşine karşı olan hisleriyle yüzleşmesi gerekiyor. Artık birlikte yattıklarına göre eninde sonunda-"

"Bekle - *ne*?" Nefesim kesildi, ağzım açık kaldı.

Lanet olsun, Darius'la mı yattı?

Orion'un kaşları çatıldı. "Bildiğini

varsaymıştım." "Tory benimle konuşmuyor,

nereden bilebilirdim ki?"

"Bir süre önceydi." Özür dileyen bir ifadeyle sakalını ovuşturdu. "Evet,

Tory'yle aramız iyi olmayalı uzun zaman olmuş gibi görünüyor.

şartlar." Kaşlarımı çattım, ruhum ikizime eşlik etmek için yanıp tutuşuyordu. "Sanırım anlıyorum. Ben ondan bu kadar çok şey saklarken o neden bunu benimle paylaşsın ki?"

Orion elimi tuttu, nazikçe sıktı. "Kartları okuyordum, hâlâ umut var Mavi. Onunla uğraşmaktan vazgeçme."

Umutla gülümsedim, buna inanmayı çok istiyordum. "Tabii ki inanmayacağım.

Zaten çok aptalca, eğer ona en başında bizden bahsetseydim

tüm bunların olmasını engelleyebilirdi. Tanrı aşkına, Darius'la yattı, neden benim seninle birlikte olmamı umursasın ki? Umursasaydı bile beni bu yüzden terk etmezdi."

"Bundan daha fazla sebepten dolayı, onu bu işe bulaşmaktan korumaya çalışıyordun."

İçimi çektim, başımı öne eğdim. "Biliyorum ve şimdi her şeyi berbat ettim."

Orion beni kendine çekti ve çenemden tutarak ona bakmamı sağladı. "İşlerin bu kadar ileri gideceğini bilmiyorduk. Ayrıca, ona söylememen konusunda seni uyaran da bendim."

"Genelde bana patronluk taslamana izin vermem, şimdi bunun neden kötü bir fikir olduğunu biliyoruz," diye şakayla karışık kolunu ittim.

Kurt gibi sırıttı ve beni kendine çekti. "Belki de isyan etmen hoşuma gidiyordur, bu bana seni cezalandırmak için sebep veriyordur." Boynuma sokuldu ve tenime değen dişleri düşüncelerimi bulanıklaştırdı. "Beni Aer Tower'dan attığın ve benim seni merdiven boşluğunda yakaladığım zamanı hatırlıyor musun?"

Başımı salladım, hatırladıkça dudağımı ısırıyordum. "Geriye dönüp baktığımda çok seksiydi."

"Geçmişi siktir et. Senin yüzünden kaç tane soğuk duş almak zorunda kaldığımı biliyor musun?"

Ciğerlerimden bir kahkaha döküldü ve kollarına eğilerek bir öpücük çaldım ve endişelerimin uçup gitmesine izin verdim. Bu yerin büyüsü büyüleyiciydi ve sonsuza kadar sürmeyeceğini bilsem bile bu çalıntı saf huzur anının tadını çıkarmak istedim.

Yemekler arasında yolumuzu bulduk ve kısa sürede doydum, elimi karnıma koyarak battaniyenin üzerine uzandım. Orion hava büyüsünü kullandı

Tabakları ve artıkları tembelce masaya geri gönderdikten sonra yanıma çöktü ve eliyle başını kavradı.

Yukarıdaki ışıltılı gölgeliğe baktım ve içimi mutluluk kapladı.

"Neredeyiz biz?" İlk kez merak ederek sordum.

"Burası Airvale Malikanesi'nin kenarında. Ailemin evi. Kız kardeşim ve ben çocukken burada oynardık."

"Burası senin büyüdüğün yer mi?" Birden söğüt ağacının altından çıkıp kendi gözlerimle görmek için can atarak sordum.

"Evet. Stella şehirde değil, o yüzden ev boş - tıpkı kalbi gibi."

Güldüm ve o da öne doğru eğilerek bir tutam saçımı kulağımın arkasına

taradı. "Sanırım Noel'i evde ailenle rahat bir şekilde geçiremeyeceksin. Anne?" Ben sordum.

"Demir çiviler yemeyi ve onları bir bardak asitle yıkamayı tercih

ederim." Kaşlarımı çattım. "Peki ne yapacaksın?"

"Muhtemelen akademide kalırım. Tabii Lionel beni Acrux'larda bir festival eğlencesine dahil etmezse."

"Zodiac'ta kalırsan belki o zaman görüşürüz," dedim ama Tory'yle geçiremeyeceğim için kalbim bu fikirden zevk alamayacak kadar ağırdı. O günden önce barışmak zorundaydık. Onsuz geçirmeye dayanamazdım.

Orion şaşkınlıkla bana baktı. "Kimse sana söylemedi mi?"

"Bana neyi söylemedi?"

"Siz ve kız kardeşinizin bu süreyi sarayda geçirmeniz bekleniyor. Saray sizin gelişiniz için hazırlandı."

"Ciddi misin sen?" Nefes aldım, kalbim çılgınca çarpıyordu. Duyduğum anda gidip sarayı ziyaret etmek istemiştim ama orada kalacağımı hiç düşünmemiştim - şu anda teknik olarak sahibi olsak bile. Hem de Noel'de.

"Evet. Daha önce söyleyecektim ama Grus'un bundan bahsedeceğini düşündüm. Ailesi hazırlıklara dahil oldu."

"Onu tanıyorsam, muhtemelen Noel'de bir sürpriz olmasını istemiştir. Eve," diye güldüm ama öz ailemin evine adım atmanın nasıl bir şey olacağını düşündüğümde gülümsemem kayboldu. Bir zamanlar bebekken bulunduğum yere. Tamamen gerçeküstüydü.

"Gitmek istemiyor musun?" Orion yüz ifademi inceleyerek sordu. "Ben sadece... ne bekleyeceğimi bilmiyorum sanırım."

"Acrux malikanesinin bin katı olduğunu düşünün."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım. "Oraya gittin mi?"

"Bir keresinde. Bir fotoğrafçı onun fotoğraflarını çekerken Darius'la birlikte bir tura çıkmıştım." Eğildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırarak endişelerimi bir anda unutmamı sağladı. "Bunu seveceksin, Mavi. Bir kraliçe için uygun."

Kaşlarımı kaldırdım. "Ama önünde diz çökeceğin bir kraliçe değil," dedim havalı bir şekilde. "Sadece bir ya da dört kral için diz çökersin."

"Kendimi savunmak gerekirse, Darius'a sarhoşken sadece bir kez oral seks yaptım, bu yüzden gerçekten sayılmaz," diye şaka yaptı.

Parçalara ayrıldım ve o sırıtarak ağzını boğazıma doğru götürdü. Dişleri nabzımı sıyırdı ve aç bir hırıltı yükseldi. Omuzlarını kavradım, başımı yana doğru eğdim ve o da bir an bile tereddüt etmeden dişlerini tenime geçirdi. O içerken ben de ona doğru eğildim.
Elleri bileklerimi bulup battaniyeye bastırırken gözleri çırpınarak kapandı. Beni tutmasına gerek olmadığını biliyordu ama bundan zevk aldığından emindim.

Dişlerini serbest bıraktığında göz bebekleri büyümüştü ve bana bakarken ağır ağır nefes alıyordu.

"Tadım neye benziyor?" Kaşlarımı kaldırarak düşündüm. "Güç, ateş ve erimiş şeker gibi."

"Bu çok spesifik." Sırıttım.

"Bunu düşünmek için çok zaman harcadım." Gülümserken dişlerini gösterdi ve kalbim suda köpüren bir tablet gibi eridi.

"Evinizi görebilir miyim?" Etrafımızı saran dallara umutla bakarak sordum.

"İstiyor musun?" diye sordu, kaşlarını çatarak sırt üstü dönerken. "Burası sadece bir ev."

"Hayır... Bu senden bir parça." Parmaklarımı çenesinde gezdirmek için uzandım. "Seti topluyorum."

Bunun üzerine sırıttı, elimi tutup ayağa fırladı ve beni Vampir hızıyla yukarı çekti. "Beni ikna ettin."

"Fazla sürmedi," diye alay ettim.

"Hayır demeyi zorlaştırıyorsun, Blue."

Önden gitti, beni ağacın kenarına kadar götürdü ve
Yapraklar bardak şıngırtısı gibi bir sesle kenara çekildi. Boşluktan kayarak geçtim ve iki tepenin arasına yerleşmiş güzel bir evin bulunduğu kar düzlüğüne baktım. Her şey durgundu, söğüdün ötesindeki tozlu kara adımımı attığımda hava bile yanaklarıma zar zor çarpıyordu.

Donmuş dere eve doğru kıvrılıyor ve evin yan tarafındaki eski bir su çarkının altından geçiyordu. Pitoreskti, modernize edilmiş bir
Demir tuğla duvarlı ve kırmızı boyalı pencere çerçeveli çiftlik evi.

Biz yürürken Orion arkamızdan bir rüzgâr estirdi ve ayak izlerimizi kar tozuyla örttü. Ona sorgulayan bir bakış fırlattım.

"Her ihtimale karşı," diye açıkladı.

"Annen beni burada seninle bulursa ne yapar?" Bu olasılık hakkında daha fazla endişelenip endişelenmemem gerektiğinden emin olamayarak sordum.

"Beni evlatlıktan reddet. Bekle, bunu zaten yaptı." Kıkırdadı ama içgüdüsel olarak boğazımdan bir hırıltı çıktı.

"O bir aptal."

Elimi sıktı ama karşılık olarak hiçbir şey söylemedi.

Eve yaklaştık ve Orion ön kapıya doğru ilerledi, avucunu kapıya bastırdı ve konsantre olarak gözlerini kapattı. Bir ışık parıltısı

kapı titredi, sonra bir klik sesiyle açıldı. "İçeri girmeme engel olmadı, sanırım bana hâlâ bir şekilde güveniyor."

Kapıyı araladı ve bana önden girmemi işaret etti. Geniş ve soğuk olan koridora girdim, karanlık döşeme tahtaları ve

Duvarlardaki çerçevelerde elektrikli fırtına resimleri vardı. Demir bir merdiven mekânın ortasından yukarı doğru kıvrılıyordu ve açıkta kalan tuğla kemerler etrafımızdaki diğer odalara göz atmamızı sağlıyordu.

Orion bir anlığına su büyüsüyle ayakkabılarımızdaki karı temizledi ve dışarıya bıraktı. Sonra kapıyı iterek kapattı ve keşfetmem için bana işaret etti.

Gülümsedim ve büyük kırmızı bir Aga'nın ortalığı ısıttığı kocaman mutfağa doğru kaydım. Parmaklarımı ahşap kaplı mutfak adasında gezdirdim ve muzipçe Orion'a baktım.

"Senin koltuğun hangisiydi?"

En sondakini işaret etti ve ben de parmaklarımı onun üzerinde gezdirdim. İlerledi, kaşlarını çatarak karşı uçtaki sandalyeye dokundu. "Bu babamındı." Öne doğru bir adım attı.

parmaklarını bir sonrakinin üzerinde gezdirdi. "Ve Clara'nın." Eli diğerinin üzerinde kaldı ve boş koltuğa bakarken çenesi titredi.

"Onu geri getireceğiz," diye söz verdim ve bakışları benimkilerle buluşmak için kalktı.

Bir kez başını salladı, sonra döndü ve mutfaktan çıktı. "Haydi, görmeni istediğim bir yer var."

Peşinden büyük koridoru geçip duvardaki ahşap bir panele doğru koştum. Elini tahtaya bastırdı ve gizli kapıyı iterek açarken bir büyü parıltısı tahtaya yayıldı. Bir merdiven ortaya çıktı.

Evin altından soğuk bir rüzgâr esti ve içime bir ürperti yayıldı.

"Nereye gidiyor?" Heyecanla sordum.

"Burası babamın kara büyü deneyleri yaptığı yer." Gözleri gölgelerle dalgalandı ve onu takip ederek odaya girdiğimde tenimde bir ürperti belirdi. dar bir alanda, evin altına doğru ilerliyor.

Önümüze bir ışık küresi gönderdi ve merdivenlerin dibine vardığımızda dudaklarım aralandı. Önümüzde geniş bir taş oda uzanıyordu. Bir tarafta eski bir masa duruyordu, diğer taraf ise sandıklar ve raflarla doluydu.

Karanlık bir sel gibi üzerime aktı ve güçlü bir his bedenimin derinliklerine doğru sürüklenirken nefesim kesildi.

"Yakın... çok yakın," Clara'nın sesi zihnimi doldurdu ve ben yanından hızla geçerken Orion telaşla bana döndü. *"Beni özgür bırakmak için ona ihtiyacın olacak."*

Gölgeler vahşiydi, etrafımı sarıyor, beni kendine çekmeye çalışıyordu.

"Mavi?" Orion beni destekledi, ama ben ondan uzaklaştım, bir nehir Odanın karşısındaki eski ahşap sandıklardan birine doğru ilerlerken karanlık adımlarıma rehberlik ediyordu. Dizlerimin üzerine çöktüm ve içindekileri karıştırarak sandığı açtım. Orion'un sesi sanki bir bariyerin arkasındaymış gibi uzaklardan geliyordu ve kelimeleri çıkaramıyordum.

Elim bir kutuya takıldı ve onu çıkarıp yere bıraktım. Gölgeler sanki bir esintiyle uçup gitti ve her şey keskin bir şekilde yeniden odaklandı. Orion yanımda diz çökmüş, elini sandıktan çıkardığım oymalı ahşap kutuya dayamıştı.

"Neler oluyor?" diye sordu endişeyle.

"Clara onu geri getirmek için buna ihtiyacımız olduğunu söyledi."

Orion'un gözleri umutla çılgınca benimkileri aradı. Kutuyu çevirip açtı ve yıldız tozu bana baktı, belli belirsiz parıldıyordu, muazzam gücünün kuvveti havada kıvranıyordu. Bu normal bir yıldız tozu değildi, sadece yaydığı auradan anlayabiliyordum. Bu bir yıldız tozuydu.
Gölge Diyarı'na seyahat etmek için Fae. Lionel'in Ay Tutulması gecesinde yarattığı türden. O gecenin anısı bu karanlık diyara yapışmış gibiydi.

malzeme önümdeydi. Ruhuma bağlıymış gibi biliyordum. Ve belki de bir şekilde öyleydi.

"Bu... dahice," diye nefes aldı Orion. "Normal yıldız tozunun yeterli olabileceğini düşünmüştüm ama bu yolu tamamen açacak."

Aceleyle sandığın yanına gitti, bir kavanoz çıkardı ve içine bir miktar koyu yıldız tozu attı.

Üst kattan bir kapı sesi geldi ve ikimiz de donup kaldık. Kelimenin tam anlamıyla buzdan heykellere döndük çünkü *lanet* olsun.

"Gizli kapıyı kapattın mı?" Annesinin üst katta açık olduğunu göreceğinden korkarak nefes aldım.

Orion başını salladı.

"O zaman buradan yıldız tozuyla çıkalım," diye fısıldadım telaşla.

"Yapamayız," diye hırladı. "Evin etrafında, herhangi birinin doğrudan içine ya da dışına yıldız girmesini engellemek için bir koruma var. Bu bir güvenlik önlemi."

"Kahretsin," diye tıslayarak ayağa kalktım ve Orion da aynısını yaptı.

"Sen ön kapıdan gizlice çıkarken Stella'nın dikkatini dağıtabilirim," dedi, dünyada yapmak istediği son şey annesiyle konuşmakmış gibi görünüyordu.

Elini tuttum, damarlarımda vahşi bir enerji oluşuyordu. "Boş ver onu, hadi birlikte koşalım."

Bu fikir karşısında gözleri parladı ve sessiz bir anlaşmayla odanın diğer ucuna, merdiven boşluğuna doğru ilerledi. Peşinden koştum ve üzerimde bir susturma baloncuğunun baskısını hissettim.

"Yakınımda kal," diye mırıldandı.

Merdivenlerin tepesine ulaştık ve Orion'un geniş gövdesinin yanına sıkıştım, kapının etrafındaki ince çatlaklardan dışarı bakarken koridora bakıyor.

Stella dar kırmızı bir elbise ve öldürücü topuklu ayakkabılarla görüş alanına girdi. "Paltonu ve eldivenlerini şuraya asabilirsin," diye konuştu göremediğim birine.

Başka bir kadın görüş alanıma girdiğinde kalbim çılgınca çarptı.
Daha önce hiç görmediğimden emin olmama rağmen, onda tuhaf bir şekilde tanıdık gelen bir şeyler vardı. Koyu renk saçları kısaydı ve sıkıca kıvrılmıştı, yüzü zayıftı, ama küçük boyu ondan yayılıyor gibi görünen güç titreşimini azaltmıyordu. Kalın siyah bir palto ve bir çift çirkin örme eldiven giymişti, Stella'nın yönlendirmesine rağmen onları çıkarmadı.

"Fazla kalmayacağım," dedi kadın gırtlaktan gelen bir sesle. "Sadece karanlık yıldız tozundan payımı almak için buradayım."

Orion'a baktım ve endişeli bir bakış attım. Eğer buraya gelirlerse başımız ciddi belaya girerdi. Orion neden ailesinin evinde olduğunu açıklayabilirdi ama bir Vega İkizinin neden ona eşlik ettiğini nasıl açıklayacaktı?

"Önce kahve, Drusilla," dedi Stella. Bu bir emirdi ve Drusilla uymakta isteksiz görünse de, yine de Stella'yı mutfağa kadar takip etti.

Kesik kesik bir nefes aldım ve Orion beni kendine çekti. "Gitme zamanı."

Başımı salladım, o kapıyı itip açarken kendimi çelikleştirdim. Koridora çıkmadan önce gergin bir saniye bekledik.

"-ve oğlunuz akademide nasıl gidiyor?" Stella'nın sesi bize kadar ulaştı.

Drusilla soğuk bir sesle, "Diego beş para etmez, söylediğim hiçbir şeyi yapmaz," deyince aklım başımdan gitti. "Keşke bir kızım olsaydı. Çok daha uyumlu olurdu."

Ağzım açık kaldı. Bu Diego'nun *annesi* miydi?

"Bu konuda size tamamen katılıyorum. Küçük kızımı kaybettiğimden beri oğlum başımın belasından başka bir şey olmadı. Yemin ederim her gün beni üzmeye çalışıyor.
amaç."

Orion'un yanında sürünerek ilerledim ve o da ön kapıyı açarak beni dışarı itti.

"Hadi koşalım," dedi ve karın içine doğru kaçarken elimi tutup beni ayaklarımdan çekerek kollarına aldı. O cebinden yıldız tozunu çıkarırken ben de bir hava akımıyla izlerimizi kapattım. "Şu ağaç sınır." İleriyi işaret etti ve hızla oraya doğru koşmaya başladı.

Kaçışımıza gittikçe yaklaşırken adrenalin damarlarımda dolaşıyordu.

Ağacı geçer geçmez Orion havaya bir avuç yıldız tozu fırlattı. Uçuruma doğru savruldum, bir yıldız denizinin içinde döndüm ve bir anda akademiye geri döndüm. Ofisindeydik ve fark edilmeden kaçtığımızı fark ettiğimde güldüm.

"Peki ya söğüt ağacının altındaki yemek?" diye sordum. Stella'nın yakın zamanda o tarafa doğru bir gezintiye çıkacağını sanmıyordum, ama bu mümkündü.

"Bunun için daha sonra geri döneceğim," dedi Orion ve yanağımı avuçlayıp beni kendine çekti. Bir elimi göğsüne dayadığımda kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyordum ve ona yandan bir gülümseme verdim.

"Görünüşe göre Diego'nun ailesi de benimki kadar berbat durumda," diye iç geçirdi. "Sanırım ona karşı *biraz* daha yumuşak davranabilirim..."

"İyi bir kalbi var," dedim usulca.

Başını salladı, sanki bunu kabul etmek onun için hâlâ zormuş gibi dudakları gergindi. "Bugün bir felaket olduğu için üzgünüm."

"Değildi," dedim dürüstçe, gömleğini çekiştirerek onu kendime yaklaştırdım. "Bayıldım."

"*Seni* seviyorum," diye karşılık verdi ve sözlerinin ağırlığı zamanın kendisini yavaşlatırken dünya durakladı.

"Lance," diye içime çektim, çiğ bir mutluluk hissi kalbime yayıldı.

"Bunu bu şekilde söylemeyecektim ve hala söylemem gerektiğinden emin değilim..." Kaşları birbirine yaklaştı. "Ne kadar zamanımız var bilmiyorum Mavi ama birlikte olsak da olmasak da kalbim senin olacak."

Gözlerim yaşardı çünkü ayrı düşme fikriyle o anda yüzleşmek dayanılmazdı. Eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım, bana hissettirdiklerinde boğuluyordum. Çünkü tabii ki ben de onu seviyordum. Bunu şimdiye kadar nasıl fark edememiştim?

Kapı çalındı ve Orion anımız bizden çalınırken geri çekildi. Ona cevap bile verememiştim.

Orion kaşlarını çatarak kapıya doğru ilerledi ve ben de onun masasındaki koltuğa çökerek yüz hatlarımı can sıkıntısına göre yeniden düzenledim.

Kapıyı açtı ve Profesör Perseus kafasını kapıdan içeri soktu. "Ah, Lance, ders programına eklemeyi düşündüğüm birkaç hava büyüsü hakkında fikrini alabilir miyim acaba?"

"Tabii ki. Bayan Vega da şimdi gidiyordu."

Ayağa kalkıp kapıya yöneldim ve Perseus bana dostça bir gülümseme verdi. Omzumun üzerinden geriye baktım, bakışlarım Orion'unkilerle buluştu.

kaçmadan önce vedalaştım.

"Yıldız haritalarını çalışmayı unutma!" diye sert bir sesle arkamdan seslendi.

Aer Tower'a geri dönerken ağzımı bir sırıtış kapladı.

tüm yürüyüş boyunca yüzümden sildim. Odama vardığımda kendimi tamamen uçmuş hissediyordum.

O beni seviyordu. Lance Orion beni *sevdi.* Ben de onu kalbimin her köşesiyle ve aradaki tüm boşluklarla sevdim.

Kapıyı açtım ve Seth'i masamdaki sandalyede otururken bulduğumda mutlu anım etrafımda yıkıldı, mavi yapraklar dizlerinin üzerine ve yere saçılmıştı.

Hemen sıkı bir hava kalkanı oluşturdum ve odaya girerken dişlerimi sıktım. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Kapıyı kapat," dedi sorumu duymazdan gelerek.

Bana uyarıcı bir bakış atana kadar direndim ve kalbim göğsümde çılgınca çarparken onu iterek kapattım. Etimin altında kaynayan öfkeyle yok edilmiş çiçeğe baktım. Ona dokunmaya *hakkı* yoktu.

"Kapına gerçekten sihirli bir kilit taktırmalısın, bebeğim. Dost olmayan biri içeri girebilir..."

Kaşlarımı çattım, kollarımı kavuşturdum ve onun burada olmasından duyduğum rahatsızlığı öfkeyle gizledim. "Ne istiyorsun?"

Cebinden bir şey çıkardı ve masanın üzerine koydu. Ona pire bulaştırmak için kullandığım Kova Ay Taşı'nı görünce dilim tutuldu.

"Benim ve diğer Varislerin senin ve kız kardeşinin ne yaptığını anladığımızı sana bildirmenin zamanı geldi diye düşündüm. Yaptığınız *her şeyi.* Pegasus
Cal hakkındaki söylentiler, Max'in Pitball kitindeki Griffin pisliği, beni sürümden uzaklaştırmak için kullandığın pireler..."

Boğazımda yükselen yumruyu yuttum ve gözümü kırpmadan ona baktım. "Yani bunun intikamı bu mu?" Sonunda bana neden eziyet ettiğinin nedenini bulup bulmadığımı merak ederek tahmin ettim.

"Pek sayılmaz," dedi rahatça, sandalyemde bir o yana bir bu yana sallanırken.

Ayağa kalkıp burnunun ucuyla bana bakarken kalbim soğuk bir topa dönüştü. Çenemi yüksekte tutarak ona baktım. Daha küçük olabilirdim ama artık kendi gücümü biliyordum. Beni sadece boyuyla korkutamazdı.

"Haber ödeşmeydi," diye açıkladı. "Ama bunun yalan olmasına izin veremezdin, değil mi?" Ondan bir hırıltı kaçtı ve ateş büyüsü

avuçlarımın içinde. "Gidip bu hikâyeyi çarpıtman ve bizimle bir kez daha dalga geçmen gerekiyordu."

Makale basıldığından beri çok ses getirmişti ve hatta bu yüzden hayran mektupları almaya başlamıştık. FaeBook'ta birinin benim ne kadar şefkatli olduğumdan ya da Tory'nin bağımlılığıyla yüzleştiği için ne kadar güçlü olduğundan bahsetmediği bir gün bile geçmiyordu. Tahmin edebileceğimizden çok daha büyük bir etki yaratmıştı.

"Mesele şu ki Seth, eğitimli köpekler gibi yuvarlanıp gitmemizi bekliyorsun. Asla pes etmeyeceğimizi ne zaman anlayacaksın?" Son kelimeyi tıslayarak söyledim, aramızdaki gerilim havada çatırdıyordu.

"Senin sahibin benim, Vega. Ama *yine de bir türlü uslu* duramıyorsun." Bana doğru yürüdü, bakışları üzerimde gezinirken başını öne eğdi. Elini uzattı ve avuçlarımdan uyarı ateşi fışkırdı. Eli yanımdaki kapı koluna kapandı ve ağzının köşesinde acımasız bir gülümseme belirdi. "Ve şimdi dünya senin gücünü kabul etti, sanırım sen gerçekten değerli bir rakipsin." Kapıyı açtı ve ben kenara çekildim, koridorda kaybolurken kaşlarımı çatarak kafasının arkasına baktım.

Kapıyı kapattım ve kilitledim, adamın kafasının ne şekilde çalıştığını anlamaya çalışıyordum. Beni övüyor muydu yoksa tehdit mi ediyordu?

Gözlerim yerdeki yapraklara takıldı ve cevap açıktı. Hayatımın tıpkı o çiçek gibi parçalanmasını istiyordu. Ve bunu yapan kişi olmak istiyordu. Yumruğunda ezilen güzel bir şey. Ama ben kırılgan değildim, ateşte dövülmüş bir silahtım. Ve sonunda bunun farkına varmış gibi görünüyordu.

OceanofPDF.com

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Bugün beklenmedik bir sürprizle karşılaşabilirsiniz ve bunu takip eden çalkantı koşullarınızda dramatik bir değişikliğe yol açabilir. Öfke baş gösterdiğinde açık bir kalbe sahip olmaya çalışın ve affetmeye yol verin

ve kendinizi yarın daha parlak bir güneşe uyanırken bulacaksınız.

Bu küçük bilgi kırıntısı üzerinde düşündüm ve ne anlama geldiğini anlamaya çalıştım. Clara'nın fısıltılarını dinlediğim bir gecenin daha ardından gölgeler hâlâ üzerime yapışmıştı. Bazen kayıp kızın beni gerçekten anlayan tek kişi olduğunu hissediyordum.

Bu fikir kök salmaya başladığında kaşlarımı çattım. Bu doğru değildi. Darcy beni herkesten daha iyi tanıyordu ve bir Gölge Prenses'in onunla kıyaslanabileceğini düşünmek bile saçmalıktı. Bu benim düşüncem değildi. Bu
içimde kök salmaya çalışan bir gölgeydi. Zehrini derimin altına yaymaya ve efendisinin çağrısına kucak açabilmem için beni gerçekliğimden uzaklaştırmaya çalışıyordu. Clara'ya olanın da bu olup olmadığını merak ettim.

Zümrüdü Anka kuşum tenimin altında yer değiştirdi ve alevlerinin öpücüğü gölgeleri tekrar kovaladı.

Gömleğimin düğmelerini iliklemeyi bitirdim ve pencereden dışarı bakmak için hareket ettim.

Kar gerçekten çok güzeldi; parıldayan beyaz manzara görebildiğim kadar uzanıyor, dokunuşunun altında her zamankinden daha da büyülü görünüyordu.

Pencereden uzaklaşırken esnedim ve dolabımdan bir palto ve şapka almak için hareket ettim. Ateş büyüm sayesinde hava koşullarına uygun giyinmem gerekmiyordu ama bugün mevsimi kucaklamak istiyordum. Yanaklarımda ayazın ısırığını hissetmek ve nefesimin önümde bir buhar bulutuna dönüştüğünü görmek istiyordum.

Kalın, lacivert paltomu üzerime geçirdim ve şapkamı kulaklarıma doğru çektim, ardından çantamı omzuma atıp dışarı çıktım.

Milton Hubert benimle aynı anda ortak salondan çıkıyordu ve yanımda yürümek için hareket ederken gülümsedi.

"Düşünüyordum da," dedi bana yan gözle bakarak. "Öyle

mi?" diye sordum.

"Seks bağımlısı olduğunu iddia eden biri için aslında çok sık sevişmiyor gibi göründüğünü fark etmeden edemiyorum."

"Bu benimle ilgili fark ettiğin çok tuhaf bir şey," diye belirttim.

Bir kahkaha attı. "Bana senin radarına nasıl girebileceğimi soran kaç adam olduğunu anladığını sanmıyorum. Arkadaş olduğumuzu biliyorlar ve bunun aynı zamanda senin pezevengin olduğum anlamına geldiğini düşünüyorlar ya da belki de senin için onların pezevengi olmamı istiyorlar... Her iki durumda da, dikkatimi şu gerçeğe çekti
Odanıza gelen giden hiç kimse yok gibi görünüyor ve artık geceleri de evden uzak kalmıyorsunuz..."

"Belki de gazetelerde okuduğun her şeye inanmamalısın," diye takıldım.

"Sizin tarafınızdan verilen, sizinle ilgili makaleler gibi mi?" Bana sırıttı ve ben de omuz silktim.

"Bunlar en yanıltıcı olanları. Neden küçük dostlarına benim iyileşme sürecinde olduğumu söylemiyorsun? Aslında bugün elli gündür bekârım ve seks bağımlıları anonim toplantısında paramı almak üzereyim."

"Öyle mi?" diye güldü.

"İç karartıcı bir şekilde... evet, sanırım aslında öyle olabilir." Bunu düşünürken dudaklarımı büzdüm. Shimmering Springs'te Darius'la yaşadığım o zihinsel kırılmadan beri kimseyle birlikte olmamıştım. O kesinlikle unutulmaz, hayatımın geri kalanında her gece rüyamda görebileceğim, olmamış gibi davranmaktan hoşlandığım akıl sağlığımdaki kayma. Şimdi bunu düşünmek bile dudağımı ısırmama neden oluyordu ve omurgam boyunca karıncalanan ısı dalgasıyla ne yapacağımdan gerçekten emin değildim. Çünkü Darius Acrux kesinlikle bir
ikinci kez yapacağım bir hataydı. Kesinlikle ayıkken değil. Kesinlikle oraya geri dönmeyecektim... yüzde elli dört gibi. *Lanet olsun.*

Milton, "Eğer bu konuda yardıma ihtiyacın varsa, senin için bir seçenek listem var," diye şaka yaptı.

"Teşekkürler, bunu aklımda tutacağım."

The Orb'a yaklaştık ve Atlas'ım cebime girdi.

Caleb:

Beş dakika, tatlım. Koşmak isteyebilirsin ;)

Mesajı ikinci kez okuduğumda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Eskiden oynadığımız kurallar böyle değildi. Ve oynamak isteyip istemediğim konusunda da bana bir seçenek sunmuyor gibiydi. Bu da beni tamamen kızdırmalıydı. Ama aslında eskiden oynadığımız oyunları özlüyordum. Ben

Sıkıntı ve yalnızlık rutinimden yorulmaya başlamıştım ve eğer ateşli bir Vampir beni kovalamak ve kanımı içmek istiyorsa kime hayır diyebilirdim ki?

"Gitmeliyim," dedim Milton'a. Etrafıma bakınıp Caleb'dan bir iz ararken. "Seni sonra yakalarım."

"Tamam..." diye cevap verdi ama açıklama yapacak vaktim yoktu ve ondan uzaklaşarak en yakın bina olan Jüpiter Salonu'na doğru koşmaya başladım.

Beni daha az kişinin tanıması umuduyla koşmaya başlarken kapüşonumu yukarı çektim ve saçlarımı şapkamın altına sıkıştırdım. Caleb'in hayran kulübü, bir anlık zevkinin onları hedef alması şansı için beni ona satmaya fazlasıyla istekli olacaktı.

Jüpiter Salonu'nun alt katı günün bu saatinde normalden daha yoğun görünüyordu, bu yüzden oradan uzaklaştım ve aceleyle büyük taş merdivenlerden bir üst kata çıktım.

Geniş koridorda ilerlerken omzumun üzerinden takip edildiğime dair bir işaret olup olmadığına baktım ve kimseyi göremeyince kendi kendime sırıttım.

Uzun koridorda ilerlerken adımlarımı hızlı attım ama koşmadım, kahkahalar atarak nefesimi serbest bıraktım.

Tam bir adım daha atmıştım ki yanımda bir kapı açıldı ve bir hareket bulanıklığı bir Vampirin geldiğini duyurdu.

Güçlü kollar belimi sardığında ve ayaklarımdan kaldırıldığımda şaşkınlıkla çığlık attım.

Odanın içine geri döndük ve dünya dönerken arkamdan bir kapı çarpma sesi geldi ve tarçın kokusu bana saldırdı.

Kıçım masaya çarptı ve Orion beni geriye doğru itip kalçalarımı ayırıp bacaklarımın arasından geçerek beni tekrar masaya bastırırken şaşkınlıkla göz kırptım.

"*Lanet olsun.* Bunu yapmak için uzun zamandır bekliyordum," diye soludu, ağzı boynuma doğru ilerledi ve dişleri tenime değdi. Şok içinde geri çekildim, kalbim korkuyla çarparken kafa karışıklığı beni neredeyse boğuyordu.

Ne demek beni ısırmak için bekliyordu? Caleb'le birlikte yürüttüğü garip bir vampir kanı talep etme savaşının içine mi düşmüştüm?

Orion'un dişleri tekrar boynuma değdiğinde beni kavrayışı sıkılaştı ama beni ısırmak yerine öptü, ağırlığı beni aşağı bastırırken ağzı tenimde hareket etti.

Şu anda ne haltlar dönüyor?

Altında kıvrandım, beynim neler olup bittiğini anlamaya çalışırken onu geri itmeye çalıştım.

"Profesör!" Ellerini ceketimin içine sokup gömleğimin düğmelerini çekiştirmeye başladığında onu tekrar iterek tersledim. O beni mıncıkladıkça tüylerim diken diken oldu ve ben daha fazla kıpırdanarak onu itmeye çalıştım ama o inledi

Sanki onu mıncıkladığımı sandı.

"Bu oyunu oynamak ister misin? O zaman kötü bir kız mı oldun?"

Orion karanlık bir kahkaha attı ve kalbim panik içinde gümbür gümbür atmaya başladı ama beynim burada yaşanan çılgınlığa hızla ayak uyduruyordu ve bedenimin bu oyunda yer almasına imkân yoktu.

Ona üzerimden siktir olup gitmesini söylemek için ağzımı açtığımda beni tekrar kollarına aldı ve masasının üzerinden kaldırdı.

Dünya tekrar bulanıklaştı ve bir sonraki bildiğim şey, beni odanın kenarındaki kitap rafına geri fırlattığı oldu. Beni vücuduyla ezerken gözlerim dehşet içinde açıldı ve hızla büyüyen bir öfkeyle ona baktım.

"Bu da ne-"

Ağzı benimkine çarptı ve dudaklarımı kapattım, çenemi gıcırdatarak kitaplığa doğru kıvrıldım, ellerim göğsünü bulmaya çalışırken

onu geri itmek için. Ama o saf kaslardan oluşan bir duvar gibiydi.

Orion paltomu sertçe itti ve kapüşonum düştü, şapkamı da beraberinde götürdü, böylece esmer saçlarım yüzüme dolandı. Geriye doğru sarsıldı, gözleri şaşkınlıkla ve saf dehşet gibi görünen bir şeyle genişledi.

Taşaklarına olabildiğince sert bir şekilde vurduğumda "Kahretsin," diye nefes aldı.

"*Siktir!"* Orion sendeleyerek geri çekilirken hırıltılı bir ses çıkardı ve ben de ona doğru hamle yaparak çenesine bir yumruk indirdim.

"Ne oluyor lan?" Geri çekilirken ona bağırdım, bir elini beni savuşturmak için uzatırken diğer eliyle hırpalanmış aletini avuçladı.

"Bekle," diye soluk soluğa bağırdı tam kapı arkasından açıldığında.

Darcy orada durdu, dudakları şaşkınlıkla aralandı ve ne gördüğünü tam olarak anlayamamış gibi benimle Orion'un arasına baktı.

Arkamdaki raftan bir kitap kopardım ve Orion'un kafasına fırlattım. "Kaç, Darcy!" Nefes nefese ona bir kitap daha fırlattım. "Aklını kaçırmış bu herif!"

"Ne?" diye nefes aldı, talimatlarıma rağmen bir adım daha yaklaştı.

"Washer'la birlikte beyin nakli oldu, ama tamamen
"Profesör Sapık rolünde el yordamıyla!"

"Kahretsin," diye nefes aldı Darcy, odaya girip kapıyı arkasından kapattı ve etrafımıza bir susturma balonu fırlattı. Yüzü soldu ve yüz hatlarını saf bir endişe kapladı. "Düşündüğün gibi değil, Tor."

"Yani beni koridordan kaçırıp kıyafetlerimi çıkarmaya çalışmadı ve lanet ağzını üzerime koymadı mı?" Orion'un kafasına isabet eden bir kitap daha fırlatarak talep ettim.

"Ah! Kitaplarımı fırlatmayı kes!" diye tısladı, hâlâ erkekliğini emziriyordu.

Darcy'nin gözleri panik içinde açılarak Orion'a baktı. "Hayır, Tor, anlamıyorsun. Sana saldırmıyordu! Düşünmüş olmalı..."

Orion bana ters ters bakmadan önce, "Başında lanet olası bir şapka vardı," diye homurdandı. "Sana daha önce şapka takma demiştim!"

"Ne? Şapka fetişin falan mı var? Çünkü belki de bu durumda benim yerime Diego'yu taciz ediyor olmalısın!" Elime bir kitap daha aldım ama Darcy aramıza girdi.

"Hayır! Seni kız kardeşin sandım," diye homurdandı Orion, sanki bu *benim* suçummuş gibi bana ters ters bakarak.

"Peki senin kız kardeşimi kuru kuru becermen nasıl oluyor da..." Tiradımı kısa kestim, alt dudağı titremeye başladığında bakışlarım ondan Darcy'ye kaydı.

"Sana söyleyemediğim şey buydu," diye nefes aldı. "Ben ve Lance-" "*Lance mi?"* Orion'a sanki yeni büyümüş gibi bakarak tekrarladım.

İkinci kafa.

"Bana yaşlı bir sapıkmışım gibi bakma," diye tersledi.

"Öylesin," diye cevap verdim hemen.

"Benden sadece sekiz yaş büyük Tor, daha önce de ondan büyük erkek arkadaşların oldu," dedi Darcy, sanki burada deli gibi davranan benmişim gibi gözlerini devirerek.

"Onların da karanlık pislikler olduğu ortaya çıktı," diye karşılık verdim.

"Bunun nedeni onların sizden büyük olması değil, sizin Berbat bir erkek zevki var," diye homurdandı ve bu konuyu onun için gerçekten uğraşacak kadar önemsediğini fark ettiğimde gözlerim büyüdü.

Uzun bir süre ona baktıktan sonra bakışlarımı tekrar ona çevirdim. Orion kızgın mı, rahatlamış mı yoksa korkmuş mu olduğunu bilemiyormuş gibi görünüyordu ve kız kardeşime yaklaşarak, ne olursa olsun onun yanında olacağını söylemek istercesine elini tuttu.

"Ben... Yani, sen nasıl... *ne zaman*...?" Burnum dehşet içinde kıvrılırken elimi ikisinin arasında salladım, kafamda her türlü eski okul porno senaryosu dolaşıyordu. Yaramaz bir kız olduğu için dersten sonra onu geri tutması ya da ona parlak kırmızı bir
elma ve sınıfında daha iyi bir not almak için her *şeyi* yapmayı teklif etti.

"Biz..." Darcy, söylemesi gerekip gerekmediğinden bile emin değilmiş gibi Orion'a baktı ve sonunda aletini düşecekmiş gibi avuçlamayı bıraktığında düşük bir nefes verdi. Ona hafifçe başını salladı ve devam ederken omuzlarındaki gerginlik azalmış gibiydi. "Aramızda her zaman bir bağ vardı-"

"Evet, derslerinde ağzının suyu akarak onun seksi olduğunu düşündüğünü biliyorum. Hangi noktada seni taciz etmeye karar verdiğini bilmek istiyorum?" Ben talep ettim.

"Ben lanet olası bir yırtıcı değilim," diye homurdandı
Orion. "Bunu Vampir söylüyor," diye karşılık
verdim.

"Bu sadece fiziksel bir bağdan daha fazlası," dedi Darcy hızla, sanki her an Profesör Humpsalot'a saldırabileceğimi düşünüyormuş gibi hafifçe benimle Profesör Humpsalot'un arasına girecek şekilde kayarak. Ve bu aslında kulağa dünyadaki en kötü fikir gibi gelmiyordu. Belli ki onu bu konuda bana yalan söylemeye zorluyordu. *Bu* kadar uzun süre yalnız kalmamın sebebi oydu. Ve aslında onu bir pislikten daha az bir şey olarak düşünmeye başlamıştım.

Dudağım geri çekildi ve Anka ateşi ellerimde canlandı, değerli kitabını yaktı ve yüzünün öfkeyle bükülmesine neden oldu. "Seni öldüreceğim," diye yemin ettim ve bir adım öne çıktım.

"Hayır, Tory!" Darcy aramıza girdi ve benimle yüzleşirken kendi ateşi kollarında titredi. "Sadece *dinler misin*? Varsayımlarda bulunmak yerine! Öfkeni kontrol edebilseydin, yaşadığın sorunların yarısını bile yaşamazdın!"

Şok içinde ona baktım, avuçlarımdaki alevler belirsizce titriyordu. Hayatımız boyunca bana hiç böyle bağırdığını düşünmemiştim. Bu konuda açıkça bu kadar güçlü hissettiği gerçeği beni duraklatmaya yetti ve homurdanarak alevlerimi kovdum. Elimdeki kitap hafifçe tüttü ve Orion sanki ona bakmak fiziksel olarak canını acıtıyormuş gibi yüzünü buruşturdu. Neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kitabın adı İleri Numeroloji idi, yani ona gerçekten bir iyilik yapıyordum.

"O zaman konuşmaya başla, çünkü eğer beni onun bir tür seks musallatı, beyin yıkama, sır saklama, pis yaşlı sapık olmadığına ikna edemezsen, o zaman onun taşaklarını hemen şimdi burada yakacağım."

"Ne oluyor lan?" Orion hırladı ama Darcy onu duymazdan geldi.

"Tamam, tamam, sadece *dinle.* Sanırım her şey tanıştığımız anda başladı. Aramızda bir bağ var Tor. Beni hiç kimsenin anlamadığı şekilde anlıyor. Ve ona o kadar güveniyorum ki sanki ruhum güvenmem gerektiğini biliyor. Ve aramızda olanlarla savaşmaya çalıştık çünkü buna izin verilmediğini biliyorduk. Ama sonra, o gece hepimiz Acrux Malikânesi'ndeki partiye gittiğimizde, sadece... teslim olduk." Çaresizce omuz silkti. "Bunun çılgınca, delice ve kurallara aykırı olduğunu ve bu yüzden ikimizin de başının büyük belaya girebileceğini biliyorum ama... ona karşı hissettiklerimi görmezden gelemiyorum. Kalbimin istediğini ve *ihtiyacım olanı* inkâr edemem.*"*

Anlamam için bana yalvarırken gözlerinde yaşlar parlıyordu ve bakışlarında duygularının derinliğini görebiliyordum. Ama bu onun da aynı şeyleri hissettiği anlamına gelmiyordu. Onu manipüle etmediği, beynini yıkamadığı ya da İrtibat Görevlisi olarak konumunu onun güvenini kötüye kullanmak için kullanmadığı anlamına gelmiyordu.

"Şimdi *sen,*" diye tersledim, ona ters ters bakarak. "Bana kız kardeşimden ne istediğini söyle ve sakın bu konuda yalan söylemeye cüret etme."

Orion bakışları ona kaymadan önce uzun bir süre bana baktı.

"Darcy benim *her* şeyim," diye nefes aldı. "Tek düşündüğüm ve tek istediğim o. Onda çok iyi şeyler görüyorum ve o da bir şekilde benim içimdeki en iyi şeyleri ortaya çıkarıyor. Ve eğer bu sırrı bizim için saklayamayacağını ya da aramızda olanları yetkililere anlatmak zorunda olduğunu düşünüyorsan, bunu anlarım.
Çünkü onu en az benim kadar şiddetle korumak istiyorsun. Ama ayrı düşsek bile, Darkmore Cezaevi'ne gitsem ve kalan günlerimi parmaklıklar ardında geçirmek zorunda kalsam bile, bir an bile pişmanlık duymam. Çünkü onu sevmeden önce hayatım bomboştu. Ve bizi ayırmak ona karşı hissettiklerimi değiştirmeyecek."

Dudaklarım aralandı, sesindeki dürüstlük beni çağırırken kalbim baş döndürücü bir ritimle çarpıyordu. Gözlerindeki o bakışı taklit etmesinin imkânı yoktu.
Bu kadar inandırıcı yalan söylemesine imkan yoktu. Onu seviyordu. Ve ona bakıp bakışlarındaki vahşi paniği, anlamam için duyduğu çaresiz ihtiyacı kavradığımda, onun da onu sevdiğini fark ettim. Bu iğrenç bir ilişki değildi. Gerçekti.

"Neden bana bu konuda yalan söyledin?" Şaşkınlıkla sordum. Gerçekten de bana sırrını açmış olsaydı boşboğazlık edeceğimi mi düşünüyordu?

Darcy'nin gözleri yaşlarla parlıyordu. "İlk başta ortaya çıkarsa senin de bu işe bulaşmanı istemedim. Ama sonra Seth Cadılar Bayramı'nda öğrendi ve ben yine de sana söylemeye karar verdim... ama söylememem için bana şantaj yaptı. Bu sırrı bizim üzerimizde tutuyor, herkese söyleme tehdidiyle bize her türlü şeyi yaptırıyordu. Lance beni sevdiği için güçten utanacak, Tor. Ve daha da kötüsü..."

"Aşk," diye basitçe nefes aldım. Çünkü bu dünyada başka neyin gerçekten önemi vardı ki? Tekrar ikisinin arasına bakarak durdum ve ne demek istediğimi anlamaya çalıştım.
Başka ne söyleyeceğimi düşünürken birden bunu daha önce nasıl görmediğime şaşırdım. "Tamam... Ama şimdi ne halt edeceksin?"

Birbirlerine baktılar ve Darcy omuz silkti. "Sadece bunu gizli tutmamız gerekiyor. Sonra umarım, mezun olduğumda ve biraz zaman geçtiğinde..." Yanakları utançla renklendi ve bu planı daha önce dile getirmediği hissine kapıldım ama Orion onun sözleri karşısında sırıtmamak için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu, bu yüzden kulağa hoş geldiğini tahmin ediyordum.

Elimdeki kitabı indirdim ve yere bıraktım.

"Paha biçilmez kitaplara zarar vermeyi keser misiniz lütfen?" Orion mırıldandı ve ben gülmekten kendimi alamadım.

"Bana saldırıyorsun, şapka taktığım için beni suçluyorsun, sonra bana kız kardeşime aşık olduğunu söylüyorsun ve en acil sorunun benim birkaç eski kitap?" Bir kahkaha attım.

"*Bana* saldırdın," diye itiraz etti.

"O ne yaptı?" Darcy şaşkınlık içinde sordu.

"Dilini boğazıma sokmaya çalışıyordu, ben de taşaklarına tekme attım," dedim sırıtarak.

"Taşaklarıma tekme atmakla kalmadın, sanırım onları kırdın," diye hırladı Orion ve Darcy güldü. "Hiç komik değil."

"Oldukça komik," diye karşı çıktım.

Darcy daha sert güldü ve aniden kendini bana doğru attı.

"Beni affedebilir misin, Tor? Seth'in ne yapacağından çok korkuyordum. Bizi bildiğini anlayamıyor - bunu bizi birbirimizden daha da uzaklaştırmak için kullanıyor. Ne yapacağımı bilemedim ama senden uzakta olmak beni parçaladı. Çok ama çok üzgünüm." Beni o kadar sıktı ki zorlukla nefes alabildim ve ben de aynı güçle onun sırtını ezdim.

"Bana yalan söylemek için iyi bir nedenin olduğuna inanmadığım için özür dilerim," diye fısıldadım. "Ve tüm varlığım üzerine yemin ederim ki Seth Capella'ya bunu ödetmenin bir yolunu bulacağız." Ayrıldığımızda bakışlarım onun ötesine kaydı ve ben ona bakarken Orion rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Onun için doğru olanı yapmak için tek bir şansın var," diye uyardım onu işaret ederek. "Ve eğer bunu berbat edersen, onu incitirsen ya da kalbini kırarsan, o zaman seni sadece taşaklarından tekmelemem. Seni hadım ederim."

Orion ellerini gövdesinin önünde korumacı bir şekilde kaydırdı ve Darcy'ye bakarken boğazını temizledi. Sanki ben deliymişim gibi, "Lanet olsun, bence gerçekten de öyle," diye mırıldandı.

Darcy ona cevap verirken bana dünyanın en parlak gülümsemesini sundu. "Evet, kesinlikle öyle."

OceanofPDF.com

Dönemin son günüydü ve hayat yine güzeldi. Seth Capella her fırsatta başıma balta indirirken olabileceği kadar iyiydi. Ama artık Tory gerçeği biliyordu ve bu tamamen özgürleştiriciydi. Planlı değildi ve ben Her şey cehenneme dönerse onun da benimle birlikte dibe sürüklenmesinden hâlâ endişe ediyordum ama belki de yıldızlar bizim için karar vermişti. Ve bu iyi bir alamet olmalıydı.

Sabahımın büyük bir bölümünü odamda havada süzülerek, Little Mix'in Power şarkısını söyleyerek ve zihnimde Seth'e orta parmağımı kaldırarak geçirdim. Tory, Seth'in taşaklarını kesmek istemesine rağmen Orion'la aramda olanları bilmiyormuş gibi davranmayı gönülsüzce kabul etmişti. Ama o topların üzerinde *benim* adım yazıyordu.

Ayrıca mutlu olmak için başka bir nedenim daha vardı. Çünkü saray Noel tatili için bana ve Tory'ye aitse, Orion'u bizimle kalması için davet etmemek için hiçbir nedenim yoktu. Aslında bu Tory'nin fikriydi ve tamamen çılgıncaydı. Bu konuda ne kadar istekli olduğunu anlayamıyordum ama bana Darius'la olan ilişkisinin detaylarını anlattığına göre bu konuda bir yargıda bulunamayacağını tahmin ediyordum. Ve her ne kadar yaptığı şey yüzünden kendini dövdüğünü bilsem de

Bir parçam Darius'a karşı açıklayamadığı bir şeyler hissettiğini biliyordu. Ve bu her neyse, bunu kendi başına çözmesi gerekiyordu.

Sarayın gerçekten ne kadar boş olduğunu bekleyip görmemiz gerekecekti ama kulağa kullanılmayan koca kanatlar varmış gibi geliyordu, bu yüzden etrafta dolaşan görevliler olsa bile Orion'u saklamak sorun olmayacaktı. Ona henüz söylememiştim, bu sabah ona sürpriz yapmak istiyordum. Ve aklımda mükemmel bir sürpriz vardı.

Herkes tatil için evlerine gitmeden önce veda kahvaltısı için aşağıya indim ve çantamı hazırlayıp odamda beklemeye başladım.
Grus'lardan bizi sarayda ağırlayacakları için ne kadar heyecanlı olduklarını belirten resmi bir mektup almıştık. İçimde abartılı bir şeyle karşılaşacağımıza dair bir his vardı ama Geraldine ne beklememiz gerektiğine dair tek kelime etmedi.

Kısa bir süre sonra Küre'ye vardım ve küreyi görünce kaşlarım havaya kalktı.

Her zamanki masamızı çevreleyen Noel temalı inanılmaz bir sergi. Geraldine ve A.S.S.'in geri kalanı, kocaman gümüş şapkalar takarak etrafta oturuyorlardı.
üzerinde "*Mutlu Noeller!" yazan* yıldızlar gibi. Masa kar tabakasıyla kaplıydı ve hamur işleri, simit, pişmiş yumurta, kızarmış ekmek, mısır gevreği ve sürahi dolusu meyve suyu ve kahve masayı dolduruyordu. Kar taneleri sürekli olarak üzerine düşüyor, yüzeye ulaşmadan eriyorlardı ve ben suyun büyüsüne hayret ediyordum.

"Mutlu *Noeller* Kraliçe Darcy!" Geraldine beni görünce omzumun üzerinden baktı. "Ve mutlu *Noeller* Kraliçe Tory!" Homurdandı, gülmekten yerlere yattı. "Ne yaptığımı görüyor musun? A.S.S. demek yerine *kıç* kelimesini kullandım!"

Tory sırıtarak, "Daha önce böyle büyüdüğünü hiç fark etmemiştim," dedi.

Omzumun üzerinden kız kardeşime baktım ve yaklaştığı anda onu kucaklamaktan kendimi alamadım. Güldü, bana gülümseyerek baktı.

Bir adım geri çekildik ve hemen başımıza plastik altın taçlar yerleştiren iki Ass üyesi tarafından karşılandık. Önlerinde ASS Queens yazıyordu ve Tory tacı çıkaramadan elini yakaladım ve bir kahkaha attım. Gözlerini devirdi ama tacı yerinde bırakarak masadaki yerine oturdu.

Onun yanına oturdum ve etrafımızdaki Noel ruhunun tadını çıkardım ama en çok mutlu olduğum şey kız kardeşimin tekrar yanımda olmasıydı.

Diego'nun yüzünde ekşi bir ifade vardı, kıç şapkasından sarkan bir cicili bicili parçayı kurcalıyordu ve çuvaldan yeni çıkmış bir Noel cini kadar neşeli görünüyordu.

"Ne var ne yok?" Şekerli bademli kruvasanı alıp bir ısırık atarak sordum.

Sofia ona bir göz attı, ama ona bir kart oyununu açıklamaya çalışan Tyler'ın dikkati hemen dağıldı.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Diego.

"Bir şey olmalı," diye üsteledim. Orion'un ailesinin evinde annesini gördüğümü ona söylememiştim. Orion hâlâ ona yeterince güvenmiyordu. Bu gibi şeyleri tartışırken, bugünlerde onun yanında kendimi daha temkinli hissediyordum. "Eve gitmek istemiyorum," dedi Diego asık suratla, kaşığını döndürerek
bir kase mısır gevreğinin etrafında dönüyordu. "Biz bile
Noel'i kutlayacağım ve annem tüm zamanını bana neden ailem için bir hayal kırıklığı olduğumu hatırlatarak geçirecek."

Kaşlarımı çattım ve Tory'ye baktım. "Belki sen de bizimle saraya gelebilirsin?"

Tory bana "*lütfen tanrım hayır*" dercesine yan yan baktı, ben de ona "*ama annesi tam bir sürtük, Tor" dercesine* karşılık verdim.

Simidinden büyük bir ısırık alarak gözlerini devirdi. "Gerçekten yapabileceğimi düşünüyor musun?" Diego umutla sordu.

Geraldine konuşmamızı dinlerken, "Son kuruşuna kadar kumar oynayan üzümler," diye nefes nefese kaldı. "Vega Prensesleri'nin on sekiz yıldır boş olan Ruhlar Sarayı'na büyük dönüşü Diego Polaris! Bu dönüm noktasında onlara katılman uygun olmaz.
vesilesiyle."

Diego iç çekerek, "Annemin zaten izin vereceğinden şüpheliyim," dedi.

Kaşlarımı çattım ve endişeyle Geraldine'e baktım. "Gerçekten bu kadar büyük bir mesele mi olacak?"

"Evet, çünkü gerçekten günlerce saunası ve yüzme havuzu olan büyük bir evde dinlenmek istiyorum, o yüzden..." Tory omuz silkti.

Geraldine ayağa kalktı ve koltuğuna atladı. "Sadece büyük bir anlaşma olmayacak. İçi Faeberry reçeli ve şeker gamzeleriyle dolu en kremalı, en süngerimsi kek olacak; kreması Solaria'da kanatlarını açmış en büyük kraliçe arının bal nektarından yapılacak! Üstündeki kiraz ise dudaklarınıza değen en sulu, en etli meyve olacak!" Masaya doğru adım atarak bir kase mücver kızartmasını yerinden söktü. "Bu şeytani bir ilahilik olacak! Nunong'un çanları sonsuzluğa kadar çalacak
Gelecek nesiller için bu anı kristalleştirin! Galhoun rahibeleri Vega adını sonsuz geceye haykıracak! Meclis Üyeleri, ayaklarınızın dibinde diz çökmek ve tahtı ait oldukları gerçek kraliyet kıçlarına rehin vermek için en umutsuz dürtülerine yenik düşmemek için ellerinden geleni yaparken en titrek, en zayıf dizlere sahip olacaklar! Tek bir önemli an için, hiç kimse Solaria Acrux, Rigel, Altair ya da Capella isimlerini hatırlayacak, çünkü Vegas geri dönmüş olacak!"

"Vegaslılar geri döndü!" A.S.S kükreyerek yumruklarını havaya kaldırdı.

Ona bakarken nutkum tutulmuştu, elini kalbinin üzerine koymuş, diğer elini ise parmak uçlarında çiçekler açmış bir şekilde havada tutuyordu.

"O zaman büyütülecek bir şey yok?" Dedim ve Tory homurdandı, A.S.S. histeri krizine girerken omzu benimkine çarptı.

***

Yolda herhangi bir öğretmenle karşılaşma ihtimalime karşı elimde geç kalmış bir ödevle aceleyle Orion'un ofisine gittim.

Odamda üstümü değiştirdikten sonra benimle burada buluşması için ona mesaj atmıştım. Paltomun altında ne olduğunu görünce çıldıracaktı. Çünkü cevap kocaman bir hiçti. Diz üstü çoraplarım ve kar botlarım dışında tam bir komando gibiydim.

Ofisinin önüne geldim ve heyecanla kapıyı çaldım.

"İçeri gel," dedi Orion resmen ve ben de sırıtarak fermuarımı tutup yarıya kadar indirerek odaya girdim.

Müdür Nova onun karşısındaki sandalyede oturuyordu, sırtı bana dönüktü ve ben fermuarı o kadar hızlı çektim ki saçlarım sıkışmıştı. *Ahhh!*

Nova sandalyesinde dönüp, elini kaldırdığında Orion bana bakakaldı. tek bir kara kaş. Bir yandan saçlarımı açmaya çalışırken bir yandan da bu lanet olası paltonun altında çırılçıplak olduğum gerçeğini belli etmemeye çalışarak kaşlarını çattı. *Neden yıldızlar, neden?*

Orion'un dudakları birbirine o kadar sıkıca yapışmıştı ki gülmemek için kendini zor tuttuğundan ya da kendini kaybetmek üzere olduğundan emin olamadım.

"Neden orada limon gibi duruyorsun kızım?" Saçlarımı çözüp boğazımı temizlediğimde Nova sordu. "Ne istiyorsun?"

"Bu Kardinal Büyü ödevini teslim etmem gerekiyordu." Kanıt olarak salladım ve Orion'a vermek için ilerledim. Görevi aldığında gözleri kısıldı ve koltuğunda geriye yaslandı.

"Bu da geç oldu, yani Aer'den on puan," dedi soğukkanlılıkla.

Göt herif.

Dudaklarımı büzdüm ve başımı sallayarak kapıya doğru ilerledim. "Mutlu Noeller Müdür Bey," diye ekledim çıkmadan önce.

"Ve sen, Tory," diye seslendi ve ben koridora doğru ilerleyip kapıyı arkamdan kapatırken iç çektim.

En azından bu korkunç derecede utanç verici değildi. Hayır, bekle... Öyleydi.

Koridor boyunca ilerledim ve karın kabarık beyaz tutamlar halinde yağdığı dışarı çıktım. Ellerimi ceplerime soktum, soğuk paltomun altında dalgalanıyor ve çıplak tenimin üzerinde kayıyordu. Ateşi çağırdım Damarlarıma sihir girdi ve soğukluğu alıp götürürken rahatladım.

Yakınlarda bir yerde bir hırıltı duyuldu ve önümdeki zemini döven karın oluşturduğu yoğun sise baktım.

Aralarında iki Kurt'un gözleri belirdi ve Seth devasa beyaz Tarikat formuyla bir sürüklenmenin içinden fırladı. Beni Jüpiter Salonu'nun kapılarına çarptı ve yüzümün tam ortasını yaladı. Sesi kahkahaya çok benzeyen bir ulumayla kaçtı ve bir sürü kurt karın içinden fırlayarak kampüs boyunca onun peşinden koştu.

"Sana da mutlu Noeller, göt herif," diye mırıldandım, yüzümdeki salyayı silmek için kolumu aşağıya çektim.

Aer Tower'a doğru yürümeye başladım, kar etrafımdaki her şeyi boğarken dünya sessizdi. Tory ve ben bir saat içinde Geraldine'in babası tarafından alınacaktık ama ben o zamanı Orion'la geçirmek istiyordum. Nova bir an önce kıçını kaldırıp ofisinden çıkmazsa, ayrılmadan önce onu göremeyecektim bile.

Kuleye dönerken yol boyunca oyalandım ve Atlas'ımı kontrol ederek sahilin temiz olduğunu söyleyen herhangi bir mesaj olup olmadığını kontrol ettim. Ama görünüşe göre değilmiş.

Suratımı asarak odama geri döndüm, kapıyı ittim ve tekmeleyerek kapattım.

Orion banyomdan çıktı ve ben heyecanla çığlık atarak onu öpmek için öne doğru koştum. Beni kendine yakın tuttu, bir elini saçlarımda gezdirirken
Kar taneleri içinde eridi ve onu kurutmak için ılık bir hava dalgası saldı. "Kendimi Peter Pan gibi hissediyorum. Her zaman pencerenden içeri sızıyorum."

"Sadece senin için açık bırakıyorum." Sırıttım.

"Peki Wendy... Varolmayan Ülke'ye gelmek ister misin? Kayıp çocuklar seni özlüyor." Beni sertleşmiş aletine doğru çekti ve karanlık bir kahkaha attım.

"O kadar da kaybolmuş görünmüyorlar," diye takıldım.

"Her ihtimale karşı kontrol etsen iyi olur," diye mırıldandı ve parmak uçlarımda yükseldim, elimi pantolonundaki ciddi çıkıntının üzerinde gezdirirken onu nazikçe öptüm. Ağzıma karşı inledi ve geri çekildim, ceketimin fermuarını açtım ve ayaklarımın dibinde yere düşmesine izin verdim.

"*Kahretsin*, Blue," diye soluk soluğa vücudumu süzdükten sonra ilerledi ve beni yatağa itti.

Yaşadığımız süre boyunca kendimi onun tutkusunda kaybettim, ama telefonum çalmaya başladığında ve üçüncü orgazmıma girdiğimde muhtemelen bırakma zamanının geldiğini biliyordum. Yataktan fırlayıp kıyafetlerimi giymek ve saçlarımı taramak için koştururken Orion altımda yatıyor ve uykuya dalmaya hazır görünüyordu. Çok geçmeden canlandı ve beni tekrar kendisine çekmeye devam eden lezzetli bir sırıtışla beni izledi.

Lacivert bir kot pantolon ve üzerinde ışıltılı şapkalı bir Pegasus'un karşısında *Jingle All The Fae* yazan sevimsiz bir Noel kazağı giydiğimde, onun üzerine atladım ve dudaklarına ıslak bir öpücük kondurdum.

"Senin için bir davetim var," dedim elleri kalçalarımda dururken.

"Bu gülünç derecede sevimli kazağı kirletmemi de içeriyor mu?" diye sordu, umutlu bir bakışla başını iki yana eğerek.

Gülerek göğsüne bir şaplak attım. "Hayır. Senin saray bahçesine yıldız

avına çıkmanı ve benim seni bir halının altından gizlice içeri sokmamı ya da

bir şey."

Gülümsemesi kayboldu ve yerini şaşkın bir bakışa bıraktı. "Saray mı? Yapamam, Mavi."

"Kimse seni göremez. Eminim saklanacak bir sürü yer vardır."

Bakışları baştan çıkarıcı bir şekilde titriyordu ve ben de eğilip ağzımı çenesinde gezdirdim. "Ve bu kazağı kirletebileceğin bir sürü eski, tozlu odamız olurdu."

Bana daha sıkı sarılarak kısık bir kahkaha attı. "Buna nasıl hayır diyebilirim ki?"

"Gerçekten gelecek misin?"

"Evet, geleceğim," dedi pis bir ifadeyle ve bu söze iki anlam birden yükledi.

"Kötü örnek oluyorsun," diye takıldım.

"Bunu ofisime ceketinin altında hiçbir şey olmadan gelen kız söylüyor." Kaşını kaldırarak bana sert bir öğretmen bakışı attı, ben de ona masum bir öğrenci bakışı attım.

Ayağa kalktım ve aletini ezdiğim için küfretti, kalkabilmesi için beni üzerinden kaldırdı. "Yıldızlar adına, sen ve kız kardeşin arasında, erkekliğim sağlam kalmayacak."

Boxerını çekiştirirken kıkırdadım ve diğer kıyafetlerini çekiştirirken gösterinin tadını çıkardım. Gömleğini tamamlamadan kapı çaldı.

"Bir saniye!" Orion'u pencereye doğru sallayarak seslendim.

"Beni içeri alın - Geraldine korkunç bir şey yaptı!" Tory yalvardı ve Orion omuz silkerek her ihtimale karşı banyoya girdi.

Kindar bir Kurtadam pisliği dışında biriyle bu konuda açık konuşabilmek çok garip bir şeydi.

Onu odaya aldım ve Orion banyodan çıkıp gömleğinin düğmelerini iliklemeye devam ederken kapıyı kapattım.

Tory ona baktı, sonra bana, sonra da yatağa baktı. "Ew, dostum!"

Orion sırıttı ve o da alaycı bir öfkeyle ona baktı.

"Özür dilerim," dedim suçlu bir ifadeyle, kollarındaki pembe ve mor renkli ışıltılı kumaş demetine bakarak. "O da ne?"

"Lanet olası bir elbisenin içine dikilmiş bir cehennem. Tam olarak *iki elbise.* Geraldine bunları 'büyük dönüş' ya da her ne diyorsa, o törende giymemizi istiyor. Ama şunlara bir *bakın.*" Etekleri açılsın diye onları salladı ve kelimelerin ötesinde iğrenç olan iki elbiseyi havaya kaldırdı.

Kocaman fırfırlı fiyonklar ve kilometrelerce uzunluktaki ağlar her bir kabarık felaketin üzerinde kümelenmiştir.

"Onu giymeyeceğim," diye açıkladı Tory. "Onları yakacağım, Darcy." Gözlerinde vahşi bir ışık yandı ve teninde kıvılcımlar çaktı. "Onları benimle birlikte yak, bunun bir kaza olduğunu söyleyelim."

Orion öne doğru ilerleyerek elbiseleri onun elinden aldı. "Acele etmeyelim, küçük kundakçı. En son bir şeyi ateşe verdiğinde ne olduğunu hatırlıyor musun?"

Aklıma Darius'un odası geldi ve ben gülmeye başlarken Tory alt dudağını masumca emdi.

"Sadece başka bir şey giy," diye devam etti Orion. "Sorun çözüldü."

"O zaman ona hakaret ederiz. Bunları kendisinin yaptığını söyledi,"

diye iç geçirdi Tory.

Dramatik bir şekilde.

"Tanrım, bunları giyerek haberlere çıkacağız, değil mi?" Canavarlara bakarak söyledim.

Tory tutkuyla, "Önce ben öleceğim," dedi.

"Sadece ne istersen onu giy ve üzerine sadece Geraldine'in görebileceği bir illüzyon koy." Orion bu çok basitmiş gibi omuz silkti ve ben de ona en büyük

Gözler.

"Yani bunu bizim için mi yapacaksın?" Tatlı

tatlı sordum. Gözleri üzerimde gezindi. "Evet,

tabii ki Mavi."

Tory'nin kaşları kalktı ve ona baktı. "Tüm bu olanlarla ilgili en tuhaf şey senin iyi davranman, bunu biliyorsun değil mi?"

Orion'un bakışları kararırken yüz hatlarına hınzır bir ifade yerleşti. "Kalıcı bir demirbaş değil."

"Göreceğiz." Tory aceleyle bavuluna koştu ve fermuarını açtı. "Sarayda kalışımız için bir sürü harika elbise aldım, Darcy."

"Bavulunun derinliklerinden iki güzel elbise çıkarırken güldüm; biri zengin bir lacivert, diğeri ise derin bir mürdüm. Bana lacivert olanı uzattı ve ben de aceleyle dolabıma gidip iç çamaşırı ve ayakkabı seçtim.

"Sizi yalnız bırakayım," dedi Orion, pencereye doğru geri çekilerek. "Ben Grus'a illüzyon yapmak için kapıya gideceğim." Vampir hızıyla pencereden dışarı fırladı ve ben de arkasından kapatmak için aceleyle ilerledim.

Çok geçmeden giyinmiştik ve öğrencilerin büyük kapıdan çıktıkları ya da arabalara atladıkları kampüsün kenarına doğru ilerliyorduk. Aileleri onları almaya gelmişti. Birkaç profesör etrafta dolanıyordu ve Orion'u aralarında Gabriel ile sohbet ederken gördüm.

Sofia ve Diego vedalaşmak için aceleyle yanıma geldiler ve içimi bir hüzün kapladı.

Sofia başındaki toz pembe kulaklığı düzelterek, "İyi Noeller," dedi. "Seni özleyeceğim."

"Sen de." Onu sıktım, o da Tory'yi kucaklamak için hareket etti.

Diego'nun elinde küçük bir çanta vardı ve kaşları çatılmıştı.

"Sen farkına bile varmadan dönmüş olacağız," dedim nazikçe ve o da başını sallayarak beni kucakladı.

"Dikkatli olun, kızlar," dedi, siyah bir Faeyota'ya doğru uzaklaşmadan önce aramıza bakarak. Şoförün camı açıldı ve annesini gördüğümde kalbim daha hızlı çarpmaya başladı, yüz ifadesi oğluna bakarken sıkışmıştı. Annesi gergin dudaklarının arasından ona bir şeyler söyledi ve o da arka koltuğa tırmanmadan önce çantasını bagaja koymak için acele etti. Araba bir U dönüşü yaparak yanımızdan yavaşça geçti ve karartılmış camların içinden izlendiğimiz hissine kapıldım.

"O zaman pelikanıma bin ve adını Fanny Sue koy," diye soluk soluğa bağırdı Geraldine ve ben de arkamı döndüğümde tüm A.S.S.'i arkasına almış yaklaştığını gördüm. Bizim için diktikleri kadar çirkin olmayan menekşe rengi bir elbise giymişti ve iri göğsünün üzerine parlak bir A.S.S rozeti iliştirilmişti. "Paketteki en parlak boya kalemleri gibi görünmüyorlar mı?" diye kulübe seslendi ve onlar da alkışlamaya başladı. "Bana kalırsa elbiseler ikinizin de üzerinde büyüleyici duruyor."

Gabriel'e dönmeden önce bana göz kırpan Orion'a baktım. *Yarasa kulakları.*

"Teşekkür ederim, çok güzeller," diyerek ona sarıldım ve onun yaptıklarını giymediğim için kendimi yüzde bir oranında boktan hissettim. Ama saraya pamuk şeker gibi görünerek gitmek istemiyordum.

"Saraya göz kamaştırıcı bir şekilde girmeye hazır mısınız?" Geraldine omzunun üzerinden birine bakarak heyecanla sordu.

Babası Hamish'in kalabalığın arasından bize nazikçe gülümseyerek çıktığını gördüm. Geraldine'in elbisesiyle uyumlu parlak bir kravatla eşleştirilmiş ten rengi bir takım elbise giymişti.

"Tanrı çuvalımı kutsasın - dilimi bağışlayın." Eğilerek selam verdi. "İkinizi de tekrar görmek çok harika. Gitmeye hazır mısınız?"

"Evet," dedi Tory ve ben hep bir ağızdan ve gülümsemem genişledi.

Hamish cebinden bir kese yıldız tozu çıkardı ve ben de Orion'a bakarak tekrar göz göze geldim ve ona küçük bir gülümsemeyle veda ettim.

Bir motor gürültüsü kulağıma çalındı ve Hamish yaptığı işe ara vererek, soluk gri bir motosikletin önderliğinde üç arabanın ilerlediği yola baktı.

Darius gazı çekip alkışlar arasında kapıdan çıkarken Tory, "Kahretsin, değiştirdi bile," diye mırıldandı.

Caleb'in siyah dangalak arabası yanaşıp camı indirerek Tory'yi gösterdiğinde gözlerimi devirmiştim. "Mutlu Noeller, tatlım." Tory cevap veremeden adam hızla uzaklaştı ama Tory arkasından gülümseyerek başını salladı.

Max koyu mavi Aston Minotin'iyle yanaştı ve gözlerini Geraldine'e dikti. "İyi günler, Grus. Bu arada çok seksi görünüyorsun." Göz kırptı ve Hamish omurgasını dikleştirerek yumruğunu arkasından salladı.

"Şu kaygan deniz alabalığı," dedi öfkeyle.

"Merak etme babalık, o sadece gerçek bir hanımefendiyle birlikte olmak istiyor." Hamish kararlı bir şekilde başını sallayarak, "Aynen öyle bubbakanoosh," dedi. "Sen
Annenin her zaman böyle erkeklere karşı ne yapman gerektiğini söylediğini hatırlıyorsun, değil mi?"

Hep bir ağızdan, "Önce parmaklarını sonra da parmaklarını kesin," dediler ve ben bir kahkaha attım, Tory ile bakıştık.

Seth pırıl pırıl beyaz bir Faezerati ile yanaştı ve tahmin edilebileceği gibi o da dururken kollarımı kavuşturdum. Bu pislik geçit töreni için sıra falan mıydı?

Tam bir pislik gibi güneş gözlüğü takıyordu ve parmaklarını silah gibi bize doğrultmuş, ateş ediyormuş gibi yapıyordu. "Yakında görüşürüz, Vegas." O
motorunun gürültüsüyle uzaklaştı.

"Pekâlâ. Hadi şu şempanzeyi parçalayıcıya götürelim, olur mu?" Hamish yıldız tozunu havaya fırlattı ve ben yıldızların girdabında akademiden uzaklaştım, midem yolculuktan ve bizi bekleyen şeyden dolayı dönüyordu Sonunda da.

Topuklarım yere çarptı ve Tory ben düşmeden önce kolumdan yakaladı. Ona minnettar bir bakış fırlattım ama hemen ardından kameraların flaşları gözümü aldı. Bir soru uğultusu kulaklarımı doldurdu ve bir dizi basamağın tepesindeki muazzam bir altın kapıya çıkan kırmızı bir halı üzerinde olduğumuzu fark ettim.

Her iki yanımızda da gazeteciler dikkatimizi çekmek için birbirleriyle yarışırken bariyerler tarafından engelleniyorlardı. Takım elbiseli bir adam eğilerek çantalarımızı bizden aldı ve vampir hızıyla uzaklaştı.

Bakışlarımı kapının ötesindeki manzaradan alamıyordum. Saray gökyüzüne doğru tırmanıyor, dik duvarları gökyüzünü delecek kadar keskin görünen bir noktaya doğru daralan çatısıyla tam ortasında devasa bir gotik kule oluşturacak şekilde yükseliyordu. Duvarlar soluk griydi ve heybetli binanın her iki yanında simetrik olarak uzanan başka kuleler de vardı. Çatıların hiçbiri karla kaplı değildi, sanki birisi hepsini eritmek için zaman ayırmış gibiydi.

Pencereler güneş ışığında parlıyordu ve bu yerle ilgili bir şey beni uzak bir anı gibi çağırırken içimi bir heyecan kapladı.

"Vegas soru kabul etmeyecek," dedi Hamish kararlı bir şekilde ve doğrudan koyu kızıl saçları ve tilki yüz hatlarıyla Gus Vulpecula ile konuştuğunu fark ettim. Bize çiğnemek için zaman harcamak istediği bir yemek gibi bakıyordu ve ben de ona aynı şekilde kaşlarımı çattım.

"Asırlık kraliyet geleneklerine katılacak mısınız?" diye seslendi altın sarısı saçları olan bir kadın.

Bir başka kadın "Noel sabahı konuşma yapacak mısınız?" diye bağırdı.

"Basının saraya girmesine izin verilecek mi?" diye yalvardı küçük bir adam.

"Burada zamanınızı nasıl geçirmeyi planlıyorsunuz?" Koyu sarı saçları ve nazik yüz hatlarıyla The Daily Solaria için makalemizi hazırlayan Tyler'ın annesini gördüm. Tory ve ben Hamish'in mırıldanmalarına rağmen ona doğru ilerledik.

"Buradayken akrabalarımız hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyoruz," dedim mikrofonuna.

"Ve rahatlamak istiyoruz," diye ekledi Tory. "Zodiac'ta kıçımızı yırtarak çalışıyorduk."

Kalabalıktan birkaç kişiden kahkaha sesleri yükseldi ve Hamish bizi iki yanında siyah üniformalı iki muhafızın durduğu kapıya doğru götürdü. Birinin göğsünde gümüş bir ateş sembolü göze çarpıyordu.
cepleri ve diğer muhafızın toprağı vardı. Eğilerek selam verip kalabalığın alkışları arasında kapıları açtıklarında kaşlarımı kaldırdım. Merdivenlerde durduğumuz yerden geriye baktım ve muhabirlerin ötesinde bizi görmeye çalışan bir sivil denizinin toplandığını fark ettim.

Heyecanla el salladılar, aşağı yukarı zıpladılar ve ben de elimi kaldırdım, şaşkın bir kahkaha attım. Tory de el sallamak için elini kaldırdı ve kükreyen alkış sesleri havayı doldurdu.

Birisi "Gerçek kraliçeler geri döndü!" diye bağırdı, ardından bu slogan kalabalığın geri kalanı tarafından benimsendi.

Hamish bizi kapılardan geçirirken yanaklarıma bir kızarıklık yayıldı ve önümüzde uzanan, tertemiz bir bahçeyi iki tarafımıza bölen uzun patikayı inceledim. Yerde kar vardı ama yol temizlenmişti, bu yüzden kenarları mükemmel bir şekilde belirlenmişti.

Önümüzde kubbeli bir çeşme vardı ve suyun altında diz çökmüş bir melek gibi iki büyük taş kanat ondan yayılıyordu. Ben

Orb'dan daha uzun olan ahşap kapılara doğru muazzam basamakları tırmanarak ilerlediğimizde nutkumuz tutuldu.

Biz yaklaşırken kapılar açıldı ve Geraldine arkamdan heyecanla bağırdı. Tonozlu bir tavanı ve koyu renkli ahşaptan inanılmaz bir merdiveni olan bir giriş holüne adım attık. Tırabzanlar farklı Tarikatlarla karmaşık bir şekilde işlenmişti ve ilk katın tepesinde güzel bir Harpy kadınının ahşap oyması vardı. Saçları sırtından aşağı dökülürken
Gözleri sevgiyle dolup taşıyor gibi görünerek yükseklerde bir şeye baktı.

Bakışlarımı onunkilere çevirdim ve tavanın tamamının devasa bir Hydra ile boyanmış olduğunu gördüm. Siyah canavar tavanın tamamını kaplamıştı.
Birden fazla yılan başı aşağıdaki kadına bakıyordu. Bunun Vahşi Kral ve karısını ilk görüşüm olduğunu fark ettiğimde omurgamda bir rahatsızlık hissi oluştu. Gerçek ebeveynlerimiz.

"Eminim her köşeyi keşfetmek isteyeceksiniz," dedi Hamish heyecanla. "İstediğin odada kalabilirsin ama kapıcı eşyalarını annenin odasına getirmiş olacak. Kanatları takip edin, sizi oraya götürecekler." Zarifçe boyanmış gümüş kanatların bulunduğu arka duvarı işaret etti. Duvarın ilerisinde başka bir set daha gördüm.
merdivenlerden sola döndüm ve kalbim pıt pıt attı.

"Akşam yemeği için seni sonra bulurum," dedi Geraldine. "Bir kokla, kokla ve neyin ne olduğunu gör." Gülümsedi ve muazzam merdivenin bir tarafındaki kapıdan geçerek gözden kayboldu.

"Burası..." Ben başladım. "Delice,"

diye bitirdi Tory.

Merdivenleri yavaşça çıktık ve elini uzattım, hayatımızın böylesine büyük bir anında ikizimin yakınlığına aniden ihtiyaç duydum. Hiç şikâyet etmeden elimi tuttu ve annemizin süslü oymasına yaklaşırken parmaklarını sıktım.

"Bize benziyor," diye nefes aldım.

Tory omuz silkti. "Belki biraz."

Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Burayı sevmiyorsun."

"Mesele o değil," diye mırıldandı, gözlerini heykelden ayırarak. "Sadece bizi bambaşka bir dünyaya terk eden bir anne ve baba hakkında bir şeyler bilmeme gerek yok. Biz daha başlamadan hayatımızı mahvettiler."

"Biliyorum," diye iç geçirdim. "Ama yine de onlar hakkında bir şeyler öğrenme ihtiyacından kurtulamıyorum." Gözlerimi çok yukarımızdaki yasaklayıcı tabloya çevirdim. "Söyledikleri kadar zalim bir babam olduğunu hayal bile edemiyorum. Ne yaptığını bilmekten korkuyorum ama sanırım benim de bilmem gerekiyor."

"Anladım." Cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Sen babacığının ne kadar hıyar olduğunu öğrenirken ben de yüzme havuzunun peşine düşüp biraz uyuyacağım."

Güldüm ve merdivenlerden yukarı çıktık, gümüş kanatları takip ederek inanılmaz koridorlardan geçtik ve sarayın farklı mevsimleri gösteren duvar resimlerinin yanından geçtik. Burada damarlarımda uğuldayan bir enerji vardı. Sanki yıldızlar buraya dönmemiz için uzun zamandır bekliyorlardı ve şimdi de inanılmaz bir şeyin olmasını bekliyorlardı.

Eski gotik mekânlarda ilerledik ve sonunda annemizin odalarını bulduk. İki kanadın ortadan ikiye ayrıldığı gümüş bir kapıyı ittim ve ötesindeki manzara karşısında kalbim duracak gibi oldu.

Büyük bir yüzme havuzuna bakan bir balkondaydık.
aşağıda. Kayadan oyulmuş, toprak büyüsüyle yapılmış olması gereken bir tepeden akan bir şelale. Buhar, çok yukarıdaki cam tavana doğru kıvrılıyor ve arp müziğinin yumuşak tınısı kulaklarımı okşuyordu. Canlı ağaçlar havuzun kenarlarına tutunmuş, çimen ve çiçekler tepenin yamacında büyümüştü.

"Sanırım o yüzme havuzunu buldun, Tor."

Genişçe sırıttı ve aşağıdaki kata doğru kıvrılan eğimli merdivenlerden aşağı indik. Kapılar duvarlardan yüzlerce yöne açılıyordu ve ben her birine bakmak için can atıyordum.

Havuzun karşı tarafındaki iki kapının önünde duran çantalarımızı gördüm ve aceleyle ilerleyerek odama girdim. Odaya adımımı attığımda içimi bir beklenti kapladı; duvarlar koyu renkli camdan yapılmıştı ve içlerinden su akıyordu; kocaman bir yatağın ötesinde bir balkonun görüntüsü beni çağırıyordu.

Tory aniden elimi tuttu ve sırıtarak beni etrafında döndürdü. "Bunların hepsi bizim!" diye sevinçle bağırdı.

Onunla birlikte kükredim ve o da beni havuza doğru çekti, tekmeledi. O giderken topuklu ayakkabılarını çıkardı. Ben de benimkileri çıkardım ve tamamen giyinik bir şekilde içeri atlarken kahkahalarımız yukarıdaki cam tavanda çınladı.

Sıcak su etrafımı sardı ve ben hâlâ Tory'nin elini tutarak sırıtarak yüzeye çıktım. İçimde garip bir uğultu yankılandı.
ve ne olduğunu anladığımda nefesim kesildi. Yüzünde aynı ifade olan Tory'ye baktım.

"İşte orada." Şelaleyi işaret ettim ve suyun akıntının altında köpürüp fokurdadığı yere doğru yüzdük. Serbest ellerimizi kaldırdık, büyümüz aramızda akarken şelaleyi ayırdık ve ötesinde gizli bir mağara ortaya çıktı.

Birbirimizi bıraktık, içeri tırmandık ve su perdesi arkamızdan aşağı düştü. Kayanın kendisi koyu mavi bir parıltı yayıyordu ve o küçük alandaki her şey sihirle çığlık atıyordu.

"İşte," dedi Tory heyecanla, arkadaki duvara doğru ilerledi ve elini duvara koydu. Ben de oraya doğru ilerledim ve içgüdüsel olarak elimi onunkinin yanına koydum. Kayada bir delik belirdi, birlikte dokunduğumuzda gizleme büyüsü çözülüyor gibiydi.

İçinde iki süslü gümüş yüzük vardı; birinin üzerinde G, diğerinde R harfi işlenmişti. Arkalarında, duvara yaslanmış bir Tarot kartı duruyordu.

Tory iki yüzüğü alırken ben eğilip kartı alırken kalbim daha hızlı atmaya başladı.

"Sanırım onlar bizim için," diye nefes aldı. "Roxanya ve Gwendalina..."

Astrum'dan gelen Güneş kartına baktım, anlamını Tarot derslerimden ezberlemiştim: İyilik, doğruluk ve güzellik.

Adrenalin kanıma hücum ederken, Tory yanıma yaklaşarak onu ters çevirdim.

Evinize hoş geldiniz sevgili prensesler.
İyi arayın, derinlemesine araştırın.
Bu ev, duvarlarının içinde bir sır saklıyor.
Kanatların adaletle buluştuğu yerde, kanın kurtarıldı.

"Bu ne anlama geliyor?" Nefes aldım ve Tory başını salladı.

"Her zamanki gibi şifreli. Sanırım sırlar için duvarları avlamamız gerekecek," dedi kuru bir sesle. "Ya da havuzun kenarında oturup sırların bize kendilerini göstermesini bekleyeceğiz. Ben kolayım." Döndü ve iki gümüş yüzük ile kartı bana bırakarak suya geri daldı.

Hepsini göğsüme bastırdım, adrenalinim yükselirken
Bu yerde gizlenen gizemler beni çevreliyor gibiydi. Ben de kendi adıma bu sırlara göz kulak olacaktım.

OceanofPDF.com

Noel arifesinde hayatımda ilk kez gerçekten benim diyebileceğim bir yatakta uyandım. Ya da en azından hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez. Hiç gerçek bir evimiz olmamıştı. Aynı yerde iki Noel'den fazlasını geçirmemiştik. Sadece bize ait olmayan geleneklerin ek figüranları olmuştuk.

Noel'i burada ailemizle birlikte geçirmenin nasıl bir şey olabileceğini merak ettim. Onlar da diğer Meclis Üyeleri gibi, yılın bu zamanında bile sevgi ve şefkatten çok güç ve kudret göstermemizle mi ilgilenirlerdi?

Bir nefes verdim ve bu düşünceleri bir kenara ittim. Zaten anlamsızlardı. Annemiz bizi Noel sabahı her zaman bir öpücükle uyandırsa ya da babamız kartopu savaşlarımızda hakemlik yapsa ne fark ederdi ki?

Bizimle yapmayı planladıkları şeylerin hiçbirini yapamadılar. İyi ya da kötü. Öyleyse bizden çalınan gerçeklikle muhtemelen hiçbir benzerliği olmayan senaryolar hayal etmenin ne anlamı vardı?
Her neyse?

Kollarımı iki yana açıp üzerinde uyuduğum devasa yatağın üzerinde gezdirirken esnedim. Neredeyse beş kişiye yetecek büyüklükteydi. Annemle babamın çok fazla parası olduğunu mu yoksa bir ya da iki seks partisine katıldıklarını mı düşünmeliydim bilemiyordum.

Karyolanın kendisi som gümüşten yapılmış gibi görünüyordu ve İçinde bulunduğu oda şimdiye kadar gördüğüm en gösterişli yerdi. Taş sarmaşıklar her yüzeyde büyüyordu, çiçekler her yerde açmıştı ve o kadar gerçekçi görünüyorlardı ki, onları ancak toprak büyüsü gücüne sahip birinin yetiştirdiğini ve sonra taşa dönüştürdüğünü varsayabilirdim.

Odanın en ucunda, tüm duvarı kaplayan ve ortasında iki cam kapı bulunan devasa bir pencere, bahçelere bakan geniş bir balkona açılıyordu.

Uyuduğum battaniyelerin arasında doğrulduğumda yine esnedim. O kadar ipeksi bir yumuşaklıktaydılar ki sanki bir tüy yığınının üzerinde uyuyormuşum gibi hissetmiştim ve duvarda asılı gümüş saate bir bakışım bana rahat ortamımda eski alışkanlıklarıma geri döndüğümü söyledi.

Saat on buçuktu, bu da büyük olasılıkla kahvaltıyı kaçırdığım anlamına geliyordu.

Geraldine dün geceden bahsedip duruyordu. Bu konuda kendimi yüzde üç oranında suçlu hissediyordum ama dürüst olmak gerekirse, tüm bu olanlara rağmen yatmayı başarmış olmam

Gölgelerin gizlenmesi mucizeden başka bir şey değildi.

Odayı geçip dün gece valizimi attığım gömme dolaba gittim ve kapıyı araladım.

İçeride ışıklar otomatik olarak yandı ve ben de raylar dolusu giysiyle dolu devasa alana baktım. Sanırım kimse anne babamız öldükten sonra onların eşyalarını kaldırmayı düşünmemişti ama sonuçta hâlâ burada oldukları hissi biraz ürkütücüydü.

Merakım içimi kemirirken bavulumun üzerinden geçtim ve zarif balo elbiseleri ile tasarım ayakkabıların bulunduğu rafların arasında ilerledim.

Parmaklarımı bazı elbiselerin üzerinde gezdirdim ve havaya gülsuyunun hafif kokusu karıştı. Durakladım, gözlerim kapandı ve en garip Üzerime bir sıcaklık ve güven duygusu çöktü. Sanki birinin kollarında sıkıca tutuluyordum ve dünyadaki hiçbir şey bana dokunamazdı.

Gözlerim tekrar açıldı ve neredeyse hatırladığım şey kayboldu, ancak mekâna doğru adım attığımda bir deja vu hissiyle baş başa kaldım.

Belki burada kalan hayaletler beni hatırlar.

Dolabın en ucunda, tüm duvarı kaplayan devasa bir ayna duruyordu. Karmaşık bir şekilde oyulmuş ahşaptan bir çerçevesi vardı ve üzerinde Hydra ve Harpy birbirlerinin etrafında dans ediyorlardı. Bazılarında Harpy Hydra'yı kucaklıyor, bazılarında ise sadece eğleniyor gibi görünüyorlardı.

Çerçeve boyunca görüntülerin desenini takip ettim ve onlarla dans eden iki yeni yaratığı fark ettiğimde durakladım. Hydra izlemek için başını geriye doğru eğerken ve Harpy'nin gözleri gurur gözyaşlarıyla parlarken Anka kuşları onların üzerinde süzülüyordu.

"Bu imkânsız," diye fısıldadım, nefesim önümdeki aynanın camını buğulandırıyordu. *Birisi ne olacağımızı nasıl bilebilirdi?*

Etrafımdaki havada garip bir titreşim uğulduyor gibiydi ve bakışlarım oymalardan aynanın camına kayarken alt dudağımı ısırdım. Tamamen sıradan görünüyordu, yansımam ihtiyatlı gözlerle bana bakıyordu. Ama içimden bir ses bunun böyle olmadığını söylüyordu.

"Tory?" Darcy'nin sesi beni içine düştüğüm anlık sersemlikten kurtardı ve yatak odasına doğru dönüp baktım.

"Burası," diye seslendim, nefesim yine camı buğulandırmıştı. Bu garipti çünkü burası soğuk değildi.

"Üzgünüm ama gelmek zorundaydım. Geraldine orada aklını kaybediyor ve Noel yemeğini yemek için garip bir ritüelleri var gibi görünüyor.

Yarından önce bize öğretmeleri gereken şeyler var. Gerçi yemeğimizi hangi sırayla yediğimizin ne önemi var ki?" Darcy başını dolaptan içeri uzattı ve ben de aynadaki yansımasından ona baktım. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Sanırım bir şey buldum," dedim yavaşça. "Bak, burada. Annemizin ve babamızın oymaları var ve sonra... Anka kuşları..."

"Ne?" Darcy bavulumun üzerinden atladı ve hızlı adımlarla bana doğru ilerledi. Saçının tonuyla birebir örtüşen koyu mavi bir elbise giymişti.

"Bak." Anka kuşu oymalarını işaret ettim ve Darcy onları incelemek için etrafımda eğildi.

Havadaki o garip nabız şimdi o da burada olduğu için daha keskin görünüyordu ve bakışlarım tekrar cama kaydı.

"Bu nasıl orada olabilir?" Darcy sordu. "Hiç mantıklı değil.
Daha önce kimse ne olacağımızı bilmiyordu-"

Uzandım ve avucumu düz bir şekilde cama koydum ve göğsümden bir enerji çarptı, gücümün duvarlarında yankılandı ve içimde uyuyan enerjiyi çekti.

"Cama dokun Darcy," diye nefes aldım, nedenini bilmiyordum ama bunun da onun sihrine ihtiyacı olduğundan emindim. Tıpkı şelalenin altında olduğu gibi.

Darcy kaşlarını çatarak bana baktı, sonra yavaşça elini kaldırıp benimkinin yanına koydu.

Derin bir güç sihrimin etrafına dolanıp bir köprü oluşturacak kadar sert bir şekilde çekerken keskin bir şekilde nefes aldım. Gücüm üzerindeki hakimiyetimi bırakır bırakmaz, elimden çıkıp bardağa doğru akmaya başladı ve dolapta duran ikimizin görüntüsü kaybolup yok olurken Darcy'ninkiyle birleşti. Onun yerini kalabalık bir pazar yerinde egzotik meyveler toplayarak yürüyen güzel bir kadın görüntüsü aldı

büyük bir sepetin içine. Gökyüzü onun üzerinde en parlak maviydi ve hava sıcaklıkla yoğundu. Yürüdüğü Arnavut kaldırımlı sokak sarı kumlarla kaplıydı ve bu egzotik yerin hissi içimi garip bir özlemle doldurdu. "Bu bizim annemiz mi?" Darcy yanımda nefes aldı. Ve içindeki kadın

Görüntü yüzünü çevirip gökyüzüne baktığında haklı olduğunu anladım.

Yüz hatlarında bazı benzerlikler vardı. Koyu renk gözleri kalın kirpiklerle çerçevelenmişti, neredeyse bizimkilerin aynadaki görüntüsü gibiydi ve dolgun dudaklarında da tanıdık gelen bir şeyler vardı.

"Evet," diye kabul ettim. "Ama bu nedir?"

Görüntü parıldayıp değişirken Darcy omuz silkti. Annemiz büyük koridorlarda yürüyor, pazardan aldığı meyveleri geniş bir tepsiye dizmiş taşıyordu. Bir dizi çift kapıya yaklaştı ve sesler duyunca dışarıda durakladı.

"Bundan emin misiniz, efendim? Eğer yıldızlar aynı fikirde değilse büyük bir turşu sosu yığınına neden olabilir."

O sesi tanıdığımda kaşlarımı çattım. Hamish Grus olduğuna yemin edebilirdim.

"Beni bir daha sorgularsan İmparator'unkiyle birlikte senin de kelleni alırım," diye homurdandı karanlık bir ses.

Annemizin dudakları şokla aralandı ve bir adım geri çekildi ama kaçamadan kapı açıldı.

Onun üzerinde yükselen adam güçlü yapılı ve karanlık bir çekiciliğe sahipti. Güçlü çenesi kirli sakallarla kaplıydı ve kahverengi gözleri kızın karşısında durduğunu görünce kaşlarını çattı.

"Solaria'da casuslara ne yaptığımızı biliyor musun?" diye homurdandı babamız, derisini kemiklerinden ayırmaya niyetliymiş gibi ona doğru bir adım atarken parmaklarının arasında büyü çatırdıyordu.

"Sensin," diye cevap verdi, adama yaklaşırken en ufak bir korku belirtisi göstermiyordu.

Yürümeye devam etti ve ona sadece birkaç santim kalana kadar aralarındaki mesafeyi kapattı.

"Hanımefendi, majestelerinden uzak durun!" Hamish havladı ve ben de ona bir bakış attım. Şu anda tanıdığımız adamdan en az otuz yaş daha gençti, bıyıkları daha koyu renkti ve gövdesi biraz daha inceydi.

Annemiz ona bakmadı ama sanki orada durup onu tehdit etmiyormuş gibi meyve tabağını kollarına bastırdı.

"En karanlık günde ve en uzun gecede, seni parlak bir sevgiyle eve götüreceğim," diye fısıldadı annemiz, bakışları babamızınkilere kilitlenmişti. Bir elini uzattı ve Vahşi Kral'ın göğsüne bastırdı. Ellerindeki büyü alev alev yanan Vahşi Kral durdu ama onu uzaklaştırmak için hiçbir hamle yapmadı. Elini giydiği ince ipek gömleğin üzerinden yukarı kaydırdı, parmaklarını boynunda gezdirdi ve eliyle çenesini tutarken durakladı. "Kaderimizde paylaşacağımız hayatı *gördüm.* Sen de görmek ister misin?"

Babamızın bakışları karardı ve dudaklarını ayırdı, onu reddetmek üzereymiş gibi görünüyordu.

Annemizin yüzünü bilmiş bir gülümseme aydınlattı.

"Gerçek dünyayı değiştirecek," diye ısrar etti.

Kral cevap veremeden, parmak uçlarının altında büyü parladı ve ona ikisi için gördüğü geleceğin vizyonlarını gösterirken dudakları gevşedi.

Bize de onları görmek nasip oldu ve beyaz duvarlı bir sarayın etrafında gizlice buluştuklarını, yıldızların altında öpücükler çaldıklarını, çarşaflara dolandıklarını ve Düzen formlarında bulutların arasında uçtuklarını gördüğümüzde kalbim daha hızlı çarptı.

Babamız soğuk bir adamdı ama onunla yalnız kaldığında gülümser, güler, severdi. Aralarında ömür boyu sürecek bir mutluluğun izlerini gördük. Onun kötü ruh halini sakinleştirdiğini ve öfkesini tekrar tekrar yatıştırdığını.

İmgelemlere bağlı olarak annemizin duygularını hissedebiliyordum. Aşkları onun vatanını Vahşi Kral'ın gazabından kurtaracaktı. Bu güzel güneş ve kum diyarını fethetmek yerine, Prensesiyle evlenecek ve onu kendi yanında hüküm sürmesi için evine getirecekti. Aşkları sadece burada değil, Solaria'da da sayısız hayatı kurtaracaktı. Her şeyi görmüştü. Sanki kaderleri kaçınılmazmış ve bu kaderin gücü dünyadaki tüm sihirlerden daha büyükmüş gibi.

Bu dünyanın tarihindeki tüm Kral ve Kraliçelerden daha fazla kan ve ölüm emri vermiş bir deli olması önemli değildi, onun başka hiç kimsenin görmediği tüm yönlerini sevecekti. Nefretin içindeki iyiliği bulacak ve onu ışığa yaklaştıracaktı.

İkisinin yıldızların altında çağrıldığını ve kaderin çağrısına cevap vererek Elysian Eşleri olmayı seçtiklerini gördük, gözleri gümüşle halkalanırken ruhları tüm zamanlar boyunca aşkla birbirine bağlıydı.

Ve onu kendi kalbi için seçmiş olsa da, aynı zamanda onun gücü altına giren herkesin iyiliği için de seçti. Çünkü onun yanındayken gelecek daha parlak, yollar daha açık, barış ve refaha daha meyilliydi.

Ona gösterdiği gelecekte o kadar çok sevgi ve tutku vardı ki göğsümde bir sızı oluşturdu. Hatta onu kocaman bir göbekle, tenine öpücükler kondururken ve içinde büyüyen bebeklerle konuşurken gördük. Ardından, sanki tüm dünyaları birlikte yarattıkları küçük hayatlarla başlayıp bitiyormuş gibi minik ikizleri kucaklayan ikiliyi gördük.

Görüntüler kayboldu ve neredeyse elimi geri çekecektim ama ayna avucumun içinde titredi ve sahne bana bir şey göstermek için değişti

Başka.

Annemiz soğuk terler dökerek uyandı, korkusu dalga dalga yayılıyordu. İki uyuyan bebeğin birbirine sokulduğu kocaman karyolaya doğru aceleyle yürüdü.

Bize bakarken yanağından bir damla gözyaşı süzüldü, gördüğü görüntü onu korkuyla doldururken panik onu kör etti.

"Ne oldu aşkım?" diye sordu babamız yataktan dirseklerinin üzerine kalkarak.

"Kan," diye nefes aldı. "Ve ateş ve ölüm. Hâlâ bunun dışında bir yol *göremiyorum*."

"Sana söyledim, bunun olmasına asla izin vermeyeceğim," diye homurdandı, yataktan fırladı ve onu kollarına çekebilmek için ona doğru yürüdü. "Ben
Tüm dünyadaki en güçlü Fae'ler. Kimse bize ulaşamaz. Kimse çocuklarımıza zarar veremez."

Annemiz umutsuzca ona sarıldı, ona inanamıyormuş gibi başını salladı ve bize onun hayallerinden bir an daha hediye edildi.

Ailemizin üzerinde bir gölge vardı ve o ya da babamız ne yaparsa yapsın, ölüm onlar için geliyordu. Ne zaman değiştirmeye çalışsa, gölge daha da yaklaşıyordu. Bir sıra beş mezar, küçük tabutlar, ateş, korku ve çığlıklar gördü. Ama tehdidin kendisini göremiyordu. Karanlığa bürünmüştü, korku vücut bulmuştu ve hangi seçimi yaparsa yapsın, yine de gerçekleşiyordu.

Biri hariç her seçenek... İmgelemleriyle mücadele ederken, ailemizin tamamen yok olmasıyla sonuçlanmayan tek bir seçenek buldu.

Bir gece, babamız uyurken, bir kese yıldız tozu aldı ve pelerininin altına sakladığı ben ve Darcy ile birlikte ölümlüler diyarına yolculuk etti.

Bizimle aynı yaşta ikizleri olan ölümlü bir ailenin evinde belirdiğinde gözyaşları yanaklarından süzülüyordu.

Bizi büyütmeleri için seçtiği insanları uyandırdı ve bebeklerinde herhangi bir fark görmemeleri için onları zorlarken korku omurgam boyunca diken diken oldu. Onlara bizi sevmelerini, korumalarını ve ruhen ve zihnen güçlü olmamız için yetiştirmelerini söyledi.

Bizi orada bırakırken hıçkıra hıçkıra ağladı, Ruhlar Sarayı'na dönerken çocuklarını bizim yerimize aldı.

Neredeyse elimi bardaktan çekecektim. Hayatlarımızı iki masum ölümlü kızınkiyle takas edecek kadar nasıl duygusuz olabildiğini anlayamıyordum. Ama ben geri çekilmeden önce, son bir imgelem bize geldi.

Ben ve Darcy tahtta oturuyorduk. Solaria'da barış hüküm sürüyordu. insanlar mutluydu ve güç dengesi yeniden sağlanmıştı. Uzakta karanlık bir gölge bize karşı duruyordu, ancak birlikte onu yenme ve Solaria halkını kurtarma şansımız olabilirdi. Ama biz olmadan, tüm umutlar kaybolmuştu.

Görüntü kayboldu ve kalbim küt küt atarken sendeleyerek geri döndüm.

"Onlar... İmgelemlerini bir şekilde bizim için orada mı saklıyordu?" Darcy az önce gördüklerimizi anlamaya çalışırken dudağını çiğneyerek sordu. "Bizim Solaria'nın, bu gezegene karşı ayakta kalabilmek için tek şansı olduğumuzu düşünüyordu.

Gölgeler," diye cevap verdim boş bir sesle. "Bu yüzden bizi Dönüşenler yaptı..."

Az önce gördüklerimizden ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum ama var olduğunu kabul etmekten hiç hoşlanmadığım küçük, zavallı, acıyan bir yanım yırtılıyordu. Ailemiz bizi sevmişti. Bizi istemişlerdi. Bizimle birlikte yaşamayı dileyerek ölmüşlerdi. Ve bu bilgi benim için hayal edebileceğimden çok daha fazla şey ifade ediyordu.

"Bizi severdi, Darcy," diye mırıldandım. "Babamız da severdi... başka ne olursa olsun ya da ne yaparsa yapsın. Ailemiz bizi istedi."

Darcy kollarını bana doladığında gözyaşlarına boğuldu ve kendimi onun kollarında titrerken hissettim.

Buraya geldiğimizde bizi bu dünyaya getiren insanlar hakkında daha fazla bilgi edinmek istememiştim. Ama şimdi öğrendiğime göre, bilmem gereken ne kadar çok şey olduğunu fark ettim.

Onlar hakkında o kadar çok hikaye ve söylenti vardı ki, babamızın yaptığı şeylere ve herkesin iddia ettiği canavara karşı o kadar çok nefret vardı ki, ailesini sevmiş olabileceği fikrini aklıma bile getirmemiştim. Ya da evlendiği kadının onu daha iyi bir adam haline getirdiğini, dünyayı doğasının en kötü yanlarından kurtardığını.

"Uranüs'ün ışığı adına, Tory Vega, eğer öğle yemeğini kaçırırsan büyük hayal kırıklığına uğrayacağım!" Geraldine yatak odasının arkasında bir yerden seslendi.

Darcy'yi serbest bıraktım ve kendimi tekrar toparlamaya çalışırken yanaklarımdaki gözyaşlarını sildim.

"Bütün bu gürültü patırtı da ne?" Geraldine kapıda belirdiğinde nefes nefese kaldı ve beni yakaladığında yarı güldüm.

"Burada olmak çok zor sanırım. Kendimizi biraz bunalmış hissediyoruz," dedim.

"Evet," diye onayladı Darcy. "Bu... çok fazla."

"Tabii ki öyle!" Geraldine'in nefesi kesildi. "Eve dönmeye alışmak için zamana ihtiyacınız olduğunu anlamam gerekirken, ben burada baş belası Brenda gibi sizi mükemmel Prenses rollerine sokmaya çalışıyorum!"

"Ev mi?" Küçük bir sesle sordum. Buraya nasıl evim olarak bakabilirdim? Saray küçük bir kasabadan daha büyüktü. Yine de... burada olmanın tuhaf bir şekilde rahatlatıcı bir yanı vardı.

"Daha önce hiç evimiz olmamıştı," dedi Darcy, bu konuda kendisinin de pek emin olmadığını belirten bir bakışı benimle paylaşarak.

"Artık biliyorsunuz," dedi Geraldine kararlılıkla. "Prenseslerimiz çok uzun zamandır kayıptı. Ama şimdi evinizdesiniz ve Solaria Krallığı en güçlü soyumuz yeniden kurulduğu için seviniyor. Fae dünyası güç ve kudret temeli üzerine inşa edilmiştir. Ve şimdi en güçlü ailemiz geri döndü. Sizi aşağı çekmek ya da düşüşünüzü görmek isteyenler olabilir ama gerçek Kraliçeler yükseliyor. Vega'nın soyu bir kez daha sağlam. Ve sen Kaderinizin tam kontrolünü ele geçirdiğinizde, sahip olduğunuz kudrete yıldızlar bile hazırlıklı olmayacaktır."

Dudaklarım protesto etmek için ayrılmış olmalıydı ama bunun yerine Geraldine'in sözlerinin gücü üzerime çökerken sadece kız kardeşime bakabildim.

Bu kaderi hiç istememiştik, bu gücü, tahtı ya da Varislerle karşı karşıya gelmeyi hiç istememiştik. Ama yine de bizimdi.

Bu krallığı yönetmek için doğmuştuk ve damarlarımızda babamızın gücü ve annemizin sevgisi dolaşıyordu.

Bin yıldır görülen en güçlü Fae Tarikatı bizdik. Yaşayan hafızada dört elemente de sahip olan ilk Fae'ydik.

Belki de doğuştan gelen hakkımızı inkar etmeyi bırakmamızın zamanı gelmişti. Çünkü Vegas hükmetmek için doğmuştu. Ve ben boyun eğmeye zorlanmaktan bıkmıştım.

OceanofPDF.com

Gece yarısı gelip geçerken yatağında Tory'nin yanına kıvrılmıştım. Noel günü yaklaşıyordu ve her zamanki gibi aynı odada uyuyarak, şafakta birlikte uyanmaya hazır bir şekilde geçireceğimiz için çok mutluydum - ya da en azından ben şafakta uyanıp Tory'yi de uyandıracaktım.

Tory hafifçe nefes alıyordu ama uyku benim için o kadar kolay gelmiyordu. Aklımda annem ve babamla ilgili düşünceler ve sorular dönüp duruyordu. Daha fazla cevaba ihtiyacım vardı ve duvarların kendisi onları tutuyor, tam olarak duyamadığım kısık seslerle fısıldıyor gibiydi.

Gözlerimin kapanmasına izin verdim, annemi düşündüm, bize hediye ettiği ayna görüntüsündeki yüzünü hatırladım. Bir gün bu saraya tekrar gireceğimizi ve bizim için bıraktığı sırları çözeceğimizi biliyordu. Ve ben daha fazlasını bulacağımızı biliyordum.

Soluk ışık göz kapaklarımın arasından süzüldü ve bir gözümü açtığımda ayın balkona açılan cam kapıların ötesindeki kar bulutlarını yarmış olduğunu gördüm. Taş parmaklıkların üzerine yığılan karı seyretmek için perdeleri açık bırakmıştık.

Fısıltılar daha da arttı ve onları hayal etmediğime dair güçlü bir his oluştu içimde. Duvarlar gerçekten konuşuyordu, ya da belki de

yıldızlar. Her iki durumda da bir şey beni çağırıyor, bir Siren'in şarkısı gibi beni yorganın altındaki sıcaklıktan çekip çıkarıyordu.

Ayaklarımı kabarık bir çift terliğin içine daldırdım ve sıcaklığımı içime çektim.

Yatağımızın ötesindeki soğuğu kovmak için damarlar. Pencereye doğru ilerledim, ay hiç görmediğim kadar parlak görünüyordu, elmas gibi parlayan bir yıldız örtüsünün arasında yer alıyordu.

"Ne oldu?" Deli gibi fısıldadım ama Zodiac'a geldiğimden beri buna inanmamak için çok fazla tuhaf şey yaşamıştım. "Bize ne göstermek istiyorsun?"

Çevremde bir şey gözüme çarptı ve döndüğümde Astrum'un kartının yatağımızın ayak ucunda durduğunu gördüm, Güneş'in resmi içinde yanan bir ateş gibi parlıyordu.

Çekingen bir şekilde ona doğru ilerledim, elime aldığımda kalbim küt küt atıyordu ve parmaklarımın arasında bir sıcaklık hissediyordum. Mesajı tekrar okumak için çevirdiğimde kafamda annemin sesiyle söylenen son satırı duydum. "*Kanatların adaletle buluştuğu yerde, kanın kurtarıldı."*

Duvardaki küçük boyalı kanatlar ayın ışıkları altında aydınlanıp beni ona doğru yönlendirirken boğazım düğümlendi.

"Tory," diye tısladım, onu uyandırmak için acele ediyordum.

"Kış şapkasını takmak istemiyorum," diye mırıldandı ve ben de kolunu salladım. "Ayağa kalk," diye ısrar ettim ve gözlerini kısarak açtı.

"Darcy? Neler oluyor?"

"Sanırım annemiz bize bir şey göstermek istiyor," diye nefes aldım.

Tamamen uyandı, yataktan sıyrıldı ve bana *deli misin* ifadesi verirken duvardaki parlayan kanat setini işaret ettim.

"Bak," diye ısrar ettim.

"Kahretsin," diye nefes verdi.

Ona doğru ilerledik ve uzanıp parmaklarımı kabartmalı gümüş boyanın üzerinde gezdirdim. Parıltı anında söndü ve kapının yanında başka bir kanat kümesi aydınlandı. Derin bir nefes alıp Tory'ye döndüm, o da bana başını sallayarak elini benimkinin içine kaydırdı.

"Gidelim," dedi kararlı bir şekilde.

Odadan çıktık ve havuzun boğucu sıcağıyla birlikte şelalenin gürültüsü etrafımızı sardı. Diğer tarafta bir başka kanat kümesi parladı ve biz de aceleyle ona doğru ilerledik. Tory parmaklarını ona bastırırken, sağımızdaki bir kapının üzerinde bir diğeri parladı.

Kapıya doğru koştuk ve kapıyı iterek açtım, karanlık bir koridor ortaya çıktı. Tory avucunda bir alev tutuşturdu, ben de aynısını yaptım ve karanlığa adım attık. Biz yürürken duvarlar aydınlandı, yaldızlı çerçeveler içinde büyük tablolar görünüyordu. Birçoğunda annemiz ve babamız yer alıyordu ama başka akrabalarımız da vardı ve hepsi bize bakıyordu.

Koridorun en ucunda, tüm duvarı kaplayan kocaman bir resim vardı. Anne ve babamız yan yana durmuş, her biri kucağında bir bebek tutuyordu. Bize bakışları karşısında ağzım açık kaldı, yüzlerinden sevgi akıyordu.

"İyi ara, derin ara." Annemin sesi havayı doldurdu ve ben hareketsiz kaldım. Tory bana baktı, kocaman gözleri onun da duyduğunu söylüyordu.

Büyük bir balo salonuna döndüğümüzde solumuzda bir dizi kanat daha parlıyordu. Tavanlar camdan yapılmıştı ve duvarlardan biri de devasa eğimli bir çatının altındaki verandaya bakıyordu. Zemin o kadar cilalıydı ki yürürken yansımamızı görebiliyordum, odanın uzak köşesindeki gümüşi kanatlara doğru ilerliyorduk. Yanında boyalı bir altın set vardı.
Aynı güçle tutuşan teraziler.

"Kanatların adaletle buluştuğu yerde, kanın kurtarıldı."

Elimi üzerine bastırdım ve parlamaya devam edince kaşlarımı çattım. Tory ileri doğru hareket ederek parmaklarını ona dokundurdu ve kolum boyunca bir enerji dalgası aktı.

Bir klik sesi duyuldu ve duvardaki gizli bir kapı açılarak buz gibi duvarları olan karanlık bir geçit ortaya çıktı.

"Aman Tanrım." İçine bakmak için öne doğru eğildim ama eğildiğim anda bir

bir sıcaklık dalgası beni sardı. Kan, ölüm ve ateşten oluşan bir görüntünün içine sürüklendim.

Dört muhafız odanın sonundaki bir kapıyı kapalı tutmaya çalışırken hizmetkârlar yere saçılmıştı. Altlarından dumanlar yükseliyor ve burnuma yanık kokusu doluyordu.

Muhafızlardan biri kapıyı yerinde tutmak için kalın sarmaşıklar yaparken, diğerleri de kapıyı kırmaya çalışan her neyse onunla savaşmak için avuçlarında büyü hazırladılar. Duvarlar muazzam bir ağırlığın etkisiyle titredi ve ben gözümü kırpmadan manzaraya bakarken korku kalbime çarptı.

Bir yerlerde bir bebek ağlıyor ve bir kadın çığlık atıyordu, korkunç sesler kafatasıma dolanıyordu.

Sol tarafımda bir kapı daha açıldı ve Profesör Astrum'u görünce kalbim durdu. Çok daha gençti ama saçları çoktan ağarmış ve omuzlarına dökülmüştü. Elleri, bir adım gerisinde koşan bir çocuğun ellerine kilitlenmişti.

"Bu taraftan, panik yapma sevgili oğlum," diye onu yatıştırdı Astrum.

Kapı kırılarak açıldı ve muhafızlar devasa bir ağaç tarafından kenara fırlatıldı-

Üç Nimf odaya dökülürken kolumu tuttum. Muhafızlar onları yok etmek için savaşırken dehşet kalbimi sıkıştırdı ama canavarlar büyülerini ele geçirirken o korkunç emme, törpüleme havayı doldurdu. Canavarların arkasında alevler parladı, duvarlara tırmandı ve önüne çıkan her şeyi yuttu.

Astrum duvardaki gizli kapıya doğru ilerledi ve çocuğun elini kapıya bastırması için yönlendirdi. Kuzguni saçları ve tanıdık gözleriyle çocuğa baktım. Onu gerçekten tanıyor muydum yoksa anılar içimdeki duyguları mı harekete geçiriyor, Astrum'un o gün hissettiklerini hissettiriyor muydu emin değildim.

Astrum, "Bu bizi saraydan çıkaracak," diye söz verdi. "Sakın arkanıza bakmayın!"

İkisi tünelde kayboldu ve kapı arkalarından kapandığı anda görüntü buharlaştı.

Nefesim kesildi, anının gücü gücümün bir kısmını da beraberinde götürürken Tory'ye yaslandım.

"Kimdi o?" Tory nefes aldı ve ben cevap veremeyerek başımı salladım.

Kapı kapandı ve bir kez daha kilitlenirken etrafındaki sihir kayboldu.

Derinliklerinden daha fazla anı çıkarmak için ellerimizi ona bastırmaya çalıştık, ama gümüş kanatlar sessizdi, sır geçti.

***

Noel sabahı erkenden uyandığımda dudaklarımda bir gülümseme vardı, etrafımdaki güzel odayı ve yatağın üzerine dökülen kehribar rengi güneş ışığını içime çekiyordum. Dün geceden sonra umutla dolmuştum. Tüm cevaplara sahip değildim ama burada geçirdiğimiz her dakika bize bir şeyler daha gösteriyordu ve sarayın da gösterecek daha çok şeyi olduğundan emindim.

İmgelemde gördüğümüz çocuk her kimse, bir şekilde önemli biri olmalıydı. Yine de noktaları birleştiremiyordum. Sanki annem ve Astrum bize bu bilgiyi getirmek için komplo kurmuşlardı.

Duvarlarda ve Tarot kartlarında anılar var ve onları bulmamızı bekliyorlar. Ama tüm bunlar ne anlama geliyordu? Bulmacanın parçaları hâlâ eksikti.

Aceleyle yataktan çıktım ve aklıma bir fikir gelince sırıttım. Balkona çıktım, soğuğu kovmak için kanıma ateş büyüsü yaptım ve gözümü diktim inanılmaz manzara karşısında. Yüksek bir duvar saray arazisini çevreliyordu ve duvarın ötesinde pırıl pırıl parlayan gökdelenlerin olduğu bir şehir görünüyordu. Geraldine'e Solaria'da tam olarak nerede olduğumuzu sormak için aklıma bir not aldım. Yapabilirdik Akademiden bir ya da iki bin mil uzaktaydım ve elimden geldiğince çabuk bir dünya haritası edinmeye karar verdim. Akademi balonunun içinde o kadar kilitli kalmıştım ki, duvarların ötesinde neler olduğunu düşünmek için yeterince zaman harcamamıştım.

Balkonun kenarından bir kartopu aldım ve içeri girdim, bunun potansiyel olarak üçüncü dünya savaşını başlatabileceğini biliyordum, ama ne olacaktı ki? Tory'ye nişan aldım, ona doğru fırlattım ve yüzünde patladı.

Çığlık atarak ayağa fırladı ve gözlerini bana dikti. "Öldün sen!"

Yataktan fırladı ve ben de heyecan dolu bir çığlıkla dışarı fırladım, daha fazla kar topladım ve hava sihrimi kullanarak ona doğru fırlattım. Güldü, elini kaldırdı ve bir avuç kar alıp bana fırlatmadan önce onu havada eriten bir ateş yaktı. Göğsüme çarptı ve kahkahalarımız gökyüzüne taşındı, sırılsıklam olana kadar savaşmaya devam ettik ve içeri girerken kafalarımızla gülümsedik.

Kısa süre sonra güne hazırlanmak için odama geri döndüm ve suyun yavaş ve hiç bitmeyen bir daire çizerek içinden aktığı güzel cam duvarlara hayranlıkla baktım.

Gülünç derecede lüks banyoda duş aldım ve ışıltılı bir elbise giydim. üzerinde kardan adam olan beyaz kazak elbise - çünkü hey, Noel'deyiz. I

Diz üstü çoraplarla eşleştirdim ve saçımın bir tarafını gümüş bir tokayla tutturdum.

Atlas'ım çantamda pırıldadı ve onu çıkardım, Orion'dan bir mesaj bulduğumda dudağımı ısırdım.

Lance:

Mutlu Noeller, Blue. Zaten seninle geçireceğim gibi görünüyor. Sanırım haberleri duydun?

Tory'yi bulmak için odadan çıkarken kaşlarımı çatarak bir cevap yazdım.

Darcy:

Ne haberi?

Lance:

Göreceksiniz.

Şifreli piç.

Tory'yi koridorda siyah kot pantolon ve atletle buldum.

Bir kahkaha attım. "Noel'den anladığın bu mu?" Alay ettim.

"Hayır..." Elindeki bir şeyi kaldırdı, parlak bir yıldız tokasını bana doğru salladı ve saçının içine soktu. "Ta dar."

"Jingle toplarına hayır!" Geraldine merdivenlerin tepesinden seslendi. Yukarı baktığımda onu gece mavisi inanılmaz bir balo elbisesi içinde buldum.

Sindirella eldivenleri ve karmaşık bir topuz haline getirilmiş saçları. "Kraliyet ailesine uygun elbiseler giymelisiniz!"

O topuklu ayakkabılarla oldukça etkileyici olan merdivenlerden aşağı doğru koşmaya başladı ve başını sallayarak önümüzde durdu. O

Işıl ışıl görünüyordu, teni ışıkların altında parıldıyor gibiydi ve toprak rengi gözleri ışıldıyordu.

"Ne fark eder ki?" Tory omuz silkerek sordu. "Sadece biz varız."

"Gobble my nobble," diye nefes aldı, elbisesini endişeyle çekiştirerek. "Daniel Downer'ı partiye getirmiş olabilirim diye hemen bir şey söylemek istemedim."

"Neden bahsediyorsun sen?" İfadesi karşısında göğsümde bir düğüm oluşarak bastırdım.

"Vegas'ın Yüksek Konsey Üyeleri ve aileleriyle birlikte yemek yemesi bir kraliyet geleneğidir ve saraya döndüğünüz ilk Noel'in şerefine bu geleneğin sürdürülmesine karar verildi," dedi Geraldine ve ardından nefesini tutarak endişeyle aramıza baktı.

"Yani Lionel Acrux burada mı olacak?" Tory dehşete düşmüş gibi bakarak tereddüt etti. "Peki ya Varisler?" Nefes nefese kaldım.

"Evet." Geraldine utanç içinde başını eğdi. "Ben sadece onlar gelmeden önce sana verilen zamanın tadını çıkarmanı dilemiştim. Ama şimdi ne kadar tuzlu bir kek olduğumu görüyorum."

İçimi çektim ve bir elimi koluna koydum. "Sorun değil. Haklısın, onların geleceğini bilmek burada geçirdiğimiz günlerin tadını kaçırırdı."

"Tanrım, daha ne kadar burada kalacaklar?" Tory kaşlarını çatarak sordu.

"Öğleden sonra ve... akşam ve sonra... gece için de." Geraldine boğazını temizledi. "Yarın alacakaranlıkta yola çıkıyorlar."

"Hazırlansak iyi olacak sanırım." Orion'un ne demek istediğini anlayarak Tory'ye baktım. Darius ve ailesine burada eşlik ediyor olmalıydı. Ve bu gerçek üzerime kurşun bir ağırlık gibi çökerken, birlikte hiç yalnız zaman geçiremeyebileceğimizi fark ettim.

Sanki kendi hayatı yokmuş gibi onu birdenbire ortaya çıkaracaklarına güveniyorlardı. Sanırım Lionel'ın istediği de buydu; etrafındaki herkesin sıkı bir tasma takması.

Bize yaptıklarından sonra o şişirilmiş Ejderha piçini tekrar görme fikri içimi sıktı. Ay Tutulması'nda olanları hatırlamıyormuş gibi davranmamız, tamamen normal davranmamız gerekecekti. Bizi gözünü kırpmadan öldürebilecek bir adamın yanında ne kadar normal davranabilirsek. Özellikle de onun gibi Beşinci Element'e sahip olduğumuzu bilseydi. Ve Ateş Harpileri yerine gerçekten Anka Kuşları olduğumuzu.
Ailesinin tanıdığı en büyük tehdit bizdik ve bunu asla öğrenemezdi. Kendimizi koruyacak kadar iyi eğitilene kadar değil.

Üstümüzü değiştirmek için Tory'nin odasına giderken Geraldine bizimle kaldı.

Tory gözlerinde dans eden bir düşünceyle bana baktı. "Şu dolapta bir sürü kraliyet elbisesi var." Aynadaki görüntüyü gördüğümüz yeri işaret etti.

Dudaklarım aralandı. "Annemizin elbiselerini mi kastediyorsun?"

Tory bir omzunu silkti, bir yanı şu anda bile bu kelimeyi söyleyemiyordu. "Sadece ziyan olacaklar."

Geraldine, "Bu an tüm hayallerimden oluşuyor," diye haykırdı ve gözlerinde yaşların yüzdüğünü görmek için döndüm. "Annelerinin elbiselerini giyen Prensesler - gözlerim doldu ve titremeye başladım." Ellerini gözlerinin altına götürdü ve ben de kaşlarımı çatarak onu hafifçe dürterek gülümsemesini sağladım. "Git!" diye yalvardı. "Bu bekleyiş içimi kemiriyor."

Tory'nin peşinden dolaba girip etrafımdaki güzel elbiseleri incelerken güldüm.

Tory karşımdakine bakarken ben de sağımdaki raya göz attım.

"Sence uyarlar mı?" Yüksek sesle merak ettim, raftan inanılmaz bir pembe altın elbiseyi alıp kendime doğru tuttum.

"Görünüşe göre olacak," dedi Tory, kalpleri durduran okyanus yeşili bir elbise seçerken.

Üzerimdeki süveter elbiseyi çıkarıp anneminkini giydim ve kocaman etek ayak bileklerime kadar inerken kilometrelerce uzunluktaki ağların arasında kayboldum. Tory arkadan bağlamak için öne doğru ilerledi, belimi sıkan korse tarzı askısız bir korsesi vardı.

Tory'nin yeşil elbiseyi giymesine yardım ettim, dantelli askıları omuzlarına zarifçe oturuyordu. Dönerken eteği arkasına doğru savruluyor ve rengi koyu yeşil gözlerini parlatıyordu.

Yatak odasına geri döndük ve Geraldine gözyaşlarına boğuldu.

"Yapma, makyajını mahvedeceksin," diye susturdum onu, aceleyle ilerledim.

Su sihrini kullanarak gözyaşlarını rimelinin akmasına neden olmayacak şekilde gözlerinden dışarı yönlendirdi ve biz gözyaşlarını silmeye çalışırken havada etrafımızda dönmeye başladı.

onu yatıştırmak için. Çok garip ve çok havalıydı.

"Çok yüce gönüllü görünüyorsunuz," dedi elini her birimizin yanağına götürerek. "Ben tüm Solaria'daki en şanslı kadınım. Kendimi Faeflies ile kaplı bir bulutun üzerinde baş aşağı süzülüyormuşum gibi hissediyorum."

"Sensiz hiçbir yere varamayız, Geraldine," dedim ciddi bir şekilde ve hepimiz birbirimize sıkıca sarıldık.

Geraldine bizi annemizin odasından çıkarıp sarayın başka bir büyük kanadına götürdü. Yasaklayıcı bir havası olan ve babamızı haykıran uçsuz bucaksız karanlık salonlardan geçtik. Sarayın bu bölümünde onun varlığını hissedebiliyordum, sanki hâlâ kötü bir ruh haliyle koridorlarda volta atıyordu. Neden bu kadar soğuk bir kalbi olduğunu bilmek istiyordum. Onu bu kadar acımasız yapan neydi?

Annemin onun hakkında bilmesi gereken her şeye rağmen onu kendi çocuğu olarak kabul etmesi çok cesurca görünüyordu. Mutlu olmasını umuyordum ama gördüğümüz anılara bakılırsa mutluymuş gibi görünüyordu. Belki de Elysian Eşlerinin birbirleriyle mutlu olmalarından başka bir şey olması imkânsızdı. Bu da aklımın Orion'a takılmasına ve ailem gibi bizim de kaderimizde birbirimizin olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

Demir kolları Hydra'nın iki yılan başı şeklinde olan bir dizi ahşap kapının önüne vardık.

Birkaç muhafız kapıları açmak için ilerledi ve ben eteğimi düzelttim, aniden tepeden tırnağa incelenmek üzere olduğumuzu hissettim.

Kapılar açıldı ve nefes almayı unuttum. Geniş bir taht odasına doğru eğimli bir şekilde inen güzel bir merdivenin tepesindeydik. Tavanlar yarım mil yüksekliğinde görünüyordu ve mavi vitray pencereler soğuk bir ışık yayıyordu.

Birkaç ateş yerinde mor ateşler kükrüyordu ve karanlık bir lordun ininde duruyormuşum gibi ürpertici bir his vardı içimde. Sanırım öyleydim de. Heybetli ve korkutucuydu. Ve Vahşi Kral'ın misafirlerinin tam olarak böyle hissetmesini istediğini hayal ettim. Bir merdivenin tepesinden bu kadar yükseğe çıkmamız bile aşağıda toplananlara tepeden bakmamız gerektiği anlamına geliyordu.

Bakışlarım, pencerelerden düz şaftlar halinde süzülen parıldayan mavi ışığın içinde oturan devasa tahtın üzerine düştü. Koyu renkli taştan yapılmıştı, geniş koltuğu arkaya doğru yükseliyor ve uzun boyunları birbirine dolanarak tavana doğru uzanan elli Hydra kafasına bölünüyordu. İki tanesi kolları oluşturmak için kıvrılmış, iki uçlu dilleri dışarı çıkmış ve sivri dişleri ortaya çıkmıştı. Tüm gözleri, üzerlerine düşen ışığın altında parıldayan safirlerle işlenmişti. Üzerinde oturan adamın gücünden bahsediyordu. Meydan okuyan herkes için bir tehditti.

ve içinde yaşamış olması gereken büyünün bir ifadesiydi. Aynı zamanda Fae'lerin yöntemini de hatırlatıyordu. En güçlü olan ülkeyi yönetirdi. Ve bu bir gün biz olacaktık.

Taht odasının en ucundaki kapılar açıldı ve bir sıra muhafız bir grup insanın önünde yürüdü. Konsey Üyeleri güzel kıyafetler giymişlerdi ve dördü yan yana bir sıra halinde yürüyordu. Arkalarında ise

Varisler, her biri şık siyah takımlar giymiş ve papyon takmışlardı. Orion da aynı kıyafetlerle onların ötesindeydi; güzel kıyafetleri ve geriye taranmış saçları kalbimi yerinden oynattı. Kolunu Catalina Acrux'un koluna dolamıştı.

Gelmiş geçmiş en dekolte elbiseyi giymişti; beyaz ipekten yapılmış bu elbise neredeyse bir gelinliği andırıyordu. Arkalarında Xavier, diğer Varislerin kardeşleri ve Konsey Üyelerinin ortakları olduğunu tahmin ettiğim kalabalık bir grupla birlikte duruyordu.

Hepsi merdivenlerin dibinde durdu ve Hamish yanlarında belirerek bizi aşağı indirdi.

Tory'ye baktım ve sanki içgüdüsel olarak ellerimizi kenetledik, odadaki tüm gözler bizi tararken merdivenlerden yan yana indik. Lionel bize soğukkanlılıkla bakarken çenemi kaldırdım, biz yaklaştıkça çenesi titriyordu. İşte

Her iki tarafın da eğilmesinin uygun olacağı garip bir duraklama oldu ama ikimiz de eğilmedik. Meclis Üyeleri bakışlarını birbirlerine çevirdiğinde bunun havayı değiştirdiğini hissedebiliyordum. Bu konuda tek kelime etmemiştik ama hem Tory hem de ben buna sezgisel olarak karar vermiştik. Gücümüze, isimlerimize sahip çıkıyorduk. Ayrıca burası *bizim* evimizdi ve bu da onları misafirimiz yapıyordu.

Hamish boğazını temizleyerek aceleyle ilerledi ve ben de omzumun üzerinden bakarak Geraldine'in merdivenlerin başında kaldığını fark ettim.

"Harika görünüyorsunuz," diyerek sessizliği ilk bozan Seth'in annesi Antonia oldu, elini uzatıp bize dokunmak için can atıyor gibiydi. Elbisesi soluk maviydi ve üzerinde karmaşık küçük beyaz çiçekler vardı; bu renk

onun yumuşak yüz hatlarını daha da belirginleştiriyordu.

Caleb'in annesi Melinda, "Çok güzel," diye onayladı. "Bir an için anneni iki kez gördüğümü sandım." Nazikçe gülümsedi ve göğsümdeki düğüm bir parça hafifledi. Gül kırmızısı elbisesi omuzlarından sarkıyor ve onu sarıyordu.

mükemmel bir figür.

Max'in babası Tiberius öne çıktı ve bize elini uzattı. "İkinizi de tekrar görmek büyük bir zevk." Koyu mavi takım elbisesi ve beyaz kravatıyla muhteşem görünüyordu.

Sırayla elini tuttuk ve Lionel'in sesinin keskinliğiyle hava kesilmeden önce birbirimize hoşbeş ettik.

"Açlıktan ölüyorum," dedi soğuk bir ifadeyle, Hamish'e bakarak. "Bütün gün burada mı duracağız?"

"Hayır, Yüce Lordum. Bu parti otobüsünü doğruca yemek salonuna taşıyabiliriz, ne dersiniz?" diye teklifte bulundu ve kaşlarını sıvazlarken gergin görünüyordu.

Lionel başıyla onayladı, Hamish'in peşinden giderken bize bakmaya tenezzül etmedi, bizim yapmamız gerektiğinden emin olmama rağmen önden gitti.

Varisler önümüzde yavaşladı ve ben yardım edemedim ama nasıl olduğunu fark ettim

Hepsi de yakışıklı görünüyordu. Bir kez olsun prensleri andırıyorlardı ama gözlerindeki sertlik beni rahatsız ediyordu.

"Harika görünüyorsun, Tory," dedi Caleb, elinin arkasına bir öpücük kondurmak için ilerleyerek. "Benimle yürür müsün?"

Max ona kolunu uzattı ve o da Darius'a bir bakış fırlattıktan sonra hızla başını sallayıp onunla birlikte yürümeye başladı. Darius kaşlarını çatarak hemen peşlerinden gitti ve bakışlarım Max ve Seth'in ötesindeki Orion'a kaydı. Gözleri içimde bir delik açtı ve sıcaklık kemiklerimin derinliklerine kadar yayıldı. Varisleri zorla geçmeyi, onları itip kakmayı

Catalina ve sahte memeleri kıçının üzerinde ve onun yanında yerini alıyor.

Muhtemelen iyi bir fikir değil.

Geraldine yanımda belirdiğinde bakışlarımı ondan ayırıp tekrar Varislere yönelttim.

Max ona bakarken boğazı düğümlendi. "İyi görünüyorsun Grus," dedi ve Seth gözlerini devirdi. "Benimle yürür müsün?" Max kolunu uzattı ve Geraldine onu dikkatle inceledi.

"Sanırım bugün kolumda şık bir adama ihtiyacım var," dedi havalı bir şekilde, kolunu onun koluna dolamak için ilerledi ve Max uzaklaşırlarken piyango kazanmış gibi görünüyordu.

Seth kolunu bana doğru uzattı ve dudaklarımı büzdüm. "Ben iyiyim." Yanından geçtim ama beni yakaladı.

"Hadi bebeğim. Noel'deyiz. Bugünlük ateşkes, tamam mı?"

Ona kaşlarımı çattım ama kolumu tutmasına izin verdim, istediği zaman beni ve Orion'u vurabilecek güce sahip olduğunu biliyordum. Ve bu, bugünü harika olmaktan çıkarıp hayranlık uyandırıcı bir hale getirmez miydi?

"Bu arada harika görünüyorsun," dedi Seth ve kaşlarımdaki şüphe derinleşti. Bir kapıdan geçip geniş bir koridora doğru ilerlerken "Ne?" diye yüz ifademi sorguladı.

"Güzel bir şey söylediğinizde, bu genellikle korkunç bir şey yapmayı planladığınız anlamına gelir."

Seth omzunu omzuma vurdu, parmakları kurtvari bir şekilde tenime sürtündü. Onu durdurmak için elimi çektiğimde kısık bir inilti duyuldu.

"Bugün sadece bir iltifat," diye yemin etti. "Noel'i seviyorum, bunu bir pislik gibi davranarak mahvetmeyeceğim. Ayrıca, burası senin evin. Bu eşyaların senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

Bir uzaylının gerçek Seth Capella'yı kaçırıp yerine sahtesini koyup koymadığını merak ederek ona bakakaldım. "Pekâlâ, sen kimsin ve Kurt nerede?

göt herif gitti mi?" Kaşlarımı kaldırdım ve o da bir kahkaha attı. Çocuksu görünüyordu

ve o anda gençti, eli gevşek bir tutam saçı topuzuna sabitlemek için geriye gitti.

"Hâlâ burada, bebeğim. Sadece uyuyor."

Cevap verirken sesimi alçalttım.

"Tamam." "Neden fısıldıyorsun?" diye

kaşlarını çattı. "Onu uyandırmak

istemiyorum."

"İşte bu, işte bu, eski Vega yöntemlerini hatırlayın!" Hamish ileriden seslendi. "Büyüleyici, oh oldukça büyülü."

Neler olduğunu merak ederek ilerideki köşeye bakmaya çalıştım. Döndük ve bizi aydınlık bir yemek salonundan ayıran güzel bir taş kemer bulduk. Kemer iç içe geçmiş iki kanattan oluşuyordu ve bir çift altına her adım attığında ışıkla titreşen parıltılı şeffaf mücevherlerle işlenmişti.

Lionel Melinda'yla birlikte onun altına doğru ilerledi ve öne eğilerek yanağına bir öpücük kondurdu. Onlar yürürken ve Tory ile Caleb arkalarından gelirken kaşlarım birbirine çarptı. Tory devam etmeye çalıştı ama Hamish kolundan tutup onu geri itti.

"Çakıllı zencefilli çörekler!" Hamish'in nefesi kesildi. "Leydim, arkadaşınızla bir öpücük paylaşmadan kemerli geçitten geçemezsiniz. Bunu yapmazsanız yıldızlar sizi günün geri kalanında kötü şansla lanetleyecek, ama yaparsanız size iyi şans hediye edecek. Annenizin kemeri her gün uyanır.

Sadece bu şey için Noel."

Kalbim bu gerçekle burkuldu, annemin kemerindeki tatlılık kendi yoldaşım tarafından kirletildi.

Tory oflayıp pufladıktan sonra Caleb eğilip onun belini kavradı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. Darius elleri ceplerinde arkalarında durmuş, Tory'ye bakıyordu.

Sanki onlara tam bir Dragon gibi davranmak üzereydi. Tory dans ederek uzaklaşırken ve Caleb aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi onun peşinden koşarken gülümsememe engel olamadım.

Hamish, Darius'un kolunu yakaladı. "Bir arkadaşınla yürümenin sakıncası yok, değil mi?"

Darius kaşlarını çattı ama Hamish'i zorla kemerin altına götürdü ve Hamish eğilip onu yanağından öperken bekledi. Darius yoluna devam etti ama Hamish diğer tarafta insanları yönlendirmek için bekledi.

Sırada Max ve Geraldine vardı ve onlar kemerin altından geçerken o hiç umursamıyormuş gibi saçlarını savurdu. O da hemen onu Dudaklarını onun dudaklarına değdirdi, o ise hala omuzlarını yuvarlıyor ve hazırlık için göğsünü şişiriyordu. Sonra kız bir anda ortadan kayboldu ve adam sudan çıkmış balık gibi kızın ardından bakakaldı.

"Gidebilirsiniz, Bay Rigel." Hamish onu süpürdü.

Beni ve Seth'i öne doğru salladı ve ağzını üzerime koyacağını fark ettiğimde midem bulandı. Çünkü benim bir kar tanesine dönüşüp esintiyle uçup gitme ihtimalim, dudaklarımı *ona değdirme ihtimalimden daha fazlaydı*.

"Benimle değiş tokuş yap." Seth sertçe arkasını döndü. "Benimle geleceksin, değil mi Catalina Teyze?" diye sordu tatlı bir sesle.

Tırnaklarını sahiplenici bir tavırla Orion'un takım elbisesinin koluna geçirirken yüzü ekşidi. Seth kolundan tutup onu kemere doğru çekerken kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı, ağzı sıkı itirazlarına rağmen ona başka seçenek bırakmamıştı. Orion'a yaklaşmak için yanıp tutuşarak önünde durdum, Seth Catalina'yı yanağından öpüp bana pek de belli etmeden göz kırparken omzumun üzerinden baktım.

Ne. Ne. Gerçek. Saçmalık mı?

Koluma girip beni kemere doğru yönlendirirken Orion'un gözleri keskin bir şekilde parlıyordu.

"Merhaba Profesör," dedim kibarca, kalbim göğsümde bir yaprak gibi titriyordu. Neden bu kadar sinirli olduğumu bilmiyordum, onu sadece birkaç kez görmüştüm.

Günler önce, ama derin bir parçamın onun arkadaşlığına ciğerlerimin havaya ihtiyacı olduğu gibi ihtiyacı vardı.

"Bayan Vega," dedi sertçe.

Seth gerçekten de bu anı bize hediye mi etmişti, yoksa beni öpmeyi o kadar da mı istemiyordu?

Kemerin altından geçtik ve kalbim boğazımda, nabzım her yerde Orion'a baktım. Aşağı doğru eğildi ve
dudaklarımı yanağıma, kulağıma yaklaştırdı.

"Tarif edilemez görünüyorsun," diye mırıldandı, o kadar sessizdi ki zar zor yakalayabildim.

Dudakları arkada kavurucu bir iz bıraktı ve ben böyle bir izi nasıl Basit bir dokunuş beni bu kadar güçsüz bırakabilirdi, ama ruhumun kenarlarını yırttığını hissettim.

Kolunu benimkiyle birleştirdi ve kocaman bir masanın bizi beklediği muhteşem yemek salonuna girdik.

"Noel'i böyle geçirmeyi planlamamıştım," diye fısıldadım.

"Ben de," diye mırıldandı, dinlemediklerini kontrol etmek için odadaki Vampirlere bir bakış attı. "Postacı ekstra büyük seks oyuncağı teslimatımla geldiğinde gerçekten garip olacak."

Şaşkınlıkla yüksek sesle güldüm ve birkaç Meclis Üyesi bize doğru baktı.

"Bu ekstra büyük bir teslimat mı yoksa ekstra büyük bir seks oyuncağı mı?" Onlar sohbetlerine dönerken gergin dudaklarımın arasından sordum.

"Yıldızlar bize iyi davranırsa bunu daha sonra öğrenebilirsin." Genişçe sırıttı, sonra Catalina ortaya çıktı, onu kollarımdan çekti ve kalbim midemin çukuruna battı.

Tory'nin Darius ve Caleb'in arasında oturduğu masanın ucuna doğru yürüdüm.

oda. Suratını astı, geri çekilmelerini sağlamak için dirseklerini onlara geçirdi ve ben de ona sempatik bir gülümseme fırlattım. Bu şey hashtag garipliğiydi.

Meclis Üyeleri masanın ortasını doldururken, Orion ve diğer aile üyeleri de diğer uca yerleşirken, ben de Seth ve Max'in arasına, onun karşısına oturdum. Seth'in kardeşlerinin kim olduğunu anlayabiliyordum çünkü

birbirlerine sarılmış, kahkahalarla havlıyor ve birbirlerine sokuluyorlardı. Dört kız ve iki erkek olmak üzere toplam altı kişi vardı. Xavier kızlardan ikisinin arasına sıkışmış, onlar üzerine eğilip saçlarıyla oynarken biraz kendini kaybetmiş görünüyordu. Mirasçıların geri kalan kardeşlerinin hepsi eski arkadaşlarmış gibi rahatça konuşuyordu.

Max tembel bir gülümsemeyle bana döndü. "Sarayının tadını nasıl çıkarıyorsun, küçük Vega? Bir zamanlar burada yaşayan tüm güçler hakkında ıslak rüyalar görüyor musun?"

"Güçle ilgili ıslak rüyalar görmüyorum, bu senin mücadele ettiğin bir şey mi?" Tatlı tatlı sordum.

Max kıkırdayarak başını salladı. "Olmadığını söyleyemem."

Bugün jerky mcjerk ekibine ne oldu? İyi davranıyorlar.

Ve bu beni ürkütüyor.

"Akşam yemeği hazır!" Hamish seslendi ve başımı kaldırıp baktığımda, ellerinde krallara -ve kraliçelere- layık bir ziyafetle dolu gümüş tabaklar tutan bir dizi garsonun odaya doluştuğunu gördüm.

Bugünün aldığı şekilden dolayı hâlâ şoktaydım. Noel'i bu şekilde geçirmeyi kesinlikle planlamamıştım. Yine de bunun nasıl sonuçlanacağını merak ettiğimi itiraf etmekten kendimi alamıyordum.

OceanofPDF.com

Melinda Altair'in sesi bana ulaştığında, "Eski saray geleneklerini geri kazanmak çok güzel," diyerek masadaki Konsey Üyelerine baktım. Kimsenin masanın başına oturmamış olması dikkatimden kaçmamıştı ve oranın Kral'a ayrılmış bir yer olduğu hissine kapıldım. Ya da belki Kraliçelere. Her iki durumda da oraya bir koltuk yerleştirilmemişti ve kimse bundan bahsetmiyordu.

"Evet. Kayıp Prensesleri geri çağırmak ve onların da olayların bir parçası olmalarına izin vermek hoş bir jest," diye yanıtladı Lionel, süslü yiyeceklerle dolu bir çatalı ağzına götürürken.

"Bize *izin vermek* mi?" Gülümseyerek sordum, sözlerimi kaçırma ihtimalleri olmadığından emin olmak için sesimi yükselttim. "Siz kimin sarayındasınız?
Yine mi?"

Lionel çatalını dudaklarına götürürken durakladı, ben şampanyamı rahatça yudumlarken bakışları beni delip geçti.

Darius yanımda boğazını temizleyerek beni uyardı ama onu duymazdan geldim. Bu pisliklerin Noel'imi ezip geçmelerine ve sonra da burada bulunarak bana bir tür iyilik yapıyorlarmış gibi davranmalarına izin vermeyecektim. Olsa olsa, onları kovmadığımız için teşekkür etmeleri gerekirdi.

Lionel gülümsedi ama bu gülümseme gözlerine değmedi. "Bu ilginç bir şey.

sorusuna," diye cevap verdi. "Çünkü Ruhlar Sarayı'nın Krallık'taki en güçlü Fae'ye ait olması gerektiğini söyleyenler var, sadece körü körüne bir soydan gelenlere değil."

Haklı bir noktaya değinmiş gibi başımı salladım ve o da aperatifini ağzına attı.

"Elbette, Krallık'taki en güçlü Fae biziz," diye düşündüm. "Yani sanırım hangi açıdan bakarsan bak bizim olacaktı."

Darcy masanın karşısında gözüme takıldı ve düşmanımızı bu şekilde yemlememe gülmekle dehşete kapılmak arasında kalmış gibiydi. Bir omzumu hafifçe silktim ve içkimden uzun bir yudum daha aldım.

"Peki burada oturup hepimizle yemek yemiyor olsaydın, gününü tam olarak ne yaparak geçiriyor olurdun, tatlım?" Caleb dikkatimi Konsey Üyelerinden başka yöne çekerek bana sordu.

Herkes herhangi bir anlaşmazlığa düşmeden konuyu orada bırakacak kadar mutlu görünüyordu ve ben Lionel'in asitli bakışlarından uzaklaştım.

Gözlerimi Caleb'a çevirdim ve çatalıma biraz yemek koydum. Yanlış çatala. Çünkü saçma kraliyet yemek gelenekleri umurumda bile değildi ve bu masadaki davetsiz misafirler yanlış çatal bıçak kullandığım için benim bir vahşi olduğumu düşünseler bile umurumda olmazdı. "Bilemiyorum. Zaten kartopu savaşı yaptık ve bu neredeyse tek geleneğimiz. O yüzden belki sadece televizyon izleriz ya da sarayın etrafına bakarız."

"Kartopu savaşı ne tür bir gelenek?" Darius sağ tarafımdan sordu ve dikkatimi ona çekti.

"Hiç paran olmadığında ve bir Noel'i aynı yerde iki kez geçirmediğinde sahip olabileceğin tek tür," diye cevap verdim ona kaşlarımı çatarken tatlı bir sesle.

Başını salladı ama aynı zamanda kaşlarını çatıyordu. "Yani aynı yerde hiç birden fazla Noel geçirmedin mi?"

Darcy masanın öbür ucundan, "Felbrook'larla iki tane yedik," diye ekledi. "Evet," diye katıldım. "Ama onlar yemek yerken bizi mutfakta yemek zorunda bıraktılar.
aileleri yemek odasında, bu yüzden..."

"Onlardan uzağa mı gönderildin?" Darius kısık bir sesle sordu. "Aslında *buna* bizim Noel geleneğimiz diyebilirsin," dedim hafifçe.
"Noel Günü'nde istenmediğimizi hissetmek bizim için bir gelenektir. Ve sizin sayenizde bu yıl da böyle hissedeceğiz. Her ne kadar ilk defa kutlamak için kendi evimiz var, yine de hepiniz bir aile olma hissini kaçırmadığımızdan emin olmak için çaba sarf ettiniz.
şenliklere hoş karşılanmayan bir katkı. Bunun için teşekkürler."

"Tor..." Darcy kısık bir sesle konuştu ve bir an için ona baktım, bakışlarımı yemeğime indirmeden önce özür dileyen bir gülümseme sundum.

Bilinmeyen bir nedenden dolayı, gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyordu ve bu pisliklerin bunu görmesine izin vermeyecektim, bu yüzden masanın bizim bölümüne garip bir sessizlik çökerken sadece yemeğime konsantre oldum.

Seth rahatsız bir şekilde boğazını temizledi ve boğazından yumuşak bir inilti çıkarken daha fazla şampanya getiren garsona el salladı.

Harika, şimdi de Noel'i mahveden ben oldum.

"İstenmiyor değilsiniz," diye mırıldandı Darius o kadar alçak sesle ki başka kimsenin onu duyabileceğinden emin değildim. "Ve gününüzü mahvettiğimiz için özür dilerim."

Şaşkınlıkla ona baktım, buna ne cevap vermem gerektiğini anlamaya çalışırken dudaklarım aralandı. Bırakın bu kelimeyi bana yöneltebilmesini, bu kelimenin onun sözlüğünde olduğunu bile bilmiyordum.

"Bunu mahvetmiyorsun," diye cevap verdim yavaşça, bu yemek tuzağıyla bizden bir şeylerin çalındığı hissinden sıyrılmaya çalışarak.

"Sanki başka harika planlarımız varmış gibi..."

Gözüme takıldı ve bir an için benim hakkımda gerçekten bir şeyler anladığını hissettim. Bakışları babasına kaydı ve tekrar konuşmadan önce bana döndü.

"Tuhaf, sen her Noel'i seni orada isteyen bir aileyle geçirmeyi dileyerek geçirdin, ben ise her Noel'i bu resmi yemekleri dört gözle bekleyerek geçirdim, böylece Noel'in çoğunu kendi ailemle geçirmek zorunda kalmayacaktım."

Eli masanın üzerinde kaydı ve küçük parmağı benimkini sıyırdı. Beklenmedik temasla midem bulandı ve sanki beni gerçekten görebiliyormuş gibi ruhumu delip geçen karanlık gözleriyle kendimi onun bakışlarına takılmış bulduğumda dudağımı ısırdım.

"Belki de Noel ne şekilde yaparsan yap berbattır," diye fısıldadım komplocu bir tavırla. "Ve sadece filmlerde mükemmeldir."

"Bu yıl şu ana kadar pek de fena gitmiyor," diye karşılık verdi, bakışları yüzümde gezindi ve çok uzun zaman önce tenine bastırdığımı keskin bir şekilde hatırladığım dudaklarımda durdu.

Siren büyüsünün tenime değdiğini hissettiğimde tenim karıncalandı ve etrafıma bakındım. Damarlarımdaki sıcaklık azaldı ve Max'in hafif bir kaş çatmayla ikimizi izlediğini gördüm. Anka Ateşim onun büyüsünü çabucak yaktı ve dikkatimi yemeğime verirken şehvetimi çalmaya çalıştığı için ona gözlerimi devirdim.

"Eğer yeni bir gelenek oluşturmak istiyorsanız neden daha sonra yapacağımız bir şey seçmiyorsunuz?" Max kayıtsızca önerdi. "Grus'u getirebilirsin
çok..." Bakışlarını masada Geraldine'in Seth'in kız kardeşlerinden bazılarıyla heyecanla konuştuğu yere kadar takip ettim. *Utanç şekeri ile aşağı inen* kelimeleri yakaladım ve kendi kendime bir kahkaha attım.

"Ona sorabilirim," dedim yavaşça. "Ama daha sonra biriyle takılacağından eminim..."

"Kim?" Max sordu ve Darcy şaşkınlıkla gözüme takıldı. Dudaklarımı eğlenerek kıpırdattım ve o da bunu fark ederek yalanıma kendi yalanını ekledi.

Darcy heyecanla, "Evet, hizmetçilerden biriyle görüşüyormuş," dedi. "Daha önce hiç onun gibi hindistan cevizlerini sallayan biri olmadığını söyledi..."

Max'in ağzı açık kaldı ve öfkeyle gelip giden garsonlara baktı. "Saçmalık," diye hırladı. "Lanet olası bir garson çuvalda *benden* daha iyi olamaz."

Bir kahkaha attım ve Darcy havuçlarına doğru sırıttı.

"Şuradaki adam mı?" Max sordu ve ben de onun kolunu takip ederek aynı anda dört tepsi taşıyan ve bunu kolaymış gibi gösteren kocaman bir garsonun yanına gittim.

"Hayır, ama çok ateşli," diye kabul ettim, onu süzüyordum. "Belki de ondan daha sonra gelip yastıklarımı kabartmasını istemeliyim..."

Caleb, "Yardıma ihtiyacın olursa senin için yapabilirim," deyince Darius bardağını çatal bıçak takımını şıngırdatacak kadar sert bir şekilde yere bıraktı.

Şaşkınlıkla ona baktım ama bana bakmıyordu, fark etmiş gibi görünen ve hemen odadan çıkan ateşli garsona kaşlarını çatıyordu.

"Bu adam mı?" Max, üst üste yığılmış başka bir garsonu işaret ederek sordu.

Burada çalışmak için böyle bir şart falan mı var? 'Garson aranıyor, daha önce deneyim tercih edilir, kalın kalçalar takdir edilir ve yığılmış karın kasları bir artı...'

"Hayır, bu o," dedi Darcy ve odadaki en ufak tefek adamlardan birini işaret ederken sırıttım, o da bizden yaklaşık yirmi yaş büyüktü.

"Siktir git," dedi Max inkâr ederek. "Beni onunla takas etmesine imkan yok!"

"Gizli yetenekleri olduğunu söyledi," diye ekledim göz

kırparak. "Evet," diye onayladı Darcy. "Ve büyük bir-"

Max bakışları zavallı garsona kilitlenmiş bir halde kendini ayağa kaldırdı ve Darcy ile ben kahkahalara boğulduk.

"Şaka mı yapıyorsun?" Max kaşlarını çatarak sandalyesine geri otururken ve Caleb bir kahkaha atarken Seth eğlenerek sordu.

"Bu hiç komik değildi," diye inledi.

"Evet komikti," diye karşı çıktı

Caleb.

"Onu rahat bırak," dedi Darius, gözleri neşeyle parlarken sandalyesinde arkasına yaslanarak. "Hoşlandığın kızın sana yüz vermemesi çok zor. Bir an her şeyin yolunda gittiğini düşündü, sonra kız onu görmezden gelmeye ve ondan nefret etmeye geri döndü ve..." Hepimiz ona baktığımızda ve bakışları benim üzerimde gezindiğinde sözünü kesti. "Ve bizim ona gülmemize de ihtiyacı yok," diye yavaşça sözlerini tamamladı.

Max patateslerine saldırmaya başlarken, "Sağ ol kardeşim," diye homurdandı.

"Eğer ondan hoşlanıyorsan neden Geraldine'e karşı dürüst olmayı denemiyorsun?" Ben önerdim. "Sadece onda neyi sevdiğini söyle, belki daha açık olur-"

"Kimse için kendimi aptal yerine koymuyorum," diye mırıldandı ve ben de konuyu kapattım.

"Peki siz ikiniz son birkaç gündür burada ne yapıyordunuz?" Caleb konuyu değiştirerek bize sordu.

Darcy, "Çoğunlukla sarayımızı biraz keşfediyorum," dedi ve ben de ona gülümsedim.

Darius'a sırıtarak, "Evet, üzgünüm dostum, ama senin süslü evinden eskisi kadar etkilenmedim," dedim ve o da gerçekten sırıttı.

"Doğru. Artık bir sarayınız var ve biz Mirasçılardan çok daha iyi olduğunuzu düşünüyorsunuz," diye şaka yaptı.

"Şey... biz prensesiz, yani..."

Darius güldü ve ben bir an için dudaklarımı aralayarak ona baktım. Kampüsün her yerinde bize eziyet eden dangalaklar neredeydi?
Bu bir tür Noel mucizesi falan mıydı? Küçük bir elf vardı
bu sabah Noel ruhuyla doldurmak için gelip hepsinin kıçına mı sürüündü? Sebep ne olursa olsun, bunu sorgulamayacaktım.

"Tabii ki, eğer resmi olarak tahttan feragat ederseniz
Prenses terimini bu kadar gelişigüzel kullanmayın," dedi Lionel yüksek sesle ve dikkatimi tekrar masanın ilerisindeki kendisine çekti.

"Ne yaparsak?" Darcy kaşlarını çatarak sordu.

Antonia şarabını boşaltırken, "Bunu Noel'de tartışmamıza gerek yok," diye ekledi. Garson hemen şarabı yeniden doldurdu ve yanaklarındaki pembe ton, şimdiden kaç tane koyduğunu merak etmeme neden oldu.

"Kızlarla konuşmak için fazla şansımız yok gibi.
Eğitimlerini alıyorlar," diye karşı çıktı Lionel. "Yani bu fikri ortaya atmak için iyi bir zaman gibi görünüyor."

"Taht üzerindeki hak iddiamızdan vazgeçmemiz fikri mi?"
Doğduğumuz topraklara sırtımızı dönmemiz önerisi karşısında omurgam dikleşerek açıklık getirdim
Doğru. Solaria'ya hükmetmek istediğimi hiç söylememiştim. Ama burası, sadece birkaç günlüğüne burada bulunarak keşfettiğimiz şeyler, kanımızda vardı. Burayı tam anlamıyla keşfetme fırsatı bile bulamadan ailemle olan ilk bağıma sırtımı dönmek istemedim.

"Pekala, birkaç kez açıkça belirttiniz ki
hükmetme arzusu. Eğer iddianızdan alenen vazgeçerseniz, Ruhlar Sarayı'nı ve tahtı elinizde tutmaktan vazgeçerseniz, o zaman-"

"Hayır," dedim basitçe.

Darcy onu ısırdığım için masanın üzerinden bana endişeli bir bakış fırlattı ama siktir et. O pislik herif zaten kanımıza göz dikmişti ve sarayımızı da elimizden alması fikrine boyun eğecek değildim.

"Hadi ama," dedi Lionel, kıçının çukurundan zorla çıkarmış gibi görünen ve hiç de dostça olmayan bir kahkaha atarak. "Buranın fantezisine kapılmanın hoş olduğunu biliyorum, ama biz senin mirasını elinden almaktan söz etmiyoruz. Ailenizin hesaplarındaki altınlar ve sahip oldukları diğer mülkler mezun olduğunuzda yine size geçecek. Ve daha önce de söylememiş miydiniz?
Taht mı?"

Dudaklarımı büzdüm, bakışlarım Darcy'nin üzerine düştü çünkü bunu birçok kez söylemiştik. Ama bu daha önceydi. Varisler bize aylarca işkence ve eziyet etmeden önceydi. Fae olmanın ne demek olduğunu gerçekten anlamadan önceydi. Lionel Acrux bizi Akademi'den kaçırmadan ve gölgeleri ele geçirmek için hayatlarımızı tehlikeye atmadan önceydi. Ve tüm bunları yaşadıktan ve diğer tarafta savaşarak çıktıktan sonra, ailemizin bize bıraktığı taht üzerindeki hak iddiamızı serbest bırakmaya çok daha az meyilliydim. Özellikle de
onun gibi biri.

"Puding partisi başlasın!" Hamish Grus yüksek sesle seslendi ve ben masalara inen ve tatlıya yer açmak için tabaklarımızı temizlemeye başlayan bir garson dalgası tarafından cevap vermekten kurtarıldı.

Servis personeli akşam yemeğinden kalan her şeyi toplamaya çalışırken sandalyemde arkama yaslandım ve masanın altından sıcak bir el uyluğuma indi.

Darius benimle konuşmak için yakınıma eğildiğinde tutuşu sıkılaştı ve ikimizin üzerinde bir sessizlik baloncuğunun kaydığını hissettim.

"Babama yem atılmayacağını bildiğini sanıyordum," diye kulağıma homurdandı, kirli sakalı çenemi sıyırırken bir karıncalanma yaratacak kadar yakınıma eğildi

Omurgamdan aşağı bir sıcaklık akıyor. "Ölmek falan mı istiyorsun, Roxy?"

"Neden?" Nefes aldım, bakışlarını kendi bakışlarımda yakalayabilecek kadar döndüm. "Neden?

Gözlerimi onunkilere kilitlediğimde ağızlarımız arasındaki boşluk neredeyse hiç yoktu. "Kötü olduğum için beni cezalandıracak mısın?"

Bu öneri karşısında Darius'un göz bebekleri büyüdü ve kimse fark etmeden susturucu balonu yere bırakırken ben de umursamaz bir tavırla ondan uzaklaştım. Yine de elini bacağımdan çekmedi.

Bakışlarım masaya yerleştirilen muhteşem tatlıların üzerinde gezindi. Yığınla profiterol, sihirle parıldayan cheesecake'ler, akla gelebilecek her türlü turta, tart ve kekin yanı sıra dondurma da vardı,

sorbeler ve şuruplar vardı. Onları görünce ağzım sulandı ve nereden başlayacağımı tam olarak bilemedim.

Darius elini hâlâ kalçamdan çekmemişti ve ne düşündüğünü merak ederek kirpiklerimin altından ona baktım.

Bakışlarıma karşılık vermedi ama eli bacağımın üzerinde kayarak elbisemin yırtmacını buldu ve parmaklarını kumaşın altından geçirdi.

Sıcak tenini tenimde hissettiğimde nefesim boğazımda düğümlendi, Pırıltılı Pınarlarda yaşadığımız binlerce günah dolu anı üzerime çöktü ve beni dilsiz bıraktı.

"Peki Noel için saraya gelmediğiniz zamanlarda genellikle hangi gelenekleri takip *ediyorsunuz*?" Darcy tabağına çeşitli tatlılar koymaya başlarken Varislere sordu.

Seth, "Her zaman birlikte yaparız," diye cevap verdi. "Genellikle kimin evine gideceğimizi dönüşümlü olarak belirleriz ve bu yıl benim evimde olacaktı."

"Ama bu kayıp küçük Vegas'ımızı bulmadan önceydi," diye ekledi Max, sesi eğlenceyle renklenmişti.

"Genellikle bu şekilde herkesle birlikte yemek yeriz ve basın fotoğraflarından sonra-"

"Neyi?" Tiksintiyle sordum. Günümüzün bir kısmını basına vermemiz mi bekleniyordu?

Darius karanlık bir kahkaha atarak öne eğildi ve sağ eliyle tabağına tatlı koyarken sol elini eteğimin altına doğru kaydırdı.

Ne söylediğimi hatırlamaya çalışırken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve Darius parmak uçlarını iç uyluğumda gezdirdi.

"Evet, üzgünüm tatlım ama bu bizden biri olmanın bir parçası. Fotoğraf çektirmek her zaman zorunludur." Caleb çikolatalı pastasından bir lokma alıp elini sol dizime koymadan önce güldü.

Donup kaldım. Tabağım hâlâ boştu ve her iki yanımdaki adamlar da bana kesinlikle izin vermememem gereken bir şekilde dokunuyorlardı. Ama ben hâlâ orada oturuyordum ve onları üzerimden itmiyordum.

Dudağımı ısırdım ve tabağıma birkaç profiterol yığmak için uzandım ve ne yapmam gerektiğini anlamaya çalışırken bir tanesini çatalıma geçirdim. Bariz çözüm onları üzerimden itmekti. Ama Darius elini biraz daha yukarı kaydırınca kendimi bacağımı ona doğru eğerek onu daha yakına davet ederken buldum.

Caleb gözüme takıldı ve elini bacağımdan yukarı kaydırırken bana sırıttı.

Nedense o ana kadar Varislerden ikisiyle birlikte olarak ateşle oynadığım gerçeğini hiç düşünmemiştim. Aramızda alevlenen nefret yüzünden Darius'u hiçbir zaman bir seçenek olarak görmemiştim, ta ki bunun şehvete dönüşmesine izin verene kadar. Caleb ile aramızda bir gelecek olmadığı her zaman açıktı, bu yüzden ikisiyle de aramda olanlarda gerçekten bir sakınca görmemiştim. Ama Caleb elini tekrar bir santim daha yukarı kaydırdığında, içimden bir his

bir aşk üçgeninin ortasında olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrendim. Aşk kısmı hariç. O zaman bunun bir şehvet üçgeni olacağını tahmin etmiştim. Aslında üçgenin iki tarafının da birbirlerinin bu özel etkileşime katıldıklarından habersiz olmaları dışında kulağa o kadar da kötü gelmiyordu.

Gerçi bunun otuz saniye içinde değişeceği açıktı.
Çünkü Darius'un eli eteğimin altından yükselirken parmakları külotumun çizgisine değince durakladı.

Kalbim daha sert atarken nefesim kesildi ve içim erimiş bir sıcaklıkla doldu, bu sıcaklık onun elinin etimin üzerinde durmasıyla kesinlikle yatışmayacaktı.

Gözlerim kayarak Darius'unkilerle buluştu ve bakışlarında yanaklarımı kızartan bir soru vardı. Bakışlarım dudaklarına kaydı ve dudaklarıma kondurduğu öpücüklerin tutkusunu düşünmeden edemedim.

Caleb elini daha yukarı kaydırdı ve parmak eklemleri Darius'unkilere çarpınca kalbim yerinden fırladı.

Darius'un boğazının arkasından alçak, sahiplenici bir hırıltı çıkınca çatalımı bir takırtıyla bıraktım ve neredeyse yerimden sıçradım. Caleb'in dudakları ne düşüneceğini bilemiyormuş gibi şaşkınlıkla aralandı ve ben kesinlikle bu konuşmayı yapmayacaktım.

Masadakiler şaşkınlıkla bana bakarken yüksek sesle "Tuvalet molası," diye anons ettim. Etrafımda döndüm ve gerçekten koşmadan olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaştım.

Masaya dönüp baktığımda Caleb ve Darius'un az önce olanlara anlam verememiş gibi birbirlerine kaşlarını çattıklarını gördüm ve onlara tüm kalbimle katıldım. Çünkü bu sabah uyandığımda radarımda hiç Varis yoktu ve şimdi ikisi tekrar dikkatimi çekmeye meyilli görünüyordu.

Yemekhanenin dışındaki uzun koridorda ilerlerken topuklarım gürültüyle tıkırdadı, belli belirsiz bir tuvalet arıyordum ama çoğunlukla sadece o lanet olası garip etkileşimden uzaklaşmaya çalışıyordum. Ve sıcak. Garip ve ateşliydi. Nabzım atmaya devam ederken ve sıcaklık omurgam boyunca dans ederken bunu kendime itiraf edebilirdim.

Rastgele bir kapıyı açtım ama tuvalet yerine kendimi duvarlarında portrelerin sıralandığı ve ortasında büyük bir taş sandalyenin bulunduğu devasa bir odada buldum. Bu sandalye taht odasındaki taht gibi değildi. Camdan yapılmıştı ve takımyıldızların haritasını çıkaran parıldayan gümüş değerli taşlarla kaplıydı.

Yavaşça ona doğru yürüdüm, duvarlardan sarkan portrelere bakarken merakım arttı. Kadınları ve erkekleri tasvir ediyorlardı.
Çeşitli yaşlarda, bazılarının başında taç vardı ama birçoğunun yoktu. Sandalyeye yaklaştığımda, aralarında annemizin bir portresini gördüm. Gece yarısı gökyüzüne bakıyordu, bakışları dingindi ve saçında gümüş bir taç vardı.

"Sende Görme yeteneği var mı?" diye karanlık bir ses duyuldu arkamdan ve bana yaklaşan Lionel Acrux'a bakmak için döndüm.

"Pek sayılmaz," diye geçiştirdim, onunla yalnız olduğumu fark ettiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Derimin altında gölgeler kıpırdandı ama onları geri ittim, fark etmemesi için uzaklaştırmaya çalıştım. Bunun yerine Anka kuşumu çağırdım ve Emrim'in sıcaklığı içten dışa doğru tenimi yaladığında biraz rahatladım.

"Yazık. Burası Kraliyet Kahin Odası, gerçi şu anda bu pozisyonda kimse yok. Annen bizim neslimizin son büyük Kahiniydi. Elbette görme yeteneğine sahip pek çok kişi var ama hiçbiri onun kadar net göremedi... ancak bu bile sonunda onu kurtarmaya yetmedi." Lionel bana daha da yaklaştı ve ben korkumu ona göstermemek için sustum.

yanımda durdu, portreye baktı ve bir an için anılarında kaybolmuş gibi göründü. "Gerçekten çok güzel bir kadındı," dedi yavaşça, bakışları resimden bana kayıyordu. "Bu sana ve kız kardeşine miras *kalan* bir şey."

Bana doğru uzandı ve siyah saçlarımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırdı, soğuk parmakları çenem boyunca ve boğazımdan aşağı kayıyordu.

Elini geri çekerken bakışlarımı ona diktim ve omurgamdan aşağı bir ürperti geçti.

"Bir şey mi arıyordun?" Soğuk bir şekilde sordum. Bu adama karşı küçümseme dışında bir şey hissediyormuş gibi davranmayacaktım.

"Sadece saraya nasıl yerleştiğinizi merak ettim." Lionel kayıtsızca sordu.

"Evimdeymişim gibi hissediyorum," dedim ve bu sözlerin taşıdığı gerçeklik duygusuyla kendimi şaşırttım.

"O kadar da rahat olma."

"Sana da," diye cevap verdim karanlık bir sesle, kafamın arkasındaki küçük bir ses bana çenemi kapatmam için bağırıyordu.

Lionel bana o kadar hızlı saldırdı ki, eli boğazıma kilitlenmeden önce onunla mücadele etmeye bile çalışamadım.

"Beni test etme *kızım," diye* tısladı, kıçım odanın ortasındaki cam sandalyeye çarpana kadar beni geri itti ve üzerime eğildi.

Nefesim kesildi, parmaklarım onunkilerin etrafında kıvrıldı ve beni kavrayışından kurtulmaya çalıştım.

"Eğer bir an için kaderini tamamen kontrol etmediğimi düşünüyorsan, tekrar kontrol et. Sen ve kız kardeşin sadece nefes alıyorsunuz
Çünkü ben öyle olmasını istiyorum. *Ben* izin verdiğim için akademinde ders çalışıyor ve tanıştığın erkeklerin yarısını beceriyorsun. Sadece orada oturup bana meydan okuyorsun ve bu şekilde konuşuyorsun çünkü ben bunu seçtim

bir durum. Ve eğer herhangi bir anda beni çok fazla zorlarsan, Vega hanesinde başka bir *trajedinin* yaşanması çok kolay olur." Lionel'in beni kavrayışı morartıcı bir şekilde sıkılaştı ve Anka ateşi derimin altında alevlendi, sadece saf irade gücüyle etimin içinde kaldı.

"Bu da ne demek oluyor şimdi?" O sıkmaya devam ederken boğazımdaki gerginlikten tısladım.

"Annen nesiller boyunca gelmiş geçmiş en büyük Kahin'di," diye nefes aldı Lionel. "Ama yine de kendi ölümünden kaçamadı. Kahinler Nimfleri göremez
çünkü gölgelerde saklanıyorlar. Ama o zaman saraya gireceklerini kim tahmin edebilirdi ki?"

Bunun bir tür tehdit olup olmadığını anlamaya çalışırken ona baktım.

"Onları kurtarmaya çalıştım, biliyorsun. Baban benim arkadaşımdı..."

"Vahşi Kral'ın arkadaşları olduğunu bilmiyordum," dedim, kendime rağmen merak ederek. Ailemin öldürüldüğü gece orada olsaydı, belki de Astrum'un kurtardığı çocuğun kim olduğunu biliyor olurdu.

"Belki de sonunda yapmamıştır."

Lionel'a baktım, bildiklerini benimle daha fazla paylaşmasını istiyordum ama bu konuşmayla işi bitmiş gibiydi. Beni kendisinden uzaklaştırdı, öyle ki sırtım arkamdaki cam sandalyeye çarptı ve ciğerlerimdeki hava boşaldı.

"*Bu konuşmayı unut," diye* homurdandı Lionel, gözlerinin önünde gölgeler dans edip parmaklarının arasından dökülürken sesi Karanlık Zorlama ile kalınlaşmıştı. "*Ve arkadaşların arasında bana biraz daha saygı göstermeye başla."*

Anka ateşi, emirlerinin çekiciliğiyle yanarken tenimin altında sıcak bir şekilde akıyordu ve sanki lanet dünyanın kralı olduğunu düşünüyormuş gibi adımlarında bir çalımla benden uzaklaşırken ona kaşlarımı çattım.

Lionel tam kapıya ulaştığında, yakışıklı yüzünü buruşturan zalim bir gülümsemeyle bana bakmak için geri döndü.

"Oh, ve bir dahaki sefere senin kalçalarının arasında sürünmek için geldiğinde oğlumun kalbini kırmaktan çekinme," diye ekledi, beni iradesine boyun eğmeye zorlamaya çalışırken sözlerini yine gölgeler kapladı. "Ona seni kovalamayı bırakmasını emredecektim ama sanırım bu daha iyi olabilir. Onu kesip açtığında ve sefil kalbini senin için kanattığında, nefreti daha da artacak. Ve seni ve kız kardeşini sonsuza dek yok etme zamanı geldiğinde, rolünü oynamaya çok istekli olacak."

Kapı arkasından tıkırdayarak kapandı ve ben kalbim küt küt atarken ve zihnim dönerken olduğum yerde kaldım. Bana unutturabileceğini düşündüğü için kelimelerini seçerken dikkatli davranmamıştı ama yine de bana gerçekten bir şey söyleyip söylemediğinden emin değildim.

Her ne şekilde olursa olsun, aklımda tek bir şeyi sağlamlaştırmıştı: Lionel Acrux bizim düşmanımızdı ve bizim ona karşı çalışmamız gerektiği kadar o da bize karşı çalışıyordu.

***

Öğleden sonra, fotoğrafçıların Varisler ve Konsey Üyeleri ile ve onlarsız fotoğraflarımızı çektiği ve birkaç saat süren bir fotoğraf çekimi vardı. Sahte bir yemek masasının etrafında oturduk ve
sahte hediyeler. Sahte gülümseme yüzünden yanaklarım acıdı ve sonunda tüm bu Noel sahtekarlığından bıkmak üzereydim.

Tek istediğim kız kardeşimle bir gün geçirmekti, bu ucube yalan şovu değil. Ama görünüşe göre bu konularda söz hakkımız yoktu. En azından Meclis Üyeleri kararlarını bize dayatabildiği sürece.

Akşam olduğunda ve Noel balosu için yeni elbiselerimizi giydiğimizde, işi bırakıp yatağa gitmeye hazırdım.

"Noel'deyiz Tor, bu kadar üzgün görünmene gerek yok," diye takıldı Darcy ve ben de dönüp ona sırıttım. Yeni elbisesi gümüş rengindeydi ve hareket ettikçe yıldız ışığı gibi parlıyordu.

Ayaklarıma kadar inen ve sırtımdan aşağıya karmaşık bir dizi bağcıkla bağlanan siyah askılı bir elbise tercih etmiştim. Kan kırmızısı stilettolarım yürürken altından görünüyor ve beni birkaç santim yukarı kaldırıyordu, böylece Varisler üzerimde fazla yükselemiyordu.

Müzik bizi balo salonuna yaklaştırdı ve yürürken dudaklarıma küçük bir gülümseme yerleştirdim.

"Üzgün değilim," dedim. "Sadece birkaç Varissiz gün geçirmeyi dört gözle bekliyordum ve şimdi Konsey Üyeleriyle de uğraşmak zorunda kaldık. Ve ben de
Hayatımızın bundan sonra böyle olacağını hissetmek. Her zaman istemediğimiz şeyleri yapmak zorundayız. Tek istediğim özgürlükken sorumluluklarımız var."

Darcy şaka yapıyormuşum gibi güldü ve belki de kısmen öyleydim. Burada ölümlüler âleminde sahip olduğumuzdan çok daha fazlasına sahip olduğumuz kesindi ve bunun için nankör değildim. Sadece şu anda sahip olduğumuz pek çok şeyin birtakım bağları varmış gibi görünüyordu.

Büyük merdivenlerden indik ve alkışlar arasında balo salonuna girdik.

Bunun saçmalığı karşısında gözlerimi devirip dans eden bedenlerin arasından geçerek barı aradım.

Bunu yapamadan güçlü kollar beni yakaladı ve oda dönerken dar bir daire içinde döndüm ve kendimi aniden dans pistinin ortasında Caleb'in kollarında buldum.

"Mutlu Noeller tatlım," dedi ve dans etmeye başladığımızda bedenimi kendi bedeniyle aynı hizaya getirdi.

"Mutlu Noeller, pislik," diye şaka yaptım, Bing Crosby'nin Have Yourself A Merry Little Christmas şarkısında yavaş bir daire çizerken beni tutmasına izin verdim.

"Akşam yemeğinde ne olduğunu açıklamak ister misin?" diye sordu bana. "Çünkü Darius'un bu konuda söyleyecek pek bir şeyi yok."

"Ne diyebilirim ki?" Omuz silktim. "Ben bir seks bağımlısıyım."

Caleb bir kahkaha attı. "Son zamanlarda ben de buna dair pek bir kanıt görmedim."

"Asla asla deme," diye takıldım. "Ama ben sana ait değilim Caleb, bu yüzden zevklerimi başka bir yerde almayı seçersem bu bana kalmış."

"Mmmm."

Bu pek bir cevap sayılmazdı ama en azından kızgın görünmüyordu.

"Şu anda kaç erkekle yarışıyorum?" diye sordu rahatça. "Sen söyle

Caleb. Beni bir erkekmişim gibi gösteren sensin.

tanıştığım her erkeği beceriyorum. Belki de şimdi öyleyimdir."

"Sana inanmıyorum," dedi beni kolunun altında bir daire şeklinde döndürerek.

Bir kahkaha attım ve o beni tekrar kendine çekerken ben de onun kollarına geri döndüm. "Güzel. Ama dürüst olmak gerekirse, öyle olsaydım bir şey fark eder miydi?"

Bir an tereddüt etti, sonra kıkırdayarak başını salladı. "Hayır. Sanırım on kişiden biri olsaydım bile seni isterdim."

Ona gözlerimi devirdim ve şarkı biterken geri çekildim. "Sadece uzun vadeli değil. Değil mi?"

Çenesi titredi. "Hayır, uzun vadeli değil," diye itiraf etti.

Her kızın Noel'de duymak istediği şey. Şimdilik idare edersin, tatlım. Sonunda birlikte olmak istediğim kız sen değilsin. Sakin ol, atan kalbim.

"Biliyor musun Caleb, biraz yorgunum. Sanırım yatmaya gideceğim," dedim ve başka bir şarkı başlarken geri adım attım.

"Yalnız mı demek istiyorsun?" diye sordu.

"Bu gece için, evet."

"Peki ya yarın gece?" diye sordu sırıtarak.

"Neden bana yeni yılda mesaj atmıyorsun, ben de bunu düşüneceğim," diye takıldım.

"Bundan emin olabilirsin," diye beni temin etti ve ben ondan uzaklaşırken başımı salladım.

Darcy'nin Orion'la dans ettiğini gördüm ve gideceğimi haber vermek için ona hızlıca el salladım. Geraldine Max ile dans ediyordu ve ben de Kimsenin kaçtığımı görmemesini umarak dönüp yan kapıdan çıkarken onu kendi Varis dramasıyla baş başa bıraktım.

Bilmediğim koridorları kullanarak giriş salonuna dönüş yolunu bulmaya çalışırken nefesimin altında The Pogues Fairytale of New York'u mırıldanmaya başladım.

Balo salonunun ötesi sessiz ve serindi, yürüdükçe çıplak kollarımdaki tüyler diken diken oluyordu.

Koridorun sonunda, üzerine taç işlenmiş ağır ahşap bir kapıya geldiğimde şaşkınlıkla kaşlarımı çattım ve bir yerlerde yanlış bir yola mı saptığımı düşündüm.

Merakım galip geldi ve bir adım öne çıkıp kapıyı açtım.

Bir şekilde devasa taht odasına girdiğimi fark ettiğimde kaşlarım havaya kalktı. Kendimi, Kral'ın her zaman halkın üzerinde olabilmesi için yükseltilmiş bir platformun üzerine oturtulmuş elli Hydra başıyla oyulmuş devasa sandalyenin arkasına bakarken buldum.

Oda karanlıktı ama tek bir soluk mavi ışık tahtın üzerine yayılıyordu.

Neredeyse geri dönüyordum ama merak beni çekiştiriyordu. Varislerin umutsuzca istedikleri tahta oturmanın nasıl bir şey olacağını merak ediyordum.

kendilerine ait olduğunu iddia ettiler. Sırf kendilerine saklamak için bize bu şekilde davranmaya devam etmelerini gerektirecek kadar önemli olan şey neydi?

Tahta doğru yavaş adımlarla ilerledim, ona yaklaştıkça kalbim daha hızlı atıyor ve adrenalin uzuvlarımda karıncalanıyordu. Bu bana yaramaz, yasak, başımı belaya sokabilecek bir şey yapıyormuşum gibi geliyordu ama yine de... Bu duygu için yaşıyordum. Yapmamam gereken şeyleri yapmayı seçme özgürlüğü için. Kötü seçimler yapmak ve onlara sahip çıkmak. Ve tahtın bana sunduğu cazibeye karşı koyamadım.

Büyük sandalyenin etrafından dolandım ve orada otururken bulduğum adamı görünce nefesim boğazımda düğümlendi.

Darius tahtta arkasına yaslanmış, bacaklarını açmış, bir kolunu kolçağın üzerine dikkatsizce sarkıtmış, diğerini de başının arkasına koymuştu. Parmaklarını saçlarında gezdiriyor, saçlarını şekillendirmek için kullandığı üründen kurtarıyor, böylece koyu renkli teller alnına dökülüyordu. Takım elbisesinin ceketini tahtın önünde yere bırakmış, papyonunu çözmüş ve beyaz gömleğinin birkaç düğmesini açık bırakarak boynundan sarkıtmıştı.

Bakışları üzerime düştüğünde dudaklarım aralandı ve bir an için ne diyeceğimi bilemedim. Bu adam bana işkence ve eziyet etmiş, mutsuzluğumu kendi amacı haline getirmiş ve babasının emriyle gölgelere düşmemi izlemişti. Ondan nefret ediyordum. Ondan nefret etmeyi o kadar çok istiyordum ki canım yanıyordu. Ama böyle anlarda sadece kendime yalan söylediğimi hissediyordum.

"Burada ne yapıyorsun?" Nefes aldım, sessiz sesim taş odada yankılanıyordu.

"Caleb'le dans etmeni izleyemezdim," dedi, gözümü tutarak ve ilk kez nasıl hissettiğini itiraf ederek.

"Neden?" diye sordum. Daha akıllı bir kızın şimdiye kadar kaçmış olacağı gerçeğine rağmen hâlâ hareket etmeden sordum.

Tahttaki pozisyonunu değiştirdi ve dirseklerini dizlerine dayayıp bana bakarken ona baktım.

"Çünkü sen her zaman aklımdasın. Kalbimin her atışında kanımda nabız gibi atıyorsun. Bana sunduğun her ilgi kırıntısı için yaşıyorum ve beni görmezden gelerek geçirdiğin her an için acı çekiyorum," dedi karanlık bir şekilde ve tüm bu süre boyunca gözümü tuttu.

"Benden nefret ettiğini sanıyordum?" diye sordum.

"İstiyorum," diye kabul etti. "Çünkü sen istediğim ve sahip olamadığım her şeyi temsil ediyorsun."

"Beni mi istiyorsun?" Yavaşça sordum, etrafını saran karanlık enerjiye rağmen ona doğru bir adım attım.

Sanki bizimle ilgili her şey basitmiş gibi, "Biliyorsun," diye cevap verdi.

"Hayır bilmiyorum. Beni incitmekten ve yıkmaktan hoşlandığını biliyorum," dedim. "I
Beni kontrol etmek, benden almak ve ayaklarınıza kapanmamı sağlamak istediğinizi biliyorum."

"Öyle," diye kabul etti, hiçbirini inkâr etmeye çalışmıyordu bile. "Ve sanırım bir parçan bunları yapmamdan hoşlanıyor."

"Siktir git," diye tısladım ama hâlâ gitmemiştim.

"Bence seni incitmemden hoşlanıyorsun çünkü bir şekilde bunu hak ettiğine inanıyorsun."

"Neden bu kadar berbat bir şey hissedeyim ki?" Hırladım.

"Çünkü biz aynıyız. Babam bana her vurduğunda, canımı her yaktığında ya da beni her zincirlediğinde, içimden bir parça bu acıdan zevk alıyor. Çünkü bunu hak ettiğimi biliyorum. Xavier'i ondan uzaklaştıramadığım için. Gölgeleri ele geçirmesini engelleyemediğim için. Sana ve kız kardeşine zarar vermesine izin verdiğim için." Darius kendisi hakkında böyle şeyler düşünmekten hoşlanmıyormuş gibi kaşlarını çattı ama sözlerindeki dürüstlüğü ben de hissedebiliyordum. Ve garip bir nedenden ötürü ne demek istediğini anladım.

"Kimsenin bizi tutmamasının nedeni bendim," dedim alçak sesle, sanki bunu yüksek sesle itiraf etmek daha da doğru hale getirebilirmiş gibi. "Gürültücü olan bendim. Kaba olan. Bırakın sevmeyi, kimsenin hoşlanmadığı kişiydim. Hatta bakıcılarımızdan birinin, Darcy'yi tek başına evlat edinmeyi teklif ederken sosyal hizmetlerden bana yeni bir yerleştirme bulmalarını istediğini duydum. Sosyal hizmet uzmanımıza bunu kabul edebileceğimi söyleyebilirdim. Onu da yanımda sürüklemek yerine mutlu olmasına izin verebilirdim. Ama benim yaptığım bu. Onun Noel gelenekleri ya da bir dönemden fazla süren arkadaşları olmasını engelleyen bendim. Kimsenin uzun vadede istemediği kişi benim..."

Darius bana kalbimin daha hızlı atmasına neden olacak şekilde bakıyordu ve bundan ne anlam çıkarmam gerektiğinden emin değildim. Bunu ona neden söylediğimi bilmiyordum. Bu duygularımı Darcy ile bile pek paylaşmamıştım. Bunu dile getirmeye çalıştığımda hep karşı çıkardı ve kusurlarımı görmezden gelecek kadar beni önemsemesini seviyordum. Ama bu onu daha az doğru yapmıyordu.

"Bu yüzden mecbur olmadığın halde beni zorluyorsun," dedi. "Seni cezalandırmamı istiyorsun ve karşılığında beni incitmek istiyorsun," diye bastırdı, kaşlarımın çatılmasına ve ellerimin iki yanımda yumruk olmasına aldırmadan. "Ve sanırım beni acı içinde görmekten zevk alıyorsun."

"Seni nasıl incittim ki?" Tersledim.

"Beni her görmezden geldiğinde incitiyorsun. Milton'la ya da o şapkalı pislikle ya da Cal'la ya da gözüne çarpan herhangi bir pislikle vakit geçirdiğin her seferinde beni incitiyorsun."

Ona karşı dudaklarımı büzdüm. "Belki de kendi saçmalıklarına inanıyordun. Dünyaya seks bağımlısı olduğumu söyleyen ben değilim."

"Aslında yaptın," diye işaret etti, açıkça The Daily Solaria için yaptığım röportajı kastediyordu.

"Çünkü bana başka seçenek bırakmadınız."

Uzun bir süre bana baktı. "O modeli kovdurdum."

"Ne?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Şu fotoğraf çekiminde seninle olan. Gerçekten düzüşmüş gibi göründüğün."

"Vay canına. Sen delisin," dedim sertçe. "Zavallı adamın muhtemelen o işe gerçekten ihtiyacı vardı."

"İşini bu kadar ciddiye almasına gerek yoktu," diye homurdandı Darius.

"Bu da ne böyle, Darius?" Ona öfkeyle sordum. "Ne istiyorsun? Benden mi? Çünkü hor görülmüş bir sevgili gibi davranıyorsun, ama başlangıç çizgisinden bile çıkamadık, bu yüzden nedenini anlamıyorum-"

"Ben de öyle," diye hırladı. "Ama seni gördüğümde tek istediğim sana sahip çıkmak. Benim olmanı istiyorum ve asla olamayacağını biliyorum ve bu beni başlangıçta olduğumdan daha da berbat bir hale getiriyor. Bu yüzden senden nefret ediyorum. Etmem gerektiği için ya da babam istediği için değil.

Çünkü sen bana hiç verilmemiş tüm özgürlükleri temsil ediyorsun. Sanki tamamen benimle alay etmek, benimle oynamak ve beni kırmak için tasarlanmışsın ve ben buna izin vermeyeceğim."

"Peki benden ne istiyorsun?" diye sordum. "Ben önünde diz çökmüşken o tahtta oturmak mı istiyorsun? Bu aramızdaki kan davasını sona erdirir mi?"

"Bilmiyorum."

Uzun bir süre ona baktım, tenimde bir sıcaklık ve bedenimde savaşan bir özlem acısı vardı. Ondan hâlâ nefret ediyor olabilirdim ama ben de onu istiyordum. Gecelerim gölgeler tarafından ele geçirilmediğinde, onun hayalleri peşimi bırakmıyordu. Dudaklarının tadı ve etinin dokunuşu. Benden ne bekleyeceğini bilmiyormuş gibi beni izliyordu ve ben Ayağımı tahtın bulunduğu yükseltilmiş platformun ilk basamağına koydum. Toplamda üç tane vardı. Oraya kim oturur← sa otursun

Önlerine çıkan herkesi alaşağı ederlerdi. Ve eğer benden çok istediği şey buysa, o zaman bunu alabilirdi.

Onun önünde asla eğilmem ama beni diz çöktürebilir.

İkinci basamağa geldiğimde Darius doğrulup bana baktı, sanki ona verecek bir cevabım olduğunu umuyordu, oysa gerçekte ben onun bile bildiğinden daha berbat durumdaydım.

Bana yaptığı her şeyi yapmasına neden olan o acıyı, o ihtiyacı, o açlığı görebiliyordum. Ve onu sahiplenmek ve başka bir şeyle örtmek istedim. Onun acısını alıp şehvetle yakacaktım ve belki ikimiz de daha iyi hissedecektik. Sadece kısa bir süreliğine.

Önünde yavaşça dizlerimin üzerine çökerken Darius'un bakışlarını üzerimde tuttum.

"Senin önünde asla eğilmeyeceğim," diye nefes aldım tahtın dibindeki soğuk taş tenimi ısırırken. "Ama diz çökmemden hoşlanıyorsan, burada ayaklarını öpmekten daha iyi şeyler yapabilirim."

Ellerimi dizlerinin üzerine koyup yavaşça uyluklarının iç kısımlarına doğru ittiğimde Darius daha dik oturdu.

Bakışları hareketlerime sabitlenmişti ve bedeninde yarattığım tepkiyi izlerken kalbim çarpmaya başladı.

Karşımda demirden bir irade ve Ejderhasının öfkesiyle tahtta oturan bu adam hızla hareketlerime yenik düşüyordu. Diz çökmüş olan ben olabilirdim ama boyun eğen oydu. Bunun, onun, bakışlarındaki şehvetin ve bedenindeki ihtiyacın kontrolü bendeydi. Ona zevk ya da acı ya da her ikisinin karışımını sunabilirdim.
arzuladığım miktarlarda. Ve onun merhametimde olduğunu bilmek, etimin her santimini kendi ihtiyacıyla canlandırdı.

Elimi kasıklarına doğru kaydırdım, beni bekleyen uyarılmışlığının kaya gibi sert çıkıntısını hissettiğimde karanlık bir şekilde gülümsedim.

"Benden istediğin bu mu?" Fermuarını aşağı kaydırıp parmaklarımı boxer'ının içine sokarken onunla alay ettim.

"Senden her şeyi istiyorum," diye şiddetle karşılık verdi ve o anda ona her şeyi vermeye hazırdım.

Onu pantolonunun sınırlarından kurtardım ve tam, sert uzunluğunu alırken nefes nefese bir inilti benden kaçtı. Henüz ona dokunmamıştım bile ve bakışlarındaki arzu tüm bedenimi ateşlemeye yetmişti.

Dizlerimin üzerinde daha da yükseldim ve yavaşça onu ağzıma aldım.

Darius, dudaklarımı şaftından aşağı doğru sürdüğümde inledi, yavaşça tekrar çekilirken dilim dolaştı.

"*Siktir,* Roxy," diye tısladı dişlerinin arasından, onu tekrar içime alırken, daha da sertleştiğini hissettiğimde kendi vücudum ihtiyaçla uğulduyor, onu kontrol altına aldıkça arzuyla şişiyordu.

Elleri saçlarımda dolaştı ve beni daha sert aşağı çekerken inledim, ben heyecanla inlerken kendini sahiplenerek içime soktu.
Bundan ne kadar zevk aldığını biliyordu.

Onu tekrar tekrar ağzıma alıp çıkarıyor, arzusunun ve vücudunun benimkine yenik düşmesinin tadını çıkarıyordum. Her heyecan iniltisi beni terk ettiğinde, sanki bu hareketle bana sahip olmak istiyormuş gibi beni kavrayışı sıkılaşıyordu, ama ona sahip olan bendim. Hızımı artırdıkça parmaklarım kalçalarını ısırıyor, onu ağzımdaki gerginliğinde inşa edildiğini hissedebildiğim bir doruğa doğru çalıştırıyordu.

Darius aniden, "Ayağa kalk," diye emretti, beni saçlarımdan tutup geri çekti ve bana bakabilmesi için çenemi geriye doğru eğdi.

Bana doğru uzandı, boştaki eliyle kolumu yakaladı ve beni kucağına doğru sürükledi, böylece elbisem kalçalarıma kadar inmiş halde ona sarılmıştım. Ağzı benimkini buldu ve beni o kadar sert öptü ki kimin öptüğünü unuttum.

Nefes alıyordum, dili ağzımın içine giriyordu ve kollarımı boynuna doladığımda dudakları morarıyordu. Kalçalarımı onun üzerinde salladım, böylece kalçalarımın arasında gerilen her sert santimini hissedebiliyordum ve onu yutmaya çalışıyormuşum gibi kendime çektim.

Darius gözlerimin içine bakabilmek için beni saçlarımdan tutup geri çekti ve başparmağını kırmızı rujumun bulaştığı ağzımın üzerinde gezdirdi.

"Diz çökmeni istemiyorum. Benimle dövüşmeni, benden nefret etmeni ve beni istediğin gibi becermeni istiyorum. Sen Roxanya Vega'sın ve kimseye boyun eğmek için yaratılmadın," diye tutkuyla homurdandı.

"Senden nefret etmemi mi istiyorsun?" Şaşkınlıkla sordum.

"Benim için bir şeyler hissetmeni istiyorum. Ve teklif ettiğin tek şey buysa nefreti kabul ediyorum."

Beni tekrar öptü ve bu sefer tereddüt etmeden ben de onu öptüm, ellerim gömleğinin düğmelerini bulup çekerek açmaya başladı.

Darius elbisemin eteklerini yakaladı ve yukarı doğru çekiştirmeye başladı. Elbisenin arkası altı farklı bağla bağlanmıştı ve Darcy'nin beni elbisenin içine sokması yaklaşık on dakikasını almıştı. Belime takılıyor, sıkıca kıvrılıyor ve daha fazla yukarı çıkmıyordu.

Daha sert çekerken homurdandı ve malzeme içimi keserken bir lanetle öpüşmemizi kestim.

"Ah," diye tersledim.

"Neden çıkarması bu kadar zor bir şey giyiyorsun?" diye sordu.

"Çünkü aslında her zaman pisliklerle takılmayı planlamıyorum, bu sadece sürekli başıma gelen bir şey," diye homurdandım.

Darius uzun bir süre bana baktı ve tam da büyüsünün sıcaklığını teninde hissettiğimde ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı.

"Bekle," diye uyardım. "Bu elbise-"

Avuçlarında ateş büyüsü parladı ve alevler canlanınca irkildim ve üzerimdeki elbiseden geriye kalanları yırttı. Ateş bana zarar verememiş olabilir ama zavallı elbiseme zarar verdi.

"Ne oluyor lan?" Kan kırmızısı iç çamaşırıma ateşli bakışlarla bakarken tersledim.

"Bu seni kızdırdı mı?" diye sordu.

"Evet," diye hırladım.

"O zaman bana ne kadar olduğunu göster," diye meydan okudu Darius.

Onu tahtın arkasına doğru ittim, öyle ki omuzları tahtın arkasına çarptı ve donuk bir gümbürtü taş odada yankılandı. Gömleğinin düğmelerinin yarısını çoktan açmıştım ama malzemeyi yumruklarımla sardım ve düğmelerin uçuşmasına neden olan bir öfke hırıltısıyla geri kalanını üzerinden söktüm.

Darius güldü ve ben de dudağını kan akıtacak kadar sert ısırdım.

Yırtık tişörtünü üzerinden ittim ve öpüşmemizi keserek ağzımı çok kez hayalini kurduğum dövmelere bastırdım.

Darius elini aramıza soktu ve parmaklarını benimkilerin içine doğru itti. külotunu giydi ve beni kendisi için olduğu kadar benim için de hazır bulduğunda inledi.

Parmaklarını açıklığımın etrafında dolaştırırken, benimle alay ederken, benimle alay ederken ve bana istediğimi vermeyi reddederken zaten ihtiyaçtan nefes alıyordum.

Bacaklarımı onun etrafında daha sıkı kavradım, stilettolarımın topukları uyluklarına saplandı ve ondan acı dolu bir homurtu çıkardı.

Parmakları tekrar külotumun içinde dolaştı ve yalvarmamı istediğinden oldukça emindim, ama bu olmayacaktı.

Ondan uzaklaştım, ellerim arkamda hareket ederken arkama yaslandım ve sütyenimi çözerek üzerimden çıkardım. Darius inledi.

elini külotumdan çıkardı ve göğüslerime erişebilmesi için beni geriye doğru itti.

Meme ucumu emdi, dişlerinin arasında öyle bir gezdirdi ki canımı öyle bir yaktı ki haykırdım. Sesim taht odasının taş duvarlarında yankılandı ve birileri bizi burada bu şekilde bulursa ne olacağını merak ettim. Bir Vega ve bir Varis, uğruna umutsuzca savaştığımız tahtta sevişiyorlardı.

Saçlarını avucumun içine aldım ve pantolonunu indirip altımda vücudunun her santimini ortaya çıkarırken onu tekrar öptüm.

Bir tanrının suretinde çizilmiş gibiydi, omuzlarının geniş eğiminden karın kaslarının mükemmel kesimine ve yüzünün kusursuz hatlarına kadar vücudunun her kıvrımı beni içine çekiyordu. Onu gördüğümde ve vücudunu bedenimde hissettiğimde sarhoş oluyordum.

O bir uyuşturucu gibiydi ve ben kendimi bir bağımlı gibi hissediyordum. Onun zehirli olduğunu biliyordum ama bir ısırık almaktan kendimi alıkoyamıyordum.

Darius beni kaldırdı ve ben kendimi ondan uzak tutarken tırnaklarım pazılarına kan çekecek kadar sert battı ve külotumu aşağı çekti.

Beni tekrar öptü, kirli sakalı çenemde en lezzetli şekilde geziniyordu.

Geri çekildim, kendimi onun üzerine bırakırken bakışlarım karanlık gözlerine kilitlendi.

Her santimi içimde kayarken, beni en mükemmel şekilde doldururken nefesim göğsümde sıkıştı.

Onu içime alırken beni izledi, elleri kıçımı kavrarken gözleri şiddetli bir açlıkla yanıyordu ve beni o kadar sert bastırdı ki zevkle inledim.

"Çok güzelsin Roxy," diye nefes aldı ve dudaklarında bu ismin tınısı içimde bir öfke titreşimine yol açtı.

Bu benim adım değil.

Kalçalarımı salladım, dizlerim oturduğumuz tahtın soğuk taşını ısırırken ve stilettolarım bacaklarını ısırırken ona sertçe bindim. Ayakkabıları benden koparabilirdi ama acının da zevkin olduğu kadar tadını çıkardığını hissettim. Elleri her yerdeydi, her bir elimle buluşuyordu.
Kendi kalçalarının keskin bir sarsıntısıyla itiyor, dudaklarımdan o kadar yüksek sesle yankılanan çığlıklar çıkarıyordu ki saraydaki herkesin bizi duymamış olmasına şaşırıyordum.

Ellerim saçlarında dolaşıyor, tırnaklarım derisini kesiyor, onu cezalandırıyor, kendimi cezalandırıyor ve bedenimdeki hayal kırıklığının her santimini altımdaki bu canavardan çıkarmaya çalışıyordum.

Öpüşleri yaralayıcı, tutuşu sarsılmazdı. Saçlarımı çekti ve göğüslerimi ısırdı ve bana verdiği her acı dilimi için bir zevk sarsıntısıyla ödüllendirildim.

Darius ellerine su büyüsü yaptı ve elini karnımda gezdirirken parmak uçlarını buzla kapladı.

Soğuğun ısırığı Zümrüdüanka'mın gücüyle yanan tenimde cızırdarken nefesim kesildi.

Bana dokunduğu her yerde tüylerim diken diken oldu ve parmaklarını kalçalarımın tepesindeki mükemmel noktaya doğru hareket ettirdiğinde inledim.

O hassas bölgeye değen soğuk dilime küfrettim ve Darius beni tekrar öperken küfürlerimi yuttu.

Donmuş parmakları, içimdeki her güçlü itişte baş döndürücü bir ritimle hareket etmeye başladı ve vücudumdaki her kas beklenti dolu bir enerjiyle gerildi.

Parmaklarının soğukluğu ve içimdeki sıcaklığının karışımı başımı döndürüyordu ve beni etimin işkencesinden kurtarması için can atıyordum. İkimiz de ihtiyaç ve eforla nefes nefese kalmıştık ve o arzuyla homurdandığında, sesinin etimin her santiminde titreştiğini hissettim.

Kalçalarının son bir cezalandırıcı hamlesiyle ve başparmağının darbesiyle beni uçurumun kenarına yuvarladı ve adı dudaklarımdan dökülürken ve tüm vücudum şimdiye kadar hissettiğim en yoğun zevkle kıvranırken ona yapıştım.

Beni unutuşa kadar takip etti, saçlarımdaki tutuşu, beni kendisine doğru tutarken ve bir zevk hırıltısıyla kendini içime dökerken bazılarını koparacak kadar sıkılaştı.

Ona doğru sarktım, alnımı onunkine bastırıp az önce bedenimde meydana gelen depremin etkisinden kurtulmaya çalışırken ağır nefeslerimiz boşluğu dolduruyordu.

Tam nefesimi toplamaya başlamıştım ki Darius büyüsünün kalkanlarını indirdi ve ben de otomatik olarak benimkileri indirdim.

Gücünün bedenimden taştığı hissi, her şeyi

Hassas sinir uçlarım yine zevkle uğuldadı ve bedenim bir kez daha onunkine yenik düşerken lanet ettim.

Kollarını bana doladı ve beni daha önce hiç olmadığı kadar güzel bir öpücüğün içine çekti.

paylaştığımız diğerleri. Dili neredeyse yavaşça ağzıma girdi ve ben teslim olurken elleri omurgamdan yukarı kaydı ve artık sadece şehvet gibi hissetmiyordum. Sanki gökyüzü çöküyor, yeryüzü parçalanıyor ve dünyada sadece ikimiz kalıyormuşuz gibi hissediyordum.

Parmaklarım çenesini ellerimin arasına alana kadar göğsünde ilerledi ve bu öpücüğün beni tamamen tüketebileceğini hissettim.

Sonunda ayrıldık, nefesimizi toplamaya çalışırken sihrimizi tekrar kendimize çektik.

"Beni mahvedeceksin," diye kulağıma homurdandı Darius ve kendimi ona bakabilecek kadar geriye ittim.

Parmak uçlarımla çenesinin çizgilerini boyarken, "Önce beni yok edersen olmaz," diye cevap verdim.

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve gözlerimin derinliklerine bakabilmek için beni geriye doğru itti. "Yapmaya çalıştığım şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun?" Uzun bir süre ona baktım, yarı onu incitmek, yarı onu tekrar öpmek istiyordum. Hâlâ yatan o kadar çok boktan şey vardı ki

Aramızda uyuyan. Söylediğimiz ve yaptığımız o kadar çok şey vardı ki, şimdi bile onu bir avcıdan başka bir şey olarak görmekte zorlanıyordum.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdim.

"Belki de bu iyi bir şeydir," diye mırıldandı.

Beni tekrar öpecekmiş gibi öne doğru eğildi ama ben geri çekildim, kucağından inip kıyafetlerimi almak için hareket ederken Hydra kafalarından birini kavradım.

İç çamaşırımı tekrar üzerime geçirdim, sonra yerden gömleğini aldım ve elbisemi parçaladığı gibi üzerine giydim.

Pantolonunu geri çekti ve fermuarını yeniden bağlarken onu izledim.

Bir an için sanki söylememiz gereken başka bir şey varmış gibi birbirimize baktık, ama gerçekten ne vardı?

Birbirimizden nefret ediyorduk ve bu hayal kırıklığı sekse taşmıştı. Tekrar.

Önemli bir şey değil. Ve gürleyen kalbime bunu normal hızına dönene kadar gerektiği kadar hatırlatmayı planlıyordum.

Bakışları açıkta kalan kalçalarıma takılınca bir nefes verdim ve yıkık dökük elbisemi yerden kaptım.

Söyleyecek başka bir şeyimiz yoktu, bu yüzden döndüm ve odadan çıktım, sarayın boş koridorlarından Kraliçe'nin kanadına doğru aceleyle geri dönmeden önce merdivenlerden yukarı doğru ilerledim.

Onu görür görmez Darcy'ye son patavatsızlığımı itiraf etmek zorunda kalacaktım ve o da bunun için lanet bir gün geçirecekti.

OceanofPDF.com

Kapım çalındı ve ağır bir kolun ağırlığı altında kıpırdanarak bir iniltiyle uyandım. Şafaktan önce gitmesini planladığımız Orion'un geceyi burada geçirdiğini fark ederek nefes aldım.

"Darcy!" Tory kapıdan seslendi. "Aç kapıyı."

Rahat bir nefes aldım ve Orion yorganın altına daha da gömülürken yataktan kayarak çıktım. Tişörtünü giydim, kapıya doğru aceleyle ilerledim ve dün gece oluşturduğumuz sessizlik balonunu dağıttım. "Yalnız mısın?"

"Evet," diye cevap verdi ve onu içeri aldım, kapıyı arkasından hızla kapattım.

Sahte kürk kapüşonlu beyaz bir kışlık mont giymişti, bakışlarında bir ışıltı vardı.

"Neler oluyor?" diye sordum.

"Varisler bizi kartopu savaşına davet etti, işte olacak olan *bu* "dedi manik bir sırıtışla. "Bu bizim oyunumuz, Darcy. Onları ezip geçeceğiz!" Heyecanla güldüm. "Ben de varım."

Orion bir anda yanımıza geldi, boxer'ı yerindeydi. "Bunu görmem gerek." "Sadece bir şey..." Tory dudağını ısırdı ve Orion'a baktı. gitmesini istedi. Bir elini kaldırdı, benim ve kendisinin etrafında sıkı bir susturma balonu oluşturdu.

"Ne oldu?" Orion sinirli bir ifadeyle kollarını kavuştururken kaşlarımı çattım.

"Dün gece yine Darius'la takılmış olabilirim."

Kardeşimi yargılama. Yapmayın, yapmayın, *yapmayın.*

"Ne yaptığınızı bildiğinizden emin misiniz?" Endişe içinde sordum. "Sana zarar verdi, Tor..." *Seni yüzme havuzunda boğmak gibi!*

"Kontrol tamamen bende. Yemin ederim."

Başımı salladım, biraz rahatladım. Üstesinden

gelebilirdi.

Tory susturucu balonu bıraktı ve Orion'a baktı.

"Evet, bütün bunları dudaklarımdan okudum," dedi. "Onu mutlu ettiğine sevindim." Sırıttı.

"Dostum!" Tory karşı çıktı. "Hiç hoş değil."

"Söylerken dilin dışarı sarktığında işi çok kolaylaştırdın. *Dariuuus,*" diye alay edince Orion onu kolundan itti.

Kendimi tutamayarak bir kahkaha attım ve Tory'nin bakışları suçlayıcı bir şekilde üzerime çevrildi.

"Onunla ilk kez takıldığını söylediğimde Blue'nun yüzünü görmeliydin." Orion bir kahkaha attı ve Tory'nin gözleri büyüdü.

"Ne yani, sen ve Darius bir çift kız gibi benim hakkımda dedikodu mu yaptınız?
O zaman ben söylemeye fırsat bulamadan kız kardeşime söylediniz?"

"*Teknik olarak* bana söyleyebilirdin ama bilirsin işte... konuşmuyorduk." Masumca omuz silktim.

"Bu doğru. Hem Tory, Darius bana aletinin büyüklüğünden falan bahsetmedi," diye alay edince Orion'un gözleri meydan okurcasına parladı.

"Haklısın, Darcy ve benim düzüştüğümüz adamlarla yaptığımız şey bu. Sizin hakkınızda her şeyi ve küçük kirli yollarınızı biliyorum, efendim."

"Kız kardeşinle birlikte," diye kestirip attı ve Tory'nin burnu kırıştı.

"Ew, bu konuşmayı hemen şimdi kesebilir miyiz?" Israr ettim ama beni görmezden geldiler.

"Mesele o değil," diye tısladı. "Ve Darius'a söyle, eğer vücudumda tek bir çil bile tarif ederse taşaklarını keserim."

"İnsanların taşaklarını kesmekle derdin ne senin?" Orion'un kaşları birbirine yaklaştı. "Sadece şahdamarına saldır, seni vahşi."

Tory bir gülümseme attı ve ikisi de iyi arkadaşlar gibi birbirlerine gülümsediler. Birbirlerine böyle baktıklarını görmek müthiş bir duyguydu.

"Tamam, giyin - bizi bekliyorlar," dedi Tory heyecanla. "Elbette, kız kardeşine o iğrenç şeylerden birkaçını yaptıktan hemen sonra," dedi Orion.

diye seslendi ve kapıdan koşarak çıkarken ellerini kulaklarına kapattı, kahkahaları bizi çağırıyordu. Onu uzun zamandır bu kadar mutlu görmemiştim. Ama kız kardeşime Varisleri karla ezme fırsatı verdiğimizde, bu eşittir gülen bir Tory demekti. Ya da belki de bunun dün gece aldığı üçlü D ile (Darius'un Ejderha Çükü) bir ilgisi vardı.

"Ne kadar iğrenç?" Şakacı bir gülümsemeyle Orion'a döndüm.

"Çok iğrenç." İleriye doğru atıldı ve ben tuvalete doğru koşarken ciyakladım, o peşimden koşarken duşa girdim.

Gitmeye hazırlandığımızda Varislerle buluşmak için fazladan geç kalmıştık, ama çok memnun kaldım.

Haki yeşil bir ceket ve sıcak tutan eldivenler giydim ve Orion yeni kıyafetler almak için odasına geri döndü.

Odamdan çıktığımda, deri ceketi, kot pantolonu ve botlarıyla merdivenlerde bekliyordu, muhteşem görünüyordu ve sanki yıllardır orada beni bekliyormuş gibiydi. *Lanet olası vampir.*

"Tory önden gitti," diye açıkladı.

Saraya doğru ilerleyip ana girişten çıktık ve Tory'yi Xavier'le sohbet ederken, hepsi de etrafta duran Varislerin yanında bulduk

saraydan aşağı inen taş merdivenlerde.

"Hangi cehennemdeydiniz siz?" Darius tereddüt etti.

Lanet olsun.

"Er-" Başladım ve Seth kaşlarını kaldırdı, ben bir bahane bulmaya çalışırken gösterinin tadını çıkarıyordu.

"Darcy'ye rastladım ve çıkış yolunu bildiğinde ısrar etti, ama on yanlış dönüşten sonra işte buradayız," dedi Orion yumuşak bir sesle ve dudaklarımı büzdüm.

"Evet, ayrıca bir kitaplığın önünden geçtik ve Orion orada bir Numeroloji kitabı gördü ve durup orgazm olmak zorunda kaldı," dedim omuz silkerek.

"Ha, tam senlik," diye güldü Darius. "Bahse girerim *gerçekten* pürüzsüz bir ciltti."

"Evet, sırtı da çok kıvrımlıydı," diyerek Orion'a eşlik edince dudağımı ısırarak sırıttım. "Bütün gün o sayfaları parmaklayabilirdim."

"Pekâlâ, şu anda her ne halt oluyorsa artık yeter, hadi ormana gidelim." Max arazinin batı köşesini işaret ederek yolu göstermeye başladı.

Yürüyüş neredeyse bir mil sürüyordu ve bunun koleksiyonuma ekleyeceğim başka bir Varis şakası olup olmayacağını merak etmeye başlamıştım. Ama çam ormanının kalbindeki geniş açıklığa vardığımızda ve kimse saldırıya geçmediğinde hoş bir sürprizle karşılaştım.

"Tamam, oldu. Bir adım daha atmayacağım," dedi Tory, yanıma doğru ilerleyerek.

Max kollarını kavuşturarak, "Durun bakalım, siz ikiniz takım olamazsınız," dedi.

Tory ellerini kalçalarına koydu ve ben de kaşlarımı kaldırdım. "Neden olmasın?" dedik aynı anda.

"Çünkü size avantaj sağlayan zihin iletişimi şeyini yapıyorsunuz," dedi Max kararlı bir şekilde. "Takım kaptanı olabilirsiniz."

"Şey..." Tereddüt ettim ve Tory suratını astı.

"Tamamdır. Ya anlaşırız ya da anlaşmayız," dedi Seth ve bizi ayırdı.

Tory, "Peki," dedi ve ben de omuz silktim.

Diğer Varisler birbirlerine baktılar ama itiraz etmediler, seçim yapmamız için Orion ve Xavier ile birlikte sıraya girdiler.

"En genç olan önce seçer," diye seslendi Orion ve ben de sırıttım.

"Pekâlâ, seni seçiyorum Profesör," dedim ve meydan okuyan bir sırıtışla Tory'ye baktım, o da bana karşılık verdi. Orion bir vampir hızıyla yanıma geldi ve bir kartopu alıp avucunda dondurarak katı bir buz kütlesi haline getirdi.

"Vay, psikopat pantolon. Öldürmeyi mi hedefliyoruz?" diye sordum ve tembelce gülümsedi, sertleşmiş top mükemmel bir hava kasırgasıyla avucunun üzerinde yükseliyordu.

"Buradaki herkes kalkan kullanabilir." Omuz silkti.

Xavier, "Err, ben Uyanmış değilim, henüz sihrime sahip değilim," diye seslendi.

Orion bir kahkaha attı. "Haklısın." Buzun kara dönmesine izin verdi. "Hâlâ oynamak istediğine emin misin?"

"Sadece oynamayacağım. Yok edeceğim," dedi Xavier gözlerinde bir ateşle.

"Haydi, birini seç Tory," diye teşvik etti Max, topuklarının üzerinde heyecanla zıplayarak.

"Caleb," dedi hafifçe ve Darius'un genellikle kaygısız olan ifadesi buharlaştı. Tory'nin yanına gelip bir kolunu omuzlarına atarken gözlerini Caleb'e dikti. Tory hemen omuz silkti ama bu Darius'un gözlerindeki öfkeyi yatıştırmaya yetmedi.

"Darius," diye seçtim ve Tory bana "*Pis oynayacaksın, değil mi?" der gibi* bir ifade takındı, ben de "*Tutsak almayacağım, Tor,*" diye karşılık verdim.

Takımımda bir Ejderha olmasını geri çevirecek değildim. Zamanın yüzde doksan dokuz nokta dokuzunda bir pislik olsa bile.

"Bu kadar rekabetçi olduğunu fark etmemiştim Mavi," diye mırıldandı Orion buz gibi bir rüzgâr etrafımızı sararken, ses tonu benim hakkımda bunu öğrenmekten ne kadar hoşlandığını gösteriyordu.

Sırıtarak ona baktım. "Kartopu savaşları söz konusu olduğunda acımasızımdır."

"Bu takım ruhunu bir sonraki Pitball seansına getirebilir misin?" diye alay etti. "Kazanmama yardım edersen, bunu *her Pitball seansına* getireceğim." Elimi uzattım

Elimi tuttu, dudakları birleşti ve aramızda bir sihir şakırtısı çınladı.

Darius, Caleb'i çoktan gözüne kestirmişti ve ben bir kahkahayı bastırarak Tory'ye sıradaki seçeceği kişiyi görmek için baktım.

"Max," dedi. "Bakalım Su Varisi bu kadar karla ne yapabilecek."

"Kahretsin," diye mırıldandı Lance. "Xavier bir yük, ama Seth'in de canı cehenneme."

Seth kaşlarını çatarak, "Bunu duydum," dedi.

"Dostum," dedi Darius şaşkın bir ifadeyle Orion'a bakarak, ama o gözlerini kaçırdı.

Son seçeneklerime bakarak kaşlarımı çattım. Xavier'i gerçekten tanımıyordum ama büyüsünün olmaması pek de iyiye işaret sayılmazdı. Ama Seth Capella'yı takımımda istiyor muydum? Kesinlikle hayır. Peki kartopu savaşında onun kıçını tekmelemek için bir bahane istiyor muydum? Kesinlikle evet.

"Xavier," diye ağzımdan kaçırdım.

Seth suratını astı ve hemen ekibinin etrafına bir susturucu baloncuk yerleştiren Tory'nin yanına gitti.

Ben de aynısını yaptım ve taktikleri tartışmaya döndüm.

"Hepimiz bir hedef seçmeliyiz," dedi Orion ve ben onu orada durdurmak için elimi kaldırdım.

"Ben Kaptan'ım," dedim tatlı tatlı gülümseyerek. "Ve Xavier'in büyüsü yok, bu yüzden tek başına biriyle başa çıkamaz."

"Eğer biriniz beni korursa, sağlam bir hedefim var." Xavier umutla kaşlarını oynattı.

Darius karanlık bir sırıtışla, "Seni seviyorum kardeşim, ama bunu yaparken elini tutmayacağım, Caleb'in suratına kar yağdırmakla meşgul olacağım," dedi.

"O bir Vampir, ona ateş edemezsin," dedi Orion. "Caleb'i ben alırım."

"Peki, Roxy benim," dedi Darius sırıtarak ve bu fikre şüphe uyandıracak kadar çabuk ısınmış görünüyordu. Dudaklarımı büzdüm, dün kız kardeşimle ne yaptıklarını çok iyi biliyordum ve ona zarar vermeyeceğini umuyordum. Çünkü kendisine asla itiraf etmese bile ona karşı bir şeyler hissettiği çok açıktı.

"Geriye Max ve Seth kalıyor," dedim düşünceli bir ifadeyle.

"Max Seth'e binecek," dedi Darius. "Bunun üzerine iddiaya girerim."

Orion kararlı bir şekilde başını salladı, gözlerinde yine kazanmak istediğini belirten o Kaptan bakışı vardı. "Onları alt edebiliriz."

Seth'in çoktan soyunduğunu görmek için omzumun üzerinden baktım ve bir fikirle Xavier'e döndüm. "Sen Tarikat formuna bürünsen ve ben de seni sürsem nasıl olur? Eğer senin için de uygunsa?"

Xavier'in beti benzi attı ve yanlış bir şey söylediğimi hemen anladım.

"Yapamam," diye kekeledi, başını salladı ve hemen arkasında biri belirecekmiş gibi omzunun üzerinden baktı.

"Saraydan neredeyse bir mil uzaktayız," dedi Orion omuz silkerek. "Kimse görmez. Sadece uçmayın."

Darius parmak eklemlerini çenesine sürterek kaşlarını sıkıca çattı. "Yani, bu senin için iyi olur Xavier. Yer değiştirmek için yanıp tutuşuyor olmalısın."

Xavier dudağını çiğnedi ve bu kadar doğal bir şey fikrinden ne kadar rahatsız olduğunu görmek beni incitti. Babasının hesap vermesi gereken çok şey vardı ve bu beni onun adına öfkelendirdi.

"İstemiyorsan yapmak zorunda değilsin ama burası *benim* evim Xavier. Ve eğer değişmek istiyorsanız, o zaman değişirsiniz."

Xavier gözlerinde öyle bir umutla kardeşine baktı ki kalbim kırıldı. Darius elini onun omzuna koydu, başıyla onaylarken ağzını bir gülümseme kapladı.

"Babam saraydan ayrılmayacak, Vegas'ın kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmak için etrafı araştırmakla çok meşgul."

"O ne?" Nefes aldım ama Darius gülerek beni başından savdı. "Ne

bulacak ki? Kuş barınağını genişlettiğini mi?

yanlış yola sapmış kurbağaları kabul etmek mi?" Darius bana tamamen saçmalıktan uzak bir şekilde sırıttı. Benimle bir şaka paylaşıyordu. Acayip bir şaka.

Bir kahkaha attım ve omuz silktim. "Pekâlâ, bunu yapacak mısın

Xavier?" "Yapıyorum," dedi sanki hâlâ emin değilmiş gibi, ama elini Gömlek.

"Durun, henüz değil," dedi Orion ciddi bir sesle. "Ağaçlara doğru koşmalı, ayrılmalı ve onlara doğru dönmeliyiz. Sürpriz unsuru için Xavier'i tut." Topuklarının üzerinde sallanıyordu ve ben ona yine kaptan şapkamı çaldığı için çıkışamadan, onun bu kadar sevimli görünmesi midemi bulandırdı. Ayrıca bu harika bir fikirdi.

Gözlerimi ondan ayırdım, damarlarımda adrenalin pompalanıyordu. "Tamam, Lance su büyünle kaçmamız için bize zaman kazandır, sonra da kıçında ateş varmış gibi kaç - ki muhtemelen olacak," dedim, ilk adını kullandığımı fark ettim ama diğer ikisi fark etmemiş gibi görünüyordu.

"Nasıl isterseniz, Kaptan." Gözleri üzerimde gezinirken bir elini saçlarına götürdü.

Kesinlikle bundan zevk alıyordu.

"Hazır mısın?" Tory seslendi, ona döndüm ve susturucu balonu bırakırken başımı salladım.

Seth devasa beyaz Kurt formundaydı ve Max onun sırtına tırmanıyordu. Caleb gözünü Darius'a dikmişti ama onda su elementi yoktu. Bu da Max ve Tory'yi takımlarının en güçlüleri yapıyordu. Elbette, ateş elementine sahip birine nasıl vurabileceğimizi anlayamadım. Ve düşündüm de, onun takımında üç Varis vardı, bende ise sadece bir tane. Ama güçlü ve eğitimli bir öğretmen en azından bir Varis sayılmalıydı - belki de yer değiştirmekten korkan Pegasus değil. *Yine de takımda bir mazlum olması, bir pislik olmasından iyidir.*

"GİT!" Max kükredi ve Seth ileri atıldı.

Hızla döndüm ve Xavier'in yanındaki ağaçlara doğru kaçtım. Yer şiddetle sarsıldı ve Orion diğer takıma doğru devasa bir kar duvarı fırlatıp Seth ve Max onunla çarpışınca omzumun üzerinden baktım. Orion ağaçların arasına daldı ve ben de daha hızlı koşmaya başladım; iki haftada bir yapılan Pitball seansları ve beni forma sokan Fiziksel Gelişim dersleri için sonunda şükretmiştim.

Darius iki kalın dalın arasına daldı ve ben onu dallardan birine inanılmaz bir kolaylıkla tırmanırken gördüm. *Maymun Ejderha!*

Xavier kıyafetlerini yırtıp kollarına dolarken ben de onun yanında durdum.

Arkamızdan bir uluma sesi geldi ve Xavier'i büyük bir çamın arkasına sürüklemeden önce hızımızı artırdım.

"Hazır mısın?" Umutla fısıldadım.

Başını salladı, giysilerini ağacın dibine yerleştirdi ve bana sırtını dönerek çıplak poposunu gösterdi. Omzumun üzerinden bir bakış attım.

Yaklaşan ayak seslerini dinlerken etrafımızda sıkı bir hava kalkanı vardı.

"İyi misin?" Xavier biraz daha tereddüt edince kalbim çarparak sordum.

"Evet, ben sadece - bunu çok fazla yapamıyorum, o yüzden - işte gidiyor." Öne doğru sıçradı ve vücudundan ışıltılı, leylak rengi bir Pegasus fırladı.

Onun güzelliğine hayranlıkla baktım ve o da mutlu bir şekilde homurdandı, bana doğru koştu ve burnunu omzuma sürttü. Arkamızdan bir uluma sesi daha geldi ve Xavier'in yanına gittim. Tırmanmama izin vermek için bir kanadını indirdi ve sırtına yerleştiğimde içimi neşe kapladı.

"Hadi kazanalım şu işi," dedim kararlılıkla ve Xavier heyecanla kişneyerek şaha kalktı ve ağaçlara doğru ilerlemeden önce beni can havliyle tuttu.

Deli gibi hızlıydı, karlı zeminde ilerlerken dünya bulanıklaşıyor, arkamızdan beyaz tozlar savuruyordu. Geldiğimiz yoldan geri döndüğünü fark ettim ve etrafımızda bir hava fırtınası topladım, karı savurmaya ve gördüğümüz ilk rakibe fırlatmaya hazırlandım.

Xavier ağaçların arasından o kadar yumuşak bir şekilde geçti ki sanki uçuyorduk, toynakları yere neredeyse hiç değmiyordu. Bir yelp
Solumdan gelen bir ses etrafımda dönmeme neden oldu ve Darius'u ağaçtaki tüneğinden atlamış olan Tory'nin üzerinde gördüm. Onlar yerde güreşirken, birbirlerinin saçlarına kar sürterken ve gülerken kahkahalarım daha da yükseldi
Sanki birbirlerinden nefret etmiyorlarmış gibi.

Önümüzde beyaz bir bulanıklık belirdi ve Max elini kaldırdığında çığlık attım.

Ellerimi Seth'in üzerine koydum ve arkasında bir kar dalgası yükseldi. Etrafımdaki fırtınayı serbest bıraktım ve onu Seth'in sırtından sökmek için üzerine kar tabakaları fırlattım. Max tüm vücuduyla bir darbe aldı ama dengesini korudu, arkasındaki devasa kar tabakasını daha da yukarı kaldırmak için büyüsünü kullanırken açıkça kalkan oluşturmuyordu.

Gözleri Xavier'e kilitlendi ve genişçe sırıttı. "Şu haline bak, küçük dostum! Siktiğimin ası. Şimdi ne kadar hızlı koşabildiğini görelim!"

Xavier onlardan uzaklaşırken heyecan ve telaş içinde ciyakladım ve tüm yamaçtaki karın peşimizden koştuğunu duydum.

Max iki kolunu kaldırıp duvarına eklemek için toplayabildiği kadar kar toplarken Seth dalganın önünde hızla ilerledi.

İki karaltı hızla geçip giderken Orion ve Caleb'in kendi yüksek hızlı oyun versiyonlarını oynadıklarını tahmin ettim.

"Git!" Xavier'e yalvardım ve ikinci kez cesaretlendirilmesine gerek kalmadan ormanda bir kasırga gibi ilerledi.

Seth'i geride bırakırken gökyüzüne doğru kükredim ama arkamızdaki karın gürültüsü hafiflemedi. Arkama baktığımda Seth ve Max'in ağaçların arasından geçip iki kat hızla peşimizden gelirken karın yolundan çekilerek uzaklaştı.

"Kahretsin!" Omzumun üzerinden bakarak ve bir elimi kaldırarak bağırdım. Avucumda alevler yükseldi ve dalgaya kocaman toplar fırlattım, elimden geldiğince çoğunu eritirken geri çekilmedim. Korkutucu ve heyecan vericiydi ama bizi kurtarmaya yetmedi.

"Sabit dur," diye yalvardım Xavier'e, yelesini bıraktım ve dikkatlice diğer tarafa döndüm. *Kahretsin, kahretsin, bu aptalca, pervasızca ve çok eğlenceli!*

Ellerimi yukarı kaldırdım, içimdeki daha derin gücü çağırdım, Anka alevlerim ellerimin etrafında kıvrıldı. Onları serbest bıraktım ve kırmızı ve mavi ateşten oluşan iki yanan kanal karı yırtarak büyük delikler açtı.

Duvar aniden yıkıldı ve ben zafer çığlıkları atarak arkamı döndüm ve Xavier'in omzunu okşadım. Mutlu bir şekilde kişnedi, oyuna başladığımız açıklığa doğru geri dönerken tırısa yavaşladı.

Biz vardığımızda Tory ağaçların arasından fırlayarak geldi ve hava büyüsüyle üzerimize kartopu yağdırdı, Xavier de onları engellemek için bir kanadını kaldırdı. Güldüm, aşağı atlayıp karları topladım ve kalkanımı indirerek kartoplarını ona doğru ittim. Xavier etrafımızda tırısla dans ettikten sonra kıçını Tory'ye doğru çevirdi ve arka toynaklarıyla karları tekmelemeye başladı.

"Xavier!" diye bağırdı kahkahaları arasında ve Xavier'in ona fırlattığı karı eritmek için bir ateş büyüsü duvarı fırlattı.

Bir kol belime dolandı ve bir Vampir benimle birlikte açıklığa doğru koşarken çığlık attım. Caleb olduğunu bizi bir ağaca çarptırıp dallarındaki karları temizlemek için sertçe salladığında fark ettim. Bir anda kayboldu ve üzerime düşüp beni belime kadar dondurucu bir yığının içinde bıraktığında onu durdurmak için çok geç kalmıştım.

Kahkahaları ormanda çınlıyordu ve ondan bir saniye önce bir *ah!* sesi duyuldu ve Orion açıklığın ortasında belirdi. Orion onu boğazına kadar buzla dondurmuştu ve ben diğerlerine katılmak için kardan çıkarken içimi bir eğlence kapladı.

Caleb ateş büyüsünü serbest bırakırken çenesini sıktı ve buz buharlaşmaya başladı. Ama belli ki onu bir süre daha kontrol altında tutacak kadar güçlüydü.

"Yakalayın onu!" Tory, onun takımında olmasına rağmen ağladı.

Ben ve Orion da ona katılarak kafasına kartopu yağdırmaya başladık.

Xavier neşeyle kişnedi ve yelesini sallayarak etrafındaki parıltıların yere düşmesini sağladı.

Darius, başının üzerinde tuttuğu kocaman bir kar topuyla Tory'nin arkasında belirdi ama kız kardeşimin ne yaptığını görünce topu indirdi ve alanın ortasında donmuş halde duran Caleb'e baktı.

"Bir kardan adam," dedi parlak bir sesle, ileriye doğru yürüdü ve kocaman kartopunu tekrar havaya kaldırdı.

"Darius," diye uyardı Caleb. "Sakın-"

Darius kocaman kar topunu başının üzerine yerleştirdi ve ben kahkahalarla yere düşüp yan tarafımı tuttum. Seth ve Max geldi ama ikisi de oyuna devam etmedi, Caleb çözülüp çıkarken onlar da bizimle birlikte dağıldı. Sonunda ateş parladı ve etrafındaki kar ve buz eriyerek onu sırılsıklam ve kaşlarını çatmış bir halde bıraktı. Sırıtması uzun sürmedi, sonra Darius'un üzerine atladı, saçlarını karıştırdı ve ikisi karda eğlenceli bir güreşin içine düştüler.

Orion yanıma çöktü ve başımı omzuna yaslama dürtüsüyle savaştım, bunun yerine onunla bir gülümsemeyi paylaştım.

Xavier koşarak ormana doğru gitti ve oyun sona erdiğinde kıyafetlerini almaya gittiğini tahmin ettim.

"Biz kazandık," diye şarkı söyledim.

"Hayır, bu daha ilk yarı," dedi Max, elbiselerini çıkarırken Seth'in yanına oturmak için eğildi. Uzanıp tek kelime etmeden elbiselerindeki suyu çekti ve Seth teşekkür etmek için ona sokuldu. Herkes birbirini kurulamaya koyuldu ve o anın huzuru üzerime çökerken gülümsedim. *Keşke her zaman böyle olabilseydi.*

Varislerin Atlasları aynı anda pingledi ama hiçbiri onları çıkarmadı.

"Hepinizin deli haplarınızı alma vakti geldi mi?" Tory alay etti ve Darius başparmağıyla bir sırıtış gizledi.

"Hayır, tatlım." Caleb ayağa kalktı ve kollarını başının üzerine uzattı. "Bu basın burada demek."

Atlasları tekrar sinyal verdi ve Seth kaşlarını çatarak ayağa kalktı. "*Bu da* demek oluyor ki, ben yanında durup görüşmelere hazır olmadığım için asistanım kafayı yiyor. Kahrolası Sharon."

Atlasları mesajlarla dolup taşmaya devam ediyordu ve ben de benimkini çıkarıp Geraldine'den gelen birkaç mesaj buldum. Sessiz modda bırakmıştım ve kontrol etmek aklıma bile gelmemişti.

Geraldine:

Gece beşik hırsızları! Basın otuz dakika içinde burada olacak - sabah cilveleşmenizden döndünüz mü?

Geraldine:

Sırt çantamın canı cehenneme! Sen ve kardeşin neredesiniz? On beş dakika!!

Geraldine:

Odalarınıza elbiseler yerleştirdim ama benimkileri çevirin, majesteleri!!

Geraldine:

O serseri Vulpecula burada!! Gel de ona gerçek kraliyet ailesinin neye benzediğini göster ve hünerlerini onun kuru üzüm deliğine sok!

Geraldine:

Taht odası sizi bekliyor! Boş rahmi artık doğurgan ve yeni kraliçeleri için hazır - buraya gelin ve onu büyüklüğünüzle aşılayın!

"Büyüklüğünle aşılamak mı?" Orion omzumun üzerinden eğilirken mırıldandı.

Bir kahkaha attım ve onu uzaklaştırdım. "Affedersiniz snoopy snooperson, hamile bırakmam gereken bir taht odam var." Ayağa kalktım ve herkes kaşlarını çattı.

ne söylediğimi. "Geraldine," diye ekledim açıklama olarak. "Haydi, Tor. Gitmemiz gerek."

Tory ayağa kalkarken dudaklarını büzdü. "Gerçekten de bütün gün sıkıcı muhabirleri eğlendirmek zorunda mıyız?"

"Halkın seni desteklemesini istiyorsan bunu yapmalısın, küçük Vega," dedi Max de ayağa kalkarak. "Belki de burada kalmalısın." Göz kırparak açıklıkta yürümeye başladı ve biz de onu takip ettik.

Çok geçmeden saraya geri döndük, hizmetçilerin odasından içeri girdik. Batı kanadındaki girişte kimse bizi fark etmeyecekti. Koridorlarda ilerlerken koridorlar sessizdi, dolambaçlı koridorlarda dolaşırken hiçbirimiz nereye gideceğimizden tam olarak emin değildik.

Herkesin Atlas'ları tekrar ötmeye başladı ama kimse onları çıkarmadı. Benimkini kontrol bile etmedim çünkü zaten çok geç kaldığımızı biliyordum.

"Dur," dedi Caleb ve Orion aynı anda.

"Ne? Neden?" diye sordum. Ben sordum ama diğer Varisler ürkütücü bir şekilde hareketsiz kaldılar ve bir şeyler dinleyen Caleb'a baktılar.

Tory'ye yaklaştım ve etrafımızdaki hava gerginleşirken onunla endişeli bir bakış paylaştım.

"Kahretsin," diye nefes aldı Orion, gözleri dehşetle dolu bir şekilde bana doğru döndü.

"Ne oldu?" Tory talep etti.

Uzaklardan gelen kan dondurucu bir çığlık beni iliklerime kadar ürpertti.

"Neler oluyor, ne duyabiliyorsun?" Max bir elini Caleb'in omzuna bastırdı, yüzünü buruşturarak duygularını içine çekti.

Caleb ve Orion bakıştılar ve kalbim hızla çarpmaya başladı.
İkisi de cevap vermeden önce, yanımızdan hızla geçtiler.
kendilerini koridorun sonundaki kapıya dayadılar. Sarmaşıklar

Orion kilidi ve kapı çerçevesinin kenarlarını dondururken Caleb'in elleri tahtaya yayıldı.

İçgüdüsel olarak ellerimi kaldırdım, panik dalgalar halinde üzerime çöktü. "Ne oluyor?"

Kapalı tuttukları kapıya büyük bir ağırlık çarptı ve telaş içinde birbirimize bastırırken omzum Tory'ninkine çarptı.

Darius, Seth ve Max elleri havada iki yanımızda durmak üzere hareket ettiler ve Xavier bir adım arkamızda durdu.

"Sipariş formlarınızı getirin!" Orion, kapıya bir başka titrek çarpma sesi gelirken bağırdı.

Hırıltılı, emici bir ses havayı doldurdu ve korku buz gibi pençeleriyle kalbime saplandı.

Xavier arkamızdan, "*Periler,*" diye soluk soluğa bağırdı.

Paltomu çıkardım ve Tory de aynısını yaptı. Bugünlerde alışkanlıktan dolayı kıyafetlerimin altında askılı bir spor sütyeni vardı ve üstümü çıkardığımda, Tory'ninkiyle aynı anda kanatlarım sırtımdan kurtuldu. Ateşli kanatlarımız arkamızdan yayılırken Mirasçılar ileri doğru hareket etti, ısı havada cızırdıyordu.

Tory'yle el ele tutuştuk, son savaşımızın anıları zihnimde dolaşıyordu. Korkuyordum ama kaçmayacaktım. Gücümüz onları öldürebilirdi. Biz kullanılması gereken bir silahtık. Ama saraya nasıl girmişlerdi? Ve burada kaç kişilerdi?

Seth öne atılarak Kurt formuna büründü ve pullar Max'in derisinde gezinerek giysilerinin altından dışarı çıktı. Darius sağlam durdu, ellerinde ateş parlıyordu.

"Xavier, yer değiştir!" Tory ısrar etti.

Pegasus formuna bürünmeden önce bir saniye daha tereddüt etti ve başını eğerek boynuzunu kapıya doğru hizalayarak ilerledi

Tory ve Darius arasında.

"Geri çekilin!" Caleb, Orion'un kolundan tutarak onu kapıdan uzaklaştırdı, ikisi de Nymph'in güçleri sihirlerini ele geçirmeye başladığında tökezlediler.

Başka bir kapı var mı diye etrafa bakındım ama ilerlemenin tek yolu buydu. Geraldine bu koridorun ötesinde bir yerde duruyordu, ayrıca hizmetkârlar ve basın. Öylece kaçamazdık, savaşmalıydık, *yardım etmeliydik*.

Orion sert bir baş hareketiyle ona katılırken Darius, "Birkaç Nimf alabiliriz," diye hırladı.

Seth onaylarcasına homurdandı ve kapılar bir başka ağır gürültüyle titrerken saldırmaya hazır bir şekilde eğildi.

Orion, "Ejderha formundayken onları daha iyi karşılarsın ve zaten bu daha güvenli," diye mırıldandı.

"Uçacak yer olduğunda yer değiştireceğim," diye cevap verdi Darius, çenesi gerilmiş bir halde.

Kapının ortasında büyük bir çatlak oluştu ve Tory'nin büyüsü benim damarlarıma akarken benimkiler de onunkilere aktı.

Anka kuşlarımız uyanmışlardı ve dünyayı yakıp yıkmaya hazırdılar.

"Hazır olun!" Orion havladı ve ben de boştaki elimi yukarı kaldırdım, kırmızı ve

Mavi alevler avucumun içinde birbirini kovaladı.

Kapılar yarıldı ve Gölge Diyarı'ndan gelen bir canavar içeri girdi, yüksek boyu üzerimize karanlık bir örtü serdi. Vücudu ağaç kabuğu gibi budaklıydı ve kırmızı gözleri kana susamış bir şekilde parlıyordu; sondalı parmaklarını uzatıp içimizdeki büyüyü emmeye çalıştı.

Gücünün tüm kuvveti bana çarptı ve sihrimi kilitlediğini hissettim. Ama Tarikat güçlerime dokunamadı. Ve ateşimizin gücünün onu yok edebileceğini biliyordum.

Tory elimi sıktı ve aynı anda gücümüzü serbest bıraktık, alevlerin kaotik girdabı düşmanımıza doğru fırladı. Yarattığımız enerji

Aramızdaki buz mavisi jet birleşerek doğruca Nymph'in bedenine saplandı. Bir kül yağmuruna dönüşerek patladı ve birleşerek neden olduğumuz yıkım karşısında nefesim kesildi.

Başka bir Su Perisi parçalanmış kapı aralığına adım atarken Seth ileri atıldı, kendini havaya fırlattı ve yaratığın boğazını parçaladı. Tory ve ben ileri atıldık ve korkunç bir ateş kırbacıyla Nimf'in kafasını omuzlarından ayırıp is yağmuruna çevirdik.

İleride bir yerden korkunç bir çığlık sesi geldi ve başka bir ses ona katılırken irkildim, sonra bir başkası ve bir başkası. Saray istila edilmişti. Evimiz saldırı altındaydı.

Tory güçlü bir sesle, "Onları yok etmeliyiz," diye homurdandı ve ben de başımı sallayarak onayladım.

"Gidelim," diye nefes aldım.

İleri doğru koştuk ve uzun bir odaya girerken grubumuzun geri kalanı da bizi takip etti.

"Bu yolun nereye çıktığını biliyorum, hadi!" Darius önümüze geçerek seslendi.

Orion aceleyle yanıma geldi ve omzuna hafifçe dokunması hızla atan kalbimi bir nebze olsun sakinleştirmeye yetti. Xavier kardeşinin arkasına geçti ve Max bir kez daha Seth'in sırtına oturdu.

Darius odanın sonundaki devasa kapıyı açtığında, Caleb onun yanına fırladı ve ikisi birlikte kapıdan geçtiler. Kapının ötesinden gelen savaş sesleri, perilerin çığlıkları ve Fae'lerin feryatları kulaklarımda çınlıyordu.

Peşlerinden hızla gittik ve devasa taht odasına girdiğimizde kalbim küt küt atmaya başladı.

Konsey Üyeleri on beş Nympha ile savaşa kilitlenmişti, onların hırıltılı, emici gücü kulaklarımı tırmalıyordu. Antonia kestane rengi Kurt Adam formuna bürünmüştü ve Max'in babası Tiberius'un elinde parlayan yeşim taşı

Ölçekler gösteriliyor. Lionel ya da Melinda'yı arbedenin içinde göremedim. Cesetler kül yığınları halinde kaldırım taşlarının üzerine saçılmıştı ama kim olduklarını anlayamadım.

Varisler bizden ayrılıp korkusuzca savaşa koşarken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Xavier doğruca bir Su Perisi'ne saldırdı, Antonia boğazını koparmadan önce boynuzuyla onu şişledi ve küle dönüştü.

"Darius!" Orion seslendi ve Darius kıyafetlerini yırtarak inanılmaz altın Ejderha formuna bürünürken başlarını salladılar. Dört pullu ayağı yere çarptı ama kanatlarını gerip havalanması uzun sürmedi, tonozlu tavanın etrafında daireler çizerek

Ejderha Ateşi'nin vahşi patlaması bir Su Perisi'nin kafasına indi.

"Uçun," diye emretti Orion. "Gidin." Kolumu sıktı ve ben onu durduramadan bir anda havalandı. Bir Nimf'i dizlerinin üzerine çöktürdü. Vampir gücü ve Darius bitirmek için daireler çizdi, hareketleri o kadar pürüzsüzdü ki sanki binlerce kez yapmışlar gibi görünüyordu.

"Haydi." Tory elimi bıraktı ve ben de kanatlarımı esneterek havalandım ve aşağıdaki savaşın üzerinde uçmaya başladım.

Arka duvarın yanında bir grup Fae gördüm, iki Nymph onlara doğru yaklaşıyor, büyülerini çalıyor ve kendilerine çekiyorlardı.

Onları Tory'ye gösterdim ve ellerimiz birbirine değecek şekilde üzerlerine çullandık. Gücümüz çarpıştığında, Nymph'lerin üzerine bıraktık ve avlarına doğru bir adım daha atamadan onları toza dönüştürdük.

Yukarıda daire çizerken ve grup bize bakarken, bizi tanıdıkça işaret edip soluk soluğa kalırken içimi bir rahatlama kapladı.

Korkunç bir çığlık havayı yırttı ve Geraldine'in sesini tanıdığımda panik kalbimi ele geçirdi. Döndüm, çaresizlik içinde onu arıyordum ve

onu bir perinin altında sırt üstü yatarken gördüm. Babası onun yanında kıpırdamadan yatıyordu ve Tory ile ben yardıma koşarken içimi saf bir dehşet kapladı.

Bir savaş çığlığı kulaklarımı doldurdu ve Max Nymph'in sırtına atladı, bir kolunu boğazına kilitledi ve tüm gücüyle geriye doğru çekti.

Geraldine babasının kolunu çekiştirerek uzaklaştı ve babası kıpırdanıp onun peşinden sürünerek giderken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Acı dolu bir kükreme odada yankılandı ve Tory panik içinde omzunun üzerinden baktı.

"Git Darius'a yardım et," diye ısrar ettim ve o da başını sallayarak kükremenin geldiği yöne doğru fırladı.

Max'in tuttuğu perinin üzerine çullandım, çenem öfkeyle sıkılmıştı. Bu canavar arkadaşıma zarar vermeye çalışmıştı.

"Max bırak!" İstedim ve güçlerimi serbest bıraktığım anda Nymph'in sırtından yere düştü. İki büklüm

Cehennem ateşi şeritleri canavarı parçaladı ve ben karaya çıktım, Max'e elimi uzatıp kalkmasına yardım ettim. Gözlerimi yakaladı ve aramızda sonsuz bir an boyunca garip bir yoldaşlık duygusu geçti.

Bir acı iniltisi duydum ve döndüğümde Geraldine'i kolundaki kanlı yarayı tutarken buldum. Max onu iyileştirmek için koştu ve içimi bir rahatlama kapladı. Etrafımdaki yıkıma baktım ve hep birlikte savaşırken herkesin içindeki gücü görebiliyordum. Birlikte durdurulamazdık. Birlikte kazanabilirdik.

Bir su perisinin kolu kaburgalarıma çarptı ve odanın bir ucundan diğerine savruldum, gözlerimin önünde yıldızlar patlarken nefes nefese kaldım. Odanın bir köşesinde yere düştüm ve hareket etmeye çalışıp edemediğim için omurgamda acı hissettim. Duyularımı yeniden kazanmak için mücadele ederken kulaklarım uğuldadı ve görüşüm bulanıklaştı.

Bana saldıran su perisi yaklaştı, başı eğikti ve dilinden iğrenç bir tıkırtı geliyordu. Gölgesi üzerime düşerken kalbim titredi.

Kollarım hareket etmiyordu, parmaklarım seğiriyordu ama bir şeyler korkunç derecede yanlıştı. Ateş ellerimin etrafında kıvrılıyordu ama Su Perisi bana doğru bakarken onu yönlendiremiyordum, bakışlarında aç bir ifade vardı, sanki ben yenilecek bir ziyafettim.

Ateş derimden dışarı çıkarken boğazımın dibinde bir yumru oluştu, önümdeki canavara ulaşmak için çaresizce çırpınıyordum ama onu istediğim gibi yönlendiremiyordum. Hareket edemiyordum, bedenim tepki vermiyordu. Dehşet içime ulaştı
ve beni rehin aldı.

Mücadele edemedim. Çığlık bile atamadım.

Çevremde bir gölge belirdi ve sondalı elini uzattığı sırada Su Perisi'yle çarpıştı. Orion göğsüne bir delik açtı ve canavar öyle bir çığlık attı ki pencereler titredi.

Kaba kuvvetle onu dize getirdi, başını tuttu ve tüm gücüyle parçaladı. Bir çatırtı duyuldu ve Nimf kor haline geldi, Orion'un etrafında havada dans ederken bana döndü.
Gözlerinde umutsuz bir korku.

Dizlerinin üzerine çöktü, elini altıma soktu ve acı bir kez daha içimde parçalanırken nefesim kesildi.

Orion nazikçe, "Sorun yok, ben yanındayım," dedi ve ben de bunu düzelteceğine güvenerek başımı salladım.

Sırtımdaki avuçlarının altındaki sıcaklık yayılırken ürperdim ve acım azalırken iç çektim, omurgam onun gücünün yoğunluğu altında iyileşiyordu. Yorgunluk onu ele geçirdiğinde öne doğru sarktı ve ben de onu kendime çekerek ayağa kalktım.

Orion'u ayağa kalkması için cesaretlendirip saçlarımı boynumdan iterken içimden koruyucu bir hırıltı çıktı. Onu kendime doğru çekerek, "İç," dedim. Dişlerini boğazıma geçirdi ve kanımı olabildiğince hızlı yutmaya başladı.

Omzunun üzerinden etraftaki yıkıma baktım ve artık üstünlüğün bizde olmadığını fark ettiğimde içime korku düştü.

Tiberius umutsuzca onu kurtarmaya çalışırken Antonia bir Su Perisi'nin ayağı tarafından sıkıştırılmıştı. Geraldine babası ve Max arasında korkusuzca savaşıyordu ama köşeye sıkışmışlardı ve güçlerinin her geçen saniye azaldığını görebiliyordum.

Su Perilerinin ölüm çıngırakları havada yankılanıyor ve kafatasımı dövüyordu. Nemean Aslanı formundaki biri bir Nymph'in sondalarının ucuna takılmıştı ve kan bir nehir gibi yere akıyordu. Baktıkça daha fazla ölüm, daha fazla cansızlık görüyordum.
bedenler ve umutsuz yüzler.

İki Su Perisi bize doğru dönerken Orion korkuyla, "Mavi," diye fısıldadı.

Çenemi sıktım ve odanın diğer ucundaki kız kardeşime baktım. Gözleri anlayışla benimkilere kilitlendi ve aynı anda Anka kuşumuz
Formlar etimizden tamamen ayrıldı. Ateş giysilerimi parçaladı, saten gibi etrafımı sardı, uzuvlarımın üzerine döküldü ve bedenimi okşadı.

Orion'un önüne geçtim ve bizi isteyen iki periden onu korumak için kanatlarımı açtım, ateşimin parıltısı cansız gözlerine yansıyordu.

Bir öfke çığlığıyla ellerimi kaldırdım, Anka ateşim alevlenirken havayı parçaladım, kendi kanatlarını oluşturdum ve hiç düşünmeden iki Periyi yok ettim. Gücümün vahşiliği

Canavarların kalbini yarıp geçerek odanın içinde hızla ilerledi ve Antonia'yı pençesine almış olan yaratığı öldürdü.

Tory, Geraldine'e doğru ilerleyen iki Nymph'i yok etti ve Max ile Darius onun peşinden çullanarak bir diğerini yerden kaldırıp devasa bir vitray pencereden içeri fırlattı. Çarpma sesi kulaklarımda çınladı.
Sonra binlerce parçanın çınlama sesi odayı doldurdu ve bir Nymph'in üzerinden geçerek onu doğrudan unutulmaya gönderdi.

Lionel Acrux, Catalina ve Melinda Altair kapıdan çıkarken gözlerim merdivene kaydı. Üçü de kül içindeydi, güzel giysileri mahvolmuştu ve gözleri benimle kız kardeşimin arasında dönüp duruyordu.

Başka bir su perisi daha ateşime yenik düştü ve yenilmezlik hissi kanımda dolaşarak başımı döndürdü. Sadece güçlü değildim, gücün vücut bulmuş haliydim. Düzen formum, sadece kız kardeşim olan yok edilemez güç tarafından eşleştirilen baskın bir varlıktı.

Tory son yaratığı odanın öbür ucuna götürürken nefesim kesildi; tahtın üzerinde asılı duran elleri hâlâ kıvılcımlarla parlıyordu.

Darius bir gümbürtüyle yere indi ve Fae formuna geri döndü.

Uzun bir süre sessizlik hüküm sürdü, sonra birinden bir tezahürat yükseldi ve hemen diğerleri de ona katıldı. Basın mensupları saklandıkları yerlerden dışarı fırladılar ve köşelerde toplanmış hizmetkârlar alkışlayarak ve bizi överek onlara katılmak için acele ettiler. Bazılarının "Vega Kraliçeleri, Vega Kraliçeleri, Vega Kraliçeleri!" diye slogan attığını fark etmem bir dakika sürdü.

Geraldine babasıyla birlikte ilahiye devam etti ve yaralarını kontrol etmeye çalışan Max'i kenara itti.

Gus Vulpecula'nın merdivenin arkasından sürünerek çıktığını gördüm, yüzünde mahcup bir ifade vardı. Pas kırmızısı saçları dağılmış ve toza bulanmış, iri gözleri düşmüş Nymph'lerin küllerini şaşkınlıkla inceliyordu.

Xavier çılgınca kişneyerek Darius'un yanına koştu. Merdivenlerden inerken Lionel'ın bakışları ona takıldı, yüz hatlarına büyük bir öfke yazılmıştı.

Lionel bir şey söyleyemeden Darius yüksek sesle, "Xavier saklanıyor," dedi, yanındaki Pegasus kardeşi değilmiş gibi davranarak. "O güvende, baba."

Lionel başını hafifçe eğdi ama Darius'a bakışından başının hâlâ belada olduğu anlaşılıyordu.

Tory yanıma geldi ve ben de onu kollarıma çektim, bunu sağ salim atlattığımız için çok mutluydum. Ateşimiz hâlâ bedenlerimizi sarıyor, alçakgönüllülüğümüzü koruyordu ve biz sarıldıkça daha da alevlendi.

"İçeri nasıl girdiler?" Hamish bir kolunu Geraldine'in omuzlarına dolayarak sordu.

"Sarayın etrafındaki koğuşlar yıkıldı. Bunu başarmak için gerçekten çok güçlü bir büyü kullanmış olmalılar," diye cevap verdi Lionel, tüm gözler üzerine çevrilmişken odanın kontrolünü ele geçirerek. "Ama bildiğimiz gibi, bunu başardılar
önce..."

"Kanatlarda o korkunç ucubelerden başka var mı?" Hamish sordu.

"Hepsi öldü," diye onayladı Lionel.

"Vegas'a teşekkürler," dedi bir hizmetçi kız, gözlerinin altındaki yaşları silerek. "Size ne kadar teşekkür etsek azdır."

Lionel'ın yüzü taşa döndü. Gözleri üzerimizde gezindi ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi çarpmaya başladı. "Anka kuşları," diye hırladı, bu kelime havayı dilim dilim doğradı. "Siz Ateş Harpisi falan değilsiniz."

Varisler korku ve şaşkınlık karışımı bir ifadeyle aramızda bakıştılar.

Lanet olsun.

Orion elimi yakaladı ve aynı anda Tory'ninkine doğru hamle yaptı. Ateşimiz onu yakarken tısladı ve ben de hemen ateşi kontrol altına aldım.

bundan zarar görecekti. Hâlâ Tory'ye sıkıca tutunuyordu ve Tory'nin kendi alevlerini onun etrafında dolaştırdığını görebiliyordum.

"Ne yapıyorsun?" Tısladım.

"Vegas'ı güvenli bir yere götürüyorum," diye duyurdu Orion, sesi odayı doldurarak.

Lionel ölümcül bir sesle, "Oğluma karşı görevlerin var," dedi.

Darius kollarını kavuşturdu ve Orion'a küçük bir baş selamı verdi. Bir anda üzerimize yıldız tozları yağdı ve bir ışık kasırgası bizi alıp götürdü. Nefesim kesildi, yerde bu kadar çok ölü yatarken gitmekten nefret ediyordum. Ailemize hizmet etmiş, benim ve kız kardeşimin tahta oturmasını isteyen pek çok Fae hayatını kaybetmişti.

Orion'un akademideki ofisine indiğimizde kalbim ağrıyordu, az önce olanları anlamaya çalışırken zihnim dönüyordu.

"Seni götürmek zorundaydım, saray ele geçirildi," dedi Orion karanlık bir ses tonuyla. "Şu anda dünyada güvende olduğun tek yer bu duvarların içi. Ve sadece Nymph'ler yüzünden değil. Lionel senin ne olduğunu biliyor. Sizi öldürmeye çalışması an meselesi."

"Kahretsin," diye nefes aldı Tory.

"Karşı koymalıyız," diye nefes nefese kaldım.

"Henüz değil," dedi Orion uyararak. "Hazır olmanın yakınından bile geçmiyorsunuz." "O Nimfleri daha yeni küle çevirdik, belki de hazırızdır," diye karşı çıktım,

Ateş hala etrafımda yanıyor ve damarlarımda dolaşıyordu. Dövüşün verdiği adrenalinden mi bilmiyorum ama o an kendimi dünyaya kafa tutmaya hazır hissediyordum.

"Evet! Hadi bize bir Ejderha pişirelim," dedi Tory kararlılıkla.

"Tüm gücünü serbest bıraktığında neler yapabileceğini bilmiyorsun," diye homurdandı Orion. "Onu gördüm. Ateşin Nimfleri toza çevirebilir ama

Lionel tam eğitimli bir Fae. Ve sıradan bir Fae değil. O dünyadaki en güçlü Fae'lerden biri."

Kanım dondu ve onun haklı olduğunu anladım. Bu kadar güçlü bir ateşe sahip olabilirdik ama ya büyümüz? Henüz gelişmiş büyüler bile yapamıyorduk. Lionel muhtemelen bizi henüz varlığından bile haberdar olmadığımız binlerce şekilde öldürebilirdi.

Tory, "Darius onu alt etme şansına sahip olsun diye bizi durduruyorsunuz," diye suçladı. "Karşı koyarsak kazanacağımızı biliyorsun."

"Benim nasıl düşündüğümü bildiğini sanma," diye sertçe homurdandı Orion ve Tory kaşlarını çattı ama başını sallayarak kabul etti.

Elini tuttum ve iç çekerek onu kendime yaklaştırdım. "Mantıklı olmalıyız yoksa sonumuz ölüm olur."

"Ama onunla benimle birlikte yüzleşeceksin?" diye sordu umutla. "*Elbette*. Eğitildiğimiz zaman. Hazır olduğumuzda."

"Müttefikler hakkında düşünmeye başlamanın zamanı geldi," dedi Orion alçak bir ses tonuyla. "Politik olarak size yardımcı olacak ilişkiler kurmanız gerekiyor."

"Mirasçıları kastediyorsun," dedi Tory sert bir sesle. "Öyle mi?" Ben bastırdım ve Orion başını salladı.

"Kimin tarafındasın sen?" Tory gözlerini kıstı.

"Ben Lionel Acrux'a karşı duran taraftayım," dedi, çenesi gerildi ve bakışlarındaki güç karşısında kalbim düzensiz bir şekilde çarptı. "Önemli olan tek taraf bu."

OceanofPDF.com

Yatağımda uzanırken akademideki odamda boş bir kofluk yankılanıyor gibiydi. Neredeyse herkes tatilini evinde geçirdiği için her yer terk edilmişti ve buradaki sessizlik tuhaftan da öteydi.

Nymph savaşının dehşetinden sonra yalnızlığa aldırmadım.

Ve en azından burada muhabirler peşimizi bırakmıyordu. Benimki sızdırıldığı için yeni bir Atlas kimliği istemek zorunda kalmıştım ve savaştaki rollerimiz hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen her şerefsizden ve onların yaşlı teyzeleri Deirdre'den gelen e-postalar, telefonlar ve mesajlarla dolup taşıyordum. Başka bir film çekmeyi kabul etmiştik.

Yeni yılda Tyler'ın annesiyle sadece onlara bir şeyler vermek için röportaj yapacaktık ama bunun dışında yorum yapmamaya karar vermiştik. Tüm Solaria bizi kahramanlar olarak övüyor ve geri dönüşümüzü selamlıyor gibiydi.

Kraliçeler ve tahtımıza sahip çıkmak için geri döndüğümüzü öylece inkâr edemezdik.

Öte yandan, biz de pek hak iddia edemiyorduk. Lionel da bizimle temasa geçmeye çalışıyordu ve Orion, bizden cevap almak için buraya gelmemiş olmasının tek nedeninin diğer Konsey üyeleriyle birlikte savaş çabalarını yönetmek zorunda olması olduğunu söyledi. Hatta daha

Saraydaki savaşın üzerinden yirmi dört saat geçmişti ama o zamandan beri Solaria'da düşmanlarımıza karşı altı savaş daha rapor edilmişti.

Bir yanım o savaşlarda yer almak zorunda olmadığımız için mutluydu ama bir yanım da oraya gidip yardım etmek için yanıp tutuşuyordu. Nimflere karşı çok güçlü bir gücümüz vardı ve diğerleri bizim ateşimiz olmadan onlarla savaşmaya çalışarak hayatlarını riske atarken bizim saklanmamız yanlış geliyordu.

Ama Orion haklıydı. Eğitimli değildik. Henüz Element Savaşı derslerine bile başlamamıştık. Ve Lionel kanımızın peşinde olabilirdi. Bu yüzden burada kalmamız en iyisiydi.

Uyumanın yolunu bulmaya çalışırken rahatsız bir şekilde kıpırdandım ama bu imkânsızdı. Zihnim savaştan sarayda ailemiz ve mirasımız hakkında keşfettiğimiz her şeye kadar her şeyle doluydu.

Kısa bir süre için sarayı evim olarak görmeye başlamıştım ama bir binaya karşı böyle bir bağ hissetmekle kendimi kandırıp kandırmadığımı merak etmeye başlamıştım. Neden böyle bir bağ hissettiğimi bilmiyordum ama sanki duvarların kendisi tanıdık bir enerjiyle uğulduyor gibiydi.

Komodinimden Atlas'ımı aldım ve cevabımı bulmak için internette arama yaparken doğruldum. Ruhlar Sarayı'nın nasıl inşa edildiğine dair birkaç makale bulmam uzun sürmedi. Vegas'ın her neslinde
Kendi sihirleriyle yapıya katkıda bulunmuşlar, mekâna kendi güçlerinin özünü aşılamışlar ve yapının kendisine katkıda bulunmuşlardı. Sanırım cevabımı almıştım. Atalarımın büyüsü, tıpkı kanlarının damarlarımda dolaştığı gibi o binada da dolaşıyordu.

"Bana gel..."

Atlas'ımı kucağıma bıraktım ve sanki o sesin sahibinin bana baktığını görebilecekmişim gibi başımı kaldırdım. Bana seslendiğini hiç duymamıştım.

Saraydayken bunun mekânla mı yoksa orada gölgeleri düşünemeyecek kadar mutlu olmamla mı ilgili olduğundan emin değildim. Varisler sayesinde bolca drama yaşanmıştı.

Meclis üyeleri ortaya çıktı, ama o zaman bile hala eğleniyordum.

En azından saldırıya kadar öyleydim.

"*Saat yaklaşıyor. Köprüyü inşa edin..."*

Gölgeler tenimin altında kıpırdandı ve küçük bir zevk dalgası onları takip ederken gözlerimi kapattım. Bu beni baştan çıkarmayabilirdi. Saraydayken gölgeler vardı ama burada sürekli beni çağırıyor gibiydiler.

Gözlerim kapandı ve bir an için onu gördüm. Bana seslenen ve onu karanlıktan kurtarmam için yalvaran kızı. Orion'un kız kardeşi, onunkiyle aynı yoğunlukta yanan gözleri dışında ona pek benzemiyordu.

"Zaman yaklaşıyor," diye tıslayarak bana doğru uzandı.

Uzuvlarım üşüdü ve gölgeler etrafımı daha sıkı sardı.

Acı ön kolumu kesti ve gölgeler daha da sıkılaşırken ve coşku etime yayılırken nefesim kesildi.

Kanadığımın, karanlığı içeri almak için kolumu bir buz parçasıyla kestiğimin belli belirsiz farkındaydım, ama dikkatimi umursayacak kadar uzun süre zevkten uzaklaştıramıyordum.

Acı tekrar kolumu oydu ve daha fazla zevk peşinden koşarken inledim. Sanki gölgeler bedenimi ele geçirmiş ve beni kendilerine yaklaştırmak için hareketlerimi yönlendiriyor gibiydi. Ama o kadar iyi hissettiriyordu ki

Tek istediğim daha fazlasıydı. Beni yutana ve ben onun tarafından tüketilene kadar daha da fazlasını.

"Roxy!"

Etrafımda ateş parlıyordu ve birdenbire artık karanlıkta yalnız değildim. Yanımda bir adam duruyordu, alevlerle örtülmüştü ve sırtından dev altın kanatlar fışkırıyordu.

Eli benimkini tuttu ve gölgelerden o kadar hızlı sürüklendim ki başım döndü.

Kendimi yatağımda yatarken bulduğumda ürpertici bir nefes aldım. Darius bana sarılmıştı, bileklerimi sıkıca kavramıştı ve bedeni ateş elementinin gücüyle sıcacıktı. İyileştirici enerji kolum boyunca dans ederek yaralarımı kapattı.

"Döndün mü?" diye sordu umutsuzca, gözleri vahşi bir panikle yanarken bakışları benimkilere kilitlendi.

Derin bir nefes aldım ve kendimi toparlamaya çalışırken nefes nefese kaldım. "Ne oldu?" diye sordum. Yatağımda otururken nasıl olup da birkaç dakika içinde karanlıkta neredeyse boğulacak hale geldiğimi anlamaya çalışırken kaşlarımı çatarak sordum. Yoksa saatler mi geçmişti? Kendimi çok kaybolmuş hissediyordum, ne yöne gittiğimden emin değildim.
ya da kendi adımın ne olduğunu bilmiyordum. Beni buraya bağlayan tek ve sağlam bir şey vardı ve o da beni öldürmek mi yoksa öpmek mi istediğini bilemiyormuş gibi bana bakıyordu.

Ayağa kalkıp ağzımı onunkine bastırdığımda onun yerine ben karar verdim, öpücüğümü o kadar karanlık bir tutkuyla karşıladığında ihtiyaçla inledim ki yeniden boğuluyormuş gibi hissettim.

Darius'un bileklerimi kavrayışı beni yatağa doğru iterken acı verici bir şekilde sıkılaştı ve beni o kadar sert öptü ki sanki acımasızlığıyla benden bir şey çalmaya çalışıyormuş gibiydi.

Öfke dolu bir hırıltıyla aniden geri çekildi, hem tutuşu hem de gözlerindeki ateşle beni altına kilitledi.

"Seni gölgelerin pençesinden daha yeni çekip aldım," diye hırladı. "Ne halt etmeye onları kanınla besliyordun?"

Ne olduğunu anlamaya çalışırken kaşlarımı çatarak ona baktım. "Bilmiyorum," diye nefes aldım sonunda. "Hatırlamıyorum..."

"O zaman daha sıkı dene." Bakışlarındaki ateşi yakalıyordum ve kendi öfkemle onunkinin buluşmak için yükseldiğini hissedebiliyordum.

"Sana söyledim, bir dakika önce yatağımda oturuyordum ve sonra Clara'nın bana seslendiğini duydum. Ondan sonrasını pek hatırlamıyorum, üstümde bir pislikle uyanmak dışında."

"Anladığım kadarıyla bu son kısım senin için oldukça standart," diye tersledi.

"Siktir git."

"Yine mi?" diye alay etti ve ben onun altında kıvranıp kendimi demir tutuşundan kurtarmaya çalışırken Anka Kuşum öfkeyle kabardı.

"Mümkün değil," diye tersledim. "Bir daha dokunmana izin vermektense vücudumdaki tüm deriyi yakarım daha iyi."

"O zaman beni neden öyle öptün?" dedi bana sahip olduğunu düşündüğünü belli eden bir sırıtışla.

"Çekil üstümden!" diye bağırdım, onu uzaklaştırmaya çalışırken bileklerimi çekiştiriyordum. Taşaklarının hemen altında ateş yakmak için Anka Kuşu'mu çağırmadan önce yaklaşık otuz saniyesi vardı.

Darius hiç espri yapmadan güldü ve masama yaslanmak için geri adım atmadan önce kendini dikleştirdi. "Kalk ve giyin. Diğer Varislere gerçek Tarikat formunu onlardan neden sakladığını açıklamak için King's Hollow'a geliyorsun. Küçük aptal ölümlüyü oynamanı öneririm.

ve bilmediğini iddia et. Çünkü onları ikna edemezseniz, Meclis Üyelerine hesap vereceksiniz."

"Belki de kimseye cevap vermeyi planlamıyorumdur," diye cevap verdim, ayağa kalkıp onunla yüzleşebilmek için kendimi ittim. Hâlâ benden o kadar uzundu ki göz göze gelebilmek için başımı arkaya eğmem gerekiyordu ama umurumda değildi. Üstümmüş gibi üzerimde durmasına izin vermeyecektim.

"Planlarınız Göksel Konsey için bir şey ifade etmiyor. Ve benim için de pek bir şey ifade etmiyorlar. Gerekirse seni oraya sürüklerim. Giyinecek misin yoksa bunu mu giyeceksin?" Darius'un bakışları bol eşofmanımın ve bluzumun üzerinde gezindi, sanki onu gerçekten rahatsız etmişlerdi ve sırf bu yüzden onları üzerimde tutmayı çok istiyordum.

Tanıdığım en sinir bozucu insan olduğunu ona bildirmek için yüksek sesle iç çektim. "Peki. Orada öylece durup üstümü değiştirmemi mi izleyeceksin?"

Darius bunu gerçekten yapmayı düşünüyormuş gibi tereddüt etti, sonra gözlerini devirerek kapıya yöneldi. Beni bırakmadan önce durakladı ve kaşlarını çatarak arkasına baktı.

"Gölgeler üzerindeki kontrolünü kaybettiysen bu konuda bir şeyler yapmalıyız. Kendini kesmek istemediğine yemin eder misin?" diye sordu. Göt deliği kısmı bir an için tekrar gizlendi.

Dudaklarımı büzdüm, yarı yarıya ona yalan söylemek istiyordum ama gerçek, bu küçük kırıntı ya da dürüstlükle ona güvenme fikrinden daha korkutucuydu.

"Ben yapmadım," diye cevap verdim. "Gerçekten ne olduğunu bilmiyorum..."

Darius kaşlarını çattı. "Lance'le konuşacağım ve ne yapacağımıza karar vereceğiz."

Ben daha cevap veremeden kapı bir çırpıda aramızda kapandı ve neden umursadığını merak eden küçük parçamı görmezden gelmeye karar verdim.

Darcy'ye bir mesaj gönderdim ve varislerin bizi görmek istediğini söyledim.

Seth de ona doğru geliyor olabilirdi. Orion'un onunla kaldığını tahmin ediyordum.

ve Kurt pisliğinin onları tekrar iş üstünde yakalamasını isteyeceğinden şüpheliydim.

Ne yazık ki onu bu kaderden kurtarmak için çok geç kalmıştım ve bana verdiği cevapta şu anda Seth'le birlikte Hollow'a doğru yürüdüğünü söyledi.

Kıyafetlerimi çıkardım ve çekmecemden bir bikini üstü kaptım, ardından bir çift yüksek belli tayt giydim. Dolaptan bir kazak aldım ve sırıtarak pencereme doğru ilerledim.

Ejderha pisliği Hollow'da bulunmamı gerektiriyorsa sorun yoktu. Ama onun yanında yürümeye katlanmak zorunda değildim.

Pencerenin pervazına tırmandım ve gülerek pencereyi açtım.

Kanatlarımı çağırdığımda sırtım karıncalandı ve kanatlar etimden ayrılmadan yarım saniye önce heyecan dolu bir çığlık atarak çıkıntıdan atladım.

Altın tüyler, tenimi ısıtan ve Ağlayan Orman'ın kalbine doğru sert ve hızlı bir şekilde uçarken gölgelerin son tortularını dışarı atan ateşle parladı.

Rüzgâr saçlarımı tırmalarken ve kanatlarımın tüylerini iterken yüksek sesle güldüm.

Hayatım boyunca saf bir özgürlük için yanıp tutuştum ve bunu en basit haliyle bulutların arasında uçarken buldum. Tenim uçuşun verdiği keyifle uğulduyor ve gökyüzünde dönüp yükselirken taşıdığım her bir yükün üzerimden kayıp gittiğini hissedebiliyordum.

Arkamdan büyük bir kükreme sesi geldi ve Darius'un göz alıcı altın Ejderha formuyla peşime düştüğünü görünce gülerek döndüm.

Bulutlardan daldım ve doğruca ormanın ortasına doğru ateş ettim.

O yaklaştıkça hava arkamda kıpırdandı ve güçlü kanatları her vuruşta saçlarımı savurdu.

Darius aniden dönerek ağaçların arasına daldı ve benden önce Kral'ın Kovuğu'nu gördü ve ben de peşine düştüm. Devasa ağaç evin çatısına bir gümbürtüyle indi ve ben de sırıtarak onun önüne düştüm.

Uzun bir süre bana baktı; parlak, altın rengi gözleri, gözbebeklerinin sürüngen yarıklarından beni izliyordu. Burnu göğsüme çarptı ve içgüdüsel olarak uzandım, parmaklarımı gözlerinin arasındaki parıldayan pulların üzerinde gezdirdim.

"Konuşamadığın zaman seni çok daha fazla seviyorum," diye düşündüm.

Alaycı bir şekilde homurdandı ve bir an için dumanla örtüldüm. Duman dağıldığında, Darius Fae formuyla karşımda duruyordu. "Ama o zaman bana böyle bir güçle karşılık veremezdin, Roxy. Ve her ne kadar bundan nefret ettiğini iddia etsen de, sanırım ikimiz de bunun seni harekete geçirdiğini biliyoruz. Benden nefret ediyor olabilirsin. Ama benden nefret etmekten çok hoşlanıyorsun.
dur."

Cevap vermemi beklemeden çatıdaki bir kapağı kaldırıp içeri girdi.

"Bok herif," diye mırıldandım.

Kanatlarımı geri çektim ve tekrar gözden kaybolduklarında omurgamdan aşağı bir ürperti geçti ve kazağımı başımın üzerine çektim.

Darius'u takip ederek ağaç eve indim ve onun dışında içeriyi boş buldum. Siyah bir eşofman altı giymiş, mutfağa gidip kahve makinesini çalıştırırken göğsünü çıplak bırakmıştı.

Sırtı bana dönüktü ve bakışlarım geniş kürek kemikleri üzerinde uzanan en büyük iki dövmeye takılınca kaşlarımı çattım. Onlara daha önce hiç yakından bakmamıştım ama bakarken dudaklarım aralandı.

"Teninde savaşan bir Ejderha ve Anka kuşu var," dedim sanki bilmiyormuş gibi. Ateş, Ejderha ve Anka kuşu arasındaki boşlukta dans ediyordu.

İki canavar, azgın bir cehennemde birbirlerini yalıyorlardı.

"Sakın senin için dövme yaptırdığımı düşünme prenses," diye alay etti. "Yatakta tam bir erkek kedi olabilirsin ama ben o dövmeyi uzun zamandır yaptırıyorum.
güzel yüzünü görmeden ya da elimi vücuduna sürmeden önce."

"Benim için dövme yaptırdığını düşünmemiştim," diye tersledim, yüzüme döndüğünde ona yaklaştım. "Sadece bunun garip bir tesadüf olduğunu düşünüyorum."

"Bana hiç sapık gibi davranacak bir kız gibi gelmemiştin.
Çünkü birkaç kez takıldık," dedi ve uzun bir yudum alırken kahve fincanının kenarından beni izledi.

"Yapma lütfen, sana sarkıntılık etmektense rüzgârda osuran birini takip ederim daha iyi," diye cevap verdim gözlerimi devirerek. "Kendini aşmalısın, Darius."

"Belki de beni unutmalısın," diye karşı çıktı. "Çünkü on dakika önce dilini boğazımın yarısına kadar sokmuş olan sendin."

"Bu konuda endişelenme çünkü bir daha asla olmayacak," diye söz verdim.

Darius kahve fincanını yere bıraktı ve aniden bana doğru ilerledi, o kadar yaklaştı ki ondan kaçmak için duvara yaslanmak zorunda kaldım.

Elini başımın yanındaki duvara dayadı ve ağzı benimkinden sadece birkaç santim ötede olacak şekilde yakınıma eğildi. Yakınlığından dolayı kalbim ritmini kaybetmişti ama gözlerini tutarken yüz ifademi etkilenmemiş olarak ayarladım.

"İstediğin kadar inkâr edebilirsin Roxy, ama sen ve ben tekrar tekrar birlikte olacağız," diye söz verdi, kokusu etrafımı sarıyor ve etinin sıcaklığı bizi ayıran bir santimlik boşluğa rağmen hissedebileceğim kadar şiddetle yanıyordu. "Benden ne kadar nefret edersen et, beni ne kadar küçümsersen küçümse ya da beni hiçbir şekilde istememeyi dilersen dile, bunu durduramazsın. Böyle bir ateşi hissedip öylece sönmesine izin veremezsin."

Alt kattan bir kapı açılma sesi geldi ve Darius tek kelime etmemiş gibi benden uzaklaştı.

Kahvesini alıp şöminenin yanına oturarak benden uzaklaşırken sırtındaki Anka Kuşu'na ters ters baktım. Parmaklarını şömineye doğru salladı ve diğerleri ortaya çıktığı gibi bir ateş canlandı.

Darcy, Seth'in kolunu omuzlarına dolamış, Max de diğer yanında odaya girerken pek etkilenmiş görünmüyordu.

Caleb'in çenesi gergin bir çizgi halindeydi ve en son geldiğinde kaşlarını çatarak bana baktı.

"Güzel, hepimiz buradayız," dedi Max karanlık bir sesle, herkesin arasına bakıp ateşin önünde yerini alırken.

Darcy omuz silkerek Seth'in elinden kurtuldu ve koltuğa oturmak için hareket ederken ben kollarımı kavuşturarak ayakta kaldım.

"Biraz geç kaldığımız için üzgünüm, Darcy buraya gelirken bana oral seks yapmak için yalvardı ve reddetmek kabalık olur diye düşündüm," dedi Seth kayıtsızca.
Kız kardeşimin yanında, sanki onun sözleri karşısında kız kardeşimin içinde oluşan tiksintiyi fark etmemiş gibi.

Ona gözlerimi devirerek, saçmalıklarını yüzüne vurmak için dilimi ısırdım. "Bana aşağıda olduğunu söylediği o koca Kurt Adam çalısının arasında senin küçücük aletini bulması biraz zaman almıştır şüphesiz," diye alaycı bir şekilde cevap verdim. Ona bu saçmalığı söyleyemeyebilirdim. Darcy ve Orion arasındaki gerçekler hakkında hâlâ bilgi sahibi olmam gerekirken yalanlarını sürdürüyordu ama kısa sürede onu etkisiz hale getirmenin en iyi yolunu bulmuştum. Darcy'nin onunla ilgili her türlü kötü detayı benimle paylaştığını ve yalanlarını kabul etmek istemediği sürece bunlara karşı çıkamayacağını söyledim.

Seth hırladı ama beni ısırmak için ayağa kalkmadı ve Darcy minnetle bana sırıttı.

"Tarikat formlarınızın gerçeği hakkında neden yalan söylüyordunuz?" Caleb ileri geri konuşmalarımızı duymazdan gelerek burada bulunma sebebimize odaklanmamızı istedi.

"Değildik," diye masumca cevap verdi Darcy, Orion'un dün gece akademiye döndükten sonra anlatmamızı önerdiği hikâyeyi anlatarak.

"Tek bildiğimiz kanatlarımız ve bir tür çılgın ateş büyümüz olduğuydu," diye omuz silkerek ekledim.

Darcy başını sallayarak, "Ateş Harpileri olduğumuzu söyleyen biz değildik," dedi. "Ve soyu tükenmek şöyle dursun, Tarikatlar hakkında bir şey bildiğimiz de yok.
olanlar."

"Bunda büyütülecek ne var gerçekten anlamıyorum," diye bitirdim.

Varisler birbirlerine dolu dolu bakarken Darius sadece ateşi izledi.

"Bunda büyütülecek ne olduğunu anlamıyor musun?" Max kuşkuyla sordu ve ben
Siren armağanlarının Anka ateşimi aşmaya çalıştığını hissedebiliyordum ama ateş derimin altında dans ediyor ve onu nefes almak kadar kolay bir şekilde dışarıda tutuyordu.

Darcy düşünceli bir ifadeyle, "Orion bunun ateşe karşı dayanıklı olmamızı sağladığını ve bizi Siren büyüleri gibi zihinsel büyülerden koruduğunu söyledi," dedi. "Bu da işe yarar bir şey sanırım."

Neredeyse kahkahalarla gülecektim ve elimi kaldırıp ağzımı kapatmak ve öksürüyormuş gibi yapmak zorunda kaldım. Caleb inanmamış gibi gözlerini bana dikti ama gerçekten ne yapabilirdi ki?

"Yani hiçbir fikrin olmadığına inanmamızı mı bekliyorsun?" Caleb alay etti. "Tıpkı bizim Fae olduğumuzu ya da büyüyü bilmediğimiz gibi.
ya da Prenses olduğumuzu? Evet, gerçek doğalarımız hakkında bir kez daha karanlıkta bırakıldığımıza inanmanızı bekliyorum. Siz olmadan gizlice bir Anka kuşu bağlanma seansı planladığımızı düşünüyorsanız üzgünüm ama ne olduğumuz hakkında yalan söyleyerek ne elde etmeye

çalıştığımızı düşündüğünüzü gerçekten anlamıyorum." Ona bir kaşımı kaldırdım ve

Burada olduğum için kızgınmışım ve ne demek istediği hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi kollarımı kavuşturdum.

Darcy başını sallayarak onayladı ve ben de neredeyse sırıtarak Bana deja vu yaşattı. Koruyucu ailelere, öğretmenlere, sosyal hizmet görevlilerine ve hatta polislere bu şekilde kaç kez yalan söylediğimi saymaya başlayamazdım bile, Darcy dilini ısırdı ve sert bir baş hareketiyle onayladı, çok fazla konuşursa çıplak yüzlü bir yalanı ön plana çıkaramayacak kadar açık bir kitap olduğunu biliyordu.

"Peki," dedi Darius, sonunda sesini yükselterek. "Bunun bir önemi yok zaten. Anka kuşu olsalar ne olur? Büyüleri hâlâ bizimkiyle boy ölçüşemez ama bir Nymph durumunda işe yararlar. Bizimkilerle tartışmaya ihtiyaçları olduğunu sanmıyorum.

Eğer tek bildikleri buysa. Siz biliyor musunuz?" Diğer Varislere baktı ve biraz isteksiz de olsalar onunla aynı fikirde görünüyorlardı.

Max kaşlarını çatarak Darius'a baktı ve "Buna en çok senin kızacağını düşünmüştüm," dedi. "Ateşten etkilenmezler. Ejderha Ateşi'ne bile. Ejderha Ateşi bile.

Yani-"

Darius omuz silkerek, "Bir şey ifade etmiyor," dedi, o kadar iyi yalan söylüyordu ki, benim kadar uzun süredir bu işi yaptığına inanmak zorunda kaldım. Ve düşününce

Onu yetiştiren canavarın bu konuda neden iyi olduğunu tahmin edebiliyordum. "Yanmayabilirler ama yine de boğulabilirler." Su açık bir tehditle parmaklarının arasından kaydı ve her şeyden önce bunu rahatça önerdiği için içten içe kıllandım. Bizi bir dereceye kadar korumaya çalışıyor olabilirdi ama bu sadece ona ve babasına karşı olan kan davasına hizmet ettiği içindi.

Bizi hiç umursamadı. Onun elinden çektiğimiz acıların hiçbiri için pişmanlık duymuyordu. Bir keresinde beni neredeyse boğuyordu ve bunu yapmakta haklı olduğunu hissetse yine yapardı.

"O zaman gidebilir miyiz?" Darcy ayağa kalkarak sordu.

Varisler itiraz edecek gibi görünüyorlardı ama nasıl itiraz edebileceklerini anlamadım.

"Hoşça kalın, pislikler. Sizi alçakça planlarınızla baş başa bırakacağız," dedim ikimiz kapıya doğru yürürken ve hiçbiri bizi durdurmak için bir hareket yapmadı.

King's Hollow'dan çıkarken Darcy ve ben sessiz kaldık ve onlardan hızla uzaklaşırken Darcy etrafımıza bir susturucu baloncuk fırlattı.

"Sence Meclis Üyelerini bizden uzak tutmak için yeterince şey yaptık mı?" diye sordu alt dudağını sıkarak.

"Umarım," diye kabul ettim. "Ama onların sorularıyla da yüzleşmek zorunda kalırsak, biz hazırız. Lionel'ın Karanlık Zorlaması bile zihinsel duvarlarımızı aşamaz, bu yüzden mecbur kalırsak bunu yapabiliriz."

Darcy'nin Atlas'ı çaldı ve cebinden çıkardı, kimden geldiğini görünce ifadesi yumuşadı ve ben de ona gözlerimi devirdim. Orion'la olan bu şey onu yapış yapış yapıyordu. Biraz korkutucu bir şekilde çok sevimliydi. Çünkü onu böyle mutlu görmeyi ne kadar sevsem de
Bunu uzun vadede nasıl sürdüreceklerini görmek için. İlişkileri hakkında açık olmaları hangi noktada kabul edilebilirdi? Bunu yapmak zorundaydık. Akademide öğretmeniyle geçirdiği dört yıl boyunca hayatta kalmayı başarmışken ve yakalanmamış olsalar bile, nasıl birdenbire birlikte olmaya karar verdiklerini söyleyebiliyorlardı?

Darcy bir cevap yazarken, "Nerede olduğumuzu soruyor," dedi. "Görünüşe göre Gabriel yılbaşı gecesiyle ilgili bir şeyler görmüş ve-"

Bir hareket bulanıklığı bize doğru fırladı ve Orion önümüzde durduğunda irkildim, gözleri parlak ve saçları dağınıktı. Solarian Pitball Ligi tişörtü ve eşofman giymişti ve her zamankinden daha genç görünüyordu. Öğretmen şapkasını bu şekilde tamamen çıkardığında, ikisinin bir çift olarak çalıştığını çok daha kolay görebiliyordum. Sadece öğretmen olayını unutmam gerekiyordu ve her şey gün gibi ortadaydı.

"Gabriel yılbaşı gecesi için benimle ilgili bir imgelem görmüş," dedi Orion heyecanla, gözlerinde parlayan umutla ikimizin arasına bakarken Darcy'nin elini tuttu.

"Ve?" Darcy sordu. "Clara'yı geri aldığımızı gördü mü?"

"Gölgeleri göremez, imgelemde görünmezler," dedi Orion kaşlarını çatarak. "Ama beni mağaraya inerken gördü ve geleceğim karanlığa gömülmeden hemen önce büyük bir şeyin yaklaştığını hissettiğini söyledi!"

"Bu kulağa iyi bir şeymiş gibi gelmiyor dostum," dedim kaşlarımı kaldırarak. "Tabii ki öyle," diye cevap verdi kaşlarını çatarak. "Bu demek oluyor ki biz

Orada köprüyü oluşturmak için kara büyüyü kullanıyor. Bizi bunu yaparken gördü. Doğru zaman gelmiş olmalı."

"Ama işe yarayıp yaramadığını göremedi mi?" Kuşkuyla sordum. Orion kaşlarını çatarken Darcy bana uyarıcı bir bakış attı.

"Elbette işe yarayacak," diye homurdandı. "Gölgelere geri döndüğümüzden beri gölgelerin çağrısının ne kadar güçlü olduğunu fark etmedin mi?

Akademi mi? Büyük bir şey geliyor, bu o olmalı. Kız kardeşimi kurtaracağız!"

Dudağımı ısırdım ve cevap almak için Darcy'ye baktım çünkü bir şey bulamıyordum. Evet, gölgelerin çağrısının her zamankinden daha güçlü olduğunu fark etmiştim ama bunun ne anlama geldiğini söylemek zordu. Clara'yı gerçek dünyaya geri çekmek gibi büyük bir şeye yaklaştığımız için miydi?

Dünya mı? Bunu nereden bilebilirdim ki?

"Köprüyü inşa etmeye hazır mıyız?" Darcy, Orion'un parmaklarını cesaretle sıkarak sordu.

"Evet, ama gölgeleri birlikte kullanmamız gerekecek. Bu konuda pek çok eski metin üzerinde çalışıyorum, doğru büyüleri yapabileceğime eminim. Ama daha fazla güçle daha kolay olacak. Yani dördümüzün

birlikte çalışması gerekecek.

üzerinde. Darius'a da söyleyeceğim. Üçünüz için güç paylaşımı gibi olacak, hepiniz gölgeleri benim üzerimden yönlendireceksiniz ve birleşik gücümüzle, onun geri dönmesine yetecek kadar güçlü bir köprü inşa edebileceğiz."

O kadar emin ve o kadar umutlu görünüyordu ki, daha fazla düşünmeme gerek kalmadan başımı sallayarak onayladığımı hissettim. Eğer kız kardeşini geri almak için gereken buysa, ben de varım. Sadece Gabriel'in imgeleminin anlamı konusunda haklı olmasını umuyordum çünkü eğer geleceğimin karanlıkta kaybolduğunu öğrenirsem, bu konuda bu kadar neşeli görünmeyeceğimden emindim. Ama kara büyü hakkında benden daha çok şey bildiği açıktı ve eğer bu imgelem onu ikna ettiyse, beni de ikna etmişti. Kız kardeşini geri alacaktık ve biraz da şansla, kız kardeşi beni çağırmak için orada sıkışıp kalmadığında gölgeler beni bu kadar çok çekmeyebilirdi.

"Tamam. Peki ne yapmamızı istiyorsun?" diye sordum.

"Ben tüm hazırlıkları yapacağım," dedi Orion, dikkati bunun ne anlama geldiğine kaymıştı. "Yeni yıl arifesinde gece yarısından önce mağaraya gelmen yeterli. Büyünüzün tamamen dolduğundan emin olun ve kalın bir şeyler giyin. Gabriel kar fırtınasının yaklaştığını söyledi."

"Tamam," diye Darcy ve ben aynı anda kabul ettik.

Orion ikimize de kocaman bir sırıtış attı ve ben neredeyse gülüyordum. Onu daha önce hiç böyle gülümserken görmemiştim. Darcy'nin dudaklarına kısa bir öpücük kondurduktan sonra bizden uzaklaştı ve giderken etrafımıza bir kar fırtınası gönderdi.

"Sanırım yeni yılda parti yapmayacağız," dedim sırıtarak. "Hayır.

Görünüşe göre yeni yılı karanlık bir mağarada Orion'un Hayaller gerçek oluyor," diyerek geniş bir gülümsemeyle kabul etti.

"Şey, sen böyle söyleyince, yapmayı tercih edeceğim bir şey düşünemiyorum," diye güldüm.

OceanofPDF.com

Kampüs müzik, kahkaha ve partilerle canlıydı**.** Aer Tower'daki odamdan hepsini duyabiliyordum. Bu gece eğlenceye katılmamaya karar vermiştim. Yeni Yıl Arifesi'nin benim için tamamen farklı bir gündemi vardı ve Orion'u bana en çok ihtiyaç duyduğu anda hayal kırıklığına uğratmayacaktım.

Geraldine'e aptalca hasta olduğumu söylemiştim ve o da beni iyileştirmek için her türlü iksir ve ilacı getirmeyi teklif etmişti. Bunun yerine bu gece parti yapacak durumda olmadığımı kabul etmek zorunda kaldım ve hasta olmanın Fae'ler arasında bir mazeret sayılmadığını aklıma not ettim. Hastalıkların yüzde doksanını iyileştirebildikleri zaman değil.

Saat dokuzda çıldırmak üzereydim ve saat onda aklımı kaybediyordum. Odamda volta attım, Faeflix'te sevimsiz bir aşk dizisine başladım ve sonra tekrar volta atmaya döndüm.

Karanlık zihnime sızmaya ve düşüncelerimi sürüklemeye devam etti. Derin nefes alarak ve onun pençesine düşmemi engelleyen sevgi çıpasına odaklanarak onunla savaşmak zorundaydım. Kız kardeşim, Orion. Onların arasında, ben
kırılamazdı. Gölgeler bana sahip olamazdı. Ve Orion'un kız kardeşine de daha fazla sahip olamazlardı.

"Bana gel..." Clara'nın sesi duyuldu ve kalın bir şekilde yutkundum.

"Geliyoruz," diye söz verdim. "Seni kurtaracağız."

Mesajlarımı kontrol ederken içimi bir endişe kapladı. Tory de odasındaydı ve ona yeşil ışık yakmamı bekliyordu. Anlaşıldığı kadarıyla o da benim kadar endişeliydi.

Yapacak bir şey olsun diye FaeBook'u kontrol ettim, yatağıma uzandım ve dizlerimi göğsüme çektim. Haber kaynağının her yerinde Varislerin resimleri vardı. Max'in Küre'de baş aşağı tutulduğu bir fotoğraf vardı, yüzü tamamen su kabarcığıyla kaplıydı ve uzun bir kamışla bir fıçıdan su içiyordu.

Caleb'in göbek deliğinden iğne yapan bir kızla üstsüz bir başka fotoğrafı ve Seth'in bir masanın üzerinde durup çıplak bir kızı kaldırdığı bir başka fotoğrafı vardı.

başının üstünde hava büyüsünden başka bir şey yoktu. Bu gece işler cidden çığırından çıkacak gibi görünüyordu, özellikle de fakültenin bir strip poker oyununun ortasındaymış gibi görünen bir fotoğrafını gördüğümde. Washer tamamen çıplaktı, sırtı kameraya dönüktü (yıldızlara teşekkür ederim) ama Müdür Nova onun önünde oturuyordu, gözleri genişti ve onun aletine dikilmişti. *İğrenç*.

Buluşmak için planladığımızdan biraz daha erken sahile inmeye karar verdim, daha fazla bekleyemeyecek kadar gergindim. Zaten kot pantolon ve atlet giymiştim, bu yüzden montumu giydim ve ayaklarımı ayakkabımın içine soktum.

Kar botları.

Bu gece yapmam gereken şey için kendimi zihinsel olarak hazırlarken nabzım hızlandı. Ne bekleyeceğimi bilmiyordum.

Yine gölgeler. Orion'la aldığımız eğitimin hepimizi güvende tutmaya yeteceğini ummak zorundaydım çünkü gölgelerin çekimi daha önce hiç deneyimlemediğim kadar güçlüydü. Cazibeleri daha güçlüydü, uzuvlarımı sarıyor ve damarlarımı okşuyordu. Beni çağıran fısıltıları neredeyse duyabiliyordum, beni sonsuz derinliklerine çağırıyorlardı.

Odamdan çıktım, merdivenlere doğru aceleyle ilerlerken ortak salondan gelen ağır bir bas sesi duydum.

Bir grup insan "Şapkalı çocuk, şapkalı çocuk, şapkalı çocuk!" diye slogan atıyordu ve Diego'nun kahkahası bunu takip edince rahatladım. Yukarıda her ne oluyorsa, sanki o da buna katılıyor gibiydi.

"Kurtar beni..." Clara'nın sesi kulaklarımı tırmaladı.

Aşağı inerken titredim, mümkün olduğunca görünmez kalmaya çalışmak için paltomun kapüşonunu yukarı çektim.

Sahte kurt kulakları takmış kıkırdayan bir grup kızın yanından geçerek dışarı çıktım ve patika boyunca Air Cove'a doğru ilerledim. Kar önümde kalın bir şekilde yağıyordu ama yollar, insanların yollarını bulmalarına yardımcı olmak için kampüsün her yerinde yanan ateşlerle aydınlatılmıştı.

Damarlarıma ısı akıtarak soğuğu uzakta tuttum ama çarpan kalbim için fazla bir şey yapamadım.

Ya işe yaramazsa? Ya da ya işe yararsa ama Clara geri dönüş yolculuğunu yapamayacak kadar uzun süre gölgeler arasında kaybolmuşsa?

Koşarken omurgam endişeyle karıncalandı ama uçuruma yaklaştığımda bu düşünceler yerini umuda bıraktı. Orion'un kalbi kırılmıştı.
Kız kardeşini kaybetmişti; eğer onu tekrar yanına yerleştirmek için yapabileceğim bir şey varsa, bunu yapardım. Belki de gölgeler bu anlamda bir hediyeydi. Ve belki de yıldızlar bir kez olsun bize karşı nazikçe parlıyordu. Sadece eğitimime odaklanmalı ve bunun gerçekleşmesi için ona elimden gelen tüm gücü vermeliydim.

Ama sonra ne olacaktı? Clara gerçekten de Fae'lerin arasındaki normal hayatına dönebilir miydi?
Görünüşte hiçbir yerden geri döndüğünü öğrendiklerinde basın çıldırmayacak mıydı?

Orion ve ben onu güvenli bir şekilde Fae alemine geri götürmenin ötesinde hiçbir şey konuşmamıştık. Ama eğer sorgulanırsak, bunu itiraf

edemezdik.

gölgeleri kullanarak. Peki Lionel gerçeği öğrendiğinde ne yapacaktı?

Ağzım kurudu ve bundan kurtulmamızın tek yolunun onu bir sır olarak saklamak olduğunu fark ettim. Kimsenin dönüşünü araştırmaması için dünyadan gizli kalması gerekiyordu. Çünkü FIB bunu araştırmaya başlarsa, ilk soruşturulacak kişinin Orion olacağını hayal ettim. Kara büyü kullanmanın cezasının ne olduğunu bilmiyordum ama
Bileklere hafif bir tokat olduğunu hayal edin.

Uçurumun kenarından sahile inen dar patikanın tepesine ulaştım. Burada dünya gürültülüydü, dalgaların uğultusu ve rüzgârın uğultusu nabzımın yükselmesine neden olurken etrafımda karlar yuvarlanıyordu. Gece yarısı yaklaştıkça atmosferdeki değişimi neredeyse hissedebiliyordum, havadaki sihir dünyalar arasındaki perdeleri inceltiyordu. Ve bunu kendi avantajımıza kullanmanın zamanı gelmişti.

"Bunun hakkında konuşamaz mıyız, Sethy?" Kylie'nin sesi sisin içinden bana ulaştı ve karanlıkta çömelerek patikaya daldım.

"Konuşacak bir şey yok," diye yanıtladı Seth, ayak sesleri yaklaşırken.

"Bir gün bir eş seçmek zorundasın, neden ben olmayayım? Aramızda bir bağ var," dedi Kylie, ses tonundan sarhoş olmak üzere olduğu anlaşılıyordu.

"Öylece bir eş seçemem, Kurtadamlar için işler böyle yürümez. Sen olmadığın için üzgünüm bebeğim, ama bunu aşmalısın."

Ağlayan Orman'a doğru yürürken gölgeleri patikaya düşüyordu ve arkalarını gördüğümde kalbim daha hızlı çarpmaya başladı.
Seth'in kafasından. Hava büyüsüyle karı onlardan uzaklaştırıyor, böylece etraflarında bir kubbe şeklinde bükülüyordu.

Uzaklaştılar ve ben de yavaş bir nefes alarak patikadan aşağı indim ve hızımı tekrar artırdım. Sahile adım attım ve yoğun kar yağışını uzak tutmak için bir hava kalkanı oluşturarak mağaraya doğru yürümeye başladım.

Bir kayanın arkasından bir figür çıktı ve Orion beni görünce umutla gülümsedi. Hızımı artırdım, koşarak yanına gittim ve elini tuttum. "Hazır mısın?"

Beni gizli mağaraya doğru çekti. "İhtiyacımız olan her şey bende var ama buna gerçekten hazır olabileceğimden emin değilim."

Parmaklarını sıktım, sonra cebinden parlayan bir hançer çıkarıp ritüel hareketlerle uçurumun duvarında gezdirirken onu serbest bıraktım. İllüzyon kayboldu ve onu karanlık mağaraya kadar takip ederken kalbim kaburgalarıma çarptı.

Avucumun içinde bir ateş yaktım, gittikçe büyümesine izin verdim ve mağara tabanının kalbinde yanması için serbest bıraktım. Orion mekânın kenarlarına bir hava kalkanı örerek rüzgârı ve karı dışarıda tuttu, böylece mekân ateşimin sıcaklığıyla ısınma şansı buldu.

Omuzlarından bir yük indirdi, yere diz çökmek için hareket etti ve ben de onun önüne çöktüm. Annesinden çaldığımız kara yıldız tozu kavanozunu, süzme hançerini, kuru otlarla dolu bir bezi ve cam kadar narin görünen gümüş bir yaprağı yere serdi.

Havadaki enerji beni ürpertti ve gölgeler beni tekrar çağırırken gözlerimin kayarak kapandığını fark ettim. Orion bir elini dizime koydu ve ona bakarken yavaş bir nefes alarak göz kırptım.

"Bu gece yakınlar," diye nefes aldım ve başını salladı, yüz hatlarında ciddi bir ifade belirdi.

"Bunu yapmak istediğine emin misin, Blue?"

"Evet, yardım etmek istiyorum," dedim kararlılıkla. "Ama Lance, o buraya geldiğinde ne yapacaksın? Dünya onun döndüğünü bilmemeli, insanlar da soracaktır.

birçok soru. FIB ne yaptığımızı öğrenebilir. Ya da Lionel onun için gelirse?"

Kaşları çatıldı ve gözlerine sıkıntılı bir ifade girdi. "Biliyorum," diye iç geçirdi. "Onu saklayacağım. Tucana'nın eteklerinde kalabileceği bir yerim var."

"Ama ya biri onu görürse?" Nefes aldım. "Sonsuza kadar orada kalamaz, yeni bir kimliğe, yeni bir hayata ihtiyacı olacak."

"Büyüsü geri geldiğinde, bir illüzyonla görünüşünü değiştirebilecek."

"Sana ihtiyacı olacak," dedim nazikçe. "Kim bilir bunun onun üzerinde nasıl bir etkisi oldu..."

"Ona göz kulak olacağım," diye yemin etti, çenesi titriyordu. "Onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ona bunu ve çok daha fazlasını borçluyum."

"Onu kurtarmak için elinden gelen her şeyi yaptın," dedim usulca, kalbim onun için yerinden çıkacakmış gibi atarken.

Gözleri yere düştü ve yüz hatlarını karanlık kapladı. "Yeterli değil."

Gölgelerin onun etrafında döndüğünü neredeyse görebiliyordum ve endişeyle yaklaştım. "Onu geri götürelim."

Gözleri parladı ve umutsuz bir umutla bana baktı. Onun kız kardeşinden koparıldığını düşünmek beni incitiyordu. Eğer Tory'yi bu şekilde kaybetmiş olsaydım, onu geri getirmek için elimden gelen her şeyi yapardım.

Orion alçak bir ses tonuyla, "Gölgeler çok fazla gelirse, kendini onlardan çekmeni istiyorum," dedi. "Gerekirse beni bırak ve buradan git."

"Hayır," diye homurdandım. "Hiçbir yere gitmiyorum, bununla başa çıkabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum." Parmak eklemlerini yanağımda gezdirdi. "Ama seni hiçbir şey için riske atmayacağım."

"Tehlikeli bir hal alırsa durabiliriz," dedim. "Ama seni bırakmayacağım."

Kaşlarını çattı ama geri adım atmayacağımı anlayınca küçük bir baş hareketiyle pes etti. Atlas'ını çıkardı ve alnı çatıldı. "Darius cevap vermedi."

"Tory de öyle," diye iç geçirdim, kaşlarım birbirine çarparken kendi Atlas'ımı çıkardım. Onun adına arama tuşuna bastım ve cevap vermesini beklerken cihazı kulağıma götürdüm. Çalmaya devam etti ama açmadı ve midem endişeyle düğümlendi. Orion Darius'u aramaya çalıştı ama Aynı cevap.

Saati kontrol etti, nefesinin altında küfretti. "Sadece küçük bir Bunun için bir fırsat penceresi var," dedi öfkeyle. "Bir an önce başlamalıyız." "Gelecekler," diye söz verdim, Tory'nin onu hayal kırıklığına uğratmayacağını biliyordum. "Gelseler iyi olur," diye homurdandı Orion.

Ateş önümde titriyordu ve karanlık derinliklerine sızarak onu koyu mor bir renge dönüştürüyor gibiydi. Yavaşça içime çektim, ateşin gücü Gölgeler bir kez daha üzerime kapanıyordu. Buradaydılar, bedenlerimizde dolanıyor ve ruhlarımızı çekiyorlardı. Beni karanlık kanatlarla tekrar uzaklaştırmaya çalıştıklarını hissedebiliyordum ama tırnaklarım neredeyse derimi parçalayana kadar ellerimi yumruk yapıp kendimi onların pençelerinden kurtarmaya zorladım.

Onu da etkilediklerinde Orion kısık bir inilti çıkardı ve ben de onlarla birlikte savaşabilmek için ona yaklaştım, elini sıkıca kavradım. Büyümün bariyerlerini indirdiğimde ve gücümüz tekil, güçlü bir varlık gibi birlikte yıkandığında onların geri çekildiğini hissettim.

Saati bir kez daha kontrol ettim ve endişem artmaya başladı.

"Hangi cehennemdeler?" Orion hırladı, yüzünden öfke akıyordu.

"Burada olacaklar," diye cesaretlendirdim, her an onları görmeyi bekleyerek mağara girişine baktım.

Hadi Tory, hangi cehennemdesin?

"Bir an önce başlamalıyız, bunun için başka şansımız yok," diye tersledi Orion. "Her şeyi hazırla," dedim, sesime endişenin karışmasına izin vermemeye çalışarak,
ama bunu başarabileceğimden emin değildim.

Orion önündeki malzemeleri açarken kaşlarını çattı. "Darius'un bu gece beni neden böyle hayal kırıklığına uğrattığını anlamıyorum.
geceler."

Tekrar mağara girişine doğru baktım, nabzım kulaklarımda gümbürdüyordu. Fazla zamanımız kalmamıştı ve ikimizin bunu tek başımıza yapacak kadar güçlü olup olamayacağımız konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Lütfen acele et, Tory.

OceanofPDF.com

Orion ve Vegas'la buluşup kız kardeşini Gölge Diyarı'ndan kurtarmak için gelecek mesajı beklerken Kral'ın Kovuğu'nda tek başıma oturuyordum. Dizlerim harcanmamış enerjiyle zıplıyordu ve bir kısmını dışarı atmak için Ejderha formumda bir uçuş yapıp yapmayacağımı merak ediyordum.

The Orb'daki Yeni Yıl partisi devam ediyordu ve muhtemelen burada tek başıma beklemek yerine diğer Mirasçılarla birlikte partiye gitmeliydim ama bu gece canım parti yapmak istemiyordu.

Zihnim Clara'yı gölgelerden geri getirmek için çalıştığımız her şeyle doluydu ve dikkatimin dağılmasına izin veremezdim.

Lance bana güveniyordu. Kız kardeşinin kaybı onu yıkmıştı ve onun gerçekten ölmemiş olabileceğini öğrendiğimden beri gözlerinde yaşayan umudu görmezden gelemezdim. Bu gece bana daha önce hiç olmadığı kadar ihtiyacı vardı ve ben de ne olursa olsun onun yanında olacaktım.

Saate bininci kez baktım ve neredeyse gece yarısı olduğunu fark ettiğimde yaşadığım şokla kendimi ayağa kaldırdım. Bütün gece burada oturmuş onunla buluşmayı beklemiştim ve yine de bir şekilde zamanın büyük bir kısmını kaybetmiştim. Ne olduğunu anlamaya çalışırken kalbim düzensiz bir şekilde çarpıyordu.

Göz açıp kapayıncaya kadar nasıl geç kaldığımı.

Kaşlarımı çatarak saate baktım ve ne olduğunu anlamaya çalışırken saatimi iki kez kontrol ettim. Yarım saatten fazla zaman kaybetmiştim ve bunu hiçbir şekilde açıklayamıyordum.

"*Kahretsin."* Kapıya doğru yürürken cebimden Atlas'ımı çıkardım ve Lance'ten gelen altı cevapsız aramayı görünce kaşlarım çatıldı. "Bu da ne..."

Davulların garip gümbürtüsü pencereden beni çağırır gibi olunca başımı kaldırdım ve bakışlarım dışarıdaki şiddetli kar fırtınasına takıldı.

Atlas'ımı düşürdüm ve yere düşerken takırdadı. Arkamdan tekrar çalmaya başladı ama ben çoktan pencereye ulaşmıştım.

Camın ötesinde mini bir girdaba dönüşen kara kaşlarımı çatarak baktım, doğal olmayan bir telaşla dönüyordu ve ağaçların arasından güneye doğru giden bir yol açmak için ayrılıyor gibiydi.

Pencereyi tuttum ve iterek açtım, içinden dışarı çıktım ve dışarıdaki ahşap yürüyüş yolunda biriken derin karın üzerinde durdum.

Ağaçların tepesindeydim, yağan karın içinden geçen tuhaf tünel önümde uzanırken ormanın üzerinden aşağıya bakıyordum.

Devasa bir davulun gümbür gümbür vuruşu yeryüzünün temellerini sarsıyor ve kalp atışlarımın onunla aynı anda atması için vücuduma doğru nabız atıyor gibiydi.

Kot pantolonum ve siyah tişörtümle orada dururken soğuk hava açıkta kalan tenime değiyordu ama montumu almak için geri dönme fikri bana imkânsız geliyordu.

Geri dönüş yoktu. Sadece ileriye. Bu yol benim takip etmem için yapılmıştı ve beni çağıran garip büyü, ben onun emrini yerine getirene kadar beni bırakmayacaktı.

Uzun bir nefes üfledim, ateş elementimin ısısı derimin altında alevlenip beni ısıtırken önümde bir buhar bulutu yükseldi.

İçten dışa.

Bir kararlılık ya da büyük olasılıkla delilik dalgasıyla önümdeki ahşap korkuluğu kavradım ve üzerinden atladım.

İki kat aşağı hızla düştüm ve Kral Kovuğu'nun eteklerindeki kara sert bir gümbürtüyle indim. Cehennem gibi acıması gerekirdi, ama bir şekilde acımadı ve kendimi çömeldiğim yerden yukarı ittim.
büyü tekrar etrafımda dalgalandı.

Kar fırtınası patikanın ötesinde daha da şiddetlendi, kalın kar taneleri ağaçların arasında o kadar yoğun bir şekilde dönüyordu ki, içlerinde hiçbir mesafeyi göremiyordum.

Açık olan tek yol önümdeki patikaydı ve o yöne doğru ilk adımımı attığımda davulların sesi daha da yükseldi.

Bu gece ne yaptığımı hatırlamaya çalışırken kaşlarım çatıldı. Olmam gereken bir yer, yapmam gereken bir şey vardı...

Ağaçların arasından hedefime doğru ilerlerken bu düşünce esintiyle birlikte gelip geçti.

On altı yaşımdayken Max'in Siren Şarkısı'yla yatağımdan çağrıldığım anı zihnimin kenarlarında gıdıklandı. O zaman da onun çağrısının cazibesine kapılıp karanlığa doğru gitmiştim ama bu müziğin ağır ritmi ve beni zorlayan büyünün gücüyle ilgili bir şey bana bunun Siren Şarkısı olmadığını söylüyordu.

Attığım her adımda kalbim biraz daha sert atıyor, adımlarım daha da hızlanıyor, içimdeki sinirler kıpır kıpır oluyordu. Sanki damarlarımda biliyordum ki
Olmam gereken önemli bir yerdeydim ve hedefime yaklaştıkça içimdeki heyecan artıyordu.

Sonunda Ağlayan Orman'dan çıkmayı başardım ve büyünün çizdiği yolu takip ederek güneye doğru ilerledim.

Yürümeye devam ettim, adımlarım patikadan hiç sapmadı, bu yolun sonuna yaklaştıkça kalbim beklentiyle çarpıyordu.

Bu anla ilgili acı verici derecede önemli bir şey vardı. Kaderimi ellerinde tutan ve onu sıkıca kilitleyen bir şey. Bunu içten içe biliyordum.
Bu sihir beni bir yere çekmek için yapılmış bir numara ya da hile değildi. Saftı. En basit haliyle yıldızların büyüsü.

Kader.

Kendimi geniş bir vadiye inerken bulana kadar sarp kaya oluşumlarına doğru bilmediğim bir rota izleyerek Ateş Bölgesi'ne doğru ilerledim.

Kar, iki yanımdaki kayalıklara karşı setler oluşturmuştu ama uzun boşluğun ortasında, kırmızı taştan geniş bir daire açık ve bekliyordu.

Yoğun kar bulutları tam o noktanın üzerinde imkansız bir şekilde ayrılırken bakışlarım gökyüzüne çevrildi.

Yaklaştıkça dudaklarım aralandı, bakışlarım mucizevi bir şekilde tam da o berrak zeminin üzerinde beliren siyah, yıldızlarla dolu gökyüzü çemberine kilitlendi.

Çembere adımımı attığımda botlarım taşa çarptı ve kalbim pervasız bir ritimle çarpmaya başladı. Çünkü aniden bunun ne olduğunu tam olarak anlamıştım. Hayatımın en önemli sorusuyla yüzleşmek için buradaydım ve gökyüzünü hayranlıkla izlerken kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu.

İki takımyıldızı olması gereken yerde durmuyordu. Sanki gökler bu an için kendilerini yeniden düzenlemişti ve
Bir araya geldiklerinde onları oluşturan yıldızlar her zamankinden daha da parlak parlıyordu, o kadar yakınlardı ki neredeyse dokunacaklardı. Aslan ve İkizler. Bu takımyıldızlarını nerede görsem tanırdım. Ve eğer gökyüzü onları bir araya getirmek için kendini yeniden düzenliyorsa, bunun tek bir anlamı olabilirdi.

Bu ilahi bir andı. Yıldızlar beni buraya yönlendirmişti ve bana katılması için başka birini getireceklerdi. Benim için her yönden mükemmel olan birini. Beni zorlayan ve bana meydan okuyan. Daha önce tanıdığım hiç kimseye benzemeyen, kalbimin daha sert atmasına ve bedenimin arzuyla karıncalanmasına neden olan biri.

O benim eşimdi.

Yıldızların benim için seçtiği kişi. Benim tek gerçek aşkım. Ve bu geceden sonra evrende bizi bir daha ayırabilecek hiçbir güç olmayacaktı.

Karların arasından yaklaşan ayak seslerinin yumuşak tınısı, vadinin uzak tarafına doğru bakarken dikkatimi yıldızlardan aşağı çekti.

Kar fırtınası yine bastırmıştı ve bir kar fırtınasından daha fazlasını göremiyordum.

Bana yaklaştıkça karların arasında gölgesi hareket ediyordu. Ama onu görmeme gerek yoktu. Yıldızlara baktığım andan beri kimin geldiğini biliyordum.

Kendime karşı dürüst olursam, bir parçam bunun olacağını onu ilk gördüğüm andan beri biliyordu.

Roxanya Vega, Vahşi Kral'ın kızıydı. Denememe bile gerek kalmadan nefret etmem gereken kız. O benim için bir diken ve

Benim için önemli olan her şeye meydan okuyordu. Beni kızdırdı.

Daha önce tanıştığım hiç kimseye benzemiyordu, daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir tutkuyla ondan nefret etmeme neden oluyordu. Ama aramızda geçen her şeye rağmen, onu ne kadar çok istediğimi bir kez bile inkar edememiştim.

Etrafımdayken gardını indirip beni içeri aldığı birkaç seferde, tüm dünya sadece bizim için dönmeyi bırakmış gibi hissetmiştim. Acı çektiğinde ona sarıldım, dudaklarında çiğ şehveti tattım, gölgelerden yükselişini izledim ve onu karanlıktan kurtardım. Ve o da beni kurtarmıştı. Ondan önce

Hayatıma girdiğinden beri durgunlaşıyor, sertleşiyor ve bir erkeğe dönüşüyordum.

Asla olmak istemediğime yemin etmiştim. Ama o taze bir nefes gibiydi. Bana baktığında, sanki *beni* gerçekten görmüş gibiydi.

Ayrıcalıklı yetiştirilme tarzıma rağmen, kendi adıma gerçek kararlar almak için çok az şansım olmuştu. Babam, iplerimi elinde tutan bir kukla ustası gibi yaptığım her şeyi yönetiyordu. Kendi isteklerim ya da arzularım ne olursa olsun, benim için kaderimde olan bir hayat planlamıştı.

Ama bunu kontrol edemezdi. Bu kaderi değiştiremezdi. İkimiz de aramızdaki bu bağı kabul ettiğimiz an, kaderlerimiz mühürlenecek ve sonsuza dek birbirimize bağlı kalacaktık.

Elysian eşleri. Kırılmaz. Gerçek aşk.

Daha önce hiçbir şeyi kendim için bu şekilde almamıştım. Hiçbir şeye sırf kalbimin en derin arzusu olduğu için sahip olmamıştım. Ama o öyleydi.

Roxy Vega benim eksik olan parçamdı. İhtiyacım olduğunu daha önce fark etmem gereken her şeydi. Birbirimizden nefret etmeye kendimizi bu kadar kaptırmasaydık, bunun temelini oluşturacak bir şeyimiz olabilirdi. Ama bunların hiçbir önemi yoktu. Çünkü bugünden itibaren ben onun, o da benim olacaktı. Ve onun sevgisine layık olabileceğimi ona kanıtlamak için gereken her şeyi ve her şeyi yapacaktım.

Kar, açıklığın etrafında savruluyordu ve onun ayak sesleri yaklaştıkça kalbim umutsuz bir melodiyle gümbürdüyordu.

Kar fırtınasının içinden çıkıp bakışları üzerime düştüğünde nefesim kesildi.

Dolgun dudakları aralandı, etrafına dökülen uzun saçlarına kar yapıştı Omuzları ve gözlerindeki parlaklık, ona doğru adım atıp onu kollarımın arasına almak istememe neden oldu. Ama bakışlarındaki korku beni hareketsiz bıraktı. Neler olduğunu bilmiyordu. Bu anın önemini anlamamıştı. Ama ben anlıyordum. Biliyordum. Ve ona bakarken, yardım edemedim ama

çok büyük bir mutluluk hissettim. Çünkü daha önce hiç böyle bir şeye sahip olmamıştım. Saf ve babam, Konsey, Varisler ya da sorumluluklarım tarafından dokunulmamış bir şey... sadece *bana ait olan bir şey.*

Kar fırtınası etrafımızı kasıp kavuruyordu ve bu ölümsüz an ikimizi de rehin almışken fırtınanın ortasında duruyorduk.

Kaderimizi seçme zamanımız gelmişti.

Ve hayatım boyunca bu kadar kolay bir karar vereceğimi hiç düşünmemiştim.

O kadar uzun zamandır benim olmasını istiyordum ki, bu fikrin beni tüketmediği bir zamanı hatırlayamıyordum. Ve bunun içindi. Hepsi için. Birlikte karşılaştığımız her şey, her kavga ve anlaşmazlık, bizi buraya getiren her an. Buraya gelmek için sayamayacağım kadar çok test ve zorlukla karşılaşmıştık ama başarmıştık.

Şimdi tek yapmamız gereken bu anı iki elimizle yakalamak ve kendimize mal etmekti.

Bu bir karar değil, kaderdi. Ve hayatımda ilk kez kader benim yanımdaymış gibi hissettim.

OceanofPDF.com

"Gelmiyorlar," diye tükürdüm ve haklı olduğumu anlayan Darcy'nin bakışlarında bir şeyler kırıldı. Yola çıkmış olsalar bile zamanında yetişemeyeceklerdi.

Bana bunu yaptığı için Darius'u sikeyim. Ona her şeyimi vermiştim. Tüm hayatım ona bağlıydı, ama *ona* ihtiyacım olduğu bir anda, ortaya çıkamadı.

"Bunu tek başımıza yapabiliriz," diye seslendi Darcy'nin sesi beni inmekte olduğum karanlık yerden.

Ona baktım, gözlerinde öylesine şiddetli bir ateş buldum ki haklı olduğunu anladım.

İhtiyacım olan tek şey oydu ama bu görevin ağırlığını sadece onun ve benim üzerime yüklemek göğsümün sıkışmasına neden oldu.

"Yap şunu Lance," diye talep etti. "Bizim büyümüz yeterli. Birlikte savaştık, gölgelerle de başa çıkabiliriz."

Bunun onun bedeni ve ruhu üzerinde ne kadar baskı yaratacağından korkarak bir an için gözlerimi kapattım.

"Daha fazla bekleyemeyiz," diye ısrar etti. "*Şimdi* yap."

Sonunda pes ettim, haklı olması için dua ettim ve onaylayarak homurdandım. Darius'a duyduğum öfke içime doldu, önüne çıkan her şeyi yuttu ama yapılması gerekene odaklanmak için onu geri çekmeye zorladım.

Onu bakışlarımla yakaladım ve itaat etmeye zorlayacağım bir emir vermeye hazırlandım. "Karanlığa gittiğimizde beni takip et Mavi. Ve sakın elimi bırakma."

"Yapacağım," diye nefes aldı, ateş ışığı yüzünde titriyordu. "Yemin et," diye homurdandım.

"Yemin ederim."

Gümüş yaprağı kurumuş Withermore fideleriyle, güneşte pişmiş Nightshade'le ve kömürleşmiş Starweed'le birlikte ezdim, onları önümdeki mağara zeminine ve Blue'ya saçtım. Süzülen hançeri elime alıp sevdiğim kıza döndüğümde kalbim kulaklarımda gümbürdüyordu.

"Seni incitmek istemiyorum," dedim nazikçe. Onunla kan büyüsü çalışmaktan nefret ediyordum. Her eğitim seansı işkence gibiydi ama bunu yapmak zorundaydı. Onu kollarına aldıklarında gölgelerden geri çekilmeyi öğrenmenin en güçlü yolu buydu.

Elimden bıçağı alıp bir an bile tereddüt etmeden avucunun ortasına bir çizgi çekerken parmaklarımı ona daha sıkı kenetledim. Ürperdi, derisinden kan damlarken bıçağı geri verdi ve bu manzara karşısında tüylerim diken diken oldu.

Gölgelerin içine girdiğimizde, onu bırakmayacaktım. Ve ben Ruhumun derinliklerinde her şeyden önce onu güvende tutacağımı biliyordum. Eğer yapabilseydim bunu tek başıma da yapabilirdim ama bunu yapabilmek için onun büyüsünün kendi büyümle birleşmesine ihtiyacım vardı. Ve o zaman bile, bunun yeterli olacağından tam olarak emin olamadım. Darius'un beni bu şekilde yüzüstü bıraktığına inanamıyordum ve Tory'den daha fazlasını beklerdim. Kalbim yeniden düğümlenmeye başladı ve dudaklarımdan öfkeli bir hırıltı döküldü.

Hançeri Blue'dan kaptım, kendi avucumu kestim ve elimi otların üzerine uzatıp kanın akması için sıktım. Darcy yumruğunu benimkinin yanına kaldırdı ve kan parmaklarının arasından sızarak

kuru karışım. Ecstasy uzuvlarım boyunca yuvarlandı ve Blue aynı zevk damarlarını istila ederken iç çekti.

Kavanozdan koyu renkli yıldız tozundan bir tutam aldım ve otların üzerine attım, karanlık zihnime sızarken düşüncelerimi düz tutmak için mücadele ettim. Gümüş yaprağın parçaları ışığı yakaladı, siyahımsı bir ateş çıtırdadı
ve fidelerin her bir parçasını yiyip bitirirken
Nightshade ve onunla birlikte Starweed. Geriye kalan tek şey kanımızdı ve ateş onu da yakıp, ışığına karşı irkilinceye kadar daha da parlaklaşırken kalbim göğsümde sertçe çarptı.

Gölgeler üzerimize çöküp damarlarıma daha önce hiç olmadığı kadar şiddetli bir şekilde çarparken Mavi'nin elini tuttum. Onu yakınımda tuttum, varlığı beni topraklıyor ve gölgeler arasında zihnimi keskin tutuyordu. Onun büyüsü bir doğa gücü gibi damarlarımda dolaştı ve
gölgelerin içimde çok derinlere tırmanmasını engelledim. Kendi gücümü bedenine bastırdım, karanlığın her şeyimle ondan uzaklaşmasını istedim.

Düşüyordum, o kadar büyük bir uçurumun içinde dönüyordum ki ruhuma ağır geldiğini hissedebiliyordum.

Sonsuz bir andan sonra, ayaklarım sert zemine çarptı ve çok kalın, çok ağır, çok bayat hissettiren havayı içime çektim.

Darcy yanımda cisimlendi ve ben de etrafımızdaki ıssız dünyaya baktım. Ciğerlerim bu yerde zorlandı ve dehşet hissiyle artık dünyalar arasındaki karanlıkta olmadığımızı fark ettim. Dünyalar arasındaki
Gölge Diyarı.

İleriye doğru adım attım, ıssız ufku araştırdım. Bu dünya kasvetli ve çoraktı, gökyüzü boş gri bir şeydi ve bulut dumanının ötesinde parlayan soluk bir ışıktan başka bir şey yoktu. Hiçbir rüzgâr saçlarımı karıştırmıyor ya da tenimi okşamıyordu. Burada tamamen var olup olmadığımızı merak ediyordum. Gerçek gibi hissettiren tek şey

Blue'nun eli benim elimdeydi ve bırakmamanın her zamankinden daha önemli olduğunu hissediyordum.

Fısıltılar kulaklarıma hücum etti ve bana ninniler söyleyerek beni kollarına çekti. Darcy'ye bakmak için döndüm ve damarlarımı tırmalayıp göğsümü acı verici bir zevkle dolduran gölgeleri dışarı itmek için mücadele ettim.

Bakışlarım onun ötesindeki birine takıldı ve kız kardeşimin yüzüne baktığımda ciğerlerim kurşun gibi ağırlaştı.

Onu Fae dünyasında gördüğüm son günden farklı görünüyordu, vücudu inceydi ve gölgeden yapılmış koyu bir pelerin giymişti. Teni solgundu ve kilo vermişti ama bu oydu. Gerçekten oydu.

"Lance?" diye nefes aldı, kelime aynı anda hem yakın hem de uzaktı. Bana doğru uzandı ve ben de ona doğru koştum, aramızdaki mesafeyi kapatmak için çaresizce Blue'yu peşimden sürükledim.

Clara uzanıp yüzümü okşadığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, teninin sıcaklığı içimde hiç iyileşmemiş bir yarayı deşti.

"Gerçekten sen misin?" Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken onu göğsüme doğru çektim ve hâlâ Darcy'yi demir gibi sıkıca tutuyordum.

Clara bana doğru düşerken kolları beni sardı, gözyaşları boynuma kaydı. O kadar acı verici bir şekilde gerçekti ki canımı yaktı. Onun yasını tuttuğum onca yıl boyunca buradaydı. Ama nasıl?

"Nasıl yaşıyorsun?" Çaresizlik içinde beni kendine çekerken yalvardım. Burada ne kadar yalnız olmalıydı. Gölgelerde kaybolup giden başka bir Fae'nin dokunuşunu arzulamış olmalı. Bu beni parçalamak için yeterliydi.

Darcy elimi tuttu ama bize olabildiğince yer açtı, ıssız araziye geniş gözlerle baktı.

"Bilmiyorum," diye nefes aldı Clara. "Ne kadar gerçek olduğumu bilmiyorum Lance. Solaria'ya döndüğümde hayatta kalabilecek miyim bilmiyorum. Ama burada bir saniye daha kalmaktansa denerken ölmeyi tercih ederim."

Onu daha sıkı kavradım, kız kardeşimi geri kazandıktan sonra onu tekrar kaybetme ihtimalini düşündükçe içimi dehşet kaplıyordu. "Büyü işe yarayacak," diye homurdandım, kalbimi kelimelere dökerek. Çünkü işe yaraması gerekiyordu.

"Eğer olmazsa..." Clara bana baktı ve başparmağımla gözyaşlarını sildim, onu burada böyle bulmak bedenimi acıtıyordu. Çok küçüktü, çok kaybolmuştu. Her zaman çok güçlüydü, şimdi ise zayıf ve kırılmış görünüyordu.

"Olacak," dedim dişlerimin arasından. "Bundan emin olacağım."

"Ne olur ne olmaz," diye fısıldadı, dudaklarını yanağıma bastırmak için parmak uçlarına basarak. "Seni tüm kalbimle seviyorum, sevgili kardeşim. Bunca yıldır seni düşündüm. Seni özledim. Ama bazen karanlık kendi yolunu bulmalı ve o kadar uzun zamandır bana sahip ki..."

"Lance," dedi Darcy ihtiyatla. "Gitmeliyiz." Bana endişeli bir bakış attı, sonra tereddütle Clara'ya döndü. "Geri dönmene yardım edeceğim."

Fısıltılar bana tekrar seslenirken, "Çok fazla sihir gerekecek," dedim.

Gölgeler etrafımızı sarıp isimlerimizi söylerken üçümüz de yumuşak iç çekişler çıkardık. Clara'nın elini tuttum, ikisini yakın tuttum ve Zodiac Akademisi'ndeki mağarada durana kadar bırakmayacağıma yemin ettim.

"Şimdi Mavi," diye cesaretlendirdim ve o da gözlerinin kapanmasına izin verdi. Büyüsü, içinde yaşayan gölgelerin gücüyle birlikte benimkine aktı ve bana güç vermek için hepsinin damarlarımda şekilsizce akmasına izin verdi.

Zihnimle bir köprü oluşturarak ve onu olabildiğince net bir şekilde görselleştirerek, etrafımızdaki gölgeleri kullanarak bizi karanlığa doğru çekmeye başladım.

Göklerin gücünü bize yardım etmesi için çağırırken göz kapaklarımın altında yıldız ışığı dans ediyor ve tüyler tenimi okşuyor gibiydi.

Çalıştığım eski metinlerden ezberlediğim kelimeleri söyledim, kendimin ve Mavi'nin tüm gücünü sesime yönlendirdim. "Nocturnae sidera nobis dirige nos. Quid opus aedificare. Ut quod oportet."

Büyünün gücü sihrimizi hızla tüketti, onu yiyip bitirdi ve etrafımızda beyaz sıcak bir ışık şeklinde tükürdü. Gölgeler onu geldiği gibi hızla tüketti ve daha fazla yakıta ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Clara'nın büyüsünü çekiştirdim ama sadece bir boşluk cevap verdi. Bunca yıldır beslenmemişti, sunacak hiçbir şeyi yoktu, gücü çoktan azalmıştı. Darcy'nin büyüsü daha büyük bir güçle içime aktı ve onun kendini tuttuğunu fark ederek nefesim kesildi. Gücü sarhoş ediciydi, damarlarımda dolaşıyor ve büyüye devam etmek için ihtiyacım olan her şeyi bana veriyordu.

"Stellae de zodiaci, accipere virtutem meam: da mihi virtutem quoque partum a ponte inter mundos!" Gökyüzüne seslendim, yıldızlar irademle bükülürken beni kör ediyor, Darcy'den içime akan muazzam gücün altında eğiliyorlardı.

İçime ağırlıksız bir his yayıldı ve gölgeler ellerimin etrafında kıvrıldı, kız kardeşimi ve Mavi'yi tutuşumu kırmaya çalıştı. Çabayla kükredim, bırakmayı reddederken parmaklarını neredeyse avucumun içinde eziyordum.

Karanlık onları benden çalamazdı, onları onun pençelerine bırakmadan önce ölürdüm. Onlar benim için dünyadaki en değerli iki Fae'ydi ve onları eve getirmek için her şeyimi verirdim.

Bana tutunurken tırnakları tenime battı ve dünyalar arasındaki boşluğa doğru ilerlerken görüşüm karanlık ve aydınlığın karışımıyla dalgalandı.

Yıldızlarla konuşmayı hiç bırakmadım, bir an için geri dönüp bizi burada bırakacaklarından, bizi sonsuz bir siyah uçuruma atacaklarından korktum.

"Post velamentum autem amo ducere. Tolle eas Solaria, tolle eas in domum suam. Detrahet me in eos!" Sesim tekrar tekrar yankılandı ve ayaklarımın altında ışık parladı.

Milyonlarca yıldız birbirine bağlanmış gibiydi ve beni ileriye doğru yönlendirirken galaksinin üzerinde yürüdüm, köprünün muazzam gücü etrafımdaki havada uğulduyordu. Yanımda Darcy ya da Clara'yı göremiyordum ama yıldızların bizim için inşa ettiği köprüde ilerlerken onlara tutunduğumda onları yanımda hissediyordum.

Ayaklarım sert zemine çarptı ve ışık retinamda bir iz bırakarak uzaklaşırken kör oldum. İki elim hâlâ avuçlarımdaydı ve rahatlama beni öyle bir çarptı ki nefes alamadım. Gözlerimin önünde uçuşan hayaletleri kırpıştırarak uzaklaştırdım ve iyi olduklarından emin olmak için Darcy'den Clara'ya baktım.

Kız kardeşimin dudakları, içinde durduğu mağaraya bakarken mükemmel bir "O" harfi oluşturdu.

Gölgelerden oluşan pelerin hâlâ onu sarıyordu ve Gölgeler Diyarı'nda tek başına geçirdiği onca yıl boyunca onları kullanmayı öğrendiğini tahmin ediyordum.

Aniden dizlerinin üzerine çöktü ve ben de Blue'yu serbest bıraktım, göğsümdeki dehşetle onun yanına düştüm.

"İyi misin?" Onu kollarıma çektim ve başını geriye doğru eğdi, yüzü kül rengiydi ama gözleri sevinçle parlıyordu.

"Özgürüm," diye soludu, derin derin nefes alırken göğsü inip kalkıyordu. ciğerlerine çekti. "Buradaki havanın tadının ne kadar güzel olduğunu unutmuşum." Gözyaşları tenini yıkadı ve onu kendime doğru çektim.

Darcy tökezleyerek yanımıza düştü ve ben de telaşla ona baktım. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim," dedi kararsızca. "Büyüm gitti... Anka kuşuma bile ulaşamıyorum. Sanki uyuyor gibi."

"Geri gelecektir, dinlenmen gerek. Seni yenilemek için bir ateş yakacağım," diye ekledim, son ateşinin söndüğü yere baktım, geriye

kararmış bir ateş kalmıştı.

Altındaki işaret. "Teşekkür ederim," dedim içtenlikle ve Darcy başını salladı, göğsüme yasladığı Clara'ya bakarken kendi gözyaşlarını da kırpıştırdı.

Kalbi atmaya devam ettiği sürece kardeşimin iyi olacağını biliyordum. Kulaklarımda o tanıdık tınıyı dinlerken, yaklaşık beş yıllık keder omuzlarımdan kalktı ve uzun zamandır kayıp olan bir parçamı hayata döndürdü.

OceanofPDF.com

Kar etrafımda dönüyordu ve ne olduğunu anlamaya çalışırken şaşkınlıkla etrafıma bakındım. Kendimi bir baloncuğun içinde hapsolmuş gibi hissediyordum.

Fırtınanın merkezi. Kar fırtınası bu küçük huzur küresinin dışında şiddetlenirken, içinde neredeyse tek bir kar tanesi bile kıpırdamıyordu.

"Roxy?" Darius nefes aldı ve ben bunu bana onun yapıp yapmadığını merak ederek ona baktım.

"Neden buradayım?" Üstümdeki garip uzay çemberinde parlayan yıldızlara bakabilmek için başımı arkaya eğerek sordum.

Mantıklı gelmedi. Beynim bunu işleyemedi. Tek bildiğim derin bir büyünün beni rehin alıp buraya getirdiğiydi. Nefret ettiğim adamın önünde durmak canımı çok acıtıyordu.

Bakışlarım tekrar Darius'a kaydı, sanki ondan uzun süre ayrı kalmaya dayanamıyordum. Kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti, kar fırtınası için benim mavi taytım ve bluzumdan daha iyi giyinmediği açıktı. Ama beni odamdan çağıran sihir bana bir şans vermemişti.

Bir palto almayı bile düşünmedim. Ayakkabı bile giymiyordum. Ateş büyüm derimin altında alevlenerek beni hava koşullarına karşı ısıtıyordu ve sanırım onunki de aynısını yapıyordu.

"Biz... bu..." Darius bir an için tekrar yıldızlara baktı, sanki sorumun cevabı konusunda ona yardımcı olabilirlermiş gibi. "Bence bu bizim... İlahi Anımız," dedi yavaşça, bu konudaki fikrini dile getirir gibi
delilik onu gerçekten korkuttu.

Hafifçe alay ettim, bakışlarım can alıcı noktayı arar gibi onu taradı. Ama o gülmedi. Gülümsemedi bile, sadece bana doğru yavaş bir adım attı.

"Yani gerçekten ikimizin Elysian Eşi olabileceğimizi mi düşünüyorsun?" İnanamayarak sordum. Çünkü buna nasıl inanabilirdi? Kaderlerinde birbirlerini güneşin şiddetiyle sevmek olan iki insanın birbirlerinden bizim kadar güçlü bir şekilde nefret edebileceğini nasıl düşünebilirdi? "Astral Düşman olma ihtimalimiz daha yüksek."

Darius sözlerime kaşlarını çattı, sanki onu kesip açacakmış gibi.

"Bu bir şaka değil Roxy," diye nefes alarak bana yaklaştı. "Bu ikimizin de seçebileceği bir şey değil. Yıldızlar bizi birbirimiz için seçti.
Aynı anda hem bize meydan okuyorlar hem de bizi birbirimize bağlıyorlar. Bu yüzden bu şekilde çarpışmaya devam ediyoruz, bu yüzden tek düşündüğüm sensin... Sen de beni düşünmüyor musun?"

"Seni incitmenin yollarını hayal ettiğim zamanları mı kastediyorsun? Bana ne yaptın?" Yalan olmasına rağmen karanlık bir şekilde sordum. Çünkü onu bu şekilde birden fazla kez düşünmüş olabilirdim ama aynı zamanda her gece rüyamda da görmüştüm. Onunla ilgili hayaller kurmuş, gündüz düşleri görmüş ve bu yüzden kendimi binlerce kez hırpalamıştım. Çünkü o
kazanılacak bir ödül, benim kişisel cehennemimdi. Her fırsatta bundan emin oluyordu.

"Demek istediğim, geceleri uyanık yatarken seni kollarımda tutmanın nasıl bir his olduğunu hatırlamak gibi. Dünyanın ne kadar durgun olduğunu, aramızdaki o anın ne kadar saf olduğunu. Gözlerimi kapattığımda hala parfümünün kokusunu alabildiğimi hayal ediyorum.

kapalı ve geceleri yatağıma uzanıp gerçekten orada olmanı dilediğim gibi. Ya da bir odaya girdiğinde kalbimin daha sert atması ve sana söyleyecek doğru şeyleri düşünmeye çalışırken boğazımın düğümlenmesi gibi. Beni görmezden gelmene dayanamadığım için her şekilde dikkatini çekmek için nasıl mücadele ettiğim gibi."

Dudaklarım aralandı ve ne diyeceğimi bilemedim. Çünkü bana davranış şeklini, bunu yaptığında hissettiğimden çok farklı bir şekilde ifade ediyordu.

"Beni tanıdığım herkesten daha çok incittin," diye nefes aldım.

Darius sertçe yutkundu, bakışları beni rehin alırken bir adım daha yaklaştı.

O kadar güçlü ve sağlamdı ki, hayatıma girmeye karar vermiş ve sayamayacağım kadar çok kez beni parçalamaya çalışmış durdurulamaz bir doğa gücü gibiydi.

"Özür dilerim," diye nefes aldı ve bu sözlerde ne kadar ciddi olduğunu hissedebiliyordum. Kararlılığımdaki çatlaklardan erimiş lav gibi dökülüyor, her zalim söz ve eylemiyle kalbimde açtığı yarıkları arıyor ve onları yatıştırmaya çalışıyorlardı. Ondan duymak için o kadar çok acı çektiğim sözlerdi ki, bunu düşünmek bile beni incitiyordu. Çünkü onu tanıdığım onca zaman boyunca, kalbimin bir santimetresini bile

O anda gözlerinde parlayan pişmanlığı. Ama işte oradaydı. Darius sanki parçalanıyormuş gibi bana bakıyordu ve onu tekrar bir araya getirebilecek tek kişi bendim.

"Neden şimdi?" diye sordum. "Bu gece burada olmasaydık, başka bir yerde olsaydık, benden özür dileyecek miydin?"

Darius'un kaşları çatıldı ve o söylemeden cevabının ne olduğunu anladım. Çünkü elbette söylemezdi. Kurtulmaya yemin ettiği Vega ikizine yaptıkları için üzgün değildi. Kaderinde sevmek olan kıza bilmeden o şeyleri yaptığı için üzgündü.

"Aramızdaki kırgınlığı düzeltmeyi kaç kez dilediğimi bilemezsin," dedi. "Ama bunları yapmak zorundaydım... Senin ve kız kardeşinin ayaklanıp tahtımıza göz dikmediğinizden emin olmak zorundaydım. Bu sen ve benle ilgili değildi, Konsey ve Kraliyetle ilgiliydi. Solaria ve tüm halkı için en iyisinin ne olduğuyla ilgiliydi. Darius ve Roxy bunların hiçbirinde bir faktör değildi."

"Roxy?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. Çünkü üzgün olduğunu iddia ediyordu ama bana bu şekilde hitap etmekten vazgeçmiyordu. Benimle alay ettiği ve beni kestiği isim. Aslında hiç de üzgün değildi çünkü bana tüm bunları yapan adam bir yabancı değildi. Tam karşımda durmuş, sanki göz açıp kapayıncaya kadar aramızdaki her şey değişmiş gibi bana bakıyordu ama bu nasıl doğru olabilirdi? Bana yaşattığı her şeyi nasıl unutabilirdim?

Kendimi tüm bunlara odaklanmaya zorlarken çenemi sıktım. Her şeye. Bana kendimi küçük, zayıf ya da aşağılanmış hissettirdiği zamanlarda, beni yakın tuttuğunda ya da dudaklarını dudaklarıma bastırdığında hissettiklerimde değil.

Darius düşüncelerimin beni nereye götürdüğünü fark etmiş gibiydi ve sanki yeterince isterse bana her şeyi unutturabilecekmiş gibi yaklaşırken başını salladı.

"Tory, lütfen," diye boğuldu, bana doğru uzandı, gözleri umutsuz bir ihtiyaçla yanıyordu.

"Bana böyle hitap edemezsin," diye hırladım. "Bana Roxy diyorsun, unuttun mu?

Bunu yapıyorsun çünkü annem bana böyle seslenirdi. Ve benimle her konuştuğunda onun öldüğünü hatırlatmak istiyorsun. Çünkü sen busun. Sen busun. Ve ben seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Hayır," diye hırladı. "Sana Roxy demiyorum çünkü seni incitmeye çalışıyorum. Kim olduğunu ya da ne olduğunu unutmamak için bu ismi kullanıyorum. Sen bir Vega Prensesisin. Hayatım boyunca uğruna çalıştığım her şeyi paramparça edebilirsin. Ve eğer kendimi bu gerçeği hatırlamaya zorlamazsam.

unutmak benim için çok kolay. Sana meydan okumayı ve seni yere sermeyi unutmak ve sadece... senin başka bir şey olabileceğini hayal etmeme izin vermek.

O kadar uzun zamandır kalbimin en karanlık köşelerinde olmanı dilediğim bir şey ki artık bunu inkâr edemiyorum. *Seni* istiyorum. Ve umurumda değil Vega olsan da olmasan da. Adının Roxy, Tory ya da başka bir şey olması umurumda değil. Sadece *seni* istiyorum.″

Onun karanlık gözlerine bakarken kalbim çarpıyordu ve bu sözlerin gerçekliğinin üzerimde yıkandığını hissettim. Onların yeterli olmasını istedim. Bunu o kadar çok istiyordum ki canım yanıyordu. İçime işledi ve kalbimin tüm gizli, fısıltılı arzularını bulup kulağıma söyledi. Çünkü benden önceki bu canavar için acı çekiyordum. Aramızdaki mesafeyi kapatmak, onu kendime çekmek ve asla bırakmamak istiyordum ama ona hâlâ güvenmiyordum. Onu gerçekten tanımıyordum bile. Bana ne kadar sıkı sarılacağını bile bilmezken kollarında bir ömür geçirmeyi nasıl kabul edebilirdim ki? Ya sevgisi de nefreti kadar vefasızsa? Ya beni sahiplenmenin bana sahip olmak anlamına geldiğini düşünüyorsa? Onu benim olarak kabul ederek bir kafese giriyor olabilirdim.

"Eğer bu konuda haklıysam, başka bir şansımız olmayacak," diye yalvardı Darius, bana bakarken gözlerinde yanan çaresizlik, içimde savaşan şüpheyi görüyordu. "Anlamıyor musun? Yıldız Geçidi olacağız. Sonsuza dek yalnız kalacağız. Asla başka biriyle aşkı bulamayacağız. Biz birlikte olmak için yaratılmışız - bu kader."

Sözleri karşısında çenem gerildi. Çünkü *beni* istiyormuş gibi bile görünmüyordu. Sadece Star Crossed olmak istemiyordu. Kimseye sahip olmaktansa bana sahip olmayı tercih ederdi. Ama ben kimsenin teselli ödülü olmayı planlamıyordum.

"Kaderin canı cehenneme," diye çıkıştım. "Onu istemiyorum. Eğer beni sana bağladıysa, o zaman zalim ve çarpık bir şeydir. Kaderin benim için hayatımı seçmesine ihtiyacım yok. Kendi kaderimi kendim çizeceğim ve bu seninle olmayacak!"

Sözlerim karşısında gözlerinden panik aktı ve kalbim acıyla dağlandı. "Lütfen. Ne söylediğini bir düşün. Eğer haklıysam, bu yıldızlarımızın aynı hizaya geldiği an. Bu, ruhlarımızın buluşacağı ve birbirlerine bağlanacağı andır. Biliyorum ki sen de aynı çekimi hissediyorsun.

Sana karşı hissettiklerimi. Tek düşündüğüm sensin. Tüm hayalim sensin. Derimin altındasın ve her düşüncemdesin ve binlerce affedilmez şey yaptığımı biliyorum, ama yemin ederim seni bir daha asla incitmeyeceğim. Sen benim için yaratılmışsın. Seni hayatım pahasına koruyacağım-"

"Artık çok geç," dedim sesimi alçaltarak ve en ufak bir tartışma imasını reddederek. "Kaderimizin belirlendiği an bu değil. Asla birlikte olamayacağımızın nedeni bu değil. Bu kararın verildiği an, beni ilk gördüğün andı.

Hayatımda ilk kez bu dünyada yerimi bulma şansıyla bu akademiye girdiğim an, burayı evim yapabilmem gerekirken sen burayı cehennemim yapmaya karar verdin

onun yerine. Yani bana kaderi inkar eden ve senden tek gerçek mutluluk şansını çalan benmişim gibi bakmak yerine, neden kendine bakmıyorsun? Bana söylediğin ve yaptığın her aşağılık şeye bak. Kıyafetlerimi yaktığını ve beni aşağıladığını hatırla. Korkularımı bulup onları hayata geçirdiğini hatırla. Büyünü beni o havuzdaki buzun altına hapsetmek için kullandığında ve beni orada ölüme terk ettiğinde nasıl hissettiğini hatırla." Ve tüm bunları düşündükçe, daha çok

bunların birer test olduğunu fark ettim. Beni dalış tahtasına çıkan merdivene tırmandırmadan önce tereddüt ettiğinde ya da ikimiz de kalbimizdeki kelimeleri söylemekten çekindiğimizde, başarısız oluyorduk. Ve Nymph'lere karşı birlikte savaştığımızda ya da onunla duvarlarımı yıktığım ve kısa bir süreliğine birlikte mutlu olduğumuz o anlarda, geçmiştik. Ama orada

Bir araya gelmek yerine birbirimizi incittiğimiz o kadar çok başarısızlık, o kadar çok zaman oldu ki...

"Biliyorum," dedi, sesi bu kelimede kırıldı. "Sana yaptığım tüm o korkunç şeyler sonsuza dek peşimi bırakmayacak. Ama lütfen, *lütfen* onları düzeltmem için bana sonsuza kadar zaman ver. Bırak aramızda bu bağ oluşsun ve ben de sana bunu kanıtlayayım.
birlikte ne kadar iyi bir hayat sürebileceğimizi. Seni hiçbir şey yapmaya zorlamayacağım.
İstemiyorsan benimle ol, ama en azından bize bir şans ver. Yıldızlar tepemizdeyken beni tekrar öp ve hikâyemizin burada yeniden başlamasına izin ver."

Bana yaklaşıp, belli belirsiz uzanıp ellerimi avuçlarının içine aldığında ona bakmaktan kendimi alamadım.

Kar etrafımızda dönerken ben yerimde durup ona baktığımda koyu renk gözleri umutla parladı.

Teni benimkine karşı sıcaktı, dokunuşu etimin altında mırıldanan ve kalbimin çarpmasına neden olan elektrik kıvılcımlarını ortaya çıkarıyordu.

Çarpıcı yüz hatları bana çok yakın duruyordu, gözleri açıktı ve
Karda durup kendini bana sunarken bir kez olsun savunmasızdım. Ona duyduğum çekimi asla inkâr edemezdim. Karşımda erkek kılığında duran ve hayal ettiğim her şey olabileceğini düşündüren bu canavara. Çünkü kim gerçek aşkını bulmak istemezdi ki? Kim böyle bir bağ istemez ki? Hayatım boyunca beni sevmeyi seçen biri olmamıştı. Hiç kimse bana onun baktığı gibi bakmamış ve beni seçtiğini söylememişti. Beni seven tek kişi Darcy'ydi ve o da istese de istemese de bana mahkûmdu.
Seçeneği olan herkes beni hep hayal kırıklığına uğrattı. Her zaman. Ve her ne kadar belli etmesem de, bu durum içimde bir şeyleri kırmıştı, ta ki insanların sevgi duyacağı türden bir kız olmadığıma inanmaya başlayana kadar. Çok sert, katı ve bıkkındım. Kimse uzun vadede bunu istemezdi. Yine de gizli bir parçam her zaman bir gün birinin bunu *yapacağını* ummuştu. Ama ben gerçekten

Darius'un o adam olabileceğine inanıyor musun? Bana yaptığı ve benim ona yaptığım onca şeyden sonra.

Darius sanki beni ürküteceğinden korkuyormuş gibi sağ elini kolumda yavaşça gezdirdi. Tenimdeki ateş dizlerimin bağını çözmeye yetti, dokunuşu içimde onu doyurması için yalvaran çaresiz bir şehveti çağırıyordu. Onu arzuluyor, onu arzuluyor ve ondan önce hiçbir erkeğe karşı hissetmediğim bir şekilde onun için yanıp tutuşuyordum.

Bizim hakkımızdaki iddiasında doğruluk payı vardı, bunu tüm kalbimle biliyordum. İşte buydu. Birlikte bir hayat yakalamak için tek şansımız. Kalbimi ona vermek ve ben ona aitmişim, o da bana aitmiş gibi beni kollarına çekmesine izin vermek.

Parmak uçları çeneme ulaşmadan önce boynumu okşadı.

Kalbimin çaresizce atışı beni çok etkiledi, bu anın büyüsü kreşendoya ulaştıkça etrafımızda derin bir varlık oluşuyor gibiydi.

Darius'un parmakları çenem boyunca bir çizgi çizdi, başparmağı alt dudağımda gezindi, okşadı, okşadı. Benden daha önce talep ettiği öpücüklerin anısının tenimin altında karıncalandığını hissedebiliyordum. Ama bu seferki farklı olacaktı. Bu öpücük bizi sonsuza dek birbirimize bağlayacaktı.

Yaklaştı. Yıldızlar tepemizdeki gökyüzünde parıldıyor, beklenti dolu bir enerji etrafımızı sarıyordu.

Nefesi benimkiyle dans ediyor, kokusu beni sarıyor ve kalbimden en karanlık arzuları çekiyordu.

Hiç kimseyi Darius Acrux'u istediğim gibi istememiştim ama hiç kimseden de ondan nefret ettiğim gibi nefret etmemiştim.

Eli yanağımı okşamak için kaydı, bakışları benimkilere kilitlendi. İlk defa gardını almamış, kaşlarını çatmamış ya da beni itmemişti. Açılıyor, beni içeri davet ediyor ve bana her şeyi sunuyordu.

Dudaklarım onun öpücük vaadi için ayrıldı.

Daha yakına eğildi, dudakları yaklaştı, fısıltıların en çıtlağı ayrıldı Bi
z. "Hayır," diye nefes aldım.

Darius bana anlamamış gibi baktı, sanki o iki küçük harf Onun için hiçbir anlam ifade etmiyordu ve öpmeye yazgılı olduğu dudaklardan dökülmüş olamazlardı.

Ama vardı. Ve ben onları kastettim.

Şu anda benim için nasıl bir adam olursa olsun, bu onun o ana kadar nasıl bir adam olduğunu değiştirmeyecekti. Onlar bir ve aynıydı. Aynı bütünün iki yarısı. O benim en derin arzum ve en kötü kabusumun bir araya gelmiş haliydi.

Başını salladı, yanağımdaki şefkatli kavrama sıkılaşırken bana bunu kastetmemiş olmam için yalvardı.

Ama vardı.

"Anlamıyorsun," dedi umutsuzca. "Biz birbirimiz için yaratılmışız. Kaderimizde birlikte olmak var."

Sözleri içimi parçaladı ve kanımı kuruttu. Her zaman bulmak istediğim ve artık asla sahip olamayacağımı bildiğim bir şeyin vaadiydi.

"Yani bana işkence ederek geçirdiğin onca zaman boyunca bana aşık olman gerektiğini mi fark ettin?" Acıyla sordum. "Artık çok geç, yaptıklarını geri alamazsın-"

"Sana aşık oluyordum," diye yanıtladı Darius, sesi çatlayarak. "Geri kalan her şey gerçek değildi. Ben gerçekte böyle biri değilim! I-"

"Evet öyle," dedim şiddetle. "Bu senin kim olduğun. Bana bunu yapmaktan nefret ettiğini ya da hangi nedenle olursa olsun kendini buna mecbur hissettiğini söyleyebilirsin, ama yine de tüm bunları bana yapan sensin. Bizi bu yola sokan sensin. Seninle asla savaşmak istemedim. Ama bana başka bir seçenek bırakmadın.

Bu. Ve şimdi sana bu konuda başka bir seçenek bırakmıyorum." Sesim güçlüydü ama kalbim parçalanıyordu. Göğsümün tam ortasında büyük bir yarık açıldığını hissedebiliyordum ama bunun bir önemi yoktu. Eğer kaderimde sahip olacağım tek gerçek aşk nefret temeli üzerine inşa edilecekse, o zaman bunu istemiyordum.

"Lütfen," diye tekrar sordu Darius. "Sana kalbimi veriyorum. Eğer karşılığında sen de bana kalbini verirsen, hayatımızın her anını sana buna layık olabileceğimi kanıtlamak için harcayacağım."

"Artık çok geç," diye homurdandım, bir yerlerden biraz güç bulup hepsini sözlerime aktarırken, geri kalan yanım paramparça olup öldü, asla onaramayacağımı bildiğim binlerce parçaya bölündü. "Eğer kader bana gerçek aşkı sadece senin kadar canımı yakabilecek bir adamla sunacak kadar acımasızsa, o zaman aşksız giderim," diye yemin ettim. "Kalbimi mi istiyorsun? Onu sana vereceğime keser atarım daha iyi."

Darius başını sallıyor, beni kendine çekmeyi başarırken ona söylediğim sözleri inkâr ediyordu. Ona izin verdim çünkü onunla savaşacak gücüm kalmamıştı ve yıldızları inkâr etmenin acısı bir fırtına gibi içimde kopuyor, kalbim yanıp kül olurken ruhumu paramparça ediyordu.

Kaderin benim onun olmamı isteyip istemediği umurumda değildi. Kaderin hayatıma yön vermesine izin vermeye hiç niyetim yoktu, özellikle de beni buna sürüklemişse. Babasının suretinde yaratılmış bir canavara. Kendi çıkarı için bana defalarca acı çektirecek bir adama.

"*Lütfen* sadece benim ol, Tory," diye yalvardı

Darius. "Yalnız olmayı tercih ederim," diye

fısıldadım.

Elimi onunkinden çektim, bana inanmayı reddederek, bunu kastettiğimi anlamayarak başını tekrar salladığında geri adım attım.

Kalbim kırılıyordu, bu yolu seçip kaderimizi mühürlerken içimden bir şeyler kopup gidiyordu. Birlikte olamayacaktık. Star olacaktık. Şanslarını kaçırmış, kaderleri kesişmiş aşıklar. Ama bu benim suçum değildi. Onun suçuydu.

Gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzüldüğünü ve buz gibi rüzgârın onları yüzümde dondurduğunu hissettiğimde bile vazgeçmedim.

"Tory, ben-" Darius ben uzaklaşırken onu takip etti, ben de o hareketsiz kalana kadar tekrar tekrar geri gittim.

Bulutlar üzerimize kapandı, yıldızlar bir kez daha gizlendi. takımyıldızları hizadan düştü. İçimde bir şeyler, ruhumun derinliklerinde hissedebildiğim bir sonlulukla kırılıyordu. Acıtıyordu. Beni parçalıyor, kim olduğumun dokusunu yırtıyor ve tüm dünyanın görmesi için beni çıplak bırakıyordu.

Ama kalbimde doğru şeyi yaptığımı biliyordum. Yıldızlar bu konuda ne derse desin, Darius Acrux hayatımı cehenneme çevirmişti. Bunun karşılığında ona bir an bile mutluluk veremezdim. Bunu hak etmiyordu. Beni hak etmiyordu. Ve böyle olması gerekiyordu.

Gözbebeklerinin etrafında siyah bir halka oluştuğu sırada bakışlarım onunkilere kilitlendi. Gözleri dehşet içinde açıldı ve aynı şeyin bana da olduğunu tahmin ettim. İşte bu kadar. İşaretlenmiştik. Yıldız Haçı.

İçinde bulunduğumuz huzur balonu aniden paramparça oldu ve kar fırtınası sanki hiç var olmamış gibi burayı ele geçirmek için etrafımızda uğuldadı.

Arkamı dönüp yanından kaçtım ve onu karlar içinde ayakta bıraktım. Sanki gökyüzü başına çökmüştü ve ben de kalbini göğsünden söküp çıkarmıştım.

Daha önce hiç hissetmediğim bir acı içime işledi, kalbimde bir yarık açtı ve karda koşarken beni kör etti.

Varlığımın her zerresi geri dönmek için can atarken kalbim umutsuz ve panik içinde çarpıyordu. Ona koşmak, kollarımı ona dolamak ve kaderimde olduğu gibi onu öpmek için. Ama yapamadım. Yapamadım. Artık çok geçti.

Ve saf ıstırapla dolu bir kükreme gökyüzünü üzerimde bir yerlerde keserken, Darius'un da bunu bildiğini biliyordum.

Daha hiç başlamamıştık bile ama o kadar önemli bir şeyi kaybetmişim gibi hissediyordum ki nefes bile alamıyordum.

Nabzım hızla atıyor, görüşüm bulanıklaşıyor ve beni kırmak için bu kadar uzun süre uğraşan adam için kalbim paramparça oluyordu.

Bana kalbini sunmuştu ve ben ona verdiği acıya rağmen ona sırtımı dönmüştüm. Kırık kalbimi de onunkiyle birlikte orada bırakmıştım.

Ve dünyada yaptığım şeyi düzeltebilecek hiçbir güç yoktu.

Darius Acrux beni gördüğü ilk andan itibaren beni kırmaya karar vermişti. Ve sonunda isteğine kavuştu.

OceanofPDF.com

Zayıflık beni ele geçirdi ve diz çöktüğümde karanlık görüşümü perdeledi Orion ve kız kardeşinin yanında. Hareket etmeliydik, onu güvenli bir yere götürmek için bir plan yapmalıydık. Büyümüzü yenilememiz ve dinlenebileceği bir yer bulmamız gerekiyordu.

"Beslenmen gerek," dedi Orion nazikçe, Clara'nın çenesini yukarı kaldırarak. Dişlerini göstermişti ve ağır ağır nefes alıyordu, gözbebekleri büyümüştü. "Sana verecek sihrim kalmadı." Kaşları onu hayal kırıklığına uğratmış gibi birbirine kenetlendi.

"Lance," dedi hayalet gibi bir gülümsemeyle. "Bana karşı her zaman çok iyiydin."

"Sen benim kız kardeşimsin," dedi sanki vermesi gereken tek cevap buymuş gibi ve ben de bunu tamamen anladım.

"Hadi onu kaldıralım," dedim nazikçe, ayaklarıma doğru ilerledim ve uzuvlarım yanlarımda ağırlaşırken sallanmaya başladım. İçimde bir boşluk yankılandı

Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir vücut. Anka kuşumu çağırmaya çalıştım ama o köprüyü inşa etme gücü benden her şeyimi almıştı. Sanki gölgeler beni hâlâ ellerinde tutuyor, Düzen formumu zincirliyor ve bastırıyorlardı.

Orion Clara'yı kollarına aldı, ayağa kalktı ve yorgunluk onu da ele geçirdiği için gözlerini kırpıştırdı.

"Bırak beni," diye ısrar etti Clara ve Orion isteksizce onu ayağa kaldırdı, ayak parmakları buzlu zeminde kıvrılırken onu sabitledi.

Geriye doğru birkaç adım attı, başını eğerek mağaranın yüksek çatısına baktı ve sonra gözlerini ellerine indirdi. Ellerini evirip çevirerek hayranlıkla inceledi, yüzünde inançsız bir ifade vardı.

"Gerçekten buradayım," diye iç geçirdi, küçük ve umutlu bir kahkaha attı. İçimdeki rahatlama dans edip içimi doldururken kendi dudaklarıma bir gülümseme getirdi.

"Saklanmak zorundasın," dedi Orion kararlı bir şekilde. "Bu gece benimle kalabilirsin, sonra yarın seni güvenli bir yere götüreceğim." Hayretle başını salladı. "Gerçekten burada olduğuna inanamıyorum. Gerçekten işe yaradı."

Clara çıplak topuklarının üzerinde döndü, gölgelerden oluşan pelerini gece yarısı ipeğinden bir parıltı gibi etrafında dönüyordu. "Hayır, Lance." Sesi çatıda yankılandı ve bir an için vücudu neredeyse şeffaf gibi göründü. "Yapmak zorundayım
büyüyü tamamlamak. Gölgeler beni şimdilik burada tutuyor ama bu uzun sürmeyecek."

"Nereden biliyorsun?" Orion sordu ve ben aralarında bakışırken kalbim daha sert çarptı.

"Benimle konuşuyorlar, bana bir şeyler anlatıyorlar," dedi, gözleri içinde kök salmış olan karanlıkla parlıyordu.

Orion bana bir bakış attı ve sessizce onu buradan çıkarmamız gerektiğini söyledi. Sihrini yenilemeli ve onu ele geçirmeye çalışmalıydı.
Gölgeler onun içinde yaşıyordu çünkü hala bir tutuşları olduğu açıktı.

"İçlerine girdiğimde benden her şeyimi aldı," diye fısıldadı Clara, bir anının içinde kaybolurken ifadesi aniden soğuk ve korkulu bir hal aldı.

Clara'nın gözleri suçlayıcı bir ifadeyle kardeşine kilitlendi ve ben ona doğru temkinli bir adım attım.

Clara buz gibi bir ses tonuyla, "Damarlarımdaki her damla kan, beni dünyaların ötesine taşımak ve Gölgeler Diyarı'nda çürümeye terk etmek için karanlığa kurban edildi," dedi. Üst dudağını geriye doğru sıyırarak dişlerini gösterdi ve içgüdüsel olarak tüylerim diken diken oldu. "Benim için geleceğini sanmıştım ama hiç gelmedin."

"Öldüğünü sanmıştım," dedi Orion dehşet içinde. "Senden geriye hiçbir şey kalmamıştı."

"Çünkü orada değildim," diye boğuldu. "Yıldız tozunun içine girdim, nasıl olur da beni aramayı hiç düşünmezsin?"

"Bilmiyordum," diye soludu Orion, onu bu kadar derinden hayal kırıklığına uğratma fikri karşısında dehşete düşmüş görünüyordu.

"Kaybettiğim onca kan... Hâlâ yok," diye fısıldadı ve yere düşüp süzülen hançeri yerden aldı. İçimi korku kapladı ve damarlarımda büyü olmamasına rağmen içgüdüsel olarak ellerimi kaldırdım.

Clara hançerin ucunu kolunda gezdirdi ve derisi soyuldu ama kan akmadı. "Ben gölgeler için bir kaptan başka bir şey değilim," diye homurdandı, karanlık gözlerine akarken ve tüm ışığı onlarla birlikte götürürken.

Ensemdeki tüyler diken diken olurken, "Lance," diye fısıldadım uyararak.

"Damarların bizim kanımızla dolu ve ben onu geri istiyorum!" diye bağırdı ve Vampir hızıyla kendini ona doğru fırlattı.

"Hayır!" Dişleri boynuna batarken çığlık attım.

"Dur!" Karşı koymaya çalıştı ama çok güçsüzdü ve kolları bacakları birbirine dolanarak yere düştüler. "Clara, dur!" diye yalvarırken Clara tırnaklarını onunkilere geçirdi.

kollarını ve etini açlıktan ölmek üzere olan bir hayvan gibi parçaladı.

Telaşla çığlık attım, kendimi onun üzerine attım ve omuzlarını çekiştirerek sihrimin bana yardım etmesi için yalvardım. Beni ensemden yakaladı ve Vampir gücüyle fırlattı, kullandığı güç beni mağaranın diğer tarafına fırlattı. Sırtım taş duvara çarptı ve yere düştüğümde haykırdım, kot pantolonum yırtıldı ve dizlerim yarıldı.

"Lance!" Çaresizlik içinde bağırdım, ayağa fırladım ve olabildiğince hızlı bir şekilde onlara doğru koştum.

"Geri çekil, Darcy!" Orion boğuk bir sesle bağırdı ama ben öyle bir şey yapmadım.

Clara onu yere yatırdı, sırtını bir canavar gibi kamburlaştırarak içtikçe içti. Adam şimdiden korkunç derecede solgundu ve Clara'nın omuzlarını zorluyordu ama gölgeler kaslarını besleyip ona güç verirken Clara'nın ısırığı onu etkisiz hale getirdi.

Ona doğru koşarken panik içimi parçaladı, Anka kuşum kıpırdanıyordu ama yeterli değildi. Gölgeleri çağırdım ama sanki hepsi onun emri altındaydı ve bana itaat etmeyi reddediyorlardı.

Bir kez daha üzerine atladım, vahşi yumruklar attım ve saçlarını yolmaya başladım. Kolumu yakaladı, beni Orion'un yanındaki sert kayalara çarptı ve beni orada tutmak için keskin tırnaklarıyla boğazımı kavradı. Orion'u ağız dolusu boşaltmaya devam ederken çılgınca çırpınıyor, elini pençeliyordum.

"DUR!" Çığlık attım, adam onun altında acı içinde hareketsiz kalırken dehşet göğsümde bir delik açtı.

Aniden ayağa kalktı, ikimizi de serbest bıraktı ve çenesinden akan kanla bana baktı. Elinde tuttuğu hançer kana bulanmış ve ayakkabılarımın üzerine damlamıştı.

"*Hayır,*" diye mırıldandım, yuvarlandım ve çılgınca Orion'u pençeledim. Parmaklarım sıcak ve yapışkan bir halde çıkarken ve çaresiz hareketlerle ceketini çözerken içimi bir korku kapladı.

Ellerimi karnındaki açık yaraya koyup sertçe bastırdığımda gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı. Gözleri kapandı ve gerçeklik iliklerime kadar işlerken kalbim korkunç bir şekilde çarpmaya başladı. *Onu bıçaklamıştı. Onu bıçaklamıştı!*

Ben daha onunla savaşmayı deneyemeden, Clara bir yılan gibi tısladı ve Vampir hızıyla mağaradan dışarı fırladı. Bir hayalet gibi fırtınanın içinde kaybolurken etrafındaki karanlık bulutlanmış gibiydi.

Orion'un üzerine atılıp kanlı parmaklarımla yanağını kavrayıp onu sarsarken panik kalbimi paramparça etti.

"Uyan, yardım çağırmalıyız," dedim, sesim o kadar şiddetli titriyordu ki kelimeleri güçlükle çıkarabiliyordum.

Gözleri çakmak çakmak açıldı ve karnındaki yaraya daha sert bastırdım. "*Kalk,*" diye yalvardım, gözyaşlarım yanaklarımı kaplamıştı.

Acıyla inledi ve onu bıraktım, baştan ayağa titriyordu. "I
Gidip birini bulmalıyım," dedim, onun için cesur görünmeye çalışıyordum ama o anda kalbim ikiye ayrılırken bundan başka bir şey hissetmiyordum.

"Kal," diye homurdandı, eli beni orada tutmak için bileğime dolandı. "Mavi..."

"*Hayır,*" diye onu durdurdum, ne söyleyeceğini bildiğim için başımı salladım. "Sakın pes etmeye kalkma. Sana yardım getireceğim." Tekrar hareket etmeye çalıştım ama o daha sıkı tuttu, kolumu ihtiyaçla sıktı.

"Lütfen," diye mırıldandı. "Gördüğüm son şey olmanı istiyorum."

Kanı parmaklarımın arasından akarken, "Öyle söyleme," diye hıçkırdım. "Buradan yürüyerek çıkacaksın, Lance Orion. Karanlık bir mağarada bu şekilde ölmeyeceksin. Sana ihtiyacım var."

Diğer elini yüzüme götürüp bir tutam mavi saçımı kulağımın arkasından okşarken içimi bir hıçkırık kapladı. Gözlerindeki kabulleniş yürek parçalayıcıydı ve bunu tüm benliğimle reddettim.

"Lionel'la yüzleşmelisin," diye hırıldadı. "Varislerle birlikte çalışmalısın." Acı içinde kıvranırken yüzünü buruşturdu ve ben de alnımı yere düşürdüm.

Gücümü ona aktarabilmeyi dileyerek. "Bunu yapabileceğini biliyorum, Blue."

"Lütfen dur," diye yalvardım. "Ölmeyeceksin."

"Son birkaç ayımı hayatımın en mutlu dönemi yaptın Darcy Vega. İlk tanıştığımızda bir pislik gibi davrandığım için özür dilerim - hayatımın en büyük pişmanlığı."

Şiddetli bir şekilde öksürdü ve ağzından kan geldi, kalbim neredeyse yerinden çıkacaktı.

İçimi bir panik dalgası sardı ve bunun o an olduğuna inanmayı reddederek dudaklarındaki kanı hızla sildim. Ondan vazgeçmek zorunda olduğuma, yıldızların onu gerçekten benden alacağına.

"Şşş, yapma, lütfen yapma," diye hıçkırdım, ağzımı onunkine bastırdım ve kan ve tarçından başka bir şey tatmadım.

"Sana o kadar çok ihtiyacım vardı ki, tahmin bile edemezsin," dedi, beni geriye doğru itip hafızasına kazır gibi yüzüme bakarken sesi soluklaşıyordu. "Şimdi Solaria'nın sana ihtiyacı var... Kraliçeleri olarak. Kraliçeliğe sahip çıkacağına söz ver.

Taht. Darius'la paylaş, o onun babası değil." Eli sanki daha fazla orada tutamayacakmış gibi yüzümden düştü. "Söz ver," diye fısıldadı ve gözlerindeki bakış beni teslim olmaya zorladı.

"Söz veriyorum. Ama sen de orada olacaksın. Darius'un sana ihtiyacı var. *Benim* sana ihtiyacım var."

"Bana ihtiyacın yok güzelim. Ben her zaman boktan bir öğretmen oldum," dedi ve beni iliklerime kadar üşüten tıkırtılı bir nefes aldı.

Başımı salladım, ona tutunurken gözyaşlarımı sildim ve onu gerçekten kaybedeceğim ihtimalini reddettim.

"Seni seviyorum," diye hıçkırdım ve bunu söylediğim için kendimden nefret ettim çünkü kulağa veda gibi geliyordu.

Ağzı köşeden yukarı doğru çekildi ve sonra hareketsiz kaldı, gözleri kapandı ve ruhumun temellerini sarstı.

Çaresizlik içinde onu sarstım, yıldızlara yalvarırken gözyaşlarım onu yıkadı, onu bana geri getirmek için her şeyimle pazarlık etmeye çalıştım. Sonsuza dek birlikte olmalıydık. Onun için savaşacağıma yemin etmiştim, ne pahasına olursa olsun birlikte olacaktık.

Alnına titrek bir öpücük kondurdum, elini sıktım ve vazgeçmeyeceğime yemin ettim. Ondan asla ama *asla vazgeçmeyecektim.* Bizden. Kim ne derse desin birlikte olmamız gerekiyordu. Ve ölüm bu konuda söz sahibi olmayacaktı.

Ceketimi çıkardım, altına ittim ve kanamayı durdurmak için kollarını beline olabildiğince sıkıca bağladım. Sonra mağaradan koşarak çıktım, ellerimden damlayan kanı kıyafetlerime sinmiş, tenimi metal ve ölüm kokusuyla dağlarken gökyüzüne doğru çığlık attım.

"Yardım edin!" Boğazım düğümlenene kadar çığlık attım. "Yardım edin!"

Anka Kuşum kıpırdandı ve onu ayağa kalkmaya zorladım, gölgeler onu serbest bırakacak kadar kayarken gücünü damarlarıma çektim.

Ellerimi gökyüzüne doğru kaldırdım ve gökyüzüne ateş fırlattım; kıpkırmızı ve safirden oluşan devasa bir çizgi tüm uçurumu acil ve muhteşem bir ışıkla tutuşturdu.

"Yardıma ihtiyacım var!"

[Zodyak Akademisi 5. Kitabı Ön Sipariş Vermek İçin Buraya Tıklayın: Lanetli Kaderler şimdi!]

(Serbest bırakma muhtemelen öne çekilecektir)

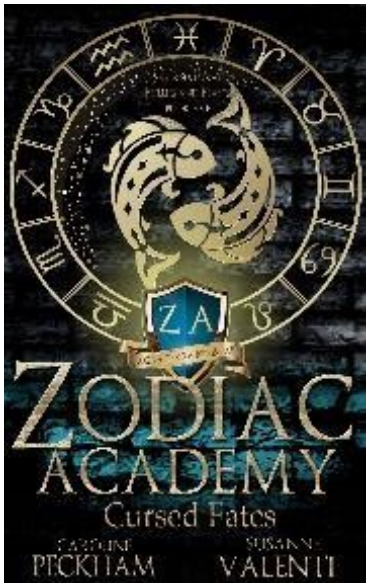

Gölge Prenses'in sonunu tartışmak ister misiniz?

Gelin ve şimdi Facebook'taki tartışma grubuna katılın ve diğer okuyucularla neler olup bittiğini konuşun!

Katılmak için buraya tıklayın.

Geraldine Kısa Öykü Alarmı!

Ay tutulmasında neler olduğunu Geraldine'in bakış açısından okumak ister misiniz???

ÜCRETSİZ KISA ÖYKÜMÜZÜ almak için buraya tıklayın

Şimdi!

OceanofPDF.com

Solaria dünyasından daha fazla kötü çocuk ister misiniz?

KARANLIK FAE: BİR ZODYAK AKADEMİSİ YAN SERİSİ!

BIRINCI KITAP ŞIMDI ÇIKTI!

İLK ÜÇ BÖLÜMÜ ÜCRETSİZ İNDİRMEK İÇİN BURAYA TIKLAYIN!

Amazon.com

Amazon UK

Amazon CA

Amazon AU

Kalpsiz bir Ejderha Şekillendirici, soğukkanlı bir Basilisk, kibirli bir Aslan Şekillendirici ve düşünceli, dövmeli bir Harpy'nin Ortak...?

Ben.

Elise Callisto. Vampir. İntikam meleği. Ve kardeşimi öldürdüğü için onlardan birini yok etme görevindeki bir kız. Sadece hangisi olduğunu bilmiyorum.

henüz yapmadım.

Yeni bir ilaçla kafayı bulmuş bir **kurt adamın** kıçını tekmelediğimde Killblaze adlı tehlikeli ilaç, son sözleri benim için karanlık bir gerçeklik çizdi. **Aurora Akademisi'nin Kralı kardeşimi öldürdü.** Sorun şu ki, o okulda **dört kral var** ve her birinin bir **nedeni var.**
acımasız doğaları.

Aurora Akademisi kalbi zayıf olanlara göre bir yer değil. **En** hafif tabirle, benim kasabam Solaria'nın **en aşağılık Fae'lerinin**
krallık ikamet eder. Okulun kendisi bu kasabayı yöneten **iki çete** tarafından bölünmüştür. Lunar Kardeşliği ve Oscura Klanı. Ve tahmin edin ne oldu? Krallardan ikisi okuldaki çeteleri yönetiyor, birbirlerine karşı nefretleri o kadar büyük ki
Koridorlarda kan dökülmeden bir gün bile geçmediğini duydum.

Kırılgan bir oyuncak bebek gibi görünen minyon, lila saçlı bir kız olabilirim ama henüz dişlerimle tanışmadılar. Ve gerçekten neden burada olduğumu bilmiyorlar. Ya da **etimi ve kanımı benden alan Fae'**yi **alaşağı etmek için ne gerekiyorsa yapacağımı.**

Kadere inanmam, ama şunu biliyorum ki... **Beni öldüren Kral Kardeşim yürüyen bir ölü.** Ve **intikamımı** almak için kalbimi, bedenimi ve ruhumu feda etmeye hazırım.

Bu, Vega İkizleri Uyandırılmadan dört yıl önce Zodyak Akademisi dünyasında geçen bir ters harem serisidir. Bazı karakterler arası geçişler, karanlık ve ateşli bir romantizm ve başınızı döndürecek çarpık bir cinayet gizemi bekleyin.

Tüm yayınlarımızdan haberdar olmak ister misiniz?

VIP POSTA LİSTEMİZE ŞİMDİ KAYDOLUN!
ABONE OLMAK IÇIN BURAYA TIKLAYIN

OceanofPDF.com

Zodyak Akademisi'ni beğendiniz mi? Gölge Prenses?

O zaman lütfen yorum bırakın!

Amazon

Goodreads

Her eleştiri, serinin daha yükseklere çıkmasına ve yeni okuyucular bulmasına yardımcı olan bir balon gibidir. Bağımsız yazarlar için bu inanılmaz derecede önemli bir şey

ve çok ama çok şey ifade ediyor.

Susanne ve Caroline'den teşekkürler :)

OceanofPDF.com

CAROLINE PECKHAM VE SUSANNE VALENTI'DEN DAHA FAZLASI

Bir sonraki kitabı beklerken, neden diğer KOMPLE serimize dalmıyorsunuz? Çağının Vampirler Destanı mı?

Tamamen farklı ama tamamen alıngan iki ikiz, kontrolü ele geçiren vampir prenslerin saltanatıyla yüzleşiyor

Amerika'nın.

Biri azılı bir avcının elindeyken, diğeri vampir kraliyet ailesine gönderilmişken, ezeli düşmanları olan acımasız adamlara aşık olmaktan kurtulabilecekler mi?

..?

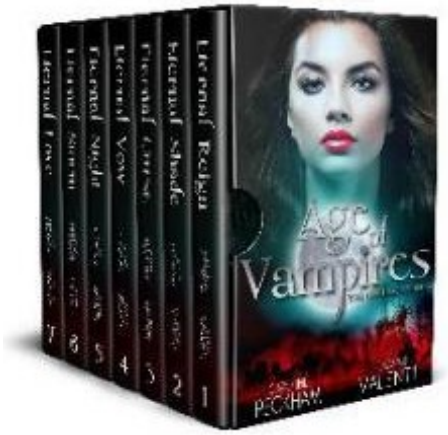

FULL Yedi Kitaplık Seri Kindle ile ücretsiz Sınırsız

Hemen almak için buraya tıklayın!

OceanofPDF.com

CAROLINE PECKHAM'IN KİTAPLARI

DOĞAÜSTÜ ZORBALAR VE CANAVARLAR

(SUSANNE VALENTI ILE BIRLIKTE YAZILMIŞTIR)

ZODYAK AKADEMİSİ: BİR AKADEMİ KABADAYISININ KÖKENİ (SERİNİN ÖN ROMANI)

ZODYAK AKADEMİSİ: UYANIŞ ZODYAK AKADEMİSİ: ACIMASIZ FAE

ZODYAK AKADEMİSİ: HESAPLAŞMA

VAMPİRLER ÇAĞI DESTANI

(SUSANNE VALENTI ILE BIRLIKTE YAZILMIŞTIR) ETERNAL REIGN

SONSUZ GÖLGE

SONSUZ LANET

SONSUZ YEMIN

SONSUZ GECE SONSUZ

FIRTINA SONSUZ AŞK

VAMPİR OYUNLARI ROMANLARI

A GAME OF VAMPIRES (SERİNİN ÖN BÖLÜMÜ - ÜCRETSİZ)

- E-POSTA LISTEME ABONE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSIZ!

ABONE OLMAK IÇIN BURAYA TIKLAYIN

VAMPİR OYUNLARI: 1. SEZON

V OYUNLARI

V GAMES: MEZARDAN YENİ ÇIKMIŞ

V GAMES: ŞAFAKTAN ÖNCE ÖLÜ

VAMPİR OYUNLARI: 2. SEZON

KURT OYUNLARI

KURT OYUNLARI: GÖLGE ADASI

KURT OYUNLARI: PARÇALANMIŞ KADERLER

VAMPİR OYUNLARI: 3. SEZON

AVCI DENEMELERİ

AVCI DENEMELERİ: KARANLIĞA DOĞRU (ÇOK YAKINDA)

ISAAC'IN YÜKSELİŞİ SERİSİ

SÜRÜNEN GÖLGE

KANAYAN KAR

DÖNEN

GELGIT

AĞLAYAN

GÖKYÜZÜ

ZAYIFLAYAN

IŞIK

ISAAC'IN YÜKSELİŞİ ROMANLARI

DÜŞEN ATEŞ (BIRINCI BÖLÜM)

DÜŞEN ATEŞ (IKINCI BÖLÜM)

Yaklaşan yayınlarımdan haberdar olmak isterseniz, VIP posta listeme

katılmanızı çok isterim.

ABONE OLDUĞUNUZDA BEDAVA KİTAP!

En son bilgileri ve daha fazlasını www.carolinepeckham.com adresinde bulabilirsiniz.

Gelin ve Facebook'ta merhaba deyin

Ya da beni Twitter'da takip edin @carolinepeckham

Ya da Goodreads'teki sayfama uğrayın

OceanofPDF.com

SUSANNE VALENTI'NİN KİTAPLARI

YALANLAR KAFESI DESTANI:

Zincirlen

miş Bağlı

Kırık

Bağlı

Özgür

YALANLAR KAFESI ROMANI:

Kesme Cam

Közler

TAINTED EARTH DESTANI:

Etkilenmiş

Değiştirilmiş

Uyarlanmış

Gelişmiş

VAMPIRLER ÇAĞI DESTANI:

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Eternal Reign

Ebedi Gölge

Ebedi Lanet

Ebedi Yemin

Ebedi Gece

Ebedi Fırtına

Sonsuz Aşk

DOĞAÜSTÜ ZORBALAR VE CANAVARLAR

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Zodyak Akademisi: Bir Akademi Zorbasının Kökenleri (Bir Prequel Novella Seriye)

Zodyak Akademisi: Uyanış Zodyak Akademisi: Hesaplaşma

Yeni sürümler ve daha fazlası hakkında en son bilgileri www.susannevalenti.com adresinde bulabilirsiniz.

Susanne'ı Facebook'ta ziyaret edin

Goodreads'te kitaplarını TBR'ınıza ekleyin

OceanofPDF.com